

Regeringens proposition 2013/14:110

En ny organisation för polisen

Prop.
2013/14:110

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 13 mars 2014

Fredrik Reinfeldt

Beatrice Ask
(Justitiedepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

Svensk polis genomgår för närvarande den största omorganisationen på decennier. De 21 polismyndigheterna och Rikspolisstyrelsen ska ombildas till en myndighet, Polismyndigheten, och Säkerhetspolisen ska inrättas som en fristående myndighet den 1 januari 2015. Syftet med reformen är att skapa tydligare styrning och bättre förutsättningar för högre kvalitet, ökad kostnadseffektivitet, större flexibilitet och förbättrade resultat i polisens verksamhet. Ombildningen ska inte ändra uppgiftsfördelningen mellan Säkerhetspolisen och polisen i övrigt.

Regeringen föreslår nu de lagändringar som behövs för omorganisationen. De innebär i huvudsak

- att det tydliggörs när Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen eller båda myndigheterna har befogenheter eller fullgör uppgifter enligt viss lagstiftning,
- att den anknytning till den lokala polisorganisationen som finns i vissa lagar tas bort, och
- att många begrepp med anknytning till polisens organisation som används i dagens lagstiftning byts ut eller utmönstras.

Reformen förutsätter att regleringen av polisens personuppgiftsbehandling och bestämmelserna om sekretess anpassas till den nya organisationen. Dessutom inrättas ett nytt register över DNA-profiler, elimineringsdatabasen, för att stärka kvaliteten i den forensiska verksamheten.

Innehållsförteckning

Del 1

1	Förslag till riksdagsbeslut	23
2	Lagtext	29
2.1	Förslag till lag med vissa bestämmelser med anledning av en ny organisation för polisen	29
2.2	Förslag till lag om elimineringsdatabasen	31
2.3	Förslag till lag om ändring i rättegångsbalken	34
2.4	Förslag till lag om ändring i föräldrabalken	42
2.5	Förslag till lag om ändring i brottsbalken	44
2.6	Förslag till lag om ändring i miljöbalken	46
2.7	Förslag till lag om ändring i lagen (1918:163) med vissa bestämmelser om sjöfynd	48
2.8	Förslag till lag om ändring i växellagen (1932:130)	51
2.9	Förslag till lag om ändring i lagen (1933:269) om ägofred	52
2.10	Förslag till lag om ändring i lagen (1938:121) om hittegods	53
2.11	Förslag till lag om ändring i lagen (1943:881) om polisens ställning under krig	56
2.12	Förslag till lag om ändring i lagen (1957:668) om utlämning för brott	57
2.13	Förslag till lag om ändring i lagen (1958:205) om förverkande av alkoholhaltiga drycker m.m.	59
2.14	Förslag till lag om ändring i lagen (1958:642) om blodundersökning m.m. vid utredning av faderskap	61
2.15	Förslag till lag om ändring i lagen (1963:193) om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m.m.	62
2.16	Förslag till lag om ändring i lagen (1964:167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare	64
2.17	Förslag till lag om ändring i lagen (1966:314) om kontinentalsockeln	66
2.18	Förslag till lag om ändring i lagen (1966:742) om hotell- och pensionatrörelse	67
2.19	Förslag till lag om ändring i lagen (1970:375) om utlämning till Danmark, Finland, Island eller Norge för verkställighet av beslut om vård eller behandling	71
2.20	Förslag till lag om ändring i fastighetsbildningslagen (1970:988)	75
2.21	Förslag till lag om ändring i rennäringslagen (1971:437)	76
2.22	Förslag till lag om ändring i lagen (1972:435) om överlastavgift	77
2.23	Förslag till lag om ändring i sjömanslagen (1973:282)	78

2.24	Förslag till lag om ändring i lagen (1974:191) om bevakningsföretag	80
2.25	Förslag till lag om ändring i lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m.	81
2.26	Förslag till lag om ändring i lagen (1974:1065) om visst stöldgods m.m.	83
2.27	Förslag till lag om ändring i lagen (1974:1066) om förfarande med förverkad egendom och hittegods m.m.	84
2.28	Förslag till lag om ändring i lagen (1975:74) med bemyndigande att meddela vissa föreskrifter för trädgårdsnäringen	86
2.29	Förslag till lag om ändring i oljekrislagen (1975:197)	87
2.30	Förslag till lag om ändring i trafikskadelagen (1975:1410)	88
2.31	Förslag till lag om ändring i lagen (1976:206) om felparkeringsavgift.....	89
2.32	Förslag till lag om ändring i lagen (1976:511) om omhändertagande av berusade personer m.m.	91
2.33	Förslag till lag om ändring i lagen (1977:67) om tilläggsavgift i kollektiv persontrafik	93
2.34	Förslag till lag om ändring i arbetsmiljölagen (1977:1160)	94
2.35	Förslag till lag om ändring i lagen (1978:234) om nämnder för vissa trafikfrågor	95
2.36	Förslag till lag om ändring i förfogandelagen (1978:262)	96
2.37	Förslag till lag om ändring i ransoneringslagen (1978:268)	98
2.38	Förslag till lag om ändring i passlagen (1978:302)	100
2.39	Förslag till lag om ändring i lagen (1979:357) om yrkesmässig försäljning av dyrkverktyg.....	102
2.40	Förslag till lag om ändring i lagen (1979:377) om registrering av båtar för yrkesmässig sjöfart m.m.	104
2.41	Förslag till lag om ändring i lagen (1979:1088) om gränsövervakningen i krig m.m.	105
2.42	Förslag till lag om ändring i lagen (1980:424) om åtgärder mot förorening från fartyg.....	108
2.43	Förslag till lag om ändring i lagen (1980:578) om ordningsvakter.....	111
2.44	Förslag till lag om ändring i lagen (1981:324) om medborgarvittnen.....	114
2.45	Förslag till lag om ändring i lagen (1981:1064) om säkerhetskontroll i domstol.....	116
2.46	Förslag till lag om ändring i lagen (1981:1104) om verksamheten hos vissa regionala alarmeringscentraler	118
2.47	Förslag till lag om ändring i lagen (1982:395) om Kustbevakningens medverkan vid polisiär övervakning.....	119

2.48	Förslag till lag om ändring i lagen (1982:636) om anordnande av visst automatspel.....	120
2.49	Förslag till lag om ändring i arbetstidslagen (1982:673).....	121
2.50	Förslag till lag om ändring i lagen (1983:1097) med vissa bestämmelser om larmanläggningar m.m.....	123
2.51	Förslag till lag om ändring i polislagen (1984:387).....	126
2.52	Förslag till lag om ändring i lagen (1985:206) om viten.....	138
2.53	Förslag till lag om ändring i förvaltningslagen (1986:223).....	139
2.54	Förslag till lag om ändring i lagen (1986:436) om näringsförbud.....	140
2.55	Förslag till lag om ändring i lagen (1986:1009) om förfarandet i vissa fall vid förverkande m.m.....	141
2.56	Förslag till lag om ändring i lagen (1987:24) om kommunal parkeringsövervakning m.m.....	143
2.57	Förslag till lag om ändring i jaktlagen (1987:259).....	144
2.58	Förslag till lag om ändring i konkurslagen (1987:672).....	146
2.59	Förslag till lag om ändring i lagen (1988:144) om säkerhetskontroll i riksdagens lokaler.....	147
2.60	Förslag till lag om ändring i djurskyddslagen (1988:534).....	148
2.61	Förslag till lag om ändring i lagen (1988:688) om kontaktförbud.....	150
2.62	Förslag till lag om ändring i lagen (1988:870) om vård av missbrukare i vissa fall.....	152
2.63	Förslag till lag om ändring i kulturmiljölagen (1988:950).....	153
2.64	Förslag till lag om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank.....	154
2.65	Förslag till lag om ändring i lagen (1989:14) om erkännande och verkställighet av utländska vårdnadsavgöranden m.m. och om överflyttning av barn.....	155
2.66	Förslag till lag om ändring i lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga.....	157
2.67	Förslag till lag om ändring i lagen (1990:712) om undersökning av olyckor.....	158
2.68	Förslag till lag om ändring i lagen (1990:1079) om tillfälliga bilförbud.....	160
2.69	Förslag till lag om ändring i begravningslagen (1990:1144).....	161
2.70	Förslag till lag om ändring i lagen (1990:1157) om säkerhet vid tunnelbana och spårväg.....	163
2.71	Förslag till lag om ändring i lagen (1991:483) om fingerade personuppgifter.....	164
2.72	Förslag till lag om ändring i lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll.....	166
2.73	Förslag till lag om ändring i lagen (1991:1128) om psykiatrisk tvångsvård.....	171

2.74	Förslag till lag om ändring i lagen (1991:1129) om rättspsykiatrisk vård	172
2.75	Förslag till lag om ändring i lagen (1991:1137) om rättspsykiatrisk undersökning	173
2.76	Förslag till lag om ändring i lagen (1991:1559) med föreskrifter på tryckfrihetsförordningens och yttrandefrihetsgrundlagens områden.....	174
2.77	Förslag till lag om ändring i lagen (1991:2041) om särskild personutredning i brottmål, m.m.	175
2.78	Förslag till lag om ändring i lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade	177
2.79	Förslag till lag om ändring i tobakslagen (1993:581)....	178
2.80	Förslag till lag om ändring i fiskelagen (1993:787)	180
2.81	Förslag till lag om ändring i ordningslagen (1993:1617)	181
2.82	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:260) om offentlig anställning.....	187
2.83	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:261) om fullmaktsanställning	188
2.84	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:451) om intensivövervakning med elektronisk kontroll	189
2.85	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:569) om Sveriges samarbete med de internationella tribunalerna för brott mot internationell humanitär rätt	190
2.86	Förslag till lag om ändring i sjölagen (1994:1009).....	192
2.87	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.....	193
2.88	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1809) om totalförsvarsplikt.....	194
2.89	Förslag till lag om ändring i lagen (1995:832) om obduktion m.m.	195
2.90	Förslag till lag om ändring i pantbankslagen (1995:1000)	196
2.91	Förslag till lag om ändring i vapenlagen (1996:67).....	197
2.92	Förslag till lag om ändring i säkerhetsskyddslagen (1996:627)	209
2.93	Förslag till lag om ändring i lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen.....	210
2.94	Förslag till lag om ändring i lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon.....	211
2.95	Förslag till lag om ändring i körkortslagen (1998:488)	212
2.96	Förslag till lag om ändring i lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter.....	215
2.97	Förslag till lag om ändring i lagen (1998:527) om det statliga personadressregistret	216
2.98	Förslag till lag om ändring i lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård	217

2.99	Förslag till lag om ändring i lagen (1998:620) om belastningsregister.....	219
2.100	Förslag till lag om ändring i lagen (1998:621) om misstankeregister.....	221
2.101	Förslag till lag om ändring i lagen (1998:1702) om inspektioner enligt Förenta nationernas fördrag om fullständigt förbud mot kärnsprängningar.....	223
2.102	Förslag till lag om ändring i lagen (1998:1705) om inspektioner enligt konventionen om förbud mot användning, lagring, produktion och överföring av antipersonella minor (truppminor) samt om deras förstöring.....	224
2.103	Förslag till lag om ändring i lagen (1999:90) om behandling av personuppgifter vid Skatteverkets medverkan i brottsutredningar.....	225
2.104	Förslag till lag om ändring i lagen (1999:271) om handel med begagnade varor.....	226
2.105	Förslag till lag om ändring i epizootilagen (1999:657).....	228
2.106	Förslag till lag om ändring i zoonoslagen (1999:658).....	229
2.107	Förslag till lag om ändring i lagen (1999:779) om handel med ädelmetallarbeten.....	230
2.108	Förslag till lag om ändring i lagen (2000:130) om försvarsunderrättelseverksamhet.....	231
2.109	Förslag till lag om ändring i lagen (2000:140) om inspektioner enligt internationella avtal om förhindrande av spridning av kärnvapen.....	232
2.110	Förslag till lag om ändring i lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete.....	233
2.111	Förslag till lag om ändring i lagen (2000:344) om Schengens informationssystem.....	237
2.112	Förslag till lag om ändring i lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål.....	240
2.113	Förslag till lag om ändring i lagen (2000:1219) om internationellt tullsamarbete.....	241
2.114	Förslag till lag om ändring i lagen (2000:1225) om straff för smuggling.....	242
2.115	Förslag till lag om ändring i tullagen (2000:1281).....	243
2.116	Förslag till lag om ändring i socialtjänstlagen (2001:453).....	244
2.117	Förslag till lag om ändring i lagen (2002:297) om biobankers i hälso- och sjukvården m.m.....	247
2.118	Förslag till lag om ändring i lagen (2002:329) om samarbete med Internationella brottmålsdomstolen.....	248
2.119	Förslag till lag om ändring i lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall.....	250
2.120	Förslag till lag om ändring i lagen (2002:445) om medling med anledning av brott.....	251
2.121	Förslag till lag om ändring i fordonslagen (2002:574).....	252

2.122	Förslag till lag om ändring i fartygssäkerhetslagen (2003:364)	254	Prop. 2013/14:110
2.123	Förslag till lag om ändring i lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation	256	
2.124	Förslag till lag om ändring i lagen (2003:778) om skydd mot olyckor	259	
2.125	Förslag till lag om ändring i lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder	260	
2.126	Förslag till lag om ändring i lagen (2003:1174) om vissa former av internationellt samarbete i brottsutredningar	263	
2.127	Förslag till lag om ändring i smittskyddslagen (2004:168)	265	
2.128	Förslag till lag om ändring i lagen (2004:487) om sjöfartsskydd	267	
2.129	Förslag till lag om ändring i järnvägslagen (2004:519)	269	
2.130	Förslag till lag om ändring i lagen (2004:1100) om luftfartsskydd	271	
2.131	Förslag till lag om ändring i lagen (2004:1167) om vägtransportledare	273	
2.132	Förslag till lag om ändring i lagen (2005:130) om dödförklaring	275	
2.133	Förslag till lag om ändring i lagen (2005:225) om rättsintyg i anledning av brott	276	
2.134	Förslag till lag om ändring i lagen (2005:321) om tillträdesförbud vid idrottsarrangemang	278	
2.135	Förslag till lag om ändring i lagen (2005:395) om arbetstid vid visst vägtransportarbete	280	
2.136	Förslag till lag om ändring i lagen (2005:426) om arbetstid m.m. för flygpersonal inom civilflyget	281	
2.137	Förslag till lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551)	282	
2.138	Förslag till lag om ändring i utlänningslagen (2005:716)	283	
2.139	Förslag till lag om ändring i lagen (2005:754) om transitering av tredjelandsmedborgare	291	
2.140	Förslag till lag om ändring i lagen (2005:787) om behandling av uppgifter i Tullverkets brottsbekämpande verksamhet	293	
2.141	Förslag till lag om ändring i vägtrafikskattelagen (2006:227)	294	
2.142	Förslag till lag om ändring i lagen (2006:263) om transport av farligt gods	295	
2.143	Förslag till lag om ändring i lagen (2006:343) om Försvarsmaktens stöd till polisen vid terrorismbekämpning	296	
2.144	Förslag till lag om ändring i lagen (2006:418) om säkerhet i vägtunnlar	298	

2.145	Förslag till lag om ändring i lagen (2006:444) om passagerarregister	299
2.146	Förslag till lag om ändring i lagen (2006:496) om blodsäkerhet	301
2.147	Förslag till lag om ändring i lagen (2006:546) om utrymning och inkvartering m.m. under höjd beredskap	302
2.148	Förslag till lag om ändring i lagen (2006:615) om samarbete med Specialdomstolen för Sierra Leone.....	303
2.149	Förslag till lag om ändring i livsmedelslagen (2006:804)	304
2.150	Förslag till lag om ändring i lagen (2006:805) om foder och animaliska biprodukter	305
2.151	Förslag till lag om ändring i lagen (2006:806) om provtagning på djur, m.m.	306
2.152	Förslag till lag om ändring i lagen (2006:807) om kontroll av husdjur, m.m.	307
2.153	Förslag till lag om ändring i lagen (2006:1209) om hamnskydd	308
2.154	Förslag till lag om ändring i lagen (2006:1570) om skydd mot internationella hot mot människors hälsa	310
2.155	Förslag till lag om ändring i lagen (2007:606) om utredningar avseende vissa dödsfall	311
2.156	Förslag till lag om ändring i bidragsbrottslagen (2007:612)	312
2.157	Förslag till lag om ändring i lagen (2007:980) om tillsyn över viss brottsbekämpande verksamhet	313
2.158	Förslag till lag om ändring i lagen (2007:1150) om tillsyn över hundar och katter.....	314
2.159	Förslag till lag om ändring i lagen (2007:1157) om yrkesförarkompetens	316
2.160	Förslag till lag om ändring i lagen (2008:99) om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1781/2006 om information om betalaren som skall åtfölja överföringar av medel.....	317
2.161	Förslag till lag om ändring i lagen (2008:286) om kvalitets- och säkerhetsnormer vid hantering av mänskliga vävnader och celler	318
2.162	Förslag till lag om ändring i lagen (2008:322) om Tullverkets och Kustbevakningens befogenheter att ingripa mot rattfylleribrott.....	319
2.163	Förslag till lag om ändring i lagen (2008:475) om kör- och vilotid vid internationell järnvägstrafik.....	320
2.164	Förslag till lag om ändring i lagen (2008:717) om signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet	321
2.165	Förslag till lag om ändring i lagen (2008:1049) om förbud mot utsläppande på marknaden av päls av katt och hund m.m.	322
2.166	Förslag till lag om ändring i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism	323

2.167	Förslag till lag om ändring i lagen (2009:302) om verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård.....	326
2.168	Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).....	327
2.169	Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).....	328
2.170	Förslag till lag om ändring i lagen (2009:1424) om kontroll av skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel	338
2.171	Förslag till lag om ändring i lagen (2010:294) om säkerhetskontroll vid offentliga sammanträden i kommuner och landsting	339
2.172	Förslag till lag om ändring i polisdatalagen (2010:361).....	340
2.173	Förslag till lag om ändring i polisdatalagen (2010:361).....	342
2.174	Förslag till lag om ändring i lagen (2010:362) om polisens allmänna spaningsregister	353
2.175	Förslag till lag om ändring i lagen (2010:374) om försöksverksamhet med trafiknykterhetskontrollanter i hamnar.....	355
2.176	Förslag till lag om ändring i luftfartslagen (2010:500).....	356
2.177	Förslag till lag om ändring i patientsäkerhetslagen (2010:659).....	357
2.178	Förslag till lag om ändring i lagen (2010:751) om betaltjänster	359
2.179	Förslag till lag om ändring i skollagen (2010:800).....	360
2.180	Förslag till lag om ändring i plan- och bygglagen (2010:900).....	361
2.181	Förslag till lag om ändring i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor	362
2.182	Förslag till lag om ändring i postlagen (2010:1045).....	363
2.183	Förslag till lag om ändring i alkohollagen (2010:1622).....	364
2.184	Förslag till lag om ändring i delgivningslagen (2010:1932).....	366
2.185	Förslag till lag om ändring i lagen (2010:1933) om auktorisation av delgivningsföretag.....	368
2.186	Förslag till lag om ändring i lagen (2011:111) om förstörande av vissa hälsofarliga missbruks- substanser	369
2.187	Förslag till lag om ändring i lagen (2011:579) om leksakers säkerhet.....	370
2.188	Förslag till lag om ändring i lagen (2011:721) om märkning av energirelaterade produkter.....	371
2.189	Förslag till lag om ändring i lagen (2011:1029) om upphandling på försvars- och säkerhetsområdet.....	372
2.190	Förslag till lag om ändring i lagen (2011:1070) om handel med sälprodukter.....	373

2.191	Förslag till lag om ändring i lagen (2011:1165) om överlämnande från Sverige enligt en nordisk arresteringsorder	374
2.192	Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	375
2.193	Förslag till lag om ändring i kustbevakningsdatalagen (2012:145)	376
2.194	Förslag till lag om ändring i yrkestrafiklagen (2012:210)	378
2.195	Förslag till lag om ändring i taxitrafiklagen (2012:211)	379
2.196	Förslag till lag om ändring i lagen (2012:278) om inhämtning av uppgifter om elektronisk kommunikation i de brottsbekämpande myndigheternas underrättelseverksamhet	380
2.197	Förslag till lag om ändring i lagen (2012:595) om införsel av och handel med sprutor och kanyler	381
2.198	Förslag till lag om ändring i lagen (2012:806) om beredskapslagring av olja	382
2.199	Förslag till lag om ändring i lagen (2013:363) om kontroll av ekologisk produktion	383
2.200	Förslag till lag om ändring i kameraövervakningslagen (2013:460)	384
2.201	Förslag till lag om ändring i lagen (2014:000) om elimineringsdatabasen	387
2.202	Förslag till lag om ändring i lagen (2014:000) om straff för penningtvättsbrott	389
3	Ärendet och dess beredning	390
4	En ny organisation för svensk polis	391
4.1	Varför omorganiseras polisen?	391
4.2	Två nya myndigheter – Polismyndigheten och Säkerhetspolisen	392
4.2.1	Den centrala och den lokala polisorganisationen slås ihop	392
4.2.2	Statens kriminaltekniska laboratorium ska ingå i Polismyndigheten	393
4.2.3	Säkerhetspolisen blir en fristående myndighet	393
4.3	Genomförandet av ombildningen	394
4.4	Utgångspunkterna för författningsregleringen	395
5	Samarbetet och uppgiftsfördelningen mellan Polismyndigheten och Säkerhetspolisen	396
5.1	Uppgiftsfördelningen mellan Polismyndigheten och Säkerhetspolisen ska framgå av polislagen	396
5.2	Ansvarsfördelningen mellan Polismyndigheten och Säkerhetspolisen	398
6	En ny organisation kräver delvis andra organisatoriska begrepp	401
6.1	Polisen, polis och polisväsendet	401

6.2	Polismyndighet, polisstyrelse, polisdistrikt, polisnämnd, länspolismästare och polischef.....	404
6.3	Statens kriminaltekniska laboratorium	406
6.4	Rikspolisstyrelsen ersätts med Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen.....	407
6.5	Särskilda överväganden beträffande polisens internationella samverkan.....	410
6.5.1	Regleringen av polisens internationella samarbete.....	410
6.5.2	Lagen om internationellt polisiärt samarbete.....	411
6.5.3	Transport i samband med överlämnande, avvisning eller utvisning.....	415
6.5.4	Lagar som syftar till att förhindra och utreda penningtvätt och finansiering av terrorism	416
6.6	Överväganden om vissa särskilda bestämmelser.....	418
6.6.1	Rättegångsbalken och brottsbalken	418
6.6.2	Utlänningslagen.....	420
6.6.3	Lagen om omhändertagande av berusade personer m.m.	422
6.6.4	Lagen om Försvarsmaktens stöd till polisen vid terrorismbekämpning	422
6.6.5	Lagen om ordningsvakter, växellagen m.m.	425
7	Ärendehandläggning och överklagande	427
7.1	Handläggning av förvaltningsärenden.....	427
7.1.1	Behövs det regler som styr handlägg- ningen inom Polismyndigheten?.....	428
7.1.2	Ska det anges var en ansökan ska göras?.....	429
7.2	Anmälningsskyldighet i förvaltningsärenden	431
7.3	Anmälningsskyldighet enligt rättegångsbalken	432
7.4	Behörig domstol vid överklaganden.....	433
7.4.1	Behovet av särskilda forumregler vid överklagande till allmän förvaltnings- domstol.....	433
7.4.2	Ny forumregel i vapenlagen	436
7.4.3	Bör överklagande av sekretessbeslut styras till vissa domstolar?.....	439
7.5	Överklagande till annan instans än domstol	440
7.5.1	Reglerna om överklagande är inte enhetliga	440
7.5.2	Överklagande till länsstyrelsen.....	441
7.5.3	Överklagande till regeringen	444
8	Polisens behandling av personuppgifter.....	444
8.1	Nuvarande reglering	444
8.2	Polismyndighetens behandling av personuppgifter	447
8.3	Polismyndigheten får föra en elimineringsdatabas.....	451
8.3.1	Behovet av en elimineringsdatabas	451

	8.3.2	Elimineringsdatabasen författningsregleras	454
	8.3.3	Databasens ändamål	458
	8.3.4	Databasens innehåll	460
	8.3.5	Hur får databasen användas?	464
	8.3.6	Gallring av uppgifter i databasen	466
	8.3.7	Andra myndigheter ska inte få tillgång till databasen	467
	8.3.8	Vad händer med den befintliga elimineringsdatabasen?	468
8.4		Behandlingen av personuppgifter vid Statens kriminaltekniska laboratorium	470
	8.4.1	Den nuvarande personuppgiftsbehandlingen	470
	8.4.2	Är regleringen i personuppgiftslagen tillräcklig?	472
8.5		Säkerhetspolisens behandling av personuppgifter	479
8.6		Polisens tillgång till andra myndigheters uppgifter	482
9		Behandling av personuppgifter i vapenregister och vapenärenden	483
	9.1	Den nuvarande regleringen	483
	9.1.1	Hur är vapenregistren reglerade i dag?	484
	9.1.2	Hur används registren i praktiken?	485
	9.1.3	Tidigare överväganden och förslag om vapenregister	486
	9.1.4	Polisorganisationskommitténs förslag	487
9.2		Generella regler för personuppgiftsbehandling	488
	9.2.1	En samlad reglering av personuppgiftsbehandling enligt vapenlagen	488
	9.2.2	Regler om behandling av personuppgifter införs i vapenlagen	489
9.3		Regleringen av vapenregister	493
	9.3.1	De lokala vapenregistren tas bort	493
	9.3.2	Innehållet i vapenregistren	495
	9.3.3	Ändamålen för behandling	497
	9.3.4	Utlämnande av uppgifter ur registren	498
	9.3.5	Samkörning av vapenregister	499
	9.3.6	Bevarande och gallring	501
10		Offentlighet och sekretess	503
	10.1	Allmänt om offentlighet och sekretess	503
	10.2	Sekretess i polisverksamhet	504
	10.3	Påverkas allmänhetens insyn i polisens verksamhet?	505
	10.4	Påverkas polisens möjligheter att samarbeta?	507
	10.4.1	Gäller sekretess inom Polismyndigheten?	507
	10.4.2	Sekretess vid Säkerhetspolisen	509
	10.4.3	Sekretess för vapenregister och vapenärenden	510
	10.4.4	Behövs det nya sekretessbrytande bestämmelser?	511
	10.5	Anställdas tillgång till uppgifter	516

10.6	Sekretess i ärenden om avskiljande från utbildning och för uppgifter i elimineringsdatabasen	519
10.6.1	Sekretess i ärenden om avskiljande av studerande.....	519
10.6.2	Sekretess för uppgifter i elimineringsdatabasen	523
11	Regler för övergången till en ny organisation.....	524
11.1	En särskild lag med anledning av ombildningen av polisorganisationen.....	524
11.2	Ytterligare övergångsbestämmelser behövs	529
11.3	Internationella instrument.....	531
12	Konsekvenser	531
12.1	Ekonomiska konsekvenser	531
12.2	Konsekvenserna för brottsligheten	532
12.3	Konsekvenser för de anställda.....	532
13	Ikraftträdande.....	534
14	Författningskommentar.....	535
14.1	Förslaget till lag med vissa bestämmelser med anledning av en ny organisation för polisen.....	535
14.2	Förslaget till lag om elimineringsdatabasen	538
14.3	Förslaget till lag om ändring i rättegångsbalken.....	545
14.4	Förslaget till lag om ändring i föräldrabalken	548
14.5	Förslaget till lag om ändring i brottsbalken.....	548
14.6	Förslaget till lag om ändring i miljöbalken.....	549
14.7	Förslaget till lag om ändring i lagen (1918:163) med vissa bestämmelser om sjöfynd	550
14.8	Förslaget till lag om ändring i växellagen (1932:130)...	551
14.9	Förslaget till lag om ändring i lagen (1933:269) om ägofred.....	551
14.10	Förslaget till lag om ändring i lagen (1938:121) om hittegods	552
14.11	Förslaget till lag om ändring i lagen (1943:881) om polisens ställning under krig.....	553
14.12	Förslaget till lag om ändring i lagen (1957:668) om utlämning för brott.....	554
14.13	Förslaget till lag om ändring i lagen (1958:205) om förverkande av alkoholhaltiga drycker m.m.	554
14.14	Förslaget till lag om ändring i lagen (1958:642) om blodundersökning m.m. vid utredning av faderskap.....	555
14.15	Förslaget till lag om ändring i lagen (1963:193) om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m.m.	555
14.16	Förslaget till lag om ändring i lagen (1964:167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare	555
14.17	Förslaget till lag om ändring i lagen (1966:314) om kontinentalsockeln.....	556
14.18	Förslaget till lag om ändring i lagen (1966:742) om hotell- och pensionatrörelse.....	556

14.19	Förslaget till lag om ändring i lagen (1970:375) om utlämning till Danmark, Finland, Island eller Norge för verkställighet av beslut om vård eller behandling	558
14.20	Förslaget till lag om ändring i fastighetsbildningslagen (1970:988)	559
14.21	Förslaget till lag om ändring i rennäringslagen (1971:437)	559
14.22	Förslaget till lag om ändring i lagen (1972:435) om överlastavgift.....	560
14.23	Förslaget till lag om ändring i sjömanslagen (1973:282)	560
14.24	Förslaget till lag om ändring i lagen (1974:191) om bevakningsföretag	561
14.25	Förslaget till lag om ändring i lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m.	561
14.26	Förslaget till lag om ändring i lagen (1974:1065) om visst stöldgods m.m.	562
14.27	Förslaget till lag om ändring i lagen (1974:1066) om förfarande med förverkad egendom och hittegods m.m.	562
14.28	Förslaget till lag om ändring i lagen (1975:74) med bemyndigande att meddela vissa föreskrifter för trädgårdsnäringen	563
14.29	Förslaget till lag om ändring i oljekrislagen (1975:197)	563
14.30	Förslaget till lag om ändring i trafikskadelagen (1975:1410)	563
14.31	Förslaget till lag om ändring i lagen (1976:206) om felparkeringsavgift	563
14.32	Förslaget till lag om ändring i lagen (1976:511) om omhändertagande av berusade personer m.m.....	564
14.33	Förslaget till lag om ändring i lagen (1977:67) om tilläggsavgift i kollektiv persontrafik	565
14.34	Förslaget till lag om ändring i arbetsmiljölagen (1977:1160)	565
14.35	Förslaget till lag om ändring i lagen (1978:234) om nämnder för vissa trafikfrågor.....	565
14.36	Förslaget till lag om ändring i förfogandelagen (1978:262)	566
14.37	Förslaget till lag om ändring i ransoneringslagen (1978:268)	566
14.38	Förslaget till lag om ändring i passlagen (1978:302)	567
14.39	Förslaget till lag om ändring i lagen (1979:357) om yrkesmässig försäljning av dyrkverktyg.....	567
14.40	Förslaget till lag om ändring i lagen (1979:377) om registrering av båtar för yrkesmässig sjöfart m.m.	568
14.41	Förslaget till lag om ändring i lagen (1979:1088) om gränsövervakningen i krig m.m.	568
14.42	Förslaget till lag om ändring i lagen (1980:424) om åtgärder mot förorening från fartyg.....	570

14.43	Förslaget till lag om ändring i lagen (1980:578) om ordningsvakter	571
14.44	Förslaget till lag om ändring i lagen (1981:324) om medborgarvittnen.....	572
14.45	Förslaget till lag om ändring i lagen (1981:1064) om säkerhetskontroll i domstol.....	573
14.46	Förslaget till lag om ändring i lagen (1981:1104) om verksamheten hos vissa regionala alarmeringscentraler	573
14.47	Förslaget till lag om ändring i lagen (1982:395) om Kustbevakningens medverkan vid polisiär övervakning	574
14.48	Förslaget till lag om ändring i lagen (1982:636) om anordnande av visst automatspel	574
14.49	Förslaget till lag om ändring i arbetstidslagen (1982:673)	574
14.50	Förslaget till lag om ändring i lagen (1983:1097) med vissa bestämmelser om larmanläggningar m.m.	575
14.51	Förslaget till lag om ändring i polislagen (1984:387)....	576
14.52	Förslaget till lag om ändring i lagen (1985:206) om viten	582
14.53	Förslaget till lag om ändring i förvaltningslagen (1986:223)	582
14.54	Förslaget till lag om ändring i lagen (1986:436) om näringsförbud	582
14.55	Förslaget till lag om ändring i lagen (1986:1009) om förfarandet i vissa fall vid förverkande m.m.	583
14.56	Förslaget till lag om ändring i lagen (1987:24) om kommunal parkeringsövervakning m.m.	583
14.57	Förslaget till lag om ändring i jaktlagen (1987:259)	583
14.58	Förslaget till lag om ändring i konkurslagen (1987:672)	584
14.59	Förslaget till lag om ändring i lagen (1988:144) om säkerhetskontroll i riksdagens lokaler	584
14.60	Förslaget till lag om ändring i djurskyddslagen (1988:534)	585
14.61	Förslaget till lag om ändring i lagen (1988:688) om kontaktförbud	585
14.62	Förslaget till lag om ändring i lagen (1988:870) om vård av missbrukare i vissa fall	586
14.63	Förslaget till lag om ändring i kulturmiljölagen (1988:950)	586
14.64	Förslaget till lag om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank	586
14.65	Förslaget till lag om ändring i lagen (1989:14) om erkännande och verkställighet av utländska vårdnadsavgöranden m.m. och om överflyttning av barn.....	586
14.66	Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga	587
14.67	Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:712) om undersökning av olyckor	587

14.68	Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:1079) om tillfälliga bilförbud	587
14.69	Förslaget till lag om ändring i begravningslagen (1990:1144)	587
14.70	Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:1157) om säkerhet vid tunnelbana och spårväg	588
14.71	Förslaget till lag om ändring i lagen (1991:483) om fingerade personuppgifter	588
14.72	Förslaget till lag om ändring i lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll	589
14.73	Förslaget till lag om ändring i lagen (1991:1128) om psykiatrisk tvångsvård	590
14.74	Förslaget till lag om ändring i lagen (1991:1129) om rättspsykiatrisk vård	591
14.75	Förslaget till lag om ändring i lagen (1991:1137) om rättspsykiatrisk undersökning	591
14.76	Förslaget till lag om ändring i lagen (1991:1559) med föreskrifter på tryckfrihetsförordningens och yttrandefrihetsgrundlagens områden	591
14.77	Förslaget till lag om ändring i lagen (1991:2041) om särskild personutredning i brottmål, m.m.	591
14.78	Förslaget till lag om ändring i lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade	591
14.79	Förslaget till lag om ändring i tobakslagen (1993:581)	592
14.80	Förslaget till lag om ändring i fiskelagen (1993:787)	592
14.81	Förslaget till lag om ändring i ordningslagen (1993:1617)	593
14.82	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:260) om offentlig anställning	593
14.83	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:261) om fullmaktsanställning	594
14.84	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:451) om intensivövervakning med elektronisk kontroll	594
14.85	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:569) om Sveriges samarbete med de internationella tribunalerna för brott mot internationell humanitär rätt	594
14.86	Förslaget till lag om ändring i sjölagen (1994:1009)	595
14.87	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi	595
14.88	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1809) om totalförsvarsplikt	595
14.89	Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:832) om obduktion m.m.	595
14.90	Förslaget till lag om ändring i pantbankslagen (1995:1000)	596
14.91	Förslaget till lag om ändring i vapenlagen (1996:67)	596
14.92	Förslaget till lag om ändring i säkerhetsskyddslagen (1996:627)	603

14.93	Förslaget till lag om ändring i lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen.....	603
14.94	Förslaget till lag om ändring i lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon.....	604
14.95	Förslaget till lag om ändring i körkortslagen (1998:488).....	604
14.96	Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter.....	605
14.97	Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:527) om det statliga personadressregistret.....	606
14.98	Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:603) om verkställighet av slutna ungdomsvård.....	606
14.99	Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:620) om belastningsregister.....	606
14.100	Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:621) om misstankeregister.....	607
14.101	Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:1702) om inspektioner enligt Förenta nationernas fördrag om fullständigt förbud mot kärnsprängningar.....	608
14.102	Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:1705) om inspektioner enligt konventionen om förbud mot användning, lagring, produktion och överföring av antipersonella minor (truppminor) samt om deras förstöring.....	609
14.103	Förslaget till lag om ändring i lagen (1999:90) om behandling av personuppgifter vid Skatteverkets medverkan i brottsutredningar.....	609
14.104	Förslaget till lag om ändring i lagen (1999:271) om handel med begagnade varor.....	609
14.105	Förslaget till lag om ändring i epizootilagen (1999:657).....	610
14.106	Förslaget till lag om ändring i zoonoslagen (1999:658).....	610
14.107	Förslaget till lag om ändring i lagen (1999:779) om handel med ädelmetallarbeten.....	611
14.108	Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:130) om försvarsunderrättelseverksamhet.....	611
14.109	Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:140) om inspektioner enligt internationella avtal om förhind- rande av spridning av kärnvapen.....	611
14.110	Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete.....	611
14.111	Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:344) om Schengens informationssystem.....	613
14.112	Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål.....	615
14.113	Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:1219) om internationellt tullsamarbete.....	615

14.114	Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:1225) om straff för smuggling	615
14.115	Förslaget till lag om ändring i tullagen (2000:1281)	615
14.116	Förslaget till lag om ändring i socialtjänstlagen (2001:453)	615
14.117	Förslaget till lag om ändring i lagen (2002:297) om biobanker i hälso- och sjukvården m.m.	616
14.118	Förslaget till lag om ändring i lagen (2002:329) om samarbete med Internationella brottmålsdomstolen	617
14.119	Förslaget till lag om ändring i lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall	617
14.120	Förslaget till lag om ändring i lagen (2002:445) om medling med anledning av brott	617
14.121	Förslaget till lag om ändring i fordonslagen (2002:574)	617
14.122	Förslaget till lag om ändring i fartygssäkerhetslagen (2003:364)	618
14.123	Förslaget till lag om ändring i lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation	618
14.124	Förslaget till lag om ändring i lagen (2003:778) om skydd mot olyckor	619
14.125	Förslaget till lag om ändring i lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder	619
14.126	Förslaget till lag om ändring i lagen (2003:1174) om vissa former av internationellt samarbete i brottsutredningar	620
14.127	Förslaget till lag om ändring i smittskyddslagen (2004:168)	620
14.128	Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:487) om sjöfartsskydd	621
14.129	Förslaget till lag om ändring i järnvägslagen (2004:519)	621
14.130	Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:1100) om luftfartsskydd	622
14.131	Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:1167) om vägtransportledare	622
14.132	Förslaget till lag om ändring i lagen (2005:130) om dödförklaring	623
14.133	Förslaget till lag om ändring i lagen (2005:225) om rättsintyg i anledning av brott	623
14.134	Förslaget till lag om ändring i lagen (2005:321) om tillträdesförbud vid idrottsarrangemang	624
14.135	Förslaget till lag om ändring i lagen (2005:395) om arbetstid vid visst vägtransportarbete	624
14.136	Förslaget till lag om ändring i lagen (2005:426) om arbetstid m.m. för flygpersonal inom civilflyget	624
14.137	Förslaget till lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551)	624

14.138	Förslaget till lag om ändring i utlänningslagen (2005:716).....	624
14.139	Förslaget till lag om ändring i lagen (2005:754) om transitering av tredjelandsmedborgare.....	629
14.140	Förslaget till lag om ändring i lagen (2005:787) om behandling av uppgifter i Tullverkets brottsbekämpande verksamhet.....	630
14.141	Förslaget till lag om ändring i vägtrafikskattelagen (2006:227).....	630
14.142	Förslaget till lag om ändring i lagen (2006:263) om transport av farligt gods.....	630
14.143	Förslaget till lag om ändring i lagen (2006:343) om Försvarsmaktens stöd till polisen vid terrorismbekämpning.....	630
14.144	Förslaget till lag om ändring i lagen (2006:418) om säkerhet i vägtunnlar.....	631
14.145	Förslaget till lag om ändring i lagen (2006:444) om passagerarregister.....	631
14.146	Förslaget till lag om ändring i lagen (2006:496) om blodsäkerhet.....	632
14.147	Förslaget till lag om ändring i lagen (2006:546) om utrymning och inkvartering m.m. under höjd beredskap.....	633
14.148	Förslaget till lag om ändring i lagen (2006:615) om samarbete med Specialdomstolen för Sierra Leone.....	633
14.149	Förslaget till lag om ändring i livsmedelslagen (2006:804).....	633
14.150	Förslaget till lag om ändring i lagen (2006:805) om foder och animaliska biprodukter.....	633
14.151	Förslaget till lag om ändring i lagen (2006:806) om provtagning på djur, m.m.....	633
14.152	Förslaget till lag om ändring i lagen (2006:807) om kontroll av husdjur, m.m.....	634
14.153	Förslaget till lag om ändring i lagen (2006:1209) om hamnskydd.....	634
14.154	Förslaget till lag om ändring i lagen (2006:1570) om skydd mot internationella hot mot människors hälsa.....	634
14.155	Förslaget till lag om ändring i lagen (2007:606) om utredningar avseende vissa dödsfall.....	635
14.156	Förslaget till lag om ändring i bidragsbrottslagen (2007:612).....	635
14.157	Förslaget till lag om ändring i lagen (2007:980) om tillsyn över viss brottsbekämpande verksamhet.....	635
14.158	Förslaget till lag om ändring i lagen (2007:1150) om tillsyn över hundar och katter.....	635
14.159	Förslaget till lag om ändring i lagen (2007:1157) om yrkesförarkompetens.....	636
14.160	Förslaget till lag om ändring i lagen (2008:99) om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1781/2006 om information om betalaren som skall åtfölja överföringar av medel.....	636

14.161	Förslaget till lag om ändring i lagen (2008:286) om kvalitets- och säkerhetsnormer vid hantering av mänskliga vävnader och celler	636
14.162	Förslaget till lag om ändring i lagen (2008:322) om Tullverkets och Kustbevakningens befogenheter att ingripa mot rattfylleribrott.....	637
14.163	Förslaget till lag om ändring i lagen (2008:475) om kör- och vilotid vid internationell järnvägstrafik.....	637
14.164	Förslaget till lag om ändring i lagen (2008:717) om signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet	637
14.165	Förslaget till lag om ändring i lagen (2008:1049) om förbud mot utsläppande på marknaden av päls av katt och hund m.m.....	637
14.166	Förslaget till lag om ändring i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism	638
14.167	Förslaget till lag om ändring i lagen (2009:302) om verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård	639
14.168	Förslaget till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)	639
14.169	Förslaget till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)	640
14.170	Förslaget till lag om ändring i lagen (2009:1424) om kontroll av skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel	645
14.171	Förslaget till lag om ändring i lagen (2010:294) om säkerhetskontroll vid offentliga sammanträden i kommuner och landsting	645
14.172	Förslaget till lag om ändring i polisdatalagen (2010:361)	645
14.173	Förslaget till lag om ändring i polisdatalagen (2010:361)	647
14.174	Förslaget till lag om ändring i lagen (2010:362) om polisens allmänna spaningsregister	652
14.175	Förslaget till lag om ändring i lagen (2010:374) om försöksverksamhet med trafiknykterhetskontrollanter i hamnar	653
14.176	Förslaget till lag om ändring i luftfartslagen (2010:500)	654
14.177	Förslaget till lag om ändring i patientsäkerhetslagen (2010:659)	654
14.178	Förslaget till lag om ändring i lagen (2010:751) om betaltjänster	655
14.179	Förslaget till lag om ändring i skollagen (2010:800).....	655
14.180	Förslaget till lag om ändring i plan- och bygglagen (2010:900)	655
14.181	Förslaget till lag om ändring i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor	655
14.182	Förslaget till lag om ändring i postlagen (2010:1045)....	655
14.183	Förslaget till lag om ändring i alkohollagen (2010:1622)	656

14.184	Förslaget till lag om ändring i delgivningslagen (2010:1932)	656
14.185	Förslaget till lag om ändring i lagen (2010:1933) om auktorisation av delgivningsföretag.....	657
14.186	Förslaget till lag om ändring i lagen (2011:111) om förstörande av vissa hälsofarliga missbruks- substanser	657
14.187	Förslaget till lag om ändring i lagen (2011:579) om leksakers säkerhet.....	658
14.188	Förslaget till lag om ändring i lagen (2011:721) om märkning av energirelaterade produkter.....	658
14.189	Förslaget till lag om ändring i lagen (2011:1029) om upphandling på försvars- och säkerhetsområdet.....	658
14.190	Förslaget till lag om ändring i lagen (2011:1070) om handel med sälprodukter.....	658
14.191	Förslaget till lag om ändring i lagen (2011:1165) om överlämnande från Sverige enligt en nordisk arresteringsorder	659
14.192	Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	659
14.193	Förslaget till lag om ändring i kustbevakningsdata- lagen (2012:145).....	659
14.194	Förslaget till lag om ändring i yrkestrafiklagen (2012:210).....	660
14.195	Förslaget till lag om ändring i taxitrafiklagen (2012:211)	660
14.196	Förslaget till lag om ändring i lagen (2012:278) om inhämtning av uppgifter om elektronisk kommunika- tion i de brottsbekämpande myndigheternas under- rättelseverksamhet	660
14.197	Förslaget till lag om ändring i lagen (2012:595) om införsel av och handel med sprutor och kanyler	661
14.198	Förslaget till lag om ändring i lagen (2012:806) om beredskapslagring av olja	661
14.199	Förslaget till lag om ändring i lagen (2013:363) om kontroll av ekologisk produktion.....	661
14.200	Förslaget till lag om ändring i kameraövervaknings- lagen (2013:460).....	661
14.201	Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:000) om elimineringsdatabasen	662
14.202	Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:000) om straff för penningtvättsbrott.....	663

Del 2 Bilagor

Bilaga 1	Sammanfattning SOU 2012:13.....	687
Bilaga 2	Lagförslag SOU 2012:13.....	701
Bilaga 3	Förteckning över remissinstanserna SOU 2012:13	703
Bilaga 4	Sammanfattning SOU 2012:77.....	705

Prop. 2013/14:110	Bilaga 5	Sammanfattning SOU 2012:78	713
	Bilaga 6	Lagförslag SOU 2012:78.....	717
	Bilaga 7	Förteckning över remissinstanserna SOU 2012:77 och 2012:78.....	1017
	Bilaga 8	Sammanfattning Ds 2013:22	1018
	Bilaga 9	Lagförslag Ds 2013:22	1020
	Bilaga 10	Förteckning över remissinstanserna Ds 2013:22.....	1028
	Bilaga 11	Sammanfattning Ds 2013:34	1029
	Bilaga 12	Lagförslag Ds 2013:34	1030
	Bilaga 13	Förteckning över remissinstanserna Ds 2013:34.....	1051
	Bilaga 14	Lagförslag Promemoria om forumregeln i vapen- lagen	1052
	Bilaga 15	Förteckning över remissinstanserna promemoria om forumregel i vapenlagen.....	1053
	Bilaga 16	Lagrådsremissens lagförslag	1054
	Bilaga 17	Lagrådets yttrande	1374
		Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 13 mars 2014	1400
		Rättsdatablad.....	1401

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag med vissa bestämmelser med anledning av en ny organisation för polisen,
2. lag om elimineringsdatabasen,
3. lag om ändring i rättegångsbalken,
4. lag om ändring i föräldrabalken,
5. lag om ändring i brottsbalken,
6. lag om ändring i miljöbalken,
7. lag om ändring i lagen (1918:163) med vissa bestämmelser om sjöfynd,
8. lag om ändring i växellagen (1932:130),
9. lag om ändring i lagen (1933:269) om ägofred,
10. lag om ändring i lagen (1938:121) om hittegods,
11. lag om ändring i lagen (1943:881) om polisens ställning under krig,
12. lag om ändring i lagen (1957:668) om utlämning för brott,
13. lag om ändring i lagen (1958:205) om förverkande av alkoholhaltiga drycker m.m.,
14. lag om ändring i lagen (1958:642) om blodundersökning m.m. vid utredning av faderskap,
15. lag om ändring i lagen (1963:193) om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m.m.,
16. lag om ändring i lagen (1964:167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare,
17. lag om ändring i lagen (1966:314) om kontinentalsockeln,
18. lag om ändring i lagen (1966:742) om hotell- och pensionatrörelse,
19. lag om ändring i lagen (1970:375) om utlämning till Danmark, Finland, Island eller Norge för verkställighet av beslut om vård eller behandling,
20. lag om ändring i fastighetsbildningslagen (1970:988),
21. lag om ändring i rennäringslagen (1971:437),
22. lag om ändring i lagen (1972:435) om överlastavgift,
23. lag om ändring i sjömanslagen (1973:282),
24. lag om ändring i lagen (1974:191) om bevakningsföretag,
25. lag om ändring i lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m.,
26. lag om ändring i lagen (1974:1065) om visst stöldgods m.m.,
27. lag om ändring i lagen (1974:1066) om förfarande med förverkad egendom och hittegods m.m.,
28. lag om ändring i lagen (1975:74) med bemyndigande att meddela vissa föreskrifter för trädgårdsnäringen,
29. lag om ändring i oljekrislagen (1975:197),
30. lag om ändring i trafikskadelagen (1975:1410),
31. lag om ändring i lagen (1976:206) om felparkeringsavgift,
32. lag om ändring i lagen (1976:511) om omhändertagande av berusade personer m.m.,
33. lag om ändring i lagen (1977:67) om tilläggsavgift i kollektiv persontrafik,
34. lag om ändring i arbetsmiljölagen (1977:1160),

35. lag om ändring i lagen (1978:234) om nämnder för vissa trafikfrågor,
36. lag om ändring i förfogandelagen (1978:262),
37. lag om ändring i ransoneringslagen (1978:268),
38. lag om ändring i passlagen (1978:302),
39. lag om ändring i lagen (1979:357) om yrkesmässig försäljning av dyrkverktyg,
40. lag om ändring i lagen (1979:377) om registrering av båtar för yrkesmässig sjöfart m.m.,
41. lag om ändring i lagen (1979:1088) om gränsövervakningen i krig m.m.,
42. lag om ändring i lagen (1980:424) om åtgärder mot förorening från fartyg,
43. lag om ändring i lagen (1980:578) om ordningsvakter,
44. lag om ändring i lagen (1981:324) om medborgarvittnen,
45. lag om ändring i lagen (1981:1064) om säkerhetskontroll i domstol,
46. lag om ändring i lagen (1981:1104) om verksamheten hos vissa regionala alarmeringscentraler,
47. lag om ändring i lagen (1982:395) om Kustbevakningens medverkan vid polisiär övervakning,
48. lag om ändring i lagen (1982:636) om anordnande av visst automatspel,
49. lag om ändring i arbetstidslagen (1982:673),
50. lag om ändring i lagen (1983:1097) med vissa bestämmelser om larmanläggningar m.m.,
51. lag om ändring i polislagen (1984:387),
52. lag om ändring i lagen (1985:206) om viten,
53. lag om ändring i förvaltningslagen (1986:223),
54. lag om ändring i lagen (1986:436) om näringsförbud,
55. lag om ändring i lagen (1986:1009) om förfarandet i vissa fall vid förverkande m.m.,
56. lag om ändring i lagen (1987:24) om kommunal parkeringsövervakning m.m.,
57. lag om ändring i jaktlagen (1987:259),
58. lag om ändring i konkurslagen (1987:672),
59. lag om ändring i lagen (1988:144) om säkerhetskontroll i riksdagens lokaler,
60. lag om ändring i djurskyddslagen (1988:534),
61. lag om ändring i lagen (1988:688) om kontaktförbud,
62. lag om ändring i lagen (1988:870) om vård av missbrukare i vissa fall,
63. lag om ändring i kulturmiljölagen (1988:950),
64. lag om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank,
65. lag om ändring i lagen (1989:14) om erkännande och verkställighet av utländska vårdnadsavgöranden m.m. och om överflyttning av barn,
66. lag om ändring i lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga,
67. lag om ändring i lagen (1990:712) om undersökning av olyckor,
68. lag om ändring i lagen (1990:1079) om tillfälliga bilförbud,

69. lag om ändring i begravningslagen (1990:1144),
70. lag om ändring i lagen (1990:1157) om säkerhet vid tunnelbana och spårväg,
71. lag om ändring i lagen (1991:483) om fingerade personuppgifter,
72. lag om ändring i lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll,
73. lag om ändring i lagen (1991:1128) om psykiatrisk tvångsvård,
74. lag om ändring i lagen (1991:1129) om rättspsykiatrisk vård,
75. lag om ändring i lagen (1991:1137) om rättspsykiatrisk undersökning,
76. lag om ändring i lagen (1991:1559) med föreskrifter på tryckfrihetsförordningens och yttrandefrihetsgrundlagens områden,
77. lag om ändring i lagen (1991:2041) om särskild personutredning i brottmål, m.m.,
78. lag om ändring i lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade,
79. lag om ändring i tobakslagen (1993:581),
80. lag om ändring i fiskelagen (1993:787),
81. lag om ändring i ordningslagen (1993:1617),
82. lag om ändring i lagen (1994:260) om offentlig anställning,
83. lag om ändring i lagen (1994:261) om fullmaktsanställning,
84. lag om ändring i lagen (1994:451) om intensivövervakning med elektronisk kontroll,
85. lag om ändring i lagen (1994:569) om Sveriges samarbete med de internationella tribunalerna för brott mot internationell humanitär rätt,
86. lag om ändring i sjölagen (1994:1009),
87. lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi,
88. lag om ändring i lagen (1994:1809) om totalförsvarsplikt,
89. lag om ändring i lagen (1995:832) om obduktion m.m.,
90. lag om ändring i pantbankslagen (1995:1000),
91. lag om ändring i vapenlagen (1996:67),
92. lag om ändring i säkerhetsskyddslagen (1996:627),
93. lag om ändring i lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen,
94. lag om ändring i lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon,
95. lag om ändring i körkortslagen (1998:488),
96. lag om ändring i lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter,
97. lag om ändring i lagen (1998:527) om det statliga personadressregistret,
98. lag om ändring i lagen (1998:603) om verkställighet av slutna ungdomsvård,
99. lag om ändring i lagen (1998:620) om belastningsregister,
100. lag om ändring i lagen (1998:621) om misstankeregister,
101. lag om ändring i lagen (1998:1702) om inspektioner enligt Förenta nationernas fördrag om fullständigt förbud mot kärnsprängningar,
102. lag om ändring i lagen (1998:1705) om inspektioner enligt konventionen om förbud mot användning, lagring, produktion och överföring av antipersonella minor (truppminor) samt om deras förstöring,

- Prop. 2013/14:110
- 103.lag om ändring i lagen (1999:90) om behandling av personuppgifter vid Skatteverkets medverkan i brottsutredningar,
 - 104.lag om ändring i lagen (1999:271) om handel med begagnade varor,
 - 105.lag om ändring i epizootilagen (1999:657),
 - 106.lag om ändring i zoonoslagen (1999:658),
 - 107.lag om ändring i lagen (1999:779) om handel med ädelmetallarbeten,
 - 108.lag om ändring i lagen (2000:130) om försvarsunderrättelseverksamhet,
 - 109.lag om ändring i lagen (2000:140) om inspektioner enligt internationella avtal om förhindrande av spridning av kärnvapen,
 - 110.lag om ändring i lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete,
 - 111.lag om ändring i lagen (2000:344) om Schengens informationssystem,
 - 112.lag om ändring i lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål,
 - 113.lag om ändring i lagen (2000:1219) om internationellt tullsamarbete,
 - 114.lag om ändring i lagen (2000:1225) om straff för smuggling,
 - 115.lag om ändring i tullagen (2000:1281),
 - 116.lag om ändring i socialtjänstlagen (2001:453),
 - 117.lag om ändring i lagen (2002:297) om biobanker i hälso- och sjukvården m.m.,
 - 118.lag om ändring i lagen (2002:329) om samarbetet med Internationella brottmålsdomstolen,
 - 119.lag om ändring i lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall,
 - 120.lag om ändring i lagen (2002:445) om medling med anledning av brott,
 - 121.lag om ändring i fordonslagen (2002:574),
 - 122.lag om ändring i fartygssäkerhetslagen (2003:364),
 - 123.lag om ändring i lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation,
 - 124.lag om ändring i lagen (2003:778) om skydd mot olyckor,
 - 125.lag om ändring i lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder,
 - 126.lag om ändring i lagen (2003:1174) om vissa former av internationellt samarbete i brottsutredningar,
 - 127.lag om ändring i smittskyddslagen (2004:168),
 - 128.lag om ändring i lagen (2004:487) om sjöfartsskydd,
 - 129.lag om ändring i järnvägslagen (2004:519),
 - 130.lag om ändring i lagen (2004:1100) om luftfartsskydd,
 - 131.lag om ändring i lagen (2004:1167) om vägtransportledare,
 - 132.lag om ändring i lagen (2005:130) om dödförklaring,
 - 133.lag om ändring i lagen (2005:225) om rättsintyg i anledning av brott,
 - 134.lag om ändring i lagen (2005:321) om tillträdesförbud vid idrottsarrangemang,
 - 135.lag om ändring i lagen (2005:395) om arbetstid vid visst vägtransportarbete,

- 136.lag om ändring i lagen (2005:426) om arbetstid m.m. för flygpersonal inom civilflyget, Prop. 2013/14:110
- 137.lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551),
- 138.lag om ändring i utlänningslagen (2005:716),
- 139.lag om ändring i lagen (2005:754) om transitering av tredjelandsmedborgare,
- 140.lag om ändring i lagen (2005:787) om behandling av uppgifter i Tullverkets brottsbekämpande verksamhet,
- 141.lag om ändring i vägtrafikskattelagen (2006:227),
- 142.lag om ändring i lagen (2006:263) om transport av farligt gods,
- 143.lag om ändring i lagen (2006:343) om Försvarsmaktens stöd till polisen vid terrorismbekämpning,
- 144.lag om ändring i lagen (2006:418) om säkerhet i vägtunnlar,
- 145.lag om ändring i lagen (2006:444) om passagerarregister,
- 146.lag om ändring i lagen (2006:496) om blodsäkerhet,
- 147.lag om ändring i lagen (2006:546) om utrymning och inkvartering m.m. under höjd beredskap,
- 148.lag om ändring i lagen (2006:615) om samarbete med Specialdomstolen för Sierra Leone,
- 149.lag om ändring i livsmedelslagen (2006:804),
- 150.lag om ändring i lagen (2006:805) om foder och animaliska biprodukter,
- 151.lag om ändring i lagen (2006:806) om provtagning på djur, m.m.,
- 152.lag om ändring i lagen (2006:807) om kontroll av husdjur, m.m.,
- 153.lag om ändring i lagen (2006:1209) om hamnskydd,
- 154.lag om ändring i lagen (2006:1570) om skydd mot internationella hot mot människors hälsa,
- 155.lag om ändring i lagen (2007:606) om utredningar avseende vissa dödsfall,
- 156.lag om ändring i bidragsbrottslagen (2007:612),
- 157.lag om ändring i lagen (2007:980) om tillsyn över viss brottsbekämpande verksamhet,
- 158.lag om ändring i lagen (2007:1150) om tillsyn över hundar och katter,
- 159.lag om ändring i lagen (2007:1157) om yrkesförarkompetens,
- 160.lag om ändring i lagen (2008:99) om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1781/2006 om information om betalaren som skall åtfölja överföringar av medel,
- 161.lag om ändring i lagen (2008:286) om kvalitets- och säkerhetsnormer vid hantering av mänskliga vävnader och celler,
- 162.lag om ändring i lagen (2008:322) om Tullverkets och Kustbevakningens befogenheter att ingripa mot rattfylleribrott,
- 163.lag om ändring i lagen (2008:475) om kör- och vilotid vid internationell järnvägstrafik,
- 164.lag om ändring i lagen (2008:717) om signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet,
- 165.lag om ändring i lagen (2008:1049) om förbud mot utsläppande på marknaden av päls av katt och hund m.m.,
- 166.lag om ändring i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism,

- Prop. 2013/14:110
- 167.lag om ändring i lagen (2009:302) om verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård,
 - 168.lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400),
 - 169.lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400),
 - 170.lag om ändring i lagen (2009:1424) om kontroll av skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel,
 - 171.lag om ändring i lagen (2010:294) om säkerhetskontroll vid offentliga sammanträden i kommuner och landsting,
 - 172.lag om ändring i polisdatalagen (2010:361),
 - 173.lag om ändring i polisdatalagen (2010:361),
 - 174.lag om ändring i lagen (2010:362) om polisens allmänna spaningsregister,
 - 175.lag om ändring i lagen (2010:374) om försöksverksamhet med trafiknykterhetskontrollanter i hamnar,
 - 176.lag om ändring i luftfartslagen (2010:500),
 - 177.lag om ändring i patientsäkerhetslagen (2010:659),
 - 178.lag om ändring i lagen (2010:751) om betaltjänster,
 - 179.lag om ändring i skollagen (2010:800),
 - 180.lag om ändring i plan- och bygglagen (2010:900),
 - 181.lag om ändring i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor,
 - 182.lag om ändring i postlagen (2010:1045),
 - 183.lag om ändring i alkohollagen (2010:1622),
 - 184.lag om ändring i delgivningslagen (2010:1932),
 - 185.lag om ändring i lagen (2010:1933) om auktorisation av delgivningsföretag,
 - 186.lag om ändring i lagen (2011:111) om förstörande av vissa hälsofarliga missbrukssubstanser,
 - 187.lag om ändring i lagen (2011:579) om leksakers säkerhet,
 - 188.lag om ändring i lagen (2011:721) om märkning av energirelaterade produkter,
 - 189.lag om ändring i lagen (2011:1029) om upphandling på försvars- och säkerhetsområdet,
 - 190.lag om ändring i lagen (2011:1070) om handel med sälprodukter,
 - 191.lag om ändring i lagen (2011:1165) om överlämnande från Sverige enligt en nordisk arresteringsorder,
 - 192.lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244),
 - 193.lag om ändring i kustbevakningsdatalagen (2012:145),
 - 194.lag om ändring i yrkestrafiklagen (2012:210),
 - 195.lag om ändring i taxitrafiklagen (2012:211),
 - 196.lag om ändring i lagen (2012:278) om inhämtning av uppgifter om elektronisk kommunikation i de brottsbekämpande myndigheternas underrättelseverksamhet,
 - 197.lag om ändring i lagen (2012:595) om införsel av och handel med sprutor och kanyler,
 - 198.lag om ändring i lagen (2012:806) om beredskapslagring av olja,
 - 199.lag om ändring i lagen (2013:363) om kontroll av ekologisk produktion,
 - 200.lag om ändring i kameraövervakningslagen (2013:460),
 - 201.lag om ändring i lagen (2014:000) om elimineringsdatabasen,
 - 202.lag om ändring i lagen (2014:000) om straff för penningtvättsbrott.

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag med vissa bestämmelser med anledning av en ny organisation för polisen

Härigenom föreskrivs följande.

1 § I denna lag finns bestämmelser med anledning av inrättandet av Polismyndigheten och Säkerhetspolisen och avvecklingen av Rikspolisstyrelsen, polismyndigheterna och Statens kriminaltekniska laboratorium.

Allmänna övergångsregler

2 § Ett beslut som har fattats eller en åtgärd som har vidtagits av en polismyndighet, Rikspolisstyrelsen eller Statens kriminaltekniska laboratorium före utgången av 2014 ska anses ha fattats eller vidtagits av den av Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen som därefter ska handlägga sådana frågor som beslutet eller åtgärden avser.

Övergångsregler för avvecklingen av Rikspolisstyrelsen

3 § Det som är föreskrivet i lag eller annan författning om Rikspolisstyrelsen ska efter utgången av 2014 i stället tillämpas på

1. Säkerhetspolisen, om det gäller en arbetsuppgift som Säkerhetspolisen ska handlägga enligt lag eller förordning eller enligt annat beslut av regeringen, och
2. Polismyndigheten i övriga fall.

4 § En ansökan, anmälan eller annan handling eller uppgift som har kommit in till Rikspolisstyrelsen och som inte har slutligt behandlats före utgången av 2014, ska anses ha kommit in till

1. Säkerhetspolisen den dag som den kom in till Rikspolisstyrelsen, om det gäller en arbetsuppgift som Säkerhetspolisen ska handlägga enligt lag eller förordning eller enligt annat beslut av regeringen, och
2. Polismyndigheten den dag som den kom in till Rikspolisstyrelsen i övriga fall.

En ansökan, anmälan eller annan handling eller uppgift som är ställd till Rikspolisstyrelsen efter den 1 januari 2015 ska handläggas av den myndighet som enligt första stycket övertagit styrelsens uppgift.

Övergångsregler för avvecklingen av polismyndigheterna och Statens kriminaltekniska laboratorium

5 § Det som är föreskrivet i lag eller annan författning om polismyndigheter eller en viss polismyndighet ska efter utgången av 2014 i stället tillämpas på Polismyndigheten.

Prop. 2013/14:110 6 § En ansökan, anmälan eller annan handling eller uppgift som har kommit in till en polismyndighet eller Statens kriminaltekniska laboratorium och som inte har slutligt behandlats före utgången av 2014, ska anses ha kommit in till Polismyndigheten den dag som den kom in till polismyndigheten eller Statens kriminaltekniska laboratorium.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Härigenom föreskrivs följande.

Ändamål

1 § Rikspolisstyrelsen får föra ett register över DNA-profiler i syfte att stärka kvaliteten i den forensiska verksamheten med DNA-analyser (elimineringssdatabasen) i enlighet med denna lag.

Uppgifter i elimineringssdatabasen får endast behandlas för att upptäcka och utreda kontamineringar vid DNA-analyser och hanteringen av DNA-spår.

Begreppen DNA-profil och DNA-analys som används i lagen har samma betydelse som i polisdatalagen (2010:361).

Förhållandet till personuppgiftslagen

2 § Denna lag gäller utöver personuppgiftslagen (1998:204).

Innehåll

3 § Elimineringssdatabasen får innehålla DNA-profiler från personer som anges i 8 och 9 §§ och som genom att komma i kontakt med material eller prover som ska bli föremål för DNA-analys eller lokaler där sådana analyser utförs riskerar att kontaminera dessa.

En DNA-profil som registreras i databasen får endast ge information om identitet och inte om personliga egenskaper.

Utöver DNA-profiler får elimineringssdatabasen innehålla uppgifter om vem DNA-profilen avser.

Behandling av uppgifter i databasen

4 § En DNA-profil som har tagits fram under utredning av brott och som inte kan hänföras till en identifierbar person får vid ett tillfälle jämföras med DNA-profiler i elimineringssdatabasen. Jämförelsen ska göras innan jämförelse görs med andra DNA-profiler i de DNA-register som regleras i 4 kap. polisdatalagen (2010:361).

En DNA-profil från prov som har tagits med stöd av 28 kap. rättegångsbalken får vid ett tillfälle jämföras med DNA-profiler i elimineringssdatabasen. Avser DNA-profilen en misstänkt ska jämförelsen göras innan profilen läggs in i det utredningsregister eller det DNA-register som regleras i 4 kap. polisdatalagen.

En DNA-profil som har tagits fram för att kvalitetssäkra den forensiska verksamheten med DNA-analyser och som inte hänför sig till brottsutredande verksamhet får jämföras med DNA-profiler i elimineringssdatabasen.

Personuppgiftsansvar

5 § Rikspolisstyrelsen är personuppgiftsansvarig för behandling av personuppgifter i elimineringssdatabasen.

Prop. 2013/14:110 6 § Rikspolisstyrelsen ska utse ett eller flera personuppgiftsombud för behandlingen av personuppgifter i elimineringsdatabasen.

Styrelsen ska anmäla till tillsynsmyndigheten enligt personuppgiftslagen (1998:204) när ett personuppgiftsombud utses eller entledigas.

Tillgången till uppgifter

7 § Tillgången till personuppgifter ska begränsas till vad varje tjänsteman behöver för att fullgöra sina arbetsuppgifter.

Provtagning

8 § Anställda vid Rikspolisstyrelsen, polismyndigheterna och Statens kriminaltekniska laboratorium och andra som återkommande kan komma i kontakt med och därigenom riskerar att kontaminera material som används vid DNA-analys, prover som ska bli föremål för DNA-analys eller lokaler där sådana analyser utförs, är skyldiga att lämna prov för DNA-analys i syfte att DNA-profilen ska registreras i elimineringsdatabasen. Provet tas i form av salivprov.

9 § För att få tillträde till en lokal där DNA-spår från brottsplatser hanteras eller förvaras är även den som inte omfattas av 8 § men som riskerar att kontaminera lokalen, prover som ska bli föremål för DNA-analys eller material som används för DNA-analys skyldig att lämna prov för DNA-analys i syfte att DNA-profilen ska registreras i elimineringsdatabasen. Provet tas i form av salivprov.

10 § Ett prov för DNA-analys som har tagits med stöd av 8 eller 9 § får inte användas för något annat ändamål än det som provet togs för och ska förstöras senast sex månader efter det att provet togs.

Gallring

11 § Uppgifter i elimineringsdatabasen ska gallras när de inte längre behövs för att utreda om en persons DNA kan ha kontaminerat material, prover eller lokaler.

Uppgifter som rör anställda vid Rikspolisstyrelsen, en polismyndighet eller Statens kriminaltekniska laboratorium ska gallras senast två år efter det att det förhållande som grundade skyldigheten att lämna prov upphörde.

Uppgifter som har registrerats med stöd av 9 § ska gallras senast ett år efter det att uppgifterna registrerades.

Uppgifter som rör andra än de som anges i andra och tredje styckena ska gallras senast ett år efter det att det förhållande som grundade skyldigheten upphörde.

Rättelse och skadestånd

12 § Bestämmelserna i personuppgiftslagen (1998:204) om rättelse och skadestånd tillämpas på motsvarande sätt vid behandling av personuppgifter enligt denna lag eller enligt föreskrifter som avses i 13 eller 14 §.

Ytterligare föreskrifter

13 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om vilka personalkategorier vid Rikspolisstyrelsen, polismyndigheterna och Statens kriminaltekniska laboratorium och vilka andra personkategorier enligt 8 § som är skyldiga att lämna prover för DNA-analys till elimineringsdatabasen.

14 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om tillgången till elimineringsdatabasen och förfarandet vid överensstämmelser mellan en DNA-profil i elimineringsdatabasen och en annan DNA-profil.

Övriga bestämmelser

15 § Statens kriminaltekniska laboratorium har, trots sekretess enligt 21 kap. 3 § första stycket och 35 kap. 19 a § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), rätt att ta del av uppgifter om huruvida personer förekommer i elimineringsdatabasen, om laboratoriet behöver uppgifterna i sin verksamhet.

16 § Statens kriminaltekniska laboratorium får medges direktåtkomst till elimineringsdatabasen.

Laboratoriet ansvarar för att tillgången till personuppgifter begränsas till vad varje tjänsteman behöver för att kunna fullgöra sina arbetsuppgifter.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2014.

2. En DNA-profil som har registrerats före den 1 juli 2014 i syfte att upptäcka och utreda kontamineringar vid DNA-analyser och hanteringen av DNA-spår får registreras i elimineringsdatabasen om den registrerade samtycker till det. De DNA-profiler som inte registreras i elimineringsdatabasen ska gallras senast den 1 januari 2015.

3. DNA-profiler från anställda vid Rikspolisstyrelsen, polismyndigheterna och Statens kriminaltekniska laboratorium som registreras i elimineringsdatabasen får till och med den 31 december 2014 vid ett tillfälle jämföras med DNA-profiler i spårregistret som regleras i 4 kap. polisdatalagen (2010:361). En överensstämmelse mellan en DNA-profil i elimineringsdatabasen och en DNA-profil i spårregistret får inte utredas vidare.

Härigenom föreskrivs i fråga om rättegångsbalken¹
dels att 23 kap. 17 § ska upphöra att gälla,
dels att 7 kap. 9 §, 9 kap. 10 §, 20 kap. 5 §, 23 kap. 3 och 4 a §§,
24 kap. 8 §, 25 kap. 1 §, 28 kap. 4 §, 35 kap. 14 §, 36 kap. 16 § och
48 kap. 14 § ska ha följande lydelse,
dels att rubriken till 7 kap. ska lyda ”Om åklagare och om jäv mot
anställda vid brottsbekämpande myndigheter”.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 kap.

9 §²

Det som anges i 6 § om åklagare tillämpas även på anställda inom polisväsendet eller vid Skatteverket, Tullverket eller Kustbevakningen som har att vidta åtgärd eller meddela beslut enligt denna balk. En fråga om jäv prövas av respektive myndighet.

Det som anges i 6 § om åklagare tillämpas även på anställda vid Polismyndigheten, Säkerhetspolisen, Skatteverket, Tullverket eller Kustbevakningen som har att vidta åtgärd eller meddela beslut enligt denna balk. En fråga om jäv prövas av respektive myndighet.

9 kap.

10 §³

Skall någon hämtas till ett sammanträde inför rätten, får han, om *ej* annat följer av vad som sägs nedan, inte omhändertaras tidigare än vad som är nödvändigt för att han *skall* kunna inställas omedelbart till sammanträdet.

Har ett hämningsförsök tidigare misslyckats eller *finns* det annars på grund av vad som är känt om den som *skall* hämtas särskild anledning till det, får rätten eller polismyndighet besluta att han får omhändertaras tidigare än vad som följer av första stycket. Omhändertagande får i sådant fall *ske* högst sex timmar eller, om rätten beslutat, högst arton timmar tidigare än vad som följer av första stycket. Vid rättens prövning *skall* särskilt

Ska någon hämtas till ett sammanträde inför rätten, får han *eller hon*, om *inte* annat följer av det som sägs nedan, inte omhändertaras tidigare än vad som är nödvändigt för att han *eller hon ska* kunna inställas omedelbart till sammanträdet.

Om ett hämningsförsök tidigare *har* misslyckats, eller det annars på grund av vad som är känt om den som *ska* hämtas *finns* särskild anledning till det, får rätten eller Polismyndigheten besluta att han *eller hon* får omhändertaras tidigare än vad som följer av första stycket. Omhändertagande får i sådant fall *äga rum* högst sex timmar eller, om rätten beslutat, högst arton timmar tidigare än vad som följer av första stycket. Vid rättens pröv-

¹ Senaste lydelse av rubriken till 7 kap. 2006:83.

² Senaste lydelse 2006:83.

³ Senaste lydelse 1998:24.

beaktas vilka olägenheter det kan antas medföra att den som *skall* hämtas inte är närvarande vid sammanträdet inför rätten.

Den som har omhändertagits enligt andra stycket är skyldig att i avvaktan på inställelsen stanna kvar på *polisstation eller annan plats* som bestäms av *polismyndigheten*. Om den omhändertagne *skall* inställas i brottmål som tilltalad får han tas i förvar.

Den som har omhändertagits enligt denna paragraf får inte underkastas annan inskränkning i sin frihet än som *påkallas av* ändamålet med omhändertagandet, ordningen eller allmän säkerhet.

ning *ska det* särskilt beaktas vilka olägenheter det kan antas medföra att den som *ska* hämtas inte är närvarande vid sammanträdet inför rätten.

Den som har omhändertagits enligt andra stycket är skyldig att i avvaktan på inställelsen stanna kvar på *den* plats som bestäms av *Polismyndigheten*. Om den omhändertagne *ska* inställas i brottmål som tilltalad får han *eller hon* tas i förvar.

Den som har omhändertagits enligt denna paragraf får inte underkastas annan inskränkning i sin frihet än *vad* som *krävs med hänsyn till* ändamålet med omhändertagandet, ordningen eller allmän säkerhet.

20 kap.

5 §

Brott må av målsägande angivas till åtal hos åklagare eller polismyndighet. Har angivelse skett hos myndighet å annan ort än den, där åtal för brottet må väckas, skall angivelsen omedelbart tillställas myndigheten i den orten.

En målsägande får ange ett brott till åtal hos åklagare eller Polismyndigheten.

23 kap.

3 §⁴

Beslut att inleda en förundersökning *skall* fattas av *polismyndighet* eller åklagaren. Har förundersökningen inletts av *polismyndighet* och är saken inte av enkel beskaffenhet, *skall* ledningen av förundersökningen *avseende* brottet övertas av åklagaren, så snart någon skäligen kan misstänkas för brottet. Åklagaren *skall* också i annat fall överta ledningen när det är *påkallat* av särskilda skäl.

När förundersökningen leds av

Beslut att inleda en förundersökning *ska* fattas av *Polismyndigheten, Säkerhetspolisen* eller åklagaren. Har förundersökningen inletts av *Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen* och är saken inte av enkel beskaffenhet, *ska* ledningen av förundersökningen *om* brottet övertas av åklagaren, så snart någon skäligen kan misstänkas för brottet. Åklagaren *ska* också i annat fall överta ledningen när det är *motiverat* av särskilda skäl.

När förundersökningen leds av

⁴ Senaste lydelse 1994:1412.

Prop. 2013/14:110 åklagaren, får han *vid undersökningens verkställande* anlita biträde av *polismyndigheten*. Han får också uppdra åt polisman att vidta en viss åtgärd som hör till förundersökningen, om det är lämpligt med hänsyn till åtgärdens beskaffenhet.

Innan förundersökning hunnit inledas, får polisman hålla förhör och vidta andra utredningsåtgärder som är av betydelse för utredningen.

åklagaren, får han *eller hon* anlita biträde av *Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen* för att *genomföra den*. Åklagaren får också uppdra åt *en* polisman att vidta en viss åtgärd som hör till förundersökningen, om det är lämpligt med hänsyn till åtgärdens beskaffenhet.

Det som i denna balk föreskrivs om Polismyndigheten gäller för Säkerhetspolisen då den leder förundersökning eller biträder åklagare i en förundersökning.

Innan förundersökning hunnit inledas, får *en* polisman hålla förhör och vidta andra utredningsåtgärder som är av betydelse för utredningen.

4 a §⁵

En förundersökning får vidare läggas ned

1. om fortsatt utredning skulle kräva kostnader som inte står i rimligt förhållande till sakens betydelse och det dessutom kan antas att brottets straffvärde inte överstiger fängelse i tre månader, eller

2. om det kan antas att åtal för brottet inte skulle komma att ske till följd av bestämmelser om åtalsunderlåtelse i 20 kap. eller om särskild åtalsprövning samt något väsentligt allmänt eller enskilt intresse *ej* åsidosätts genom att förundersökningen läggs ned.

Om förutsättningar för att lägga ned en förundersökning enligt första stycket *föreligger* redan innan en sådan har inletts, får det beslutas att förundersökning inte ska inledas.

Beslut enligt denna paragraf att lägga ned en förundersökning meddelas av den *polismyndighet eller åklagare* som leder förundersökningen om det kan antas att åtal för brottet inte skulle komma att ske till följd av bestämmelserna om åtalsunderlåtelse i 20 kap. 7 § första stycket eller om särskild åtalsprövning. Detsamma gäller be-

2. om det kan antas att åtal för brottet inte skulle komma att ske till följd av bestämmelser om åtalsunderlåtelse i 20 kap. eller om särskild åtalsprövning samt något väsentligt allmänt eller enskilt intresse *inte* åsidosätts genom att förundersökningen läggs ned.

Om *det finns* förutsättningar för att lägga ned en förundersökning enligt första stycket redan innan en sådan har inletts, får det beslutas att förundersökning inte ska inledas.

Beslut enligt denna paragraf att lägga ned en förundersökning meddelas av den åklagare som leder förundersökningen om det kan antas att åtal för brottet inte skulle komma att ske till följd av bestämmelserna om åtalsunderlåtelse i 20 kap. 7 § första stycket eller om särskild åtalsprövning. Detsamma gäller beslut att inte inleda förun-

⁵ Senaste lydelse 2012:46.

slut att inte inleda förundersökning i motsvarande fall. Övriga beslut enligt denna paragraf meddelas av åklagare.

dersökning i motsvarande fall. Om förundersökningen leds av Polismyndigheten beslutar undersökningsledaren i dessa frågor. Övriga beslut enligt denna paragraf meddelas av åklagare.

24 kap.

8 §⁶

Har beslut att anhålla *någon* meddelats i hans frånvaro, *skall* han, så snart beslutet har verkställts, förhöras av polisman eller åklagare. Har åklagaren inte redan underrättats om frihetsberövandet, *skall* det skyndsamt anmälas till honom. Åklagaren *skall* efter förhört omedelbart besluta om den misstänkte *skall* förbli anhållen.

Har *ett* beslut att anhålla *en misstänkt* meddelats i hans *eller hennes* frånvaro, *ska* han *eller hon*, så snart beslutet har verkställts, förhöras av *en* polisman eller åklagare. Har åklagaren inte redan underrättats om frihetsberövandet, *ska* det skyndsamt anmälas till honom *eller henne*. Åklagaren *ska* efter förhört omedelbart besluta om den misstänkte *ska* förbli anhållen.

Har någon gripits enligt 7 §, *skall* han så snart som möjligt förhöras av polisman eller åklagare. Har åklagaren inte redan underrättats om frihetsberövandet, *skall* det skyndsamt anmälas till honom. Åklagaren *skall* efter förhört omedelbart besluta om den misstänkte *skall* anhållas. Anhålls inte den misstänkte, *skall* beslutet om gripande *omedelbart hävas*.

Har någon gripits enligt 7 §, *ska* han *eller hon* så snart som möjligt förhöras av *en* polisman eller åklagare. Har åklagaren inte redan underrättats om frihetsberövandet, *ska* det skyndsamt anmälas till honom *eller henne*. Åklagaren *ska* efter förhört omedelbart besluta om den misstänkte *ska* anhållas. Anhålls inte den misstänkte, *ska åklagaren omedelbart häva* beslutet om gripande.

Innan åklagaren har underrättats om frihetsberövandet, får beslutet om gripande hävas av *polismyndigheten*, om det är uppenbart att det inte finns skäl för fortsatt frihetsberövande. I omedelbar anslutning till gripandet får beslutet under samma förutsättningar hävas även av *en* polisman som har fattat beslutet.

Innan åklagaren har underrättats om frihetsberövandet, får beslutet om gripande hävas av *Polismyndigheten*, om det är uppenbart att det inte finns skäl för fortsatt frihetsberövande. I omedelbar anslutning till gripandet får beslutet under samma förutsättningar hävas även av *den* polisman som har fattat beslutet.

Om den som misstänks för brott avviker och det finns skäl *att anhålla honom*, får åklagaren efterlysa honom.

Om den som misstänks för brott avviker och det finns skäl *för anhållande*, får åklagaren efterlysa honom *eller henne*.

⁶ Senaste lydelse 1998:24.

Är någon skäligen misstänkt för ett brott, på vilket fängelse kan följa, och finns det med hänsyn till brottets beskaffenhet, den misstänktes förhållande eller någon annan omständighet risk för att han avviker eller på något annat sätt undandrar sig lagföring eller straff, men finns det i övrigt inte anledning att anhålla eller häkta honom, får, om det är tillräckligt, i stället förbud meddelas honom att utan tillstånd lämna honom anvisad vistelseort (reseförbud) eller föreskrivas att han på vissa tider skall anmäla sig hos anvisad polismyndighet (anmälningsskyldighet). Oberoende av brottets beskaffenhet får också reseförbud eller anmälningsskyldighet beslutas, om det finns risk för att den misstänkte genom att bege sig från riket undandrar sig lagföring eller straff.

Föreligger mot någon skäl till häktning eller anhållande men kan det antas att syftet därmed kan tillgodoses genom reseförbud eller anmälningsskyldighet, får beslut härom meddelas även i andra fall än som avses i första stycket.

Reseförbud eller anmälningsskyldighet får åläggas endast om skälen för åtgärden uppväger det intrång eller men i övrigt som den innebär för den misstänkte eller något annat motstående intresse.

Om någon är skäligen misstänkt för ett brott på vilket fängelse kan följa och det med hänsyn till brottets beskaffenhet, den misstänktes förhållande eller någon annan omständighet finns risk för att han eller hon avviker eller på något annat sätt undandrar sig lagföring eller straff men det i övrigt inte finns anledning att anhålla eller häkta den misstänkte, får han eller hon, om det är tillräckligt, i stället

1. meddelas förbud att utan tillstånd lämna anvisad vistelseort (reseförbud), eller

2. föreläggas att på viss ort och vissa tider anmäla sig hos Polismyndigheten (anmälningsskyldighet).

Oberoende av brottets beskaffenhet får också reseförbud eller anmälningsskyldighet beslutas, om det finns risk för att den misstänkte genom att bege sig från riket undandrar sig lagföring eller straff.

Finns det skäl att häkta eller anhålla någon, men kan det antas att syftet kan tillgodoses genom reseförbud eller anmälningsskyldighet, får beslut om detta meddelas även i andra fall än som avses i första stycket.

⁷ Senaste lydelse 1989:650.

28 kap.4 §⁸

Förordnande om husrannsakan meddelas, utom i fall som avses i tredje stycket, av undersökningsledaren, åklagaren eller rätten. Förordnande om husrannsakan för delgivning *skall* alltid meddelas av rätten. Kan i annat fall husrannsakan antas bli av stor omfattning eller medföra synnerlig olägenhet för den hos vilken åtgärden företas, bör, om det inte är fara i dröjsmål, åtgärden inte vidtas utan rätts förordnande.

Fråga om husrannsakan får rätten ta upp på yrkande av undersökningsledaren eller åklagaren. Efter åtalet får rätten även på yrkande av målsägande eller självmant ta upp en sådan fråga. Fråga om husrannsakan för delgivning tas upp av rätten självant eller på yrkande av *polismyndighet* eller åklagaren.

Förordnande om husrannsakan för eftersökande av den som *skall* häktas enligt beslut som avses i 24 kap. 17 § tredje stycket eller hämtas till inställelse vid rätten meddelas av *polismyndighet* eller polisman enligt bestämmelser i polislagen (1984:387).

Förordnande om husrannsakan meddelas, utom i fall som avses i tredje stycket, av undersökningsledaren, åklagaren eller rätten. Förordnande om husrannsakan för delgivning *ska* alltid meddelas av rätten. Kan i annat fall husrannsakan antas bli av stor omfattning eller medföra synnerlig olägenhet för den hos vilken åtgärden företas, bör, om det inte är fara i dröjsmål, åtgärden inte vidtas utan rätts förordnande.

Fråga om husrannsakan får rätten ta upp på yrkande av undersökningsledaren eller åklagaren. Efter åtalet får rätten även på yrkande av målsägande eller självmant ta upp en sådan fråga. Fråga om husrannsakan för delgivning tas upp av rätten självant eller på yrkande av *Polismyndigheten* eller åklagaren.

Förordnande om husrannsakan för eftersökande av den som *ska* häktas enligt beslut som avses i 24 kap. 17 § tredje stycket eller hämtas till inställelse vid rätten meddelas av *Polismyndigheten* eller polisman enligt bestämmelser i polislagen (1984:387).

35 kap.14 §⁹

En berättelse, som någon har avgett skriftligen *i* anledning av en redan inledd eller förestående rättegång, eller en uppteckning av en berättelse, som någon *i* anledning av en sådan rättegång lämnat inför åklagare eller *polismyndighet* eller annars utom rätta, får åberopas som bevis i rättegången endast

1. om det är särskilt föreskrivet,

En berättelse, som någon har avgett skriftligen *med* anledning av en redan inledd eller förestående rättegång, eller en uppteckning av en berättelse, som någon *med* anledning av en sådan rättegång lämnat inför åklagare eller *Polismyndigheten* eller annars utom rätta, får åberopas som bevis i rättegången endast

⁸ Senaste lydelse 1995:637.

⁹ Senaste lydelse 2005:683.

2. om förhör med den som lämnat berättelsen inte kan hållas vid eller utom huvudförhandling eller i övrigt inför rätten eller

3. om det finns särskilda skäl med hänsyn till de kostnader eller olägenheter som ett förhör vid eller utom huvudförhandling kan antas medföra, vad som kan antas stå att vinna med ett sådant förhör, berättelsens betydelse och övriga omständigheter.

Även i annat fall än som sägs i första stycket får dock i tvistemål en sådan skriftlig berättelse eller uppteckning av en berättelse som avses där åberopas som bevis i rättegången, om parterna godtar det och det inte är uppenbart olämpligt.

Vad som sägs i första och andra styckena om en skriftlig eller upptecknad berättelse *skall* också tillämpas i fråga om en ljudupptagning eller en ljud- och bildupptagning av en berättelse.

Vad som sägs i första och andra styckena om en skriftlig eller upptecknad berättelse *ska* också tillämpas i fråga om en ljudupptagning eller en ljud- och bildupptagning av en berättelse.

36 kap.

16 §¹⁰

Ett vittne *skall* lämna sin berättelse muntligen. Vittnet får dock med rättens medgivande använda sig av anteckningar till stöd för minnet.

Vid ett vittnesförhör får det som vittnet tidigare har berättat inför rätta eller inför åklagare eller *polismyndighet* läggas fram endast när vittnets berättelse vid förhöret avviker från vad han eller hon tidigare har berättat eller när vittnet vid förhöret förklarar att han eller hon inte kan eller inte vill yttra sig. Avser förhöret någon som tidigare har hörts inför rätta och har det förra förhöret dokumenterats genom en ljud- och bildupptagning, får dock förhöret inledas med en uppspelning av upptagningen. Har den tidigare bevisupptagningen skett i lägre rätt, *skall* förhöret i högre rätt inledas med en sådan uppspelning, om det inte är olämpligt.

Ett vittne *ska* lämna sin berättelse muntligen. Vittnet får dock med rättens medgivande använda sig av anteckningar till stöd för minnet.

Vid ett vittnesförhör får det som vittnet tidigare har berättat inför rätta eller inför åklagare eller *Polismyndigheten* läggas fram endast när vittnets berättelse vid förhöret avviker från vad han eller hon tidigare har berättat eller när vittnet vid förhöret förklarar att han eller hon inte kan eller inte vill yttra sig. Avser förhöret någon som tidigare har hörts inför rätta och har det förra förhöret dokumenterats genom en ljud- och bildupptagning, får dock förhöret inledas med en uppspelning av upptagningen. Har den tidigare bevisupptagningen skett i lägre rätt, *ska* förhöret i högre rätt inledas med en sådan uppspelning, om det inte är olämpligt.

¹⁰ Senaste lydelse 2005:683.

Regeringen får meddela föreskrifter om det högsta belopp, till vilket ordningsbot får bestämmas, och om andra begränsningar för användningen av föreläggande av ordningsbot.

Riksåklagaren väljer, i samråd med *Rikspolisstyrelsen*, ut de brott för vilka ordningsbot *skall* bestämmas.

Riksåklagaren bestämmer *för olika brott* ordningsbotens belopp. *Därvid anges även* grunder för beräkning av gemensam ordningsbot för flera brott. Om det finns särskilda skäl får riksåklagaren uppdra åt överåklagare *som är myndighetschef inom åklagarväsendet* att i fråga om vissa brott bestämma ordningsbotens belopp.

Riksåklagaren väljer, i samråd med *Polismyndigheten*, ut de brott för vilka ordningsbot *ska* bestämmas.

Riksåklagaren bestämmer ordningsbotens belopp *för olika brott och anger även* grunder för beräkning av gemensam ordningsbot för flera brott. Om det finns särskilda skäl, får riksåklagaren uppdra åt *en* överåklagare att i fråga om vissa brott bestämma ordningsbotens belopp.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹¹ Senaste lydelse 2001:280.

Härigenom föreskrivs att 21 kap. 3, 4 och 10 §§ föräldrabalken¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

21 kap.

3 §²

Beslutar rätten om verkställighet, får den även utan yrkande förelägga vite eller besluta att barnet *skall* hämtas genom *polismyndighetens* försorg. Hämtning får dock beslutas endast i de fall och under de förutsättningar som anges i andra och tredje styckena.

Är det fråga om en dom eller ett beslut om vårdnad, boende eller överlämnande av barn, får rätten besluta om hämtning av barnet, om verkställighet annars inte kan ske eller om hämtning är nödvändig för att undvika att barnet lider allvarlig skada.

Är det fråga om en dom eller ett beslut om umgänge mellan barnet och en förälder som barnet inte bor tillsammans med, får rätten besluta om hämtning av barnet, om verkställighet annars inte kan ske och barnet har ett särskilt starkt behov av umgänge med föräldern.

Frågor om utdömmande av förelagt vite prövas av rätten på ansökan av den part som har begärt verkställigheten.

4 §³

Beslutar rätten om verkställighet, kan den även lämna uppdrag enligt 2 §. Har rätten beslutat att barnet *skall* hämtas genom *polismyndighetens* försorg, *skall* ett uppdrag enligt 2 § lämnas, om inte särskilda skäl talar mot det.

Om det finns särskilda skäl, får rätten för att underlätta att barnet överflyttas besluta att barnet tillfälligt *skall* tas om hand av socialnämnden eller på annat lämpligt sätt. Rätten får besluta att omhändertagandet *skall* verkställas genom *polismyndighetens* försorg.

Beslutar rätten om verkställighet av en dom eller ett beslut om um-

Beslutar rätten om verkställighet, kan den även lämna uppdrag enligt 2 §. Har rätten beslutat att barnet *ska* hämtas genom *Polismyndighetens* försorg, *ska* ett uppdrag enligt 2 § lämnas, om inte särskilda skäl talar mot det.

Om det finns särskilda skäl, får rätten för att underlätta att barnet överflyttas besluta att barnet tillfälligt *ska* tas om hand av socialnämnden eller på annat lämpligt sätt. Rätten får besluta att omhändertagandet *ska* verkställas genom *Polismyndighetens* försorg.

Beslutar rätten om verkställighet av en dom eller ett beslut om um-

¹ Balken omtryckt 1995:974.

² Senaste lydelse 2006:458.

³ Senaste lydelse 2006:458.

gänge som har vunnit laga kraft, kan rätten komplettera eller ändra vad som har bestämts om de praktiska arrangemangen för utövandet av umgänget, om det är nödvändigt för att umgänget *skall* kunna ske.

gänge som har vunnit laga kraft, kan rätten komplettera eller ändra vad som har bestämts om de praktiska arrangemangen för utövandet av umgänget, om det är nödvändigt för att umgänget *ska* kunna ske.

10 §⁴

Om det är fara för att barnet förs ur landet eller om saken av annan anledning är brådskande, kan rätten omedelbart besluta att barnet *skall* tas om hand av socialnämnden eller på annat lämpligt sätt. Rätten får besluta att omhändertagandet *skall* verkställas genom *polismyndighetens* försorg.

Kan ett beslut enligt första stycket inte avvaktas, får *polismyndigheten*, oavsett om något ärende är anhängigt, vidta sådana omedelbara åtgärder som kan ske utan skada för barnet. Åtgärden *skall* genast anmälas till rätten, som utan dröjsmål prövar om den *skall* bestå.

Har rätten meddelat ett beslut om omhändertagande enligt första eller andra stycket som ännu gäller när ärendet *skall* avgöras, *skall* rätten ompröva beslutet.

Om det är fara för att barnet förs ur landet eller om saken av annan anledning är brådskande, kan rätten omedelbart besluta att barnet *ska* tas om hand av socialnämnden eller på annat lämpligt sätt. Rätten får besluta att omhändertagandet *ska* verkställas genom *Polismyndighetens* försorg.

Kan ett beslut enligt första stycket inte avvaktas, får *Polismyndigheten*, oavsett om något ärende är anhängigt, vidta sådana omedelbara åtgärder som kan ske utan skada för barnet. Åtgärden *ska* genast anmälas till rätten, som utan dröjsmål prövar om den *ska* bestå.

Har rätten meddelat ett beslut om omhändertagande enligt första eller andra stycket som ännu gäller när ärendet *ska* avgöras, *ska* rätten ompröva beslutet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

⁴ Senaste lydelse 2006:458.

Härigenom föreskrivs att 15 kap. 7 § och 16 kap. 15 § brottsbalken ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

15 kap.

7 §

Den som, i annat fall än 6 § *avser*, hos åklagare, *polismyndighet* eller annan myndighet sanningslöst tillvitar annan brottslig gärning, *föregiver* besvärande omständighet eller förnekar friande eller mildrande omständighet, *dömes*, om myndigheten *har att upptaga* anmälan i sådan sak, för *falsk tillvitelse* till fängelse i högst två år eller, om brottet är ringa, till böter eller fängelse i högst sex månader.

Om han *icke* insåg men hade skäligen anledning *antaga*, att utsagan var sanningslös, *dömes* för *vårdslös tillvitelse* till böter eller fängelse i högst sex månader.

Den som, i annat fall än *som avses i 6 §*, hos åklagare, *Polismyndigheten* eller annan myndighet sanningslöst tillvitar *någon* annan brottslig gärning, *påstår* besvärande omständighet eller förnekar friande eller mildrande omständighet, *döms*, om myndigheten *ska ta upp* anmälan i sådan sak, för *falsk tillvitelse* till fängelse i högst två år eller, om brottet är ringa, till böter eller fängelse i högst sex månader.

Om han *eller hon inte* insåg men hade skäligen anledning att *anta* att utsagan var sanningslös, *döms* för *vårdslös tillvitelse* till böter eller fängelse i högst sex månader.

16 kap.

15 §¹

Den som genom oriktig uppgift att det föreligger fara för en eller flera människors liv eller hälsa eller för omfattande förstörelse av egendom föranleder onödig säkerhetsåtgärd, döms för *falskt larm* till böter eller fängelse i högst ett år.

Är brott som avses i första stycket grovt, döms till fängelse, lägst sex månader och högst fyra år.

Den som genom missbruk av larm, nödsignal eller annan liknande anordning föranleder onödig utryckning av *polis*, kommunal organisation för räddningstjänst, ambulans, militär, sjöräddning eller annat organ för allmän bevakningstjänst, döms för *missbruk av larm-anordning* till böter eller fängelse i högst sex månader.

Är brott som avses i första stycket grovt, döms till fängelse i lägst sex månader och högst fyra år.

Den som genom missbruk av larm, nödsignal eller annan liknande anordning föranleder onödig utryckning av *Polismyndigheten*, kommunal organisation för räddningstjänst, ambulans, militär, sjöräddning eller annat organ för allmän bevakningstjänst, döms för *missbruk av larm-anordning* till böter eller fängelse i högst sex månader.

¹ Senast lydelse 2003:780.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Härigenom föreskrivs i fråga om miljöbalken dels att 26 kap. 2, 24 och 25 §§ ska ha följande lydelse, dels att rubriken närmast före 28 kap. 8 § ska lyda ”Hjälp av Polismyndigheten”.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

26 kap.

2 §¹

Tillsynsmyndigheten *skall* anmäla överträdelser av bestämmelser i balken eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av balken till *polis-* eller *åklagarmyndigheten*, om det finns misstanke om brott.

Om tillsynsmyndigheten finner att villkoren i ett tillstånd till miljöfarlig verksamhet eller vattenverksamhet inte är tillräckliga och förutsättningar *i övrigt föreligger* enligt 24 kap. 5 eller 6 §, *skall* myndigheten ansöka om prövning eller ta upp frågan om att ändra eller upphäva villkor utan någon särskild framställning om detta enligt vad som sägs i 24 kap. 7 §.

Tillsynsmyndigheten *ska* anmäla överträdelser av bestämmelser i balken eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av balken till *Polismyndigheten* eller *Åklagarmyndigheten*, om det finns misstanke om brott.

Om tillsynsmyndigheten finner att villkoren i ett tillstånd till miljöfarlig verksamhet eller vattenverksamhet inte är tillräckliga och *det finns* förutsättningar enligt 24 kap. 5 eller 6 §, *ska* myndigheten ansöka om prövning eller ta upp frågan om att ändra eller upphäva villkor utan någon särskild framställning om detta enligt vad som sägs i 24 kap. 7 §.

24 §

Om en naturvårdsvakt har tagit ett föremål i beslag, *skall* vakten skyndsamt anmäla detta till *polis-* eller *åklagarmyndigheten*. Den *tjänsteman* som tar emot en anmälan *skall* vidta samma åtgärder som om *tjänstemannen* själv hade gjort beslaget.

Om en naturvårdsvakt har tagit ett föremål i beslag, *ska* vakten skyndsamt anmäla detta till *Polismyndigheten* eller *Åklagarmyndigheten*. Den *polisman* eller *åklagare* som tar emot en *sådan* anmälan *om beslag ska* vidta samma åtgärder som om *han* eller *hon* själv hade gjort beslaget.

25 §

Den som har fått dispens från en föreskrift för *områden* eller naturföremål som omfattas av förordnande enligt 7 och 8 kap. eller 11 kap. 14 § är skyldig att *efter* begäran visa upp beslutet för en na-

Den som har fått dispens från en föreskrift för *ett område* eller naturföremål som omfattas av *ett* förordnande enligt 7 kap., *dispens från en föreskrift som har meddelats med stöd av* 8 kap. eller *dis-*

¹ Senaste lydelse 2002:175.

turvårdsvakt eller en *polis* vid vistelse inom det område där dispensen gäller.

pens enligt 11 kap. 14 § är skyldig att *på* begäran visa upp beslutet för en naturvårdsvakt eller en *polisman* vid vistelse inom det område där dispensen gäller.

Prop. 2013/14:110

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.7 Förslag till lag om ändring i lagen (1918:163)
med vissa bestämmelser om sjöfynd

Härigenom föreskrivs att 1–3, 5–7 och 8 a §§ lagen (1918:163) med vissa bestämmelser om sjöfynd ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Var och en, som i saltsjön inom svensk skärgård eller vid svensk kust eller i rikets segelbara insjöar, floder eller kanaler bärgar övergivna fartyg eller skeppsvrak eller redskap eller gods, som hör till fartyg, vare sig sådant tas upp från botten eller anträffas flytande på vattnet eller uppdrivet på stranden, är skyldig att anmäla fyndet hos en polismyndighet, tjänsteman vid kustbevakningen eller tulltjänsteman. Har en tjänsteman vid kustbevakningen eller en tulltjänsteman tagit emot en sådan anmälan, skall han ofördröjligen underrätta polismyndigheten om denna.

Den som i saltsjön inom svensk skärgård eller vid svensk kust eller i rikets segelbara insjöar, floder eller kanaler bärgar övergivna fartyg eller fartygslämningar eller redskap eller gods som hör till fartyg är skyldig att anmäla fyndet till Polismyndigheten, Kustbevakningen eller Tullverket. Detta gäller oavsett om fyndet tas upp från botten eller anträffas flytande på vattnet eller är uppdrivet på stranden. Om en tjänsteman vid Kustbevakningen eller Tullverket har tagit emot en sådan anmälan, ska han eller hon omedelbart underrätta Polismyndigheten om denna.

2 §²

Har fartyg under resa bärgat något, som i 1 § sägs, avlämna befälhavaren det bärgade, jämte redogörelse för omständigheterna vid bärgningen, till polismyndigheten å den svenska ort, dit han först anländer.

Om ett fartyg under resa har bärgat något av det som anges i 1 §, ska befälhavaren lämna det bärgade, tillsammans med en redogörelse för omständigheterna vid bärgningen, till Polismyndigheten.

Anlöpes ej svensk hamn, give befälhavaren, å den utländska ort som han först anlöper, hos svensk konsul eller, där sådan ej finnes, hos annan behörig myndighet bärgningen till känna och låte, för så vitt det främmande landets lag ej annorledes stadgar, det bärgade å offentlig auktion försäljas; insände ock till redaren redogörelse för omständigheterna vid bärgningen samt redovise honom för-

Om fartyget inte anlöper svensk hamn, ska befälhavaren underrätta svensk konsul på den utländska ort som fartyget först anlöper om bärgningen. Finns det inte en svensk konsul på orten, ska i stället en annan behörig myndighet underrättas. Om inte annat följer av lagstiftningen i det landet, ska det bärgade godset säljas på offentlig auktion. När auktionen genomförts ska befälhavaren till

¹ Senaste lydelse 1988:439.

² Senaste lydelse 1984:984.

säljningssumman. Redaren åligger därefter att till närmaste polismyndighet avlämna de insända medlen jämte sagda redogörelse.

redaren skriftligen redogöra för omständigheterna vid bärgningen och redovisa försäljningssumman. Redaren ska därefter lämna de insända medlen och redogörelsen till Polismyndigheten.

3 §³

En polismyndighet som har underrättats om bärgning enligt 1 § eller 2 § första stycket skall låta besiktiga fyndet och därefter låta kungöra bärgningen i de av sjöfartsverket utgivna Underrättelser för sjöfarande. Om särskilda skäl föreligger, får fyndet kungöras även på något annat lämpligt sätt. Kungörelsen skall innehålla föreläggande för ägaren till det bärgade godset att anmäla sig hos polismyndigheten inom 90 dagar från kungörandet i Underrättelser för sjöfarande eller inom den längre tid från kungörandet, dock högst ett år, som rikspolisstyrelsen bestämmer i det särskilda fallet.

Om det bärgade godset inte kan vårdas utan fara för försämring, skall det säljas på offentlig auktion. Om detta inte är lämpligt, skall det säljas på något annat sätt som är betryggande för den som har rätt till godset. Efter utgången av den tid som anges i första stycket skall det influtna beloppet överlämnas till bärgaren.

Har Polismyndigheten underrättats om bärgning enligt 1 § eller 2 § första stycket ska den låta besiktiga fyndet och därefter låta kungöra bärgningen i Underrättelser för sjöfarande. Om det finns särskilda skäl, får fyndet kungöras även på något annat lämpligt sätt. Kungörelsen ska innehålla ett föreläggande för ägaren till det bärgade godset att anmäla sig till Polismyndigheten inom 90 dagar från kungörandet i Underrättelser för sjöfarande eller inom den längre tid från kungörandet, dock högst ett år, som Polismyndigheten bestämmer i det särskilda fallet.

Om det bärgade godset inte kan vårdas utan fara för försämring, ska det säljas på offentlig auktion. Om det inte är lämpligt, ska godset säljas på något annat sätt som är betryggande för den som har rätt till godset. Efter utgången av den tid som anges i första stycket ska det influtna beloppet överlämnas till bärgaren.

5 §⁴

Om de medel som har influtit vid *fyndets försäljning* har lämnats till *polismyndigheten* när bärgning har skett enligt vad som sägs i 2 § andra stycket, gäller 3 § första stycket och 4 § i tillämpliga delar i fråga om kungörande av bärgningen och utbetalning av de influtna medlen.

Om de medel som har influtit vid *försäljningen av fyndet* har lämnats till *Polismyndigheten* när bärgning har skett enligt vad som sägs i 2 § andra stycket, gäller 3 § första stycket och 4 § i tillämpliga delar i fråga om kungörande av bärgningen och utbetalning av de influtna medlen.

³ Senaste lydelse 1984:984.

⁴ Senaste lydelse 1984:984.

6 §⁵

Finnes vid besiktning, som i 3 § omförmäles, sammanlagda kostnaden för bärgningens kungörande samt för fyndets vård och försäljning böra beräknas till så högt belopp, att efter gäldande av nämnda kostnad skälig bärgarlön ej kan ur fyndet utgå, skall polismyndigheten äga att, utan kungörande av bärgningen, omedelbart efter besiktningen utlämna fyndet till bärgaren.

Om det vid besiktning enligt 3 § framkommer att den sammanlagda kostnaden för kungörande av bärgningen, vården av fyndet och försäljningen uppgår till ett så högt belopp att, sedan detta betalats, resterande belopp inte räcker till skälig bärgarlön, får Polismyndigheten, utan att kungöra bärgningen, omedelbart efter besiktningen lämna ut fyndet till bärgaren.

7 §⁶

Om ett fynds värde inte överstiger 100 kronor, enligt intyg av polismyndighet, kustbevakningen eller av en tulltjänsteman som Tullverket har bemyndigat att utfärda sådana intyg, får polismyndigheten utan vidare besiktning och utan kungörande av bärgningen lämna ut fyndet till bärgaren. Detta gäller dock bara om polismyndigheten inte finner att fyndet av någon särskild anledning skall behandlas på annat sätt.

Om ett fynds värde inte överstiger 100 kronor, enligt intyg av Polismyndigheten, Kustbevakningen eller av en tulltjänsteman som Tullverket har bemyndigat att utfärda sådana intyg, får Polismyndigheten utan vidare besiktning och utan kungörande av bärgningen lämna ut fyndet till bärgaren. Detta gäller dock bara om Polismyndigheten inte finner att fyndet av någon särskild anledning ska behandlas på annat sätt.

8 a §⁷

Polismyndighetens beslut i frågor som avses i denna lag får överklagas hos länsstyrelsen. Länsstyrelsens beslut får inte överklagas.

Polismyndighetens beslut i frågor som avses i denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.
 2. Äldre föreskrifter gäller för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

⁵ Senaste lydelse 1984:984.

⁶ Senaste lydelse 1999:399.

⁷ Senaste lydelse 1988:951.

2.8 Förslag till lag om ändring i växellagen (1932:130)

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 89 § växellagen (1932:130) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

89 §

Protest skall, där ej annat överenskommits, upptagas mellan klockan 9 förmiddagen och 7 eftermiddagen hos den protesten gäller, i hans affärslokal eller, om han icke har sådan å orten, i hans bostad. Träffas han ej, må protesten i stället upptagas vid affärslokalen eller bostaden. Är denna icke känd, och kan förrättningsmannen icke heller hos ortens polismyndighet därom erhålla upplysning, varde förhållandet anmärkt i protesten.

I fråga om tid och plats för växels uppvisande till godkännande eller betalning skall vad nu är sagt om protest äga tillämpning.

En protest ska, om inte annat har överenskommits, tas upp mellan klockan 9 och 19 hos den protesten gäller, i hans eller hennes affärslokal eller, om en sådan inte finns på orten, i hans eller hennes bostad. Om den protesten gäller inte påträffas, får protesten i stället tas upp vid affärslokalen eller bostaden. Är denna inte känd, ska detta anmärkas i protesten.

I fråga om tid och plats för att visa upp växel till godkännande eller betalning gäller vad som nu är sagt om protest.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.9 Förslag till lag om ändring i lagen (1933:269)
om ägofred

Härigenom föreskrivs att 57 § lagen (1933:269) om ägofred ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

57 §¹

Bliver ägare till intaget hemdjur ej känd inom fjorton dagar efter det kungörelse enligt 52 § ägt rum, göre intagaren utan dröjsmål anmälan om intagningen hos polismyndigheten i orten.

Vill intagaren, sedan anmälan skett, sälja djuret å offentlig auktion och ur köpeskillingen uttaga honom tillkommande lösen, vare därtill berättigad.

Har ett år förflutit från det intagningen anmälts hos polismyndigheten, och är ägaren alljämt okänd, skall djuret eller, där det blivit sålt, köpeskillingen i dess helhet tillfalla intagaren.

Blir ägaren till intaget hemdjur inte känd inom fjorton dagar efter det kungörelse enligt 52 § ägt rum, ska intagaren utan dröjsmål anmäla intagningen till Polismyndigheten.

Sedan anmälan gjorts har intagaren rätt att sälja djuret på offentlig auktion och ta ut sin lösen ur försäljningssumman.

Om ett år har förflutit från det att intagningen anmälades till Polismyndigheten, och ägaren fortfarande är okänd, ska djuret eller, om detta sålts, försäljningssumman i dess helhet tillfalla intagaren.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Senaste lydelse 1938:122.

2.10 Förslag till lag om ändring i lagen (1938:121) om hittegods

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 1–4 a, 9 a, 10 och 11 §§ lagen (1938:121) om hittegods ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Var och en som hittar något *skall* utan oskäligt dröjsmål anmäla fyndet *hos polismyndighet*. Är ägaren till godset känd, får upphittaren i stället underrätta honom om fyndet.

När anmälan om hittegods har gjorts *skall polismyndigheten* underrätta ägaren till godset, om han är känd.

Den som hittar något *ska* utan oskäligt dröjsmål anmäla fyndet *till Polismyndigheten*. Är ägaren till godset känd, får upphittaren i stället underrätta honom *eller henne* om fyndet.

När anmälan om hittegods har gjorts *ska Polismyndigheten* underrätta ägaren till godset, om han *eller hon* är känd.

2 §

Hittegods *skall väl vårdas*. *Vill upphittaren* överlämna godset till *polismyndighet*, *have rätt därtill*. *Polismyndighet* må ock *eljest*, där så *finnes påkallat*, omhändertaga godset.

Polismyndighet må låta försälja hittegods, när godset *ej* kan vårdas utan fara för försämring *eller* vården är förenad med alltför stora kostnader *eller eljest* särskilda skäl *till försäljning finnas*.

Hittegods *ska vårdas väl*. *Upphittaren får* överlämna godset till *Polismyndigheten*. *Polismyndigheten får även i annat fall, om det behövs, omhänderta* godset.

Polismyndigheten får låta sälja hittegodset, om

1. godset *inte* kan vårdas utan fara för försämring,

2. vården är förenad med alltför stora kostnader, *eller*

3. *det annars finns* särskilda skäl *för försäljning*.

3 §

Ägaren *vare berättigad* taga hittegods åter mot det han *gäldar polismyndighets och upphittares* skäligen kostnader i anledning av fyndet *ävensom* skälig hittelön.

Uppkommer tvist *rörande lösesummans* belopp, *skall frågan härom* avgöras av domstol; *polismyndighet som har* godset i sin vård *dock obetaget att utlämna* det till ägaren mot lösen som *polis-*

Ägaren *har rätt att återta* hittegodset om han *eller hon* betalar *Polismyndighetens och upphittarens* skäligen kostnader i anledning av fyndet *och* skälig hittelön.

Uppkommer tvist *om lösesummans* belopp, *ska frågan* avgöras av *allmän* domstol. *Om* godset *finns i Polismyndighetens vård, får dock myndigheten lämna ut* det till ägaren mot lösen som *Polismyn-*

¹ Senaste lydelse 1982:1119.

4 §²

Varder ägare till hittegods ej känd inom tre månader från det fyndet anmäldes hos polismyndighet, eller kommer ägaren ej inom en månad från det han av polismyndighet underrättats om fyndet, eller kan ägaren eljest anses hava uppgivit sin rätt, tillfalle godset upphittaren; dock vare denne skyldig gälda polismyndighets kostnader i anledning av fyndet. Är godset i polismyndighets vård, och underlåter upphittaren att inom en månad efter anmaning gälda polismyndighetens kostnader, eller kan han eljest anses hava uppgivit sin rätt, skall godset tillfalla staten.

Om ägaren till hittegods inte blir känd inom tre månader från det att fyndet anmäldes till Polismyndigheten, tillfaller godset upphittaren. Detsamma gäller om ägaren inte hämtar ut godset inom en månad från det att han eller hon underrättats om fyndet av Polismyndigheten, eller om ägaren i annat fall kan anses ha avstått sin rätt till godset. Upphittaren är dock skyldig att betala Polismyndighetens kostnader i anledning av fyndet. Om godset är i Polismyndighetens vård och upphittaren inte inom en månad efter uppmaning betalar myndighetens kostnader, eller om han eller hon annars kan anses ha avstått sin rätt till godset, tillfaller godset staten.

4 a §³

I stället för vad som sägs i 4 § gäller i fråga om en hund att hunden tillfaller staten, om ägaren inte återtar hunden inom fem dagar från det att han eller hon underrättades om fyndet eller, om ägaren inte är känd, inom tio dagar från det att fyndet anmäldes till polismyndigheten.

I stället för vad som sägs i 4 § gäller i fråga om en hund att hunden tillfaller staten, om ägaren inte återtar hunden inom fem dagar från det att han eller hon underrättades om fyndet eller, om ägaren inte är känd, inom tio dagar från det att fyndet anmäldes till Polismyndigheten.

9 a §⁴

Polismyndighetens beslut i frågor som avses i denna lag får överklagas hos länsstyrelsen genom besvär. Länsstyrelsens beslut får inte överklagas.

Polismyndighetens beslut i frågor som avses i denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

10 §⁵

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, rikspolissty-

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Polismyndig-

² Senaste lydelse 1982:1119.

³ Senaste lydelse 2007:1243.

⁴ Senaste lydelse 1985:933.

⁵ Senaste lydelse 1982:1119.

relsen äger meddela erforderliga föreskrifter rörande tillämpningen av denna lag. *heten får meddela föreskrifter om tillämpningen av denna lag.* Prop. 2013/14:110

11 §⁶

Om *skeppsvrak* och fornyfynd, om sjöfynd samt om virke som sjunkit i allmän flottled eller flutit i land vid sådan flottled *finnas* särskilda bestämmelser. Om *fartygslämningar* och fornyfynd, om sjöfynd samt om virke som sjunkit i allmän flottled eller flutit i land vid en sådan flottled *finns det* särskilda bestämmelser.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.
 2. Äldre föreskrifter gäller för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

⁶ Senaste lydelse 1969:398.

Prop. 2013/14:110 2.11 Förslag till lag om ändring i lagen (1943:881)
om polisens ställning under krig

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1943:881) om polisens ställning under krig

dels att 3 § ska upphöra att gälla,

dels att 1, 2 och 5 §§ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Envar befattningshavare vid polisväsendet (polisman) är skyldig att under krig deltaga i rikets försvar i den omfattning Konungen föreskriver.

Utan hinder av vad eljest må gälla vare polisman under krig ock pliktig att enligt bestämmelser, som meddelas av Konungen, tjänstgöra utom det område för vilket han är anställd.

En polisman är skyldig att under krig delta i rikets försvar i den omfattning regeringen föreskriver.

2 §²

Polisman, som i enlighet med därom meddelade bestämmelser skall deltaga i rikets försvar, tillhör under krig krigsmakten.

En polisman, som enligt särskilda bestämmelser ska delta i rikets försvar, tillhör under krig Försvarmakten.

5 §

De ytterligare föreskrifter som erfordras för tillämpningen av denna lag meddelas av Konungen.

Regeringen meddelar närmare föreskrifter om tillämpningen av denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Ändringen innebär bl.a. att andra stycket upphävs.

² Senaste lydelse 1948:469.

2.12 Förslag till lag om ändring i lagen (1957:668) om utlämning för brott

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 20, 26 och 26 a §§ lagen (1957:668) om utlämning för brott ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

20 §¹

Sedan Högsta domstolens beslut meddelats, anmäles ärendet för regeringen. Om Högsta domstolen funnit hinder mot utlämning möta enligt 1–10 §§, må framställningen icke bifallas. Genom överenskommelse med främmande stat må dock bestämmas att, om hinder anses möta enligt 8 eller 9 §, frågan skall kunna hänskjutas till internationell skiljedom.

När utlämning beviljas skall den tid utsättas, inom vilken den ansökande staten skall hämta den som skall utlämnas. Tiden får inte utan synnerliga skäl överstiga en månad från det att den ansökande staten har fått del av beslutet.

Beslutet om utlämning verkställs av *polismyndigheten*. Om den som skall utlämnas är på fri fot, får han eller hon, om det är nödvändigt för att utlämningen skall kunna genomföras, omhändertaras och tas i förvar av *polismyndigheten*, dock längst under *fjrtioåtta* timmar.

När Högsta domstolen har meddelat beslut ska ärendet anmälas för regeringen. Om Högsta domstolen funnit att det finns hinder mot utlämning enligt 1–10 §§, får framställningen inte bifallas. Genom överenskommelse med en främmande stat får det dock bestämmas att, om det anses finnas hinder enligt 8 eller 9 §, frågan ska kunna hänskjutas till internationell skiljedom.

När utlämning beviljas ska den bestämmas inom vilken tid den ansökande staten ska hämta den som ska utlämnas. Tiden får inte utan synnerliga skäl överstiga en månad från det att den ansökande staten har fått del av beslutet.

Beslutet om utlämning verkställs av *Polismyndigheten*. Om den som ska utlämnas är på fri fot, får han eller hon, om det är nödvändigt för att utlämningen ska kunna genomföras, omhändertaras och tas i förvar av *Polismyndigheten*, dock längst under *48* timmar.

26 §²

Chefen för Justitiedepartementet får medge, att den som av en stat utlämnas till en annan stat får föras genom riket, om *denne* inte är svensk medborgare och det inte heller annars finns synnerliga skäl mot det. Framställning om detta ges in till Justitiedepartementet.

Har tillstånd meddelats enligt för-

Chefen för Justitiedepartementet får medge, att den som av en stat utlämnas till en annan stat får föras genom riket, om *han eller hon* inte är svensk medborgare och det inte heller annars finns synnerliga skäl mot det. Framställning om detta ges in till Justitiedepartementet.

Har tillstånd meddelats enligt för-

¹ Senaste lydelse 2003:1158.

² Senaste lydelse 2011:1166.

Prop. 2013/14:110 sta stycket får *polismyndigheten*, om det är nödvändigt för att transporten ska kunna genomföras, omhändertata och tas i förvar den som utlämnas, dock längst under *fjrtioåtta* timmar.

När tillstånd till transport begärs i fråga om någon som utlämnas till en medlemsstat i Europeiska unionen, Island eller Norge tillämpas 8 kap. 2 § lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder i stället för första och andra styckena.

26 a §³

Har utlämning till Sverige skett för rättegång här i landet, på villkor att den som utlämnats senare återförs till den andra staten, *skall polismyndigheten på den ort där rättegången har ägt rum* se till att den som har utlämnats återförs.

Om den som *skall* återföras är på fri fot får han eller hon, om det är nödvändigt för att återförandet *skall* kunna genomföras, omhändertatas och tas i förvar av *polismyndigheten*, dock längst under *fjrtioåtta* timmar.

Har utlämning till Sverige skett för rättegång här i landet, på villkor att den som utlämnats senare återförs till den andra staten, *ska Polismyndigheten* se till att den som har utlämnats återförs.

Om den som *ska* återföras är på fri fot får han eller hon, om det är nödvändigt för att återförandet *ska* kunna genomföras, omhändertatas och tas i förvar av *Polismyndigheten*, dock längst under *48* timmar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

³ Senaste lydelse 2003:1158.

2.13 Förslag till lag om ändring i lagen (1958:205) om förverkande av alkoholhaltiga drycker m.m.

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 2 § lagen (1958:205) om förverkande av alkoholhaltiga drycker m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

Vid beslag av egendom som avses i 1 § *skall* vad som i allmänhet är föreskrivet om beslag i brottmål tillämpas, dock med följande avvikelser:

1. Beslagtagna egendom får bevisligen förstöras om värdet är ringa eller om det annars måste anses försvarligt att förstöra egendomen. I annat fall får egendomen säljas. Spritdrycker, vin, starköl och öl får säljas till den som har rätt att tillverka eller att bedriva partihandel med sådana varor enligt alkohollagen (1994:1738). Annan egendom får säljas på det sätt som med hänsyn till egendomen är lämpligt. Intäkter vid försäljning av beslagtagna egendom tillfaller staten.

Beslut om att förstöra eller sälja egendom får fattas av undersökningsledaren eller åklagaren. I de fall som avses i 23 kap. 22 § första stycket rättegångsbalken får sådant beslut fattas även av *polismyndigheten*.

Om ett beslag hävs och egendomen är förstörd eller såld enligt denna paragraf, *skall* ersättning betalas av allmänna medel. Ersättningens storlek *skall* motsvara egendomens pris vid försäljning till allmänheten eller vad som annars är skäligt. Beslut om ersättning fattas av åklagaren. Den som drabbats av beslaget får begära rättens prövning av beslutet om ersättning. Det *skall ske* inom en må-

Vid beslag av egendom som avses i 1 § *ska* vad som i allmänhet är föreskrivet om beslag i brottmål tillämpas, dock med följande avvikelser:

1. Beslagtagna egendom får bevisligen förstöras om värdet är ringa eller om det annars måste anses försvarligt att förstöra egendomen. I annat fall får egendomen säljas. Spritdrycker, vin, starköl och öl får säljas till den som har rätt att tillverka eller att bedriva partihandel med sådana varor enligt alkohollagen (2010:1622). Annan egendom får säljas på det sätt som med hänsyn till egendomen är lämpligt. Intäkter vid försäljning av beslagtagna egendom tillfaller staten.

Beslut om att förstöra eller sälja egendom får fattas av undersökningsledaren eller åklagaren. I de fall som avses i 23 kap. 22 § första stycket rättegångsbalken får *ett* sådant beslut fattas även av *Polismyndigheten*.

Om ett beslag hävs och egendomen är förstörd eller såld enligt denna paragraf, *ska* ersättning betalas av allmänna medel. Ersättningens storlek *ska* motsvara egendomens pris vid försäljning till allmänheten eller vad som annars är skäligt. Beslut om ersättning fattas av åklagaren. Den som drabbats av beslaget får begära rättens prövning av beslutet om ersättning. Det *ska göras* inom

¹ Senaste lydelse 2005:286.

Prop. 2013/14:110 nad från det han eller hon fick del av beslutet. Ansökan görs vid den domstol som kunnat pröva beslaget. Ersättning betalas ut av länsstyrelsen på begäran av åklagaren.

1 a. Om värdet på en beslagtagna alkoholhaltig dryck är ringa, får en polisman besluta att drycken bevisligen *skall* förstöras. Även i dessa fall tillämpas 1 tredje stycket.

2. Om polisman verkställer beslag och förelägger förverkande av den beslagtagna egendomen i föreläggande av ordningsbot, *skall* anmälan om beslaget göras *hos polismyndigheten*.

3. I fråga om sådana drycker som avses i 1 § tredje stycket och som förtärs eller förvaras i strid med villkor enligt 2 kap. 16 § andra stycket första meningen eller med 2 kap. 18 § eller med 4 kap. 4 § ordningslagen (1993:1617) eller med 9 kap. 2 § järnvägslagen (2004:519) har den som tjänstgör som ordningsvakt vid en allmän sammankomst eller offentlig tillställning eller inom ett trafikföretags område eller dess färdmedel eller som befattningshavare i säkerhets- eller ordningstjänst vid järnväg samma rätt att ta egendomen i beslag som enligt rättegångsbalken tillkommer en polisman.

Ordningsvakt eller befattningshavare i säkerhets- eller ordningstjänst vid järnväg som har verkställt beslag *skall* skyndsamt anmäla detta till *polismyndigheten* och överlämna den beslagtagna egendomen.

en månad från det *att* han eller hon fick del av beslutet. Ansökan görs vid den domstol som kunnat pröva beslaget. Ersättning betalas ut av länsstyrelsen på begäran av åklagaren.

1 a. Om värdet på en beslagtagna alkoholhaltig dryck är ringa, får en polisman besluta att drycken bevisligen *ska* förstöras. Även i dessa fall tillämpas 1 tredje stycket.

2. Om *en* polisman verkställer beslag och förelägger förverkande av den beslagtagna egendomen i *ett* föreläggande av ordningsbot, *ska* anmälan om beslaget göras *till Polismyndigheten*.

3. I fråga om sådana drycker som avses i 1 § tredje stycket och som förtärs eller förvaras i strid med villkor enligt 2 kap. 16 § andra stycket första meningen eller med 2 kap. 18 § eller med 4 kap. 4 § ordningslagen (1993:1617) eller med 9 kap. 2 § järnvägslagen (2004:519) har den som tjänstgör som ordningsvakt vid en allmän sammankomst eller offentlig tillställning eller inom ett trafikföretags område eller dess färdmedel eller som befattningshavare i säkerhets- eller ordningstjänst vid järnväg samma rätt att ta egendomen i beslag som enligt rättegångsbalken tillkommer en polisman.

En ordningsvakt eller *en* befattningshavare i säkerhets- eller ordningstjänst vid järnväg som har verkställt beslag *ska* skyndsamt anmäla detta till *Polismyndigheten* och överlämna den beslagtagna egendomen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.14 Förslag till lag om ändring i lagen (1958:642) om blodundersökning m.m. vid utredning av faderskap

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 2 a § lagen (1958:642) om blodundersökning m.m. vid utredning av faderskap¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 a §²

Iakttas inte ett föreläggande vid vite enligt 2 §, kan rätten i stället för att förelägga nytt vite *förordna* om biträde av *polismyndighet* för att undersökningen *skall* komma till stånd.

I fråga om barn som inte har fyllt arton år får *förordnande* om biträde av *polismyndighet* meddelas endast om det finns särskilda skäl. Sådant biträde får inte lämnas om det finns risk, som *ej* är ringa, för att barnet *skall* ta skada av detta.

Har kostnad för biträde av *polismyndighet utgått* av allmänna medel, *skall* den som har varit föremål för biträdet betala tillbaka kostnaden till *statsverket*. I fråga om barn som inte har fyllt arton år *skall* betalningsskyldigheten i stället fullgöras av barnets vårdnadshavare.

Följs inte ett föreläggande vid vite enligt 2 §, kan rätten i stället för att förelägga nytt vite *besluta* om biträde av *Polismyndigheten* för att undersökningen *ska* komma till stånd.

I fråga om barn som inte har fyllt arton år får *beslut* om biträde av *Polismyndigheten* meddelas endast om det finns särskilda skäl. Sådant biträde får inte lämnas om det finns risk, som *inte* är ringa, för att barnet *ska* ta skada av detta.

Om kostnad för biträde av *Polismyndigheten har betalats* av allmänna medel, *ska* den som har varit föremål för biträdet betala tillbaka kostnaden till *staten*. I fråga om barn som inte har fyllt arton år *ska* betalningsskyldigheten i stället fullgöras av barnets vårdnadshavare.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 1976:620.

² Senaste lydelse 1982:1060.

Prop. 2013/14:110 2.15 Förslag till lag om ändring i lagen (1963:193) om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m.m.

Härigenom föreskrivs att 8 § lagen (1963:193) om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 §¹

Här i riket meddelad dom, *varigenom* dömts till fängelse, *må* verkställas i Danmark, Finland, Island eller Norge, om den dömda när verkställighet *skall ske* är medborgare eller har hemvist i den andra staten. Uppehåller han sig i någon av nämnda stater, *må* även *eljest domen* verkställas där, om det med hänsyn till omständigheterna *finnes* lämpligast.

Bifalls en framställning om verkställighet av domen i den andra staten, *skall* Kriminalvården vid behov ombesörja att den dömda överförs till den staten. Kriminalvården får *därvid* begära hjälp av *polismyndigheten i den ort där den dömda uppehåller sig*.

Påträffas den dömda *här i riket* före frigivningen, får *polismyndigheten* på begäran av myndighet i den andra staten eller med anledning av där utfärdad efterlysning ombesörja att han överförs till den staten för verkställighet av straffet.

Skall den dömda enligt vad som nu har sagts överföras från Sverige till den andra staten, anses den tid, under vilken han för ändamålet har varit omhändertagen av svensk myndighet, *såsom* strafftid.

En i Sverige meddelad dom, *genom vilken någon* dömts till fängelse, *får* verkställas i Danmark, Finland, Island eller Norge, om den dömda när verkställighet *ska äga rum* är medborgare eller har hemvist i den andra staten. Uppehåller han *eller hon* sig i någon av nämnda stater, *får domen* även verkställas där, om det med hänsyn till omständigheterna *bedöms* lämpligast.

Bifalls en framställning om verkställighet av domen i den andra staten, *ska* Kriminalvården vid behov ombesörja att den dömda överförs till den staten. Kriminalvården får *då* begära hjälp av *Polismyndigheten*.

Påträffas den dömda *i Sverige* före frigivningen, får *Polismyndigheten* på begäran av *en* myndighet i den andra staten eller med anledning av *en* där utfärdad efterlysning ombesörja att han *eller hon* överförs till den staten för verkställighet av straffet.

Ska den dömda enligt vad som nu har sagts överföras från Sverige till den andra staten, anses den tid, under vilken han *eller hon* för ändamålet har varit omhändertagen av svensk myndighet, *som* strafftid.

¹ Senaste lydelse 2005:968.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.16 Förslag till lag om ändring i lagen (1964:167)
med särskilda bestämmelser om unga
lagöverträdare

Härigenom föreskrivs att 1, 14 och 32 §§ lagen (1964:167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

I denna lag finns särskilda bestämmelser om handläggning hos polis, åklagare och domstol av mål och ärenden om brott där den misstänkte inte har fyllt tjuogoett år.

I denna lag finns särskilda bestämmelser om handläggning hos Polismyndigheten, åklagare och domstol av mål och ärenden om brott där den misstänkte inte har fyllt tjuogoett år.

I övrigt gäller rättegångsbalkens regler och andra bestämmelser.

14 §²

Har någon som inte fyllt arton år gripits och beslutar åklagaren att inte anhålla den unge, får polismyndigheten hålla denne kvar för att kunna skyndsamt överlämna den unge till hans eller hennes föräldrar, annan vårdnadshavare, en tjänsteman inom socialtjänsten eller någon annan lämplig vuxen person. Vad som nu sagts gäller dock endast om åklagaren funnit att den unge fortfarande är skäligen misstänkt för brott.

För samma ändamål får polismyndigheten hålla kvar den som inte har fyllt arton år, om den unge har medtagits till förhör och är skäligen misstänkt för brott.

Inte i något fall får någon enligt första eller andra stycket hållas kvar längre än tre timmar efter åklagarens beslut eller förhöret. Den misstänkte får därvid tas i förvar om det är nödvändigt med hänsyn till ordning eller säkerhet.

Har någon som inte fyllt arton år gripits och beslutar åklagaren att inte anhålla den unge, får Polismyndigheten hålla kvar den unge för att skyndsamt kunna överlämna honom eller henne till föräldrarna, annan vårdnadshavare, en tjänsteman inom socialtjänsten eller någon annan lämplig vuxen person. Vad som nu sagts gäller dock endast om åklagaren funnit att den unge fortfarande är skäligen misstänkt för brott.

För samma ändamål får Polismyndigheten hålla kvar den som inte har fyllt arton år, om den unge har medtagits till förhör och är skäligen misstänkt för brott.

Inte i något fall får någon enligt första eller andra stycket hållas kvar längre än tre timmar efter åklagarens beslut eller förhöret. Den misstänkte får tas i förvar om det är nödvändigt med hänsyn till ordning eller säkerhet.

¹ Senaste lydelse 1994:1760.

² Senaste lydelse 2006:894.

Bestämmelserna om förundersökning i 23 kap. 3 §, 4 §, 6–12 §§, 13 § första stycket och andra stycket andra och tredje meningarna, 14 §, 17 §, 18 § andra stycket, 19 §, 21 § och 24 § rättegångsbalken ska i tillämpliga delar gälla för en sådan utredning som avses i 31 §.

Bestämmelserna om förundersökning i 23 kap. 3 §, 4 §, 6–12 §§, 13 § första stycket och andra stycket andra och tredje meningarna, 14 §, 18 § andra stycket, 19 §, 21 § och 24 § rättegångsbalken ska i tillämpliga delar gälla för en sådan utredning som avses i 31 §.

En utredning som avses i 31 § ska bedrivas med särskild skyndsamhet och avslutas så snart det kan ske. Utredningen får inte pågå längre tid än tre månader, om det inte är nödvändigt med hänsyn till utredningens beskaffenhet eller andra särskilda omständigheter.

Utredningen ska, om det inte möter något hinder, ledas av en åklagare eller en polisman som, med avseende på intresse och fallenhet för arbete med unga lagöverträdare, är särskilt lämpad för uppgiften.

Har den unge tidigare varit föremål för utredning enligt 31 §, ska om möjligt samma åklagare och polismän anlitas för den nya utredningen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

³ Senaste lydelse 2010:478.

Prop. 2013/14:110 2.17 Förslag till lag om ändring i lagen (1966:314)
om kontinentalsockeln

Härigenom föreskrivs att 12 § lagen (1966:314) om kontinentalsockeln ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

12 §¹

Har en innehavare av ett tillstånd *underlåtit* att följa villkor som har meddelats med stöd av 4 eller 4 a § eller vad han är skyldig att göra enligt 9 § eller *att följa* en anfordran eller föreskrift som en tillsynsmyndighet har meddelat med stöd av 8 § andra eller tredje stycket, får tillsynsmyndigheten *ålägga* honom vid vite att fullgöra sina skyldigheter.

Medför *underlåtenheten* uppenbar fara för allmänt intresse, äger tillsynsmyndigheten förbjuda arbetets fortsatta bedrivande och *låta* genom *polismyndighetens* försorg *vidtaga* rättelse på tillståndshavarens bekostnad.

Har en innehavare av ett tillstånd *inte följt de* villkor som har meddelats med stöd av 4 eller 4 a § eller vad han *eller hon* är skyldig att göra enligt 9 § eller *inte följt* en anfordran eller föreskrift som en tillsynsmyndighet har meddelat med stöd av 8 § andra eller tredje stycket, får tillsynsmyndigheten *förelägga* honom *eller henne* vid vite att fullgöra sina skyldigheter.

Medför *det* uppenbar fara för allmänt intresse *att ett villkor inte följs*, får tillsynsmyndigheten förbjuda arbetets fortsatta bedrivande och genom *Polismyndighetens* försorg *låta vidta* rättelse på tillståndshavarens bekostnad.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Senaste lydelse 1998:819.

2.18 Förslag till lag om ändring i lagen (1966:742) om hotell- och pensionatrörelse

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 2, 3, 6, 8, 9 och 19–22 §§ lagen (1966:742) om hotell- och pensionatrörelse¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §²

Hotell- eller pensionatrörelse, som är avsedd att samtidigt *mottaga* minst nio gäster eller som omfattar minst fem gästrum, får drivas endast av den som har tillstånd av *polismyndigheten i orten*. Tillstånd meddelas för hotell- eller pensionatrörelse i viss byggnad eller lägenhet.

Tillstånd *skall* meddelas, om det *icke finnes* anledning *antaga* att den som söker tillståndet *skall* driva rörelsen så att fara för allmän ordning och säkerhet uppkommer. Tillstånd får *ej* meddelas den som är underårig eller i konkursstillstånd eller som har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken.

Hotell- eller pensionatrörelse, som är avsedd att samtidigt *ta emot* minst nio gäster eller som omfattar minst fem gästrum, får drivas endast av den som har tillstånd av *Polismyndigheten*. Tillstånd meddelas för hotell- eller pensionatrörelse i viss byggnad eller lägenhet.

Tillstånd *ska* meddelas, om det *inte finns* anledning *att anta* att den som söker tillståndet *ska* driva rörelsen så att fara för allmän ordning och säkerhet uppkommer. Tillstånd får *inte* meddelas den som är underårig eller i konkursstillstånd eller som har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken.

3 §³

Drives hotell- eller pensionatrörelse *för vilken* tillstånd *fordras* enligt 2 § av bolag, förening eller annan samfällighet, *skall föreståndare* finnas för rörelsen. Föreståndare får utses även av tillståndshavare som är enskild person. Polismyndigheten *äger* ålägga sådan tillståndshavare att utse föreståndare, om särskilda skäl *föreligga*.

Föreståndare *skall* vara godkänd av *polismyndigheten*. Utsedd föreståndare *skall* godkännas om han *ej* är underårig eller har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken *samt det icke finnes* anledning *an-*

Drivs hotell- eller pensionatrörelse *som kräver* tillstånd enligt 2 § av bolag, förening eller annan samfällighet, *ska det finnas en föreståndare* för rörelsen. Föreståndare får utses även av *en* tillståndshavare som är enskild person. Polismyndigheten *får* ålägga *en* sådan tillståndshavare att utse föreståndare, om *det finns* särskilda skäl.

En föreståndare *ska* vara godkänd av *Polismyndigheten*. Utsedd föreståndare *ska* godkännas om han *eller hon inte* är underårig eller har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken *och det inte*

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 1975:599.

² Senaste lydelse 1988:1310.

³ Senaste lydelse 1988:1310.

Prop. 2013/14:110 *taga* att han *skall utöva* rörelsen så att fara för allmän ordning och säkerhet uppkommer.

Godkänd föreståndare ansvarar i tillståndshavarens ställe för att rörelsen *utövas* enligt föreskrifterna i denna lag.

finns anledning att *anta* att han eller hon *ska bedriva* rörelsen så att fara för allmän ordning och säkerhet uppkommer.

Godkänd föreståndare ansvarar i tillståndshavarens ställe för att rörelsen *bedrivs* enligt föreskrifterna i denna lag.

6 §⁴

Om tillståndshavare avlider, *försättes* i konkurs eller får en förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken med uppdrag som omfattar rörelsen, får rörelsen fortsättas under högst ett år. *Försättes* rörelsen, *skall* föreståndare enligt 3 § *finnas* för denna.

Om godkänd föreståndare *ej redan finnes*, *skall* inom två månader från dödsfallet, edgångssammanträdet eller beslutet om förvaltare ansökan göras om godkännande av föreståndare. *Godkännes icke* föreståndaren, *skall polismyndigheten* lämna den som driver rörelsen tillfälle att inom viss tid ansöka om godkännande av annan föreståndare. *Godkännes ej* heller den *andra* föreståndaren, anses tillståndet ha upphört att gälla tre veckor efter det att beslut i ärendet vann laga kraft.

Göres ej ansökan som avses i andra stycket inom föreskriven tid, anses tillståndet för rörelsen ha upphört att gälla den dag då tiden *utgick*.

Om *en* tillståndshavare avlider, *försätts* i konkurs eller får en förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken med uppdrag som omfattar rörelsen, får rörelsen fortsättas under högst ett år. *Om* rörelsen *försätter*, *ska det finnas en* föreståndare enligt 3 § för denna.

Om *det inte redan finns en* godkänd föreståndare, *ska* inom två månader från dödsfallet, edgångssammanträdet eller beslutet om förvaltare ansökan göras om godkännande av föreståndare. *Godkänns inte* föreståndaren, *ska Polismyndigheten* lämna den som driver rörelsen tillfälle att inom viss tid ansöka om godkännande av *en* annan föreståndare. *Godkänns inte* heller den *andra* föreståndaren, anses tillståndet ha upphört att gälla tre veckor efter det att beslut i ärendet vann laga kraft.

Görs inte ansökan som avses i andra stycket inom föreskriven tid, anses tillståndet för rörelsen ha upphört att gälla den dag då tiden *gick ut*.

8 §⁵

Upphör rörelsen, *skall* tillståndshavaren skriftligen anmäla det *hos polismyndigheten*. Detsamma gäller om tillståndshavaren *icke* vill utnyttja tillståndet eller hinder mot att börja rörelsen *uppkommer*. Polismyndigheten *skall* återkalla till-

Upphör rörelsen, *ska* tillståndshavaren skriftligen anmäla det *till Polismyndigheten*. Detsamma gäller om tillståndshavaren *inte* vill utnyttja tillståndet eller *om det uppkommer* hinder mot att börja rörelsen. Polismyndigheten *ska*

⁴ Senaste lydelse 1988:1310.

⁵ Senaste lydelse 1983:303.

ståndet och underrätta byggnadsnämnden, brandchefen och miljö- och hälsoskydds-nämnden härom.

återkalla tillståndet och underrätta byggnadsnämnden och de kommunala nämnder som ansvarar för räddningstjänst och miljö- och hälsoskydd om detta.

Prop. 2013/14:110

9 §⁶

Polismyndigheten skall föra register över de hotell- och pensionärörelser för vilka tillstånd meddelats. I registret *skola göras anteckningar* om de beslut *polismyndigheten* meddelar i fråga om rörelsen.

Polismyndigheten *ska* föra register över de hotell- och pensionärörelser för vilka tillstånd meddelats. I registret *ska* de beslut *Polismyndigheten* meddelar i fråga om rörelsen *antecknas*.

19 §⁷

Är tillståndshavare *icke lämplig* att driva rörelsen av den anledningen att han *upprepade gånger* funnits skyldig till brott mot denna lag eller åsidosatt annan bestämmelse som gäller för rörelsen och trots anmaning underlåtit att vidtaga rättelse inom skälig tid eller av annan anledning, skall *polismyndigheten* återkalla tillståndet.

Är godkänd föreståndare eller ersättare *icke lämplig* att förestå rörelsen av den anledningen att han *upprepade gånger* funnits skyldig till brott mot denna lag eller åsidosatt annan bestämmelse som gäller för rörelsen och trots anmaning underlåtit att vidtaga rättelse inom skälig tid eller av annan anledning, skall *polismyndigheten* återkalla godkännandet eller, om särskilda skäl föreligger, återkalla tillståndet för rörelsen.

Polismyndigheten ska återkalla tillståndet om tillståndshavaren

1. *upprepade gånger* funnits skyldig till brott mot denna lag,

2. åsidosatt någon annan bestämmelse som gäller för rörelsen och trots uppmaning inte vidtagit rättelse inom skälig tid, eller

3. av annan anledning inte är lämplig att driva rörelsen.

Polismyndigheten ska återkalla godkännandet av en föreståndare eller ersättare som

1. *upprepade gånger* funnits skyldig till brott mot denna lag,

2. åsidosatt någon annan bestämmelse som gäller för rörelsen och trots uppmaning inte vidtagit rättelse inom skälig tid, eller

3. av annan anledning inte är lämplig att förestå rörelsen.

Om det finns särskilda skäl, *ska* *Polismyndigheten* i stället för att återkalla godkännandet enligt andra stycket återkalla tillståndet för rörelsen.

⁶ Senaste lydelse 1975:599.

⁷ Senaste lydelse 1975:599.

Om det är nödvändigt för att upprätthålla allmän ordning och säkerhet, *äger polismyndigheten* vid vite förbjuda hotell- eller pensionatrörelse, för vilken *icke ford-ras* tillstånd.

Om det är nödvändigt för att upprätthålla allmän ordning och säkerhet, *får Polismyndigheten* vid vite förbjuda hotell- eller pensionatrörelse, för vilken *det inte krävs* tillstånd.

För att tillse att bestämmelserna i denna lag iakttagas äger polismyndigheten tillträde till hotell och pensionat.

Polismyndigheten har rätt att få tillträde till hotell och pensionat för att utöva tillsyn över att bestämmelserna i denna lag följs.

Polismyndighetens beslut enligt denna lag får överklagas *hos länsstyrelsen*.

Polismyndighetens beslut enligt denna lag får överklagas *till allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.*

Länsstyrelsens beslut enligt 13 § får överklagas hos regeringen.

Annat beslut av länsstyrelsen enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.
 2. Äldre föreskrifter gäller för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

⁸ Senaste lydelse 1975:599.

⁹ Senaste lydelse 1995:1688. Ändringen innebär bl.a. att andra stycket upphävs.

2.19 Förslag till lag om ändring i lagen (1970:375) om utlämning till Danmark, Finland, Island eller Norge för verkställighet av beslut om vård eller behandling

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 4–6, 8, 9, 11 och 12 §§ lagen (1970:375) om utlämning till Danmark, Finland, Island eller Norge för verkställighet av beslut om vård eller behandling ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

Framställning om utlämning göres hos *polismyndigheten i den ort där den som begäres utlämnad uppehåller sig. Är uppehållsorten okänd, göres framställningen hos rikspolisstyrelsen som vidarebefordrar den till vederbörande polismyndighet.*

Framställning om utlämning görs hos *Polismyndigheten.*

5 §¹

Finner *polismyndigheten* att villkoren för utlämning är uppfyllda och att utlämning *eljest icke* bör vägras, får *polismyndigheten* meddela beslut om utlämning.

Finner *Polismyndigheten* att villkoren för utlämning är uppfyllda och att utlämning *inte heller* bör vägras *på annan grund*, får *Polismyndigheten* meddela beslut om utlämning.

Förordnar polismyndigheten ej om utlämning, *skall* handlingarna skyndsamt sändas till förvaltningsrätten *som beslutar i ärendet.*

Beslutar Polismyndigheten inte om utlämning, *ska* handlingarna skyndsamt sändas till förvaltningsrätten *för beslut.*

6 §²

När *ärende handlägges* av *polismyndighet*, *skall* förhör hållas med den som *begäres* utlämnad, om hans *hörande ej* saknar betydelse för utredningen. *Handlägges* ärendet av förvaltningsrätt, *skall under samma förutsättning* muntlig förhandling hållas. *Underlåter* den som *begäres* utlämnad *att* efter kallelse *inställa sig till* förhör eller muntlig förhandling, får han hämtas till förhöret eller förhandlingen.

När *ärendet handläggs* av *Polismyndigheten ska* förhör hållas med den som *begärs* utlämnad, om hans *eller hennes* *hörande inte* saknar betydelse för utredningen. *Handläggs* ärendet av *en* förvaltningsrätt, *ska* muntlig förhandling hållas *under samma förutsättning.* *Inställer sig inte* den som *begärs* utlämnad efter kallelse till förhör eller muntlig förhandling, får han *eller hon* hämtas till förhöret eller

¹ Senaste lydelse 2009:781.

² Senaste lydelse 2009:781.

Beslut om utlämning får *icke* meddelas utan att den som *begäres* utlämnad underrättats om det som tillförts ärendet genom annan än honom själv och fått tillfälle att yttra sig över det.

förhandlingen.

Beslut om utlämning får *inte* meddelas utan att den som *begärs* utlämnad underrättats om det som tillförts ärendet genom *någon* annan än honom *eller henne* själv och fått tillfälle att yttra sig över det.

8 §³

Kan det skäligen befaras att den som *begäres* utlämnad avviker eller på annat sätt *undandrager* sig utlämning, får den myndighet *hos vilken* ärendet är anhängigt meddela honom förbud att utan tillstånd lämna den uppehållsort som *anvisas honom* (reseförbud) eller besluta att han *skall omhändertagas*.

Kan det skäligen befaras att den som *begärs* utlämnad avviker eller på annat sätt *undandrar* sig utlämning, får den myndighet *som* ärendet är anhängigt *hos* meddela honom *eller henne* förbud att utan tillstånd lämna den uppehållsort som *är anvisad* (reseförbud) eller besluta att han *eller hon ska omhändertas*.

Meddelar *polismyndighet* beslut enligt första stycket *före utlämningsfrågans prövning*, får beslutet avse reseförbud under högst tio dagar eller omhändertagande under högst tre dagar. I fall som avses i 5 § andra stycket får *polismyndigheten* eller förvaltningsrätten *förordna* om reseförbud eller omhändertagande för tiden *intill* dess förvaltningsrätten prövat ärendet. *Vid beviljande av utlämning* kan förordnas att beslut om reseförbud eller omhändertagande *skall* gälla för tiden *intill* dess *verkställighet sker*.

Meddelar *Polismyndigheten* beslut enligt första stycket *innan frågan om utlämning har prövats*, får beslutet avse reseförbud under högst tio dagar eller omhändertagande under högst tre dagar. I fall som avses i 5 § andra stycket får *Polismyndigheten* eller förvaltningsrätten *besluta* om reseförbud eller omhändertagande för tiden *till* dess förvaltningsrätten prövat ärendet. *När utlämning beviljas* kan *det* förordnas att beslut om reseförbud eller omhändertagande *ska* gälla för tiden *till* dess *att utlämningsbeslutet verkställs*.

Föreligger ej längre skäl för reseförbud eller omhändertagande, *skall* beslutet omedelbart hävas.

Finns det inte längre skäl för reseförbud eller omhändertagande, *ska* beslutet omedelbart hävas.

9 §

Är någon efterlyst *här i riket* med anledning av beslut som kan föranleda utlämning enligt denna lag, får *polismyndigheten i den ort där han uppehåller sig* meddela honom reseförbud eller besluta om *hans omhändertagande i avbidan*

Är någon efterlyst *i Sverige* med anledning av beslut som kan föranleda utlämning enligt denna lag, får *Polismyndigheten* meddela honom *eller henne* reseförbud eller besluta om *att han eller hon ska omhändertas i avvaktan* på fram-

³ Senaste lydelse 2009:781.

på framställning om utlämning. Sådant beslut får meddelas endast om sannolika skäl föreligger att framställning om utlämning bifalles samt det skäligen kan befaras, att den som efterlysts avviker eller eljest undandrager sig utlämning. Den myndighet som begärt efterlysningen skall ofördröjligen underrättas om vidtagen åtgärd.

Beslut som avses i första stycket skall omedelbart hävas, när skäl för åtgärden ej längre föreligger eller om framställning om utlämning icke mottagits inom fem dagar från den dag då åtgärden vidtogs. Sedan framställning inkommit, skall reseförbud eller omhändertagande bestå endast om beslut därom meddelas enligt 8 §.

ställning om utlämning. Sådant beslut får meddelas endast om det finns sannolika skäl att en framställning om utlämning kommer att bifallas och det skäligen kan befaras, att den som efterlysts avviker eller på annat sätt undandrar sig utlämning. Den myndighet som begärt efterlysningen ska omedelbart underrättas om den åtgärd som vidtagits.

Beslut som avses i första stycket ska omedelbart hävas, när det inte längre finns skäl för åtgärden eller om framställning om utlämning inte tagits emot inom fem dagar från den dag då åtgärden vidtogs. Sedan framställning kommit in, ska reseförbud eller omhändertagande bestå endast om beslut om detta meddelas enligt 8 §.

11 §⁴

Talan mot polismyndighets beslut enligt denna lag föres hos förvaltningsrätten genom besvär.

Besvär över beslut om utlämning enligt denna lag skall anföras inom en vecka från den dag då klaganden delgavs beslutet. Talan mot beslut om reseförbud eller omhändertagande får föras utan inskränkning till viss tid.

Polismyndighetens beslut enligt denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Ett beslut om utlämning enligt denna lag ska överklagas inom en vecka från den dag då klaganden delgavs beslutet. Ett beslut om reseförbud eller omhändertagande får dock överklagas utan begränsning till viss tid.

12 §⁵

Beslut om reseförbud eller omhändertagande länder omedelbart till efterrättelse.

Polismyndighet och förvaltningsrätt får, när särskilda skäl föranleder det, förordna att dess beslut om utlämning verkställs omedelbart. Kammarrätts beslut om utlämning verkställs omedelbart, om ej domstolen förordnar annat.

Ett beslut om reseförbud eller omhändertagande gäller omedelbart.

Polismyndigheten och förvaltningsrätten får, när det finns särskilda skäl, förordna att dess beslut om utlämning ska verkställas omedelbart. Kammarrättens beslut om utlämning ska verkställas omedelbart, om inte domstolen beslutar annat.

⁴ Senaste lydelse 2009:781.

⁵ Senaste lydelse 2009:781.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.20 Förslag till lag om ändring i fastighetsbildningslagen (1970:988)

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 38 § fastighetsbildningslagen¹ (1970:988) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.

38 §

Förrättningsmännen och deras biträden *är berättigade* att, när det behövs med anledning av förrättningen, få tillträde till *byggnad, övergå ägor, verkställa* mätningar och markundersökningar samt *företaga* därmed sammanhängande eller jämförliga åtgärder. I trädgård eller liknande plantering får träd *ej* skadas eller fällas utan ägarens samtycke. Även i övrigt *skall* skada undvikas, om det är möjligt.

Rätt att *övergå* annans ägor *tillkommer* också var och en som för talan vid förrättningen.

Har skada uppkommit genom åtgärd som avses i första eller andra stycket och vill den skadelidande få ersättning för skadan, *skall* han framställa yrkande *därom* innan förrättningen avslutas eller *inställes*.

Polismyndighet skall lämna den handräckning som behövs för *utövande av* befogenhet enligt första stycket.

Förrättningsmännen och deras biträden *har rätt* att, när det behövs med anledning av förrättningen, få tillträde till *byggnader, gå över ägor, utföra* mätningar och markundersökningar samt *företa* därmed sammanhängande eller jämförliga åtgärder. I trädgård eller liknande plantering får *inte* träd skadas eller fällas utan ägarens samtycke. Även i övrigt *ska* skada undvikas, om det är möjligt.

Rätt att *gå över* annans ägor *har* också var och en som för talan vid förrättningen.

Har skada uppkommit genom *en* åtgärd som avses i första eller andra stycket och vill den skadelidande få ersättning för skadan, *ska* han *eller hon* framställa yrkande *om detta* innan förrättningen avslutas eller *ställs in*.

Polismyndigheten ska lämna den handräckning som behövs för *att* befogenheter enligt första stycket *ska kunna utövas*.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Lagen omtryckt 1992:1212.

Prop. 2013/14:110 2.21 Förslag till lag om ändring i rennäringslagen (1971:437)

Härigenom föreskrivs att 93 och 96 §§ rennäringslagen (1971:437)¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

93 §

När renar befinner sig inom betesområde där renskötsel då är tillåten, *skall* hund i trakten som *ej användes* i renskötseln hållas i band eller instängd, om *ej* länsstyrelsen medger annat. Detsamma gäller när renar flyttas, *såvida* hundens ägare i förväg underrättats om tiden för flyttningen.

Anträffas hund medan den jagar eller på annat sätt ofredar ren inom område där renskötsel då är tillåten, får hunden, om den *ej* låter sig *upptagas*, dödas av den som äger eller vårdar ren.

Den som *sålunda* dödat hund är skyldig att snarast möjligt anmäla *förhållandet* till *polismyndigheten*.

När renar befinner sig inom *ett* betesområde där renskötsel då är tillåten, *ska* hund i trakten som *inte används* i renskötseln hållas i band eller instängd, om *inte* länsstyrelsen medger annat. Detsamma gäller när renar flyttas, *om* hundens ägare i förväg underrättats om tiden för flyttningen.

Anträffas *en* hund medan den jagar eller på annat sätt ofredar ren inom *ett* område där renskötsel då är tillåten, får hunden, om den *inte* låter sig *fångas*, dödas av den som äger eller vårdar ren.

Den som *med stöd av andra stycket* dödat *en* hund är skyldig att snarast möjligt anmäla *detta* till *Polismyndigheten*.

96 §²

Samebys styrelse är skyldig att i den omfattning som behövs låta samla ihop renar som hör till byn eller skilja ut ren från dessa, om *polismyndighet* eller Kronofogdemyndigheten begär det.

Fullgör *ej* styrelsen *sådan* skyldighet, kan myndigheten låta verkställa åtgärden på samebys bekostnad.

En samebys styrelse är skyldig att i den omfattning som behövs låta samla ihop renar som hör till byn eller skilja ut ren från dessa, om *Polismyndigheten* eller Kronofogdemyndigheten begär det.

Fullgör *inte* styrelsen *denna* skyldighet, kan myndigheten låta verkställa åtgärden på samebys bekostnad.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Lagen omtryckt 1993:36.

² Senaste lydelse 2006:686.

2.22 Förslag till lag om ändring i lagen (1972:435) om överlastavgift

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 8 a och 8 d §§ lagen (1972:435) om överlastavgift ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 a §¹

Om den som enligt 7 § *skall* påföras överlastavgift inte har hemvist i Sverige, Danmark, Finland, Island eller Norge, *skall* en polisman vid kontrollen av fordonet eller fordonståget besluta om förskott för överlastavgiften.

Förskottet *skall* beräknas enligt bestämmelserna i 2–5 §§.

Förskottet *skall* betalas till *polismyndigheten*.

Om den som enligt 7 § *ska* påföras överlastavgift inte har hemvist i Sverige, Danmark, Finland, Island eller Norge, *ska* en polisman vid kontrollen av fordonet eller fordonståget besluta om förskott för överlastavgiften.

Förskottet *ska* beräknas enligt bestämmelserna i 2–5 §§.

Förskottet *ska* betalas till *Polismyndigheten*.

8 d §²

En polismans beslut om förskott för överlastavgift eller om att fordonet eller fordonståget inte får fortsätta färden, ska skyndsamt underställas Transportstyrelsens prövning. Transportstyrelsen ska omedelbart pröva om beslutet ska bestå.

Om ett beslut enligt 8 b § gäller, ska *polisen* och Transportstyrelsen handlägga ärendet om överlastavgift utan dröjsmål. Transportstyrelsen får vid sin handläggning

Om ett beslut enligt 8 b § gäller, ska *Polismyndigheten* och Transportstyrelsen handlägga ärendet om överlastavgift utan dröjsmål. Transportstyrelsen får vid sin handläggning

1. helt eller delvis sätta ned ett förskott som har bestämts för avgiften,
2. upphäva beslutet, om det finns synnerliga skäl. Detsamma gäller även efter det att Transportstyrelsen har beslutat i ärendet om överlastavgift.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Senaste lydelse 2004:1083.

² Senaste lydelse 2009:1349.

Prop. 2013/14:110 2.23 Förslag till lag om ändring i sjömanslagen
(1973:282)

Härigenom föreskrivs att 26 och 54 §§ sjömanslagen (1973:282) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

26 §¹

Om det efter en undersökning som avses i 24 § finns anledning att anta att brott, som hör under allmänt åtal, har förövats ombord eller *föreligger* misstanke om sådant brott, *skall* fartygsnämnden skyndsamt anmäla vad som framkommit till *vederbörande åklagare eller polismyndighet i Sverige*. Är fartygets närmaste bestämelsehamn *ej* svensk, *skall* i stället närmaste svenska utlandsmyndighet underrättas om den gjorda utredningen. Anmälan och underrättelse *kan underlåtas*, om nämnden finner brottet *vara att bedöma* som ringa.

Befälhavaren *svarar* för att anmälan eller underrättelse *sker*. *Det åligger vidare befälhavaren att tillställa vederbörande myndighet* den utredning som gjorts inom fartygsnämnden.

Om det efter en undersökning som avses i 24 § finns anledning att anta att brott, som hör under allmänt åtal, har förövats ombord eller *det finns* misstanke om *ett* sådant brott, *ska* fartygsnämnden skyndsamt anmäla vad som framkommit till *Åklagarmyndigheten eller Polismyndigheten*. Är fartygets närmaste bestämelsehamn *inte* svensk, *ska* i stället närmaste svenska utlandsmyndighet underrättas om den gjorda utredningen. *Nämnden kan avstå från* anmälan och underrättelse, om nämnden finner att brottet *ska bedömas* som ringa.

Befälhavaren *ansvarar* för att anmälan eller underrättelse *görs*. *Befälhavaren är även skyldig att översända* den utredning som gjorts inom fartygsnämnden *till behörig myndighet*.

54 §

Begår sjöman brott, för vilket kan följa fängelse i minst ett år, och *upptäcks* brottet när fartyget *ej* befinner sig i svensk hamn, *skall* befälhavaren se till att sjömannen *ej* lämnar fartyget. Om befälhavaren finner det nödvändigt, får *han hålla* sjömannen i förvar ombord tills *denne* kan överlämnas till svensk utlandsmyndighet eller till *polismyndighet här i riket*. Befälhavaren är ansvarig för att *den brottslige ej* behandlas strängare än nödvändigt.

Begår *en* sjöman *ett* brott, för vilket kan följa fängelse i minst ett år, och *upptäcks* brottet när fartyget *inte* befinner sig i svensk hamn, *ska* befälhavaren se till att sjömannen *inte* lämnar fartyget. Om befälhavaren finner det nödvändigt, får sjömannen *hållas* i förvar ombord tills *han eller hon* kan överlämnas till svensk utlandsmyndighet eller till *Polismyndigheten*. Befälhavaren är ansvarig för att *sjömannen inte* behandlas strängare än nödvändigt.

¹ Senaste lydelse 1982:342.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.24 Förslag till lag om ändring i lagen (1974:191)
om bevakningsföretag

Härigenom föreskrivs att 5, 13 och 15 §§ lagen (1974:191) om bevakningsföretag¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §²

Frågor om auktorisation prövas av länsstyrelsen.

Länsstyrelsen ska inhämta *Rikspolisstyrelsens* yttrande innan auktorisation beviljas.

Länsstyrelsen ska inhämta *Polismyndighetens* yttrande innan auktorisation beviljas.

Regeringen meddelar föreskrifter om vilka länsstyrelser som ansvarar för uppgifter enligt denna lag.

13 §³

En auktorisation kan återkallas när det inte längre finns förutsättningar enligt denna lag för auktorisation eller när det i övrigt finns särskild anledning till återkallelse.

I stället för att återkalla auktorisationen kan länsstyrelsen begränsa den till att omfatta visst eller vissa slag av verksamheter.

Frågor om återkallelse av auktorisation prövas av den länsstyrelse som utövar tillsyn över det berörda företaget. Vid behandlingen av en sådan fråga *skall* länsstyrelsen inhämta *Rikspolisstyrelsens* yttrande. Ett sådant yttrande behövs dock inte om skälet för återkallelsen är att företaget har försatts i konkurs eller självt har begärt att auktorisationen *skall* återkallas.

Frågor om återkallelse av auktorisation prövas av den länsstyrelse som utövar tillsyn över det berörda företaget. Vid behandlingen av en sådan fråga *ska* länsstyrelsen inhämta *Polismyndighetens* yttrande. Ett sådant yttrande behövs dock inte om skälet för återkallelsen är att företaget har försatts i konkurs eller självt har begärt att auktorisationen *ska* återkallas.

Ett beslut om återkallelse av en auktorisation eller en begränsning av auktorisationens omfattning gäller omedelbart, om inte annat förordnas.

15 §⁴

Länsstyrelsens beslut i ärenden enligt denna lag får överklagas *hos* allmän förvaltningsdomstol.

Rikspolisstyrelsen får överklaga länsstyrelsens beslut i ärenden om auktorisation.

Länsstyrelsens beslut i ärenden enligt denna lag får överklagas *till* allmän förvaltningsdomstol.

Polismyndigheten får överklaga länsstyrelsens beslut i ärenden om auktorisation.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Lagen omtryckt 1989:148.

² Senaste lydelse 2012:79.

³ Senaste lydelse 2006:517.

⁴ Senaste lydelse 1995:34.

2.25 Förslag till lag om ändring i lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m.

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 6, 10 och 19 §§ lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §¹

Den som inte är häktad eller intagen i kriminalvårdsanstalt får avge nöjdförklaring inför chefen för en kriminalvårdsanstalt eller ett häkte eller någon annan tjänsteman där som har förordnats att ta emot sådan förklaring eller inför *polismyndighet*.

Nöjdförklaring enligt första stycket får avges endast om den som vill avge förklaringen överlämnar dom eller domsbevis till den som *skall taga* emot förklaringen.

Den som inte är häktad eller intagen i kriminalvårdsanstalt får avge nöjdförklaring inför chefen för en kriminalvårdsanstalt eller ett häkte eller någon annan tjänsteman där som har förordnats att ta emot sådan förklaring eller inför *Polismyndigheten*.

Nöjdförklaring enligt första stycket får avges endast om den som vill avge förklaringen överlämnar dom eller domsbevis till den som *ska ta* emot förklaringen.

10 §²

Är den som *skall* undergå fängelse *icke* häktad eller intagen i kriminalvårdsanstalt när domen enligt 2 § första stycket får verkställas, *skall* Kriminalvården förelägga honom att senast viss dag inställa sig vid den kriminalvårdsanstalt, där domen *skall* verkställas.

Om den dömda inte *efterkommer* eller inte kan nås av föreläggande enligt första stycket eller om *fara föreligger* för detta, *skall polismyndigheten i den ort där han vistas* på begäran av Kriminalvården låta förpassa honom till anstalten.

Avger den dömda nöjdförklaring inför en tjänsteman vid kriminalvårdsanstalt eller häkte, *skall* den som tar emot förklaringen omedelbart befordra domen till verkstäl-

Är den som *ska* undergå fängelse *inte* häktad eller intagen i kriminalvårdsanstalt när domen enligt 2 § första stycket får verkställas, *ska* Kriminalvården förelägga honom *eller henne* att senast *en* viss dag inställa sig vid den kriminalvårdsanstalt där domen *ska* verkställas.

Om den dömda inte *följer* eller inte kan nås av *ett* föreläggande enligt första stycket eller om *det finns risk* för det, *ska Polismyndigheten* på begäran av Kriminalvården låta förpassa honom *eller henne* till anstalten.

Avger den dömda nöjdförklaring inför en tjänsteman vid kriminalvårdsanstalt eller häkte, *ska* den som tar emot förklaringen omedelbart befordra domen till verkstäl-

¹ Senaste lydelse 1990:1010.

² Senaste lydelse 2005:970.

Prop. 2013/14:110 lighet. Avger den dömde nöjdförklaring inför *polismyndighet*, skall den som tar emot förklaringen se till att den dömde förpassas till kriminalvårdsanstalt.

Påträffas någon som avvikit från kriminalvårdsanstalt eller som *annars* enligt särskilt beslut skall återföras till kriminalvårdsanstalt för fortsatt verkställighet av ett fängelsestraff, skall *polismyndigheten* förpassa honom till sådan anstalt.

Om det bedöms kunna ske utan fara för att den dömde avviker, får *polismyndigheten* förelägga honom att inställa sig vid kriminalvårdsanstalten i stället för att förpassa honom dit.

lighet. Avger den dömde nöjdförklaring inför *Polismyndigheten*, ska den som tar emot förklaringen se till att den dömde förpassas till kriminalvårdsanstalt.

Påträffas någon som avvikit från kriminalvårdsanstalt eller som *i annat fall* enligt särskilt beslut ska återföras till kriminalvårdsanstalt för fortsatt verkställighet av ett fängelsestraff, ska *Polismyndigheten* förpassa honom eller henne till en sådan anstalt.

Om det bedöms kunna ske utan risk för att den dömde avviker, får *Polismyndigheten* förelägga honom eller henne att inställa sig vid kriminalvårdsanstalten i stället för att förpassa honom eller henne dit.

19 §³

Vid verkställighet av fängelse räknas strafftiden, när den dömde är häktad eller omhändertagen enligt 28 kap. 11 § tredje stycket brottsbalken eller på annan grund intagen i kriminalvårdsanstalt, från den dag då domen får verkställas och i annat fall från den dag då den dömde enligt 10 § tas in i häkte eller kriminalvårdsanstalt eller omhändertas av *polismyndighet* för förpassning.

Den tid som en intagen vistas utanför anstalt enligt 10 kap. 3 § fängelselagen (2010:610) eller enligt 4 kap. 29, 29 a eller 31 § lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål ska räknas in i verkställighetstiden. Detsamma gäller den tid som en intagen vistas utanför anstalt med stöd av 9 kap. 1 §, 10 kap. 1, 2 eller 4 § eller 11 kap. 1 § fängelselagen, om inte särskilda skäl talar mot det.

Den tid som den dömde hållits i häkte i målet eller varit omhändertagen enligt 28 kap. 11 § tredje stycket brottsbalken efter det att slutlig dom eller beslut däri meddelades, ska räknas in i verkställighetstiden.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

³ Senaste lydelse 2013:835.

2.26 Förslag till lag om ändring i lagen (1974:1065) om visst stöldgods m.m. Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 3 § lagen (1974:1065) om visst stöldgods m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

Den som *icke åtnöjes* med åklagares beslut enligt 2 § tredje stycket får innan egendomen *försålts* eller förstörts *hos åklagaren* anmäla missnöje med beslutet. *Anmäles* missnöje *skall* åklagaren, om han vill att beslutet *skall* bestå, väcka talan *därom* inom en månad efter det att anmälan gjordes. *Väckes ej* talan, *skall* åklagaren *häva beslutet om egendomens tagande i förvar*.

Väcker åklagaren åtal för brott, som föranlett att egendom tagits i förvar, innan egendomen *försålts* eller förstörts, *skall* domstolen i samband med åtalet pröva om egendomen fortfarande *skall* hållas i förvar.

Åklagaren *skall* omedelbart underrätta *polisstyrelsen i det distrikt där egendomen förvaras* om missnöjesanmälan enligt första stycket och om talan enligt andra stycket. I avvaktan på att saken slutligt prövas får vidare *åtgärd* med egendomen *ej äga rum*, om den kan vårdas utan fara för förstörelse.

Den som *inte är nöjd* med åklagarens beslut enligt 2 § tredje stycket får innan egendomen *har sålts* eller förstörts anmäla missnöje med beslutet *till åklagaren*. *Anmäls* missnöje *ska* åklagaren, om han *eller hon* vill att beslutet *ska* bestå, väcka talan *om detta* inom en månad efter det att anmälan gjordes. *Väcks inte* talan, *ska* åklagaren *upphäva beslutet om förvar*.

Väcker åklagaren åtal för brott, som föranlett att egendom tagits i förvar, innan egendomen *har sålts* eller förstörts, *ska* domstolen i samband med åtalet pröva om egendomen fortfarande *ska* hållas i förvar.

Åklagaren *ska* omedelbart underrätta *Polismyndigheten* om missnöjesanmälan enligt första stycket och om talan enligt andra stycket. I avvaktan på att saken slutligt prövas får vidare *åtgärder* med egendomen *inte vidtas*, om den kan vårdas utan fara för förstörelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.27 Förslag till lag om ändring i lagen (1974:1066) om förfarande med förverkad egendom och hittegods m.m.

Härigenom föreskrivs att 2, 2 a och 8 §§ lagen (1974:1066) om förfarande med förverkad egendom och hittegods m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Egendom som tagits i förvar med stöd av lagen (1974:1065) om visst stöldgods m.m. *skall* förvaras hos *polismyndigheten* i minst sex månader efter det att beslut meddelats om att egendomen *skall* vara tagen i förvar. Denna frist *skall* i fall som avses i 2 § tredje stycket *nämnda* lag räknas från dagen för åklagarens beslut, även om detta prövats av domstol, och i övriga fall räknas från den dag då *laga-kraftägande avgörande föreligger* om att egendomen *skall* vara tagen i förvar.

Vad som *sagts* i första stycket gäller *ej* i fall som avses i 3 och 4 §§.

Har det under den i första stycket angivna tiden *icke* kunnat utredas vem som har rätt till egendomen, *skall polismyndigheten* på lämpligt sätt låta kungöra förhållandet med uppgift om egendomen och om de omständigheter under vilka den anträffats. I kungörelsen *anges även viss tid, ej understigande* en månad, *inom vilken* den som vill göra anspråk på egendomen *skall* ge sig till känna. *Framställs icke* anspråk inom denna tid eller avstår den som har rätt till egendomen från denna, *skall med* egendomen *förfaras* på sätt som anges i denna lag.

Egendom som *har* tagits i förvar med stöd av lagen (1974:1065) om visst stöldgods m.m. *ska* förvaras hos *Polismyndigheten* i minst sex månader efter det att beslut meddelats om att egendomen *ska* vara tagen i förvar. Denna frist *ska* i fall som avses i 2 § tredje stycket *samma* lag räknas från dagen för åklagarens beslut, även om detta prövats av domstol, och i övriga fall räknas från den dag då *beslutet* om att egendomen *ska* vara tagen i förvar *vann laga kraft*.

Vad som *sägs* i första stycket gäller *inte* i fall som avses i 3 och 4 §§.

Har det under den i första stycket angivna tiden *inte* kunnat utredas vem som har rätt till egendomen, *ska Polismyndigheten* på lämpligt sätt låta kungöra förhållandet med uppgift om egendomen och om de omständigheter under vilka den anträffats. I kungörelsen *ska det även anges inom vilken tid, som inte får understiga* en månad, den som vill göra anspråk på egendomen *ska* ge sig till känna. *Framställs inte* anspråk inom denna tid, eller avstår den som har rätt till egendomen från denna, *ska* egendomen *hanteras* på *det* sätt som anges i denna lag.

2 a §¹

Egendom som omhändertagits med stöd av 24 a § polislagen (1984:387) ska finnas tillgänglig hos *polismyndigheten* för avhämtning i minst en månad efter det att en sådan underrättelse som anges i 24 d § polislagen har *delgivits*. Om egendomen inte hämtas ut inom denna tid, ska *det förfaras med* egendomen på det sätt som anges i denna lag.

Om egendomens värde sannolikt uppgår till mer än en fjärdedel av det prisbasbelopp enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken som gällde då underrättelsen delgavs, tillämpas bestämmelserna i denna lag först efter det att tre månader har förflutit sedan *polismyndigheten* genom kungörelse uppmanat ägaren eller annan rättsinnehavare att göra anspråk på egendomen.

Egendom som omhändertagits med stöd av 24 a § polislagen (1984:387) ska finnas tillgänglig hos *Polismyndigheten* för avhämtning i minst en månad efter det att en sådan underrättelse som anges i 24 d § polislagen har *delgetts*. Om egendomen inte hämtas ut inom denna tid, ska egendomen *hantearas* på det sätt som anges i denna lag.

Om egendomens värde sannolikt uppgår till mer än en fjärdedel av det prisbasbelopp enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken som gällde då underrättelsen delgavs, tillämpas bestämmelserna i denna lag först efter det att tre månader har förflutit sedan *Polismyndigheten* genom kungörelse uppmanat ägaren eller annan rättsinnehavare att göra anspråk på egendomen.

8 §²

Försäljning av egendom som tagits i förvar med stöd av lagen (1974:1065) om visst stöldgods m.m., egendom som omhändertagits med stöd av 24 a § polislagen (1984:387) eller egendom som omfattas av 27 kap. 8 a § andra stycket rättegångsbalken sker för statens räkning.

Har egendomen sålts, har ägaren eller annan rättsinnehavare rätt till ersättning. *Denna utgår dock* inte med högre belopp än som har influtit vid försäljningen. I de fall som avses i 7 § andra stycket ska kostnaden för förbättringen avräknas från ersättningen.

Ansökan om ersättning prövas av *Rikspolisstyrelsen om en polismyndighet fattat beslutet om försäljning. I annat fall prövas ersättningsfrågan av* den myndighet som beslutat om försäljningen.

Har egendomen sålts, har ägaren eller annan rättsinnehavare rätt till ersättning. *Ersättning betalas* inte med högre belopp än som har influtit vid försäljningen. I de fall som avses i 7 § andra stycket ska kostnaden för förbättringen avräknas från ersättningen.

Ansökan om ersättning prövas av den myndighet som beslutat om försäljningen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Senaste lydelse 2010:1219.

² Senaste lydelse 2009:1172.

Prop. 2013/14:110 2.28 Förslag till lag om ändring i lagen (1975:74)
med bemyndigande att meddela vissa
föreskrifter för trädgårdsnäringen

Härigenom föreskrivs att 4 § lagen (1975:74) med bemyndigande att meddela vissa föreskrifter för trädgårdsnäringen ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

För tillsyn och kontroll enligt denna lag *äger* myndighet som regeringen bestämmer tillträde till område, lokal eller annat utrymme. Myndigheten får där göra undersökning eller *taga* prov. Myndigheten har rätt att *efter anfordran erhålla* de upplysningar och handlingar som behövs för tillsynen.

Det åligger polismyndighet att lämna den handräckning som behövs för tillsyn och kontroll enligt denna lag.

4 §¹

För tillsyn och kontroll enligt denna lag *har den* myndighet som regeringen bestämmer *rätt att få* tillträde till område, lokal eller annat utrymme. Myndigheten får där göra undersökning eller *ta* prov. Myndigheten har rätt att på *begäran få* de upplysningar och handlingar som behövs för tillsynen.

Polismyndigheten ska lämna den handräckning som behövs för tillsyn och kontroll enligt denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Senaste lydelse 1977:415.

2.29 Förslag till lag om ändring i oljekrislagen
(1975:197)

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 21 § oljekrislagen (1975:197) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

21 §

Vägrar eller försummar någon att på föreskrivet sätt eller i rätt tid tillhandahålla egendom, som omfattas av beslut enligt 3–5 §§, får *polismyndighet* lämna det biträde som behövs.

Vägrar eller försummar någon att på föreskrivet sätt eller i rätt tid tillhandahålla egendom, som omfattas av beslut enligt 3–5 §§, får *Polismyndigheten* lämna det biträde som behövs.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.30 Förslag till lag om ändring i trafikskadelagen
(1975:1410)

Härigenom föreskrivs att 37 § trafikskadelagen (1975:1410)¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

37 §²

Förare av moped och förare av motorredskap som, utan att vara registrerat i vägtrafikregistret, omfattas av denna lag *skall* under färd här i landet *medföra* bevis om att fordonet är trafikförsäkrat och på *anmodan* visa upp beviset för bilinspektör eller polisman.

Den som bryter mot första stycket döms till penningböter. *Han är dock* fri från ansvar, om han senast tredje vardagen efter förseelsen styrker hos *polismyndighet* att han hade bevis om trafikförsäkring vid tiden för förseelsen *samt* omständigheterna ger vid handen att förseelsen har berott på tillfälligt förbiseende.

Förare av moped och förare av motorredskap som, utan att vara registrerat i vägtrafikregistret, omfattas av denna lag *ska* under färd här i landet *ha med sig* bevis om att fordonet är trafikförsäkrat och på *begäran* visa upp beviset för *en* bilinspektör eller polisman.

Den som bryter mot första stycket döms till penningböter. *Föraren ska dock vara* fri från ansvar, om han *eller hon* senast tredje vardagen efter förseelsen styrker hos *Polismyndigheten* att han *eller hon* hade bevis om trafikförsäkring vid tiden för förseelsen *och* omständigheterna ger vid handen att förseelsen har berott på tillfälligt förbiseende.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Lagen omtryckt 1994:43.

² Senaste lydelse 2002:343.

2.31 Förslag till lag om ändring i lagen (1976:206) om felparkeringsavgift

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 8–10 §§ lagen (1976:206) om felparkeringsavgift¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 §

Meddelas parkeringsanmärkning och anser fordonets förare eller ägare att *så ej hade bort ske*, får han ansöka om rättelse hos *polismyndigheten i det polisdistrikt där anmärkningen meddelades*. *Bifalles* ansökan, *undandröjer* myndigheten betalningsansvaret.

Bifalles ej ansökan om rättelse eller kan frågan *icke* lämpligen prövas i denna ordning, *erinras* den som har begärt rättelse om möjligheten att bestrida betalningsansvar på det sätt som anges i 9 §.

Mot beslut med anledning av begäran om rättelse får talan *ej* föras.

Meddelas *en* parkeringsanmärkning och anser fordonets förare eller ägare att *detta inte borde ha skett*, får han *eller hon* ansöka om rättelse hos *Polismyndigheten*. *Bifalls* ansökan, *ska* myndigheten *undandröja* betalningsansvaret.

Bifalls inte ansökan om rättelse eller kan frågan *inte* lämpligen prövas i denna ordning, *ska* den som har begärt rättelse *upplysas* om möjligheten att bestrida betalningsansvar på det sätt som anges i 9 §.

Mot beslut med anledning av begäran om rättelse får talan *inte* föras.

9 §²

Ägare av fordon, *i fråga om* vilket parkeringsanmärkning har meddelats, får hos *polismyndigheten i det polisdistrikt där parkeringsanmärkningen meddelades* skriftligen anmäla att han bestrider betalningsansvar. *Därvid skall* han ange de omständigheter som bestridandet grundas på och den bevisning som åberopas.

Har bestridande anmälts, verkställer *polismyndigheten* den utredning som behövs. Sedan utredningen har avslutats, meddelar *polismyndigheten* beslut med anledning av bestridandet. Finner myndigheten att parkeringsanmärkning *ej hade bort meddelas* eller att betal-

Ägaren av ett fordon, *för* vilket parkeringsanmärkning har meddelats, får hos *Polismyndigheten* skriftligen anmäla att han *eller hon* bestrider betalningsansvar. *I anmälan ska* han *eller hon* ange de omständigheter som bestridandet grundas på och den bevisning som åberopas.

Har bestridande anmälts, verkställer *Polismyndigheten* den utredning som behövs. Sedan utredningen har avslutats, meddelar *Polismyndigheten* beslut med anledning av bestridandet. Finner myndigheten att parkeringsanmärkning *inte borde ha meddelats* eller att

¹ Lagen omtryckt 1987:25.

² Senaste lydelse 1988:1180.

Prop. 2013/14:110 ningsansvar av annan anledning *ej* åvilas den som bestritt sådant ansvar, undanröjer den betalningsansvaret.

Anmäles bestridande senare än sex månader efter det att avgiften har *erlagts* eller *kronofogdemyndigheten* vidtagit åtgärd för indrivning av avgiften, *avvisas* anmälan.

den som bestritt betalningsansvar av någon annan anledning *inte är* betalningsansvarig, *ska myndigheten undanröja* betalningsansvaret.

Anmäls bestridande senare än sex månader efter det att avgiften har *betalats* eller *Kronofogdemyndigheten* vidtagit åtgärd för indrivning av avgiften, *ska* anmälan *avvisas*.

10 §³

Ett beslut enligt 9 § som innebär att betalningsansvaret undanröjts får inte överklagas.

Andra beslut enligt 9 § överklagas skriftligen till den tingsrätt inom vars domkrets överträdelsen har ägt rum. Överklagandet *skall* ges in till *polismyndigheten*. Det *skall* ha kommit in dit senast tre veckor från det klaganden fick del av beslutet. Vid överklagande gäller lagen (1996:242) om domstolsärenden, om inte annat anges i denna lag.

Omständigheter eller bevis som inte angetts vid *polismyndigheten* får i tingsrätten eller hovrätten åberopas endast om parten gör sannolikt, att han haft giltig ursäkt för sin underlåtenhet att ange omständigheten eller beviset vid *polismyndigheten*, eller om det av annan särskild anledning bör tillåtas att omständigheten eller beviset åberopas.

Andra beslut enligt 9 § överklagas skriftligen till den tingsrätt inom vars domkrets överträdelsen har ägt rum. Överklagandet *ska* ges in till *Polismyndigheten*. Det *ska* ha kommit in dit senast tre veckor från det *att* klaganden fick del av beslutet. Vid överklagande gäller lagen (1996:242) om domstolsärenden, om inte annat anges i denna lag.

Omständigheter eller bevis som inte angetts vid *Polismyndigheten* får i tingsrätten eller hovrätten åberopas endast om parten gör sannolikt, att han *eller hon* haft giltig ursäkt för sin underlåtenhet att ange omständigheten eller beviset vid *Polismyndigheten*, eller om det av annan särskild anledning bör tillåtas att omständigheten eller beviset åberopas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

³ Senaste lydelse 1996:257.

2.32 Förslag till lag om ändring i lagen (1976:511)
om omhändertagande av berusade personer
m.m.

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 4, 7 och 7 a §§ lagen (1976:511) om omhändertagande av berusade personer m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §¹

En omhändertagen person som inte bereds vård på sjukhus eller någon annan vårdinrättning *och* inte *heller* tas om hand på något annat sätt *eller annars* kan frigges får hållas kvar. Den omhändertagne får *därvid* tas i förvar om det är nödvändigt med hänsyn till ordning eller säkerhet. Förvaras den omhändertagne hos Kriminalvården *skall* myndigheten utöva tillsyn över den omhändertagne enligt 6 § samt fullgöra de uppgifter som avses i 7 § första och andra styckena, om inte uppgifterna har fullgjorts av *polis*en.

En omhändertagen person som inte bereds vård på sjukhus eller någon annan vårdinrättning, inte tas om hand på något annat sätt *och som inte heller* kan frigges, får hållas kvar. Den omhändertagne får *då* tas i förvar om det är nödvändigt med hänsyn till ordning eller säkerhet. Förvaras den omhändertagne hos Kriminalvården *ska* myndigheten utöva tillsyn över den omhändertagne enligt 6 § samt fullgöra de uppgifter som avses i 7 § första och andra styckena, om inte uppgifterna har fullgjorts av *Polismyndigheten. Motsvarande skyldigheter har annan myndighet vars tjänstemän med laga stöd har omhändertagit någon enligt denna lag.*

7 §²

Den som är omhändertagen enligt denna lag *skall* så snart som möjligt underrättas om anledningen till omhändertagandet.

Bedöms den omhändertagne vara i behov av hjälp eller stöd från samhällets sida, *skall polis*en innan omhändertagandet upphör *gå* honom *till handa med* råd och upplysningar samt, i den mån det *lämpligen kan ske*, samråda med annat samhällsorgan som har till uppgift att tillgodose sådant behov.

Den som är omhändertagen enligt denna lag *ska* så snart som möjligt underrättas om anledningen till omhändertagandet.

Bedöms den omhändertagne vara i behov av hjälp eller stöd från samhällets sida, *ska Polismyndigheten* innan omhändertagandet upphör *ge* honom *eller henne* råd och upplysningar samt, i den mån det *är lämpligt*, samråda med annat samhällsorgan som har till uppgift att tillgodose *ett* sådant behov.

¹ Senaste lydelse 2005:973.

² Senaste lydelse 1984:391.

Prop. 2013/14:110 Den omhändertagne *skall* friges så snart det *finnes kunna* ske utan men för honom själv och *anledning till* omhändertagande *ej längre föreligger*. Frigivandet *skall* dock alltid *äga rum* senast inom åtta timmar efter omhändertagandet, om det *ej* uppenbarligen är förenligt med *den omhändertagnes* eget intresse att han får *kvarstanna* kortare tid därutöver.

Den omhändertagne *ska* friges så snart det *kan* ske utan men för honom *eller henne* själv och *det inte längre finns skäl för* omhändertagande. *Den omhändertagne ska* dock alltid *frigges* senast åtta timmar efter omhändertagandet, om det *inte* uppenbarligen är förenligt med *hans eller hennes* eget intresse att han *eller hon* får *stanna kvar en* kortare tid därutöver.

7 a §³

Förvaras den omhändertagne hos Kriminalvården *skall* myndigheten underrätta *den polismyndighet som beslutat om omhändertagande* så snart det finns skäl att ompröva beslutet.

Förvaras den omhändertagne hos Kriminalvården *ska* myndigheten underrätta *Polismyndigheten* så snart det finns skäl att ompröva beslutet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.33 Förslag till lag om ändring i lagen (1977:67) om tilläggsavgift i kollektiv persontrafik

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 5 § lagen (1977:67) om tilläggsavgift i kollektiv persontrafik ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §

Resande som vägrar att lösa biljett eller *erlägga* tilläggsavgift får avvisas från färdmedlet av tjänsteman som utför avgiftskontroll. Vad som nu har sagts om färdmedel gäller även sådant område för järnvägs-, spårvägs- eller tunnelbanetrafik *till vilket* allmänheten *äger* tillträde endast om *färdavgift* har *erlagts*.

På begäran av tjänsteman som utför avgiftskontroll *lämnar polismyndighet* handräckning för *verkställande* av sådan avvisning som avses i första stycket.

Resande som vägrar att lösa biljett eller *betala* tilläggsavgift får avvisas från färdmedlet av *en* tjänsteman som utför avgiftskontroll. Vad som nu har sagts om färdmedel gäller även sådant område för järnvägs-, spårvägs- eller tunnelbanetrafik *som* allmänheten har tillträde *till* endast om *avgift för resa* har *betalats*.

På begäran av *en* tjänsteman som utför avgiftskontroll *ska Polismyndigheten lämna* handräckning för *att verkställa* sådan avvisning som avses i första stycket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.34 Förslag till lag om ändring i arbetsmiljölagen
(1977:1160)

Härigenom föreskrivs att 7 kap. 5 § arbetsmiljölagen (1977:1160)¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 kap.

5 §²

För tillsyn enligt denna lag *har* tillsynsmyndighet tillträde till arbetsställe och får där göra undersökningar och *taga* prov. För uttaget prov *utgår ej* ersättning.

Det åligger polismyndighet att lämna den handräckning som behövs för utövande av tillsyn enligt denna lag.

Regeringen eller, efter regeringens *bestämmande*, Arbetsmiljöverket, *kan* föreskriva skyldighet att ersätta *tillsynsmyndighet sådana* kostnader för provtagning och undersökning av prov som *har varit* skäligen påkallade.

För tillsyn enligt denna lag *ska* tillsynsmyndigheten *ges* tillträde till arbetsställe och får där göra undersökningar och *ta* prov. För uttaget prov *betalas inte* ersättning.

Polismyndigheten ska lämna den handräckning som behövs för att tillsynsmyndigheten ska kunna utöva tillsyn enligt denna lag.

Regeringen eller, efter regeringens *bemyndigande*, Arbetsmiljöverket, *får* föreskriva skyldighet att ersätta *tillsynsmyndighetens* kostnader för provtagning och undersökning av prov som skäligen *har krävts*.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Lagen omtryckt 1991:677.

² Senaste lydelse 2000:764.

2.35 Förslag till lag om ändring i lagen (1978:234) om nämnder för vissa trafikfrågor

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 6 § lagen (1978:234) om nämnder för vissa trafikfrågor ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §¹

En nämnds beslut enligt 1 § får överklagas *hos* länsstyrelsen.

Länsstyrelsens beslut får överklagas *hos* Transportstyrelsen. Styrelsens beslut får inte överklagas.

De statliga väghållningsmyndigheterna och *polismyndigheterna* får överklaga en nämnds eller länsstyrelsens beslut enligt 1 §.

Regeringen får föreskriva om inskränkningar i rätten att överklaga beslut enligt 1 §.

En nämnds beslut enligt 4 § får överklagas *hos* allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

En nämnds beslut enligt 1 § får överklagas *till* länsstyrelsen.

Länsstyrelsens beslut får överklagas *till* Transportstyrelsen. Styrelsens beslut får inte överklagas.

De statliga väghållningsmyndigheterna och *Polismyndigheten* får överklaga en nämnds eller länsstyrelsens beslut enligt 1 §.

En nämnds beslut enligt 4 § får överklagas *till* allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Senaste lydelse 2008:1363.

Prop. 2013/14:110 2.36 Förslag till lag om ändring i förfogandelagen
(1978:262)

Härigenom föreskrivs att 47, 48 och 56 §§ förfogandelagen (1978:262) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

47 §

För kontroll av att uppgift som har lämnats enligt 46 § är riktig och fullständig *skall* uppgiftsskyldig på begäran av länsstyrelse eller av annan myndighet som regeringen bestämmer tillhandahålla myndigheten handelsböcker och andra affärshandlingar på tid och plats som myndigheten fastställer.

Efterkommer *uppgiftsskyldig ej* begäran enligt första stycket eller *föreligger* särskild anledning till kontroll, får myndighet som sägs i första stycket besluta om undersökning av kontor, fabrik, butik, serveringslokal, lagerlokal, ladugård eller annat utrymme eller förvaringsställe, som den uppgiftsskyldige råder över, och om omhändertagande av hans handelsböcker och andra affärshandlingar.

Vid undersökning och omhändertagande enligt andra stycket *skall* bestämmelserna i 28 kap. rättegångsbalken om husrannsakan gälla i tillämpliga delar. Myndigheten utövar den befogenhet som vid husrannsakan tillkommer undersökningsledaren, åklagaren eller rätten. *Det åligger polismyndighet att lämna* den handräckning som behövs för undersökningen och omhändertagandet.

För kontroll av att uppgift som har lämnats enligt 46 § är riktig och fullständig *ska en* uppgiftsskyldig på begäran av länsstyrelse eller av annan myndighet som regeringen bestämmer tillhandahålla myndigheten handelsböcker och andra affärshandlingar på tid och plats som myndigheten fastställer.

Efterkommer *den uppgiftsskyldige inte* begäran enligt första stycket eller *finns det* särskild anledning till kontroll, får *en* myndighet som sägs i första stycket besluta om undersökning av kontor, fabrik, butik, serveringslokal, lagerlokal, ladugård eller annat utrymme eller förvaringsställe, som den uppgiftsskyldige råder över, och om omhändertagande av hans *eller hennes* handelsböcker och andra affärshandlingar.

Vid undersökning och omhändertagande enligt andra stycket *ska* bestämmelserna i 28 kap. rättegångsbalken om husrannsakan gälla i tillämpliga delar. Myndigheten utövar den befogenhet som vid husrannsakan tillkommer undersökningsledaren, åklagaren eller rätten. *Polismyndigheten ska lämna* den handräckning som behövs för undersökningen och omhändertagandet.

48 §

Ägare eller innehavare av egendom, beträffande vilken förberedelser för förfogande enligt 63 § kommer i fråga, är på begäran av myndighet som regeringen bestämmer skyldig att lämna för sådant ändamål nödvändiga uppgifter om egendomen och att tillhandahålla den för besiktning på tid och plats som myndigheten fastställer.

Har någon underlåtit att fullgöra skyldighet enligt första stycket, får länsstyrelse förelägga honom vid vite att fullgöra skyldigheten.

Efterkommes icke föreläggande vid vite att hålla egendom tillgänglig för besiktning, får länsstyrelsen i stället för att utsätta nytt vite besluta om handräckning för att genomföra besiktningen. Sådan handräckning lämnas av polismyndighet på den försumliges bekostnad.

Om någon inte har fullgjort skyldighet enligt första stycket, får länsstyrelsen förelägga honom eller henne vid vite att fullgöra skyldigheten.

Följs inte ett föreläggande vid vite att hålla egendom tillgänglig för besiktning, får länsstyrelsen i stället för att förelägga nytt vite besluta om handräckning för att genomföra besiktningen. Sådan handräckning lämnas av Polismyndigheten på den försumliges bekostnad.

56 §

Underlåter någon att behörigen eller i rätt tid tillhandahålla egendom, som omfattas av beslut om förfogande, skall polismyndighet lämna den handräckning som behövs för verkställighet av beslutet. Om dröjsmål kan medföra fara och polismyndighet icke är tillgänglig, får den myndighet som har utövat förfoganderätten själv verkställa beslutet.

Är fråga om förfogande för försvarsmaktens behov och skulle dröjsmål med verkställighet av beslutet om förfogande medföra allvarlig olägenhet, får myndighet som avses i första stycket vidtaga åtgärd som där sägs, även om ägaren eller innehavaren icke har fått del av beslutet.

Om någon inte på rätt sätt eller i rätt tid tillhandahåller egendom, som omfattas av beslut om förfogande, ska Polismyndigheten lämna den handräckning som behövs för verkställighet av beslutet. Om dröjsmål kan medföra fara och Polismyndigheten inte är tillgänglig, får den myndighet som har utövat förfoganderätten själv verkställa beslutet.

Är det fråga om förfogande för Försvarsmaktens behov och skulle dröjsmål med verkställighet av beslutet om förfogande medföra allvarlig olägenhet, får en myndighet som avses i första stycket vidta åtgärd som där sägs, även om ägaren eller innehavaren inte har fått del av beslutet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.37 Förslag till lag om ändring i ransoneringslagen (1978:268)

Härigenom föreskrivs att 15 och 35 §§ ransoneringslagen (1978:268) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

15 §

Näringsidkare som avses med beslut om förfogande eller dispositionsförbud är skyldig att vårda egendomen *samt* att, om det *påfordras*, avlämna förnödenhet som *skall* avstås enligt beslut om förfogande. Tid och plats för avlämnande *fastställs* av den myndighet som har meddelat beslutet eller av myndighet som regeringen bestämmer.

Kan näringsidkaren *icke* tillfredsställande fullgöra skyldighet enligt första stycket, *skall* han utan dröjsmål anmäla detta till den myndighet som har meddelat beslutet eller bestämmelse om fullgörande av det.

Underlåter näringsidkare att *behörigen* eller i rätt tid *tillhandahålla* egendom som omfattas av beslut om förfogande, *skall polismyndighet* lämna den handräckning som behövs för *verkställighet* av beslutet.

Näringsidkare som avses med beslut om förfogande eller dispositionsförbud är skyldig att vårda egendomen *och* att, om det *begärs*, avlämna förnödenhet som *ska* avstås enligt beslut om förfogande. Tid och plats för avlämnande *fastställs* av den myndighet som har meddelat beslutet eller av *den* myndighet som regeringen bestämmer.

Kan näringsidkaren *inte* tillfredsställande fullgöra skyldighet enligt första stycket, *ska* han *eller hon* utan dröjsmål anmäla detta till den myndighet som har meddelat beslutet eller bestämmelse om fullgörande av det.

Om en näringsidkare *inte på rätt sätt* eller i rätt tid *tillhandahåller* egendom som omfattas av beslut om förfogande, *ska Polismyndigheten* lämna den handräckning som behövs för *att verkställa* beslutet.

35 §

Om uppgiftsskyldig *ej* efterkommer begäran enligt 34 § eller om det beträffande någon *föreligger* särskild anledning *till kontroll huruvida uppgiftsskyldighet vederbörligen* har fullgjorts, får myndighet som avses i 34 § besluta om undersökning av kontor, fabrik, butik, serveringslokal, lagerlokal, ladugård eller annat utrymme eller förvaringsställe, som *han* råder över, och om omhändertagande av hans handelsböcker och andra affärshandlingar. Även *i fråga om*

Om *en* uppgiftsskyldig *inte* efterkommer *en* begäran enligt 34 § eller om det beträffande någon *finns* särskild anledning *att kontrollera om uppgiftsskyldigheten* har fullgjorts, får *en* myndighet som avses i 34 § besluta om undersökning av kontor, fabrik, butik, serveringslokal, lagerlokal, ladugård eller annat utrymme eller förvaringsställe, som *den uppgiftsskyldige* råder över, och om omhändertagande av hans *eller hennes* handelsböcker och andra

utrymme som avses i 33 § andra stycket får *undersökning ske*.

Vid undersökning och omhändertagande enligt första stycket *skall* bestämmelserna i 28 kap. rättegångsbalken om husrannsakan gälla i tillämpliga delar. Myndigheten utövar *därvid* den befogenhet som vid husrannsakan tillkommer undersökningsledaren, åklagaren eller rätten. *Det åligger polismyndighet att* lämna den handräckning som behövs för undersökningen och omhändertagandet.

affärshandlingar. Även utrymme som avses i 33 § andra stycket får *undersökas*.

Vid undersökning och omhändertagande enligt första stycket *ska* bestämmelserna i 28 kap. rättegångsbalken om husrannsakan gälla i tillämpliga delar. Myndigheten utövar *då* den befogenhet som vid husrannsakan tillkommer undersökningsledaren, åklagaren eller rätten. *Polismyndigheten ska* lämna den handräckning som behövs för undersökningen och omhändertagandet.

Prop. 2013/14:110

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.38 Förslag till lag om ändring i passlagen
(1978:302)

Härigenom föreskrivs att 2 och 5 a §§ passlagen (1978:302) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

Pass utfärdas av passmyndighet.
Polismyndighet är passmyndighet inom riket.

Utom riket fullgör beskickningar och karriärkonsulat uppgifter som passmyndighet i den utsträckning som beslutas av regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer. Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får också besluta att ett honorärkonsulat i begränsad utsträckning ska fullgöra uppgifter som passmyndighet.

Polismyndigheten är passmyndighet inom riket.

Utom riket fullgör beskickningar och karriärkonsulat uppgifter som passmyndighet i den utsträckning som beslutas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får också besluta att ett honorärkonsulat i begränsad utsträckning ska fullgöra uppgifter som passmyndighet.

5 a §²

Polisen har till uppgift att övervaka att bestämmelserna i 5 § följs.

Den som enligt 5 § ska medföra pass ska på begäran

1. överlämna passet till en polisman *eller* särskilt förordnad passkontrollant, tjänsteman vid Kustbevakningen, Tullverket eller Migrationsverket,

2. låta befattningshavare enligt 1 ta passinnehavarens fingeravtryck och en bild i digitalt format av *dennes* ansikte för kontroll av att dessa motsvarar de fingeravtryck och den ansiktsbild som finns sparade i passet.

När en kontroll enligt andra stycket 2 har genomförts, ska fingeravtrycken och ansiktsbilden samt de biometriska data som *därvid* har tagits fram omedelbart förstöras.

Polismyndigheten ska övervaka att bestämmelserna i 5 § följs.

Den som enligt 5 § ska medföra pass ska på begäran

1. överlämna passet till en polisman, *en* särskilt förordnad passkontrollant *eller en* tjänsteman vid Kustbevakningen, Tullverket eller Migrationsverket,

2. låta *en* befattningshavare enligt 1 ta passinnehavarens fingeravtryck och en bild i digitalt format av *hans eller hennes* ansikte för kontroll av att dessa motsvarar de fingeravtryck och den ansiktsbild som finns sparade i passet.

När en kontroll enligt andra stycket 2 har genomförts, ska fingeravtrycken och ansiktsbilden samt de biometriska data som *då* har tagits fram omedelbart förstöras.

¹ Senaste lydelse 2008:382.

² Senaste lydelse 2009:387.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.39 Förslag till lag om ändring i lagen (1979:357)
om yrkesmässig försäljning av dyrkverktyg

Härigenom föreskrivs att 2, 3, 5, 6 och 8 §§ lagen (1979:357) om yrkesmässig försäljning av dyrkverktyg ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Yrkesmässig försäljning av dyrkverktyg får bedrivas endast efter tillstånd. Sådan försäljning får ske endast till den som i sitt yrke eller annars har ett beaktansvärt behov av dyrkverktyg och skäligen kan antas inte komma att missbruka dem.

Tillstånd får ges åt den som har gjort sig känd för ordentlighet och pålitlighet och som kan antas komma att bedriva försäljningen i enlighet med vad som har sagts i första stycket. I fråga om juridiska personer *skall* det för verksamheten finnas en föreståndare som tillståndsmyndigheten har godkänt.

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, *rikspolisstyrelsen* får meddela närmare föreskrifter rörande försäljningen.

Tillstånd får ges åt den som har gjort sig känd för ordentlighet och pålitlighet och som kan antas komma att bedriva försäljningen i enlighet med vad som har sagts i första stycket. I fråga om juridiska personer *ska* det för verksamheten finnas en föreståndare som tillståndsmyndigheten har godkänt.

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, *Polismyndigheten* får meddela närmare föreskrifter om försäljningen.

3 §

Fråga om tillstånd prövas av *polismyndigheten i den ort där rörelsen huvudsakligen skall bedrivas*.

Frågor om tillstånd prövas av *Polismyndigheten*.

5 §

Tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de med stöd av lagen meddelade föreskrifterna utövas av polismyndigheten.

Tillsynen *skall* utövas så, att den inte vållar större kostnad eller olägenhet än som är nödvändig.

Polismyndigheten utövar tillsyn över att denna lag och de föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen efterlevs.

Tillsynen *ska* utövas så, att den inte vållar större kostnad eller olägenhet än som är nödvändig.

6 §

Den som har tillstånd enligt denna lag är skyldig att *efter anmodan* av *polismyndigheten* lämna de upplysningar, handlingar, varuprov och liknande som behövs för tillsynen.

Den som har tillstånd enligt denna lag är skyldig att *på begäran* av *Polismyndigheten* lämna de upplysningar, handlingar, varuprov och liknande som behövs för tillsynen.

Polismyndighetens beslut överklagas hos länsstyrelsen.

Polismyndighetens beslut får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Länsstyrelsens beslut får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Beslut enligt denna lag som rör annat än återkallelse av tillstånd skall gälla omedelbart, om *ej* annat föreskrivs. Om det finns särskilda skäl för det, får föreskrivas att beslut om återkallelse av tillstånd skall gälla omedelbart.

Beslut enligt denna lag som rör annat än återkallelse av tillstånd gäller omedelbart, om *inte* annat förordnas. Om det finns särskilda skäl får det förordnas att beslut om återkallelse av tillstånd ska gälla omedelbart.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.
 2. Äldre föreskrifter gäller för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 1995:1704.

Prop. 2013/14:110 2.40 Förslag till lag om ändring i lagen (1979:377)
om registrering av båtar för yrkesmässig sjöfart
m.m.

Härigenom föreskrivs att 15 § lagen (1979:377) om registrering av båtar för yrkesmässig sjöfart m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Kustbevakningen, Tullverket och *polismyndigheterna* biträder registermyndigheten med att vaka över att bestämmelser i lag eller annan författning om båtregistrering och båtidentifiering följs. *De angivna myndigheterna* har, liksom registermyndigheten, för detta ändamål rätt till tillträde till båt. De *skall* underrätta registermyndigheten om försummelser att följa bestämmelserna.

15 §¹

Kustbevakningen, Tullverket och *Polismyndigheten* biträder registermyndigheten med att vaka över att bestämmelser i lag eller annan författning om båtregistrering och båtidentifiering följs. *Dessa myndigheter* har, liksom registermyndigheten, för detta ändamål rätt till tillträde till båt. De *ska* underrätta registermyndigheten om försummelser att följa bestämmelserna.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Senaste lydelse 2001:379.

2.41 Förslag till lag om ändring i lagen (1979:1088) om gränsövervakningen i krig m.m. Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 1, 5, 7 och 11 §§ lagen (1979:1088) om gränsövervakningen i krig m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Kommer riket i krig, *skall* den övervakning av *samfärdseln* över rikets gränser som ankommer på *polis- och tullväsendet samt försvarsmakten* och *kustbevakningen* samordnas i de avseenden som anges i 2 §.

Är riket i krigsfara eller råder sådana utomordentliga förhållanden som är föranledda av krig eller av krigsfara *vari* riket har befunnit sig, får regeringen föreskriva att gränsövervakningen *skall* samordnas i de avseenden som anges i 2 §.

Kommer riket i krig *ska* den övervakning av *trafiken* över rikets gränser som ankommer på *Polismyndigheten, Tullverket, Försvarsmakten* och *Kustbevakningen* samordnas i de avseenden som anges i 2 §.

Är riket i krigsfara eller råder sådana utomordentliga förhållanden som är föranledda av krig eller av krigsfara *som* riket har befunnit sig *i*, får regeringen föreskriva att gränsövervakningen *ska* samordnas i de avseenden som anges i 2 §.

5 §²

Den personal som *skall* fullgöra gränsövervakningen (gränsövervakningspersonalen) tas ut bland *polispersonal, annan passkontrollpersonal inom polisväsendet, tullpersonal* samt personal ur *försvarsmaktens* enheter enligt den organisationsplan som anges i 11 §.

För *kustbevakningen* gäller *därvid* särskilda föreskrifter.

Den personal som *ska* fullgöra gränsövervakningen (gränsövervakningspersonalen) tas ut bland *polismän, särskilt förordnade passkontrollanter, tulltjänstemän* samt personal ur *Försvarsmaktens* enheter enligt den organisationsplan som anges i 11 §.

För *Kustbevakningen* gäller särskilda föreskrifter.

7 §

När beslut av *polismyndighet* eller *polisman* *ej* utan fara kan avvaktas, har även annan gränsövervakningsman än *polisman* *dennes* befogenhet att

1. gripa den *mot vilken skäl förekommer till anhållande* för spioneri, sabotage eller *annan brotts-*

När beslut av *Polismyndigheten* eller *av en polisman* *inte* utan fara kan avvaktas, har även annan gränsövervakningsman *polismans* befogenhet att

1. gripa den *som det finns skäl att anhålla* för spioneri, sabotage eller *andra brott* till fara för rikets

¹ Senaste lydelse 1988:450.

² Senaste lydelse 1988:450.

Prop. 2013/14:110 *lig verksamhet* till fara för rikets försvar eller säkerhet,

2. verkställa beslag, göra husrannsakan samt *företaga* kroppsvisitation och kroppsbesiktning vid misstanke om *sådan brottslig verksamhet* som avses vid 1,

3. tillfälligt *omhändertaga* den som enligt utlänningslagstiftningen får tas i förvar av *polismyndighet*.

Att gränsövervakningsman får gripa den som har begått brott, varå fängelse kan följa, och som träffas på bar gärning eller flyende fot och den som är efterlyst för brott samt att beslag får läggas på föremål som därvid påträffas, följer av 24 kap. 7 § andra stycket och 27 kap. 4 § första stycket rättegångsbalken.

Gränsövervakningsman får, även om *förutsättningar* för beslag *ej föreligger*, hålla kvar gods vars befordran skulle medföra uppenbar fara för rikets försvar eller säkerhet.

Gränsövervakningsman, som har vidtagit annan åtgärd enligt denna paragraf än kroppsvisitation eller kroppsbesiktning, *skall* så skyndsamt som möjligt anmäla det till sin förman. *Det åligger förmannen att omedelbart pröva om tvångsmedel, som ej redan har upphört, skall bestå. Finner denne att tvångsmedlet skall bestå, skall ärendet genast överlämnas till den åklagar-, polis- eller tullmyndighet eller den militära myndighet som har att besluta om fortsatta åtgärder.*

försvar eller säkerhet,

2. verkställa beslag, göra husrannsakan samt *föret*a kroppsvisitation och kroppsbesiktning vid misstanke om *sådana brott* som avses i 1,

3. tillfälligt *omhändert*a den som enligt utlänningslagstiftningen får tas i förvar av *Polismyndigheten*.

Det följer av 24 kap. 7 § andra stycket och 27 kap. 4 § första stycket rättegångsbalken att en gränsövervakningsman får

1. gripa den som har begått brott på vilket fängelse kan följa och som påträffas på bar gärning eller flyende fot, eller som är efterlyst för brott, och

2. ta föremål som då påträffas i beslag.

En gränsövervakningsman får, även om det inte finns förutsättningar för beslag, hålla kvar gods vars befordran skulle medföra uppenbar fara för rikets försvar eller säkerhet.

En gränsövervakningsman, som har vidtagit någon annan åtgärd enligt denna paragraf än kroppsvisitation eller kroppsbesiktning, ska så skyndsamt som möjligt anmäla det till sin förman. Förmannen ska omedelbart pröva om tvångsmedel, som inte redan har upphört, ska bestå. Finner förmannen att tvångsmedlet ska bestå, ska ärendet genast överlämnas till den åklagare som ska besluta om fortsatta åtgärder. Om Försvarsmakten, Polismyndigheten eller Tullverket ska besluta om fortsatta åtgärder ska ärendet i stället överlämnas dit.

11 §

För samordnad gränsövervakning enligt denna lag *skall* för varje län finnas en organisationsplan. *Sådan plan skall* innehålla föreskrifter om

För samordnad gränsövervakning enligt denna lag *ska det* för varje län finnas en organisationsplan. *Den ska* innehålla föreskrifter om

1. hur verksamheten *skall* bedrivas,

2. vilken polis-, passkontroll- och tullpersonal som *skall* avdelas för verksamheten och vilka militära enheter som *skall* medverka i denna,

3. hur personalen *skall* utbildas och utrustas,

4. vilken materiel som behövs för verksamheten och vem som *skall* tillhandahålla den.

Organisationsplan upprättas och fastställs av länsstyrelsen. Innan planen fastställs *skall* länsstyrelsen samråda med de myndigheter regeringen bestämmer.

Det åligger länsstyrelsen att sörja för personalens utbildning och att i övrigt *vidtaga* de förberedelser som *fordras* för att gränsövervakningen *skall* kunna samordnas enligt denna lag.

1. hur verksamheten *ska* bedrivas,

2. vilka polismän, särskilt förordnade passkontrollanter och tulltjänstemän som *ska* avdelas för verksamheten och vilka militära enheter som *ska* medverka i denna,

3. hur personalen *ska* utbildas och utrustas,

4. vilken materiel som behövs för verksamheten och vem som *ska* tillhandahålla den.

Organisationsplan upprättas och fastställs av länsstyrelsen. Innan planen fastställs *ska* länsstyrelsen samråda med de myndigheter som regeringen bestämmer.

Länsstyrelsen *ska* sörja för personalens utbildning och i övrigt *vidta* de förberedelser som *krävs* för att gränsövervakningen *ska* kunna samordnas enligt denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.42 Förslag till lag om ändring i lagen (1980:424)
om åtgärder mot förorening från fartyg

Härigenom föreskrivs att 5 kap. 2 §, 6 kap. 11 §, 7 kap. 10 och 11 §§ samt 11 kap. 3 och 5 §§ lagen (1980:424) om åtgärder mot förorening från fartyg ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

2 §¹

Handlingar som avses i 1 § *skall* i fråga om svenska fartyg på begäran hållas tillgängliga för *polismyndigheten*, Kustbevakningen, den tillsynsmyndighet som avses i 6 kap. 5 § eller annan myndighet som regeringen utser. Detsamma gäller i fråga om *motsvarandet* handlingar på utländska fartyg, som befinner sig inom Sveriges sjöterritorium, i den mån regeringen föreskriver detta.

Inom en främmande stats sjöterritorium är befälhavare på svenska fartyg skyldiga att låta behöriga utländska myndigheter ta del av sådana handlingar som avses i 1 §.

Handlingar som avses i 1 § *ska* i fråga om svenska fartyg på begäran hållas tillgängliga för *Polismyndigheten*, Kustbevakningen, den tillsynsmyndighet som avses i 6 kap. 5 § eller annan myndighet som regeringen utser. Detsamma gäller i fråga om *motsvarande* handlingar på utländska fartyg, som befinner sig inom Sveriges sjöterritorium, i den mån regeringen föreskriver detta.

6 kap.

11 §²

Om den tillsynsmyndighet som avses i 5 eller 5 a § har anledning att anta att det har begåtts ett brott som avses i denna lag *skall* myndigheten skyndsamt anmäla detta till *polismyndigheten* eller åklagare. Gäller misstanken ett förbjudet utsläpp *skall* också Kustbevakningen underrättas.

Om det har inletts en förundersökning om brott som avses i denna lag *skall* tillsynsmyndigheten på begäran bistå *polismyndigheten*, Kustbevakningen och åklagare vid undersökningen.

Om den tillsynsmyndighet som avses i 5 eller 5 a § har anledning att anta att det har begåtts ett brott som avses i denna lag *ska* myndigheten skyndsamt anmäla detta till *Polismyndigheten* eller åklagare. Gäller misstanken ett förbjudet utsläpp *ska* också Kustbevakningen underrättas.

Om det har inletts en förundersökning om brott som avses i denna lag *ska* tillsynsmyndigheten på begäran bistå *Polismyndigheten*, Kustbevakningen och åklagare vid undersökningen.

¹ Senaste lydelse 2001:1294.

² Senaste lydelse 2001:1294.

7 kap.
10 §³

Den myndighet som med stöd av 4, 5, 6, 6 a eller 6 b § har förbjudit ett fartygs avgång eller vidare resa eller förbjudit ett fartyg att anlöpa svensk hamn *skall*, om fartyget befinner sig inom Sveriges sjöterritorium eller, i fråga om beslut enligt 4 eller 5 §, Sveriges ekonomiska zon, genast anmäla beslutet *för polis-, tull- och lotsmyndigheterna*, Kustbevakningen samt berörda hamnar. Polismyndigheten och Kustbevakningen *skall*, om det behövs, vidta åtgärder för att förhindra överträdelse av förbudet. *Tull- och lotsmyndigheterna skall*, så länge förbudet gäller, *inställa* de förrättningar för fartygets resa som ankommer på dem.

Den myndighet som med stöd av 4, 5, 6, 6 a eller 6 b § har förbjudit ett fartygs avgång eller vidare resa eller förbjudit ett fartyg att anlöpa svensk hamn *ska*, om fartyget befinner sig inom Sveriges sjöterritorium eller, i fråga om beslut enligt 4 eller 5 §, Sveriges ekonomiska zon, genast anmäla beslutet *till Polismyndigheten, Tullverket, Sjöfartsverket och Kustbevakningen* samt berörda hamnar. Polismyndigheten och Kustbevakningen *ska*, om det behövs, vidta åtgärder för att förhindra överträdelse av förbudet. *Tullverket och Sjöfartsverket ska*, så länge förbudet gäller, *ställa in* de förrättningar för fartygets resa som ankommer på dem.

Gäller förbudet ett svenskt fartyg som befinner sig inom en främmande stats sjöterritorium, är befälhavaren skyldig att på begäran av en svensk utlandsmyndighet lämna fartygets nationalitetshandlingar till myndigheten.

11 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen *utser meddelar* föreskrifter om sådan märkning av olja ombord på fartyg som behövs för att det *skall* kunna fastställas varifrån förorenande olja har kommit.

För att undersöka varifrån förorenande olja har kommit får *polismyndighet* eller den myndighet som har befogenhet att meddela beslut enligt 5 § ta oljeprov ombord på ett fartyg och för sådant ändamål avbryta fartygets resa, om det inte leder till någon väsentlig olägenhet.

Regeringen eller den myndighet som regeringen *bestämmer får meddela* föreskrifter om sådan märkning av olja ombord på fartyg som behövs för att det *ska* kunna fastställas varifrån förorenande olja har kommit.

För att undersöka varifrån förorenande olja har kommit får *Polismyndigheten* eller den myndighet som har befogenhet att meddela beslut enligt 5 § ta oljeprov ombord på ett fartyg och för sådant ändamål avbryta fartygets resa, om det inte leder till någon väsentlig olägenhet.

³ Senaste lydelse 2003:366.

I fråga om åklagarens och *polismyndighetens* rätt att anlita biträde av Kustbevakningen och att uppdra åt en tjänsteman vid Kustbevakningen att vidta särskilda åtgärder vid förundersökning om brott som avses i 1 § gäller *vad* som sägs i 7 § lagen (1982:395) om Kustbevakningens medverkan vid polisiär övervakning.

I fråga om åklagarens och *Polismyndighetens* rätt att anlita biträde av Kustbevakningen och att uppdra åt en tjänsteman vid Kustbevakningen att vidta särskilda åtgärder vid förundersökning om brott som avses i 1 § gäller *det* som sägs i 7 § lagen (1982:395) om Kustbevakningens medverkan vid polisiär övervakning.

En tjänsteman vid Kustbevakningen har samma befogenhet som en polisman har enligt 24 kap. 7 § rättegångsbalken att gripa den som misstänks för brott som avses i 1 §. Åtgärden *skall* skyndsamt anmälas till åklagaren. *Vad* som föreskrivs i övrigt i rättegångsbalken om befogenheter och skyldigheter i förhållande till den som gripits gäller för tjänstemannen i samma utsträckning som för en polisman, samt, om Kustbevakningen leder förundersökningen, för Kustbevakningen i samma utsträckning som för *en polismyndighet*.

En tjänsteman vid Kustbevakningen har samma befogenhet som en polisman har enligt 24 kap. 7 § rättegångsbalken att gripa den som misstänks för brott som avses i 1 §. Åtgärden *ska* skyndsamt anmälas till åklagaren. *Det* som föreskrivs i övrigt i rättegångsbalken om befogenheter och skyldigheter i förhållande till den som gripits gäller för tjänstemannen i samma utsträckning som för en polisman, samt, om Kustbevakningen leder förundersökningen, för Kustbevakningen i samma utsträckning som för *Polismyndigheten*.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

⁴ Senaste lydelse 2001:1294.

⁵ Senaste lydelse 2001:1294.

2.43 Förslag till lag om ändring i lagen (1980:578) om ordningsvakter Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 4–7, 9 och 10 §§ samt rubriken närmast före 10 § lagen (1980:578) om ordningsvakter ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

Endast den får förordnas till ordningsvakt som med hänsyn till laglydnad och övriga omständigheter är lämplig för uppdraget och har fyllt 20 *men inte 65* år. Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om ordningsvakternas utbildning.

Endast den får förordnas till ordningsvakt som med hänsyn till laglydnad och övriga omständigheter är lämplig för uppdraget och har fyllt 20 år. Regeringen eller *den* myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om ordningsvakternas utbildning.

5 §¹

En ordningsvakt förordnas av *Rikspolisstyrelsen om tjänstgöringsområdet berör flera polisdistrikt och i övriga fall av polismyndigheten*. Förordnandet meddelas för viss tid, högst tre år.

En ordningsvakt förordnas av *Polismyndigheten*. Förordnandet meddelas för viss tid, högst tre år.

I förordnandet *skall* anges för vilken verksamhet och inom vilket område det gäller. Meddelas förordnandet med stöd av 3 §, *skall* det också innehålla uppgift om tjänstgöringsställe.

I förordnandet *ska det* anges för vilken verksamhet och inom vilket område det gäller. Meddelas förordnandet med stöd av 3 §, *ska* det också innehålla uppgift om tjänstgöringsställe.

6 §²

En ordningsvakt lyder under *polismyndigheten i det distrikt där han tjänstgör*. Han är skyldig att lyda en order som en polisman meddelar i tjänsten, om det inte är uppenbart att *den* inte angår tjänstgöringen som ordningsvakt eller att den strider mot lag eller annan författning.

En ordningsvakt lyder under *Polismyndigheten*. Han *eller hon* är skyldig att lyda en order som en polisman meddelar i tjänsten, om det inte är uppenbart att *ordern* inte angår tjänstgöringen som ordningsvakt eller att den strider mot lag eller annan författning.

7 §³

En ordningsvakt *skall* hålla *polismyndigheten* underrättad om

En ordningsvakt *ska* hålla *Polismyndigheten* underrättad om för-

¹ Senaste lydelse 1998:1554.

² Senaste lydelse 1989:150.

³ Senaste lydelse 1989:150.

Prop. 2013/14:110 förhållanden som rör hans verksamhet och är av sådan art att de bör komma till myndighetens kännedom. hållanden som rör hans *eller hennes* verksamhet och är av sådan art att de bör komma till myndighetens kännedom.

9 §

Uppfyller en ordningsvakt inte längre de villkor som anges i 4 §, får förordnandet *återkallas*. Detsamma gäller när det finns något annat särskilt skäl för återkallelse. *Beslut om återkallelse meddelas av den myndighet som har meddelat förordnandet.*

Uppkommer fråga om att återkalla ett förordnande och kan det antas att förordnandet kommer att återkallas, får myndigheten besluta att *avstänga* ordningsvakten från tjänstgöring för tiden till dess frågan om återkallelse har prövats slutligt. Även i annat fall får beslut om avstängning för visst tjänstgöringstillfälle meddelas, om ordningsvakten åsidosätter *vad som åligger honom i hans verksamhet.*

Är det fara i dröjsmål får beslut om avstängning meddelas av en polisman. Ett sådant beslut *skall* skyndsamt anmälas till *den myndighet som har förordnat ordningsvakten.* Har avstängningen *ej* redan upphört, *skall* myndigheten omedelbart pröva om den *skall* bestå.

Besvär

Beslut som en polismyndighet eller Rikspolisstyrelsen har meddelat i ärenden enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Uppfyller en ordningsvakt inte längre de villkor som anges i 4 §, får *Polismyndigheten återkalla* förordnandet. Detsamma gäller när det finns något annat särskilt skäl för återkallelse.

Uppkommer fråga om att återkalla ett förordnande och kan det antas att förordnandet kommer att återkallas, får myndigheten besluta att *stänga av* ordningsvakten från tjänstgöring för tiden till dess frågan om återkallelse har prövats slutligt. Även i annat fall får beslut om avstängning för visst tjänstgöringstillfälle meddelas, om ordningsvakten åsidosätter *sina skyldigheter som ordningsvakt.*

Om myndighetens beslut inte kan avvaktas får en polisman besluta om avstängning. Ett sådant beslut *ska* skyndsamt anmälas till *Polismyndigheten.* Har avstängningen *inte* redan upphört, *ska* myndigheten omedelbart pröva om den *ska* bestå.

Överklagande

10 §⁴

Polismyndighetens beslut i ärenden enligt denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

⁴ Senaste lydelse 1999:330.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2014 i fråga om 4 § och i övrigt den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.44 Förslag till lag om ändring i lagen (1981:324) om medborgarvittnen

Härigenom föreskrivs att 1 och 3–6 §§ lagen (1981:324) om medborgarvittnen ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

För att tillgodose allmänhetens intresse av insyn i polisverksamheten får en kommun utse trovärdiga personer att som medborgarvittnen följa *polisens* arbete inom *det polisdistrikt* till vilket kommunen hör.

För att tillgodose allmänhetens intresse av insyn i polisverksamheten får en kommun utse trovärdiga personer att som medborgarvittnen följa *Polismyndighetens* arbete inom *det län* till vilket kommunen hör.

3 §¹

Valbar till medborgarvittne är *var och en* som är folkbokförd inom kommunen och som inte är underårig eller har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken. Den som inte är svensk medborgare är valbar endast om han sedan tre år är folkbokförd i Sverige. Den som är anställd *inom polisväsendet* får inte väljas till medborgarvittne.

Valbar till medborgarvittne är *den* som är folkbokförd inom kommunen och som inte är underårig eller har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken. Den som inte är svensk medborgare är valbar endast om han *eller hon* sedan tre år är folkbokförd i Sverige. Den som är anställd *av Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen* får inte väljas till medborgarvittne.

Om ett medborgarvittne upphör att vara valbar, förfaller uppdraget genast.

4 §

Bestämmelser om medborgarvittnenas tjänstgöring meddelas av kommunen efter samråd med *polisstyrelsen*. Har en annan kommun inom *polisdistriktet* utsett medborgarvittnen, *skall* samråd *ske* även med denna.

Bestämmelser om medborgarvittnenas tjänstgöring meddelas av kommunen efter samråd med *Polismyndigheten*. Har en annan kommun inom *länet* utsett medborgarvittnen, *ska* samråd *äga rum* även med denna.

5 §

Har medborgarvittnen utsetts *skall polisen* i enlighet med vad kommunen har bestämt bereda dem tillfälle att närvara när polisverksamhet utövas. *Vad som har sagts nu* gäller dock inte om av

Har medborgarvittnen utsetts *ska Polismyndigheten* i enlighet med vad kommunen har bestämt bereda dem tillfälle att närvara när polisverksamhet utövas. *Detta* gäller dock inte om av särskilda skäl

¹ Senaste lydelse 1991:527.

särskilda skäl hinder möter med hänsyn till

Prop. 2013/14:110

1. rikets säkerhet,
2. allmän ordning och säkerhet,
3. vittnets eller annan enskilds säkerhet till liv eller hälsa,
4. *polisens* uppgift att förebygga eller beivra brott.
4. *Polismyndighetens* uppgift att förebygga, *förhindra* eller *upptäcka brottslig verksamhet* eller *utreda* eller beivra brott.

Det gäller inte heller om vittnets närvaro skulle vara oförenlig med en bestämmelse i lag eller annan författning.

6 §

Ett medborgarvittne får inte obehörigen röja eller utnyttja vad han som medborgarvittne har fått veta om enskildas personliga eller ekonomiska förhållanden eller förhållanden av betydelse för rikets säkerhet eller för *polisens* verksamhet för att förebygga, *uppdaga*, utreda eller beivra brott.

Ett medborgarvittne får inte obehörigen röja eller utnyttja vad han *eller hon* som medborgarvittne har fått veta om enskildas personliga eller ekonomiska förhållanden eller förhållanden av betydelse för rikets säkerhet eller för *Polismyndighetens* verksamhet för att förebygga, *förhindra* eller *upptäcka brottslig* verksamhet, eller utreda eller beivra brott.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.45 Förslag till lag om ändring i lagen (1981:1064) om säkerhetskontroll i domstol

Härigenom föreskrivs att 2, 4 och 5 §§ lagen (1981:1064) om säkerhetskontroll i domstol ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

Säkerhetskontroll beslutas av domstolens chef eller någon annan lagfaren domare som han eller hon har delegerat beslutanderätten till. Ska säkerhetskontroll *ske* med anledning av en viss förhandling, får den även beslutas av rätten.

Innan säkerhetskontroll beslutas ska samråd *ske* med *polismyndigheten* och, om kontroll ska *ske* med anledning av en viss förhandling i brottmål, med åklagaren. Samråd behöver dock inte ske om det är uppenbart obehövligt.

Ett beslut om säkerhetskontroll ska avse viss tid, dock längst tre månader, eller en viss förhandling. I beslutet ska det anges vilka lokaler som kontrollen ska omfatta.

Säkerhetskontroll beslutas av domstolens chef eller någon annan lagfaren domare som han eller hon har delegerat beslutanderätten till. Ska säkerhetskontroll *genomföras* med anledning av en viss förhandling, får den även beslutas av rätten.

Innan säkerhetskontroll beslutas ska samråd *ske* med *Polismyndigheten* och, om kontroll ska *genomföras* med anledning av en viss förhandling i brottmål, med åklagaren. Samråd behöver dock inte ske om det är uppenbart obehövligt.

4 §²

En säkerhetskontroll genomförs, efter närmare anvisningar av *polismyndigheten*, av en ordningsvakt under ledning av en polisman eller av en polisman.

En säkerhetskontroll genomförs, efter närmare anvisningar av *Polismyndigheten*, av en ordningsvakt under ledning av en polisman eller av en polisman.

5 §³

Vid en säkerhetskontroll ska vapen och andra föremål som är ägnade att komma till användning vid brott som avses i 1 § eftersökas. För detta ändamål får kroppsvisitation utföras och väskor och andra föremål som påträffas i de lokaler som omfattas av säkerhetskontrollen undersökas.

Kroppsvisitation och undersökning av väskor och andra föremål ska *ske genom användande av metalldetektor* eller annan liknande anordning eller, om det finns sär-

Kroppsvisitation och undersökning av väskor och andra föremål ska *genomföras med metalldetektor* eller annan liknande anordning eller, om det finns särskilda skäl,

¹ Senaste lydelse 2012:325.

² Senaste lydelse 2012:325.

³ Senaste lydelse 2012:325.

skilda skäl, på annat sätt.

Om kroppsvisitation eller undersökning av väskor och andra föremål ska *ske* på annat sätt än *genom användande av* metalldetektor eller annan liknande anordning, ska uppgiften utföras av en polisman eller av en ordningsvakt som *polismyndigheten* har godkänt för *sådan uppgift*.

Identitetskontroll får genomföras endast för att fastställa om en person som uppger sig inte omfattas av säkerhetskontroll ska undantas från kontrollen.

på annat sätt.

Om kroppsvisitation eller undersökning av väskor och andra föremål ska *genomföras* på annat sätt än *med* metalldetektor eller annan liknande anordning, ska uppgiften utföras av en polisman eller av en ordningsvakt som *Polismyndigheten* har godkänt för *sådana uppgifter*.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.46 Förslag till lag om ändring i lagen (1981:1104) om verksamheten hos vissa regionala alarmeringscentraler

Härigenom föreskrivs att 2 § lagen (1981:1104) om verksamheten hos vissa regionala alarmeringscentraler ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

Den som svarar för alarmeringscentraler som anges i 1 § får inte utan tillstånd av regeringen spela in telefonsamtal, varigenom någon avser att tillkalla eller annars komma i förbindelse med *polis*, kommunal organisation för räddningstjänst, ambulans eller något annat hjälporgan och som befordras via ett allmänt *telefonnät* till eller från en sådan central.

Den som svarar för alarmeringscentraler som anges i 1 § får inte utan tillstånd av regeringen spela in telefonsamtal varigenom någon avser att tillkalla eller annars komma i förbindelse med *Polismyndigheten*, kommunal organisation för räddningstjänst, ambulans eller något annat hjälporgan och som befordras via ett allmänt *kommunikationsnät* till eller från en sådan central.

Tillstånd får även i den utsträckning som krävs för snabba och effektiva hjälpinsatser innefatta rätt att

1. avlyssna och spela in sådana telefonsamtal som avses i första stycket och som har kopplats vidare av en alarmeringscentral till ett hjälporgan,

2. avbryta pågående telefonsamtal för att samtal *skall* kunna kopplas vidare från en alarmeringscentral till ett hjälporgan.

2. avbryta pågående telefonsamtal för att samtal *ska* kunna kopplas vidare från en alarmeringscentral till ett hjälporgan.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Senaste lydelse 2003:784.

2.47 Förslag till lag om ändring i lagen (1982:395) om Kustbevakningens medverkan vid polisiär övervakning Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 7 och 9 §§ lagen (1982:395) om Kustbevakningens medverkan vid polisiär övervakning ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Vid förundersökning rörande brott mot de föreskrifter som avses i 1 § får åklagaren eller, om *polismyndighet* bedriver undersökningen, denna anlita biträde av *kustbevakningen* samt uppdra åt kustbevakningstjänsteman att vidta de särskilda åtgärder som behövs för undersökningen, om det är lämpligt med hänsyn till omständigheterna.

7 §¹
Vid förundersökning om brott mot de föreskrifter som avses i 1 § får åklagaren eller, om *Polismyndigheten* bedriver undersökningen, denna anlita biträde av *Kustbevakningen* samt uppdra åt *en* kustbevakningstjänsteman att vidta de särskilda åtgärder som behövs för undersökningen, om det är lämpligt med hänsyn till omständigheterna.

Åtgärder enligt 2–4 §§ ska skyndsamt anmälas till *polismyndighet* utom i fall då Kustbevakningen med stöd av 7 a § första stycket beslutar att inleda förundersökning.

9 §²
Åtgärder enligt 2–4 §§ ska skyndsamt anmälas till *Polismyndigheten* utom i fall då Kustbevakningen med stöd av 7 a § första stycket beslutar att inleda förundersökning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Senaste lydelse 1988:445.

² Senaste lydelse 2008:325.

Prop. 2013/14:110 2.48 Förslag till lag om ändring i lagen (1982:636)
om anordnande av visst automatspel

Härigenom föreskrivs att 3 och 8 §§ lagen (1982:636) om anordnande av visst automatspel ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §¹

Tillstånd krävs för att anordna automatspel eller ställa upp en spelautomat i lokaler eller på platser som anges i 1 § första och andra styckena. Detta gäller inte för uppställning av en spelautomat och anordnande av spel i samband med offentliga tillställningar av tillfällig karaktär.

I ett tillstånd *skall anges* det antal spelautomater och den typ av spel som tillståndet avser.

Frågan om tillstånd prövas av Lotteriinspektionen. Tillstånd får inte meddelas utan att *polismyndigheten* och berörd kommun hörts i ärendet.

Lotteriinspektionen får ta ut avgifter för prövningen enligt de föreskrifter som regeringen meddelar.

I ett tillstånd *ska* det antal spelautomater och den typ av spel som tillståndet avser *anges*.

Frågan om tillstånd prövas av Lotteriinspektionen. Tillstånd får inte meddelas utan att *Polismyndigheten* och berörd kommun *har* hörts i ärendet.

8 §²

Om den som anordnar automatspel eller som har låtit ställa upp en spelautomat *underlåter att lämna* tillträde eller *tillhandahålla* upplysningar enligt 7 § andra stycket, får Lotteriinspektionen *förelägga* vite.

För att bereda sig tillträde får Lotteriinspektionen vid behov anlita biträde av *polis*en.

Om den som anordnar automatspel eller som har låtit ställa upp en spelautomat *inte ger* tillträde eller *lämnar* upplysningar enligt 7 § andra stycket, får Lotteriinspektionen *besluta de förelägganden som behövs för tillsynen. Ett sådant föreläggande får förenas med* vite.

För att bereda sig tillträde får Lotteriinspektionen vid behov anlita biträde av *Polismyndigheten*.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Senaste lydelse 2004:1063.

² Senaste lydelse 2004:1063.

2.49 Förslag till lag om ändring i arbetstidslagen (1982:673)

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 2 och 21 §§ arbetstidslagen (1982:673) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

Lagen gäller inte

1. arbete som utförs under sådana förhållanden att det inte kan anses vara arbetsgivarens uppgift att vaka över hur arbetet är ordnat,

2. arbete som utförs av arbetstagare som med hänsyn till arbetsuppgifter och anställningsvillkor har företagsledande eller därmed jämförlig ställning eller av arbetstagare som med hänsyn till sina arbetsuppgifter har förtroendet att själva disponera sin arbetstid,

3. arbete som utförs i arbetsgivarens hushåll,

4. fartygsarbete, eller

5. arbete som omfattas av lagen (2005:395) om arbetstid vid visst vägtransportarbete.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva att lagen ska tillämpas i fråga om fartygsarbete som har undantagits från tillämpning av bestämmelserna om vilotid i lagen (1998:958) om vilotid för sjömän.

Bestämmelserna i 10 b §, 13 § första stycket, 13 a § och 14 § tredje stycket andra meningen gäller inte när lagen (2005:426) om arbetstid m.m. för flygpersonal inom civilflyget är tillämplig. De gäller inte heller inom offentlig verksamhet – *som exempelvis försvaret, polisen och skydds- och beredskapsarbeten* – för arbete som är speciellt för verksamheten och som är av sådant slag att konflikt inte kan undvikas med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden.

Bestämmelserna i 10 b §, 13 § första stycket, 13 a § och 14 § tredje stycket andra meningen gäller inte när lagen (2005:426) om arbetstid m.m. för flygpersonal inom civilflyget är tillämplig. De gäller inte heller inom offentlig verksamhet för arbete som är speciellt för verksamheten och som är av sådant slag att konflikt inte kan undvikas med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden. *Sådant arbete kan förekomma hos bland annat Försvarsmakten, Polismyndigheten och Säkerhetspolisen eller vid skydds- och beredskapsarbeten.*

I lagen om arbetstid m.m. för flygpersonal inom civilflyget finns bestämmelser om årsarbetstid och om ledighet på stationeringsorten för sådan flygpersonal.

¹ Senaste lydelse 2011:740.

Prop. 2013/14:110 Bestämmelserna i 13 § första stycket, 14 § och 15 § tredje stycket gäller inte när lagen (2008:475) om kör- och vilotid vid internationell järnvägstrafik är tillämplig.

21 §²

Arbetsmiljöverket har rätt att på begäran få de upplysningar och handlingar som behövs för tillsynen.

För att utöva tillsynen har Arbetsmiljöverket rätt att komma in på arbetsställena. <i>Polisen skall därvid lämna den handräckning som behövs.</i>	För att utöva tillsynen har Arbetsmiljöverket rätt att komma in på arbetsställena. <i>Polismyndigheten ska då lämna den handräckning som behövs.</i>
---	--

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.50 Förslag till lag om ändring i lagen
(1983:1097) med vissa bestämmelser om
larmanläggningar m.m.

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 3, 5–10 och 12 §§ samt rubriken närmast före 5 § lagen (1983:1097) med vissa bestämmelser om larmanläggningar m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

Fråga om tillstånd prövas av
*polismyndigheten i den ort där
verksamhetens ledning skall utövas.*

Fråga om tillstånd prövas av
Polismyndigheten.

Direktanslutning till *polisen*

**Direktanslutning till *Polismyn-
digheten***

5 §

Regeringen eller den myndighet
som regeringen bestämmer före-
skriver under vilka förutsättningar
en larmanläggning får anslutas till
larmmottagare hos *polisen*.

Regeringen eller den myndighet
som regeringen bestämmer före-
skriver under vilka förutsättningar
en larmanläggning får anslutas till
larmmottagare hos *Polismyndighe-
ten*.

6 §

En larminnehavare är skyldig att
iakttä vad som skäligen *bör an-
komma på* honom för att motverka
att anläggningen genom obefogade
larm förorsakar onödigt arbete för
polisen. *I detta hänseende åligger
det honom* särskilt att ombesörja
den skötsel och tillsyn av larman-
läggningen som behövs *samt att se*
till att personer som kan komma i
kontakt med den inte av misstag
utlöser larmet.

En larminnehavare är skyldig att
göra vad som skäligen *kan krävas*
av honom *eller henne* för att mot-
verka att anläggningen genom obe-
fogade larm förorsakar onödigt ar-
bete för *Polismyndigheten*. *Larm-
innehavaren ska* särskilt ombesör-
ja den skötsel och tillsyn av larm-
anläggningen som behövs *och se*
till att personer som kan komma i
kontakt med den inte av misstag
utlöser larmet.

7 §

Vid bedömningen av om utryck-
ning *skall* göras eller annan åtgärd
skall vidtas med anledning av ett
larm *bör polismyndigheten*, om åtgär-
den skulle leda till att andra upp-
gifter eftersätts, beakta om an-
läggningen tidigare i stor omfatt-
ning har föranlett onödiga insatser
från *polisens* sida.

Vid bedömningen av om utryck-
ning *ska* göras eller annan åtgärd
vidtas med anledning av ett larm
bör Polismyndigheten, om åtgär-
den skulle leda till att andra upp-
gifter eftersätts, beakta om anlägg-
ningen tidigare i stor omfattning
har föranlett onödiga insatser från
myndighetens sida.

Har en polisutryckning gjorts med anledning av ett larm och kan det antas att larmet har utlösts av miss-tag eller att det har orsakats av andra brister i fråga om anläggningens skötsel eller utrustning, får *polismyndigheten* förelägga larminnehavaren att vidta åtgärder för att förebygga ett upprepande.

Föranleder larm från anläggningen polisutryckning efter det att ett föreläggande enligt första stycket har utfärdats och har inte larminnehavaren dessförinnan visat att han har fullgjort vad som har förelagts honom, *skall han* betala kostnaden för utryckningen, om det inte är uppenbart oskäligt. Fråga om sådan ersättningsskyldighet prövas av *polismyndigheten*.

Är i sådana fall som avses i första eller andra stycket larmanläggningen ansluten till larmmottagare hos *polisen*, kan *polismyndigheten*, enligt närmare föreskrifter som regeringen meddelar, besluta att anläggningen inte längre *skall* få vara ansluten.

Har en polisutryckning gjorts med anledning av ett larm och kan det antas att larmet har utlösts av miss-tag eller att det har orsakats av andra brister i fråga om anläggningens skötsel eller utrustning, får *Polismyndigheten* förelägga larminnehavaren att vidta åtgärder för att förebygga ett upprepande.

Föranleder larm från anläggningen polisutryckning efter det att ett föreläggande enligt första stycket har utfärdats och har inte larminnehavaren dessförinnan visat att han *eller hon* har fullgjort vad som har förelagts honom *eller henne*, *ska innehavaren* betala kostnaden för utryckningen, om det inte är uppenbart oskäligt. Fråga om sådan ersättningsskyldighet prövas av *Polismyndigheten*.

Är i sådana fall som avses i första eller andra stycket larmanläggningen ansluten till larmmottagare hos *Polismyndigheten*, får *myndigheten*, enligt närmare föreskrifter som regeringen meddelar, besluta att anläggningen inte längre *ska* få vara ansluten.

9 §

Tillsyn över efterlevnaden av denna lag utövas av polismyndigheten.

Polismyndigheten utövar tillsyn över att denna lag följs.

10 §

Larminstallationsföretag och larminnehavare är skyldiga att *efter anmodan* lämna de upplysningar och *förete* de handlingar som behövs för tillsynen. *Underlåts detta, får polismyndigheten* utfärda vitesföreläggande.

Larminstallationsföretag och larminnehavare är skyldiga att *på begäran* lämna de upplysningar och *visa* de handlingar som behövs för tillsynen. *Polismyndigheten får* utfärda vitesföreläggande *om detta inte görs*.

12 §¹

Polismyndighetens beslut enligt denna lag får överklagas *hos länsstyrelsen*.

Polismyndighetens beslut enligt denna lag får överklagas *till allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.*

Länsstyrelsens beslut får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Ett föreläggande enligt 8 § första stycket får inte överklagas särskilt.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.
 2. Äldre föreskrifter gäller för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 1995:1712.

2.51 Förslag till lag om ändring i polislagen (1984:387)

Härigenom föreskrivs i fråga om polislagen (1984:387)¹
dels att 5, 5 a och 7 §§ ska upphöra att gälla,
dels att rubrikerna närmast före 4 och 7 a §§ ska utgå,
dels att nuvarande 3 § ska betecknas 6 § och att nuvarande 7 a § ska betecknas 5 §,
dels att 1, 2, 2 a, 4, den nya 5, den nya 6, 10 a, 11, 13 b, 13 c, 15, 16, 17 a, 20, 23, 23 a, 24, 24 d–26 och 29 §§ ska ha följande lydelse,
dels att rubriken närmast före nuvarande 3 § ska sättas närmast före nya 6 §,
dels att det i lagen ska införas två nya paragrafer, 2 b och 3 §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Som ett led i samhällets verksamhet för att främja rättvisa och trygghet *skall* polisens arbete syfta till att upprätthålla allmän ordning och säkerhet samt att i övrigt tillförsäkra allmänheten skydd och annan hjälp.

Till *polisens* uppgifter hör att

1. förebygga brott och andra störningar av den allmänna ordningen eller säkerheten,

2. övervaka den allmänna ordningen och säkerheten, *hindra störningar därav samt* ingripa när *sådana* har inträffat,

3. bedriva spaning och utredning i fråga om brott som hör under allmänt åtal

Föreslagen lydelse

1 §

Som ett led i samhällets verksamhet för att främja rättvisa och trygghet *ska* polisens arbete syfta till att upprätthålla allmän ordning och säkerhet samt att i övrigt tillförsäkra allmänheten skydd och annan hjälp.

Polisverksamhet bedrivs av Polismyndigheten och Säkerhetspolisen.

2 §

Till *Polismyndighetens* uppgifter hör att

1. förebygga, *förhindra och upptäcka brottslig verksamhet* och andra störningar av den allmänna ordningen eller säkerheten,

2. övervaka den allmänna ordningen och säkerheten *och* ingripa när *störningar* har inträffat,

3. *utreda och beivra* brott som hör under allmänt åtal,

¹ Senaste lydelse av
 5 § 1998:1555
 5 a § 2004:1356
 7 § 1989:445
 rubriken till 7 a § 1994:264.

4. lämna allmänheten skydd, upplysningar och annan hjälp, när sådant bistånd lämpligen kan ges av polisen,

5. fullgöra den verksamhet som ankommer på *polisen* enligt särskilda bestämmelser.

2 a §²

Polisen får bedriva särskilt personsäkerhetsarbete *beträffande* vittnen och andra hotade personer. Regeringen får meddela föreskrifter om sådant säkerhetsarbete. I sådana föreskrifter får det anges att även andra myndigheter får bedriva särskilt personsäkerhetsarbete.

Polismyndigheten får bedriva särskilt personsäkerhetsarbete *i fråga om* vittnen och andra hotade personer. Regeringen får meddela föreskrifter om sådant säkerhetsarbete. I sådana föreskrifter får det anges att även andra myndigheter får bedriva särskilt personsäkerhetsarbete.

2 b §

Inom Polismyndigheten ska det finnas

1. en avdelning som på nationell nivå leder och samordnar viss polisverksamhet (*Nationella operativa avdelningen*),

2. en avdelning som ansvarar för handläggningen av ärenden om brott av polisanställda, åklagare och domare (*Avdelningen för särskilda utredningar*), och

3. en avdelning som har ett nationellt ansvar för myndighetens forensiska verksamhet, utför undersökningar och bedriver forskning inom detta område (*Nationellt forensiskt centrum*).

3 §

Till Säkerhetspolisens uppgifter hör att

1. förebygga, förhindra och upptäcka brottslig verksamhet som innefattar brott mot rikets säkerhet eller terrorbrott,

2. utreda och beivra sådana brott som anges i 1 eller som följer av 5,

3. fullgöra uppgifter i samband med personskydd av den centrala

² Senaste lydelse 2006:515.

statsledningen och andra som regeringen eller Säkerhetspolisen bestämmer,

4. fullgöra uppgifter enligt säkerhetsskyddslagen (1996:627),

5. leda annan polisverksamhet om regeringen föreskriver det och i övrigt bedriva sådan verksamhet som framgår av lag eller förordning eller som regeringen uppdragit åt Säkerhetspolisen att i särskilda hänseenden ansvara för.

När Säkerhetspolisen leder polisverksamhet enligt första stycket ska det som i lag eller annan författning föreskrivs om Polismyndigheten i tillämpliga delar gälla Säkerhetspolisen.

4 §³

Varje län utgör ett polisdistrikt. I varje polisdistrikt finns en polismyndighet som ansvarar för polisverksamheten inom distriktet. Regeringen eller den myndighet som regeringen utser bestämmer i vad mån en polismyndighet skall bedriva verksamhet utanför sitt distrikt.

Polismännen är tjänstemän hos polismyndigheterna, i den mån inte annat föreskrivs av regeringen. Regeringen bestämmer vad som avses med polisman.

En polisman är tjänsteman vid Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen, om regeringen inte föreskriver något annat. Regeringen bestämmer vad som avses med polisman.

5 §⁴

En arbetstagare som är anställd vid Rikspolisstyrelsen för arbete i polisverksamhet för att förebygga och avslöja brott mot rikets säkerhet får förflyttas till en annan statlig anställning enligt de närmare föreskrifter som regeringen meddelar. En arbetstagare som är polisman får därvid endast förflyttas till en annan anställning som polisman.

En arbetstagare som är anställd vid Säkerhetspolisen får förflyttas till en annan statlig anställning enligt de närmare föreskrifter som regeringen meddelar. En sådan arbetstagare som är polisman får förflyttas endast till en annan anställning som polisman.

³ Senaste lydelse 1998:1555. Ändringen innebär bl.a. att första stycket upphävs.

⁴ Senaste lydelse av tidigare 7 a § 1994:1051.

Förflyttning enligt första stycket till en anställning *hos* en myndighet inom något annat verksamhetsområde får ske endast om arbetsuppgifterna är likartade eller arbetstagaren med hänsyn till sin utbildning är lämpad för anställningen.

I mål eller ärenden om förflyttning *skall* 36 § andra stycket, 37 och 39 §§ lagen (1994:260) om offentlig anställning tillämpas.

Förflyttning enligt första stycket till en anställning *vid* en myndighet inom något annat verksamhetsområde får ske endast om arbetsuppgifterna är likartade eller arbetstagaren med hänsyn till sin utbildning är lämpad för anställningen.

I mål eller ärenden om förflyttning *ska* 36 § andra stycket, 37 och 39 §§ lagen (1994:260) om offentlig anställning tillämpas.

6 §⁵

Polisen skall samarbeta med åklagarmyndigheterna. Samarbete skall också äga rum med andra myndigheter och organisationer vilkas verksamhet berör polisverksamheten. Särskilt åligger det därvid polisen att fortlöpande samarbeta med myndigheterna inom socialtjänsten och snarast underrätta dessa om förhållanden som bör föranleda någon åtgärd av dem.

Bestämmelser om skyldighet att anmäla till socialnämnden att ett barn kan behöva nämndens skydd finns i 14 kap. 1 § socialtjänstlagen (2001:453).

Andra myndigheter skall ge polisen stöd i dess arbete.

Polismyndigheten och Säkerhetspolisen ska samarbeta med varandra och med åklagarmyndigheterna.

Polismyndigheten ska fortlöpande samarbeta med myndigheterna inom socialtjänsten och snarast underrätta dessa om förhållanden som bör föranleda någon åtgärd av dem. Bestämmelser om skyldighet att anmäla till socialnämnden att ett barn kan behöva nämndens skydd finns i 14 kap. 1 § socialtjänstlagen (2001:453).

Polismyndigheten och Säkerhetspolisen ska också samarbeta med andra myndigheter och organisationer vilkas verksamhet berör polisverksamheten.

Andra myndigheter ska ge polisen stöd i dess arbete.

10 a §⁶

Bestämmelserna i 4 kap. 10 § första stycket häkteslagen

En polisman som omhändertar eller på annat sätt inskränker nå-

⁵ Senaste lydelse av tidigare 3 § 2003:413.

⁶ Senaste lydelse 2010:620.

Prop. 2013/14:110 (2010:611) om rätten att belägga någon med fängsel ska gälla även då en polisman omhändertar eller på annat sätt inskränker någons rörelsefrihet.

gons rörelsefrihet får belägga honom eller henne med fängsel

1. om han eller hon uppträder våldsamt och det är absolut nödvändigt med hänsyn till hans eller hennes egen eller någon annans säkerhet till liv eller hälsa, eller

2. vid förflyttning inom en förvaringslokal och vid transport eller annan vistelse utanför en sådan lokal, om det är nödvändigt av säkerhetsskäl.

11 §

Har *polismyndighet* enligt en särskild föreskrift befogenhet att besluta att någon *skall* omhändertas, får en polisman omhänderta *denne* i avvaktan på *polismyndighetens* beslut, om polismannen finner

1. att föreskrivna förutsättningar föreligger och

2. att dröjsmål med omhändertagandet innebär fara för liv eller hälsa eller någon annan fara.

Har *Polismyndigheten* eller *Säkerhetspolisen* enligt en särskild föreskrift befogenhet att besluta att någon *ska* omhändertas, får en polisman omhänderta *honom eller henne* i avvaktan på *myndighetens* beslut, om polismannen finner

för beslut om omhändertagande

13 b §⁷

Har *polismyndigheten* med stöd av 2 kap. 22 eller 23 § ordningslagen (1993:1617) beslutat ställa in eller upplösa en allmän sammankomst eller en offentlig tillställning, får en polisman avvisa eller avlägsna deltagare och åskådare, om det behövs för att syftet med beslutet *skall* uppnås.

Har *Polismyndigheten* med stöd av 2 kap. 22 eller 23 § ordningslagen (1993:1617) beslutat *att* ställa in eller upplösa en allmän sammankomst eller en offentlig tillställning, får en polisman avvisa eller avlägsna deltagare och åskådare, om det behövs för att syftet med beslutet *ska* uppnås.

13 c §⁸

Om en folksamling, som inte är en allmän sammankomst eller offentlig tillställning enligt ordningslagen (1993:1617), genom sitt uppträdande stör den allmänna ordningen eller utgör en omedelbar fara för denna, får deltagarna i folksamlingen avvisas eller avlägsnas från det område eller utrymme där de befinner sig, om det är nödvändigt för att ordningen ska kunna upprätthållas.

Om en åtgärd enligt första stycket är otillräcklig för att ordningen ska kunna upprätthållas får deltagarna i folksamlingen avlägsnas längre bort från området eller utrymmet än vad som får ske enligt det stycket

⁷ Senaste lydelse 1998:27.

⁸ Senaste lydelse 2009:389.

(utvidgat avlägsnande). Ett utvidgat avlägsnande får inte verkställas på ett sådant sätt att rörelsefriheten för deltagarna inskränks längre tid än två timmar.

En åtgärd enligt första eller andra stycket får vidtas utan föregående beslut av *polismyndigheten* endast om det är så brådskande att *polismyndighetens* beslut inte kan avvaktas.

En åtgärd enligt första eller andra stycket får vidtas utan föregående beslut av *Polismyndigheten* endast om det är så brådskande att *myndighetens* beslut inte kan avvaktas.

15 §⁹

Den som har omhändertagits enligt denna lag eller avlägsnats enligt 13 c § andra stycket ska underrättas om anledningen till omhändertagandet eller avlägsnandet så snart som möjligt. Den polisman som har verkställt ett omhändertagande ska så skyndsamt som möjligt anmäla åtgärden till sin förman. Har omhändertagandet inte redan upphört ska förmannen omedelbart pröva om det ska bestå.

Innebär förmannens beslut att den som har omhändertagits enligt 11 § ska hållas kvar eller har ingripandet gjorts med stöd av 12 §, ska förmannen skyndsamt underrätta *polismyndigheten* om omhändertagandet och skälet till detta.

Polismyndigheten ska snarast möjligt efter ett omhändertagande enligt 11 § meddela beslut enligt vad som är föreskrivet om detta.

Innebär förmannens beslut att den som har omhändertagits enligt 11 § ska hållas kvar eller har ingripandet gjorts med stöd av 12 §, ska förmannen skyndsamt underrätta *Polismyndigheten* respektive *Säkerhetspolisen* om omhändertagandet och skälet till detta.

Myndigheten ska snarast möjligt efter ett omhändertagande enligt 11 § meddela beslut enligt vad som är föreskrivet om detta.

16 §¹⁰

Den som har omhändertagits enligt 11 § eller enligt 13 § andra stycket *skall* förhöras så snart som möjligt.

Har omhändertagandet skett enligt 13 § andra stycket *skall* den omhändertagne friges snarast möjligt efter förhöret. *Den som är under arton år får dock hållas kvar för att genom polisens försorg skyndsamt kunna överlämnas till sina föräldrar, annan vårdnadshavare, en tjänsteman inom socialtjänsten eller någon annan lämplig vuxen person. Ingen får hållas kvar längre än sex timmar. Bedöms den*

Den som har omhändertagits enligt 11 § eller enligt 13 § andra stycket *ska* förhöras så snart som möjligt.

Har omhändertagandet skett enligt 13 § andra stycket *ska* den omhändertagne friges snarast möjligt efter förhöret. *Polismyndigheten ska dock skyndsamt överlämna den som är under arton år till hans eller hennes föräldrar, annan vårdnadshavare, en tjänsteman inom socialtjänsten eller någon annan lämplig vuxen person. I avvaktan på detta får den unge hållas kvar. Ingen får dock hållas kvar längre*

⁹ Senaste lydelse 2009:389.

¹⁰ Senaste lydelse 1991:140.

Prop. 2013/14:110 omhändertagne vara i behov av hjälp eller stöd från samhällets sida, *skall polisen gå honom till handa med råd och upplysningar samt, om det lämpligen kan ske, samråda med annat samhällsorgan som har till uppgift att tillgoda sådant behov.*

När någon har omhändertagits enligt 14 § *skall* åtgärder för att *hans identitet skall fastställas* skyndsamt vidtas. Den omhändertagne *skall* omedelbart frigges så snart han har identifierats. Han får dock inte hållas kvar *under längre tid* än sex timmar eller, om det är av synnerlig vikt att han identifieras, tolv timmar.

än sex timmar. Bedöms den omhändertagne vara i behov av hjälp eller stöd från samhällets sida, *ska Polismyndigheten lämna råd och upplysningar. Om det bedöms lämpligt, ska Polismyndigheten samråda med andra samhällsorgan som svarar för hjälp och stöd av sådant slag.*

När någon har omhändertagits enligt 14 § *ska* åtgärder för att *fastställa hans eller hennes identitet* skyndsamt vidtas. Den omhändertagne *ska* omedelbart frigges så snart han *eller hon* har identifierats. Han *eller hon* får dock inte hållas kvar längre än sex timmar eller, om det är av synnerlig vikt att han *eller hon* identifieras, tolv timmar.

17 a §¹¹

Om den som har omhändertagits enligt denna lag eller enligt sådana särskilda föreskrifter som avses i 11 § eller som på någon annan grund är skyldig att stanna kvar hos *polisen* begär det eller om det annars finns skäl för det, ska någon av hans eller hennes närmaste anhöriga eller någon annan person som står honom eller henne särskilt nära underrättas om åtgärden. Vid pågående brottsutredning får dock underrättelsen inte lämnas förrän det kan ske utan men för utredningen.

Om den berörde motsätter sig att någon underrättas om åtgärden, får underrättelse lämnas bara om det finns synnerliga skäl.

Underrättelse behöver inte lämnas om åtgärden har upphört.

20 §¹²

För att söka efter en person som med laga stöd *skall* omhändertas får en polisman bereda sig tillträde till den eftersöktes bostad eller till annat hus, rum eller ställe som till-

För att söka efter en person som med laga stöd *ska* omhändertas får en polisman bereda sig tillträde till den eftersöktes bostad eller till annat hus, rum eller ställe som till-

¹¹ Senaste lydelse 2008:70.

¹² Senaste lydelse 1991:665.

hör eller disponeras av honom. Detsamma gäller i fråga om en lokal som är tillgänglig för allmänheten. Finns det synnerliga skäl att anta att den eftersökte *eljest* uppehåller sig hos annan, får polismannen bereda sig tillträde även dit. På motsvarande sätt får en polisman bereda sig tillträde till en bostad eller något annat ställe för att söka efter ett föremål som polisen med stöd av lag eller annan författning *skall* omhänderta; *vad* som nyss har sagts om den eftersökte gäller *därvid* föremålets ägare eller innehavare.

För att söka efter någon som har intagits i en kriminalvårdsanstalt efter att ha dömts till fängelse i minst fyra år och som har avvikit från en polisman undersöka transportmedel på viss plats, om den avvikne kan antas utgöra en allvarlig fara för annans liv eller hälsa eller för rikets säkerhet och det finns särskild anledning att anta att den avvikne kan komma att passera platsen. En polisman har samma befogenhet för att söka efter någon som genomgår psykiatrisk tvångsvård eller som överlämnats till rättspsykiatrisk vård och som avvikit från en sjukvårdsinrättning, om det med hänsyn till omständigheterna finns särskilda skäl att anta att den avvikne utgör en allvarlig fara för annans liv eller hälsa eller för rikets säkerhet.

En åtgärd som avses i första eller andra stycket får endast *om fara är i dröjsmål* vidtas utan föregående beslut av *polismyndigheten*. Endast om det finns särskilda skäl får åtgärden vidtas mellan *kl. 21.00* och *6.00*.

I fråga om husrannsakan för *eftersökande* av föremål som *är underkastat* beslag och *av den som skall* gripas, anhållas eller häktas eller hämtas till förhör eller inställelse vid domstol finns bestämmelser i rättegångsbalken.

hör eller disponeras av honom *eller henne*. Detsamma gäller i fråga om en lokal som är tillgänglig för allmänheten. Finns det synnerliga skäl att anta att den eftersökte uppehåller sig hos annan, får polismannen bereda sig tillträde även dit. På motsvarande sätt får en polisman bereda sig tillträde till en bostad eller något annat ställe för att söka efter ett föremål som polisen med stöd av lag eller annan författning *ska* omhänderta. *Det* som nyss har sagts om den eftersökte gäller *då i stället* föremålets ägare eller innehavare.

För att söka efter någon som har intagits i en kriminalvårdsanstalt efter att ha dömts till fängelse i minst fyra år och som har avvikit från en polisman undersöka transportmedel på viss plats, om den avvikne kan antas utgöra en allvarlig fara för annans liv eller hälsa eller för rikets säkerhet och det finns särskild anledning att anta att den avvikne kan komma att passera platsen. En polisman har samma befogenhet för att söka efter någon som genomgår psykiatrisk tvångsvård eller som överlämnats till rättspsykiatrisk vård och som avvikit från en sjukvårdsinrättning, om det med hänsyn till omständigheterna finns särskilda skäl att anta att den avvikne utgör en allvarlig fara för annans liv eller hälsa eller för rikets säkerhet.

En åtgärd som avses i första eller andra stycket får endast *i brådskande fall* vidtas utan föregående beslut av *Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen*. Endast om det finns särskilda skäl får åtgärden vidtas mellan *klockan 21* och *6*.

I fråga om husrannsakan för *att söka efter* föremål som *kan tas i beslag eller förvar* och *efter den som ska* gripas, anhållas eller häktas eller hämtas till förhör eller inställelse vid domstol finns bestämmelser i rättegångsbalken.

23 §¹³

Kan det av särskilda skäl anses finnas en risk att något brott, som innebär allvarlig fara för liv eller hälsa eller för omfattande förstörelse av egendom, kommer att förövas på en viss plats, får en polisman i syfte att avvärja brottet eller bereda skydd mot detta, i anslutning till denna plats,

¹³ Senaste lydelse 2009:389.

1. bereda sig tillträde till ett hus, rum eller annat ställe för att söka efter sprängmedel, vapen eller något annat farligt föremål,

2. *avstänga*, utrymma eller förbjuda tillträde till ett hus, rum eller annat ställe, meddela förbud mot *flyttande av* visst föremål eller mot trafik med visst kommunikationsmedel eller vidta någon annan sådan åtgärd.

Föreligger allvarlig risk för brott som avses i första stycket, får en polisman för att söka efter ett farligt föremål även kroppsvisitera personer som uppehåller sig på platsen.

En åtgärd som avses i denna paragraf får endast *om fara är i dröjsmål* vidtas utan föregående beslut av *polismyndigheten*.

2. *stänga av*, utrymma eller förbjuda tillträde till ett hus, rum eller annat ställe, meddela förbud mot *att ett* visst föremål *flyttas* eller mot trafik med *ett* visst kommunikationsmedel eller vidta någon annan sådan åtgärd.

Om det finns allvarlig risk för brott som avses i första stycket, får en polisman för att söka efter ett farligt föremål även kroppsvisitera personer som uppehåller sig på platsen.

En åtgärd som avses i denna paragraf får endast *i brådskande fall* vidtas utan föregående beslut av *Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen*.

23 a §¹⁴

Polismyndigheten meddelar förordnande att vara arrestantvakt eller passkontrollant för den som inte är anställd som sådan *inom polisväsendet* och inte heller är polisman. Ett förordnande för en arrestantvakt får avse även bevakningsuppdrag utanför förvaringslokalen. I förordnandet *skall* verksamhetens art och omfattning anges. Förordnandet får återkallas.

Polismyndigheten meddelar förordnande att vara arrestantvakt eller passkontrollant för den som inte är anställd som sådan *vid Polismyndigheten* och inte heller är polisman. Ett förordnande för en arrestantvakt får avse även bevakningsuppdrag utanför förvaringslokalen. I förordnandet *ska* verksamhetens art och omfattning anges. Förordnandet får återkallas.

24 §¹⁵

I samband med allvarliga störningar av den allmänna ordningen eller säkerheten får *polismyndigheten*, om det är nödvändigt för att ordningen eller säkerheten *skall* kunna upprätthållas, förbjuda tillträde till visst område eller utrymme. Detsamma gäller om det finns risk för sådana störningar.

Under samma förutsättningar som anges i första stycket får *polismyndigheten* anvisa deltagare i en

I samband med allvarliga störningar av den allmänna ordningen eller säkerheten får *Polismyndigheten*, om det är nödvändigt för att ordningen eller säkerheten *ska* kunna upprätthållas, förbjuda tillträde till *ett* visst område eller utrymme. Detsamma gäller om det finns risk för sådana störningar.

Under samma förutsättningar som anges i första stycket får *Polismyndigheten* anvisa deltagare i en folk-

¹⁴ Senaste lydelse 1998:600.

¹⁵ Senaste lydelse 1998:27.

folksamling att följa en viss väg.

Om det är så brådskande att *polismyndighetens* beslut inte kan avvaktas, får en polisman, i avvaktan på *polismyndighetens* beslut, meddela sådana förbud och anvisningar som avses i första och andra stycket.

samling att följa en viss väg.

Om det är så brådskande att *Polismyndighetens* beslut inte kan avvaktas, får en polisman, i avvaktan på *myndighetens* beslut, meddela sådana förbud och anvisningar som avses i första och andra styckena.

24 d §¹⁶

Hämtas inte egendomen när ett omhändertagande har upphört får *polismyndigheten* under de förutsättningar som anges i lagen (1974:1066) om förfarande med förverkad egendom och hittegods m.m. förstöra egendomen eller sälja den för statens räkning.

Den från vilken egendomen omhändertogs *skall* snarast efter omhändertagandet delges underrättelse om att egendomen kan komma att förstöras eller säljas. Om det är känt att någon annan också berörs av omhändertagandet, *skall* även *denne* delges en sådan underrättelse.

Hämtas inte egendomen när ett omhändertagande har upphört får *Polismyndigheten* under de förutsättningar som anges i lagen (1974:1066) om förfarande med förverkad egendom och hittegods m.m. förstöra egendomen eller sälja den för statens räkning.

Den från vilken egendomen omhändertogs *ska* snarast efter omhändertagandet delges underrättelse om att egendomen kan komma att förstöras eller säljas. Om det är känt att någon annan också berörs av omhändertagandet, *ska* även *han eller hon* delges en sådan underrättelse.

25 §¹⁷

Ett transportföretag som befordrar varor, passagerare eller fordon till eller från Sverige *skall* på begäran av *en polismyndighet* skyndsamt lämna de aktuella uppgifter om ankommande och avgående transporter, som företaget har tillgång till. Transportföretaget har endast skyldighet att lämna de uppgifter om passagerare som avser namn, resrutt, bagage och medpassagerare samt sättet för betalning och bokning.

Polismyndigheten får begära uppgifter enligt första stycket endast om uppgifterna kan antas ha betydelse för den brottsbekämpande verksamheten.

Ett transportföretag som befordrar varor, passagerare eller fordon till eller från Sverige *ska* på begäran av *Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen* skyndsamt lämna de aktuella uppgifter om ankommande och avgående transporter, som företaget har tillgång till. Transportföretaget har endast skyldighet att lämna de uppgifter om passagerare som avser namn, resrutt, bagage och medpassagerare samt sättet för betalning och bokning.

¹⁶ Senaste lydelse 2004:1032.

¹⁷ Senaste lydelse 1998:27.

Transportföretag får lämna uppgifter enligt 25 § på så sätt att de görs läsbara för *polismyndigheten* genom terminalåtkomst.

Polismyndigheten får ta del av uppgifter genom terminalåtkomst endast i den omfattning och under den tid som behövs för att kontrollera aktuella transporter. *Polismyndigheten får inte ändra eller på annat sätt bearbeta eller lagra uppgifter som hålls tillgängliga på detta sätt.*

Uppgifter om enskilda personer som lämnats på annat sätt än genom terminalåtkomst, *skall* omedelbart förstöras, om de visar sig sakna betydelse för utredning av eller lagföring för brott.

Transportföretag får lämna uppgifter enligt 25 § på så sätt att de görs läsbara för *Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen* genom terminalåtkomst.

Polismyndigheten *och Säkerhetspolisen* får ta del av uppgifter genom terminalåtkomst endast i den omfattning och under den tid som behövs för att kontrollera aktuella transporter. *Uppgifter som hålls tillgängliga på detta sätt får inte ändras eller på annat sätt bearbetas eller lagras av Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen.*

Uppgifter om enskilda personer som lämnats på annat sätt än genom terminalåtkomst, *ska* omedelbart förstöras, om de visar sig sakna betydelse för utredning av eller lagföring för brott.

Det som föreskrivs i 10 § första stycket 1, 2 och 4 gäller även sådan vaktpost eller annan som vid Försvarsmakten tjänstgör för bevakning eller för att upprätthålla ordning. Föreskrifterna i 10 § första stycket 1–4 gäller även tjänsteman vid Kustbevakningen som enligt särskilda bestämmelser medverkar vid polisiär övervakning. Bestämmelsen i 10 § första stycket 2 gäller dessutom den som *annars* med laga stöd ska verkställa ett frihetsberövande och bestämmelsen i samma paragraf första stycket 4 den som i myndighetsutövning har befogenhet att verkställa någon sådan åtgärd som där anges. Vid ingripande med stöd av 10 § första stycket 4 tillämpas också andra stycket samma paragraf. Bestämmelsen i 10 § första stycket 5 gäller även en

Det som föreskrivs i 10 § första stycket 1, 2 och 4 gäller även sådan vaktpost eller annan som vid Försvarsmakten tjänstgör för bevakning eller för att upprätthålla ordning. Föreskrifterna i 10 § första stycket 1–4 gäller även *en* tjänsteman vid Kustbevakningen som enligt särskilda bestämmelser medverkar vid polisiär övervakning. Bestämmelsen i 10 § första stycket 2 gäller dessutom den som *i annat fall* med laga stöd ska verkställa ett frihetsberövande och bestämmelsen i samma paragraf första stycket 4 den som i myndighetsutövning har befogenhet att verkställa någon sådan åtgärd som där anges. Vid ingripande med stöd av 10 § första stycket 4 tillämpas också andra stycket samma paragraf. Bestämmelsen i 10 § första stycket 5 gäller även en tjänste-

¹⁸ Senaste lydelse 1998:27.

¹⁹ Senaste lydelse 2008:326.

tjänsteman vid Tullverket eller Kustbevakningen som utövar befogenhet som där anges för trafiknykterhetskontroll.

man vid Tullverket eller Kustbevakningen som utövar befogenhet som där anges för trafiknykterhetskontroll.

När den som avses i första stycket med laga stöd berövar någon friheten eller avlägsnar någon, tillämpas också 19 § första stycket 1.

Bestämmelserna i 10 a och 13 §§ gäller också en ordningsvakt, om inte annat framgår av hans eller hennes förordnande. Har en ordningsvakt omhändertagit någon, gäller dock att den omhändertagne skyndsamt ska överlämnas till närmaste polisman. I fråga om befogenhet för en tjänsteman vid Kustbevakningen att tillämpa 13 § finns särskilda bestämmelser.

Bestämmelserna i 17 a § gäller också när någon är skyldig att under en brottsutredning stanna kvar hos någon annan myndighet än *en polismyndighet*.

Bestämmelserna i 17 a § gäller också när någon är skyldig att under en brottsutredning stanna kvar hos någon annan myndighet än *Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen*.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.52 Förslag till lag om ändring i lagen (1985:206)
om viten

Härigenom föreskrivs att 10 § och rubriken närmast före 10 § lagen (1985:206) om viten ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Biträde av polismyndighet

Biträde av Polismyndigheten

10 §

En myndighet som *har att* föra talan vid domstol i mål om utdömande av vite får, om det är nödvändigt med hänsyn till utredningen, anlita biträde av *polismyndighet*.

En myndighet som *enligt 6 § ska* föra talan vid domstol i mål om utdömande av vite får, om det är nödvändigt med hänsyn till utredningen, anlita biträde av *Polismyndigheten*.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.53 Förslag till lag om ändring i förvaltningslagen (1986:223) Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 32 § förvaltningslagen (1986:223)¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

	32 § ²	
Bestämmelserna i 8–30 §§ gäller inte Kronofogdemyndighetens exekutiva verksamhet och inte heller <i>polismyndigheternas</i> , åklagarmyndigheternas, Skatteverkets, Tullverkets eller Kustbevakningens brottsbekämpande verksamhet.		Bestämmelserna i 8–30 §§ gäller inte Kronofogdemyndighetens exekutiva verksamhet och inte heller <i>Polismyndighetens</i> , <i>Säkerhetspolisens</i> , åklagarmyndigheternas, Skatteverkets, Tullverkets eller Kustbevakningens brottsbekämpande verksamhet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Lagen omtryckt 2003:246.

² Senaste lydelse 2006:703.

Prop. 2013/14:110 2.54 Förslag till lag om ändring i lagen (1986:436)
om näringsförbud

Härigenom föreskrivs att 24 § lagen (1986:436) om näringsförbud ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

24 §¹

Tillsyn över att näringsförbud och tillfälliga näringsförbud *efterlevs* utövas av Kronofogdemyndigheten.

Kronofogdemyndigheten har för tillsyn enligt första stycket rätt att få biträde av *polismyndighet*.

Om det finns skäl att misstänka att ett förbud överträds eller att den som fått dispens enligt 19 § åsidosätter *vad som åligger honom* i den verksamhet som avses med dispens, eller *vad* som rätten föreskrivit i samband med att *den beviljades dispens, skall* Kronofogdemyndigheten *göra anmälan om* förhållandet till åklagaren.

Tillsyn över att näringsförbud och tillfälliga näringsförbud *följs* utövas av Kronofogdemyndigheten.

Kronofogdemyndigheten har för tillsyn enligt första stycket rätt att få biträde av *Polismyndigheten*.

Om det finns skäl att misstänka att ett förbud överträds eller att den som fått dispens enligt 19 § åsidosätter *sina skyldigheter* i den verksamhet som avses med dispens, eller *det* som rätten föreskrivit i samband med att *dispensen beviljades, ska* Kronofogdemyndigheten *anmäla* förhållandet till åklagaren.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Senaste lydelse 2006:704.

2.55 Förslag till lag om ändring i lagen (1986:1009) om förfarandet i vissa fall vid förverkande m.m. Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 3 § lagen (1986:1009) om förfarandet i vissa fall vid förverkande m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §¹

Avser saken förverkande av beslagtagna egendom, får frågan om förverkande prövas av åklagaren. Om värdet av det som ska förverkas uppgår till betydande belopp eller om det finns andra särskilda skäl, ska dock frågan om förverkande prövas av rätten.

Åklagarens beslut i fråga om förverkande ska meddelas skriftligen. Den som drabbats av beslaget får hos åklagaren anmäla missnöje med förverkandebeslutet inom en månad från det att han fick del av det.

Anmäls missnöje, ska beslutet om förverkande inte vidare gälla. Om åklagaren inte häver beslaget, ska han väcka talan om egendomens förverkande. Har talan inte väckts inom en månad från det anmälan kom in, ska beslaget gå åter.

Uppgår värdet av det som ska förverkas till mindre än en tiondel av det prisbasbelopp enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken som gällde då beslaget verkställdes eller saknar egendomen saluvärde, får också polisman besluta om förverkande, om det är uppenbart att förutsättningarna för ett förverkande är uppfyllda. Därvid gäller andra och tredje styckena. Missnöjesanmälan ska dock inges till polismyndigheten. Finner polismyndigheten att talan om förverkande bör föras, ska ärendet överlämnas till åklagare.

Åklagarens beslut i fråga om förverkande ska meddelas skriftligen. Den som drabbats av beslaget får inom en månad från det att han eller hon fick del av förverkandebeslutet anmäla missnöje med det hos åklagaren.

Anmäls missnöje, ska beslutet om förverkande inte längre gälla. Om åklagaren inte häver beslaget, ska han eller hon väcka talan om egendomens förverkande. Har talan inte väckts inom en månad från det att anmälan kom in, ska beslaget anses hävt.

Uppgår värdet av det som ska förverkas till mindre än en tiondel av det prisbasbelopp enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken som gällde då beslaget verkställdes eller saknar egendomen saluvärde, får också en polisman besluta om förverkande, om det är uppenbart att förutsättningarna för ett förverkande är uppfyllda. I detta fall gäller andra och tredje styckena. Missnöjesanmälan ska dock ges in till den myndighet där polismanen är anställd. Om myndigheten anser att talan om förverkande bör föras, ska ärendet överlämnas till åklagare.

¹ Senaste lydelse 2010:1238.

Prop. 2013/14:110 Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar
närmare föreskrifter om en polismans rätt att besluta om förverkande.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.56 Förslag till lag om ändring i lagen (1987:24) om kommunal parkeringsövervakning m.m.

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 3, 4 och 7 §§ lagen (1987:24) om kommunal parkeringsövervakning m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

Kommunen *skall* underrätta *polismyndigheten i orten* om beslut enligt 2 § och om ändringar i sådana beslut.

Kommunen *ska* underrätta *Polismyndigheten* om beslut enligt 2 § och om ändringar i sådana beslut.

4 §

Kommunen *skall* samråda med *polismyndigheten i orten* om den allmänna inriktningen och omfattningen av parkeringsövervakningen.

Kommunen *ska* samråda med *Polismyndigheten* om den allmänna inriktningen och omfattningen av parkeringsövervakningen.

Samråd *skall* också ske, om *polismyndigheten* begär det med anledning av en händelse som beräknas kräva särskilda insatser i fråga om parkeringsövervakning.

Samråd *ska* också ske, om *Polismyndigheten* begär det med anledning av en händelse som beräknas kräva särskilda insatser i fråga om parkeringsövervakning.

7 §¹

Kommunen kan efter samråd med *polismyndigheten* besluta att parkeringsvakter får tas i anspråk för att biträda polismän vid fullgörande av trafikövervakningsuppgifter.

Kommunen kan efter samråd med *Polismyndigheten* besluta att parkeringsvakter får tas i anspråk för att biträda polismän vid fullgörande av trafikövervakningsuppgifter.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Senaste lydelse 1999:337.

Prop. 2013/14:110 2.57 Förslag till lag om ändring i jaktlagen
(1987:259)

Härigenom föreskrivs i fråga om jaktlagen (1987:259)¹
dels att i 9 och 26 a §§ samt i rubriken närmast före 26 a § ordet
”polismyndigheten” i olika böjningsformer ska bytas ut mot ”Polismyn-
digheten” i motsvarande form,
dels att 28 och 47 §§ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

28 §

Om vilt har skadats vid jakt,
skall jägaren snarast vidta de åtgärder som behövs för att djuret
skall kunna uppspås och avlivas.

Om älg, hjort eller rådjur har
skadats vid jakt på ett jaktområde
och tar sig in på ett annat jaktom-
råde, *skall* jägaren se till att jakt-
rättshavaren där eller markägaren
snarast underrättas. *Kan dessa nås*
endast med svårighet, får *polis-*
myndigheten i orten underrättas i
stället.

Om vilt har skadats vid jakt, *ska*
jägaren snarast vidta de åtgärder
som behövs för att djuret *ska* kun-
na *spås upp* och avlivas.

Om älg, hjort eller rådjur har
skadats vid jakt på ett jaktområde
och tar sig in på ett annat jaktom-
råde, *ska* jägaren se till att jakt-
rättshavaren där eller markägaren
snarast underrättas. *Om jakträtts-*
havaren eller markägaren endast
kan nås med svårighet, får *Polis-*
myndigheten underrättas i stället.

47 §²

Ertappas någon på bar gärning
då han begår jaktbrott, får vilt och
sådan egendom som enligt 49 §
kan antas bli förverkad eller som
kan antas ha betydelse för utred-
ning om brottet tas i beslag av
jakträttshavaren eller av någon
som företräder honom. Samma be-
fogenhet *tillkommer därtill* förord-
nade jakttillsynsmän *samt därtill*
behöriga tjänstemän vid *kustbe-*
vakningen och *tullverkets gränsbe-*
vakning.

Har egendom tagits i beslag,
skall anmälan om detta skyndsamt
göras till *polis- eller åklagarmyn-*
digheten. Den som tar emot anmä-
lan *skall förfara* som om han själv

Påträffas någon på bar gärning
då han *eller hon* begår jaktbrott,
får vilt och sådan egendom som
enligt 49 § kan antas bli förverkad
eller som kan antas ha betydelse
för utredning om brottet tas i
beslag av jakträttshavaren eller av
någon som företräder honom *eller*
henne. Samma befogenhet *har sär-*
skilt förordnade jakttillsynsmän
och behöriga tjänstemän vid *Kust-*
bevakningen och *Tullverket*.

Har egendom tagits i beslag, *ska*
anmälan om detta skyndsamt göras
till *Polismyndigheten eller Åkla-*
garmyndigheten. Den *polisman*
eller åklagare som tar emot *en*

¹ Senaste lydelse av

9 § 1997:343

26 a § 2012:153.

² Senaste lydelse 1988:435.

gjort beslaget.

sådan anmälan om beslag ska Prop. 2013/14:110
vidta samma åtgärder som om han
eller hon själv gjort beslaget.

För att undvika att vilt som har tagits i beslag förstörs, får djuret efter värdering säljas på lämpligt sätt.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.58 Förslag till lag om ändring i konkurslagen
(1987:672)

Härigenom föreskrivs att 17 kap. 7 § konkurslagen (1987:672) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

17 kap.

7 §

Allmän åklagare och *polismyndighet skall* ha tillgång till alla handlingar som rör boet och som kan lämna upplysning om huruvida gäldenären har gjort sig skyldig till brottsligt förfarande mot sina borgenärer.

Allmän åklagare och *Polismyndigheten ska* ha tillgång till alla handlingar som rör boet och som kan lämna upplysning om huruvida gäldenären har gjort sig skyldig till brottsligt förfarande mot sina borgenärer.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.59 Förslag till lag om ändring i lagen (1988:144) om säkerhetskontroll i riksdagens lokaler Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 5 § lagen (1988:144) om säkerhetskontroll i riksdagens lokaler ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §¹

Säkerhetskontroll utförs efter närmare anvisningar av *polismyndigheten* av polisman eller, efter *polismyndighetens* förordnande, av vaktpersonal vid riksdagen.

Kroppsvsitation som *sker* på annat sätt än *genom användande av* metalldetektor eller liknande anordning får dock utföras endast av polisman.

Säkerhetskontroll utförs, efter närmare anvisningar av *Polismyndigheten*, av *en* polisman eller, efter *Polismyndighetens* förordnande, av vaktpersonal vid riksdagen.

Kroppsvsitation som *genomförs* på annat sätt än *med* metalldetektor eller liknande anordning får dock utföras endast av *en* polisman.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Senaste lydelse 1999:22.

Prop. 2013/14:110 2.60 Förslag till lag om ändring i djurskyddslagen (1988:534)

Härigenom föreskrivs i fråga om djurskyddslagen (1988:534)¹ dels att 30–32, 34 och 35 §§ ska ha följande lydelse, dels att rubriken närmast före 27 a § ska lyda ”Hjälp av Polismyndigheten”.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

30 §

Påträffas ett djur så svårt sjukt eller skadat att det bör avlivas omedelbart, får en veterinär eller en polisman och i brådskande fall någon annan genast avliva djuret.

Den som har avlivat djuret *skall* underrätta ägaren eller innehavaren av djuret om detta. Om *detta inte kan ske, skall polismyndigheten* underrättas.

Den som har avlivat djuret *ska* underrätta ägaren eller innehavaren av djuret om detta. Om *det inte är möjligt, ska Polismyndigheten* underrättas.

Lydelse enligt prop. 2013/14:41

Föreslagen lydelse

31 §

Länsstyrelsen ska besluta att ett djur ska tas om hand genom *polismyndighetens* försorg om

Länsstyrelsen ska besluta att ett djur ska tas om hand genom *Polismyndighetens* försorg om

1. djuret otillbörligt utsätts för lidande och detta inte rättas till efter tillsägelse av kontrollmyndigheten,
2. ett beslut som meddelats enligt 26 § inte följs och beslutet är av väsentlig betydelse från djurskyddssynpunkt,
3. ett beslut som meddelats enligt 29 § inte följs,
4. den som har djuret i sin vård har dömts för djurplågeri enligt 16 kap. 13 § brottsbalken, eller
5. den som har djuret i sin vård vid upprepade tillfällen dömts för brott enligt 36, 36 a eller 36 c § eller vid upprepade tillfällen varit föremål för beslut enligt 26 §.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

32 §²

Trots *vad* i 31 § 1 *föreskrivs* om tillsägelse och rättelse ska länsstyrelsen eller *polismyndigheten* besluta att ett djur som är utsatt för lidande omedelbart ska omhändertas om

Trots *det som föreskrivs* i 31 § 1 om tillsägelse och rättelse ska länsstyrelsen eller *Polismyndigheten* besluta att ett djur som är utsatt för lidande omedelbart ska omhändertas om

1. det bedöms utsiktslöst att felet blir avhjälpt,

¹ Lagen omtryckt 2003:1077.

² Senaste lydelse 2008:660.

2. ägaren till djuret är okänd eller inte kan anträffas, eller
 3. det i övrigt bedöms *oundgängligen* nödvändigt från djurskyddssynpunkt.
- Om beslutet har meddelats av *polismyndigheten*, ska beslutet underställas länsstyrelsen, som snarast ska avgöra om det ska fortsätta att gälla.
- Omhändertagandet ska ske genom *polismyndighetens* försorg.
3. det i övrigt bedöms *absolut* nödvändigt från djurskyddssynpunkt.
- Om beslutet har meddelats av *Polismyndigheten*, ska beslutet underställas länsstyrelsen, som snarast ska avgöra om det ska fortsätta att gälla.
- Omhändertagandet ska ske genom *Polismyndighetens* försorg.

34 §

- När länsstyrelsen beslutar om omhändertagande av djur, *skall* länsstyrelsen snarast fastställa om djuret *skall* säljas, överlåtas på annat sätt eller avlivas.
- Om länsstyrelsen har beslutat att djuret *skall* säljas eller överlåtas på annat sätt och om det visar sig att beslutet inte kan verkställas, får länsstyrelsen i stället besluta att djuret *skall* avlivas.
- Djuret *skall* säljas, överlåtas på annat sätt eller avlivas genom *polismyndighetens* försorg.
- När länsstyrelsen beslutar om omhändertagande av djur, *ska* länsstyrelsen snarast fastställa om djuret *ska* säljas, överlåtas på annat sätt eller avlivas.
- Om länsstyrelsen har beslutat att djuret *ska* säljas eller överlåtas på annat sätt och om det visar sig att beslutet inte kan verkställas, får länsstyrelsen i stället besluta att djuret *ska* avlivas.
- Djuret *ska* säljas, överlåtas på annat sätt eller avlivas genom *Polismyndighetens* försorg.

35 §

- Kostnader som uppkommer på grund av åtgärder enligt 31 eller 32 § får förskotteras av allmänna medel.
- Om ett djur omhändertas enligt 31 eller 32 §, *skall* kostnaden slutligt betalas av den *mot vilken* åtgärden har riktats, om det inte finns särskilda skäl till annat.
- Om ett omhändertaget djur har sålts genom *polismyndighetens* försorg, får kostnad som slutligt *skall* betalas av ägaren tas ut ur köpesumman.
- Om ett djur omhändertas enligt 31 eller 32 §, *ska* kostnaden slutligt betalas av den *som* åtgärden har riktats *mot*, om det inte finns särskilda skäl till annat.
- Om ett omhändertaget djur har sålts genom *Polismyndighetens* försorg, får kostnad som slutligt *ska* betalas av ägaren tas ut ur köpesumman.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.61 Förslag till lag om ändring i lagen (1988:688) om kontaktförbud

Härigenom föreskrivs att 9, 12 a och 13 a §§ lagen (1988:688) om kontaktförbud ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §¹

För utredning av frågor om kontaktförbud får åklagaren anlita biträde av *polismyndighet*.

I fråga om utredningen gäller i tillämpliga delar 23 kap. 4, 6, 7 och 9–12 §§ rättegångsbalken. Vid tillämpningen av 4 och 11 §§ ska bestämmelserna om den som är misstänkt i stället avse den mot vilken förbudet avses gälla.

För utredning av frågor om kontaktförbud får åklagaren anlita biträde av *Polismyndigheten*.

12 a §²

Ett beslut om särskilt utvidgat kontaktförbud med villkor om elektronisk övervakning ska, utöver vad som anges i 12 §, ange

1. *den polismyndighet som är ansvarig för den elektroniska övervakningen,*

2. när den elektroniska övervakningen ska inledas och hur det ska ske,

3. vad den mot vilken förbudet gäller är skyldig att göra för att medverka till att övervakningen kommer till stånd och kan fortgå, och

4. vilken påföljd som hindrande av elektronisk övervakning enligt 25 § kan medföra.

1. när den elektroniska övervakningen ska inledas och hur det ska ske,

2. vad den mot vilken förbudet gäller är skyldig att göra för att medverka till att övervakningen kommer till stånd och kan fortgå, och

3. vilken påföljd som hindrande av elektronisk övervakning enligt 25 § kan medföra.

13 a §³

När ett beslut om kontaktförbud avseende gemensam bostad har meddelats får en polisman avlägsna den mot vilken förbudet gäller från bostaden.

När ett beslut om särskilt utvidgat kontaktförbud med villkor om elektronisk övervakning har meddelats, är *polismyndigheten på den ort där förbudet helt eller huvudsakligen ska gälla* ansvarig för verkställigheten av den elektro-

När ett beslut om särskilt utvidgat kontaktförbud med villkor om elektronisk övervakning har meddelats, är *Polismyndigheten* ansvarig för verkställigheten av den elektroniska övervakningen.

¹ Senaste lydelse 2011:487.

² Senaste lydelse 2011:487.

³ Senaste lydelse 2011:487. Ändringen innebär bl.a. att tredje stycket upphävs.

niska övervakningen.

Prop. 2013/14:110

Den polismyndighet som avses i andra stycket får överlämna ansvaret för verkställighet av den elektroniska övervakningen till en annan polismyndighet. Innan ansvaret överlämnas ska samråd ske mellan myndigheterna.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.62 Förslag till lag om ändring i lagen (1988:870)
om vård av missbrukare i vissa fall

Härigenom föreskrivs att rubriken närmast före 45 § lagen (1988:870) om vård av missbrukare i vissa fall ska lyda ”Handräckning av Polismyndigheten”.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.63 Förslag till lag om ändring i kulturmiljölagen Prop. 2013/14:110
(1988:950)¹

Härigenom föreskrivs att i 2 kap. 5 § kulturmiljölagen (1988:950)² orden ”en polismyndighet” ska bytas ut mot ”Polismyndigheten”.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Lydelse enligt SFS 2013:548.

² Senaste lydelse av 2 kap. 5 § 2013:548.

Prop. 2013/14:110 2.64 Förslag till lag om ändring i lagen
(1988:1385) om Sveriges riksbank

Härigenom föreskrivs att 11 kap. 4 § lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

11 kap.

4 §²

Riksbanken ska utan hinder av vad som föreskrivs i 31 kap. 1 § första stycket offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) underätta *polismyndighet* eller åklagarmyndighet om det i verksamhet som avses i dessa bestämmelser framkommer uppgifter som ger anledning att anta att ett brott har begåtts.

Om det finns särskilda skäl får Riksbanken *underlåta att lämna sådan* underrättelse.

Riksbanken ska utan hinder av vad som föreskrivs i 31 kap. 1 § första stycket offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) underätta *Polismyndigheten* eller åklagarmyndighet om det i verksamhet som avses i dessa bestämmelser framkommer uppgifter som ger anledning att anta att ett brott har begåtts.

Om det finns särskilda skäl får Riksbanken *avstå från* underrättelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Lagen omtryckt 1999:19.

² Senaste lydelse 2009:440.

2.65 Förslag till lag om ändring i lagen (1989:14)
om erkännande och verkställighet av
utländska vårdnadsavgöranden m.m. och om
överflyttning av barn

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 18–20 §§ lagen (1989:14) om erkännande och verkställighet av utländska vårdnadsavgöranden m.m. och om överflyttning av barn ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

18 §¹

Beslutar rätten om verkställighet eller överflyttning, får den även utan yrkande förelägga vite, om detta kan antas komma att leda till att barnet överlämnas utan onödigt dröjsmål, eller besluta att barnet *skall* hämtas genom *polismyndighetens* försorg. Rätten kan i samband med beslutet lämna uppdrag enligt 16 §.

Beslutar rätten om verkställighet eller överflyttning, får den även utan yrkande förelägga vite, om detta kan antas komma att leda till att barnet överlämnas utan onödigt dröjsmål, eller besluta att barnet *ska* hämtas genom *Polismyndighetens* försorg. Rätten kan i samband med beslutet lämna uppdrag enligt 16 §.

Är det fråga om en dom eller ett beslut om umgänge, får dock rätten besluta om hämtning av barnet endast om det finns särskilda skäl att anta att verkställighet annars inte kan ske.

Frågor om utdömande av förelagt vite prövas av rätten på ansökan av den part som har begärt verkställigheten eller överflyttningen.

19 §²

Om det i ett ärende enligt denna lag finns risk för att barnet förs ur landet eller att verkställigheten eller överflyttningen på annat sätt försvåras, kan rätten omedelbart besluta att barnet *skall* tas om hand av socialnämnden eller på annat lämpligt sätt. Rätten kan *därvid* besluta om villkor eller tidpunkt för umgänge med barnet.

Om det i ett ärende enligt denna lag finns risk för att barnet förs ur landet eller att verkställigheten eller överflyttningen på annat sätt försvåras, kan rätten omedelbart besluta att barnet *ska* tas om hand av socialnämnden eller på annat lämpligt sätt. Rätten kan *då* besluta om villkor eller tidpunkt för umgänge med barnet.

För att underlätta att barnet överflyttas kan rätten i samband med en dom eller ett beslut om verkställighet eller överflyttning besluta att barnet tillfälligt *skall* tas om hand av socialnämnden eller på annat lämpligt sätt.

För att underlätta att barnet överflyttas kan rätten i samband med en dom eller ett beslut om verkställighet eller överflyttning besluta att barnet tillfälligt *ska* tas om hand av socialnämnden eller på annat lämpligt sätt.

¹ Senaste lydelse 2006:462.

² Senaste lydelse 2006:462.

Prop. 2013/14:110 Rätten får besluta att omhändertagandet *skall* verkställas genom *polismyndighetens* försorg.

Rätten får besluta att omhändertagandet *ska* verkställas genom *Polismyndighetens* försorg.

20 §³

Har talan enligt denna lag inte väckts eller kan ett beslut enligt 19 § första stycket inte avvaktas, får *polismyndigheten* genast omhänderta barnet eller vidta andra omedelbara åtgärder som kan ske utan skada för barnet. Åtgärden *skall* genast anmälas till rätten, som utan dröjsmål prövar om den *skall* bestå.

Har talan enligt denna lag inte väckts eller kan ett beslut enligt 19 § första stycket inte avvaktas, får *Polismyndigheten* genast omhänderta barnet eller vidta andra omedelbara åtgärder som kan ske utan skada för barnet. Åtgärden *ska* genast anmälas till rätten, som utan dröjsmål prövar om den *ska* bestå.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

³ Senaste lydelse 2006:462.

2.66 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:52) Prop. 2013/14:110
med särskilda bestämmelser om vård av unga

Härigenom föreskrivs att rubriken närmast före 43 § lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga ska lyda "Handräckning av Polismyndigheten".

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.67 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:712)
om undersökning av olyckor

Härigenom föreskrivs att 8, 9, 11 och 12 §§ lagen (1990:712) om undersökning av olyckor ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 §

En undersökning enligt denna lag *skall* genomföras i samråd med den som enligt 23 kap. rättegångsbalken leder förundersökning *av* det inträffade.

I avvaktan på att undersökningen inleds får *polismyndigheten* eller annan myndighet som regeringen bestämmer *avspärra* område, ta hand om egendom eller vidta annan liknande åtgärd, om det behövs för att säkerställa utredningen och åtgärden inte kan *uppskjutas*.

En undersökning enligt denna lag *ska* genomföras i samråd med den som enligt 23 kap. rättegångsbalken leder förundersökning *om* det inträffade.

I avvaktan på att undersökningen inleds får *Polismyndigheten* eller annan myndighet som regeringen bestämmer *spärra av ett* område, ta hand om egendom eller vidta annan liknande åtgärd, om det behövs för att säkerställa utredningen och åtgärden inte kan *skjutas upp*.

9 §¹

Den myndighet som gör en undersökning enligt denna lag får hålla förhör med den som antas kunna ge upplysningar av betydelse för utredningen. Myndigheten har också rätt att ta med sig och granska handlingar eller föremål som kan antas vara av sådan betydelse.

Om utredningen inte kan fullföljas på annat sätt, får den myndighet som gör undersökningen begära att *polismyndigheten* lämna den hjälp som behövs vid utredningen. För *polismyndighetens* utredning gäller bestämmelserna om förundersökning i 23 kap. rättegångsbalken i tillämpliga delar.

Den myndighet som gör undersökningen har rätt att få tillträde till platsen för olyckan eller tillbudet. Om tillträde vägras, får *polismyndigheten* lämna den hjälp som behövs.

Om utredningen inte kan fullföljas på annat sätt, får den myndighet som gör undersökningen begära att *Polismyndigheten* lämna den hjälp som behövs vid utredningen. För *Polismyndighetens* utredning gäller bestämmelserna om förundersökning i 23 kap. rättegångsbalken i tillämpliga delar.

Den myndighet som gör undersökningen har rätt att få tillträde till platsen för olyckan eller tillbudet. Om tillträde vägras, får *Polismyndigheten* lämna den hjälp som behövs.

¹ Senaste lydelse 2011:548.

11 §²

Om det har inträffat en olycka eller ett tillbud som undersöks enligt denna lag, får egendom som kan antas vara av betydelse för undersökningen inte rubbas utan tillstånd av *polismyndigheten* eller den myndighet som undersöker olyckan eller tillbudet.

Detta gäller inte, om egendomen rubbas för att rädda människoliv eller om det i övrigt finns synnerliga skäl *därtill*.

Om det har inträffat en olycka eller ett tillbud som undersöks enligt denna lag, får egendom som kan antas vara av betydelse för undersökningen inte rubbas utan tillstånd av *Polismyndigheten* eller den myndighet som undersöker olyckan eller tillbudet.

Detta gäller inte om egendomen rubbas för att rädda människoliv eller om det i övrigt finns synnerliga skäl *för det*.

12 §³

Den som har tagit till vara egendom som avses i 11 § första stycket *skall* genast anmäla det till *polismyndigheten* eller den myndighet som undersöker olyckan. Detsamma gäller den som, efter en olycka eller ett tillbud som berör luftfarten, sjöfarten eller spårtrafiken och som undersöks enligt denna lag, har tagit till vara egendom som har transporterats med det luftfartyg, fartyg eller spårfordon som berörs av olyckan eller tillbudet eller egendom som hör till luftfartyget, fartyget, spårfordonet eller till den spåranläggning som berörs. Om det behövs, får myndigheten ta hand om egendomen.

Den som har tagit till vara egendom som avses i 11 § första stycket *ska* genast anmäla det till *Polismyndigheten* eller den myndighet som undersöker olyckan. Detsamma gäller den som, efter en olycka eller ett tillbud som berör luftfarten, sjöfarten eller spårtrafiken och som undersöks enligt denna lag, har tagit till vara egendom som har transporterats med det luftfartyg, fartyg eller spårfordon som berörs av olyckan eller tillbudet eller egendom som hör till luftfartyget, fartyget, spårfordonet eller till den spåranläggning som berörs. Om det behövs, får myndigheten ta hand om egendomen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

² Senaste lydelse 2007:493.

³ Senaste lydelse 2007:493.

Prop. 2013/14:110 2.68 Förslag till lag om ändring i lagen
(1990:1079) om tillfälliga bilförbud

Härigenom föreskrivs att 3 § lagen (1990:1079) om tillfälliga bilförbud ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Om någon kör ett fordon i strid
mot ett förbud enligt denna lag, får
polisen hindra fortsatt färd.

^{3 §}
Om någon kör ett fordon i strid
mot ett förbud enligt denna lag, får
en polisman hindra fortsatt färd.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.69 Förslag till lag om ändring i begravningslagen (1990:1144) Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 4, 6 och 7 §§ samt 11 kap. 6 § begravningslagen (1990:1144) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.

4 §¹

Om förhållandena vid ett dödsfall är sådana att det kan finnas skäl för en rättsmedicinsk undersökning enligt lagen (1995:832) om obduktion m.m. *skall* den läkare som fastställt att döden har inträtt eller som *annars skall* utfärda dödsbeviset snarast möjligt anmäla dödsfallet till *polismyndigheten i den ort där dödsfallet inträffade eller, om kännedom härom saknas, den ort där den döda kroppen har anträffats*.

I stället för vad som föreskrivs i 3 § första stycket *skall* dödsbeviset i ett sådant fall utan dröjsmål lämnas till *polismyndigheten*. Polismyndigheten *skall* underrätta Skatteverket om dödsfallet och efter den utredning som kan behövas lämna dödsbeviset till Skatteverket tillsammans med ett tillstånd till gravsättning eller kremering.

Beslutas att någon rättsmedicinsk undersökning inte *skall* göras, *skall polismyndigheten* underrätta den som har lämnat dödsbeviset om detta.

När stoftet efter en person som har avlidit utomlands har förts in till Sverige, *skall* den som ordnar med gravsättningen begära tillstånd till gravsättning eller kremering.

Frågor om tillstånd prövas av

Om förhållandena vid ett dödsfall är sådana att det kan finnas skäl för en rättsmedicinsk undersökning enligt lagen (1995:832) om obduktion m.m. *ska* den läkare som fastställt att döden har inträtt eller som *i annat fall ska* utfärda dödsbeviset snarast möjligt anmäla dödsfallet till *Polismyndigheten*.

I stället för vad som föreskrivs i 3 § första stycket *ska* dödsbeviset i ett sådant fall utan dröjsmål lämnas till *Polismyndigheten*. Polismyndigheten *ska* underrätta Skatteverket om dödsfallet och efter den utredning som kan behövas lämna dödsbeviset till Skatteverket tillsammans med ett tillstånd till gravsättning eller kremering.

Om det beslutas att någon rättsmedicinsk undersökning inte *ska* göras, *ska Polismyndigheten* underrätta den som har lämnat dödsbeviset om detta.

6 §²

När stoftet efter en person som har avlidit utomlands har förts in till Sverige, *ska* den som ordnar med gravsättningen begära tillstånd till gravsättning eller kremering.

Frågor om tillstånd prövas av

¹ Senaste lydelse 2003:699.

² Senaste lydelse 1991:496.

7 §³

Skatteverket *skall* utfärda ett intyg om att stoft får gravsättas eller kremeras.

Ett sådant intyg får utfärdas bara

om förhållandena vid dödsfallet enligt dödsbeviset inte är sådana att det kan finnas skäl för en rättsmedicinsk undersökning enligt lagen (1995:832) om obduktion m.m., eller

om polismyndigheten har meddelat tillstånd till gravsättning eller kremering i fall som avses i 4 eller 6 §.

Om det är känt för Skatteverket att det pågår eller har pågått medling om kremering eller om gravsättning enligt 5 kap. 3 §, får intyg inte utfärdas förrän tvisten är slutligt löst.

Skatteverket *ska* utfärda ett intyg om att stoft får gravsättas eller kremeras.

Ett sådant intyg får utfärdas bara *om*

1. förhållandena vid dödsfallet enligt dödsbeviset inte är sådana att det kan finnas skäl för en rättsmedicinsk undersökning enligt lagen (1995:832) om obduktion m.m., eller

2. *Polismyndigheten* har meddelat tillstånd till gravsättning eller kremering i fall som avses i 4 eller 6 §.

11 kap.

6 §⁴

Beslut som en huvudman eller den som annars förvaltar en allmän begravningsplats eller ett krematorium fattat i ett enskilt ärende enligt denna lag eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen får överklagas hos länsstyrelsen.

Detsamma gäller

– *polismyndighetens* beslut om tillstånd till gravsättning eller kremering enligt 4 kap. 6 §, och

– Skatteverkets beslut om intyg för gravsättning eller kremering enligt 4 kap. 7 § eller anstånd enligt 5 kap. 10 § andra stycket.

– *Polismyndighetens* beslut om tillstånd till gravsättning eller kremering enligt 4 kap. 6 §, och

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

³ Senaste lydelse 2003:699.

⁴ Senaste lydelse 2003:699.

2.70 Förslag till lag om ändring i lagen
(1990:1157) om säkerhet vid tunnelbana och
spårväg

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 21 § lagen (1990:1157) om säkerhet vid tunnelbana och spårväg¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

21 §²

Den som driver eller avser att driva verksamhet enligt denna lag *skall* på begäran av tillsynsmyndigheten

Den som driver eller avser att driva verksamhet enligt denna lag *ska* på begäran av tillsynsmyndigheten

1. lämna myndigheten de upplysningar och tillhandahålla de handlingar som behövs för tillsynen,

2. ge myndigheten tillträde till anläggningar, fordon och annan materiel, lokaler och områden som berörs av verksamheten för de undersökningar som behövs för tillsynen,

3. vid provkörningar och andra materielprov utan kostnad tillhandahålla *erforderlig* personal, materiel och liknande.

3. vid provkörningar och andra materielprov utan kostnad tillhandahålla *nödvändig* personal, materiel och liknande.

Polis- och tullmyndigheten skall lämna den hjälp som behövs för tillsynen.

Polismyndigheten och Tullverket ska lämna den hjälp som behövs för tillsynen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Lagen omtryckt 1996:736.

² Senaste lydelse 2004:518.

2.71 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:483) om fingerade personuppgifter

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1991:483) om fingerade personuppgifter¹

dels att i 2, 8 och 10 §§ ordet ”Rikspolisstyrelsen” i olika böjningsformer ska bytas mot ”Polismyndigheten” i motsvarande form,

dels att 5–7 och 9 §§ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

En myndighet *skall* på begäran lämna *Rikspolisstyrelsen* upplysning om en person som förekommer i ett ärende enligt denna lag.

Om ett medgivande att använda fingerade personuppgifter har lämnats, *skall Rikspolisstyrelsen* skyndsamt se till att den person som har fått medgivandet registreras inom folkbokföringen med de fingerade uppgifter som *styrelsen* efter samråd med den enskilde bestämmer.

De fingerade personuppgifterna *skall* bestämmas och registreras på ett sådant sätt att det inte *därav* framgår vem det är som använder uppgifterna.

Rikspolisstyrelsen skall bistå den som har fått medgivande att använda fingerade personuppgifter vid kontakter med andra myndigheter och i övrigt lämna den hjälp som krävs, om den enskildes hjälpbehov inte kan tillgodoses på annat sätt.

Föreslagen lydelse

5 §²

En myndighet *ska* på begäran lämna *Polismyndigheten* upplysning om en person som förekommer i ett ärende enligt denna lag. *Denna skyldighet gäller dock inte för Säkerhetspolisen.*

6 §³

Om ett medgivande att använda fingerade personuppgifter har lämnats, *ska Polismyndigheten* skyndsamt se till att den person som har fått medgivandet registreras inom folkbokföringen med de fingerade uppgifter som *myndigheten* efter samråd med den enskilde bestämmer.

De fingerade personuppgifterna *ska* bestämmas och registreras på ett sådant sätt att det inte *av dessa* framgår vem det är som använder uppgifterna.

7 §⁴

Polismyndigheten ska bistå den som har fått medgivande att använda fingerade personuppgifter vid kontakter med andra myndigheter och i övrigt lämna den hjälp som krävs, om den enskildes hjälpbehov inte kan tillgodoses på annat sätt.

¹ Senaste lydelse av

2 § 2011:896

8 § 2011:896

10 § 2011:896.

² Senaste lydelse 1997:988.

³ Senaste lydelse 1997:988.

⁴ Senaste lydelse 1997:988.

När ett medgivande att använda fingerade personuppgifter har upphört att gälla *skall Rikspolisstyrelsen* underrätta Skatteverket om detta. Verket *skall* skyndsamt se till att de fingerade uppgifterna inte längre används inom folkbokföringen. Verket *skall* göra de ändringar i folkbokföringsdatabasen enligt lagen (2001:182) om behandling av personuppgifter i Skatteverkets folkbokföringsverksamhet som krävs.

Sedan *Rikspolisstyrelsen* har underrättat Skatteverket om den enskildes anmälan enligt 8 § *första stycket* får *denne* använda de fingerade uppgifterna fram till dess verket har registrerat ändringarna i folkbokföringsdatabasen men inte för tid därefter.

När ett medgivande att använda fingerade personuppgifter har upphört att gälla *ska Polismyndigheten* underrätta Skatteverket om detta. Verket *ska* skyndsamt se till att de fingerade uppgifterna inte längre används inom folkbokföringen. Verket *ska* göra de ändringar i folkbokföringsdatabasen enligt lagen (2001:182) om behandling av personuppgifter i Skatteverkets folkbokföringsverksamhet som krävs.

Sedan *Polismyndigheten* har underrättat Skatteverket om den enskildes anmälan enligt 8 § får *han eller hon* använda de fingerade uppgifterna fram till dess verket har registrerat ändringarna i folkbokföringsdatabasen men inte för tid därefter.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

⁵ Senaste lydelse 2003:700.

Prop. 2013/14:110 2.72 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:572)
om särskild utlänningskontroll

Härigenom föreskrivs att 2, 5, 11, 19–21 och 22 §§ lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2013/14:83 *Föreslagen lydelse*

2 §

Beslut om utvisning enligt denna lag meddelas av Migrationsverket. Frågan om utvisning tas upp på ansökan av Säkerhetspolisen.

Om *en polismyndighet, en länsstyrelse* eller Migrationsverket finner anledning att anta att ett beslut om utvisning enligt 1 § bör meddelas, ska myndigheten anmäla detta till Säkerhetspolisen.

Om *Polismyndigheten* eller Migrationsverket finner anledning att anta att ett beslut om utvisning enligt 1 § bör meddelas, ska myndigheten anmäla detta till Säkerhetspolisen.

Om Säkerhetspolisen har ansökt om utvisning enligt 1 § och utläningen har ansökt om uppehållstillstånd, statusförklaring, resedokument eller ställning som varaktigt bosatt, ska ansökningarna handläggas tillsammans enligt denna lag. Detsamma gäller om utläningen ansöker om uppehållstillstånd, statusförklaring, resedokument eller ställning som varaktigt bosatt under handläggningen av ärendet om utvisning.

Även en ansökan om uppehållstillstånd, statusförklaring, resedokument eller ställning som varaktigt bosatt som görs av en utläning som är utvisad enligt 1 § eller har meddelats motsvarande beslut enligt äldre lag ska handläggas enligt denna lag om utläningen befinner sig i Sverige.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §¹

I ärenden enligt denna lag gäller följande föreskrifter i utlänningslagen (2005:716) i tillämpliga delar:

- 1 kap. 3 b § om EES-medborgare,
- 1 kap. 13 § om skyndsam handläggning,
- 3 a kap. 2 § om familjemedlemmar till EES-medborgare,
- 4 kap. 1–4 §§ om flyktingar och andra skyddsbehövande,
- 5 kap. 1–1 c, 3–10, 12–16 och 17–19 §§ om uppehållstillstånd,
- 6 kap. 3 § om arbetstillstånd,

6 a kap. 1–11 §§ om EU-blåkort,

8 kap. 7 a § om utvisning av utläningar med permanent uppehållsrätt, EES-medborgare som har vistats i Sverige under de tio närmast föregående åren och EES-medborgare som är barn,

¹ Senaste lydelse 2013:651.

Anmärkning: Ändring i 5 § har också föreslagits i propositionerna Tydligare regler om fri rörlighet för EES-medborgare och deras familjemedlemmar (prop. 2013/14:82) och Genomförande av det ändrade direktivet om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning (prop. 2013/14:83).

8 kap. 17 a § om sådana hänsyn som ska tas till anknytningen till Sverige, om fråga uppkommit om utvisning av en EES-medborgare eller en sådan medborgares familjemedlem,

9 kap. 8 § om fotografi och fingeravtryck,

10 kap. 1, 2, 4–11 och 17 §§ om förvar och uppsikt,

12 kap. 1–5, 13 a och 21–23 §§ om verkställighet av beslut om utvisning,

13 kap. 1–7 §§ om muntlig handläggning hos förvaltningsmyndighet,

13 kap. 10 § om motivering av beslut,

13 kap. 11 § om tolkersättning,

13 kap. 12 § om rättelse av beslut på grund av oriktig uppgift,

13 kap. 15 och 16 §§ om DNA-analys,

16 kap. 1 § andra stycket om Migrationsöverdomstolen,

17 kap. 1 och 2 §§ om skyldighet att lämna uppgifter,

18 kap. 1 § andra stycket om offentligt biträde för barn, och

19 kap. 1–4 §§ om kostnadsansvar.

Skyldigheten enligt 17 kap. 1 § utlänningslagen att lämna uppgifter gäller vid tillämpningen av denna lag även i förhållande till regeringen.

11 §²

Den myndighet som beslutar om utvisning enligt denna lag får besluta att utlänningsbeslutet på vissa tider ska anmäla sig hos en polismyndighet (anmälningsplikt), om ett beslut om utvisning enligt denna lag tills vidare inte ska verkställas på grund av inhibition eller ett tidsbegränsat uppehållstillstånd. Om utvisningsbeslutet grundas på 1 § 2, får myndigheten också besluta att 19–22 §§ ska tillämpas på utlänningsbeslutet.

Om ett beslut om utvisning enligt denna lag tills vidare inte ska verkställas på grund av inhibition eller ett tidsbegränsat uppehållstillstånd, får den myndighet som beslutar om utvisning enligt denna lag besluta att utlänningsbeslutet på vissa tider ska anmäla sig hos Polismyndigheten (anmälningsplikt). Den som beslutar om anmälningsplikt ska i beslutet ange omfattningen av anmälningsplikten men får uppdra åt Säkerhetspolisen eller Polismyndigheten att utforma de närmare villkoren för hur den ska fullgöras. Om utvisningsbeslutet grundas på 1 § 2, får den myndighet som beslutar om utvisning också bestämma att 19–22 §§ ska tillämpas på utlänningsbeslutet.

Efter beslut om utvisning enligt denna lag får Migrationsverket på ansökan av Säkerhetspolisen besluta enligt första stycket. Även regeringen får efter beslut om utvisning enligt denna lag meddela beslut enligt första stycket i samband med att regeringen beslutar om inhibition eller tidsbegränsat uppehållstillstånd i ett ärende om verkställighet enligt 13 a § första stycket.

² Senaste lydelse 2009:1545.

Prop. 2013/14:110 Innan regeringen som första instans beslutar om anmälningsplikt ska ansvarigt statsråd eller den tjänsteman som statsrådet bestämmer inhämta ett yttrande från Migrationsöverdomstolen.

Ett beslut av Migrationsverket i en fråga som avses i första stycket får överklagas till regeringen. Därvid tillämpas 3 § första och andra styckena.

19 §³

Utlänningen får underkastas husrannsakan, kroppsvisitation eller kroppsbesiktning, om det är av betydelse för att *utröna* om utlänningen eller en organisation eller grupp som han tillhör eller verkar för planlägger eller förbereder terroristbrott enligt 2 § lagen (2003:148) om straff för terroristbrott. Det är också tillåtet att ta fingeravtryck av utlänningen och fotografera honom.

Förordnande om åtgärder enligt första stycket meddelas av Säkerhetspolisen eller en polismyndighet. I fråga om sådana åtgärder gäller i övrigt 28 kap. rättegångsbalken i tillämpliga delar.

Utlänningen får underkastas husrannsakan, kroppsvisitation eller kroppsbesiktning, om det är av betydelse för att *utreda* om utlänningen eller en organisation eller grupp som han *eller hon* tillhör eller verkar för planlägger eller förbereder terroristbrott enligt 2 § lagen (2003:148) om straff för terroristbrott. Det är också tillåtet att ta fingeravtryck av utlänningen och fotografera honom *eller henne*.

Säkerhetspolisen eller *Polismyndigheten* beslutar om åtgärder enligt första stycket. I fråga om sådana åtgärder gäller i övrigt 28 kap. rättegångsbalken i tillämpliga delar.

20 §⁴

För ett sådant ändamål som avses i 19 § första stycket kan rätten, om det finns synnerliga skäl, meddela Säkerhetspolisen eller *en polismyndighet* tillstånd enligt 27 kap. rättegångsbalken till hemlig avlyssning av elektronisk kommunikation eller, om det är tillräckligt, hemlig övervakning av elektronisk kommunikation.

Rätten kan för ett sådant ändamål som avses i 19 § första stycket, om det finns synnerliga skäl, även meddela Säkerhetspolisen eller *en polismyndighet* tillstånd att närmare undersöka, öppna eller granska post- eller telegraföfsändelser, brev, andra slutna handling-

För ett sådant ändamål som avses i 19 § första stycket kan rätten, om det finns synnerliga skäl, meddela Säkerhetspolisen eller *Polismyndigheten* tillstånd enligt 27 kap. rättegångsbalken till hemlig avlyssning av elektronisk kommunikation eller, om det är tillräckligt, hemlig övervakning av elektronisk kommunikation.

Rätten kan för ett sådant ändamål som avses i 19 § första stycket, om det finns synnerliga skäl, även meddela Säkerhetspolisen eller *Polismyndigheten* tillstånd att närmare undersöka, öppna eller granska post- eller telegraföfsändelser, brev, andra

³ Senaste lydelse 2005:720.

⁴ Senaste lydelse 2012:283.

ar eller paket som har ställts till utlännningen eller som avsänts från honom eller henne och som påträffas vid husrannsakan, kroppsvisitation eller kroppsbesiktning eller som finns hos ett befordringsföretag.

I det tillstånd som avses i andra stycket kan rätten förordna att en försändelse som avses i tillståndet och som ankommer till ett befordringsföretag, ska hållas kvar till dess den närmare undersökts, öppnats eller granskats. Förordnandet ska innehålla underrättelse om att meddelande om åtgärden inte får lämnas till avsändaren, mottagaren eller någon annan, utan tillstånd av den som har begärt åtgärden.

21 §⁵

Det tillstånd som avses i 20 § ska meddelas att gälla för en viss tid som inte överstiger en månad.

Frågan om tillstånd prövas av Stockholms tingsrätt på yrkande av Säkerhetspolisen eller *en polismyndighet*. Rättens beslut om tillstånd gäller omedelbart. I fråga om förfarandet tillämpas i övrigt 27 kap. rättegångsbalken på motsvarande sätt.

Det tillstånd som avses i 20 § ska meddelas att gälla för en viss tid som inte överstiger en månad.

Frågan om tillstånd prövas av Stockholms tingsrätt på yrkande av Säkerhetspolisen eller *Polismyndigheten*. Rättens beslut om tillstånd gäller omedelbart. I fråga om förfarandet tillämpas i övrigt 27 kap. rättegångsbalken på motsvarande sätt.

22 §⁶

En upptagning eller uppteckning som har gjorts vid hemlig avlyssning av elektronisk kommunikation ska granskas snarast möjligt. Granskningen får utföras endast av rätten, Säkerhetspolisen, *en polismyndighet* eller en åklagare.

Om upptagningen eller uppteckningen innehåller något som inte är av betydelse för det ändamål som har föranlett avlyssningen, ska den i denna del omedelbart förstöras efter granskningen. I fråga om brott eller förestående brott som inte är av betydelse för det ändamål som har föranlett avlyssningen ska dock 27 kap. 24 § andra och fjärde styckena rättegångsbalken tillämpas.

En försändelse eller någon annan handling som omfattas av tillstånd enligt 20 § får inte närmare undersökas, öppnas eller granskas av någon annan än rätten, Säkerhetspolisen, *en polismyndighet*

En upptagning eller uppteckning som har gjorts vid hemlig avlyssning av elektronisk kommunikation ska granskas snarast möjligt. Granskningen får utföras endast av rätten, Säkerhetspolisen, *Polismyndigheten* eller en åklagare.

En försändelse eller någon annan handling som omfattas av tillstånd enligt 20 § får inte närmare undersökas, öppnas eller granskas av någon annan än rätten, Säkerhetspolisen, *Polismyndigheten*

⁵ Senaste lydelse 2005:720.

⁶ Senaste lydelse 2012:283.

Prop. 2013/14:110 eller en åklagare. En sådan handling ska undersökas snarast möjligt. När undersökningen har slutförts, ska en försändelse som finns hos ett befordringsföretag *tillställas* den *till vilken* försändelsen är ställd och en annan handling återlämnas till den hos vilken handlingen påträffats, om den inte tas i beslag.

eller en åklagare. En sådan handling ska undersökas snarast möjligt. När undersökningen har slutförts, ska en försändelse som finns hos ett befordringsföretag *sändas* till den *som* försändelsen är ställd *till* och en annan handling återlämnas till den hos vilken handlingen påträffats, om den inte tas i beslag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.73 Förslag till lag om ändring i lagen
(1991:1128) om psykiatrisk tvångsvård

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att i 47 § lagen (1991:1128) om psykiatrisk tvångsvård¹ ordet ”polismyndighet” ska bytas ut mot ”Polismyndigheten”.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Lagen omtryckt 2008:415. Senaste lydelse av 47 § 2008:415.

Prop. 2013/14:110 2.74 Förslag till lag om ändring i lagen
(1991:1129) om rättspsykiatrisk vård

Härigenom föreskrivs att 27 § lagen (1991:1129) om rättspsykiatrisk vård¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

27 §

I fråga om *polismyndighets* skyldighet att lämna biträde gäller i tillämpliga delar 47 § andra stycket lagen (1991:1128) om psykiatrisk tvångsvård. Sådant biträde *skall* lämnas även när en patient i fall som avses i 7 § första stycket inte inställer sig när vården *skall* påbörjas.

I fråga om *Polismyndighetens* skyldighet att lämna biträde gäller i tillämpliga delar 47 § andra stycket lagen (1991:1128) om psykiatrisk tvångsvård. Sådant biträde *ska* lämnas även när en patient i fall som avses i 7 § första stycket inte inställer sig när vården *ska* påbörjas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Lagen omtryckt 2008:416.

2.75 Förslag till lag om ändring i lagen
(1991:1137) om rättspsykiatrisk undersökning

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 13 § lagen (1991:1137) om rättspsykiatrisk undersökning ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

13 §

Om den misstänkte är på fri fot, *skall polismyndigheten* på begäran av den läkare som *skall* avge utlåtande enligt 7 § lämna biträde för att inställa den misstänkte till undersökningen.

Om den misstänkte är på fri fot, *ska Polismyndigheten* på begäran av den läkare som *ska* avge utlåtande enligt 7 § lämna biträde för att inställa den misstänkte till undersökningen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.76 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:1559) med föreskrifter på tryckfrihetsförordningens och yttrandefrihetsgrundlagens områden

Härigenom föreskrivs att 5 kap. 5 § lagen (1991:1559) med föreskrifter på tryckfrihetsförordningens och yttrandefrihetsgrundlagens områden¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

5 §

Justitiekanslern har rätt att utan kostnad få del av varje skrift, radioprogram, eller teknisk upptagning som har bevarats enligt 1–4 §§. *Han har också rätt att kostnadsfritt få en bestyrkt utskrift av vad som har yttrats i ett radioprogram. Det åligger polismyndigheten att på begäran biträda Justitiekanslern vid anmodan enligt denna paragraf. Vad som nu har sagts om Justitiekanslern gäller även allmän åklagare, om Justitiekanslern enligt 7 kap. 1 § första stycket yttrandefrihetsgrundlagen har överlämnat åt allmän åklagare att vara åklagare i yttrandefrihetsmål.*

Justitiekanslern har rätt att utan kostnad få del av varje skrift, radioprogram eller teknisk upptagning som har bevarats enligt 1–4 §§ *och att kostnadsfritt få en bestyrkt utskrift av vad som har yttrats i ett radioprogram. Polismyndigheten ska på begäran bistå Justitiekanslern med att få tillgång till sådana handlingar. Det som nu har sagts om Justitiekanslern gäller även allmän åklagare, om Justitiekanslern enligt 7 kap. 1 § första stycket yttrandefrihetsgrundlagen har överlämnat åt allmän åklagare att vara åklagare i yttrandefrihetsmål.*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Lagen omtryckt 2002:911.

2.77 Förslag till lag om ändring i lagen
(1991:2041) om särskild personutredning i
brottmål, m.m.

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 3 och 7 §§ lagen (1991:2041) om särskild personutredning i brottmål, m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §¹

Kriminalvården *skall* ombesörja den utredning som behövs för yttrandet. Om det behövs för yttrandet, får Kriminalvården förordna en särskild personutredare att bistå med utredning.

En misstänkt som inte är häktad är skyldig att inställa sig för utredning på tid och plats som Kriminalvården bestämmer. Om den misstänkte uteblir, får *polismyndigheten* lämna handräckning för inställelsen.

Kriminalvården *ska* ombesörja den utredning som behövs för yttrandet. Om det behövs för yttrandet, får Kriminalvården förordna en särskild personutredare att bistå med utredning.

En misstänkt som inte är häktad är skyldig att inställa sig för utredning på tid och plats som Kriminalvården bestämmer. Om den misstänkte uteblir, får *Polismyndigheten* lämna handräckning för inställelsen.

7 §²

Rätten får, när det finns skäl till det, förordna en läkare att avge läkarintyg om en misstänkt, under förutsättning som anges i 2 § andra stycket. Om rätten särskilt anger det i förordnandet, *skall* intyget omfatta de medicinska förutsättningarna för att överlämna den misstänkte till rättspsykiatrisk vård utan särskild utskrivningsprövning.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om avfattningen av läkarintyget. Endast en läkare som får avge utlåtande över en rättspsykiatrisk undersökning får förordnas att avge ett sådant intyg som avses i första stycket andra meningen.

En misstänkt som inte är häktad är skyldig att inställa sig för läkarundersökning på tid och plats som läkaren bestämmer. Om den misstänkte inte inställer sig får *polismyndigheten* lämna handräckning

Rätten får, när det finns skäl till det, förordna en läkare att avge läkarintyg om en misstänkt, under förutsättning som anges i 2 § andra stycket. Om rätten särskilt anger det i förordnandet, *ska* intyget omfatta de medicinska förutsättningarna för att överlämna den misstänkte till rättspsykiatrisk vård utan särskild utskrivningsprövning.

En misstänkt som inte är häktad är skyldig att inställa sig för läkarundersökning på tid och plats som läkaren bestämmer. Om den misstänkte inte inställer sig, får *Polismyndigheten* lämna handräckning

¹ Senaste lydelse 2005:980.

² Senaste lydelse 2002:441.

Prop. 2013/14:110 för att han eller hon *skall* komma till undersökningen. för att han eller hon *ska* komma till undersökningen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.78 Förslag till lag om ändring i lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 26 e och 27 a §§ lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

26 e §¹

Vid sådan inspektion som anges i 26 d § har den som utför inspektionen rätt att av *polismyndigheten* få den hjälp som behövs för att inspektionen ska kunna genomföras.

Vid sådan inspektion som anges i 26 d § har den som utför inspektionen rätt att av *Polismyndigheten* få den hjälp som behövs för att inspektionen ska kunna genomföras.

27 a §²

Polismyndigheten *skall* lämna den hjälp som behövs för att verkställa ett beslut om omhändertagande av personakt. Begäran om sådan hjälp får dock göras endast om

Polismyndigheten *ska* lämna den hjälp som behövs för att verkställa ett beslut om omhändertagande av personakt. Begäran om sådan hjälp får dock göras endast om

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att *polisens* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller
2. det annars finns synnerliga skäl.

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att *en polismans* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Senaste lydelse 2009:597.

² Senaste lydelse 2005:125.

Prop. 2013/14:110 2.79 Förslag till lag om ändring i tobakslagen
(1993:581)

Härigenom föreskrivs att 19 a, 23 a och 23 b §§ tobakslagen (1993:581)¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

19 a §²

Den omedelbara tillsynen över att denna lag och anslutande föreskrifter följs utövas av

1. Arbetsmiljöverket när det gäller lokaler och andra utrymmen för vilka verket har den centrala tillsynen,

2. kommunen när det gäller

a) de miljöer och lokaler för vilka Folkhälsomyndigheten har den centrala tillsynen,

b) bestämmelserna om varningstexter m.m. i 9 och 11 §§ på försäljningsställen, och

c) bestämmelserna om marknadsföring m.m. i 14 och 14 a §§ när det gäller marknadsföringsåtgärder på eller i anslutning till försäljningsställen, och

3. kommunen och *polismyndigheten* när det gäller bestämmelserna om handel m.m. enligt 12–12 d §§.

3. kommunen och *Polismyndigheten* när det gäller bestämmelserna om handel m.m. enligt 12–12 d §§.

Länsstyrelsen utövar inom länet tillsyn enligt första stycket 2 och 3. Länsstyrelsen ska

1. följa kommunernas verksamhet och biträda kommunerna med information och råd, och

2. främja samarbete mellan olika tillsynsmyndigheter och mellan tillsynsmyndigheter och andra.

23 a §³

Kommunen och *polismyndigheten* ska underrätta varandra om förhållanden som är av betydelse för tillsynen.

En kommun som har fattat beslut i ett ärende enligt denna lag ska skicka en kopia av beslutet till Folkhälsomyndigheten *samt den länsstyrelse och polismyndighet* som berörs av beslutet.

Kommunen och *Polismyndigheten* ska underrätta varandra om förhållanden som är av betydelse för tillsynen.

En kommun som har fattat beslut i ett ärende enligt denna lag ska skicka en kopia av beslutet till Folkhälsomyndigheten, *Polismyndigheten och den länsstyrelse* som berörs av beslutet.

¹ Lagen omtryckt 2005:369.

² Senaste lydelse 2013:630.

³ Senaste lydelse 2013:630.

Polismyndigheten ska på begäran av en annan tillsynsmyndighet lämna den hjälp som behövs vid tillämpningen av 21 och 23 §§.

En begäran enligt första stycket får göras endast om

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att <i>polisens</i> särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller	1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att <i>en polismans</i> särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller
2. det annars finns synnerliga skäl.	

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

⁴ Senaste lydelse 2010:682.

Härigenom föreskrivs att 47 § fiskelagen (1993:787) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

47 §¹

Om någon *ertappas* på bar gärning när han eller hon begår brott enligt denna lag, får beslag göras av fisk, redskap, fiskefartyg eller andra föremål som

Om någon *påträffas* på bar gärning när han eller hon begår brott enligt denna lag, får beslag göras av fisk, redskap, fiskefartyg eller andra föremål som

1. skäligen kan antas ha betydelse för utredning av brottet, eller
2. kan antas bli föremål för förverkande enligt denna lag.

Befogenheter enligt första stycket har

1. fisketillsynsmän som getts förordnande enligt 34 § tredje stycket, och
2. sådana befattningshavare hos Kustbevakningen, Havs- och vattenmyndigheten eller länsstyrelsen i vars uppgifter det ingår att övervaka efterlevnaden av bestämmelser om fiske.

Samma befogenhet har, om fisket kränker enskild fiskerätt, den som innehar fiskerätten eller den som företräder honom eller henne.

Om egendom har tagits i beslag enligt första stycket ska detta skyndsamt anmälas till *polismyndigheten* eller åklagare. Den som tar emot anmälan ska *förfara* som om han eller hon själv gjort beslaget.

Om egendom har tagits i beslag enligt första stycket ska detta skyndsamt anmälas till *Polismyndigheten* eller åklagare. Den *polisman eller åklagare* som tar emot *en sådan* anmälan *om beslag* ska *vidta samma åtgärder* som om han eller hon själv gjort beslaget.

Om innehavaren av enskild fiskerätt eller den som företräder honom eller henne har tagit fisk i beslag, får dock fiskerättshavaren behålla fisken utan att anmäla det, om beslaget bara grundar sig på denna lag.

Fisk som tagits i beslag och som uppenbarligen bör förklaras förverkad ska omedelbart efter beslaget släppas ut i det vattenområde där den fångats, om den är levnadsduglig och det kan *ske* utan särskilda kostnader eller besvär.

Fisk som tagits i beslag och som uppenbarligen bör förklaras förverkad ska omedelbart efter beslaget släppas ut i det vattenområde där den fångats, om den är levnadsduglig och det kan *göras* utan särskilda kostnader eller besvär.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Senaste lydelse 2011:615.

2.81 Förslag till lag om ändring i ordningslagen (1993:1617)

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs i fråga om ordningslagen (1993:1617)¹

dels att i 2 kap. 8, 11, 20, 27, 28 och 32 §§, 3 kap. 1, 6, 7, och 26 §§ samt 5 kap. 3 § ordet ”polismyndigheten” i olika böjningsformer ska bytas ut mot ”Polismyndigheten” i motsvarande form,

dels att 2 kap. 6, 7 a, 9, 12, 17, 21 och 29 §§ samt 3 kap. 14, 16, 17, 19 och 20 §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 2 kap. 22 § ska lyda ”Polismyndighetens rätt att inställa och upplösa allmänna sammankomster och offentliga tillställningar” och att rubriken närmast före 2 kap. 25 § ska lyda ”Polismyndighetens rätt att förbjuda allmänna sammankomster och offentliga tillställningar”.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

6 §

Ansökan om tillstånd att anordna och anmälan om en allmän sammankomst eller offentlig tillställning *skall* göras *hos polismyndigheten*.

Ansökan *skall* göras skriftligen i god tid. Om möjligt *skall* ansökan ha kommit in senast en vecka före sammankomsten eller tillställningen.

Anmälan *skall* göras skriftligen eller muntligen. Om möjligt *skall* anmälan ha kommit in senast fem dagar före sammankomsten eller tillställningen.

Ansökan om tillstånd att anordna och anmälan om en allmän sammankomst eller offentlig tillställning *ska* göras *till Polismyndigheten*.

Ansökan *ska* göras skriftligen i god tid. Om möjligt *ska* ansökan ha kommit in senast en vecka före sammankomsten eller tillställningen.

Anmälan *ska* göras skriftligen eller muntligen. Om möjligt *ska* anmälan ha kommit in senast fem dagar före sammankomsten eller tillställningen.

7 a §²

Den som enligt 4 eller 5 § är skyldig att söka tillstånd eller anmäla en allmän sammankomst som avses i 1 § första stycket 1 får i samband med att en sådan ansökan eller anmälan görs begära att delta-

Den som enligt 4 eller 5 § är skyldig att söka tillstånd eller anmäla en allmän sammankomst som avses i 1 § första stycket 1 får i samband med att en sådan ansökan eller anmälan görs begära att del-

¹ Senaste lydelse av
2 kap. 8 § 2005:901
2 kap. 11 § 2013:939
2 kap. 20 § 2009:101
2 kap. 27 § 2013:939

2 kap. 28 § 2013:939
2 kap. 32 § 2010:1625
3 kap. 7 § 2009:101
3 kap. 26 § 2005:68
5 kap. 3 § 2009:101.

² Senaste lydelse 2005:901.

Prop. 2013/14:110 gare i sammankomsten *skall* få tillstånd att helt eller delvis täcka ansiktet.

En begäran *skall* vara skriftlig och ha kommit in till *polismyndigheten* inom den tid som anges i 6 §.

tagare i sammankomsten *ska* få tillstånd att helt eller delvis täcka ansiktet.

En begäran *ska* vara skriftlig och ha kommit in till *Polismyndigheten* inom den tid som anges i 6 §.

9 §³

Polismyndigheten får förelägga anordnaren av en allmän sammankomst eller offentlig tillställning att lämna uppgifter utöver vad ansökan, anmälan eller begäran enligt 7 a § *skall* innehålla. Myndigheten får också själv sörja för den utredning som behövs. Anordnaren är dock inte skyldig att redogöra för innehållet i föredrag, tal eller dramatisk eller annan framställning som är avsedd att förekomma vid sammankomsten eller tillställningen.

Om det med anledning av en ansökan om tillstånd att anordna eller en anmälan om en cirkusföreställning eller en offentlig tillställning behövs en undersökning som kräver särskild fackkunskap, får *polismyndigheten* anlita en sakkunnig på anordnarens bekostnad.

Polismyndigheten får förelägga anordnaren av en allmän sammankomst eller offentlig tillställning att lämna uppgifter utöver vad ansökan, anmälan eller begäran enligt 7 a § *ska* innehålla. Myndigheten får också själv sörja för den utredning som behövs. Anordnaren är dock inte skyldig att redogöra för innehållet i föredrag, tal eller dramatisk eller annan framställning som är avsedd att förekomma vid sammankomsten eller tillställningen.

Om det med anledning av en ansökan om tillstånd att anordna eller en anmälan om en cirkusföreställning eller en offentlig tillställning behövs en undersökning som kräver särskild fackkunskap, får *Polismyndigheten* anlita en sakkunnig på anordnarens bekostnad.

12 §

Tält får användas vid allmänna sammankomster eller offentliga tillställningar endast om det har betryggande brandtålighet och stabilitet samt i övrigt tältet och dess inredning erbjuder betryggande säkerhet mot brand eller andra olycksfall och utrymningsvägarna är tillfredsställande. Ett tält som är avsett för flera än 150 personer och som får uppföras utan bygglov (samlingstält) *skall* vara besiktigat och godkänt.

Besiktningen *skall ske* innan täl-

Tält får användas vid allmänna sammankomster eller offentliga tillställningar endast om det har betryggande brandtålighet och stabilitet samt i övrigt tältet och dess inredning erbjuder betryggande säkerhet mot brand eller andra olycksfall och utrymningsvägarna är tillfredsställande. Ett tält som är avsett för flera än 150 personer och som får uppföras utan bygglov (samlingstält) *ska* vara besiktigat och godkänt.

Besiktningen *ska göras* innan

³ Senaste lydelse 2005:901.

tet första gången tas i bruk i Sverige och vid regelbundet återkommande tillfällen. Om tältet har ändrats i något avseende som har väsentlig betydelse för säkerheten, *skall* det besiktigas på nytt.

Godkännande av ett samlingstält *skall* gälla för en tid av minst tre och högst sju år.

Om ett tält, som är avsett att användas vid allmänna sammankomster eller offentliga tillställningar, på grund av skada eller av någon annan orsak inte erbjuder betryggande säkerhet mot brand och andra olycksfall, får *polismyndigheten* förbjuda att tältet används vid sådana sammankomster eller tillställningar så länge felet består.

tältet första gången tas i bruk i Sverige och vid regelbundet återkommande tillfällen. Om tältet har ändrats i något avseende som har väsentlig betydelse för säkerheten, *ska* det besiktigas på nytt.

Godkännande av ett samlingstält *ska* gälla för en tid av minst tre och högst sju år.

Om ett tält, som är avsett att användas vid allmänna sammankomster eller offentliga tillställningar, på grund av skada eller av någon annan orsak inte erbjuder betryggande säkerhet mot brand och andra olycksfall, får *Polismyndigheten* förbjuda att tältet används vid sådana sammankomster eller tillställningar så länge felet består.

17 §

Den som inte följer de ordningsregler för en allmän sammankomst eller offentlig tillställning som *skall* gälla enligt villkor som *polismyndigheten* har meddelat med stöd av 16 § andra stycket är skyldig att på tillsägelse lämna sammankomsten eller tillställningen.

Den som inte följer de ordningsregler för en allmän sammankomst eller offentlig tillställning som *ska* gälla enligt villkor som *Polismyndigheten* har meddelat med stöd av 16 § andra stycket är skyldig att på tillsägelse lämna sammankomsten eller tillställningen.

21 §

Chefen för polismyndigheten skall ha fritt tillträde till allmänna sammankomster och offentliga tillställningar. Detsamma gäller andra personer som polismyndigheten har utsett att närvara.

De personer som Polismyndigheten har utsett att närvara ska ha fritt tillträde till allmänna sammankomster och offentliga tillställningar.

29 §

Till böter eller fängelse i högst sex månader döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1. i egenskap av anordnare bryter mot kravet på tillstånd eller anmälan i 4 eller 5 § eller mot ett villkor eller ett förbud som har meddelats enligt 4 § andra stycket, 5 § fjärde stycket, 15 §, 16 § andra stycket eller 25 §,

2. lämnar oriktig uppgift om något förhållande som han enligt tillämpliga föreskrifter är skyldig att upplysa om i en ansökan eller en anmälan eller om sådana omständigheter som *polismyndigheten* kan begära uppgift om med stöd av

2. lämnar oriktig uppgift om något förhållande som han *eller hon* enligt tillämpliga föreskrifter är skyldig att upplysa om i en ansökan eller en anmälan eller om sådana omständigheter som *Polismyndigheten* kan begära uppgift

3. anordnar en allmän sammankomst eller offentlig tillställning i ett tält som saknar föreskrivet godkännande eller bryter mot ett användningsförbud eller mot ett villkor som har meddelats för användandet,

4. anordnar en allmän sammankomst eller offentlig tillställning och *därvid* tillåter användning av en tivolianordning som saknar föreskrivet godkännande eller bryter mot ett användningsförbud eller mot ett villkor som har meddelats för användandet,

5. anordnar en offentlig tillställning i strid med 14 §,

6. anordnar en allmän sammankomst eller offentlig tillställning utan tillstånd enligt 19 eller 20 § i fall då sådant tillstånd behövs, eller

7. anordnar eller fortsätter en allmän sammankomst eller offentlig tillställning trots att sammankomsten eller tillställningen har inställts eller upplösts enligt 22 eller 23 §.

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot förbudet i 18 § första stycket mot förtäring eller förvaring av alkoholdrycker döms till penningböter, om inte gärningen är belagd med straff i någon annan författning.

Har flera medverkat till en gärning som avses i första stycket *skall* 23 kap. 4 och 5 §§ brottsbalken tillämpas.

3. anordnar en allmän sammankomst eller offentlig tillställning i ett tält som saknar föreskrivet godkännande eller bryter mot ett användningsförbud eller mot ett villkor som har meddelats för användandet,

4. anordnar en allmän sammankomst eller offentlig tillställning och *då* tillåter användning av en tivolianordning som saknar föreskrivet godkännande eller bryter mot ett användningsförbud eller mot ett villkor som har meddelats för användandet,

5. anordnar en offentlig tillställning i strid med 14 §,

6. anordnar en allmän sammankomst eller offentlig tillställning utan tillstånd enligt 19 eller 20 § i fall då sådant tillstånd behövs, eller

7. anordnar eller fortsätter en allmän sammankomst eller offentlig tillställning trots att sammankomsten eller tillställningen har inställts eller upplösts enligt 22 eller 23 §.

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot förbudet i 18 § första stycket mot förtäring eller förvaring av alkoholdrycker döms till penningböter, om inte gärningen är belagd med straff i någon annan författning.

Har flera medverkat till en gärning som avses i första stycket *ska* 23 kap. 4 och 5 §§ brottsbalken tillämpas.

3 kap.

14 §

Vid prövningen av en ansökan om tillstånd som avses i detta kapitel eller i en lokal föreskrift *skall polismyndigheten* beakta vad som krävs av hänsyn till trafiken samt till allmän ordning och säkerhet. Om ansökan avser tillstånd att ta i anspråk en offentlig plats för visst ändamål, *skall* särskild hänsyn tas till gångtrafikens intresse.

Ett beslut av *polismyndigheten* om tillstånd får förenas med de villkor som behövs av hänsyn till trafiken samt till allmän ordning och säkerhet. Villkoren får inte lägga onödigt tvång på allmänheten eller *annars* göra obefogade inskränkningar i den enskildes frihet.

Vid prövningen av en ansökan om tillstånd som avses i detta kapitel eller i en lokal föreskrift *ska Polismyndigheten* beakta vad som krävs av hänsyn till trafiken samt till allmän ordning och säkerhet. Om ansökan avser tillstånd att ta i anspråk en offentlig plats för visst ändamål, *ska* särskild hänsyn tas till gångtrafikens intresse.

Ett beslut av *Polismyndigheten* om tillstånd får förenas med de villkor som behövs av hänsyn till trafiken samt till allmän ordning och säkerhet. Villkoren får inte lägga onödigt tvång på allmänheten eller *på annat sätt* göra obefogade inskränkningar i den enskildes frihet.

16 §

Beslut enligt 14 § gäller för viss

Beslut enligt 14 § gäller för viss

tid eller tills vidare. Beslutet *skall* innehålla de villkor som *polismyndigheten* har meddelat enligt 14 § andra stycket och de villkor som kommunen har ställt upp med stöd av 15 §. Beslut i fråga om mark som inte står under kommunens förvaltning *skall* också innehålla en *erinran* om att medgivande av markägare eller nyttjanderätts-havare kan behövas.

Om kommunen har yttrat sig enligt 2 § *skall* beslutet innehålla *erinran* om möjligheten att överklaga kommunens beslut enligt 10 kap. kommunallagen (1991:900).

tid eller tills vidare. Beslutet *ska* innehålla de villkor som *Polismyndigheten* har meddelat enligt 14 § andra stycket och de villkor som kommunen har ställt upp med stöd av 15 §. Beslut i fråga om mark som inte står under kommunens förvaltning *ska* också innehålla en *upplysning* om att medgivande av markägare eller nyttjanderättshavare kan behövas.

Om kommunen har yttrat sig enligt 2 § *ska* beslutet innehålla en *upplysning* om möjligheten att överklaga kommunens beslut enligt 10 kap. kommunallagen (1991:900).

17 §

Om det behövs för att förebygga oordning eller för att förhindra att människors hälsa eller egendom skadas får *polismyndigheten* i ett särskilt fall ge anvisningar eller tillsägelser till innehavaren och besökande för användningen av sådana bad- eller campingplatser och lokaler eller platser för idrott, friluftsliv, spel, lek, förströelse eller liknande som allmänheten har tillträde till. Om det är nödvändigt får *polismyndigheten* förbjuda fortsatt användning.

Om det behövs föreskrifter om allmän ordning och säkerhet för verksamhet som avses i första stycket, *skall polismyndigheten* anmäla förhållandet till kommunen.

Om det behövs för att förebygga oordning eller för att förhindra att människors hälsa eller egendom skadas får *Polismyndigheten* i ett särskilt fall ge anvisningar eller tillsägelser till innehavaren och besökande för användningen av sådana bad- eller campingplatser och lokaler eller platser för idrott, friluftsliv, spel, lek, förströelse eller liknande som allmänheten har tillträde till. Om det är nödvändigt får *Polismyndigheten* förbjuda fortsatt användning.

Om det behövs föreskrifter om allmän ordning och säkerhet för verksamhet som avses i första stycket, *ska Polismyndigheten* anmäla förhållandet till kommunen.

19 §

Om någon inte vidtar en åtgärd som *åligger honom* enligt detta kapitel, lokala föreskrifter eller beslut eller villkor som har meddelats med stöd av 5 §, 14 § andra stycket eller 15 §, får *polismyndigheten* förelägga honom att inom viss tid vidta åtgärden. Detta gäller endast om han inte vidtar rättelse genast efter tillsägelse eller inte kan anträffas efter rimlig efter-

Om någon inte vidtar en åtgärd som *han eller hon är skyldig att utföra* enligt detta kapitel, lokala föreskrifter eller beslut eller villkor som har meddelats med stöd av 5 §, 14 § andra stycket eller 15 §, får *Polismyndigheten* förelägga honom *eller henne* att inom viss tid vidta åtgärden. Detta gäller endast om han *eller hon* inte vidtar rättelse genast efter tillsägelse eller

Även om det inte följer av första stycket får föreläggande, utan föregående tillsägelse, avse skyldighet att ta bort upplag, försäljningsstånd, ställningar, skyltar, containrar och andra anordningar som har placerats på en offentlig plats utan nödvändigt tillstånd enligt 1 § eller i strid med villkor som gäller för tillståndet. Detsamma gäller i fråga om anordningar som inte har tagits bort efter utgången av giltighetstiden för tillståndet.

Ett föreläggande enligt andra stycket får, om det avser en container eller något annat skrymmande föremål som ställts upp på offentlig plats, riktas också mot föremålets ägare eller den som är i ägarens ställe, även om föremålet ställts upp för någon annans räkning. Det sagda gäller inte om det är uppenbart att någon annan än föremålets ägare eller den som är i hans ställe har bestämt platsen för uppställningen.

Ett föreläggande enligt andra stycket får, om det avser en container eller något annat skrymmande föremål som ställts upp på offentlig plats, riktas också mot föremålets ägare eller den som är i ägarens ställe, även om föremålet ställts upp för någon annans räkning. Det sagda gäller inte om det är uppenbart att någon annan än föremålets ägare eller den som är i hans *eller hennes* ställe har bestämt platsen för uppställningen.

20 §

I föreläggande får vite sättas ut eller, som påföljd *för underlåtenhet att följa* föreläggandet, anges att rättelse kan komma att ske på den försumliges bekostnad genom *polismyndighetens* försorg.

I *ett* föreläggande får vite sättas ut eller, som påföljd *om föreläggandet inte följs*, anges att rättelse kan komma att vidtas på den försumliges bekostnad genom *Polismyndighetens* försorg.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.82 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:260) om offentlig anställning Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 5, 19 och 31 §§ lagen (1994:260) om offentlig anställning ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §

Utöver de krav på svenskt medborgarskap som följer av rege- ringsformen eller någon annan lag gäller också att bara svenska medborgare får ha en anställning som åklagare eller *polis* eller ha en mi- litär anställning.

Utöver de krav på svenskt medborgarskap som följer av rege- ringsformen eller någon annan lag gäller också att bara svenska medborgare får ha en anställning som åklagare eller *polisman* eller ha en militär anställning.

19 §

Disciplinpåföljd får inte meddelas efter det att arbetstagarens anställning har upphört eller uppsägning har ägt rum.

Vad som sägs i första stycket gäller inte, om arbetstagaren övergår från en myndighet till en annan inom *domstols-, åklagar- respektive polisväsendet*.

Det som sägs i första stycket gäller inte, om arbetstagaren övergår från en myndighet till en annan

1. inom domstolsväsendet,
2. inom åklagarväsendet, eller
3. mellan Polismyndigheten och Säkerhetspolisen.

31 §¹

En arbetstagare vid *polisväsen- det*, utrikesförvaltningen, Försvarsmakten, Fortifikationsverket, Försvarets materielverk, Totalförsvarets rekryteringsmyndighet, Försvvarshögskolan eller Försvarets radioanstalt får med omedelbar verkan skiljas från sina arbetsuppgifter, om det är nödvändigt med hänsyn till landets bästa.

En arbetstagare vid *Polismyn- digheten, Säkerhetspolisen*, utri- kesförvaltningen, Försvarsmakten, Fortifikationsverket, Försvarets materielverk, Totalförsvarets rekryteringsmyndighet, Försvvarshögskolan eller Försvarets radioanstalt får med omedelbar verkan skiljas från sina arbetsuppgifter, om det är nödvändigt med hänsyn till landets bästa.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Senaste lydelse 2010:463.

Prop. 2013/14:110 2.83 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:261)
om fullmaktsanställning

Härigenom föreskrivs att 9 § lagen (1994:261) om fullmaktsanställning ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

En arbetstagare vid *polisväsendet*, utrikesförvaltningen, Försvarsmakten, Fortifikationsverket, Försvarets materielverk, Försvarshögskolan eller Försvarets radioanstalt får skiljas från sina arbetsuppgifter enligt 31 § lagen (1994:260) om offentlig anställning.

9 §¹

En arbetstagare vid *Polismyndigheten*, *Säkerhetspolisen*, utrikesförvaltningen, Försvarsmakten, Fortifikationsverket, Försvarets materielverk, Försvarshögskolan eller Försvarets radioanstalt får skiljas från sina arbetsuppgifter enligt 31 § lagen (1994:260) om offentlig anställning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Senaste lydelse 1997:179.

2.84 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:451) Prop. 2013/14:110
om intensivövervakning med elektronisk
kontroll

Härigenom föreskrivs att 17 § lagen (1994:451) om intensivövervakning med elektronisk kontroll ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

17 §¹

Om övervakningsnämnden bestämmer att beslutet om verkställighet utanför anstalt *skall* upphävas eller om det bestäms att beslutet tills vidare inte *skall* gälla, *skall* den dömde, om verkställigheten har påbörjats, föras till en kriminalvårdsanstalt för fortsatt verkställighet av fängelsestraffet. Polismyndigheten *i den ort där den dömde vistas skall* förpassa honom till en sådan anstalt.

Om det bedöms kunna ske utan fara för att den dömde avviker, får *polismyndigheten* förelägga honom att inställa sig vid kriminalvårdsanstalten i stället för att förpassa honom dit.

Om övervakningsnämnden bestämmer att beslutet om verkställighet utanför anstalt *ska* upphävas eller om det bestäms att beslutet tills vidare inte *ska* gälla, *ska* den dömde, om verkställigheten har påbörjats, föras till en kriminalvårdsanstalt för fortsatt verkställighet av fängelsestraffet. Polismyndigheten *ska* förpassa *den dömde* till en sådan anstalt.

Om det bedöms kunna ske utan fara för att den dömde avviker, får *Polismyndigheten* förelägga honom *eller henne* att inställa sig vid kriminalvårdsanstalten i stället för att förpassa honom *eller henne* dit.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Senaste lydelse 1996:784.

2.85 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:569) om Sveriges samarbete med de internationella tribunalerna för brott mot internationell humanitär rätt

Härigenom föreskrivs att 8 och 12 a §§ lagen (1994:569) om Sveriges samarbete med de internationella tribunalerna för brott mot internationell humanitär rätt ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 §¹

Ett beslut om utlämning till tribunalen *skall* verkställas av *polismyndigheten*. Om den som *skall* utlämnas är på fri fot, får han eller hon, om det är nödvändigt för att utlämningen *skall* kunna genomföras, omhändertas och tas i förvar av *polismyndigheten*, dock längst under *fyrtyoåtta* timmar.

Ett beslut om utlämning till tribunalen *ska* verkställas av *Polismyndigheten*. Om den som *ska* utlämnas är på fri fot, får han eller hon, om det är nödvändigt för att utlämningen *ska* kunna genomföras, omhändertas och tas i förvar av *Polismyndigheten*, dock längst under *48* timmar.

12 a §²

Chefen för Justitiedepartementet får meddela tillstånd till transport genom Sverige av en frihetsberövad person som för att utlämnas eller i annat syfte *skall* överföras mellan en annan stat och tribunalen. Under en sådan transport *skall* frihetsberövandet bestå om inte tribunalen begär att den som överförs *skall* friges.

För flygtransport utan planerad mellanlandning här i landet krävs inte tillstånd enligt första stycket. Om en oplanerad mellanlandning sker, *skall polismyndighet* ta den som överförs i förvar till dess en ansökan görs om tillstånd till transport enligt första stycket och genast underrätta chefen för Justitiedepartementet om detta. Görs ingen ansökan *senast* 96 timmar från den oplanerade landningen, *skall* personen omedelbart friges.

Chefen för Justitiedepartementet får meddela tillstånd till transport genom Sverige av en frihetsberövad person som för att utlämnas eller i annat syfte *ska* överföras mellan en annan stat och tribunalen. Under en sådan transport *ska* frihetsberövandet bestå om inte tribunalen begär att den som överförs *ska* friges.

För flygtransport utan planerad mellanlandning här i landet krävs inte tillstånd enligt första stycket. Om en oplanerad mellanlandning sker, *ska Polismyndigheten* ta den som överförs i förvar till dess en ansökan görs om tillstånd till transport enligt första stycket och genast underrätta chefen för Justitiedepartementet om detta. Görs ingen ansökan *inom* 96 timmar från den oplanerade landningen, *ska* personen omedelbart friges.

¹ Senaste lydelse 2003:1165.

² Senaste lydelse 2002:330.

Om tillstånd har meddelats enligt första stycket, får *polismyndighet* vid behov ta den som överförs i förvar. I fråga om tvångsmedel i ett ärende om transport gäller bestämmelserna i 5 §.

Om tillstånd har meddelats enligt första stycket, får *Polismyndigheten* vid behov ta den som överförs i förvar. I fråga om tvångsmedel i ett ärende om transport gäller bestämmelserna i 5 §.

Prop. 2013/14:110

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.86 Förslag till lag om ändring i sjölagen
(1994:1009)

Härigenom föreskrivs att 18 kap. 19 § och 22 kap. 10 § sjölagen (1994:1009) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

18 kap.

19 §¹

Sjöfartsverket, Transportstyrelsen, Kustbevakningen, Tullverket och *polismyndighet* ska lämna en tingsrätt som håller sjöförklaringen medverkan tingsrätten begär för utredningen. För *polismyndigheternas* utredningar gäller bestämmelserna om förundersökning i 23 kap. rättegångsbalken.

Sjöfartsverket, Transportstyrelsen, Kustbevakningen, Tullverket och *Polismyndigheten* ska lämna en tingsrätt som håller sjöförklaringen medverkan *som* tingsrätten begär för utredningen. För *Polismyndighetens* utredningar gäller bestämmelserna om förundersökning i 23 kap. rättegångsbalken.

22 kap.

10 §²

Kustbevakningen, Tullverket och *polismyndigheterna* skall biträda registermyndigheten med att vaka över att bestämmelser i lag eller annan författning om registrering och identifiering av skepp och inskrivning av rätt till skepp och andel i sådan egendom följs. *De angivna myndigheterna* har, liksom registermyndigheten, för detta ändamål rätt till tillträde till ett skepp. De *skall* underrätta registermyndigheten om försummelser att följa bestämmelserna.

Kustbevakningen, Tullverket och *Polismyndigheten* ska biträda registermyndigheten med att vaka över att bestämmelser i lag eller annan författning om registrering och identifiering av skepp och inskrivning av rätt till skepp och andel i sådan egendom följs. *Dessa myndigheter* har, liksom registermyndigheten, för detta ändamål rätt till tillträde till ett skepp. De *ska* underrätta registermyndigheten om försummelser att följa bestämmelserna.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Senaste lydelse 2008:1311.

² Senaste lydelse 2001:384.

2.87 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 10 kap. 9 och 10 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

10 kap.

9 §¹

Tillsynen över *efterlevnaden av* bestämmelserna i detta kapitel *skall vad avser motordrivna fordon utövas av polismyndigheterna samt av Tullverket vad avser gränskontroll.*

Kustbevakningen *skall* utöva tillsynen av båtar. *Polismyndigheterna skall* dock utöva sådan tillsyn inom områden som inte övervakas av Kustbevakningen.

Tillsynen över *att* bestämmelserna i detta kapitel *följs ska utövas av Polismyndigheten när det gäller motordrivna fordon och av Tullverket när det gäller gränskontroll.*

Kustbevakningen *ska* utöva tillsynen av båtar. *Polismyndigheten ska* dock utöva sådan tillsyn inom områden som inte övervakas av Kustbevakningen.

10 §

För *kontroll av efterlevnaden av* bestämmelserna i detta kapitel har *polismyndigheterna* och andra tillsynsmyndigheter rätt att få tillträde till låsta utrymmen i fordon och båtar. Myndigheterna har rätt att få de upplysningar, handlingar och prov som behövs för tillsynen. För uttagna prov betalas inte ersättning.

För *att kontrollera att* bestämmelserna i detta kapitel *följs* har *Polismyndigheten* och andra tillsynsmyndigheter rätt att få tillträde till låsta utrymmen i fordon och båtar. Myndigheterna har rätt att få de upplysningar, handlingar och prov som behövs för tillsynen. För uttagna prov betalas inte ersättning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Senaste lydelse 1999:431.

Prop. 2013/14:110 2.88 Förslag till lag om ändring i lagen
(1994:1809) om totalförsvarsplikt

Härigenom föreskrivs att i 10 kap. 6 § lagen (1994:1809) om totalförsvarsplikt¹ ordet ”polismyndighetens” ska bytas ut mot ”Polismyndighetens”.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Senaste lydelse av 10 kap. 6 § 2010:448.

2.89 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:832)
om obduktion m.m.

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 18 och 19 §§ lagen (1995:832) om obduktion m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

18 §

Beslut om rättsmedicinsk undersökning som avses i 13–15 §§ meddelas av *polismyndighet*. Även allmän domstol eller allmän åklagare får besluta om rättsmedicinsk undersökning som avses i 13 § 1. Beslut om rättsmedicinsk undersökning som avses i 16 § meddelas av allmän domstol.

Beslut om rättsmedicinsk undersökning som avses i 13–15 §§ meddelas av *Polismyndigheten*. Även allmän domstol eller allmän åklagare får besluta om rättsmedicinsk undersökning som avses i 13 § 1. Beslut om rättsmedicinsk undersökning som avses i 16 § meddelas av allmän domstol.

19 §

Om det inte är uppenbart obehövt *skall polismyndigheten* underrättas om tid och plats för en rättsmedicinsk undersökning. *Polisen* får närvara vid en sådan undersökning.

Om det inte är uppenbart obehövt *ska Polismyndigheten* underrättas om tid och plats för en rättsmedicinsk undersökning. *En polisman* får närvara vid en sådan undersökning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.90 Förslag till lag om ändring i pantbankslagen
(1995:1000)

Härigenom föreskrivs att 27 § och rubriken närmast före 27 § pantbankslagen (1995:1000) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Poliskontroll

Polismyndighetens kontroll

27 §

En pantbank är skyldig att på begäran lämna ut uppgifter ur pantboken till *polismyndigheten*. En sådan begäran får avse viss systematisk rapportering till *polismyndigheten*.

Pantbanken *skall* också lämna *polismyndigheten* tillträde till pantbankens lokaler för undersökning av pantlagret och granskning av pantboken och de handlingar som ligger till grund för den.

En pantbank är skyldig att på begäran lämna ut uppgifter ur pantboken till *Polismyndigheten*. En sådan begäran får avse viss systematisk rapportering till *myndigheten*.

Pantbanken *ska* också lämna *Polismyndigheten* tillträde till pantbankens lokaler för undersökning av pantlagret och granskning av pantboken och de handlingar som ligger till grund för den.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.91 Förslag till lag om ändring i vapenlagen (1996:67)

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs i fråga om vapenlagen (1996:67)¹

dels att 2 kap. 17–22 §§ ska upphöra att gälla,

dels att rubrikerna närmast före 2 kap. 17 och 18 §§ samt 20–22 §§ ska utgå,

dels att i 2 kap. 10–10 b, 12 och 14 §§, 3 kap. 1 a, 6 och 8 §§, 4 kap. 2 §, 5 kap. 7 § samt 6 kap. 3 b, 4 och 4 a §§ ordet ”polismyndigheten” ska bytas ut mot ”Polismyndigheten”,

dels att 1 kap. 8 §, 2 kap. 7 §, 4 kap. 4 §, 5 kap. 3 och 5 §§, 6 kap. 1–3 a, 6 och 7 §§, 7 kap. 3 §, 8 kap. 2 §, 9 kap. 7 §, 10 kap. 1 och 2 §§ samt 11 kap. 1 och 2 §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubriken till 2 kap. ska lyda ”Tillstånd”,

dels att det i lagen ska införas ett nytt kapitel, 1 a kap., av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

8 §²

I fråga om skjutvapen som innehas av staten gäller endast 2 kap. 17–21 §§ och 2 a kap. 5 §. Lagen gäller inte ammunition som innehas av staten.

I fråga om skjutvapen och ammunition som tillverkas för staten gäller endast 2 a kap. 1–4 och 6 §§.

I fråga om skjutvapen som innehas av staten gäller endast 1 a kap. 6–11 §§ och 2 a kap. 5 §. Lagen gäller inte ammunition som innehas av staten.

¹ Senaste lydelse av
2 kap. 10 § 2012:306
2 kap. 10 a § 2012:306
2 kap. 10 b § 2012:306
2 kap. 14 § 2000:147
2 kap. 17 § 2006:386
2 kap. 18 § 2012:306
2 kap. 19 § 1999:74
2 kap. 20 § 1999:74

2 kap. 21 § 1999:74
2 kap. 22 § 2010:364
3 kap. 1 a § 2006:386
3 kap. 8 § 2006:386
4 kap. 2 § 2006:386
5 kap. 7 § 2000:147
6 kap. 3 b § 2012:306
6 kap. 4 § 2012:306
6 kap. 4 a § 2012:306.

² Senaste lydelse 2011:467.

1 a kap.

***Behandling av personuppgifter
i vapenregister och vapenärenden***

Personuppgiftsansvar

1 §

Polismyndigheten är personuppgiftsansvarig för behandling av personuppgifter i vapenregister och vapenärenden.

2 §

Polismyndigheten ska utse ett eller flera personuppgiftsombud för behandlingen av personuppgifter i vapenregister och vapenärenden.

Myndigheten ska anmäla till tillsynsmyndigheten enligt personuppgiftslagen (1998:204) när ett personuppgiftsombud utses eller entledigas.

Behandling av känsliga personuppgifter

3 §

Uppgifter om en person får inte behandlas enbart på grund av vad som är känt om personens ras eller etniska ursprung, politiska åsikter, religiösa eller filosofiska övertygelse, medlemskap i fackförening, hälsa eller sexualliv.

Om uppgifter om en person behandlas på annan grund, får de kompletteras med sådana uppgifter som avses i första stycket när det är absolut nödvändigt för syftet med behandlingen. Uppgifter som avses i första stycket får också behandlas om det är nödvändigt för diarieföring eller om uppgifterna har lämnats till Polismyndigheten i en anmälan eller liknande och behandlingen är nödvändig för handläggningen.

4 §

Vid sökning i personuppgifter som behandlas med stöd av denna

lag får uppgifter som avslöjar ras, etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös eller filosofisk övertygelse, medlemskap i fackförening eller som rör hälsa eller sexualliv inte användas som sökbegrepp.

Tillgången till personuppgifter

5 §

Tillgången till personuppgifter ska begränsas till vad varje tjänsteman behöver för att kunna fullgöra sina arbetsuppgifter.

Rättelse och skadestånd

6 §

Bestämmelserna i personuppgiftslagen (1998:204) om rättelse och skadestånd tillämpas på motsvarande sätt vid behandling av personuppgifter enligt denna lag eller enligt föreskrifter som avses i 15 §.

Vapenregister

7 §

Polismyndigheten ska med hjälp av automatiserad behandling föra separata register över

1. personer och organisationer som enligt denna lag har meddelats tillstånd att inneha skjutvapen eller ammunition eller tillstånd att låna skjutvapen samt personer som tillhör hemvärnets personal och som av Försvarsmakten har tilldelats skjutvapen för förvaring i bostaden (vapeninnehavarregistret),

2. de skjutvapen för vilka tillstånd till innehav har meddelats enligt denna lag samt skjutvapen som upphittats eller anmälts stulna eller försvunna (vapenregistret), och

3. personer och organisationer som har meddelats tillstånd enligt denna lag att driva handel med skjutvapen, fysiska personer som

har ett betydande inflytande över en sådan juridisk person som har tillstånd att driva handel med skjutvapen, personer som har godkänts att som föreståndare eller ersättare svara för sådan verksamhet samt personer och organisationer som har meddelats tillstånd enligt denna lag att ta emot skjutvapen för översyn eller reparation (vapenhandlarregistret).

Av vapeninnehavarregistret får det inte framgå vilka vapen som Försvarsmakten har tilldelat någon som tillhör hemvärnets personal. Registret får inte användas för att göra automatiserade sammanställningar över personer som tillhör hemvärnets personal.

Vapenregistrens ändamål

8 §

Vapenregistren ska ha till ändamål att

1. underlätta handläggningen av frågor om tillstånd enligt denna lag, och

2. ge information om sådana uppgifter som behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller för att utreda eller beivra brott med anknytning till skjutvapen.

Bevarande och gallring av uppgifter i vapenregister

9 §

Uppgifter i vapenregister får inte bevaras där längre än vad som behövs för något av de ändamål som anges i 8 §.

10 §

Utan hinder av vad som sägs i 9 § ska uppgifter om skjutvapen och sådana vapendelar som avses i 2 a kap. bevaras i vapenregister i 20 år. Detsamma gäller uppgifter om namn, adress och organisa-

tions- eller personnummer avseende den som har meddelats tillstånd att inneha skjutvapen eller tillstånd att driva handel med skjutvapen.

11 §

Uppgifter i vapeninnehavarregistret om personer som tillhör hemvärnets personal ska gallras när Försvarsmakten har meddelat att uppgiften inte längre är aktuell.

Utlämnande av uppgifter i vapenregister

12 §

Personuppgifter som behandlas i vapenregister och som är nödvändiga för att framställa rättsstatistik ska lämnas till den myndighet som ansvarar för att framställa sådan statistik.

13 §

Om det är förenligt med svenska intressen, får personuppgifter som behandlas i vapenregister lämnas till

1. Interpol eller Europol, eller till en polismyndighet eller åklagarmyndighet i en stat som är ansluten till Interpol, om det behövs för att myndigheten eller organisationen ska kunna förebygga, förhindra, upptäcka, utreda eller beivra brott, eller

2. utländsk underrättelse- eller säkerhetstjänst.

Uppgifter får vidare lämnas till en utländsk myndighet eller mellanfolklig organisation, om utlämnandet följer av en internationell överenskommelse som Sverige efter riksdagens godkännande har tillträtt.

14 §

Säkerhetspolisen får medges direktåtkomst till vapenregister.

15 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar ytterligare föreskrifter om

1. förande av vapenregister,
2. åtkomst till uppgifter i registren,
3. digital arkivering, och
4. att personuppgifter som behandlas i vapenregister får lämnas ut även i andra fall än som avses i 12–14 §§.

2 kap.

7 §

Om tillstånd att inneha skjutvapen meddelas någon som *skall* förvärva ett sådant vapen, gäller tillståndet under förutsättning att förvärvet görs inom sex månader från dagen för tillståndet eller den längre tid som *polismyndigheten* bestämmer.

Om tillstånd att inneha skjutvapen meddelas någon som *ska* förvärva ett sådant vapen, gäller tillståndet under förutsättning att förvärvet görs inom sex månader från dagen för tillståndet eller den längre tid som *Polismyndigheten* bestämmer.

4 kap.4 §³

Skjutvapen som *skall* skrotas *skall* lämnas till *en polismyndighet*. Den som lämnar ett vapen för skrotning *skall* bifoga tillståndsbeviset.

Skjutvapen som *ska* skrotas *ska* lämnas till *Polismyndigheten*. Den som lämnar ett vapen för skrotning *ska* bifoga tillståndsbeviset.

5 kap.3 §⁴

En innehavare får lämna över sitt skjutvapen eller sin ammunition till någon annan för förvaring om han eller hon inte själv kan ta hand om egendomen eller om det annars finns särskilda skäl. För sådan förvaring krävs tillstånd om inte utlåning i motsvarande fall är tillåten enligt 3 kap. Vid tillståndsprövningen *skall polismyndigheten* särskilt beakta möjlighe-

En innehavare får lämna över sitt skjutvapen eller sin ammunition till någon annan för förvaring om han eller hon inte själv kan ta hand om egendomen eller om det annars finns särskilda skäl. För sådan förvaring krävs tillstånd om inte utlåning i motsvarande fall är tillåten enligt 3 kap. Vid tillståndsprövningen *ska Polismyndigheten* särskilt beakta möjlighe-

³ Senaste lydelse 2006:386.

⁴ Senaste lydelse 2000:147.

ten för mottagaren att erbjuda en säker förvaring. Tillståndet *skall* tidsbegränsas.

Den *hos vilken vapnet förvaras* får använda *vapnet* endast om han eller hon har tillstånd att inneha vapen av samma typ.

ten för mottagaren att erbjuda en säker förvaring. Tillståndet *ska* tidsbegränsas.

Den *som förvarar vapnet* får använda *det* endast om han eller hon har tillstånd att inneha vapen av samma typ.

5 §

När det finns särskild anledning till det får *en polismyndighet* även i annat fall än som avses i 2 kap. besluta att tillstånd att inneha skjutvapen *skall* förenas med villkor att vapnet *skall* förvaras på visst sätt.

När det finns särskild anledning till det får *Polismyndigheten* även i annat fall än som avses i 2 kap. besluta att tillstånd att inneha skjutvapen *ska* förenas med villkor att vapnet *ska* förvaras på visst sätt.

6 kap.

1 §⁵

Ett tillstånd att inneha skjutvapen eller att föra in skjutvapen till Sverige *skall* återkallas av *polismyndigheten* om

- a) tillståndshavaren visat sig vara olämplig att inneha skjutvapen,
- b) tillståndshavaren utan godtagbar anledning vägrat *polismyndigheten* tillträde för att kontrollera att förvaringsbestämmelserna följs,
- c) förutsättningarna för tillståndet inte längre finns, eller
- d) det annars finns någon skälig anledning att återkalla tillståndet.

Första stycket gäller också i fråga om tillstånd att förvara skjutvapen hos någon annan.

Ett tillstånd att inneha skjutvapen eller att föra in skjutvapen till Sverige *ska* återkallas av *Polismyndigheten* om

- b) tillståndshavaren utan godtagbar anledning vägrat *Polismyndigheten* tillträde för att kontrollera att förvaringsbestämmelserna följs,
- c) det annars finns någon skälig anledning att återkalla tillståndet.

2 §⁶

Ett tillstånd att inneha ammunition *skall* återkallas av *polismyndigheten* om

- a) förutsättningarna för tillståndet inte längre finns,
- b) tillståndshavaren har missbrukat sin ammunition, eller
- c) *om* det annars finns någon skälig anledning att återkalla tillståndet.

Ett tillstånd att inneha ammunition *ska* återkallas av *Polismyndigheten* om

- c) det annars finns någon skälig anledning att återkalla tillståndet.

3 §⁷

Ett tillstånd att driva handel med skjutvapen *skall* återkallas av *polismyndigheten* om

Ett tillstånd att driva handel med skjutvapen *ska* återkallas av *Polismyndigheten* om

⁵ Senaste lydelse 2000:147.

⁶ Senaste lydelse 2000:147.

⁷ Senaste lydelse 2006:386.

- a) tillståndshavaren inte längre driver yrkesmässig handel,
 b) förutsättningarna för tillståndet inte längre finns, eller
 c) det annars finns någon skälig anledning att återkalla tillståndet.

Tillståndet får också återkallas om tillståndshavaren har åsidosatt en bestämmelse i denna lag eller en föreskrift eller ett villkor som meddelats med stöd av lagen.

Första och andra styckena gäller på motsvarande sätt i fråga om tillstånd att ta emot skjutvapen för reparation eller översyn.

3 a §⁸

Ett tillstånd att låna skjutvapen skall återkallas av *polismyndigheten* om

- a) innehavaren har visat sig vara olämplig att inneha skjutvapen,
 b) förutsättningar för tillståndet inte längre finns, eller
 c) det annars finns någon skälig anledning att återkalla tillståndet.

6 §⁹

En läkare som bedömer att en patient av medicinska skäl är olämplig att inneha skjutvapen ska omedelbart anmäla detta till *polismyndigheten på den ort där patienten är folkbokförd*. Anmälan behöver inte göras om det med hänsyn till omständigheterna står klart för läkaren att patienten inte har tillstånd att inneha skjutvapen.

Den anmälningsskyldighet som läkare har enligt första stycket gäller även i fråga om en person som genomgår rättspsykiatrisk undersökning eller utredning enligt 7 § lagen (1991:2041) om särskild personutredning i brottmål, m.m.

7 §¹⁰

Om *en polismyndighet* får kännedom om omständigheter som kan medföra att en person som tillhör hemvärnets personal är olämplig att inneha skjutvapen, skall myndigheten omedelbart underrätta Försvarsmakten om dessa omständigheter.

Om *Polismyndigheten* får kännedom om omständigheter som kan medföra att en person som tillhör hemvärnets personal är olämplig att inneha skjutvapen, ska myndigheten omedelbart underrätta Försvarsmakten om dessa omständigheter.

⁸ Senaste lydelse 2006:386.

⁹ Senaste lydelse 2012:306.

¹⁰ Senaste lydelse 2006:386.

7 kap.

3 §

Innehavare av ett skjutvapen eller ammunition som *skall* lösas in är skyldig att enligt *polismyndighetens* beslut lämna över vapnet eller ammunitionen till *polismyndigheten* eller den som myndigheten bestämmer. Om det finns ett tillståndsbevis eller någon annan motsvarande handling, *skall* även den lämnas över till *polismyndigheten*.

Innehavare av ett skjutvapen eller ammunition som *ska* lösas in är skyldig att enligt *Polismyndighetens* beslut lämna över vapnet eller ammunitionen till *myndigheten* eller den som myndigheten bestämmer. Om det finns ett tillståndsbevis eller någon annan motsvarande handling, *ska* även den lämnas över till *Polismyndigheten*.

8 kap.

2 §

Om skjutvapen eller ammunition ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo, får *polismyndigheten* besluta att egendomen tills vidare *skall* förvaras av myndigheten eller någon annan som myndigheten anvisar, när det finns särskild anledning till det. Den som har hand om boet är i så fall skyldig att efter *polismyndighetens* beslut lämna över vapnen och ammunitionen till den som *skall* förvara egendomen.

Om skjutvapen eller ammunition ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo, får *Polismyndigheten* besluta att egendomen tills vidare *ska* förvaras av myndigheten eller någon annan som myndigheten anvisar, när det finns särskild anledning till det. Den som har hand om boet är i så fall skyldig att efter *Polismyndighetens* beslut lämna över vapnen och ammunitionen till den som *ska* förvara egendomen.

9 kap.7 §¹¹

Om någon frivilligt lämnar in skjutvapen eller ammunition till *en polismyndighet*, får åtal mot *denne* för olovligt innehav av vapnet eller ammunitionen väckas av åklagaren endast om det är motiverat från allmän synpunkt.

Om någon frivilligt lämnar in skjutvapen eller ammunition till *Polismyndigheten*, får åtal mot *honom eller henne* för olovligt innehav av vapnet eller ammunitionen väckas av åklagaren endast om det är motiverat från allmän synpunkt.

10 kap.

1 §

En polismyndighets beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Polismyndighetens beslut enligt denna lag som gäller en fysisk person får överklagas till den förvaltningsrätt inom vars domkrets han eller hon var folkbokförd vid tidpunkten för beslutet.

I övriga fall överklagas beslut

¹¹ Senaste lydelse 2000:147.

enligt denna lag till den förvaltningsrätt inom vars domkrets det första beslutet fattades.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

2 §

En polismyndighets eller en domstols beslut enligt denna lag skall gälla omedelbart, om inte annat förordnas. En polismyndighets beslut om återkallelse av handelstillstånd skall dock gälla omedelbart endast i de fall *då så* har förordnats i beslutet. Ett sådant förordnande får meddelas om det finns särskilda skäl.

Polismyndighetens eller en domstols beslut enligt denna lag *ska* gälla omedelbart, om inte annat förordnas. Polismyndighetens beslut om återkallelse av handelstillstånd *ska* dock gälla omedelbart endast i de fall *det* har förordnats i beslutet. Ett sådant förordnande får meddelas om det finns särskilda skäl.

11 kap.

1 §¹²

Regeringen får meddela föreskrifter om att

a) denna lag eller vissa föreskrifter i lagen *skall* tillämpas även i fråga om andra föremål än sådana som anges i 1 kap. 2 och 3 §§, om föremålen är särskilt ägnade att användas vid brott mot någons liv, hälsa eller personliga säkerhet,

b) anslagsenergin eller utgångshastigheten hos en projektil från ett skjutvapen *skall* understiga ett visst värde eller att vapnet *skall* vara konstruerat på ett visst sätt för att vapnet *skall* anses vara effektbegränsat enligt 2 kap. 1 §,

c) bestämmelserna om tillstånd i 2 kap. 1 § inte *skall* gälla innehav av skjutvapen som lämnats över från staten till

– statliga tjänstemän eller personer som tillhör det militära försvaret, räddningstjänsten eller polisväsendet

– den som för statens räkning tillverkar krigsmateriel, eller
– frivilliga försvarsorganisationer,

d) tillstånd *skall* krävas för överföring av skjutvapen eller ammuni-

a) denna lag eller vissa föreskrifter i lagen *ska* tillämpas även i fråga om andra föremål än sådana som anges i 1 kap. 2 och 3 §§, om föremålen är särskilt ägnade att användas vid brott mot någons liv, hälsa eller personliga säkerhet,

b) anslagsenergin eller utgångshastigheten hos en projektil från ett skjutvapen *ska* understiga ett visst värde eller att vapnet *ska* vara konstruerat på ett visst sätt för att vapnet *ska* anses vara effektbegränsat enligt 2 kap. 1 §,

c) bestämmelserna om tillstånd i 2 kap. 1 § inte *ska* gälla innehav av skjutvapen som lämnats över från staten till

– statliga tjänstemän eller personer som tillhör det militära försvaret, räddningstjänsten, Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen,

d) tillstånd *ska* krävas för överföring av skjutvapen eller ammuni-

¹² Senaste lydelse 2006:386.

tion från Sverige till ett annat land,

e) den som avser att föra ut ett skjutvapen från Sverige eller lånar ut ett skjutvapen till någon som är fast bosatt i ett annat land och inte *skall* använda vapnet endast i Sverige, *skall* anmäla detta till *polismyndigheten*, och *om att*

f) denna lag inte *skall* gälla i fråga om skjutvapen och ammunition som en företrädare för en annan stats myndighet medför vid tillfällig tjänstgöring i Sverige eller vid resa för tjänsteändamål genom Sverige.

tion från Sverige till ett annat land,

e) den som avser att föra ut ett skjutvapen från Sverige eller lånar ut ett skjutvapen till någon som är fast bosatt i ett annat land och inte *ska* använda vapnet endast i Sverige, *ska* anmäla detta till *Polismyndigheten*, och

f) denna lag inte *ska* gälla i fråga om skjutvapen och ammunition som en företrädare för en annan stats myndighet medför vid tillfällig tjänstgöring i Sverige eller vid resa för tjänsteändamål genom Sverige.

2 §¹³

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

a) undantag från kravet på tillstånd för att inneha start- eller signalvapen,

b) krav på skjutskicklighet, utbildning, ålder och de förutsättningar i övrigt som *skall* vara uppfyllda för tillstånd att inneha eller låna skjutvapen,

c) krav på kunskap för att få tillstånd att driva handel med skjutvapen och vad som i övrigt *skall* gälla vid sådan handel,

d) vad som *skall* iakttas utöver bestämmelserna i 4 kap. vid ändring och reparation av skjutvapen,

e) krav på vapenhandlares, museers och sammanslutningars förvaring av andra vapen än effektbegränsade vapen och på sammanslutningars förvaring av ammunition,

f) de förutsättningar i övrigt som *skall* vara uppfyllda för tillstånd enligt denna lag,

g) utfärdande av europeiska skjutvapenpass till dem som har tillstånd att inneha skjutvapen i Sverige,

h) förutsättningar för och förfaringssätt vid medgivande av att personer bosatta i Sverige *skall* få tillstånd att förvärva skjutvapen i ett annat land,

i) krav på att den som förvärvat

Regeringen eller den myndighet *som* regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

a) undantag från kravet på tillstånd för att inneha start- eller signalvapen,

b) krav på skjutskicklighet, utbildning, ålder och de förutsättningar i övrigt som *ska* vara uppfyllda för tillstånd att inneha eller låna skjutvapen,

c) krav på kunskap för att få tillstånd att driva handel med skjutvapen och vad som i övrigt *ska* gälla vid sådan handel,

d) vad som *ska* iakttas utöver bestämmelserna i 4 kap. vid ändring och reparation av skjutvapen,

e) krav på vapenhandlares, museers och sammanslutningars förvaring av andra vapen än effektbegränsade vapen och på sammanslutningars förvaring av ammunition,

f) de förutsättningar i övrigt som *ska* vara uppfyllda för tillstånd enligt denna lag,

g) utfärdande av europeiska skjutvapenpass till dem som har tillstånd att inneha skjutvapen i Sverige,

h) förutsättningar för och förfaringssätt vid medgivande av att personer bosatta i Sverige *ska* få tillstånd att förvärva skjutvapen i ett annat land,

i) krav på att den som förvärvat

¹³ Senaste lydelse 2006:386.

Prop. 2013/14:110	<p>ett skjutvapen i Sverige och som är bosatt i ett främmande land <i>skall</i> underrätta den staten om förvärvet, <i>j) förändring av vapenregister enligt 2 kap. 17–19 §§,</i></p> <p><i>k) vilka sammanslutningar som skall anses uppfylla kraven i 2 kap. 3 § b för att kunna meddelas tillstånd att inneha skjutvapen, och</i></p> <p><i>l) vad som skall iakttas utöver bestämmelserna i 5 kap. i fråga om transport av skjutvapen och ammunition.</i></p>	<p>ett skjutvapen i Sverige och som är bosatt i ett främmande land <i>ska</i> underrätta den staten om förvärvet,</p> <p><i>j) vilka sammanslutningar som ska anses uppfylla kraven i 2 kap. 3 § b för att kunna meddelas tillstånd att inneha skjutvapen, och</i></p> <p><i>k) vad som ska iakttas utöver bestämmelserna i 5 kap. i fråga om transport av skjutvapen och ammunition.</i></p>
-------------------	---	---

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.
 2. Äldre föreskrifter gäller för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

2.92 Förslag till lag om ändring i
säkerhetsskyddslagen (1996:627)

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 28 § säkerhetsskyddslagen (1996:627) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

28 §

Sedan ett beslut har fattats med anledning av en säkerhetsprövning, *skall* de handlingar som *erhållits* från *Rikspolisstyrelsen* snarast återställas dit, om *styrelsen* inte har beslutat något annat.

Sedan ett beslut har fattats med anledning av en säkerhetsprövning, *ska* de handlingar som *kommit* från *Säkerhetspolisen* snarast återställas dit, om *Säkerhetspolisen* inte har beslutat något annat.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.93 Förslag till lag om ändring i lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen

Härigenom föreskrivs att 12 § lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Polisen och Kustbevakningen är skyldiga att medverka i kontrollverksamheten enligt denna lag. Vad som sägs i 5–7 och 13 §§ om Tullverket och en tulltjänsteman gäller vid sådan medverkan också polismyndigheten och Kustbevakningen samt en polisman och en tjänsteman vid Kustbevakningen.

Ett befodringsföretag är skyldigt att göra anmälan till Tullverket om det i företagets verksamhet uppkommer misstanke om att en försändelse innehåller narkotika som kan tas i beslag enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling *samt* att på begäran av Tullverket överlämna en sådan försändelse till verket.

12 §¹

Polismyndigheten och Kustbevakningen är skyldiga att medverka i kontrollverksamheten enligt denna lag. Vad som sägs i 5–7 och 13 §§ om Tullverket och en tulltjänsteman gäller vid sådan medverkan också Polismyndigheten och en polisman samt Kustbevakningen och en kustbevakningstjänsteman.

Ett befodringsföretag är skyldigt att göra anmälan till Tullverket om det i företagets verksamhet uppkommer misstanke om att en försändelse innehåller narkotika som kan tas i beslag enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling *och* att på begäran av Tullverket överlämna en sådan försändelse till verket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Senaste lydelse 2000:1232.

2.94 Förslag till lag om ändring i lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 6 § lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §¹

Avgiftsplikt gäller inte för fordon som tillhör

1. försvarsmakten,

1. Försvarsmakten,

2. polisväsendet,

2. Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen,

3. staten, en kommun eller någon annan och fordonet är avsett att användas för räddningstjänst, och

4. väghållningen.

En förutsättning för undantag enligt första stycket är att fordonet bär yttre kännetecken som visar att fordonet tillhör någon av de angivna kategorierna.

Avgiftsplikt gäller inte heller för fordon vars ålder, beräknad som skillnaden mellan fordonsåret och innevarande kalenderår, är trettio år eller äldre och som inte används i yrkesmässig trafik som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik och om upphävande av rådets direktiv 96/26/EG eller yrkestrafiklagen (2012:210).

För fordonskombinationer är det motorfordonet som är avgörande för om kombinationen är undantagen från avgiftsplikt.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Senaste lydelse 2012:216.

Prop. 2013/14:110 2.95 Förslag till lag om ändring i körkortslagen
(1998:488)

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 12 §, 3 kap. 15 §, 4 kap. 5 och 6 §§, 5 kap. 8 och 25 a §§ samt 7 kap. 4 § körkortslagen (1998:488) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

12 §

Polis som har ett körkort med behörigheten B får i tjänsteutövning köra varje slag av körkortspliktigt fordon en kortare sträcka.

En polisman som har ett körkort med behörigheten B får i tjänsteutövning köra varje slag av körkortspliktigt fordon en kortare sträcka.

3 kap.

15 §¹

Den som kör ett fordon som avses i 2 kap. 1 § ska ha med sig
1. körkortet, eller

2. om körkortet efter utfärdande ännu inte har lämnats ut och färden äger rum inom två månader från och med den dag då det utfärdades, en handling som styrker förarens identitet.

Körkortet eller identitetshandlingen ska överlämnas för kontroll om en bilinspektör eller *polis* begär det.

Körkortet eller identitetshandlingen ska överlämnas för kontroll om en bilinspektör eller *en polisman* begär det.

4 kap.

5 §²

Övningskörning ska ske under uppsikt av någon som har vana och skicklighet att köra fordon av det slag som övningskörningen avser samt

1. är utbildningsledare eller trafiklärare, om övningskörningen sker i trafikskola för annan körkortsbehörighet än AM,

2. är behörig utbildare enligt lagen (2009:121) om utbildning till förare av mopeder, snöskotrar och terränghjulingar, om övningskörningen sker med något av dessa fordonsslag,

3. uppfyller kraven i 6 §, om övningskörningen sker inom *polisväsendet* eller Försvarmakten, eller

3. uppfyller kraven i 6 §, om övningskörningen sker inom *Polismyndigheten* eller Försvarmakten, eller

4. har godkänts som handledare enligt 7 §, om övningskörningen sker i andra fall än som avses i 1 och 3 för annan körkortsbehörighet än AM.

¹ Senaste lydelse 2011:1580.

² Senaste lydelse 2011:1580.

6 §³

Uppsikt under övningskörning inom *polisväsendet* eller Försvarsmakten får utövas endast av den som

1. fyllt 21 år,
2. har behörighet för fordon av det slag körningen avser, och
3. under sammanlagt minst tre av de senaste tio åren har haft sådan behörighet.

Uppsikt enligt första stycket får dock inte utövas av den vars körkort eller förarbevis under de senaste tre åren har varit återkallat enligt

1. 5 kap. 3 § 1, 5 eller 6, eller
2. 5 kap. 3 § 2–4, om den sammanlagda spärrtid som under de senaste tre åren har bestämts enligt 5 kap. 6 § överstiger tre månader.

Uppsikt enligt första stycket får inte heller utövas av den vars körkorts-innehav

1. är förenat med villkor om alkoholås, eller
2. har varit förenat med villkor om alkoholås under de tre senaste åren.

Med återkallelse avses i andra stycket även återkallelse tills vidare enligt 5 kap. 5 § och med spärrtid sådan giltighetstid som beslutats enligt den paragrafen.

5 kap.

8 §

Om ett fordon körs i strid mot denna lag eller en föreskrift som har meddelats med stöd av lagen, *skall polisen* hindra fortsatt färd, om den kan vara en påtaglig fara för trafiksäkerheten eller ställa till svåra problem på annat sätt.

Om ett fordon körs i strid mot denna lag eller en föreskrift som har meddelats med stöd av lagen, *ska en polisman* hindra fortsatt färd, om den kan vara en påtaglig fara för trafiksäkerheten eller ställa till svåra problem på annat sätt.

25 a §⁴

Polisen har rätt till tillträde till ett körkortspliktigt fordon som *framförs* av en körkortshavare vars körkortsinnehav är förenat med villkor om alkoholås, för att kontrollera att fordonet har ett alkoholås av godkänd typ som uppfyller föreskrivna krav i fråga om montering, funktion och användning. Kontrollen ska utföras så att den inte orsakar större olägenheter än vad som är nödvändigt med hänsyn till ändamålet.

En polisman har rätt till tillträde till ett körkortspliktigt fordon som *körs* av en körkortshavare vars körkortsinnehav är förenat med villkor om alkoholås, för att kontrollera att fordonet har ett alkoholås av godkänd typ som uppfyller föreskrivna krav i fråga om montering, funktion och användning. Kontrollen ska utföras så att den inte orsakar större olägenheter än vad som är nödvändigt med hänsyn till ändamålet.

³ Senaste lydelse 2010:1914.

⁴ Senaste lydelse 2011:1580.

Omhändertagande av körkort enligt 5 kap. 7 § beslutas av *polismyndighet* eller åklagare. Även Tullverket eller Kustbevakningen får besluta om omhändertagande enligt 5 kap. 7 § första stycket 1 och, när det gäller brott som avses i 4 eller 4 a § lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott, enligt första stycket 2 samma paragraf.

Omhändertagande av körkort enligt 5 kap. 7 § beslutas av *Polismyndigheten* eller åklagare. Även Tullverket eller Kustbevakningen får besluta om omhändertagande enligt 5 kap. 7 § första stycket 1 och, när det gäller brott som avses i 4 eller 4 a § lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott, enligt första stycket 2 samma paragraf.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.96 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:506)
om punktskattekontroll av transporter m.m. av
alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 3 § och 4 kap. 12 § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

3 §¹

Vid genomförande av transportkontroll får Tullverket

1. öppna transportmedel, containrar och andra utrymmen som är låsta eller har tillslutits på annat sätt,

2. bereda sig tillträde till områden som inte är tillgängliga för allmänheten, och

3. försegla transportmedel, containrar och andra utrymmen samt spärra av områden som inte är tillgängliga för allmänheten.

Polisen ska lämna den handräckning som behövs för kontrollen. *Polismyndigheten* ska lämna den handräckning som behövs för kontrollen.

Vid transportkontroll av sådan transport som avses i 1 a § gäller inte bestämmelserna i första stycket 2 och 3.

Vid transportkontroll i lokal enligt 1 § tredje stycket gäller första stycket 1 och 3 inte Tullverkets tillträde till lokalen eller utrymmen i lokalen.

4 kap.

12 §

Polisen är skyldig att medverka i kontrollverksamhet enligt denna lag. Vad som sägs i 2 kap. 1–8 §§ gäller vid sådan medverkan också *polismyndighet* och polisman.

Polismyndigheten är skyldig att medverka i kontrollverksamhet enligt denna lag. Vad som sägs i 2 kap. 1–8 §§ gäller vid sådan medverkan också *Polismyndigheten* och polisman.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Senaste lydelse 2012:679.

Prop. 2013/14:110 2.97 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:527)
om det statliga personadressregistret

Härigenom föreskrivs att 7 § lagen (1998:527) om det statliga personadressregistret ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Uppgifter från beskattningsdatabasen enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet får i elektronisk form endast lämnas ut till *polismyndigheter* och Tullverket.

Regeringen får *föreskriva* om ytterligare begränsningar när det gäller utlämnande av uppgifter i elektronisk form.

7 §¹

Uppgifter från beskattningsdatabasen enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet får i elektronisk form endast lämnas ut till *Polismyndigheten, Säkerhetspolisen* och Tullverket.

Regeringen får *meddela föreskrifter* om ytterligare begränsningar när det gäller utlämnande av uppgifter i elektronisk form.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.98 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:603) om verkställighet av slutna ungdomsvård

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1998:603) om verkställighet av slutna ungdomsvård

dels att 6, 8 och 9 §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 20 § ska lyda ”Handräckning av Polismyndigheten”.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §

Verkställigheten får inledas omedelbart, om den dömde före överklagandetidens utgång förklarar att han avstår från att överklaga domen när det gäller påföljden och medger att påföljden får verkställas (nöjdförklaring).

Nöjdförklaring får lämnas inför

1. chefen för häktet, av den som är häktad,
2. den som förestår vården vid ett särskilt ungdomshem, av den som är intagen i ett sådant hem,

3. *en polismyndighet.*

Nöjdförklaring enligt andra stycket 1 eller 2 får lämnas även inför en annan tjänsteman vid ett häkte eller ett särskilt ungdomshem som har förordnats att ta emot en sådan förklaring.

En tjänsteman som avses i andra stycket 1 eller 2 eller tredje stycket *skall* så snart det kan ske upplysa den dömde om att han har rätt att lämna en sådan förklaring samt om när och hur det kan ske. En sådan tjänsteman är vidare skyldig att den dag, då nöjdförklaring först kan lämnas, fråga om den dömde vill lämna en sådan förklaring.

Verkställigheten får inledas omedelbart, om den dömde före överklagandetidens utgång förklarar att han *eller hon* avstår från att överklaga domen när det gäller påföljden och medger att påföljden får verkställas (nöjdförklaring).

3. *Polismyndigheten.*

En tjänsteman som avses i andra stycket 1 eller 2 eller tredje stycket *ska* så snart det kan ske upplysa den dömde om att han *eller hon* har rätt att lämna en sådan förklaring samt om när och hur det kan ske. En sådan tjänsteman är vidare skyldig att den dag, då nöjdförklaring först kan lämnas, fråga om den dömde vill lämna en sådan förklaring.

8 §

En nöjdförklaring gäller endast om den dömde har haft betänketid till andra dagen efter den dag då domen avkunnades för honom vid rätten eller på annat sätt delgavs honom och om den som *skall* ta emot förklaringen har tillgång till domen eller domsbevis. Den dömde *skall* ges tillfälle att under betänketiden samråda med sin för-

En nöjdförklaring gäller endast om den dömde har haft betänketid till andra dagen efter den dag då domen avkunnades för honom *eller henne* vid rätten eller på annat sätt delgavs honom *eller henne* och om den som *ska* ta emot förklaringen har tillgång till domen eller domsbevis. Den dömde *ska* ges tillfälle att under betänketiden

En nöjdförklaring som har lämnats enligt denna lag får inte tas tillbaka. Har den dömda överklagat domen när det gäller påföljden, *skall* överklagandet anses återkallat genom nöjdförklaringen.

Lämnar den dömda nöjdförklaring inför en sådan tjänsteman som avses i 6 § andra stycket 1 eller 2 eller tredje stycket, *skall denne* omedelbart se till att domen verkställs. Lämnar den dömda nöjdförklaring inför *en polismyndighet*, *skall* den som tar emot förklaringen se till att den dömda förpassas till det särskilda ungdomshem där verkställigheten *skall ske*.

När domen får verkställas *skall* Statens institutionsstyrelse förelägga den dömda att senast en viss dag inställa sig vid det särskilda ungdomshem som styrelsen bestämmer. Statens institutionsstyrelse *skall* se till att intagning sker så snart som möjligt efter det att domen får verkställas.

Om den dömda inte rättar sig efter eller inte kan nås av ett föreläggande enligt första stycket, *skall polismyndigheten i den ort där han vistas* på begäran av Statens institutionsstyrelse förpassa honom till *hemmet*.

Den dömda får i väntan på förpassning förvaras i häkte eller i polisarrest, om det är nödvändigt för att förpassningen *skall* kunna genomföras.

samråda med sin försvarare.

En nöjdförklaring som har lämnats enligt denna lag får inte tas tillbaka. Har den dömda överklagat domen när det gäller påföljden, *ska* överklagandet anses återkallat genom nöjdförklaringen.

Lämnar den dömda nöjdförklaring inför en sådan tjänsteman som avses i 6 § andra stycket 1 eller 2 eller tredje stycket, *ska tjänstemannen* omedelbart se till att domen verkställs. Lämnar den dömda nöjdförklaring inför *Polismyndigheten*, *ska* den som tar emot förklaringen se till att den dömda förpassas till det särskilda ungdomshem där verkställigheten *ska äga rum*.

9 §

När domen får verkställas *ska* Statens institutionsstyrelse förelägga den dömda att senast en viss dag inställa sig vid det särskilda ungdomshem som styrelsen bestämmer. Statens institutionsstyrelse *ska* se till att intagning sker så snart som möjligt efter det att domen får verkställas.

Om den dömda inte rättar sig efter eller inte kan nås av ett föreläggande enligt första stycket, *ska Polismyndigheten* på begäran av Statens institutionsstyrelse förpassa honom *eller henne* till *ungdomshemmet*.

Den dömda får i väntan på förpassning förvaras i häkte eller i polisarrest, om det är nödvändigt för att förpassningen *ska* kunna genomföras.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.99 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:620) om belastningsregister

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 1, 2, 6, 15 och 17 a §§ lagen (1998:620) om belastningsregister ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Rikspolisstyrelsen skall med hjälp av automatiserad behandling föra ett belastningsregister. *Rikspolisstyrelsen* är personuppgiftsansvarig för behandlingen av personuppgifter i registret.

Polismyndigheten ska med hjälp av automatiserad behandling föra ett belastningsregister. *Myndigheten* är personuppgiftsansvarig för behandlingen av personuppgifter i registret.

2 §¹

Belastningsregistret ska föras för att ge information om sådana belastningsuppgifter som behövs i verksamhet hos

1. *polismyndigheter*, Skatteverket, Tullverket och Kustbevakningen för att förebygga, upptäcka och utreda brott,

1. *Polismyndigheten*, *Säkerhetspolisen*, Skatteverket, Tullverket och Kustbevakningen för att förebygga, upptäcka och utreda brott,

2. åklagarmyndigheter för beslut om förundersökning och åtal samt för utfärdande av strafföreläggande,

3. allmänna domstolar för straffmätning och val av påföljd och

4. *polismyndigheter* och andra myndigheter vid sådan lämplighetsprövning, tillståndsprövning eller annan prövning som anges i författning.

4. *Polismyndigheten* och andra myndigheter vid sådan lämplighetsprövning, tillståndsprövning eller annan prövning som anges i författning.

Registret får användas också för att till enskild lämna uppgifter som är av särskild betydelse i *dennes* verksamhet.

Registret får användas också för att till *en* enskild lämna uppgifter som är av särskild betydelse i *hans* eller *hennes* verksamhet.

6 §²

Personuppgifter ur belastningsregistret ska lämnas ut om det begärs av

1. Riksdagens ombudsmän, Justitiekanslern eller Datainspektionen för deras tillsynsverksamhet,

2. *polismyndighet*, Skatteverket, Tullverket, Kustbevakningen, åklagarmyndighet eller allmän domstol för verksamhet som avses i 2 § första stycket 1–3,

2. *Säkerhetspolisen*, Skatteverket, Tullverket, Kustbevakningen, åklagarmyndighet eller allmän domstol för verksamhet som avses i 2 § första stycket 1–3,

3. förvaltningsdomstol för prövning enligt 2 § första stycket 4 eller

¹ Senaste lydelse 2009:614.

² Senaste lydelse 2012:762.

4. myndighet i övrigt i den utsträckning regeringen för vissa slag av ärenden föreskriver det eller för ett särskilt fall ger tillstånd till det.

Regeringen får föreskriva att en myndighet som avses i första stycket får ha direktåtkomst till registret.

Uppgifter som har förts in i registret med stöd av 4 a § och som avser en gärning som inte motsvarar brott enligt svensk lag eller en gärning som någon har begått innan han eller hon har fyllt 15 år, får dock endast lämnas ut till de myndigheter som avses i första stycket 1 och endast om uppgifterna behövs hos myndigheten för tillsynen över *Rikspolisstyrelsens* personuppgiftsbehandling enligt denna lag.

Uppgifter som har förts in i registret med stöd av 4 a § och som avser en gärning som inte motsvarar brott enligt svensk lag eller en gärning som någon har begått innan han eller hon har fyllt 15 år, får dock endast lämnas ut till de myndigheter som avses i första stycket 1 och endast om uppgifterna behövs hos myndigheten för tillsynen över *Polismyndighetens* personuppgiftsbehandling enligt denna lag.

15 §

En begäran om att uppgifter skall lämnas ut prövas av *Rikspolisstyrelsen*. Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får dock meddela föreskrifter om att en polismyndighet i vissa fall får pröva frågan om att lämna ut uppgifter.

En begäran om att uppgifter ska lämnas ut prövas av *Polismyndigheten*.

17 a §³

Utöver vad som följer av 16 och 17 §§ ska en uppgift som har förts in i registret med stöd av 4 a § gallras så snart *Rikspolisstyrelsen* har underrättats av behörig myndighet i den stat som har överfört uppgiften om att uppgiften har gallrats i den staten.

Utöver vad som följer av 16 och 17 §§ ska en uppgift som har förts in i registret med stöd av 4 a § gallras så snart *Polismyndigheten* har underrättats av behörig myndighet i den stat som har överfört uppgiften om att uppgiften har gallrats i den staten.

En uppgift som har förts in i registret med stöd av 4 a § ska alltid gallras senast tjugo år efter den dom eller det beslut som föranledde att uppgiften fördes in i registret.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

³ Senaste lydelse 2012:762.

2.100 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:621) om misstankeregister

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 1, 2, 5, och 12 §§ lagen (1998:621) om misstankeregister ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Rikspolisstyrelsen skall med hjälp av automatiserad behandling föra ett register med uppgifter om dem som är skäligen misstänkta för brott (misstankeregistret). *Rikspolisstyrelsen* är personuppgiftsansvarig för behandlingen av personuppgifter i registret.

Polismyndigheten ska med hjälp av automatiserad behandling föra ett register med uppgifter om dem som är skäligen misstänkta för brott (misstankeregistret). *Myndigheten* är personuppgiftsansvarig för behandlingen av personuppgifter i registret.

2 §¹

Misstankeregistret ska föras för att underlätta tillgången till sådana uppgifter om skäligen misstanke om brott som behövs i verksamhet hos

1. *polismyndigheter*, Skatteverket, Tullverket och Kustbevakningen för att samordna förundersökningar mot en person och för att förebygga, upptäcka och utreda brott,

2. åklagarmyndigheter för beslut om myndigheter vid sådan lämplighetsprövning, tillståndsprövning eller annan prövning som anges i författning.

Registret får användas också för att till enskild lämna uppgifter som är av särskild betydelse i *dennes* verksamhet.

1. *Polismyndigheten*, *Säkerhetspolisen*, Skatteverket, Tullverket och Kustbevakningen för att samordna förundersökningar mot en person och för att förebygga, upptäcka och utreda brott,

3. *Polismyndigheten* och andra myndigheter vid sådan lämplighetsprövning, tillståndsprövning eller annan prövning som anges i författning.

Registret får användas också för att till *en* enskild lämna uppgifter som är av särskild betydelse i *hans* eller *hennes* verksamhet.

5 §²

Uppgifter ur misstankeregistret ska lämnas ut om det begärs av

1. *polismyndighet*, Skatteverket, Tullverket, Kustbevakningen, åklagarmyndighet eller allmän domstol för verksamhet som avses i 2 § första stycket 1–3,

2. myndighet i övrigt i den utsträckning regeringen för vissa slag av ärenden föreskriver det eller för ett särskilt fall ger tillstånd till det.

1. *Säkerhetspolisen*, Skatteverket, Tullverket, Kustbevakningen, åklagarmyndighet eller allmän domstol för verksamhet som avses i 2 § första stycket 1–3,

¹ Senaste lydelse 2009:615.

² Senaste lydelse 2009:615.

Prop. 2013/14:110 Regeringen får föreskriva att en myndighet som avses i första stycket får ha direktåtkomst till registret.

Att uppgifter får lämnas ut i vissa andra fall framgår av 10 kap. offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

12 §

En begäran om att lämna ut uppgifter prövas av *Rikspolisstyrelsen*. *Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får dock meddela föreskrifter om att en polismyndighet i vissa fall får pröva om uppgifter kan lämnas ut.*

En begäran om att lämna ut uppgifter prövas av *Polismyndigheten*.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.101 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:1702) Prop. 2013/14:110
om inspektioner enligt Förenta nationernas
fördrag om fullständigt förbud mot
kärnsprängningar

Härigenom föreskrivs att 5 § lagen (1998:1702) om inspektioner enligt Förenta nationernas fördrag om fullständigt förbud mot kärnsprängningar ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §

Polismyndighet skall på begäran av regeringen eller av den myndighet som avses i 2 § första stycket lämna det biträde som kan behövas för att ett beslut enligt denna lag *skall* kunna verkställas.

Polismyndigheten ska på begäran av regeringen eller av den myndighet som avses i 2 § första stycket lämna det biträde som kan behövas för att ett beslut enligt denna lag *ska* kunna verkställas.

Prop. 2013/14:110 2.102 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:1705) om inspektioner enligt konventionen om förbud mot användning, lagring, produktion och överföring av antipersonella minor (truppminor) samt om deras förstöring

Härigenom föreskrivs att 5 § lagen (1998:1705) om inspektioner enligt konventionen om förbud mot användning, lagring, produktion och överföring av antipersonella minor (truppminor) samt om deras förstöring ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Polismyndighet skall på begäran av regeringen eller av den myndighet som avses i 2 § första stycket lämna det biträde som kan behövas för att ett beslut enligt denna lag *skall* kunna verkställas.

5 §
Polismyndigheten ska på begäran av regeringen eller av den myndighet som avses i 2 § första stycket lämna det biträde som kan behövas för att ett beslut enligt denna lag *ska* kunna verkställas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.103 Förslag till lag om ändring i lagen (1999:90)
om behandling av personuppgifter vid
Skatteverkets medverkan i brottsutredningar

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 10 § lagen (1999:90) om behandling av personuppgifter vid Skatteverkets medverkan i brottsutredningar ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

10 §¹

Ett underrättelseregister får om en enskild person endast innehålla

1. uppgifter om varifrån den registrerade uppgiften kommer och om uppgiftslämnarens trovärdighet,
2. identifieringsuppgifter,
3. uppgifter om särskilda bestående fysiska kännetecken,
4. de omständigheter och händelser som ger anledning att anta att den registrerade utövat eller kan komma att utöva allvarlig brottslig verksamhet,
5. uppgifter om varor, brottshjälpmedel och transportmedel,
6. ärendenummer, och
7. hänvisning till en särskild undersökning där uppgifter om den registrerade behandlas och till register som förs av *polismyndighet*, Tullverket eller Skatteverket i vilket uppgifter om den registrerade förekommer.

7. hänvisning till en särskild undersökning där uppgifter om den registrerade behandlas och till register som förs av *Polismyndigheten*, Tullverket eller Skatteverket i vilket uppgifter om den registrerade förekommer.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Senaste lydelse 2003:668.

Prop. 2013/14:110 2.104 Förslag till lag om ändring i lagen (1999:271)
om handel med begagnade varor

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1999:271) om handel med begagnade varor

dels att i 11 och 12 §§ ordet ”polismyndigheten” ska bytas ut mot ”Polismyndigheten”

dels att 1, 3–6, 8 och 10 §§ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Denna lag har till syfte att försvåra avsättningen av stulna eller annars olovligen åtkomna varor och att underlätta *polisens* efterspaning av sådana varor.

Denna lag har till syfte att försvåra avsättningen av stulna eller annars olovligen åtkomna varor och att underlätta *Polismyndighetens* efterspaning av sådana varor.

3 §

Den som avser att yrkesmässigt driva handel med sådana begagnade varor som avses i 2 § första stycket *skall* anmäla handeln för registrering hos *lokala polismyndigheten i varje ort där handeln skall bedrivas*.

Den som avser att yrkesmässigt driva handel med sådana begagnade varor som avses i 2 § första stycket *ska* anmäla handeln för registrering hos *Polismyndigheten*.

Anmälan *för registrering skall* göras innan handeln påbörjas.

Anmälan *enligt första stycket ska* göras innan handeln påbörjas.

4 §

Den som bedriver handel med begagnade varor utan att vara registrerad är skyldig att på uppmaning av den *lokala polismyndigheten* lämna de upplysningar som behövs för att bedöma om registreringsskyldighet föreligger.

Den som bedriver handel med begagnade varor utan att vara registrerad är skyldig att på uppmaning av *Polismyndigheten* lämna de upplysningar som behövs för att bedöma om registreringsskyldighet föreligger.

Om registreringsskyldighet bedöms föreligga *skall polismyndigheten* uppmana den som bedriver handeln att fullgöra denna skyldighet.

Om registreringsskyldighet bedöms föreligga *ska Polismyndigheten* uppmana den som bedriver handeln att fullgöra denna skyldighet.

Den som *underlåter att följa* en uppmaning enligt andra stycket får registreras av *polismyndigheten*.

Den som *inte följer* en uppmaning enligt andra stycket får registreras av *Polismyndigheten*.

5 §

En handlare är skyldig att föra anteckningar om förvärvade eller annars mottagna varor och att på

En handlare är skyldig att föra anteckningar om förvärvade eller annars mottagna varor och att på

begäran tillhandahålla *den lokala polismyndigheten* dessa anteckningar och övriga handlingar som avser mottagna varor.

begäran tillhandahålla *Polismyndigheten* dessa anteckningar och övriga handlingar som avser mottagna varor.

6 §

En handlare *skall* på begäran av *polismyndigheten* undersöka om vissa begagnade varor har tagits emot och om varorna finns kvar hos handlaren.

En handlare *ska* på begäran av *Polismyndigheten* undersöka om vissa begagnade varor har tagits emot och om varorna finns kvar hos handlaren.

8 §

Begagnade varor som har tagits emot får inte lämnas ut eller bearbetas förrän tidigast en månad efter den dag då varorna togs emot.

Den lokala polismyndigheten får medge en handlare undantag från denna bestämmelse om det finns särskilda skäl.

Polismyndigheten får medge en handlare undantag från denna bestämmelse om det finns särskilda skäl.

10 §

Tillsynen över *efterlevnaden* av denna lag och av föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen *utövas av den lokala polismyndighet hos vilken handlaren är registrerad.*

Polismyndigheten utövar tillsyn över *att* denna lag och föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen *efterlevs.*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.105 Förslag till lag om ändring i epizootilagen (1999:657)

Härigenom föreskrivs att 14 § och rubriken närmast före 14 § epizootilagen (1999:657) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Hjälp av *polismyndighet*¹

Hjälp av *Polismyndigheten*

14 §²

Polismyndigheten *skall* lämna den hjälp som behövs för utövande av offentlig kontroll eller verkställighet av beslut enligt lagen, de föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av lagen, de *EG-bestämmelser* som kompletteras av lagen eller de beslut som har meddelats med stöd av *EG-bestämmelserna*.

Polismyndigheten *ska* lämna den hjälp som behövs för utövande av offentlig kontroll eller verkställighet av beslut enligt lagen, de föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av lagen, de *EU-bestämmelser* som kompletteras av lagen eller de beslut som har meddelats med stöd av *EU-bestämmelserna*.

Hjälp enligt första stycket får begäras endast om

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att *polisens* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att *en polismans* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

2. det annars finns synnerliga skäl.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Senaste lydelse 2006:810.

² Senaste lydelse 2006:810.

Härigenom föreskrivs att 11 § och rubriken närmast före 11 § zoonoslagen (1999:658) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Hjälp av *polismyndighet*¹

Hjälp av *Polismyndigheten*

11 §²

Polismyndigheten *skall* lämna den hjälp som behövs för *att* utövande av offentlig kontroll eller verkställighet av beslut enligt denna lag, de föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av lagen, de *EG-bestämmelser* som kompletteras av lagen eller de beslut som har meddelats med stöd av *EG-bestämmelserna*.

Polismyndigheten *ska* lämna den hjälp som behövs för utövande av offentlig kontroll eller verkställighet av beslut enligt denna lag, de föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av lagen, de *EU-bestämmelser* som kompletteras av lagen eller de beslut som har meddelats med stöd av *EU-bestämmelserna*.

Hjälp enligt första stycket får begäras endast om

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att *polisens* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att *en polismans* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

2. det annars finns synnerliga skäl.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Senaste lydelse 2006:811.

² Senaste lydelse 2006:811.

Prop. 2013/14:110 2.107 Förslag till lag om ändring i lagen (1999:779)
om handel med ädelmetallarbeten

Härigenom föreskrivs att 14 § lagen (1999:779) om handel med ädelmetallarbeten ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

14 §

Den som yrkesmässigt befattar sig med ädelmetallarbeten är skyldig att på uppmaning av tillsynsmyndigheten

1. lämna tillsynsmyndigheten tillträde till utrymmen där ädelmetallarbeten förvaras,

2. lämna de upplysningar, handlingar, varuprover och liknande som behövs för tillsynen.

Tillsynsmyndigheten har rätt att få biträde av *polis* för att genomföra de åtgärder som avses i första stycket.

Tillsynsmyndigheten har rätt att få biträde av *Polismyndigheten* för att genomföra de åtgärder som avses i första stycket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.108 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:130) om försvarsunderrättelseverksamhet

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 4 § lagen (2000:130) om försvarsunderrättelseverksamhet ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §¹

Inom försvarsunderrättelseverksamheten får det inte vidtas åtgärder som syftar till att lösa uppgifter som enligt lagar eller andra föreskrifter ligger inom ramen för *polisens* och andra myndigheters brottsbekämpande och brottsförebyggande verksamhet.

Inom försvarsunderrättelseverksamheten får det inte vidtas åtgärder som syftar till att lösa uppgifter som enligt lagar eller andra föreskrifter ligger inom ramen för *Polismyndighetens, Säkerhetspolisens* och andra myndigheters brottsbekämpande och brottsförebyggande verksamhet.

Om det inte finns hinder enligt andra bestämmelser, får dock de myndigheter som bedriver försvarsunderrättelseverksamhet lämna stöd till andra myndigheters brottsbekämpande och brottsförebyggande verksamhet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Senaste lydelse 2007:664.

Prop. 2013/14:110 2.109 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:140)
om inspektioner enligt internationella avtal om
förhindrande av spridning av kärnvapen

Härigenom föreskrivs att 6 § lagen (2000:140) om inspektioner enligt internationella avtal om förhindrande av spridning av kärnvapen ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Om det behövs för att ett beslut enligt denna lag *skall* kunna verkställas, får regeringen eller en myndighet som avses i 2 § första stycket begära biträde av *polismyndigheten*. En sådan begäran *skall* ange vilka åtgärder som behövs. Polismyndigheten *skall* lämna det biträde som behövs.

6 §

Om det behövs för att ett beslut enligt denna lag *ska* kunna verkställas, får regeringen eller en myndighet som avses i 2 § första stycket begära biträde av *Polismyndigheten*. En sådan begäran *ska* ange vilka åtgärder som behövs. Polismyndigheten *ska* lämna det biträde som behövs.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.110 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 8–11, 15 och 16 §§ lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 §¹

En person som har omhändertagits enligt 6 § får tas i förvar av *en svensk polismyndighet* under högst sex timmar, *tid* mellan *midnatt* och klockan *nio på morgonen* oräknad. Därefter ska personen omedelbart friges, om det inte har kommit in en begäran om en åtgärd som avses i

En person som har omhändertagits enligt 6 § får tas i förvar av *Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen* under högst sex timmar, *tiden* mellan klockan *24* och *9* oräknad. Därefter ska personen omedelbart friges, om det inte har kommit in en begäran om en åtgärd som avses i

1. 23 § lagen (1957:668) om utlämning för brott,

2. 1 kap. 2 § lagen (2011:1165) om överlämnande från Sverige enligt en nordisk arresteringsorder,

3. 25 c eller 25 d § lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom,

4. 5 a eller 5 b § lagen (1963:193) om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m.m.,

5. 8 § lagen (1970:375) om utlämning till Danmark, Finland, Island eller Norge för verkställighet av beslut om vård eller behandling, om framställningen kommer från en dansk myndighet,

6. 6 § lagen (1994:569) om Sveriges samarbete med de internationella tribunalerna för brott mot internationell humanitär rätt,

7. 6 § lagen (2002:329) om samarbete med Internationella brottmålsdomstolen, eller

8. 1 kap. 3 § lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder.

En svensk polisman får, i avvaktan på en framställning om sådan åtgärd som avses i 4 kap. 19 § lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål, ta i beslag föremål som har omhändertagits enligt 7 § enligt de förutsättningar som gäller för en motsvarande åtgärd enligt rättegångsbalken eller annan lag eller författning.

9 §

Danska polismän har på svenskt territorium på Öresundsförbindelsen samma befogenheter att ingripa mot hot mot den allmänna ordningen och säkerheten som svenska polismän har enligt lag eller annan författning.

Om en dansk polisman vidtar en åtgärd enligt första stycket, *skall svensk polismyndighet på orten* omedelbart underrättas. Åtgärden

Om en dansk polisman vidtar en åtgärd enligt första stycket, *ska Polismyndigheten* omedelbart underrättas. Åtgärden får pågå tills

¹ Senaste lydelse 2011:1173.

Prop. 2013/14:110 får pågå tills *en behörig svensk myndighet* övertar genomförandet eller begär att den *skall* avbrytas. *Polismyndigheten* övertar genomförandet eller begär att den *ska* avbrytas.

10 §

Danska polismän får på svenskt territorium, i enlighet med de villkor som i övrigt framgår av 5 § och med de befogenheter som framgår av 6 och 7 §§, fortsätta ett i Danmark påbörjat förföljande av en person för varje gärning som hör under allmänt åtal enligt svensk och dansk rätt. Utöver vad som anges i 5 § får förföljande ske av en person som har avvikit från varje form av frihetsberövande på grund av brott. Sådant förföljande får också ske av en person som har avvikit från annat frihetsberövande i den mån utlämning till Danmark kan komma i fråga enligt lagen (1970:375) om utlämning till Danmark, Finland, Island eller Norge för verkställighet av beslut om vård eller behandling.

På svenskt territorium på Öresundsförbindelsen får danska polismän även inleda ett förföljande som avses i första stycket. De *skall* i ett sådant fall omedelbart anhålla om bistånd av *en behörig svensk myndighet*.

På svenskt territorium på Öresundsförbindelsen får danska polismän även inleda ett förföljande som avses i första stycket. De *ska* i ett sådant fall omedelbart anhålla om bistånd av *Polismyndigheten*.

11 §

Utländska tjänstemän *skall*, när de utövar befogenheter enligt denna lag, följa svensk lag och annan författning samt instruktioner som meddelas av *behöriga svenska polismyndigheter*. Under gränsöverskridande förföljande eller övervakning får de inte *beträda* bostäder eller andra platser som inte är *öppna* för allmänheten. Tjänstevapen får bara användas i nödvärnssituationer. Utländska tjänstemän *skall* alltid kunna styrka sin behörighet och identitet.

Att undantag kan göras från vapenlagens (1996:67) bestämmelser, *i fråga* om rätt för företrädare för främmande stats myndighet att medföra skjutvapen och ammunition vid tillfällig tjänstgöring i Sverige, följer av 11 kap. 1 § f *sagda lag*.

Utländska tjänstemän *ska*, när de utövar befogenheter enligt denna lag, följa svensk lag och annan författning samt instruktioner som meddelas av *den behöriga svenska myndigheten*. Under gränsöverskridande förföljande eller övervakning får de inte *bereda sig tillträde till* bostäder eller andra platser som inte är *tillgängliga* för allmänheten. Tjänstevapen får bara användas i nödvärnssituationer. Utländska tjänstemän *ska* alltid kunna styrka sin behörighet och identitet.

Att undantag kan göras från vapenlagens (1996:67) bestämmelser om rätt för företrädare för främmande stats myndighet att medföra skjutvapen och ammunition vid tillfällig tjänstgöring i Sverige följer av 11 kap. 1 § f *den lagen*.

Rikspolisstyrelsen, eller den polismyndighet som Rikspolisstyrelsen i det enskilda fallet bestämmer, beslutar om gränsöverskridande övervakning in på svenskt territorium. Rikspolisstyrelsen får i ett enskilt fall överlämna ett sådant ärende till Kustbevakningen. Närmast berörd polismyndighet beslutar om gränsöverskridande förföljande in på svenskt territorium.

Framställning eller anmälan från en utländsk myndighet om gränsöverskridande övervakning in på svenskt territorium skall göras hos Rikspolisstyrelsen. Andra kontakter med anledning av gränsöverskridande övervakning eller förföljande in på svenskt territorium skall ske direkt mellan de utländska tjänstemännen och berörda svenska polismyndigheter. När Rikspolisstyrelsen har överlämnat ett ärende om gränsöverskridande övervakning till Kustbevakningen, ansvarar Kustbevakningen även för andra kontakter med anledning av ärendet.

Polismyndigheten beslutar om gränsöverskridande övervakning och gränsöverskridande förföljande in på svenskt territorium. Säkerhetspolisen får besluta om gränsöverskridande övervakning inom den verksamhet som den bedriver. Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen får i ett enskilt fall överlämna ett ärende om gränsöverskridande övervakning till Kustbevakningen.

En framställning eller anmälan från en utländsk myndighet om gränsöverskridande övervakning in på svenskt territorium ska göras till Polismyndigheten. Om framställningen eller anmälan avser sådan övervakning inom den verksamhet som Säkerhetspolisen bedriver, får den i stället göras till Säkerhetspolisen.

Andra kontakter med anledning av gränsöverskridande övervakning eller förföljande in på svenskt territorium ska äga rum direkt mellan de utländska tjänstemännen och berörd svensk myndighet.

16 §²

Vid samarbete enligt Prümrådsbeslutet får ett utländskt kontaktställe medges direktåtkomst till referensuppgifter i de svenska registren över DNA-profiler.

Efter överenskommelse mellan Sverige och en annan stat får kontaktstället i den andra staten göra en automatisk jämförelse mellan sina oidentifierade DNA-profiler och referensuppgifter i de svenska registren över DNA-profiler.

Vad som sägs i första och andra styckena gäller endast de register över DNA-profiler som regleras i

² Senaste lydelse 2011:904.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2014 i fråga om 16 § och i övrigt den 1 januari 2015.

2.111 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:344) om Schengens informationssystem

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2000:344) om Schengens informationssystem¹

dels att i 5–7 §§ ordet ”Rikspolisstyrelsen” ska ersättas med ”Polismyndigheten”,

dels att 1, 9, 11, 14, 15 och 17 §§ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §²

Rikspolisstyrelsen ska med hjälp av automatiserad behandling föra ett register som ska vara den svenska nationella enheten i Schengens informationssystem (SIS). *Rikspolisstyrelsen* ska också behandla tilläggsinformation enligt 12 §.

Registret ska vara anslutet till den centrala enheten i SIS. *Rikspolisstyrelsen* är personuppgiftsansvarig för den behandling av personuppgifter som myndigheten utför enligt denna lag.

Polismyndigheten ska med hjälp av automatiserad behandling föra ett register som ska vara den svenska nationella enheten i Schengens informationssystem (SIS). *Myndigheten* ska också behandla tilläggsinformation enligt 12 §.

Registret ska vara anslutet till den centrala enheten i SIS. *Polismyndigheten* är personuppgiftsansvarig för den behandling av personuppgifter som myndigheten utför enligt denna lag.

9 §³

Uppgifter som finns i registret ska lämnas ut om det begärs av

1. åklagarmyndigheter, polismyndigheter, Tullverket eller Kustbevakningen när dessa utför undersökningar och andra kontroller än gränskontroller i sin verksamhet för att förebygga och utreda brott, eller

2. polismyndigheter i deras verksamhet för att upprätthålla allmän ordning och säkerhet.

Uppgifter som finns i registret ska lämnas ut om det begärs av *Säkerhetspolisen, åklagarmyndigheter, Tullverket eller Kustbevakningen* när dessa utför undersökningar och andra kontroller än gränskontroller i sin verksamhet för att förebygga och utreda brott.

¹ Senaste lydelse av 5 § 2010:366.

² Senaste lydelse 2010:380.

³ Senaste lydelse 2010:380.

I SIS II-förordningen finns särskilda bestämmelser om utlämnande av uppgifter ur registret till myndigheter som ansvarar för identifiering av tredjelandsmedborgare i samband med gränskontroller och andra kontroller. I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1986/2006 av den 20 december 2006 om tillträde till andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) för de enheter i medlemsstaterna som ansvarar för att utfärda registreringsbevis för fordon, finns bestämmelser som innebär att en sådan enhet ska ha direktåtkomst till registret.

Kompletterande uppgifter enligt 3 a § får endast lämnas ut till en myndighet

1. som har rätt att få ut uppgifter om den registrering enligt 3 § som de kompletterande uppgifterna avser, och

2. som behöver uppgifterna för att undvika en felaktig identifiering.

Regeringen meddelar föreskrifter om att myndigheter som prövar ansökningar om visering och uppehållstillstånd ska ha tillgång till uppgifter som avses i 3 § andra stycket.

Regeringen meddelar också föreskrifter om att de myndigheter som nämns i första och fjärde styckena får ha direktåtkomst till registret.

11 §⁴

Uppgifter som *Rikspolisstyrelsen* har fört in i registret får inte bevaras längre än vad som är nödvändigt med hänsyn till ändamålet med registreringen. Sådana uppgifter ska gallras om de avser en

1. framställning som rör en person enligt 3 § första stycket 5, senast ett år efter registreringen,

2. framställning som rör en person i annat fall än som avses i 1, senast tre år efter registreringen,

3. framställning som rör ett föremål enligt 3 § första stycket 5, senast fem år efter registreringen, och

4. framställning som rör ett föremål enligt 3 § första stycket 6, senast tio år efter registreringen.

Rikspolisstyrelsen får dock, innan den tid som anges i första stycket har löpt ut, besluta att en uppgift ska stå kvar i registret om det är nödvändigt för att uppnå syftet med registreringen. Ett sådant beslut ska framgå av registret. Om uppgifter står kvar med stöd av ett sådant beslut, ska de gallras eller frågan om bevarande prövas på nytt senast vid utgången av de tidsfrister som anges i första stycket. I sådana fall ska tidsfristen anses löpa från dagen för beslutet.

Uppgifter som *Polismyndigheten* har fört in i registret får inte bevaras längre än vad som är nödvändigt med hänsyn till ändamålet med registreringen. Sådana uppgifter ska gallras om de avser en

Polismyndigheten får dock, innan den tid som anges i första stycket har löpt ut, besluta att en uppgift ska stå kvar i registret om det är nödvändigt för att uppnå syftet med registreringen. Ett sådant beslut ska framgå av registret. Om uppgifter står kvar med stöd av ett sådant beslut, ska de gallras eller frågan om bevarande prövas på nytt senast vid utgången av de tidsfrister som anges i första stycket. I sådana fall ska tidsfristen anses löpa från dagen för beslutet.

⁴ Senaste lydelse 2010:380.

Uppgifter som har registrerats med stöd av 3 a § ska gallras samtidigt som uppgifterna i den registrering enligt 3 § som de hänför sig till. Uppgifterna ska gallras tidigare om den person som de avser begär det. Prop. 2013/14:110

14 §⁵

Om tilläggsinformationen utgörs av personuppgifter som *Rikspolisstyrelsen* har tagit emot från en annan stat, får den bevaras endast under så lång tid som behövs för att uppnå det syfte för vilket den har mottagits. Den får aldrig bevaras längre än ett år efter det att de uppgifter i SIS som den avser har gallrats.

Om tilläggsinformationen utgörs av personuppgifter som har tagits emot från en annan stat, får den bevaras endast under så lång tid som behövs för att uppnå det syfte för vilket den har mottagits. Den får aldrig bevaras längre än ett år efter det att de uppgifter i SIS som den avser har gallrats.

15 §⁶

Rikspolisstyrelsen är skyldig att på begäran av den registrerade, eller om det annars finns anledning till det, snarast rätta, blockera eller utplåna en personuppgift som *styrelsen* har registrerat, om uppgiften är rättsligt eller sakligt felaktig.

Polismyndigheten är skyldig att på begäran av den registrerade, eller om det annars finns anledning till det, snarast rätta, blockera eller utplåna en personuppgift som *myndigheten* har registrerat, om uppgiften är rättsligt eller sakligt felaktig.

17 §⁷

Rikspolisstyrelsens beslut som meddelas enligt 15 § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Polismyndighetens beslut enligt 15 § får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

⁵ Senaste lydelse 2010:380.

⁶ Senaste lydelse 2010:380.

⁷ Senaste lydelse 2010:380.

Prop. 2013/14:110 2.112 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:562)
om internationell rättslig hjälp i brottmål

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 34 § lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.

34 §

En person som förs över till Sverige *skall* tas i förvar av *polismyndighet*.

Har tillstånd meddelats enligt 33 § får *polismyndighet* vid behov ta den som överförs i förvar.

En person som förs över till Sverige *ska* tas i förvar av *Polismyndigheten*.

Har tillstånd meddelats enligt 33 § får *Polismyndigheten* vid behov ta den som överförs i förvar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.113 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:1219) om internationellt tullsamarbete Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 5 § lagen (2000:1219) om internationellt tullsamarbete ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.
5 §

I denna lag avses med

tullbestämmelser: bestämmelser om införsel, utförsel eller transitering av varor som avser tullar, skatter eller avgifter eller rör förbud, begränsningar eller kontrollåtgärder beträffande varutrafiken,

överträdelse av tullbestämmelse: sådan överträdelse av tullbestämmelse för vilken påföljd enligt berörd stats lagar och andra bestämmelser kan dömas ut av domstol eller av administrativ myndighet,

behörig svensk myndighet: Rikspolisstyrelsen eller en polismyndighet, Tullverket, Kustbevakningen eller Statens jordbruksverk, jordbruksverk,

förföljande tjänstemän: utländska tjänstemän som förföljer en person på svenskt territorium med stöd av sådan internationell överenskommelse som avses i 1 § och denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.114 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:1225)
om straff för smuggling

Härigenom föreskrivs att i 21 § lagen (2000:1225) om straff för smuggling orden "en polismyndighet" ska bytas ut mot "Polismyndigheten".

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.115 Förslag till lag om ändring i tullagen
(2000:1281)

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 6 kap. 20 § tullagen (2000:1281) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.
20 §¹

Polismyndighet och Kustbevakningen *skall* medverka i övervaknings- och kontrollverksamhet enligt denna lag. Vad som sägs i 1 § gäller även vid sådan medverkan. Vidare gäller vad som sägs i 2, 6–10, 14 och 15 §§ samt i 7 a kap. om Tullverket och tulltjänsteman också *polismyndigheterna* och Kustbevakningen samt polismän och kustbevakningstjänstemän som medverkar i Tullverkets kontrollverksamhet.

Polismyndigheten och Kustbevakningen *ska* medverka i övervaknings- och kontrollverksamhet enligt denna lag. Vad som sägs i 1 § gäller även vid sådan medverkan. Vidare gäller vad som sägs i 2, 6–10, 14 och 15 §§ samt i 7 a kap. om Tullverket och tulltjänsteman också *Polismyndigheten* och Kustbevakningen samt polismän och kustbevakningstjänstemän som medverkar i Tullverkets kontrollverksamhet.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om medverkan som avses i första stycket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Senaste lydelse 2007:271.

Prop. 2013/14:110 2.116 Förslag till lag om ändring i socialtjänstlagen (2001:453)

Härigenom föreskrivs att 12 kap. 10 §, 13 kap. 7 §, 14 kap. 1 § och 16 kap. 4 a § socialtjänstlagen (2001:453) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

12 kap.
10 §¹

Av 10 kap. 2 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) framgår att socialnämnden utan hinder av sekretess kan polisanmäla brott som hindrar nämndens verksamhet. Av 10 kap. 21–23 §§ samma lag följer att sekretess även i vissa andra fall inte hindrar att uppgifter som angår misstanke om brott lämnas till en åklagarmyndighet, *polismyndighet* eller annan myndighet som har till uppgift att ingripa mot brottet.

Detsamma gäller enligt 10 kap. 19 § samma lag uppgifter som behövs för att förhindra ett förestående eller avbryta ett pågående brott som avses i den paragrafen. Av 10 kap. 18 a § samma lag framgår att sekretess inte heller hindrar att en uppgift som rör en enskild som inte har fyllt tjuogoett år lämnas till *en polismyndighet* i brottsförebyggande syfte under vissa angivna förutsättningar.

Från socialtjänsten ska utan hinder

1. uppgifter om huruvida någon vistas i ett hem för vård eller boende eller i ett familjehem, om uppgifterna för särskilt fall begärs av en domstol, åklagarmyndighet, *polismyndighet*, Kronofogdemyndigheten eller Skatteverket,

2. uppgifter om en studerande som behövs för prövning av ett ärende om att avskilja denne från

Av 10 kap. 2 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) framgår att socialnämnden utan hinder av sekretess kan polisanmäla brott som hindrar nämndens verksamhet. Av 10 kap. 21–23 §§ samma lag följer att sekretess även i vissa andra fall inte hindrar att uppgifter som angår misstanke om brott lämnas till en åklagarmyndighet, *Polismyndigheten*, *Säkerhetspolisen* eller annan myndighet som har till uppgift att ingripa mot brottet.

Detsamma gäller enligt 10 kap. 19 § samma lag uppgifter som behövs för att förhindra ett förestående eller avbryta ett pågående brott som avses i den paragrafen. Av 10 kap. 18 a § samma lag framgår att sekretess inte heller hindrar att en uppgift som rör en enskild som inte har fyllt tjuogoett år lämnas till *Polismyndigheten* eller *Säkerhetspolisen* i brottsförebyggande syfte under vissa angivna förutsättningar.

av sekretess lämnas

1. uppgifter om huruvida någon vistas i ett hem för vård eller boende eller i ett familjehem, om uppgifterna för särskilt fall begärs av en domstol, *en* åklagarmyndighet, *Polismyndigheten*, *Säkerhetspolisen*, Kronofogdemyndigheten eller Skatteverket,

2. uppgifter om en studerande som behövs för prövning av ett ärende om att avskilja denne från

¹ Senaste lydelse 2012:803.

13 kap.7 §²

Vid sådan inspektion som anges i 6 § har den som utför inspektionen rätt att av *polismyndigheten* få den hjälp som behövs för att inspektionen ska kunna genomföras.

Vid sådan inspektion som anges i 6 § har den som utför inspektionen rätt att av *Polismyndigheten* få den hjälp som behövs för att inspektionen ska kunna genomföras.

14 kap.1 §³

Följande myndigheter och yrkesverksamma är skyldiga att genast anmäla till socialnämnden om de i sin verksamhet får kännedom om eller misstänker att ett barn far illa:

1. myndigheter vars verksamhet berör barn och ungdom,
2. andra myndigheter inom hälso- och sjukvården, annan rättspsykiatrisk undersökningsverksamhet, socialtjänsten *och kriminalvården,*
2. andra myndigheter inom hälso- och sjukvården, annan rättspsykiatrisk undersökningsverksamhet, socialtjänsten, *Kriminalvården, Polismyndigheten och Säkerhetspolisen,*

3. anställda hos sådana myndigheter som avses i 1 och 2, och

4. de som är verksamma inom yrkesmässigt bedriven enskild verksamhet och fullgör uppgifter som berör barn och unga eller inom annan sådan verksamhet inom hälso- och sjukvården eller på socialtjänstens område.

De som är verksamma inom familjerådgivning är skyldiga att genast anmäla till socialnämnden om de i sin verksamhet får kännedom om att ett barn utnyttjas sexuellt eller utsätts för fysisk eller psykisk misshandel i hemmet.

Myndigheter, befattningshavare och yrkesverksamma som anges i första stycket är skyldiga att lämna socialnämnden alla uppgifter som kan vara av betydelse för utredning av ett barns behov av stöd och skydd.

Om anmälan från Barnombudsmannen gäller bestämmelserna i 7 § lagen (1993:335) om Barnombudsman.

16 kap.4 a §⁴

Polismyndigheten skall lämna den hjälp som behövs för att verkställa ett beslut om omhändertagande av personakt. Begäran om sådan hjälp får dock göras endast om

Polismyndigheten ska lämna den hjälp som behövs för att verkställa ett beslut om omhändertagande av personakt. Begäran om sådan hjälp får dock göras endast om

² Senaste lydelse 2009:596.

³ Senaste lydelse 2012:776.

⁴ Senaste lydelse 2005:126.

- Prop. 2013/14:110
1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att <i>polisens</i> särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller	1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att <i>en polismans</i> särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller
2. det annars finns synnerliga skäl	
-

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.117 Förslag till lag om ändring i lagen (2002:297)
om biobanker i hälso- och sjukvården m.m.

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 6 kap. 5 § lagen (2002:297) om biobanker i hälso- och sjukvården m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

5 §

Den som utför inspektion har rätt att av *polismyndighet få den hjälp* som behövs för att inspektionen *skall* kunna genomföras.

Den som utför inspektion har rätt att *få den hjälp* av *Polismyndigheten* som behövs för att inspektionen *ska* kunna genomföras.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.118 Förslag till lag om ändring i lagen (2002:329)
om samarbete med Internationella
brottmålsdomstolen

Härigenom föreskrivs att 9 och 32 §§ lagen (2002:329) om samarbete med Internationella brottmålsdomstolen ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Ett beslut om överlämnande till Internationella brottmålsdomstolen *skall* verkställas av *polismyndigheten*. Om den som *skall* överlämnas är på fri fot, får han eller hon, om det är nödvändigt för att överlämnandet *skall* kunna genomföras, omhändertaras och tas i förvar av *polismyndigheten*, dock längst under *fyrtyoåtta* timmar.

9 §¹

Ett beslut om överlämnande till Internationella brottmålsdomstolen *ska* verkställas av *Polismyndigheten*. Om den som *ska* överlämnas är på fri fot, får han eller hon, om det är nödvändigt för att överlämnandet *ska* kunna genomföras, omhändertaras och tas i förvar av *Polismyndigheten*, dock längst under *48* timmar.

Chefen för Justitiedepartementet får meddela tillstånd till transport genom Sverige av en frihetsberövad person som för att överlämnas eller utlämnas eller i annat syfte *skall* överföras mellan en annan stat och Internationella brottmålsdomstolen. Under en sådan transport *skall* frihetsberövandet bestå om inte domstolen begär att den som överförs *skall* friges.

För flygtransport utan planerad mellanlandning här i landet krävs inte tillstånd enligt första stycket. Om en oplanerad mellanlandning sker, *skall polismyndighet* ta den som överförs i förvar till dess en ansökan görs om tillstånd till transport enligt första stycket och genast underrätta chefen för Justitiedepartementet om detta. Görs ingen ansökan *senast* 96 timmar från den oplanerade landningen, *skall* personen omedelbart friges.

Om tillstånd har meddelats en-

32 §

Chefen för Justitiedepartementet får meddela tillstånd till transport genom Sverige av en frihetsberövad person som för att överlämnas eller utlämnas eller i annat syfte *ska* överföras mellan en annan stat och Internationella brottmålsdomstolen. Under en sådan transport *ska* frihetsberövandet bestå om inte domstolen begär att den som överförs *ska* friges.

För flygtransport utan planerad mellanlandning här i landet krävs inte tillstånd enligt första stycket. Om en oplanerad mellanlandning sker, *ska Polismyndigheten* ta den som överförs i förvar till dess en ansökan görs om tillstånd till transport enligt första stycket och genast underrätta chefen för Justitiedepartementet om detta. Görs ingen ansökan *inom* 96 timmar från den oplanerade landningen, *ska* personen omedelbart friges.

Om tillstånd har meddelats en-

¹ Senaste lydelse 2003:1173.

ligt första stycket, får *polismyndighet* vid behov ta den som överförs i förvar. I fråga om tvångsmedel i ett ärende om transport gäller bestämmelserna i 5 §.

ligt första stycket, får *Polismyndigheten* vid behov ta den som överförs i förvar. I fråga om tvångsmedel i ett ärende om transport gäller bestämmelserna i 5 §.

Prop. 2013/14:110

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.119 Förslag till lag om ändring i lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall

Härigenom föreskivs att 9 § lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2013/14:121 Föreslagen lydelse

9 §

Undersökningsledaren eller åklagaren beslutar om penningbeslag. Penningbeslag får avse endast sådan egendom som finns tillgänglig.

Avser penningbeslaget en fordran eller annan rättighet, ska gäldenären eller annan förpliktad meddelas förbud att fullgöra sin förpliktelse till någon annan än <i>Rikspolisstyrelsen</i> .	Avser penningbeslaget en fordran eller annan rättighet, ska gäldenären eller annan förpliktad meddelas förbud att fullgöra sin förpliktelse till någon annan än <i>Polismyndigheten</i> .
---	---

För penningbeslag gäller i övrigt bestämmelserna om beslag i rättegångsbalken.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.120 Förslag till lag om ändring i lagen (2002:445)
om medling med anledning av brott

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 5 § lagen (2002:445) om medling med anledning av brott ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §

Medling *skall* vara frivillig för både gärningsman och målsägande. Det brott som medlingen avser *skall* vara anmält till *polisen*. Dessutom *skall* gärningsmannen ha erkänt gärningen eller delaktighet i denna.

Medling *ska* vara frivillig för både gärningsman och målsägande. Det brott som medlingen avser *ska* vara anmält till *Polismyndigheten*. Dessutom *ska* gärningsmannen ha erkänt gärningen eller delaktighet i denna.

Medling får endast ske om det med hänsyn till samtliga omständigheter framstår som lämpligt. Om gärningsmannen är under tolv år får medling ske endast om det finns synnerliga skäl.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.121 Förslag till lag om ändring i fordonslagen
(2002:574)

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 3 § och 2 kap. 10 § fordonslagen (2002:574) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

3 §¹

I denna lag avses med
besiktningsorgan: ett sådant organ som anges i 4 kap. 2 §,
besiktningstekniker: den som har anställning hos ett besiktningsorgan för att utföra besiktningar,

bilinspektör: den som har anställning som bilinspektör hos en polismyndighet eller hos Rikspolisstyrelsen,

tekniker: den som har uppdrag som tekniker hos en polismyndighet,

tilverkare: den som inför godkännandemyndigheten ansvarar för alla aspekter av typgodkännandeprocessen och för produktionsöverensstämmelsen, även om *denne* inte varit direkt engagerad i samtliga stadier av produktionen av det fordon, det system, den komponent eller den separata tekniska enhet som typgodkännandet avser, eller den som han eller hon har utsett som sin företrädare i frågor som omfattas av denna lag.

bilinspektör: den som har anställning som bilinspektör hos Polismyndigheten,

tekniker: den som har uppdrag som tekniker hos Polismyndigheten,

tilverkare: den som inför godkännandemyndigheten ansvarar för alla aspekter av typgodkännandeprocessen och för produktionsöverensstämmelsen, även om *han eller hon* inte varit direkt engagerad i samtliga stadier av produktionen av det fordon, det system, den komponent eller den separata tekniska enhet som typgodkännandet avser, eller den som han eller hon har utsett som sin företrädare i frågor som omfattas av denna lag.

I övrigt har de beteckningar som används i denna lag samma betydelse som i lagen (2001:559) om vägtrafikdefinitioner.

2 kap.

10 §²

Flygande inspektion sker för att kontrollera att ett fordon som anträffas i trafik

1. inte har försämrats i otillåten grad beträffande föreskrivna krav i fråga om den beskaffenhet och utrustning som är av betydelse från miljö- och trafiksäkerhetssynpunkt och att det inte i övrigt avviker från det godkända utförandet, och

2. uppfyller föreskrivna krav till skydd för liv och hälsa.

¹ Senaste lydelse 2009:224.

² Senaste lydelse 2012:220.

Flygande inspektion får även ske av ett fordon som anträffas under sådana omständigheter att det finns anledning att anta att det i nära anslutning till anträffandet har använts i trafik.

Flygande inspektion av fordon som används i yrkesmässig trafik eller i taxitrafik får dessutom ske i företagets lokaler eller liknande eller på ett område i anslutning till dessa.

Flygande inspektion ska utföras av en polisman eller en bilinspektör som har förordnats av *Rikspolisstyrelsen*. Den som utför inspektionen får biträdas av en tekniker som har förordnats av *Rikspolisstyrelsen*.

Flygande inspektion ska utföras av en polisman eller en bilinspektör som har förordnats av *Polismyndigheten*. Den som utför inspektionen får biträdas av en tekniker som har förordnats av *Polismyndigheten*.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.122 Förslag till lag om ändring i
fartygssäkerhetslagen (2003:364)

Härigenom föreskrivs att 5 kap. 18 § och 6 kap. 9 § fartygssäkerhetslagen (2003:364) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.
18 §¹

Polismyndigheter, Tullverket, Kustbevakningen samt miljö- och hälsoskydds nämnder är skyldiga att biträda tillsynsmyndigheterna och lämna de upplysningar som dessa myndigheter behöver för att utöva tillsyn enligt denna lag, enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen eller enligt förordning (EG) nr 336/2006.

Polismyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen och miljö- och hälsoskydds nämnder är skyldiga att biträda tillsynsmyndigheterna och lämna de upplysningar som dessa myndigheter behöver för att utöva tillsyn enligt denna lag, enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen eller enligt förordning (EG) nr 336/2006.

6 kap.
9 §

Den myndighet som har förbjudit ett fartygs resa eller förbjudit ett fartyg att anlöpa svensk hamn *skall*, om fartyget befinner sig inom Sveriges sjöterritorium, genast anmäla beslutet till *polis-, tull- och lotsmyndigheterna*, Kustbevakningen *samt* berörda hamnar. Polismyndigheten och Kustbevakningen *skall*, om det behövs, vidta åtgärder för att förhindra överträdelse av förbudet. *Lotsmyndigheten skall inställa* de förrättningar för fartygets resa som ankommer på *den*.

Den myndighet som har förbjudit ett fartygs resa eller förbjudit ett fartyg att anlöpa svensk hamn *ska*, om fartyget befinner sig inom Sveriges sjöterritorium, genast anmäla beslutet till *Polismyndigheten, Tullverket, Sjöfartsverket, Kustbevakningen och* berörda hamnar. Polismyndigheten och Kustbevakningen *ska*, om det behövs, vidta åtgärder för att förhindra överträdelse av förbudet. *Sjöfartsverket ska ställa in* de förrättningar för fartygets resa som ankommer på *verket*.

Om fartyget står under tullkontroll, får *tullmyndigheten* inte tillåta det att avgå. *Tullmyndigheten* får också tillfälligt ta hand om fartygets nationalitetshandling, när det behövs för att hindra fartygets avgång.

Om fartyget står under tullkontroll, får *Tullverket* inte tillåta det att avgå. *Tullverket* får också tillfälligt ta hand om fartygets nationalitetshandling, när det behövs för att hindra fartygets avgång.

Om förbudet gäller ett svenskt fartyg som befinner sig utomlands, är befälhavaren skyldig att på begäran av en svensk utlandsmyndighet lämna fartygets nationalitetshandling till myndigheten.

¹ Senaste lydelse 2009:59.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.123 Förslag till lag om ändring i lagen (2003:389)
om elektronisk kommunikation

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 3 § samt 6 kap. 13 och 22 §§ lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

3 §

Krav på tillstånd enligt 1 § gäller inte för *Polisen*, Försvarsmakten, Försvarets radioanstalt och Försvarets materielverk, vid verksamhet som verket bedriver på uppdrag av Försvarsmakten eller Försvarets radioanstalt.

Efter hörande av Försvarsmakten beslutar den myndighet som regeringen bestämmer om tilldelning av radiofrekvenser för Försvarsmakten, Försvarets radioanstalt och Försvarets materielverk samt om de ytterligare villkor som behövs. När det gäller *Polisen* beslutar den myndighet som regeringen bestämmer i sådana frågor efter hörande av *Rikspolisstyrelsen*

Krav på tillstånd enligt 1 § gäller inte för *Polismyndigheten*, *Säkerhetspolisen*, Försvarsmakten, Försvarets radioanstalt och Försvarets materielverk, vid verksamhet som verket bedriver på uppdrag av Försvarsmakten eller Försvarets radioanstalt.

Efter hörande av Försvarsmakten beslutar den myndighet som regeringen bestämmer om tilldelning av radiofrekvenser för Försvarsmakten, Försvarets radioanstalt och Försvarets materielverk samt om de ytterligare villkor som behövs. När det gäller *Polismyndigheten* och *Säkerhetspolisen*, beslutar den myndighet som regeringen bestämmer i sådana frågor efter hörande av *dess*a myndigheter.

6 kap.

13 §

Den som tillhandahåller ett allmänt kommunikationsnät eller en allmänt tillgänglig elektronisk kommunikationstjänst får

1. på begäran av en abonnent temporärt åsidosätta skydd mot nummerpresentation för att kunna identifiera störande samtal samt lagra sådana uppgifter som identifierar den anropande abonnenten och hålla dem tillgängliga för abonnenten på begäran, samt

2. för *Polisen* eller en regional alarmeringscentral som avses i lagen (1981:1104) om verksamheten hos vissa regionala alarmeringscentraler åsidosätta skydd mot nummerpresentation och tillhandahålla sådan organisation lokaliseringssuppgifter vid nödsamtal, utan samtycke eller trots vägran från abonnenten eller användaren.

2. för *Polismyndigheten*, *Säkerhetspolisen* eller en regional alarmeringscentral som avses i lagen (1981:1104) om verksamheten hos vissa regionala alarmeringscentraler åsidosätta skydd mot nummerpresentation och tillhandahålla en sådan *myndighet* eller organisation lokaliseringssuppgifter vid nödsamtal, utan samtycke eller trots vägran från abonnenten eller

22 §¹

Den som tillhandahåller ett elektroniskt kommunikationsnät eller en elektronisk kommunikationstjänst och därvid har fått del av eller tillgång till uppgift som avses i 20 § första stycket ska på begäran lämna

1. uppgift som avses i 20 § första stycket 1 till en myndighet som i ett särskilt fall behöver en sådan uppgift för delgivning enligt delgivningslagen (2010:1932), om myndigheten finner att det kan antas att den som söks för delgivning håller sig undan eller att det annars finns synnerliga skäl,

2. uppgift som avses i 20 § första stycket 1 och som gäller misstanke om brott till åklagarmyndighet, *polismyndighet* eller någon annan myndighet som ska ingripa mot brottet,

3. uppgift som avses i 20 § första stycket 1 och 3 samt uppgift om i vilket geografiskt område en viss elektronisk kommunikationsutrustning finns eller har funnits till *polismyndighet*, om myndigheten finner att uppgiften behövs i samband med efterforskning av personer som har försvunnit under sådana omständigheter att det kan befaras att det *föreligger* fara för deras liv eller allvarlig risk för deras hälsa,

4. uppgift som avses i 20 § första stycket 1 till Kronofogdemyndigheten om myndigheten behöver uppgiften i exekutiv verksamhet och myndigheten finner att uppgiften är av väsentlig betydelse för handläggningen av ett ärende,

5. uppgift som avses i 20 § första stycket 1 till Skatteverket, om verket finner att uppgiften är av väsentlig betydelse för handläggningen av ett ärende som avser kontroll av skatt eller avgift eller rätt folkbokföringsort enligt folkbokföringslagen (1991:481),

6. uppgift som avses i 20 § första stycket 1 till *polismyndighet*, om myndigheten finner att uppgiften behövs i samband med underrättelse, efterforskning eller identifiering vid olyckor eller dödsfall eller för att myndigheten ska kunna fullgöra en uppgift som avses i 12 § polislagen (1984:387),

2. uppgift som avses i 20 § första stycket 1 och som gäller misstanke om brott till *en* åklagarmyndighet, *Polismyndigheten*, *Säkerhetspolisen* eller någon annan myndighet som ska ingripa mot brottet,

3. uppgift som avses i 20 § första stycket 1 och 3 samt uppgift om i vilket geografiskt område en viss elektronisk kommunikationsutrustning finns eller har funnits till *Polismyndigheten*, om myndigheten finner att uppgiften behövs i samband med efterforskning av personer som har försvunnit under sådana omständigheter att det kan befaras att det *finns* fara för deras liv eller allvarlig risk för deras hälsa,

6. uppgift som avses i 20 § första stycket 1 till *Polismyndigheten*, om myndigheten finner att uppgiften behövs i samband med underrättelse, efterforskning eller identifiering vid olyckor eller dödsfall eller för att myndigheten ska kunna fullgöra en uppgift som avses i 12 § polislagen (1984:387),

¹ Senaste lydelse 2012:285.

- Prop. 2013/14:110
7. uppgift som avses i 20 § första stycket 1 till *polismyndighet* eller åklagarmyndighet, om myndigheten finner att uppgiften behövs i ett särskilt fall för att myndigheten ska kunna fullgöra underrättelseskyldighet enligt 33 § lagen (1964:167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare, och
7. uppgift som avses i 20 § första stycket 1 till *Polismyndigheten* eller *en* åklagarmyndighet, om myndigheten finner att uppgiften behövs i ett särskilt fall för att myndigheten ska kunna fullgöra underrättelseskyldighet enligt 33 § lagen (1964:167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare, och
8. uppgift som avses i 20 § första stycket 1 och 3 till regional alarmeringscentral som avses i lagen (1981:1104) om verksamheten hos vissa regionala alarmeringscentraler.
- Ersättning för att lämna ut andra uppgifter enligt första stycket 8 än lokaliseringssuppgifter ska vara skälig med hänsyn till kostnaderna för utlämnandet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.124 Förslag till lag om ändring i lagen (2003:778) om skydd mot olyckor

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 5 § och 6 kap. 10 § lagen (2003:778) om skydd mot olyckor ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

5 §

Vid utsläpp av giftiga eller skadliga ämnen från en anläggning som avses i 4 § *skall* den som utövar verksamheten underrätta länsstyrelsen, *polismyndigheten* och kommunen om utsläppet *påkallar* särskilda åtgärder till skydd för allmänheten. Underrättelse *skall* också lämnas om det *föreligger* överhängande fara för ett sådant utsläpp.

Vid utsläpp av giftiga eller skadliga ämnen från en anläggning som avses i 4 § *ska* den som utövar verksamheten underrätta länsstyrelsen, *Polismyndigheten* och kommunen om utsläppet *kräver* särskilda åtgärder till skydd för allmänheten. Underrättelse *ska* också lämnas om det *finns* överhängande fara för ett sådant utsläpp.

6 kap.

10 §

Kommunerna och de statliga myndigheter som ansvarar för räddningstjänst *skall* se till att det finns anordningar för alarmering av räddningsorganen.

När ett räddningsorgan gör en räddningsinsats *skall polismyndigheten* underrättas om insatsen.

Om effekterna av en olycka kan kräva särskilda åtgärder till skydd för befolkningen eller miljön i ett annat land än Sverige, *skall* det räddningsorgan som gör räddningsinsatsen omedelbart underrätta berörd myndighet i det andra landet.

Kommunerna och de statliga myndigheter som ansvarar för räddningstjänst *ska* se till att det finns anordningar för alarmering av räddningsorganen.

När ett räddningsorgan gör en räddningsinsats *ska Polismyndigheten* underrättas om insatsen.

Om effekterna av en olycka kan kräva särskilda åtgärder till skydd för befolkningen eller miljön i ett annat land än Sverige, *ska* det räddningsorgan som gör räddningsinsatsen omedelbart underrätta berörd myndighet i det andra landet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.125 Förslag till lag om ändring i lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder

Härigenom föreskrivs att 6 kap. 5 §, 7 kap. 1 och 2 §§ samt 8 kap. 1 och 2 §§ lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

5 §

Polismyndigheten *skall* biträda vid verkställighet av ett beslut om överlämnande. Om den som *skall* överlämnas är på fri fot, får han eller hon, om det bedöms vara nödvändigt för att överlämnandet *skall* kunna genomföras, omhändertas och tas i förvar av *polismyndigheten*, dock längst under *fyrtioåtta* timmar.

Polismyndigheten *ska* biträda vid verkställighet av ett beslut om överlämnande. Om den som *ska* överlämnas är på fri fot, får han eller hon, om det bedöms vara nödvändigt för att överlämnandet *ska* kunna genomföras, omhändertas och tas i förvar av *Polismyndigheten*, dock längst under *48* timmar.

7 kap.

1 §

Har rätten med stöd av 2 kap. 6 § avslagit en begäran om överlämnande, *skall* den ansvariga myndigheten i Sverige besluta om överförande av verkställigheten av påföljden hit, om inte den utfärdande medlemsstaten motsätter sig det.

Den ansvariga myndigheten får besluta att den eftersökte *skall* tas i förvar av *polismyndigheten* i avvaktan på ett beslut som sägs i första stycket. Den eftersökte får tas i förvar om det behövs för att verkställigheten av påföljden *skall* kunna påbörjas i Sverige.

Har rätten med stöd av 2 kap. 6 § avslagit en begäran om överlämnande, *ska* den ansvariga myndigheten i Sverige besluta om överförande av verkställigheten av påföljden hit, om inte den utfärdande medlemsstaten motsätter sig det.

Den ansvariga myndigheten får besluta att den eftersökte *ska* tas i förvar av *Polismyndigheten* i avvaktan på ett beslut som sägs i första stycket. Den eftersökte får tas i förvar om det behövs för att verkställigheten av påföljden *ska* kunna påbörjas i Sverige.

2 §

När någon som har överlämnats från Sverige *skall* återföras i enlighet med ett sådant villkor som avses i 3 kap. 2 §, *skall* den ansvariga myndigheten i Sverige besluta om överförande av verkställigheten av påföljden hit.

När någon som har överlämnats från Sverige *ska* återföras i enlighet med ett sådant villkor som avses i 3 kap. 2 §, *ska* den ansvariga myndigheten i Sverige besluta om överförande av verkställigheten av påföljden hit.

Om återförandet sker innan den ansvariga myndigheten har fattat sitt beslut, får den myndigheten besluta att den som har återförts *skall* tas i förvar av *polismyndigheten* i avvaktan på beslutet. Den som har återförts får tas i förvar om det behövs för att verkställigheten av påföljden *skall* kunna påbörjas i Sverige.

Om återförandet sker innan den ansvariga myndigheten har fattat sitt beslut, får den myndigheten besluta att den som har återförts *ska* tas i förvar av *Polismyndigheten* i avvaktan på beslutet. Den som har återförts får tas i förvar om det behövs för att verkställigheten av påföljden *ska* kunna påbörjas i Sverige.

8 kap.

1 §

Har överlämnande till Sverige skett för lagföring här i landet, på villkor att den som överlämnas senare återförs till den andra staten, *skall polismyndigheten* se till att den som har överlämnats återförs.

Om den som *skall* återföras är på fri fot, får han eller hon, om det bedöms vara nödvändigt för att återförandet *skall* kunna genomföras, omhändertas och tas i förvar av *polismyndigheten*, dock längst under *fjrtioåtta* timmar.

Har överlämnande till Sverige skett för lagföring här i landet, på villkor att den som överlämnas senare återförs till den andra staten, *ska Polismyndigheten* se till att den som har överlämnats återförs.

Om den som *ska* återföras är på fri fot, får han eller hon, om det bedöms vara nödvändigt för att återförandet *ska* kunna genomföras, omhändertas och tas i förvar av *Polismyndigheten*, dock längst under *48* timmar.

2 §¹

Begärs tillstånd till transport genom Sverige av någon som överlämnas på grund av en arresteringsorder eller som utlämnas till en annan medlemsstat i Europeiska unionen, Island eller Norge ska *Rikspolisstyrelsen* bevilja sådant tillstånd och ange under vilka villkor transporten får ske.

Har tillstånd meddelats enligt första stycket får *polismyndigheten*, om det är nödvändigt för att transporten ska kunna genomföras, omhänderta och ta i förvar den som överlämnas eller utlämnas, dock längst under *fjrtioåtta* timmar.

Om en oplanerad mellanlandning sker i Sverige, får *polismyndigheten*, om det är nödvändigt för

Begärs tillstånd till transport genom Sverige av någon som överlämnas på grund av en arresteringsorder eller som utlämnas till en annan medlemsstat i Europeiska unionen, Island eller Norge ska *Polismyndigheten* bevilja sådant tillstånd och ange under vilka villkor transporten får ske.

Har tillstånd meddelats enligt första stycket får *Polismyndigheten*, om det är nödvändigt för att transporten ska kunna genomföras, omhänderta och ta i förvar den som överlämnas eller utlämnas, dock längst under *48* timmar.

Om en oplanerad mellanlandning sker i Sverige, får *Polismyndigheten*, om det är nödvändigt för

¹ Senaste lydelse 2011:1177.

Prop. 2013/14:110 att transporten ska kunna genomföras, omhändertata och ta i förvar den som överlämnas eller utlämnas, dock längst till dess en begäran om tillstånd till transport har prövats. Om tillstånd till transport inte begärs inom *nittiosex* timmar från landningen, ska personen omedelbart frigges.

att transporten ska kunna genomföras, omhändertata och ta i förvar den som överlämnas eller utlämnas, dock längst till dess en begäran om tillstånd till transport har prövats. Om tillstånd till transport inte begärs inom *96* timmar från landningen, ska personen omedelbart frigges.

Om tillstånd meddelas, gäller därefter bestämmelserna i andra stycket. Tidsfristen ska räknas från det att tillstånd meddelats.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.126 Förslag till lag om ändring i lagen (2003:1174) om vissa former av internationellt samarbete i brottsutredningar Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 3, 11 och 15 §§ lagen (2003:1174) om vissa former av internationellt samarbete i brottsutredningar ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §¹

En överenskommelse om att inrätta en gemensam utredningsgrupp får, om förundersökning pågår i Sverige avseende brottslighet som gruppen *skall* utreda, ingås av den åklagare eller myndighet som leder förundersökningen.

En överenskommelse om att inrätta en gemensam utredningsgrupp får, om förundersökning pågår i Sverige avseende brottslighet som gruppen *ska* utreda, ingås av den åklagare eller myndighet som leder förundersökningen.

Om en gemensam utredningsgrupp inte kan inrättas med stöd av första stycket får en överenskommelse om att inrätta en sådan grupp ingås av

1. Åklagarmyndigheten,
2. Rikspolisstyrelsen eller den polismyndighet som Rikspolisstyrelsen bestämmer,

2. Polismyndigheten,

3. Säkerhetspolisen,

3. Tullverket, eller
4. Kustbevakningen.

4. Tullverket, eller
5. Kustbevakningen.

Av överenskommelsen *skall* det framgå vilka tjänstemän som ingår i den gemensamma utredningsgruppen och under vilken tid gruppen *skall* vara verksam.

Av överenskommelsen *ska* det framgå vilka tjänstemän som ingår i den gemensamma utredningsgruppen och under vilken tid gruppen *ska* vara verksam.

11 §²

En ansökan om att en kontrollerad leverans *skall företas* utomlands får göras av åklagare eller, sedan åklagare har lämnat sitt tillstånd till åtgärden, av *polismyndighet*, Tullverket eller Kustbevakningen.

En ansökan om att en kontrollerad leverans *ska genomföras* utomlands får göras av åklagare eller, sedan åklagare har lämnat sitt tillstånd till åtgärden, av *Polismyndigheten*, Tullverket eller Kustbevakningen.

15 §³

En överenskommelse om bistånd i en brottsutredning som genomförs av tjänstemän med skydds-

En överenskommelse om bistånd i en brottsutredning som genomförs av tjänstemän med skydds-

¹ Senaste lydelse 2005:494.

² Senaste lydelse 2005:494.

³ Senaste lydelse 2005:494.

Prop. 2013/14:110 identitet får, om en förundersökning pågår i Sverige om den brottslighet åtgärden avser, ingås av den åklagare *eller polismyndighet* som leder förundersökningen.

identitet får, om en förundersökning pågår i Sverige om den brottslighet åtgärden avser, ingås av den åklagare som leder förundersökningen. *Polismyndigheten och Säkerhetspolisen har motsvarande rätt om förundersökningen leds av någon av dem.*

Om det inte pågår eller inleds någon förundersökning i Sverige om den brottslighet åtgärden avser, får en överenskommelse som avses i första stycket ingås av

1. Åklagarmyndigheten, *eller*
2. Rikspolisstyrelsen *eller den polismyndighet som Rikspolisstyrelsen bestämmer.*

1. Åklagarmyndigheten,
2. *Polismyndigheten, eller*

Åtgärdens varaktighet och övriga praktiska frågor *skall* framgå av överenskommelsen.

3. *Säkerhetspolisen.*
Åtgärdens varaktighet och övriga praktiska frågor *ska* framgå av överenskommelsen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.127 Förslag till lag om ändring i smittskyddslagen (2004:168)

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 6 kap. 11 och 12 §§ och 8 kap. 12 § samt rubriken närmast före 8 kap. 12 § smittskyddslagen (2004:168) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

11 §¹

Om smittskyddsläkaren vid en utredning enligt 4 § har anledning att anta att socialnämnden, *polismyndigheten* eller Kriminalvården kan lämna upplysningar som behövs för utredningen, *skall* smittskyddsläkaren underrätta berörd myndighet.

En sådan underrättelse *skall* innehålla uppgifter om den enskildes identitet och de förhållningsregler han eller hon *skall* följa för att förebygga smittspridning.

Om smittskyddsläkaren vid en utredning enligt 4 § har anledning att anta att socialnämnden, *Polismyndigheten* eller Kriminalvården kan lämna upplysningar som behövs för utredningen, *ska* smittskyddsläkaren underrätta berörd myndighet.

En sådan underrättelse *ska* innehålla uppgifter om den enskildes identitet och de förhållningsregler han eller hon *ska* följa för att förebygga smittspridning.

12 §²

Uppmärksammar socialnämnden, *polismyndigheten* eller Kriminalvården, efter att ha fått underrättelse enligt 11 §, i sin verksamhet förhållanden som tyder på att den smittade inte följer meddelade förhållningsregler, *skall* detta anmälas till den smittskyddsläkare som lämnat underrättelsen. Om *denne* enligt 8 § överlämnat ärendet till smittskyddsläkaren i ett annat landsting, *skall* anmälan i stället göras till den smittskyddsläkaren.

Den skyldighet som avses i första stycket gäller i två månader från det att underrättelsen enligt 11 § mottagits.

Uppmärksammar socialnämnden, *Polismyndigheten* eller Kriminalvården, efter att ha fått underrättelse enligt 11 §, i sin verksamhet förhållanden som tyder på att den smittade inte följer meddelade förhållningsregler, *ska* detta anmälas till den smittskyddsläkare som lämnat underrättelsen. Om *smittskyddsläkaren* enligt 8 § överlämnat ärendet till smittskyddsläkaren i ett annat landsting, *ska* anmälan i stället göras till den smittskyddsläkaren.

¹ Senaste lydelse 2005:984.

² Senaste lydelse 2005:984.

Biträde av polismyndighet

Polismyndighet skall lämna biträde på begäran av smittskyddsläkaren

1. *för att* genomföra tvångsundersökning enligt 3 kap. 2 §,

2. *för att* föra den som *skall* isoleras enligt 5 kap. 1 § eller isoleras tillfälligt enligt 5 kap. 3 § till vårdinrättningen,

3. *för att* återföra den som har avvikit från en vårdinrättning, där han eller hon enligt beslut *skall* vara tillfälligt isolerad eller isolerad, eller den som inte har återvänt till vårdinrättningen sedan hans eller hennes tillstånd att vistas utanför vårdinrättningens område har gått ut eller återkallats,

4. *för att* genomföra hälsokontroll vid inresa enligt 3 kap. 8 § och därvid upprätthålla ordningen,

5. *för att* föra den som *skall* hållas i karantän enligt 3 kap. 9 § till vårdinrättning eller annan plats där karantänsvistelsen *skall* äga rum, eller

6. *för att* återföra den som olovligen har avvikit från vårdinrättning eller annan plats för karantänsvistelsen till denna plats.

Polismyndigheten *skall* lämna biträde på begäran av Socialstyrelsen *för* att spärra av områden enligt 3 kap. 10 § och *för* att upprätthålla dessa avspärningar.

8 kap.**Biträde av Polismyndigheten**12 §³

Polismyndigheten ska lämna biträde på begäran av smittskyddsläkaren för att

1. genomföra tvångsundersökning enligt 3 kap. 2 §,

2. föra den som *ska* isoleras enligt 5 kap. 1 § eller isoleras tillfälligt enligt 5 kap. 3 § till vårdinrättningen,

3. återföra den som har avvikit från en vårdinrättning, där han eller hon enligt beslut *ska* vara tillfälligt isolerad eller isolerad, eller den som inte har återvänt till vårdinrättningen sedan hans eller hennes tillstånd att vistas utanför vårdinrättningens område har gått ut eller återkallats,

4. genomföra hälsokontroll vid inresa enligt 3 kap. 8 § och därvid upprätthålla ordningen,

5. föra den som *ska* hållas i karantän enligt 3 kap. 9 § till vårdinrättning eller annan plats där karantänsvistelsen *ska* äga rum, eller

6. återföra den som olovligen har avvikit från vårdinrättning eller annan plats för karantänsvistelsen till denna plats.

Polismyndigheten *ska* lämna biträde på begäran av Socialstyrelsen *med* att spärra av områden enligt 3 kap. 10 § och att upprätthålla dessa avspärningar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

³ Senaste lydelse 2004:877.

2.128 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:487) om sjöfartsskydd

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 3, 4 och 16 §§ lagen (2004:487) om sjöfartsskydd ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §¹

Rikspolisstyrelsen fattar, efter att ha hört Transportstyrelsen och Kustbevakningen, beslut enligt bestämmelserna i bilaga 1 och 2 till förordning (EG) nr 725/2004 om vilken skyddsnivå som *skall råda* för ett fartyg eller en hamnanläggning. Om något beslut inte fattas *råder* den lägsta skyddsnivån.

I brådskande fall får *Rikspolisstyrelsen* fatta beslut enligt första stycket om förändring av skyddsnivån utan att ha hört Transportstyrelsen och Kustbevakningen. Ett sådant beslut *skall* dock snarast omprövas av *Rikspolisstyrelsen* efter att Transportstyrelsen och Kustbevakningen har hörts.

I brådskande fall får också en polismyndighet fatta beslut om vilken skyddsnivå som skall råda för ett fartyg eller en hamnanläggning inom det egna polisdistriktet. Ett sådant beslut skall genast underställas Rikspolisstyrelsen som, efter att ha hört Transportstyrelsen och Kustbevakningen, utan dröjsmål prövar om beslutet skall bestå.

Polismyndigheten fattar, efter att ha hört Transportstyrelsen och Kustbevakningen, beslut enligt bestämmelserna i bilaga 1 och 2 till förordning (EG) nr 725/2004 om vilken skyddsnivå som *ska gälla* för ett fartyg eller en hamnanläggning. Om något beslut inte fattas *gäller* den lägsta skyddsnivån.

I brådskande fall får *Polismyndigheten* fatta beslut enligt första stycket om förändring av skyddsnivån utan att ha hört Transportstyrelsen och Kustbevakningen. Ett sådant beslut *ska* dock snarast omprövas av *Polismyndigheten* efter att Transportstyrelsen och Kustbevakningen har hörts.

4 §²

Beslut om att ytterligare åtgärder utöver de som anges i fartygets eller hamnanläggningens skyddsplan *skall* vidtas för ett fartyg eller en hamnanläggning vid den högsta skyddsnivån får fattas av *Rikspo-*

Beslut om att ytterligare åtgärder utöver de som anges i fartygets eller hamnanläggningens skyddsplan *ska* vidtas för ett fartyg eller en hamnanläggning vid den högsta skyddsnivån får fattas av *Polis-*

¹ Senaste lydelse 2008:1379. Ändringen innebär bl.a. att tredje stycket upphävs.

² Senaste lydelse 2008:1379.

Prop. 2013/14:110 *lisstyrelsen*, Transportstyrelsen eller Kustbevakningen. Innan ett sådant beslut fattas *skall* den beslutande myndigheten ha hört de båda andra myndigheterna.

Om ett fartyg trafikerar Sveriges territorialhav eller information har lämnats om att fartyget avser att gå in på territorialhavet, får för det fartyget sådana beslut som anges i första stycket fattas av Transportstyrelsen när de två lägre skydds nivåerna råder.

16 §

Kroppsvsitation och annan undersökning får, med den begränsning som följer av andra stycket, utföras av polisman, tjänsteman vid Kustbevakningen eller annan särskilt utsedd person som förordnats av *en polismyndighet*. Om personer och egendom undersöks av annan sådan särskilt utsedd person *skall* arbetet utföras under polismans ledning. Tullverket *skall* på begäran bistå *polismyndigheten*, om det behövs för att en undersökning *skall* kunna utföras. Rederiet eller hamnanläggningsinnehavaren *skall* biträda *polismyndigheten* eller *Kustbevakningen* i det praktiska kontrollarbetet om det behövs.

Kontroll av gods som står under tullövervakning enligt artikel 37 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen *skall ske* i samråd med Tullverket.

Kroppsvsitation och annan undersökning får, med den begränsning som följer av andra stycket, utföras av *en* polisman, *en* tjänsteman vid Kustbevakningen eller annan särskilt utsedd person som förordnats av *Polismyndigheten*. Om personer och egendom undersöks av annan sådan särskilt utsedd person, *ska* arbetet utföras under *en* polismans ledning. Tullverket *ska* på begäran bistå *Polismyndigheten*, om det behövs för att en undersökning *ska* kunna utföras. Rederiet eller hamnanläggningsinnehavaren *ska* biträda *Polismyndigheten* eller *Kustbevakningen* i det praktiska kontrollarbetet, om det behövs.

Kontroll av gods som står under tullövervakning enligt artikel 37 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen *ska göras* i samråd med Tullverket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.129 Förslag till lag om ändring i järnvägslagen (2004:519)

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 8 kap. 3 § och 9 kap. 3 § järnvägslagen (2004:519) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 kap.

3 §¹

Tillsynsmyndigheten har rätt att av den som bedriver verksamhet som omfattas av lagen på begäran

1. *få* sådana upplysningar och ta del av sådana handlingar som behövs för tillsynen, bedömningen av ansökningar om tillstånd och för klart definierade statistiska ändamål,

2. *få* tillträde till anläggningar, fordon och annan materiel, områden, lokaler och andra utrymmen, dock inte bostäder, som har anknytning till den verksamhet som berörs, *samt*

3. *få* tillgång till nödvändig personal, materiel eller liknande utan kostnad vid provkörningar och andra materielprov.

Polis- och tullmyndigheter skall lämna den hjälp som behövs för tillsynen.

Tillsynsmyndigheten får begära verkställighet hos Kronofogdemyndigheten av ett beslut som gäller åtgärder enligt första stycket. *Därvid* gäller bestämmelserna i utsökningsbalken om verkställighet av förpliktelser som inte avser betalningsskyldighet eller avhysning.

Infrastrukturförvaltare och sökande av infrastrukturkapacitet *skall* utan uppmaning bereda tillsynsmyndigheten full insyn i handlingar om avgifter.

Tillsynsmyndigheten har rätt att av den som bedriver verksamhet som omfattas av lagen på begäran *få*

1. sådana upplysningar och ta del av sådana handlingar som behövs för tillsynen, bedömningen av ansökningar om tillstånd och för klart definierade statistiska ändamål,

2. tillträde till anläggningar, fordon och annan materiel, områden, lokaler och andra utrymmen, dock inte bostäder, som har anknytning till den verksamhet som berörs, *och*

3. tillgång till nödvändig personal, materiel eller liknande utan kostnad vid provkörningar och andra materielprov.

Polismyndigheten och Tullverket ska lämna den hjälp som behövs för tillsynen.

Tillsynsmyndigheten får begära verkställighet hos Kronofogdemyndigheten av ett beslut som gäller åtgärder enligt första stycket. *Då* gäller bestämmelserna i utsökningsbalken om verkställighet av förpliktelser som inte avser betalningsskyldighet eller avhysning.

Infrastrukturförvaltare och sökande av infrastrukturkapacitet *ska* utan uppmaning bereda tillsynsmyndigheten full insyn i handlingar om avgifter.

¹ Senaste lydelse 2006:739.

En befattningshavare i säkerhets- eller ordningstjänst vid järnvägssystem får från järnvägssystemet avlägsna den som överträder förbudet i 1 §, den som uppträder berusad eller stör ordningen och den som genom sitt uppträdande äventyrar säkerheten i järnvägsdriften. Om det är absolut nödvändigt, får befattningshavaren omhänderta sådana personer. Om så sker, skall polisen omedelbart underrättas. Omhändertagna får hållas kvar till dess att de har överlämnats till en polisman eller det inte längre finns skäl till omhändertagande, dock längst sex timmar.

En befattningshavare i säkerhets- eller ordningstjänst vid järnvägssystem får från järnvägsinfrastrukturen avlägsna den som överträder förbudet i 2 §.

En befattningshavare i säkerhets- eller ordningstjänst vid järnvägssystem får från järnvägssystemet avlägsna den som överträder förbudet i 1 §, den som uppträder berusad eller stör ordningen och den som genom sitt uppträdande äventyrar säkerheten i järnvägsdriften. Om det är absolut nödvändigt, får befattningshavaren omhänderta sådana personer. Om så sker, skall Polismyndigheten omedelbart underrättas. Omhändertagna får hållas kvar till dess att de har överlämnats till en polisman eller det inte längre finns skäl till omhändertagande, dock längst sex timmar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.130 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:1100) om luftfartsskydd

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 2, 8, 9 och 10 §§ lagen (2004:1100) om luftfartsskydd ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2§¹

Sådan säkerhetskontroll av personer, medförda föremål och fordon, som *sker* på flygplats, och som följer av förordning (EG) nr 300/2008, av beslut enligt 9 § eller som anges i 3 och 4 §§ ska utföras av *polis* eller av annan särskilt utsedd person som förordnats av *polismyndighet*.

Kontroll enligt första stycket som utförs av särskilt utsedd person ska utföras under polismans ledning.

Första stycket gäller inte för företag som efter godkännande av behörig myndighet får svara för säkerhetskontrollen av den egna personalen.

Sådan säkerhetskontroll av personer, medförda föremål och fordon, som *görs* på flygplats, och som följer av förordning (EG) nr 300/2008, av beslut enligt 9 § eller som anges i 3 och 4 §§ ska utföras av *en polisman* eller av annan särskilt utsedd person som förordnats av *Polismyndigheten*.

Kontroll enligt första stycket som utförs av *en* särskilt utsedd person ska utföras under *en* polismans ledning.

8 §

Flygplatshavaren har ansvaret, inklusive det ekonomiska ansvaret, för att det finns tillräcklig personal, lokaler och utrustning för luftfartsskyddet på den egna flygplatsen, såvida inte annat följer av särskilt meddelade bestämmelser om luftfartsskydd. De kostnader *polismyndigheten* har för polismans ledning av kontrollerna enligt 2 § liksom för övrigt arbete som *polisen* själv utför på en flygplats *skall* betalas av *polisen*.

Flygplatshavaren har ansvaret, inklusive det ekonomiska ansvaret, för att det finns tillräcklig personal, lokaler och utrustning för luftfartsskyddet på den egna flygplatsen, såvida inte annat följer av särskilt meddelade bestämmelser om luftfartsskydd. De kostnader *Polismyndigheten* har för *en* polismans ledning av kontrollerna enligt 2 § liksom för övrigt arbete som *myndigheten* själv utför på en flygplats *ska* betalas av *myndigheten*.

9 §²

Rikspolisstyrelsen får, efter att ha hört Transportstyrelsen, besluta om strängare åtgärder än vad som följer av förordning (EG) nr 300/2008. Ett sådant beslut får tidsbegränsas. Det får också be-

Polismyndigheten får, efter att ha hört Transportstyrelsen, besluta om strängare åtgärder än vad som följer av förordning (EG) nr 300/2008. Ett sådant beslut får tidsbegränsas. Det får också be-

¹ Senaste lydelse 2010:99.

² Senaste lydelse 2010:99. Ändringen innebär bl.a. att tredje stycket upphävs.

Prop. 2013/14:110 gränsas till en viss flygplats eller viss trafik. Behövs särskilda föreskrifter i fråga om åtgärderna ska dessa anges i beslutet.

I brådskande fall får *Rikspolisstyrelsen* besluta om strängare åtgärder utan att ha hört Transportstyrelsen. Ett sådant beslut ska dock snarast omprövas av *Rikspolisstyrelsen* efter att Transportstyrelsen har hörts.

I brådskande fall får också en polismyndighet besluta om strängare åtgärder för flygplatser inom det egna polisdistriktet. Ett sådant beslut ska genast underställas Rikspolisstyrelsen, som, efter att ha hört Transportstyrelsen, utan dröjsmål prövar om beslutet ska bestå.

gränsas till en viss flygplats eller viss trafik. Behövs särskilda föreskrifter i fråga om åtgärderna ska dessa anges i beslutet.

I brådskande fall får *Polismyndigheten* besluta om strängare åtgärder utan att ha hört Transportstyrelsen. Ett sådant beslut ska dock snarast omprövas av *Polismyndigheten* efter att Transportstyrelsen har hörts.

10 §³

Beslut om strängare åtgärder som rör de verksamhetsutövare som omfattas av det nationella säkerhetsprogrammet för civil luftfart enligt förordning (EG) nr 300/2008 fattas av Transportstyrelsen efter att *Rikspolisstyrelsen* har hörts.

Beslut om strängare åtgärder som rör de verksamhetsutövare som omfattas av det nationella säkerhetsprogrammet för civil luftfart enligt förordning (EG) nr 300/2008 fattas av Transportstyrelsen efter *det* att *myndigheten* har hört *Polismyndigheten*.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.131 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:1167) om vägtransportledare Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 6–8, 11–13 och 15 §§ lagen (2004:1167) om vägtransportledare ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §

Ett förordnande som vägtransportledare meddelas av *Rikspolisstyrelsen*.

Förordnandet *skall* gälla för viss tid, dock längst fem år.

Ett förordnande som vägtransportledare meddelas av *Polismyndigheten*.

Förordnandet *ska* gälla för viss tid, dock längst fem år.

7 §

En vägtransportledare lyder under *polismyndigheten i det polisdistrikt där han eller hon befinner sig under eskortuppdraget* och är skyldig att lyda de anvisningar som en polisman meddelar.

En vägtransportledare lyder under *Polismyndigheten* och är skyldig att lyda de anvisningar som en polisman meddelar.

8 §

En vägtransportledare *skall* inför varje eskortuppdrag lämna information om transporten till *de berörda polismyndigheterna*.

Vägtransportledaren *skall* även i övrigt underrätta *berörda polismyndigheter* om förhållanden som rör hans eller hennes verksamhet och som bör komma till myndighetens kännedom.

En vägtransportledare *ska* inför varje eskortuppdrag lämna information om transporten till *Polismyndigheten*.

Vägtransportledaren *ska* även i övrigt underrätta *Polismyndigheten* om förhållanden som rör hans eller hennes verksamhet och som bör komma till myndighetens kännedom.

11 §

Rikspolisstyrelsen skall återkalla ett förordnande, om vägtransportledaren inte längre uppfyller kravet enligt 5 § första stycket 2. Detsamma gäller om det annars finns någon särskild anledning att återkalla förordnandet.

Polismyndigheten ska återkalla ett förordnande, om vägtransportledaren inte längre uppfyller kravet enligt 5 § första stycket 2. Detsamma gäller om det annars finns någon särskild anledning att återkalla förordnandet.

12 §

Rikspolisstyrelsen skall besluta att stänga av en vägtransportledare från vidare tjänstgöring om det på sannolika skäl kan antas att förordnandet kommer att återkallas. Ett

Polismyndigheten ska besluta att stänga av en vägtransportledare från vidare tjänstgöring om det på sannolika skäl kan antas att förordnandet kommer att återkallas. Ett

Prop. 2013/14:110 sådant beslut gäller till dess återkallelsefrågan har prövats slutligt.

Även i annat fall får *Rikspolisstyrelsen* besluta att stänga av en vägtransportledare för ett visst eskortuppdrag, om *denne* åsidosätter sina skyldigheter i fråga om uppdraget.

sådant beslut gäller till dess återkallelsefrågan har prövats slutligt.

Även i annat fall får *Polismyndigheten* besluta att stänga av en vägtransportledare för ett visst eskortuppdrag, om *han eller hon* åsidosätter sina skyldigheter i fråga om uppdraget.

13 §

Vid omedelbar fara för trafiksäkerheten eller risk för att det uppstår någon annan avsevärd olägenhet, får ett beslut om att stänga av en vägtransportledare för ett visst eskortuppdrag meddelas av en polisman. Ett sådant beslut *skall* skyndsamt anmälas till *Rikspolisstyrelsen*. Om avstängningen inte redan har upphört, *skall styrelsen* omedelbart pröva om den *skall* bestå.

Vid omedelbar fara för trafiksäkerheten eller risk för att det uppstår någon annan avsevärd olägenhet, får ett beslut om att stänga av en vägtransportledare för ett visst eskortuppdrag meddelas av en polisman. Ett sådant beslut *ska* skyndsamt anmälas till *Polismyndigheten*. Om avstängningen inte redan har upphört, *ska Polismyndigheten* omedelbart pröva om den *ska* bestå.

15 §

Rikspolisstyrelsens beslut enligt denna lag får överklagas *hos* allmän förvaltningsdomstol.

Polismyndighetens beslut enligt denna lag får överklagas *till* allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

En polisman:s beslut om avstängning enligt 13 § får inte överklagas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.132 Förslag till lag om ändring i lagen (2005:130) om dödförklaring
om dödförklaring Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 6 § lagen (2005:130) om dödförklaring ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §

Skatteverket *skall* inhämta yttrande från den försvunnes make eller sambo och närmaste släktingar, om inte särskilda skäl talar emot det. Yttrande får också inhämtas från annan som kan antas ha uppgifter att lämna om den försvunne *samt* från *polismyndighet*.

Skatteverket *ska* inhämta yttrande från den försvunnes make eller sambo och närmaste släktingar, om inte särskilda skäl talar emot det. Yttrande får också inhämtas från annan som kan antas ha uppgifter att lämna om den försvunne *och* från *Polismyndigheten*.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.133 Förslag till lag om ändring i lagen (2005:225)
om rättsintyg i anledning av brott

Härigenom föreskrivs att 1, 5 och 7 §§ lagen (2005:225) om rättsintyg i anledning av brott ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Denna lag innehåller bestämmelser om sådana skriftliga medicinska utlåtanden av läkare som inhämtas av *polismyndighet* eller åklagarmyndighet i syfte att användas i en brottsutredning eller som bevis i en rättegång i anledning av brott (rättsintyg).

Vad som sägs i denna lag om läkare gäller även för tandläkare.

Denna lag innehåller bestämmelser om sådana skriftliga medicinska utlåtanden av läkare som inhämtas av *Polismyndigheten* eller *en* åklagarmyndighet i syfte att användas i en brottsutredning eller som bevis i en rättegång i anledning av brott (rättsintyg).

5 §¹

Ett rättsintyg får inte utfärdas utan den enskildes samtycke, om inte annat följer av andra eller tredje stycket. Ett rättsintyg som avser *en målsägande* får utfärdas utan samtycke

1. vid misstanke om brott för vilket inte är föreskrivet lindrigare straff än fängelse i ett år eller försök till brott för vilket inte är *stadgat* lindrigare straff än fängelse i två år,

2. vid misstanke om försök till brott för vilket inte är föreskrivet lindrigare straff än fängelse i ett år om gärningen innefattat försök till överföring av sådan allmänfarlig sjukdom som avses i 1 kap. 3 § smittskyddslagen (2004:168),

3. vid misstanke om brott enligt 3, 4 eller 6 kap. brottsbalken eller brott som avses i lagen (1982:316) med förbud mot könsstympning av kvinnor, mot någon som inte har fyllt arton år, eller

4. om uppgifter, för vilka gäller sekretess enligt 25 kap. 1–5 §§ offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) eller tystnadsplikt enligt 6 kap. 12 § patientsäkerhetslagen (2010:659), har lämnats ut till *en polismyndighet* eller en åklagarmyndighet efter samtycke från målsäganden.

Ett rättsintyg som avser *den som är misstänkt för brott* får utfärdas utan samtycke

1. vid misstanke om brott för vilket inte är föreskrivet lindrigare straff än fängelse i ett år eller försök till brott för vilket inte är *föreskrivet* lindrigare straff än fängelse i två år,

4. om uppgifter, för vilka gäller sekretess enligt 25 kap. 1–5 §§ offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) eller tystnadsplikt enligt 6 kap. 12 § patientsäkerhetslagen (2010:659), har lämnats ut till *Polismyndigheten* eller en åklagarmyndighet efter samtycke från målsäganden.

¹ Senaste lydelse 2010:673.

1. i samband med kroppsbesiktning enligt 28 kap. rättegångsbalken, Prop. 2013/14:110
eller

2. om annan undersökning än kroppsbesiktning har ägt rum och det *föreligger* misstanke om sådant brott som avses i andra stycket 1–3.

2. om annan undersökning än kroppsbesiktning har ägt rum och det *finns* misstanke om sådant brott som avses i andra stycket 1–3.

7 §²

Från en verksamhet där sekretess gäller enligt 25 kap. 1–5 §§ offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) eller där personalen omfattas av tystnadsplikt enligt 6 kap. 12 § patientsäkerhetslagen (2010:659) ska det till Rättsmedicinalverket utan hinder av sekretessen eller tystnadsplikten lämnas ut sådana uppgifter som behövs för att utfärda ett rättsintyg om

1. det begärs av Rättsmedicinalverket, och
2. uppgifterna angår misstanke om sådant brott som avses i 5 § andra stycket 1–3.

Bestämmelser om utlämnande av uppgifter till *polismyndighet* och åklagarmyndighet i vissa fall finns i 10 kap. 16–26 §§ offentlighets- och sekretesslagen.

Bestämmelser om utlämnande av uppgifter till *Polismyndigheten* och *en* åklagarmyndighet i vissa fall finns i 10 kap. 16–26 §§ offentlighets- och sekretesslagen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

² Senaste lydelse 2010:673.

Prop. 2013/14:110 2.134 Förslag till lag om ändring i lagen (2005:321) om tillträdesförbud vid idrottsarrangemang

Härigenom föreskrivs att 6 och 8–10 §§ lagen (2005:321) om tillträdesförbud vid idrottsarrangemang ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §¹

Allmän åklagare prövar frågor om tillträdesförbud.

En fråga om tillträdesförbud tas upp på skriftlig ansökan av den idrottsorganisation som anordnar idrottsarrangemang som förbudet avses skydda eller av specialidrottsförbundet för den aktuella idrottsverksamheten inom Sveriges Riksidrottsförbund.

En fråga om tillträdesförbud tas också upp på anmälan av *en polismyndighet*. Polismyndigheten är inte part i det ärende som anmälan gett upphov till.

En fråga om tillträdesförbud tas också upp på anmälan av *Polismyndigheten*. Polismyndigheten är inte part i det ärende som anmälan gett upphov till.

8 §

Åklagaren får anlita biträde av *polismyndighet* för utredning av frågor om tillträdesförbud.

Åklagaren får anlita biträde av *Polismyndigheten* för utredning av frågor om tillträdesförbud.

I fråga om utredningen tillämpas följande bestämmelser i 23 kap. rättegångsbalken:

4 § om objektivitet,

6 § om rätt att hålla förhör,

7 § om hämtning till förhör,

9 § om skyldighet att stanna kvar för förhör,

10 § om vilka som får närvara vid förhör,

11 § om möjlighet att ställa frågor vid förhör, och

12 § om förbud mot otillbörliga åtgärder under förhör.

Vid tillämpningen av 23 kap. 4 och 11 §§ rättegångsbalken *skall* bestämmelserna om den som är misstänkt i stället avse den mot vilken förbudet avses gälla.

Vid tillämpningen av 23 kap. 4 och 11 §§ rättegångsbalken *ska* bestämmelserna om den som är misstänkt i stället avse den mot vilken förbudet avses gälla.

9 §²

Innan en fråga om tillträdesförbud avgörs, ska den som är part underrättas om en uppgift som har tillförts ärendet genom någon annan än parten och få tillfälle att yttra sig över den. Frågan får dock avgöras utan att så har skett, om åtgärderna är uppenbart obehövliga.

Specialidrottsförbundet för den aktuella idrottsverksamheten inom Sveriges Riksidrottsförbund är part

Specialidrottsförbundet för den aktuella idrottsverksamheten inom Sveriges Riksidrottsförbund är part

¹ Senaste lydelse 2009:100.

² Senaste lydelse 2009:100.

i ett ärende om tillträdesförbud i ett ärende om tillträdesförbud Prop. 2013/14:110
som har tagits upp på anmälan av som har tagits upp på anmälan av
en polismyndighet. Polismyndigheten.

Åklagaren bestämmer hur underrättelsen ska ske.

10 §³

När åklagaren avgör en fråga om tillträdesförbud eller meddelar beslut enligt 9 a §, ska beslutet vara skriftligt och ange

1. parterna och, *i förekommande fall, polismyndighet som har gjort anmälan enligt 6 § tredje stycket,* 1. parterna och *Polismyndigheten om den har gjort anmälan enligt 6 § tredje stycket,*
2. om tillträdesförbud ska gälla och, i så fall, förbudets innebörd och omfattning samt när det upphör att gälla,
3. de skäl som har bestämt utgången, däribland brott som åberopas vid riskbedömningen samt tiden och platsen för brottet,
4. de bestämmelser som åberopas,
5. vad som kan bli följderna av att bryta mot förbudet, och
6. möjligheterna att begära omprövning enligt 12 § och domstolsprövning enligt 13 §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

³ Senaste lydelse 2009:100.

Prop. 2013/14:110 2.135 Förslag till lag om ändring i lagen (2005:395)
om arbetstid vid visst vägtransportarbete

Härigenom föreskrivs att 23 § lagen (2005:395) om arbetstid vid visst vägtransportarbete ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

23 §¹

Polismyndigheten ska lämna den hjälp som behövs för att Transportstyrelsen ska kunna utöva sin tillsyn. Begäran om sådan hjälp får dock göras endast om

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att *polisens* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller
2. det annars finns synnerliga skäl.

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att *en polismans* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.136 Förslag till lag om ändring i lagen (2005:426)
om arbetstid m.m. för flygpersonal inom
civilflyget

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 6 § lagen (2005:426) om arbetstid m.m. för flygpersonal inom civilflyget ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §¹

Transportstyrelsen ska se till att denna lag följs och har rätt att på begäran få de upplysningar och handlingar som behövs för tillsynen.

För att utöva tillsynen har Transportstyrelsen rätt att komma in på arbetsställena. *Polisen* ska därvid lämna den handräckning som behövs.

För att utöva tillsynen har Transportstyrelsen rätt att komma in på arbetsställena. *Polismyndigheten* ska *då* lämna den handräckning som behövs.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Senaste lydelse 2010:1571.

Prop. 2013/14:110 2.137 Förslag till lag om ändring i aktiebolagslagen
(2005:551)

Härigenom föreskrivs att i 9 kap. 44 § aktiebolagslagen (2005:551)¹
ordet ”polismyndighet” ska bytas ut mot ”Polismyndigheten”.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Senaste lydelse av 9 kap. 44 § 2010:834.

2.138 Förslag till lag om ändring i utlänningslagen (2005:716)

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs i fråga om utlänningslagen¹

dels att i 8 kap. 17 §, 9 kap. 1, 3 f, 4, 6, 8 och 10 §§, 10 kap. 14 §, 12 kap. 6 och 17 §§ samt 18 kap. 1 § ordet ”polismyndighet” i olika böjningsformer ska bytas ut mot ”Polismyndigheten” i motsvarande form,

dels att i 8 kap. 23 §, 12 kap. 4, 13 a och 14 b §§, 14 kap. 2, 7, 7 a och 14 §§, 16 kap. 9 § samt 17 kap. 1 § orden ”en polismyndighet” i olika böjningsformer ska bytas ut mot ”Polismyndigheten” i motsvarande form,

dels att i 5 kap. 15 b och 16 a §§, 7 kap. 7 c §, 9 kap. 3 c §, 14 kap. 4 a § ordet ”Rikspolisstyrelsen” ska bytas ut mot ”Polismyndigheten”,

dels att 9 kap. 3 a, 3 b, 7 och 9 §§, 10 kap. 8, 13, 17 och 19 §§, 11 kap. 11 §, 12 kap. 5 och 14 §§, 13 kap. 5 §, 14 kap. 8 och 9 §§, 15 kap. 2 §, 19 kap. 7 och 8 §§ och 20 kap. 16 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

3 a §²

En transportör, som luftvägen *skall* transportera passagerare till Sverige direkt från en stat som inte tillhör Europeiska unionen och inte heller har slutit avtal om samarbete enligt Schengenkonventionen med konventionsstaterna, *skall* på begäran av *en polismyndighet* överföra uppgifter om de ankommande passagerarna så snart incheckningen avslutats.

En transportör, som luftvägen *ska* transportera passagerare till Sverige direkt från en stat som inte tillhör Europeiska unionen och inte heller har slutit avtal om samarbete enligt Schengenkonventionen med konventionsstaterna, *ska* på begäran av *Polismyndigheten* överföra uppgifter om de ankommande passagerarna så snart incheckningen avslutats.

De uppgifter som avses i första stycket är

1. nummer på och typ av resehandling som används,
2. medborgarskap,
3. fullständigt namn,
4. födelsedatum,
5. gränsövergångsstället för inresa,

¹ Senaste lydelse av
5 kap. 15 b § 2010:533
5 kap. 16 a § 2010:533
7 kap. 7 c § 2010:533
8 kap. 17 § prop. 2013/14:82
8 kap. 23 § prop. 2013/14:82
9 kap. 1 § 2011:709
9 kap. 3 c § 2006:447
9 kap. 3 f § 2006:447
9 kap. 8 § 2009:1542
10 kap. 14 § 2009:1542

12 kap. 4 § 2009:1542
12 kap. 6 § prop. 2013/14:82
12 kap. 13 a § 2006:219
12 kap. 14 b § 2012:129
12 kap. 17 § 2013:648
14 kap. 4 a § 2010:533
14 kap. 7 a § 2012:129
14 kap. 14 § 2006:447
17 kap. 1 § prop. 2013/14:83
18 kap. 1 § prop. 2013/14:82.

² Senaste lydelse 2006:447.

6. transportkod,
7. avgångs- och ankomsttid för transporten,
8. det totala antalet passagerare vid transporten, och
9. ursprunglig ort för ombordstigning.

3 b §³

Uppgifter enligt 3 a § *skall* samlas in av transportören och sedan elektroniskt överföras till *Rikspolisstyrelsen*.

Om det inte är möjligt att föra över uppgifterna elektroniskt *skall* de överföras på annat lämpligt sätt.

Uppgifter enligt 3 a § *ska* samlas in av transportören och sedan elektroniskt överföras till *Polismyndigheten*.

Om det inte är möjligt att föra över uppgifterna elektroniskt *ska* de överföras på annat lämpligt sätt.

7 §

Migrationsverket eller *polismyndigheten* får lösa in en biljett som tagits om hand enligt 6 §, om den annars skulle förlora sitt värde. Om biljetten löses in, *skall* i stället de pengar som då betalas ut tas om hand.

Migrationsverket eller *Polismyndigheten* får lösa in en biljett som tagits om hand enligt 6 §, om den annars skulle förlora sitt värde. Om biljetten löses in, *ska* i stället de pengar som då betalas ut tas om hand.

9 §⁴

En utlänning som vistas i Sverige är skyldig att på begäran av en polisman överlämna pass eller andra handlingar som visar att han eller hon har rätt att uppehålla sig i Sverige. Utlänningen är också skyldig att efter kallelse av Migrationsverket eller *polismyndigheten* komma till verket eller myndigheten och lämna uppgifter om sin vistelse här i landet. Om utlänningen inte gör det, får han eller hon hämtas genom *polismyndighetens* försorg. Om det på grund av en utlännings personliga förhållanden eller av någon annan anledning kan antas att utlänningen inte skulle följa kallelsen, får han eller hon hämtas utan föregående kallelse.

Kustbevakningen ska medverka i *polisens* kontrollverksamhet enligt första stycket genom kontroll

En utlänning som vistas i Sverige är skyldig att på begäran av en polisman överlämna pass eller andra handlingar som visar att han eller hon har rätt att uppehålla sig i Sverige. Utlänningen är också skyldig att efter kallelse av Migrationsverket eller *Polismyndigheten* komma till verket eller myndigheten och lämna uppgifter om sin vistelse här i landet. Om utlänningen inte gör det, får han eller hon hämtas genom *Polismyndighetens* försorg. Om det på grund av en utlännings personliga förhållanden eller av någon annan anledning kan antas att utlänningen inte skulle följa kallelsen, får han eller hon hämtas utan föregående kallelse.

Kustbevakningen ska medverka i *Polismyndighetens* kontrollverksamhet enligt första stycket genom

³ Senaste lydelse 2006:447.

⁴ Senaste lydelse 2011:709.

av och i anslutning till sjötrafiken. Om kontrollen utövas av Kustbevakningen, ska pass eller andra handlingar överlämnas till tjänstemannen vid Kustbevakningen.

kontroll av och i anslutning till sjötrafiken. Om kontrollen utövas av Kustbevakningen, ska pass eller andra handlingar överlämnas till tjänstemannen vid Kustbevakningen.

Kontroll enligt första och andra styckena får vidtas endast om det finns grundad anledning att anta att utlänningen saknar rätt att uppehålla sig här i landet eller om det annars finns särskild anledning till kontroll.

10 kap.

8 §

Uppsikt innebär att utlänningen är skyldig att på vissa tider anmäla sig hos *polismyndigheten i orten* eller hos Migrationsverket. I ett beslut om uppsikt får utlänningen också åläggas att lämna ifrån sig sitt pass eller annan legitimationshandling.

Uppsikt innebär att utlänningen är skyldig att på vissa tider anmäla sig hos *Polismyndigheten* eller hos Migrationsverket. I ett beslut om uppsikt ska det anges på vilken ort anmälningskyldigheten ska fullgöras. Utlänningen får också åläggas att lämna ifrån sig sitt pass eller annan legitimationshandling.

13 §⁵

Polismyndigheten är handläggande myndighet

1. från det att en utlänning begär att få resa in i landet och till dess att ett ärende som ska prövas av Migrationsverket tas emot av verket eller utlänningen har lämnat landet, och

2. från det att myndigheten tar emot ett beslut om avvisning eller utvisning för verkställighet och till dess att verkställighet har skett, även om ärendet är föremål för prövning enligt 12 kap. 18–20 §§, dock inte under den tid då beslutet inte får verkställas på grund av ett beslut om inhibition eller ny prövning.

Även Säkerhetspolisen kan vara handläggande myndighet enligt första stycket 2.

17 §

En polismyndighet får, även om den inte är handläggande myndighet, fatta beslut om att ta en utlänning i förvar eller ställa honom eller henne under uppsikt, om det inte finns tid att avvakta den handläggande myndighetens beslut. Ett sådant beslut skall skyndsamt anmälas till den myndighet som handlägger ärendet, och denna myndighet skall därefter omedel-

Polismyndigheten får, även om den inte är handläggande myndighet, fatta beslut om att ta en utlänning i förvar eller ställa honom eller henne under uppsikt, om det inte finns tid att avvakta den handläggande myndighetens beslut. Ett sådant beslut ska skyndsamt anmälas till den myndighet som handlägger ärendet, och denna myndighet ska därefter omedelbart pröva

⁵ Senaste lydelse 2009:1542.

Prop. 2013/14:110 bart pröva om beslutet om förvar eller uppsikt *skall* fortsätta att gälla.

Att en polisman i vissa fall får omhänderta en utlänning i avvaktan på *polismyndighetens* beslut om förvar framgår av 11 § polislagen (1984:387).

Om kontroll av en utlänning sker under medverkan av Tullverket, Kustbevakningen eller med hjälp av en särskilt förordnad passkontrollant, har tulltjänstemannen, tjänstemannen vid Kustbevakningen eller passkontrollanten samma rätt att omhänderta utlänningen som en polisman har enligt andra stycket. Omhändertagandet *skall* så skyndsamt som möjligt anmälas till en polisman för prövning av om åtgärden *skall* bestå.

På begäran av den myndighet eller den domstol som har fattat ett beslut om förvar *skall polismyndigheten* lämna den hjälp som behövs för att verkställa beslutet.

Om Migrationsverket begär det, *skall polismyndigheten* även lämna den hjälp som behövs för att förflytta en utlänning som hålls i förvar.

om beslutet om förvar eller uppsikt *ska* fortsätta att gälla.

Att en polisman i vissa fall får omhänderta en utlänning i avvaktan på *Polismyndighetens* beslut om förvar framgår av 11 § polislagen (1984:387).

Om kontroll av en utlänning sker under medverkan av Tullverket, Kustbevakningen eller med hjälp av en särskilt förordnad passkontrollant, har tulltjänstemannen, tjänstemannen vid Kustbevakningen eller passkontrollanten samma rätt att omhänderta utlänningen som en polisman har enligt andra stycket. Omhändertagandet *ska* så skyndsamt som möjligt anmälas till en polisman för prövning av om åtgärden *ska* bestå.

19 §

På begäran av den myndighet eller den domstol som har fattat ett beslut om förvar *ska Polismyndigheten* lämna den hjälp som behövs för att verkställa beslutet.

Om Migrationsverket begär det, *ska Polismyndigheten* även lämna den hjälp som behövs för att förflytta en utlänning som hålls i förvar.

11 kap.

11 §

Om *det inom* en lokal där en utlänning hålls i förvar eller hos en utlänning som hålls i förvar *påträffas egendom som inte får innehas enligt 8 § eller enligt narkotikastrafflagen (1968:64)*, får egendomen tas om hand.

Kan det antas att en utlänning genom att inneha eller ta emot sådan egendom gjort sig skyldig till brott eller *saknas* känd ägare, *skall egendomen* skyndsamt överlämnas till *polis*en.

I annat fall *skall* egendomen tas

Om *egendom som inte får innehas enligt 8 § eller enligt narkotikastrafflagen (1968:64)* påträffas i en lokal där en utlänning hålls i förvar eller hos en utlänning som hålls i förvar, får egendomen tas om hand.

Kan det antas att en utlänning genom att inneha eller ta emot sådan egendom gjort sig skyldig till brott eller *om det inte finns någon* känd ägare *till egendomen*, *ska den* skyndsamt överlämnas till *Polismyndigheten*.

I annat fall *ska* egendomen tas

12 kap.

5 §

En utlänning som har kommit till Sverige med ett fartyg eller ett luftfartyg och som avvisats därför att han eller hon saknar pass eller de tillstånd som krävs för att resa in i landet eller medel för sin hemresa, får föras tillbaka till fartyget eller luftfartyget eller sättas ombord på annat sådant med samma ägare eller brukare (transportören). Om det är nödvändigt att bevakningspersonal följer med *skall* även den ges plats på fartyget eller luftfartyget.

Vägrar befälhavaren på fartyget eller luftfartyget att ta emot utlänningen eller bevakningspersonalen, får *polismyndigheten* förelägga befälhavaren vite.

Första stycket gäller inte om fartyget eller luftfartyget kommit till Sverige direkt från en Schengenstat eller *skall* avgå till ett land dit utlänningen inte får sändas enligt 1, 2 eller 3 §.

En utlänning som har kommit till Sverige med ett fartyg eller ett luftfartyg och som avvisats därför att han eller hon saknar pass eller de tillstånd som krävs för att resa in i landet eller medel för sin hemresa, får föras tillbaka till fartyget eller luftfartyget eller sättas ombord på annat sådant med samma ägare eller brukare (transportören). Om det är nödvändigt att bevakningspersonal följer med *ska* även den ges plats på fartyget eller luftfartyget.

Vägrar befälhavaren på fartyget eller luftfartyget att ta emot utlänningen eller bevakningspersonalen, får *Polismyndigheten* förelägga befälhavaren vite.

Första stycket gäller inte om fartyget eller luftfartyget kommit till Sverige direkt från en Schengenstat eller *ska* avgå till ett land dit utlänningen inte får sändas enligt 1, 2 eller 3 §.

14 §⁶

Beslut om avvisning eller utvisning ska verkställas av Migrationsverket, om inte annat föreskrivs i andra, tredje eller fjärde stycket.

Säkerhetspolisen ska verkställa beslut om avvisning eller utvisning i säkerhetsärenden. Migrationsverket eller den domstol som avgör ärendet får dock i beslutet om avvisning eller utvisning bestämma att en annan myndighet ska ombesörja verkställigheten.

Polismyndigheten ska verkställa

1. *en polismyndighets* beslut om avvisning,

2. en allmän domstols beslut om utvisning på grund av brott.

Migrationsverket får lämna över ett avvisnings- eller utvisningsärende för verkställighet till *polismyndigheten*, om den som ska avvisas eller utvisas håller sig undan och inte kan anträffas utan *polismyndighetens* medverkan eller om

1. *myndighetens* beslut om avvisning,

Migrationsverket får lämna över ett avvisnings- eller utvisningsärende för verkställighet till *Polismyndigheten*, om den som ska avvisas eller utvisas håller sig undan och inte kan anträffas utan *myndighetens* medverkan eller om det

⁶ Senaste lydelse 2009:1542.

Prop. 2013/14:110 det kan antas att tvång kommer att behövas för att verkställa beslutet. kan antas att tvång kommer att behövas för att verkställa beslutet.

13 kap.

5 §

Utlänningen och andra personer som *skall* höras *skall* kallas till den muntliga förhandlingen. Om utlänningen hålls i förvar, *skall* den myndighet som genomför den muntliga förhandlingen besluta om utlänningens inställelse.

Om den som *skall* höras i ett ärende om förvar eller uppsikt har delgetts kallelsen minst fyra dagar före den muntliga förhandlingen och utan giltigt skäl uteblir, får myndigheten besluta att han eller hon *skall* hämtas genom *polismyndighetens* försorg. Andra personer än utlänningen får dock hämtas endast om det finns synnerliga skäl.

Utlänningen och andra personer som *ska* höras *ska* kallas till den muntliga förhandlingen. Om utlänningen hålls i förvar, *ska* den myndighet som genomför den muntliga förhandlingen besluta om utlänningens inställelse.

Om den som *ska* höras i ett ärende om förvar eller uppsikt har delgetts kallelsen minst fyra dagar före den muntliga förhandlingen och utan giltigt skäl uteblir, får myndigheten besluta att han eller hon *ska* hämtas genom *Polismyndighetens* försorg. Andra personer än utlänningen får dock hämtas endast om det finns synnerliga skäl.

14 kap.

8 §

Beslut av *en polismyndighet* eller Migrationsverket enligt denna lag får överklagas särskilt, och då i samma ordning som det beslut varigenom myndigheten avgör ärendet, när myndighetens beslut avser

1. fråga om offentligt biträde, eller
2. ersättning i ett ärende som handläggs enligt denna lag.

Bestämmelserna i 9 och 12 §§ förvaltningslagen (1986:223) gäller i fråga om överklagande av *en polismyndighets* eller Migrationsverkets beslut om avvisande av ombud eller biträde eller om jäv.

Beslut av Regeringskansliet i frågor enligt första och andra styckena får överklagas till en migrationsdomstol.

9 §⁷

Beslut av *en polismyndighet* eller av Migrationsverket om förvar eller uppsikt får överklagas till en

Beslut av *Polismyndigheten*, *Säkerhetspolisen*, eller Migrationsverket enligt denna lag får överklagas särskilt, och då i samma ordning som det beslut varigenom myndigheten avgör ärendet, när myndighetens beslut avser

Bestämmelserna i 9 och 12 §§ förvaltningslagen (1986:223) gäller i fråga om överklagande av *Polismyndighetens*, *Säkerhetspolisens* eller Migrationsverkets beslut om avvisande av ombud eller biträde eller om jäv.

Beslut av *Polismyndigheten*, *Säkerhetspolisen* eller Migrationsverket om förvar eller uppsikt får

⁷ Senaste lydelse 2013:648.

Beslut om förvar eller uppsikt får överklagas särskilt och utan begränsning till viss tid.

15 kap.

2 §

Nöjdförklaring får avges inför den myndighet eller domstol som har meddelat beslutet eller domen.

Nöjdförklaring får också avges inför

1. *en polismyndighet som inte har meddelat det avgörande som förklaringen gäller, eller* 1. *Polismyndigheten även om myndigheten inte har meddelat det avgörande som förklaringen gäller, eller*

2. *chefen för en kriminalvårdsanstalt eller chefen för ett häkte eller någon annan tjänsteman där som har förordnats att ta emot en sådan förklaring.*

Om nöjdförklaringen avges inför en annan myndighet eller domstol än den som har meddelat beslutet eller domen, krävs ett vittnes närvaro. Vidare krävs att den som tar emot förklaringen har tillgång till en utskrift av beslutet eller domen eller ett bevis om vad avgörandet innehåller.

19 kap.

7 §⁸

Frågan om transportören *skall* betala en avgift enligt 5 § prövas av den myndighet som *skall* verkställa avvisningen. Frågan om transportören *ska* betala en avgift enligt 5 § prövas av den myndighet som *ska* verkställa avvisningen.

Frågan om transportören *skall* betala en avgift enligt 5 a § prövas av *den polismyndighet som har begärt uppgifterna.* Frågan om transportören *ska* betala en avgift enligt 5 a § prövas av *Polismyndigheten.*

Avgiften enligt 5 § *skall* betalas till Migrationsverket. Avgiften enligt 5 a § *skall* betalas till *Rikspolisstyrelsen.* Avgifterna tillfaller staten. Avgiften enligt 5 § *ska* betalas till Migrationsverket. Avgiften enligt 5 a § *ska* betalas till *Polismyndigheten.* Avgifterna tillfaller staten.

Mål om uttagande av avgift handläggs som allmänt mål. Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

8 §⁹

Regeringen får meddela föreskrifter om att även annan myndighet än *polismyndighet skall* pröva frågan om transportören *skall* betala en avgift enligt 5 a §. Regeringen får meddela föreskrifter om att även annan myndighet än *Polismyndigheten ska* pröva frågan om transportören *ska* betala en avgift enligt 5 a §.

⁸ Senaste lydelse 2006:447.

⁹ Senaste lydelse 2006:447.

20 kap.
16 §¹⁰

Den som har begått ett brott som avses i 5 § första stycket 1 och som har tagit emot offentliga stöd, bidrag eller andra förmåner får, på yrkande av allmän åklagare, förpliktas att betala tillbaka en del av eller alla sådana stöd, bidrag eller andra förmåner som betalats ut eller annars kommit honom eller henne till del upp till tolv månader innan brottet kom till *polisens* kännedom om

Den som har begått ett brott som avses i 5 § första stycket 1 och som har tagit emot offentliga stöd, bidrag eller andra förmåner får, på yrkande av allmän åklagare, förpliktas att betala tillbaka en del av eller alla sådana stöd, bidrag eller andra förmåner som betalats ut eller annars kommit honom eller henne till del upp till tolv månader innan brottet kom till *Polismyndighetens* kännedom om

1. omständigheterna vid gärningen är försvårande,
2. åtgärden är motiverad med hänsyn till brottets straffvärde,
3. den samlade reaktionen på brottsligheten inte blir oproportionerligt sträng, och
4. anställningen har avsett arbete för annat än arbetsgivarens privata syften.

Särskild rättsverkan enligt denna paragraf får inte avse stöd, bidrag eller annan förmån som har betalats ut till en fysisk person för hans eller hennes privata behov.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹⁰ Senaste lydelse 2013:646.

2.139 Förslag till lag om ändring i lagen (2005:754) om transitering av tredjelandsmedborgare

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 2–4 och 7 §§ lagen (2005:754) om transitering av tredjelandsmedborgare ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Rikspolisstyrelsen är centralmyndighet enligt rådets direktiv 2003/110/EG av den 25 november 2003 om bistånd vid transitering i samband med återsändande med flyg.

Polismyndigheten är centralmyndighet enligt rådets direktiv 2003/110/EG av den 25 november 2003 om bistånd vid transitering i samband med återsändande med flyg.

3 §

Rikspolisstyrelsen skall som centralmyndighet

Polismyndigheten ska

1. ange de polismyndigheter som skall vara kontaktorgan vid de flygplatser i Sverige som kan bli aktuella för transitering,

1. utse en eller flera kontaktpunkter inom myndigheten för de flygplatser i Sverige som kan bli aktuella för transitering,

2. ta emot ansökningar om ledsagad eller icke-ledsagad transitering med flyg och om bistånd i samband med transiteringen, och

3. besluta i fråga om tillstånd till och bistånd vid transitering genom Sverige.

4 §

Ett beslut om transitering skall meddelas inom 48 timmar från det att ansökan kom in till *Rikspolisstyrelsen*.

Ett beslut om transitering ska meddelas inom 48 timmar från det att ansökan kom in till *Polismyndigheten*.

Om det finns särskilda skäl får tiden i första stycket förlängas, dock med högst 48 timmar.

Om ett beslut inte har fattats inom de i första och andra styckena angivna tidsfristerna får den ansökande medlemsstaten genomföra transiteringen av tredjelandsmedborgaren efter anmälan till *Rikspolisstyrelsen*.

Om ett beslut inte har fattats inom de i första och andra styckena angivna tidsfristerna, får den ansökande medlemsstaten genomföra transiteringen av tredjelandsmedborgaren efter anmälan till *Polismyndigheten*.

Bistånd vid en sådan transitering behöver dock inte lämnas om sådana omständigheter som utgör skäl att återkalla ett tillstånd enligt 6 § har framkommit.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om ansökningsförfarandet.

Har tillstånd till transitering
meddelats får *polismyndigheten*

1. hämta tredjelandsmedborga-
ren på flygplatsområdet och ledsa-
ga *denne* till anslutande flyg, och

2. ta emot, förvara och vidarebefordra en tredjelandsmedborgares pass,
biljett och andra resehandlingar under transiteringen.

Har tillstånd till transitering
meddelats får *Polismyndigheten*

1. hämta tredjelandsmedborga-
ren på flygplatsområdet och ledsa-
ga *honom eller henne* till anslutan-
de flyg, och

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.140 Förslag till lag om ändring i lagen (2005:787)
om behandling av uppgifter i Tullverkets
brottsbekämpande verksamhet

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 8 och 26 §§ lagen (2005:787) om behandling av uppgifter i Tullverkets brottsbekämpande verksamhet ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 §

Uppgifter som behandlas i Tullverkets brottsbekämpande verksamhet enligt 7 § får även behandlas när det är nödvändigt för att tillhandahålla information som behövs i författningsreglerad brottsbekämpande verksamhet hos *Rikspolisstyrelsen, polismyndigheterna, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, Skatteverket och Kustbevakningen.*

Uppgifter som behandlas i Tullverkets brottsbekämpande verksamhet enligt 7 § får även behandlas när det är nödvändigt för att tillhandahålla information som behövs i författningsreglerad brottsbekämpande verksamhet hos *Polismyndigheten, Säkerhetspolisen, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, Skatteverket och Kustbevakningen.*

26 §

Regeringen får meddela föreskrifter om att *Rikspolisstyrelsen, polismyndigheterna, Åklagarmyndigheten, Ekobrottsmyndigheten, Skatteverket och Kustbevakningen* i sin brottsbekämpande verksamhet får ha direktåtkomst till uppgifter i tullbrottsdatabasen.

Regeringen får meddela föreskrifter om att *Polismyndigheten, Säkerhetspolisen, Åklagarmyndigheten, Ekobrottsmyndigheten, Skatteverket och Kustbevakningen* i sin brottsbekämpande verksamhet får ha direktåtkomst till uppgifter i tullbrottsdatabasen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.141 Förslag till lag om ändring i
vägtrafikskattelagen (2006:227)

Härigenom föreskrivs att 6 kap. 3 § vägtrafikskattelagen (2006:227) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

3 §

Om ett fordon används i strid mot 1 § och två månader har gått från den dag, då den skatt som har föranlett användningsförbudet senast skulle ha betalats, *skall polisen* ta hand om fordonets registreringsskyltar.

Polisen skall ta hand om registreringsskyltarna även på ett avställt fordon, om förutsättningarna för en sådan åtgärd skulle ha förelegat enligt första stycket, om fordonet hade varit skattepliktigt.

Den *polis* som har tagit hand om fordonets registreringsskyltar får medge att fordonet förs till närmaste lämpliga avlastningsplats eller uppställningsplats.

Om ett fordon används i strid mot 1 § och två månader har gått från den dag, då den skatt som har föranlett användningsförbudet senast skulle ha betalats, *ska en polisman* ta hand om fordonets registreringsskyltar.

En polisman ska ta hand om registreringsskyltarna även på ett avställt fordon, om förutsättningarna för en sådan åtgärd skulle ha förelegat enligt första stycket, om fordonet hade varit skattepliktigt.

Den *polisman* som har tagit hand om fordonets registreringsskyltar får medge att fordonet förs till närmaste lämpliga avlastningsplats eller uppställningsplats.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.142 Förslag till lag om ändring i lagen (2006:263)
om transport av farligt gods

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 15 § lagen (2006:263) om transport av farligt gods ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

15 §

Om en transport sker i strid mot lagen eller mot föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen och transporten inte kan fortsätta utan påtaglig risk för skada, får

– en *polis* hindra fortsatt transport på väg, och

– en *polisman* hindra fortsatt transport på väg, och

– en tjänsteman vid den tillsynsmyndighet som avses i 13 § första stycket andra meningen inom myndighetens tillsynsområde hindra fortsatt transport från hamnar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.143 Förslag till lag om ändring i lagen (2006:343) om Försvarsmaktens stöd till polisen vid terrorismbekämpning

Härigenom föreskrivs att 1 och 3 §§ lagen (2006:343) om Försvarsmaktens stöd till polisen vid terrorismbekämpning ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

I denna lag finns bestämmelser om Försvarsmaktens stöd till *polisen* vid terrorismbekämpning i form av insatser som kan innebära användning av våld eller tvång mot enskilda.

Rikspolisstyrelsen får begära sådant stöd om

1. stödet behövs för att förhindra eller på annat sätt ingripa mot en handling som kan utgöra brott enligt lagen (2003:148) om straff för terroristbrott,

2. ingripandet kräver resurser av särskilt slag som *polisen inte* har tillgång till, och

3. regeringen har lämnat sitt medgivande.

Regeringens medgivande behövs inte i sådana brådskande fall som kan innebära fara för människors liv eller hälsa eller för omfattande förstörelse av egendom. *Rikspolisstyrelsen skall* omedelbart underrätta regeringen om stöd har begärts utan regeringens medgivande. *Därefter skall regeringen* pröva *huruvida* beslutet att begära stöd *skall* undanröjas eller bestå.

I denna lag finns bestämmelser om Försvarsmaktens stöd till *Polismyndigheten och Säkerhetspolisen* vid terrorismbekämpning i form av insatser som kan innebära användning av våld eller tvång mot enskilda.

Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen får begära sådant stöd om

1. stödet behövs för att förhindra eller på annat sätt ingripa mot en handling som kan utgöra brott enligt lagen (2003:148) om straff för terroristbrott,

2. ingripandet kräver resurser av särskilt slag som *varken Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen* har tillgång till, och

Polismyndigheten och Säkerhetspolisen ska samråda med varandra innan regeringens medgivande begärs.

Regeringens medgivande behövs inte i sådana brådskande fall som kan innebära fara för människors liv eller hälsa eller för omfattande förstörelse av egendom. *Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen ska i ett sådant fall* omedelbart underrätta regeringen om att stöd har begärts. *Den myndighet som begärt stödet ska även underrätta den andra myndigheten om detta. Regeringen ska* pröva om beslutet att begära stöd *ska* undanröjas eller bestå.

En enhet inom Försvarsmakten som ger stöd enligt denna lag *skall* stå under befäl av en militär chef. När en stödinsats görs, *skall* enheten och dess chef stå under direkt ledning av *polisen*.

En enhet inom Försvarsmakten som ger stöd enligt denna lag *ska* stå under befäl av en militär chef. När en stödinsats görs, *ska* enheten och dess chef stå under direkt ledning av *den myndighet som har begärt stödet*.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.144 Förslag till lag om ändring i lagen (2006:418)
om säkerhet i vägtunnlar

Härigenom föreskrivs att 12 § lagen (2006:418) om säkerhet i vägtunnlar ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

12 §

Tunnelhållaren, den kommunala organisationen för räddningstjänst och *polismyndigheten skall* årligen, i samarbete med säkerhetssamordnaren, genomföra gemensamma övningar i räddningsinsatser i en tunnel som är i drift.

Tunnelhållaren, den kommunala organisationen för räddningstjänst och *Polismyndigheten ska* årligen, i samarbete med säkerhetssamordnaren, genomföra gemensamma övningar i räddningsinsatser i en tunnel som är i drift.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.145 Förslag till lag om ändring i lagen (2006:444) om passagerarregister

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 1, 6, 8 och 9 §§ lagen (2006:444) om passagerarregister ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Rikspolisstyrelsen skall med hjälp av automatiserad behandling föra ett register över sådana passagerare som avses i 9 kap. 3 a § utlänningslagen (2005:716) (passagerarregistret). *Rikspolisstyrelsen* är personuppgiftsansvarig för behandlingen av personuppgifter i registret.

Polismyndigheten ska med hjälp av automatiserad behandling föra ett register över sådana passagerare som avses i 9 kap. 3 a § utlänningslagen (2005:716) (passagerarregistret). *Myndigheten* är personuppgiftsansvarig för behandlingen av personuppgifter i registret.

6 §

Personuppgifter ur passagerarregistret *skall* lämnas ut på begäran av *en polismyndighet* och Tullverket för sådan verksamhet som avses i 4 §.

Regeringen får meddela föreskrifter om att uppgifter ur registret *skall* lämnas ut även till annan myndighet än *en polismyndighet* och Tullverket för sådan verksamhet som avses i 4 §.

Personuppgifter ur passagerarregistret *ska* lämnas ut på begäran av *Säkerhetspolisen* och Tullverket för sådan verksamhet som avses i 4 §.

Regeringen får meddela föreskrifter om att uppgifter ur registret *ska* lämnas ut även till annan myndighet än *dem som anges i första stycket* för sådan verksamhet som avses i 4 §.

8 §

Polismyndigheterna får för sådan verksamhet som avses i 4 § ha direktåtkomst till personuppgifterna i passagerarregistret.

Regeringen får meddela föreskrifter om att även annan myndighet får ha direktåtkomst till registret för sådan verksamhet som avses i 4 §.

Säkerhetspolisen får för sådan verksamhet som avses i 4 § ha direktåtkomst till personuppgifterna i passagerarregistret.

9 §

En uppgift i passagerarregistret *skall* gallras inom 24 timmar efter överföringen till *Rikspolisstyrelsen*.

Om uppgifter i registret behövs för att *en polismyndighet skall* kunna *utföra sina lagstadgade uppgifter* enligt 4 §, får uppgifterna i registret dock stå kvar till

En uppgift i passagerarregistret *ska* gallras inom 24 timmar efter överföringen till *Polismyndigheten*.

Om uppgifter i registret behövs för att *Polismyndigheten, Säkerhetspolisen eller Tullverket ska* kunna *verkställa personkontroller* enligt 4 §, får uppgifterna i registret

Prop. 2013/14:110 dess att *polismyndighetens uppgifter* är slutförda.

Regeringen får meddela föreskrifter om att uppgifter i registret får stå kvar till dess att någon annan myndighet, som behöver uppgifterna för att kunna *utföra sina lagstadgade uppgifter* enligt 4 §, har slutfört *dessa uppgifter*.

ret dock stå kvar till dess att *myndighetens kontroller* är slutförda.

Regeringen får meddela föreskrifter om att uppgifter i registret får stå kvar till dess att någon annan myndighet, som behöver uppgifterna för att kunna *verkställa personkontroller* enligt 4 §, har slutfört *kontrollerna*.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.146 Förslag till lag om ändring i lagen (2006:496) om blodsäkerhet

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 14 och 28 §§ lagen (2006:496) om blodsäkerhet ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

14 §

Vid inspektion enligt denna lag har den som utför inspektionen rätt att av *polismyndigheten* få den hjälp som behövs för att inspektionen *skall* kunna genomföras.

Begäran om hjälp enligt första stycket får göras endast om

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att *polisens* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

2. det annars finns synnerliga skäl.

Vid inspektion enligt denna lag har den som utför inspektionen rätt att av *Polismyndigheten* få den hjälp som behövs för att inspektionen *ska* kunna genomföras.

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att *en polismans* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

28 §

En tillsynsmyndighet *skall* anmäla överträdelser av bestämmelser i denna lag eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen till *en polismyndighet* eller Åklagarmyndigheten, om det finns misstanke om brott.

En tillsynsmyndighet *ska* anmäla överträdelser av bestämmelser i denna lag eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen till *Polismyndigheten* eller Åklagarmyndigheten, om det finns misstanke om brott.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.147 Förslag till lag om ändring i lagen (2006:546) om utrymning och inkvartering m.m. under höjd beredskap

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 2 § lagen (2006:546) om utrymning och inkvartering m.m. under höjd beredskap ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

2 §

Om inkvarteringsvärden inte följer föreläggandet enligt 1 §, får kommunen hos *polismyndigheten* begära den hjälp som behövs för att den som *skall* inkvarteras *skall* få tillträde till inkvarteringsbostaden.

Om inkvarteringsvärden inte följer föreläggandet enligt 1 §, får kommunen hos *Polismyndigheten* begära den hjälp som behövs för att den som *ska* inkvarteras *ska* få tillträde till inkvarteringsbostaden.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.148 Förslag till lag om ändring i lagen (2006:615) om samarbete med Specialdomstolen för Sierra Leone

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 8 § lagen (2006:615) om samarbete med Specialdomstolen för Sierra Leone ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 §

Chefen för Justitiedepartementet får meddela tillstånd till transport genom Sverige av en frihetsberövad person som för att utlämnas eller i annat syfte *skall* överföras mellan en annan stat och specialdomstolen. Under en sådan transport *skall* frihetsberövandet bestå om inte domstolen begär att den som överförs *skall* friges.

För flygtransport utan planerad mellanlandning här i landet krävs inte något tillstånd enligt första stycket. Om en oplanerad mellanlandning sker, *skall polismyndigheten* ta den som överförs i förvar till dess att en ansökan görs om tillstånd till transport enligt första stycket och genast underrätta chefen för Justitiedepartementet om detta. Görs ingen ansökan *senast* 96 timmar från den oplanerade landningen, *skall* personen omedelbart friges.

Om tillstånd har meddelats enligt första stycket, får *polismyndigheten* vid behov ta den som överförs i förvar. I fråga om tvångsmedel i ett ärende om transport gäller bestämmelserna i lagen (1957:668) om utlämning för brott.

Chefen för Justitiedepartementet får meddela tillstånd till transport genom Sverige av en frihetsberövad person som för att utlämnas eller i annat syfte *ska* överföras mellan en annan stat och specialdomstolen. Under en sådan transport *ska* frihetsberövandet bestå om inte domstolen begär att den som överförs *ska* friges.

För flygtransport utan planerad mellanlandning här i landet krävs inte något tillstånd enligt första stycket. Om en oplanerad mellanlandning sker, *ska Polismyndigheten* ta den som överförs i förvar till dess att en ansökan görs om tillstånd till transport enligt första stycket och genast underrätta chefen för Justitiedepartementet om detta. Görs ingen ansökan *inom* 96 timmar från den oplanerade landningen, *ska* personen omedelbart friges.

Om tillstånd har meddelats enligt första stycket, får *Polismyndigheten* vid behov ta den som överförs i förvar. I fråga om tvångsmedel i ett ärende om transport gäller bestämmelserna i lagen (1957:668) om utlämning för brott.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.149 Förslag till lag om ändring i livsmedelslagen
(2006:804)

Härigenom föreskrivs att 27 § och rubriken närmast före 27 § livsmedelslagen (2006:805) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Hjälp av polismyndighet

Hjälp av Polismyndigheten

27 §

Polismyndigheten *skall* lämna den hjälp som behövs för utövande av offentlig kontroll eller verkställighet av beslut enligt denna lag, de föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av lagen, de *EG-bestämmelser* som kompletteras av lagen eller de beslut som har meddelats med stöd av *EG-bestämmelserna*.

Polismyndigheten *ska* lämna den hjälp som behövs för utövande av offentlig kontroll eller verkställighet av beslut enligt denna lag, de föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av lagen, de *EU-bestämmelser* som kompletteras av lagen eller de beslut som har meddelats med stöd av *EU-bestämmelserna*.

Hjälp enligt första stycket får begäras endast om

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att *polisens* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

2. det annars finns synnerliga skäl.

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att *en polismans* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.150 Förslag till lag om ändring i lagen (2006:805)
om foder och animaliska biprodukter

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 27 § och rubriken närmast före 27 § lagen (2006:805) om foder och animaliska biprodukter ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Hjälp av *polismyndighet*

Hjälp av *Polismyndigheten*

27 §¹

Polismyndigheten ska lämna den hjälp som behövs för utövande av offentlig kontroll eller verkställighet av beslut enligt denna lag, de föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av lagen, de EU-bestämmelser som kompletteras av lagen eller de beslut som har meddelats med stöd av EU-bestämmelserna.

Hjälp enligt första stycket får begäras endast om

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att *polisens* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

2. det annars finns synnerliga skäl.

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att *en polismans* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Senaste lydelse 2011:410.

Prop. 2013/14:110 2.151 Förslag till lag om ändring i lagen (2006:806)
om provtagning på djur, m.m.

Härigenom föreskrivs att 19 § och rubriken närmast före 19 § lagen (2006:806) om provtagning på djur, m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Hjälp av polismyndighet

Hjälp av Polismyndigheten

19 §

Polismyndigheten *skall* lämna den hjälp som behövs för utövande av offentlig kontroll eller verkställighet av beslut enligt denna lag, de föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av lagen, de *EG-bestämmelser* som kompletteras av lagen eller de beslut som har meddelats med stöd av *EG-bestämmelserna*.

Polismyndigheten *ska* lämna den hjälp som behövs för utövande av offentlig kontroll eller verkställighet av beslut enligt denna lag, de föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av lagen, de *EU-bestämmelser* som kompletteras av lagen eller de beslut som har meddelats med stöd av *EU-bestämmelserna*.

Hjälp enligt första stycket får begäras endast om

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att *polisens* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

2. det annars finns synnerliga skäl.

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att *en polismans* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.152 Förslag till lag om ändring i lagen (2006:807)
om kontroll av husdjur, m.m.

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 15 § och rubriken närmast före 15 § lagen (2006:807) om kontroll av husdjur, m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Hjälp av polismyndighet

Hjälp av Polismyndigheten

15 §

Polismyndigheten *skall* lämna den hjälp som behövs för utövande av offentlig kontroll eller verkställighet av beslut enligt denna lag, de föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av lagen, de *EG-bestämmelser* som kompletteras av lagen eller de beslut som har meddelats med stöd av *EG-bestämmelserna*.

Polismyndigheten *ska* lämna den hjälp som behövs för utövande av offentlig kontroll eller verkställighet av beslut enligt denna lag, de föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av lagen, de *EU-bestämmelser* som kompletteras av lagen eller de beslut som har meddelats med stöd av *EU-bestämmelserna*.

Hjälp enligt första stycket får begäras endast om

Hjälp enligt första stycket får begäras endast om

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att *polisens* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att *en polismans* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

2. det annars finns synnerliga skäl.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.153 Förslag till lag om ändring i lagen (2006:1209) om hamnskydd

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 2 § och 4 kap. 3 § lagen (2006:1209) om hamnskydd ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

2 §¹

Rikspolisstyrelsen fattar, efter att ha hört Transportstyrelsen, beslut om vilken skyddsnivå som *skall råda* för en hamn eller del av hamn.

I brådskande fall får *Rikspolisstyrelsen* fatta beslut enligt första stycket om förändring av skyddsnivån utan att ha hört Transportstyrelsen. Ett sådant beslut *skall* dock snarast omprövas av *Rikspolisstyrelsen* efter att Transportstyrelsen har hörts.

I brådskande fall får också en polismyndighet fatta beslut om förändring av skyddsnivån för en hamn eller del av hamn inom det egna polisdistriktet. Ett sådant beslut skall genast underställas Rikspolisstyrelsen som, efter att ha hört Transportstyrelsen, utan dröjsmål skall pröva om beslutet skall bestå.

Polismyndigheten fattar, efter att ha hört Transportstyrelsen, beslut om vilken skyddsnivå som *ska gälla* för en hamn eller del av hamn.

I brådskande fall får *Polismyndigheten* fatta beslut enligt första stycket om förändring av skyddsnivån utan att ha hört Transportstyrelsen. Ett sådant beslut *ska* dock snarast omprövas av *Polismyndigheten* efter att Transportstyrelsen har hörts.

4 kap.

3 §

Undersökning får utföras av en polisman, en tjänsteman vid Kustbevakningen eller en särskilt utsedd person som förordnats av *en polismyndighet*. Om egendom undersöks av någon särskilt utsedd person, *skall* arbetet utföras under polismans ledning. Identitetskontroll får utföras av en polisman, en tjänsteman vid Kustbevakningen eller den som hamnskyddsorganet tilldelar uppgiften. Om det behövs

Undersökning får utföras av en polisman, en tjänsteman vid Kustbevakningen eller en särskilt utsedd person som förordnats av *Polismyndigheten*. Om egendom undersöks av någon särskilt utsedd person, *ska* arbetet utföras under *en* polismans ledning. Identitetskontroll får utföras av en polisman, en tjänsteman vid Kustbevakningen eller den som hamnskyddsorganet tilldelar uppgiften. Om det

¹ Senaste lydelse 2008:1385. Ändringen innebär bl.a. att tredje stycket upphävs.

skall hamnskyddsorganet biträda *polismyndigheten* eller Kustbevakningen i det praktiska undersöknings- och kontrollarbetet.

Kontroll av gods som står under tullövervakning enligt artikel 37 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen *skall ske* i samråd med Tullverket.

behövs *ska* hamnskyddsorganet biträda *Polismyndigheten* eller Kustbevakningen i det praktiska undersöknings- och kontrollarbetet.

Kontroll av gods som står under tullövervakning enligt artikel 37 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen *ska göras* i samråd med Tullverket.

Prop. 2013/14:110

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.154 Förslag till lag om ändring i lagen (2006:1570) om skydd mot internationella hot mot människors hälsa

Härigenom föreskrivs att 28 och 29 §§ lagen (2006:1570) om skydd mot internationella hot mot människors hälsa ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

28 §

Polismyndigheten *skall* lämna den hjälp som behövs för att vidta åtgärder enligt denna lag eller åtgärder enligt föreskrifter eller beslut som meddelats med stöd av lagen.

Polismyndigheten *ska* lämna den hjälp som behövs för att vidta åtgärder enligt denna lag eller åtgärder enligt föreskrifter eller beslut som meddelats med stöd av lagen.

Hjälp enligt första stycket får begäras endast om

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att *polisens* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att *en polismans* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

2. det annars finns synnerliga skäl.

29 §

Personal inom *polisen*, Tullverket eller Kustbevakningen som medverkar vid in- och utresekontroll enligt utlänningslagen (2005:716) *skall* medverka vid kontroll av vaccinationsbevis och, när det behövs, vid andra åtgärder som vidtas vid karantänshamnar och karantänsflygplatser.

Personal inom *Polismyndigheten*, Tullverket eller Kustbevakningen som medverkar vid in- och utresekontroll enligt utlänningslagen (2005:716) *ska* medverka vid kontroll av vaccinationsbevis och, när det behövs, vid andra åtgärder som vidtas vid karantänshamnar och karantänsflygplatser.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.155 Förslag till lag om ändring i lagen (2007:606) om utredningar avseende vissa dödsfall Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att i 4 § lagen (2007:606) om utredningar avseende vissa dödsfall¹ ordet ”polismyndighet” ska bytas ut mot ”Polismyndigheten”.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Senaste lydelse av 4 § 2011:1111.

Prop. 2013/14:110 2.156 Förslag till lag om ändring i bidragsbrottslagen (2007:612)

Härigenom föreskrivs att 6 § bidragsbrottslagen (2007:612) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Myndigheter som anges i 1 § samt kommuner och arbetslöshetskassor *skall* göra anmälan till *en* polismyndighet eller till Åklagarmyndigheten om det kan misstänkas att brott enligt denna lag har begåtts.

6 §
Myndigheter som anges i 1 § samt kommuner och arbetslöshetskassor *ska* göra anmälan till *Polismyndigheten* eller till Åklagarmyndigheten om det kan misstänkas att brott enligt denna lag har begåtts.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.157 Förslag till lag om ändring i lagen (2007:980)
om tillsyn över viss brottsbekämpande
verksamhet

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (2007:980) om tillsyn över viss brottsbekämpande verksamhet ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden (nämnden) ska utöva tillsyn över brottsbekämpande myndigheters användning av hemliga tvångsmedel och kvalificerade skyddsidentiteter och därmed sammanhängande verksamhet.

Nämnden ska även utöva tillsyn över *polisens* behandling av personuppgifter enligt polisdatalagen (2010:361), och när det gäller *Säkerhetspolisen* också enligt *polisdatalagen* (1998:622), samt *lagen* (2010:362) om *polisens* allmänna spaningsregister. Tillsynen ska särskilt avse sådan behandling som avses i 2 kap. 10 § polisdatalagen (2010:361) och 5 § polisdatalagen (1998:622) samt 12 § lagen om polisens allmänna spaningsregister.

Nämnden ska även utöva tillsyn över *den* behandling av personuppgifter enligt polisdatalagen (2010:361) och *lagen* (2010:362) om *polisens* allmänna spaningsregister som utförs av *Polismyndigheten, Säkerhetspolisen och Ekobrottsmyndigheten*. När det gäller *Säkerhetspolisen* ska tillsynen även avse *behandling enligt polisdatalagen* (1998:622). Tillsynen ska särskilt avse sådan behandling som avses i 2 kap. 10 § polisdatalagen (2010:361) och 5 § polisdatalagen (1998:622) samt 12 § lagen om polisens allmänna spaningsregister.

Tillsynen ska särskilt syfta till att säkerställa att verksamhet enligt första och andra styckena bedrivs i enlighet med lag eller annan författning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Senaste lydelse 2012:38.

Prop. 2013/14:110 2.158 Förslag till lag om ändring i lagen (2007:1150) om tillsyn över hundar och katter

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2007:1150) om tillsyn över hundar och katter

dels att i 8, 14, 18 och 21 §§ ordet ”polismyndigheten” ska bytas ut mot ”Polismyndigheten”,

dels att 5, 11–13, 17 och 20 §§ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §

Hundregistret får användas för att fastställa vem som äger en hund. Tullverket, Jordbruksverket, länsstyrelser, *polismyndigheter* och de kommunala nämnder som fullgör uppgifter inom miljö- och hälsoskyddsområdet *skall* ha direktåtkomst till registret.

Tullverket, Jordbruksverket, länsstyrelser, *Polismyndigheten* och de kommunala nämnder som fullgör uppgifter inom miljö- och hälsoskyddsområdet *ska* ha direktåtkomst till registret.

11 §

För att hindra att en hund orsakar skada eller avsevärd olägenhet får *polismyndigheten*, om inte andra, mindre ingripande åtgärder anses tillräckliga, besluta att den *skall* omhändertas.

För att hindra att en hund orsakar skada eller avsevärd olägenhet får *Polismyndigheten*, om inte andra, mindre ingripande åtgärder anses tillräckliga, besluta att den *ska* omhändertas.

12 §

Om en hund har omhändertagits med stöd av 11 §, får ägaren eller innehavaren inte förfoga över hunden utan tillstånd av *polismyndigheten*. Polismyndigheten får, efter utredning, besluta att hunden *skall* säljas, skänkas bort eller, om hunden utgör en fara för människor eller djur eller om det annars finns särskilda skäl, avlivas.

Om en hund har omhändertagits med stöd av 11 §, får ägaren eller innehavaren inte förfoga över hunden utan tillstånd av *Polismyndigheten*. Polismyndigheten får, efter utredning, besluta att hunden *ska* säljas, skänkas bort eller, om hunden utgör en fara för människor eller djur eller om det annars finns särskilda skäl, avlivas.

13 §

Om det inte längre finns skäl för omhändertagandet, *skall polismyndigheten* besluta att detta genast *skall* upphöra.

Om det inte längre finns skäl för omhändertagandet, *ska Polismyndigheten* besluta att detta genast *ska* upphöra.

17 §

Om en hund springer lös i ett område där det finns vilt, får jakt rättshavaren eller någon som före-

Om en hund springer lös i ett område där det finns vilt, får jakt rättshavaren eller någon som före-

träder honom eller henne ta hand om hunden. När detta har skett *skall* hundens ägare eller innehavare snarast underrättas. Om *denne* inte är känd *skall* i stället *polismyndigheten* underrättas. Om jakt rättshavaren eller den som företräder honom eller henne inte vill ta hand om hunden, *skall i stället polismyndigheten* omhänderta hunden.

Kan inte hunden tas om hand, får *polismyndigheten* avliva hunden, om detta är angeläget från viltvårdssynpunkt och försvarligt även med hänsyn till omständigheterna i övrigt.

träder honom eller henne ta hand om hunden. När detta har skett *ska* hundens ägare eller innehavare snarast underrättas. Om *han eller hon* inte är känd *ska* i stället *Polismyndigheten* underrättas. Om jakt rättshavaren eller den som företräder honom eller henne inte vill ta hand om hunden, *ska Polismyndigheten* omhänderta hunden.

Kan inte hunden tas om hand, får *Polismyndigheten* avliva hunden, om detta är angeläget från viltvårdssynpunkt och försvarligt även med hänsyn till omständigheterna i övrigt.

20 §

Ägaren eller innehavaren av en hund som har omhändertagits med stöd av 11 eller 17 § *skall* betala de kostnader som omhändertagandet medfört. Kostnaderna får förskottas av allmänna medel.

Om det finns särskilda skäl, får *polismyndigheten* i enskilda fall medge undantag från skyldigheten att betala kostnaderna. I sådana fall *skall* kostnaderna slutligt betalas av *polismyndigheten*.

Om *polismyndigheten* har beslutat att en hund som omhändertagits *skall* säljas, får *polismyndigheten* ta ut ersättning ur köpeskillingen för kostnaderna för omhändertagandet och försäljningen. Om det efter det att *polismyndigheten* har fått täckning för sina kostnader återstår pengar från köpeskillingen tillfaller dessa ägaren.

Ägaren eller innehavaren av en hund som har omhändertagits med stöd av 11 eller 17 § *ska* betala de kostnader som omhändertagandet medfört. Kostnaderna får förskottas av allmänna medel.

Om det finns särskilda skäl, får *Polismyndigheten* i enskilda fall medge undantag från skyldigheten att betala kostnaderna. I sådana fall *ska* kostnaderna slutligt betalas av *Polismyndigheten*.

Om *Polismyndigheten* har beslutat att en hund som omhändertagits *ska* säljas, får *Polismyndigheten* ta ut ersättning ur köpeskillingen för kostnaderna för omhändertagandet och försäljningen. Om det efter det att *Polismyndigheten* har fått täckning för sina kostnader återstår pengar från köpeskillingen tillfaller dessa ägaren.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.159 Förslag till lag om ändring i lagen (2007:1157)
om yrkesförarkompetens

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 4 § och 6 kap. 3 § lagen (2007:1157)
om yrkesförarkompetens ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

4 §

Denna lag ska inte tillämpas på förare av fordon

1. vars högsta tillåtna hastighet inte överstiger 45 kilometer i timmen,
2. som används av eller står under kontroll av Försvarmakten, Kustbevakningen, Tullverket, räddningstjänsten *eller polisen,*
3. som provas eller förflyttas på väg i samband med tekniskt utvecklingsarbete, reparation eller underhåll,
4. som är nya eller ombyggda och ännu inte har tagits i drift i transportverksamhet,
5. som används i nödsituationer eller för räddningsinsatser,
6. som används vid övningskörning enligt författningar om körkort eller körträning för yrkeskompetensbevis enligt denna lag,
7. som används för icke-kommersiell persontransport eller för gods-transport för privat bruk, eller
8. som används för att transportera material och utrustning som föraren ska använda i sitt arbete, under förutsättning att framförandet av fordonet inte är förarens huvudsakliga sysselsättning.

6 kap.

3 §

En förare som omfattas av krav på att ha bevis om yrkeskompetens ska vid utförandet av gods- eller persontransporter ha med sig:

1. ett giltigt yrkeskompetensbevis, eller
2. annat bevis om yrkeskompetens enligt 13 kap. 1 § 4 och handling som styrker förarens identitet.

På begäran av bilinspektör eller *polis* ska handlingarna överlämnas för kontroll.

På begäran av *en* bilinspektör eller *en polisman* ska handlingarna överlämnas för kontroll.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.160 Förslag till lag om ändring i lagen (2008:99)
om tillämpning av Europaparlamentets och
rådets förordning (EG) nr 1781/2006 om
information om betalaren som skall åtfölja
överföringar av medel

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att i 3 § lagen (2008:99) om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1781/2006 om information om betalaren som skall åtfölja överföringar av medel ordet ”Rikspolisstyrelsen” ska bytas ut mot ”Polismyndigheten”.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.161 Förslag till lag om ändring i lagen (2008:286)
om kvalitets- och säkerhetsnormer vid
hantering av mänskliga vävnader och celler

Härigenom föreskrivs att 19 och 33 §§ lagen (2008:286) om kvalitets- och säkerhetsnormer vid hantering av mänskliga vävnader och celler ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

19 §

Vid inspektion enligt denna lag har den som utför inspektionen rätt att av *polismyndigheten* få den hjälp som behövs för att inspektionen ska kunna genomföras.

Begäran om hjälp enligt första stycket får göras endast om

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att *polisens* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

2. det annars finns synnerliga skäl.

Vid inspektion enligt denna lag har den som utför inspektionen rätt att av *Polismyndigheten* få den hjälp som behövs för att inspektionen ska kunna genomföras.

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att *en polismans* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

33 §

En tillsynsmyndighet som får kännedom om att verksamhet bedrivs utan tillstånd enligt 9 § ska anmäla detta till *en polismyndighet* eller till Åklagarmyndigheten om det finns misstanke om brott.

En tillsynsmyndighet som får kännedom om att verksamhet bedrivs utan tillstånd enligt 9 § ska anmäla detta till *Polismyndigheten* eller till Åklagarmyndigheten om det finns misstanke om brott.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.162 Förslag till lag om ändring i lagen (2008:322) Prop. 2013/14:110
om Tullverkets och Kustbevakningens
befogenheter att ingripa mot rattfylleribrott

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2008:322) om Tullverkets och Kustbevakningens befogenheter att ingripa mot rattfylleribrott

dels att i 5 § orden ”en polismyndighet” ska bytas ut mot ”Polismyndigheten”,

dels att i 10 och 11 §§ ordet ”polismyndigheten” ska bytas ut mot ”Polismyndigheten”.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.163 Förslag till lag om ändring i lagen (2008:475)
om kör- och vilotid vid internationell
järnvägstrafik

Härigenom föreskrivs att 24 § lagen (2008:475) om kör- och vilotid vid internationell järnvägstrafik ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

24 §

Polismyndigheten ska lämna den hjälp som behövs för att tillsynsmyndigheten ska kunna få dels upplysningar och handlingar enligt 22 §, dels tillträde till arbetsställen enligt 23 §. Begäran om sådan hjälp får dock göras endast om

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att *polisens* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

2. det annars finns synnerliga skäl.

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att *en polismans* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.164 Förslag till lag om ändring i lagen (2008:717)
om signalspaning i
försvarsunderrättelseverksamhet

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 4 § lagen (2008:717) om signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §¹

I lagen (2000:130) om försvarsunderrättelseverksamhet finns bestämmelser om regeringens och myndigheters inriktning av sådan verksamhet. Inriktning av signalspaning får anges endast av regeringen, Regeringskansliet, Försvarsmakten, Säkerhetspolisen och *Rikskriminalpolisen*.

I lagen (2000:130) om försvarsunderrättelseverksamhet finns bestämmelser om regeringens och myndigheters inriktning av sådan verksamhet. Inriktning av signalspaning får anges endast av regeringen, Regeringskansliet, Försvarsmakten, Säkerhetspolisen och *Nationella operativa avdelningen i Polismyndigheten*.

Regeringen bestämmer inriktningen av den verksamhet som bedrivs enligt 1 § tredje stycket.

En inriktning av signalspaningen får inte avse endast en viss fysisk person.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Senaste lydelse 2012:801.

Prop. 2013/14:110 2.165 Förslag till lag om ändring i lagen (2008:1049) om förbud mot utsläppande på marknaden av päls av katt och hund m.m.

Härigenom föreskrivs att 8 § och rubriken närmast före 8 § lagen (2008:1049) om förbud mot utsläppande på marknaden av päls av katt och hund m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Hjälp av *polismyndighet*

Hjälp av *Polismyndigheten*

8 §

Polismyndigheten ska lämna tillsynsmyndigheten den hjälp som behövs vid tillsynen.

Hjälp enligt första stycket får begäras endast om

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att *polisens* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

2. det annars finns synnerliga skäl.

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att *en polismans* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.166 Förslag till lag om ändring i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 1, 1 a, 6, 8 och 9 §§ samt 4 kap. 6 § lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2013/14:121 Föreslagen lydelse

3 kap.

1 §

En verksamhetsutövare ska granska transaktioner för att kunna upptäcka sådana som den misstänker eller har skälig grund att misstänka utgör ett led i penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Om misstanke efter närmare analys kvarstår, ska uppgifter om alla omständigheter som kan tyda på penningtvätt eller finansiering av terrorism utan dröjsmål lämnas till *Rikspolisstyrelsen*. Om den egendom som den eller de misstänkta transaktionerna avser finns hos verksamhetsutövaren ska detta anges särskilt, liksom uppgifter om vilka tillgodohavanden kunden har hos verksamhetsutövaren och i förekommande fall uppgifter om mottagaren av transaktionen.

En verksamhetsutövare ska avstå från att utföra transaktioner som den misstänker eller har skälig grund att misstänka utgör ett led i penningtvätt eller finansiering av terrorism. Om det inte är möjligt att låta bli att utföra en misstänkt transaktion, eller om den vidare utredningen annars skulle kunna försvåras, får transaktioner utföras och uppgifter lämnas omedelbart i efterhand.

På begäran av *Rikspolisstyrelsen* ska verksamhetsutövaren eller den som yrkesmässigt driver lotteri- och spelverksamhet utan dröjsmål lämna alla uppgifter som behövs för en utredning om penningtvätt eller finansiering av terrorism.

När uppgifter har lämnats enligt andra stycket, ska även andra fysiska eller juridiska personer som avses i 1 kap. 2–4 §§ lämna de uppgifter för utredningen om penningtvätt eller finansiering av terrorism som myndigheten begär.

Bestämmelser om uppgiftsskyldighet finns även i 14 a § kasinolagen (1999:355).

Om misstanke efter närmare analys kvarstår, ska uppgifter om alla omständigheter som kan tyda på penningtvätt eller finansiering av terrorism utan dröjsmål lämnas till *Polismyndigheten*. Om den egendom som den eller de misstänkta transaktionerna avser finns hos verksamhetsutövaren ska detta anges särskilt, liksom uppgifter om vilka tillgodohavanden kunden har hos verksamhetsutövaren och i förekommande fall uppgifter om mottagaren av transaktionen.

På begäran av *Polismyndigheten* ska verksamhetsutövaren eller den som yrkesmässigt driver lotteri- och spelverksamhet utan dröjsmål lämna alla uppgifter som behövs för en utredning om penningtvätt eller finansiering av terrorism.

1 a §¹

Vid tillämpning av artikel 55.2 i förordning (EU) nr 1031/2010 är *Rikspolisstyrelsen* finansunderrättelseenhet.

Vid tillämpning av artikel 55.2 i förordning (EU) nr 1031/2010 är *Polismyndigheten* finansunderrättelseenhet.

6 §

Om en tillsynsmyndighet vid en inspektion av en fysisk eller juridisk person eller på annat sätt har upptäckt en omständighet som kan antas ha samband med eller utgöra penningtvätt eller finansiering av terrorism, ska myndigheten utan dröjsmål underrätta *Rikspolisstyrelsen* om detta.

Om en tillsynsmyndighet vid en inspektion av en fysisk eller juridisk person eller på annat sätt har upptäckt en omständighet som kan antas ha samband med eller utgöra penningtvätt eller finansiering av terrorism, ska myndigheten utan dröjsmål underrätta *Polismyndigheten* om detta.

Lydelse enligt prop. 2013/14:121

Föreslagen lydelse

8 §

Om det finns skäl att misstänka att egendom i form av pengar, fordran eller annan rättighet är föremål för penningtvätt eller avsedd för finansiering av terrorism och egendomen finns hos en verksamhetsutövare, får *Rikspolisstyrelsen* besluta att egendomen eller ett motsvarande värde tills vidare inte får flyttas eller disponeras på annat sätt (dispositionsförbud).

Om det finns skäl att misstänka att egendom i form av pengar, fordran eller annan rättighet är föremål för penningtvätt eller avsedd för finansiering av terrorism och egendomen finns hos en verksamhetsutövare, får *Polismyndigheten* besluta att egendomen eller ett motsvarande värde tills vidare inte får flyttas eller disponeras på annat sätt (dispositionsförbud).

Beslut om dispositionsförbud får meddelas endast om det är fara i dröjsmål och det skäligen kan befaras att egendomen annars kommer att undanskaffas och skälen för åtgärden uppväger det intrång eller men i övrigt som den innebär.

Om förutsättningarna enligt första och andra styckena är uppfyllda, får *Rikspolisstyrelsen* fatta beslut om dispositionsförbud även på begäran av en utländsk finansunderrättelseenhet.

Om förutsättningarna enligt första och andra styckena är uppfyllda, får *Polismyndigheten* fatta beslut om dispositionsförbud även på begäran av en utländsk finansunderrättelseenhet.

9 §

Ett beslut om dispositionsförbud ska så snart som möjligt anmälas till åklagare, som skyndsamt ska pröva om åtgärden ska bestå. Åklagarens beslut får inte överklagas.

¹ Senaste lydelse 2012:376.

Finns det inte längre skäl för åtgärden ska den hävas. Åtgärden upphör att gälla när två arbetsdagar förflutit från *Rikspolisstyrelsens* beslut, om den inte hävts före det.

Verksamhetsutövaren ska omedelbart underrättas om att en åtgärd har beslutats eller hävts.

Den som har drabbats av ett beslut om dispositionsförbud ska underrättas om beslutet när det kan antas att syftet med en beslutad eller förutsedd åtgärd inte motverkas och den framtida utredningen inte skadas om uppgiften röjs. Beslut om underrättelse meddelas av åklagare. En underrättelse behöver inte lämnas, om den med hänsyn till omständigheterna uppenbart är utan betydelse.

Finns det inte längre skäl för åtgärden ska den hävas. Åtgärden upphör att gälla när två arbetsdagar förflutit från *Polismyndighetens* beslut, om den inte hävts före det.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.

6 §

En uppgift i ett register som avses i 3 § ska gallras

1. om *Rikspolisstyrelsen* beslutar att inte inleda eller att lägga ned *utredningen* om penningtvätt eller finansiering av terrorism,

2. om en förundersökning har avslutats utan att åtal väckts med anledning av de lämnade uppgifterna,

3. om en domstol har meddelat dom eller beslut som vunnit laga kraft med anledning av de lämnade uppgifterna, eller

4. senast tre år efter det att uppgifter lämnats med stöd av 3 kap. 1 §.

En uppgift i ett register som avses i 3 § ska gallras *om det med anledning av de lämnade uppgifterna har meddelats*

1. *beslut* att inte inleda eller att lägga ned *en utredning* om penningtvätt eller finansiering av terrorism,

2. *beslut* att inte inleda eller att lägga ned *en förundersökning om penningtvätt eller finansiering av terrorism* eller att avsluta en sådan förundersökning utan att väcka åtal, eller

3. dom eller beslut som vunnit laga kraft.

Uppgiften ska dock gallras senast tre år efter det att uppgiften lämnats med stöd av 3 kap. 1 §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.167 Förslag till lag om ändring i lagen (2009:302)
om verksamhet inom djurens hälso- och
sjukvård

Härigenom föreskrivs att 5 kap. 6 § och rubriken närmast före 5 kap. 6 § lagen (2009:302) om verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Hjälp av *polismyndighet*

5 kap.

Hjälp av *Polismyndigheten*

6 §

Polismyndigheten ska lämna tillsynsmyndigheten den hjälp som behövs vid tillsynen.

Hjälp enligt första stycket får begäras endast om

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att *polisens* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

2. det annars finns synnerliga skäl.

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att *en polismans* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.168 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att det i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska införas en ny paragraf, 35 kap. 19 a §, och närmast före 35 kap. 19 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

35 kap.

Elimineringsdatabasen

19 a §

Sekretess gäller hos Rikspolisstyrelsen och Statens kriminaltekniska laboratorium för uppgift om en enskilds personliga förhållanden om uppgiften förekommer i den elimineringsdatabas som förs enligt lagen (2014:000) om elimineringsdatabasen eller annars behandlas med stöd av samma lag, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till honom eller henne lider skada eller men.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst sjuttio år.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2014.

Härigenom föreskrivs i fråga om offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)¹

dels att i 10 kap. 18 a–22 §§ orden ”en polismyndighet” ska bytas ut mot ”Polismyndigheten”,

dels att 10 kap. 23 och 24 §§, 18 kap. 1, 3, 11, 15–17 §§, 23 kap. 6 §, 29 kap. 10 §, 32 kap. 3 a §, 35 kap. 1, 4, 8, 19 a, 20, 21 och 23 §§ samt 37 kap. 6 § och rubrikerna närmast före 23 kap. 6 § och 35 kap. 19 a § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 21 kap. 4 § ska lyda ”Sekretessbrytande bestämmelser” och rubriken närmast efter 35 kap. 19 a § ska lyda ”Annan verksamhet vid Polismyndigheten”,

dels att det i lagen ska införas tre nya paragrafer, 18 kap. 16 a §, 21 kap. 4 a § och 35 kap. 10 a § av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

10 kap.
23 §²

Om inte annat följer av 19–22 §§ får en uppgift som angår misstanke om ett begånget brott och som är sekretessbelagd enligt 24 kap. 8 §, 25 kap. 1 §, 2 § andra stycket eller 3–8 §§, 26 kap. 1–6 §§, 29 kap. 1 §, 31 kap. 1 § första stycket, 2 eller 12 §, 33 kap. 2 §, 36 kap. 3 § eller 40 kap. 2 eller 5 § lämnas till en åklagarmyndighet, *polismyndighet* eller någon annan myndighet som har till uppgift att ingripa mot brottet endast om misstanken angår

Om inte annat följer av 19–22 §§ får en uppgift som angår misstanke om ett begånget brott och som är sekretessbelagd enligt 24 kap. 8 §, 25 kap. 1 §, 2 § andra stycket eller 3–8 §§, 26 kap. 1–6 §§, 29 kap. 1 §, 31 kap. 1 § första stycket, 2 eller 12 §, 33 kap. 2 §, 36 kap. 3 § eller 40 kap. 2 eller 5 § lämnas till en åklagarmyndighet, *Polismyndigheten*, *Säkerhetspolisen* eller någon annan myndighet som har till uppgift att ingripa mot brottet endast om misstanken angår

1. brott för vilket det inte är föreskrivet lindrigare straff än fängelse i ett år,

2. försök till brott för vilket det inte är föreskrivet lindrigare straff än fängelse i två år, eller

3. försök till brott för vilket det inte är föreskrivet lindrigare straff än fängelse i ett år, om gärningen innefattat försök till överföring av sådan allmänfarlig sjukdom som avses i 1 kap. 3 § smittskyddslagen (2004:168).

¹ Senaste lydelse av
10 kap. 18 a § 2012:804
10 kap. 19 § 2010:520

² Senaste lydelse 2012:288.

Sekretess som följer av andra sekretessbestämmelser än dem som anges i 19–23 §§ och 25 kap. 2 § första stycket hindrar inte att en uppgift som angår misstanke om ett begånget brott lämnas till en åklagarmyndighet, *polismyndighet* eller någon annan myndighet som har till uppgift att ingripa mot brottet, om fängelse är föreskrivet för brottet och detta kan antas föranleda någon annan påföljd än böter.

Sekretess som följer av andra sekretessbestämmelser än dem som anges i 19–23 §§ och 25 kap. 2 § första stycket hindrar inte att en uppgift som angår misstanke om ett begånget brott lämnas till en åklagarmyndighet, *Polismyndigheten*, *Säkerhetspolisen* eller någon annan myndighet som har till uppgift att ingripa mot brottet, om fängelse är föreskrivet för brottet och detta kan antas föranleda någon annan påföljd än böter.

18 kap.

1 §

Sekretess gäller för uppgift som hänför sig till förundersökning i brottmål eller till angelägenhet som avser användning av tvångsmedel i sådant mål eller i annan verksamhet för att förebygga brott, om det kan antas att syftet med beslutade eller förutsedda åtgärder motverkas eller den framtida verksamheten skadas om uppgiften röjs.

Sekretess gäller, under motsvarande förutsättningar som anges i första stycket, för uppgift som hänför sig till

1. verksamhet som rör utredning i frågor om näringsförbud eller förbud att lämna juridiskt eller ekonomiskt biträde,

2. annan verksamhet än sådan som avses i 1 eller i första stycket som syftar till att förebygga, uppdaga, utreda eller beivra brott och som bedrivs av en åklagarmyndighet, *en polismyndighet*, Skatteverket, Tullverket eller Kustbevakningen, eller

2. annan verksamhet än sådan som avses i 1 eller i första stycket som syftar till att förebygga, uppdaga, utreda eller beivra brott och som bedrivs av en åklagarmyndighet, *Polismyndigheten*, *Säkerhetspolisen*, Skatteverket, Tullverket eller Kustbevakningen, eller

3. Finansinspektionens verksamhet som rör övervakning enligt lagen (2005:377) om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst fyrtio år.

3 §

Sekretessen enligt 1 och 2 §§ gäller i annan verksamhet än som där avses hos en myndighet för att biträda en åklagarmyndighet, *en polismyndighet*, Skatteverket, Tullverket eller Kustbevakningen med att förebygga, uppdaga, utreda eller beivra brott samt hos tillsynsmyndigheten i konkurs och hos Kronofogdemyndigheten för uppgift som angår misstanke om brott.

Sekretessen enligt 1 och 2 §§ gäller i annan verksamhet än som där avses hos en myndighet för att biträda en åklagarmyndighet, *Polismyndigheten*, *Säkerhetspolisen*, Skatteverket, Tullverket eller Kustbevakningen med att förebygga, uppdaga, utreda eller beivra brott samt hos tillsynsmyndigheten i konkurs och hos Kronofogdemyndigheten för uppgift som an-

11 §

Sekretess gäller, utöver vad som följer av 1–3 och 8–10 §§, inom *polisväsendet* och *kriminalvården* för uppgift om åtgärd som har till syfte att hindra rymning eller fritagning, om det kan antas att syftet med åtgärden motverkas om uppgiften röjs.

Sekretess gäller, utöver vad som följer av 1–3 och 8–10 §§, inom *Polismyndigheten*, *Säkerhetspolisen* och *Kriminalvården* för uppgift om åtgärd som har till syfte att hindra rymning eller fritagning, om det kan antas att syftet med åtgärden motverkas om uppgiften röjs.

15 §

Sekretess gäller för uppgift i skildring som har beslagtagnits, förverkats eller konfiskerats i ett mål eller som annars förekommer där, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan fara för att den sprids vidare i strid med brottsbalken, tryckfrihetsförordningen eller yttrandefrihetsgrundlagen och målet avser

1. ansvar för olaga våldsskildring, för motsvarande tryckfrihets- eller yttrandefrihetsbrott eller för barnpornografibrott,
2. ersättning för skada med anledning av sådana brott, eller
3. konfiskering eller förverkande av skildring med sådant innehåll.

Sekretessen gäller även i ärende som rör brott som anges i första stycket.

Motsvarande sekretess gäller hos Statens *biografbyrå* när *byrån* biträder Justitiekanslern, en allmän åklagare eller *en polismyndighet* i mål eller ärende som avses i första och andra styckena.

Motsvarande sekretess gäller hos Statens *medieråd* när *rådet* biträder Justitiekanslern, en allmän åklagare eller *Polismyndigheten* i mål eller ärende som avses i första och andra styckena.

16 §

Sekretess gäller för uppgift i ärende enligt vapenlagen (1996:67) samt hos *en polismyndighet i verksamhet som avser förande av eller uttag ur vapenregister för uppgift som har tillförts registret*, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan fara för att vapen eller ammunition kommer till brottslig användning.

Sekretess gäller för uppgift som hänförs till vapenregister enligt vapenlagen (1996:67), om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan fara för att vapen eller ammunition kommer till brottslig användning.

Sekretess gäller, under motsvarande förutsättning som anges i första stycket, hos

1. Rikspolisstyrelsen för uppgift som hänförs till vapenregister,
2. Kammarkollegiet och Naturvårdsverket för uppgift som hänförs till jaktkortsregistret, och
3. Naturvårdsverket för uppgift

1. Kammarkollegiet och Naturvårdsverket för uppgift som hänförs till jaktkortsregistret, och
2. Naturvårdsverket för uppgift

som hänför sig till jägarexamensregistret.

Sekretessen enligt första stycket och andra stycket 1 gäller inte för uppgift i vapenregister om namn och adress för den som har tillstånd att bedriva handel med skjutvapen eller att ta emot skjutvapen för översyn eller reparation. Sekretess gäller inte heller för uppgift i vapenregister om vilka typer av vapen ett sådant tillstånd omfattar.

som hänför sig till jägarexamensregistret.

Sekretessen enligt första stycket gäller inte för uppgift i vapenregister om namn och adress för den som har tillstånd att bedriva handel med skjutvapen eller att ta emot skjutvapen för översyn eller reparation. Sekretess gäller inte heller för uppgift i vapenregister om vilka typer av vapen ett sådant tillstånd omfattar.

16 a §

Sekretess gäller hos Polismyndigheten för uppgift i ärende enligt vapenlagen (1996:67), om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan fara för att vapen eller ammunition kommer till brottslig användning.

17 §³

Sekretess gäller för uppgift i verksamhet som avser rättsligt samarbete på begäran av en annan stat eller en mellanfolklig domstol, för uppgift som hänför sig till en utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål eller en angelägenhet som angår tvångsmedel, om det kan antas att det varit en förutsättning för den andra statens eller den mellanfolkliga domstolens begäran att uppgiften inte skulle röjas.

Motsvarande sekretess gäller hos en polismyndighet, en åklagarmyndighet, Rikspolisstyrelsen, Tullverket och Kustbevakningen för uppgift i en angelägenhet som avses i 3 § första stycket 1 och 5 lagen (2000:344) om Schengens informationssystem.

Motsvarande sekretess gäller hos Polismyndigheten, Säkerhetspolisen, en åklagarmyndighet, Tullverket och Kustbevakningen för uppgift i en angelägenhet som avses i 3 § första stycket 1 och 5 lagen (2000:344) om Schengens informationssystem.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst fyrtio år.

21 kap.

4 a §

Sekretessen enligt 3 § första stycket hindrar inte att uppgift om en enskild lämnas mellan Polismyndigheten och Säkerhetspolisen, om den mottagande myndigheten behöver uppgiften i sin brottsbekämpande verksamhet.

³ Senaste lydelse 2010:383.

23 kap.Avskiljande från högskoleutbildningAvskiljande från utbildning

6 §

Sekretess gäller i ärende om avskiljande av studerande från högskoleutbildning för uppgift om en enskilds hälsotillstånd eller andra personliga förhållanden, om det kan antas att den enskilde eller någon närstående till denne lider betydande men om uppgiften röjs.

Sekretess gäller i ärende om avskiljande av studerande från högskoleutbildning *eller från polisprogrammet* för uppgift om en enskilds hälsotillstånd eller andra personliga förhållanden, om det kan antas att den enskilde eller någon närstående till denne lider betydande men om uppgiften röjs.

Sekretessen gäller inte beslut i ärende.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst femtio år.

29 kap.10 §⁴

Sekretess gäller hos *Rikspolisstyrelsen*, Kustbevakningen, Statens haverikommission, Luftfartsverket och Transportstyrelsen för uppgift som lämnats av en enskild i en rapport om händelse inom civil luftfart enligt 10 kap. 8 § luftfartslagen (2010:500), om det kan antas att den enskilde eller någon närstående till *denne* lider men om uppgiften röjs.

Sekretess gäller hos *Polismyndigheten*, *Säkerhetspolisen*, Kustbevakningen, Statens haverikommission, Luftfartsverket och Transportstyrelsen för uppgift som lämnats av en enskild i en rapport om händelse inom civil luftfart enligt 10 kap. 8 § luftfartslagen (2010:500), om det kan antas att den enskilde eller någon närstående till *honom eller henne* lider men om uppgiften röjs.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst femtio år.

32 kap.3 a §⁵

Sekretessen enligt 3 § hindrar inte att uppgift om en enskilds personliga förhållanden lämnas till

1. en åklagarmyndighet, *en polismyndighet*, Tullverket, Kustbevakningen eller Skatteverket, om uppgiften behövs för att utreda ett begånget brott för vilket fängelse är föreskrivet eller för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet som innefattar brott för vilket fängelse är föreskrivet, eller

1. en åklagarmyndighet, *Polismyndigheten*, *Säkerhetspolisen*, Tullverket, Kustbevakningen eller Skatteverket, om uppgiften behövs för att utreda ett begånget brott för vilket fängelse är föreskrivet eller för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet som innefattar brott för vilket fängelse är föreskrivet, eller

⁴ Senaste lydelse 2010:520.

⁵ Senaste lydelse 2013:461.

2. en kommun eller en myndighet som ansvarar för räddningstjänst enligt lagen (2003:778) om skydd mot olyckor, om uppgiften behövs för att förebygga en hotande olycka eller för att begränsa verkningarna av en redan inträffad olycka.

35 kap.

1 §⁶

Sekretess gäller för uppgift om en enskilds personliga och ekonomiska förhållanden, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till *denne* lider skada eller men och uppgiften förekommer i

1. utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål,
2. angelägenhet som avser användning av tvångsmedel i brottmål eller i annan verksamhet för att förebygga brott,
3. angelägenhet som avser registerkontroll och särskild personutredning enligt säkerhetsskyddslagen (1996:627),
4. annan verksamhet som syftar till att förebygga, uppdaga, utreda eller beivra brott och som bedrivs av en åklagarmyndighet, *en polismyndighet*, Skatteverket, *Statens kriminaltekniska laboratorium*, Tullverket eller Kustbevakningen,
5. Statens *biografbyrås* verksamhet att biträda Justitiekanslern, allmän åklagare eller *en polismyndighet* i brottmål,
6. register som förs av *Rikspolisstyrelsen* enligt polisdatalagen (2010:361) eller som annars behandlas *där* med stöd av *samma lag*,
7. register som förs enligt lagen (1998:621) om misstankeregister,
8. register som förs av Skatteverket enligt lagen (1999:90) om behandling av personuppgifter vid Skatteverkets medverkan i brottsutredningar eller som annars behandlas där med stöd av samma lag,
9. särskilt ärenderegister över brottmål som förs av åklagarmyndighet, om uppgiften inte hänför sig till registrering som avses i 5 kap. 1 §,
10. register som förs av Tullverket enligt lagen (2005:787) om behandling av uppgifter i Tullverkets brottsbekämpande verksamhet eller som annars behandlas där med stöd av samma lag, eller

Sekretess gäller för uppgift om en enskilds personliga och ekonomiska förhållanden, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till *honom eller henne* lider skada eller men och uppgiften förekommer i

4. annan verksamhet som syftar till att förebygga, uppdaga, utreda eller beivra brott och som bedrivs av en åklagarmyndighet, *Polismyndigheten*, Skatteverket, Tullverket eller Kustbevakningen,
5. Statens *medieråds* verksamhet att biträda Justitiekanslern, allmän åklagare eller *Polismyndigheten* i brottmål,
6. register som förs av *Polismyndigheten* enligt 4 kap. polisdatalagen (2010:361) eller som annars behandlas med stöd av *de bestämmelserna* eller *uppgifter* som behandlas av *Säkerhetspolisen* med stöd av 5 kap. *samma lag*,

⁶ Senaste lydelse 2010:369.

Prop. 2013/14:110 11. register som förs enligt lagen (2010:362) om polisens allmänna spaningsregister.

Sekretessen enligt första stycket 2 gäller hos domstol i dess rättskipande eller rättsvårdande verksamhet endast om det kan antas att den enskilde eller någon närstående till *denne* lider skada eller men om uppgiften röjs. Vid förhandling om användning av tvångsmedel gäller sekretess för uppgift om vem som är misstänkt endast om det kan antas att fara uppkommer för att den misstänkte eller någon närstående till *denne* utsätts för våld eller lider annat allvarligt men om uppgiften röjs.

Sekretessen enligt första stycket 2 gäller hos domstol i dess rättskipande eller rättsvårdande verksamhet endast om det kan antas att den enskilde eller någon närstående till *honom eller henne* lider skada eller men om uppgiften röjs. Vid förhandling om användning av tvångsmedel gäller sekretess för uppgift om vem som är misstänkt endast om det kan antas att fara uppkommer för att den misstänkte eller någon närstående till *honom eller henne* utsätts för våld eller lider annat allvarligt men om uppgiften röjs.

Första stycket gäller inte om annat följer av 2, 6 eller 7 §.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst sjuttio år.

4 §

I annat fall än som avses i 1 § första stycket 6 och 7 och 3 § gäller sekretess i verksamhet som avser förande av eller uttag ur register

1. för uppgift som har tillförts ett särskilt register som förs över strafföreläggande och föreläggande av ordningsbot,

2. för annan uppgift hos *Rikspolisstyrelsen*, som rör brott eller den som har misstänkts, åtalats eller dömts för brott, om uppgiften har lämnats dit för databehandling inom rättsväsendets informationssystem i ett annat register än som avses i 1,

2. för annan uppgift hos *Polismyndigheten*, som rör brott eller den som har misstänkts, åtalats eller dömts för brott, om uppgiften har lämnats dit för databehandling inom rättsväsendets informationssystem i ett annat register än som avses i 1,

3. för belastningsuppgift som har tillförts vägtrafikregistret, och

4. för uppgift som har tillförts ett särskilt register som författningenslignigt förs hos myndighet angående brott eller tjänsteförseelser begångna av personer som är eller har varit verksamma hos myndigheten.

Sekretessen enligt första stycket 1 gäller inte i ärende om strafföreläggande eller föreläggande av ordningsbot.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst sjuttio år.

8 §

Sekretessen enligt 1 § hindrar inte att *polisen* på begäran av den som lidit person- eller sakskada vid en trafikolycka lämnar uppgift om identiteten hos en trafikant som haft del i olyckan.

Sekretessen enligt 1 § hindrar inte att *Polismyndigheten* på begäran av den som lidit person- eller sakskada vid en trafikolycka lämnar uppgift om identiteten hos en trafikant som haft del i olyckan.

Sekretessen enligt 1 § hindrar inte att en skadelidande eller den som den skadelidande överlåtit sin rätt till, i annat fall än som anges i första

stycket, tar del av en uppgift, om den skadelidande eller den som den skadelidande överlåtit sin rätt till behöver uppgiften för att kunna få ett anspråk på skadestånd eller på bättre rätt till viss egendom tillgodosett och det inte bedöms vara av synnerlig vikt för den som uppgiften rör eller någon närstående till den enskilde att den inte lämnas ut, när uppgiften förekommer i

1. en nedlagd förundersökning eller en förundersökning som avslutats med ett beslut om att åtal inte ska väckas,

2. en annan brottsutredning som utförts enligt bestämmelserna i 23 kap. rättegångsbalken och som avslutats på annat sätt än med beslut att väcka åtal, med strafföreläggande eller med föreläggande av ordningsbot, eller

3. en avslutad utredning enligt 31 § lagen (1964:167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare.

10 a §

Sekretessen enligt 1 § hindrar inte att uppgift om en enskild lämnas mellan Polismyndigheten och Säkerhetspolisen, om den mottagande myndigheten behöver uppgiften i sin brottsbekämpande verksamhet.

Lydelse enligt förslaget i 2.168

Föreslagen lydelse

Elimineringsdatabasen

***Polismyndighetens
elimineringssdatabas***

19 a §

Sekretess gäller hos *Rikspolisstyrelsen och Statens kriminaltekniska laboratorium* för uppgift om en enskilds personliga förhållanden om uppgiften förekommer i den elimineringsdatabas som förs enligt lagen (2014:000) om *elimineringssdatabasen* eller annars behandlas med stöd av samma lag, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till honom eller henne lider skada eller men.

Sekretess gäller hos *Polismyndigheten* för uppgift om en enskilds personliga förhållanden om uppgiften förekommer i den elimineringsdatabas som förs enligt lagen (2014:000) om *Polismyndighetens elimineringssdatabas* eller annars behandlas med stöd av samma lag, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till honom eller henne lider skada eller men.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst sjuttio år.

20 §

Sekretess gäller hos *en polismyndighet* för uppgift om en enskilds personliga förhållanden, om det kan antas att den enskilde eller någon närstående till *denne* lider men om uppgiften röjs och uppgiften hänförs sig till

1. verksamhet som enbart innefattar hjälp eller annat bistånd åt enskild,
2. ärende om omhändertagande eller handräckning enligt lagstiftningen om psykiatrisk tvångsvård eller rättspsykiatrisk vård eller om vård av missbrukare utan samtycke inom socialtjänsten,
3. ärende om handräckning enligt lagstiftningen om omsorger om psykiskt utvecklingsstörda, vård av unga utan samtycke inom socialtjänsten eller enligt lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård,
4. ärende som avses i 21 kap. föräldrabalken, eller
5. verksamhet som innefattar handräckning enligt smittskyddslagstiftningen eller annat bistånd åt smittskyddsläkare.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst sjuttio år.

21 §

Sekretess gäller hos *en polismyndighet* i ärende om omhändertagande som avses i 20 § första stycket 2 för uppgift i en anmälan eller utsaga, i förhållande till den omhändertagne, endast om det kan antas att fara uppkommer för att den enskilde eller någon närstående till *denne* utsätts för våld eller lider annat allvarligt men om uppgiften röjs.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst femtio år.

23 §

Sekretess gäller hos *en polismyndighet* för uppgift om en enskilds personliga förhållanden i ärende enligt vapenlagen (1996:67), om det kan antas att den enskilde eller någon närstående till *denne* lider men om uppgiften röjs.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst sjuttio år.

Sekretess gäller hos *Polismyndigheten* för uppgift om en enskilds personliga förhållanden, om det kan antas att den enskilde eller någon närstående till *honom eller henne* lider men om uppgiften röjs och uppgiften hänförs sig till

1. verksamhet som enbart innefattar hjälp eller annat bistånd åt enskild,
2. ärende om omhändertagande eller handräckning enligt lagstiftningen om psykiatrisk tvångsvård eller rättspsykiatrisk vård eller om vård av missbrukare utan samtycke inom socialtjänsten,
3. ärende om handräckning enligt lagstiftningen om omsorger om psykiskt utvecklingsstörda, vård av unga utan samtycke inom socialtjänsten eller enligt lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård,
4. ärende som avses i 21 kap. föräldrabalken, eller
5. verksamhet som innefattar handräckning enligt smittskyddslagstiftningen eller annat bistånd åt smittskyddsläkare.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst sjuttio år.

Sekretess gäller hos *Polismyndigheten* i ärende om omhändertagande som avses i 20 § första stycket 2 för uppgift i en anmälan eller utsaga, i förhållande till den omhändertagne, endast om det kan antas att fara uppkommer för att den enskilde eller någon närstående till *honom eller henne* utsätts för våld eller lider annat allvarligt men om uppgiften röjs.

Sekretess gäller hos *Polismyndigheten* för uppgift om en enskilds personliga förhållanden i ärende enligt vapenlagen (1996:67), om det kan antas att den enskilde eller någon närstående till *honom eller henne* lider men om uppgiften röjs.

Sekretess gäller hos *en polismyndighet*, en åklagarmyndighet, *Rikspolisstyrelsen*, Tullverket, Kustbevakningen och Migrationsverket för uppgift om en enskilds personliga förhållanden, om det inte står klart att uppgiften kan lämnas ut utan att den enskilde eller någon närstående till *denne* lider men och uppgiften förekommer i en angelägenhet som avser en framställning i det register som avses i 1 § lagen (2000:344) om Schengens informationssystem om

Sekretess gäller hos *Polismyndigheten*, *Säkerhetspolisen*, en åklagarmyndighet, Tullverket, Kustbevakningen och Migrationsverket för uppgift om en enskilds personliga förhållanden, om det inte står klart att uppgiften kan lämnas ut utan att den enskilde eller någon närstående till *honom eller henne* lider men och uppgiften förekommer i en angelägenhet som avser en framställning i det register som avses i 1 § lagen (2000:344) om Schengens informationssystem om

1. omhändertagande av en person som har efterlysts för överlämnande eller utlämning,
2. att en person ska nekas tillträde till eller uppehållstillstånd i Schengenstaterna,
3. tillfälligt omhändertagande av en person med hänsyn till dennes eller någon annans säkerhet, eller
4. dold övervakning eller särskilda kontrollåtgärder.

Sekretess gäller hos en myndighet som prövar ansökningar om visering och uppehållstillstånd för uppgift om en enskilds personliga förhållanden i en angelägenhet som avser en sådan framställning som avses i första stycket 2 under samma förutsättningar som anges i första stycket.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst sjuttio år.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

⁷ Senaste lydelse 2010:383.

Prop. 2013/14:110 2.170 Förslag till lag om ändring i lagen (2009:1424)
om kontroll av skyddade beteckningar på
jordbruksprodukter och livsmedel

Härigenom föreskrivs att 17 § och rubriken närmast före 17 § lagen (2009:1424) om kontroll av skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Hjälp av *polismyndighet*

Hjälp av *Polismyndigheten*

17 §¹

Polismyndigheten ska på begäran av kontrollmyndigheten lämna den hjälp som behövs för kontroll eller verkställighet av beslut enligt denna lag, de föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av lagen, de EU-bestämmelser som kompletteras av lagen eller de beslut som har meddelats med stöd av EU-bestämmelserna.

Hjälp enligt första stycket får begäras endast om

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att *polisens* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller
2. det annars finns synnerliga skäl.

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att *en polismans* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Senaste lydelse 2011:411.

2.171 Förslag till lag om ändring i lagen (2010:294)
om säkerhetskontroll vid offentliga samman-
träden i kommuner och landsting

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2010:294) om säkerhetskontroll vid offentliga sammanträden i kommuner och landsting

dels att i 2 och 5 §§ ordet ”polismyndighet” i olika böjningsformer ska bytas ut mot ”Polismyndigheten” i motsvarande form,

dels att 6 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §

Kroppsvsitation vid säkerhetskontrollen ska utföras med metall-detektor eller liknande anordning. Kroppsvsitation får göras på annat sätt om det finns särskilda skäl. I så fall ska den utföras av en polis-man eller av en ordningsvakt som *polismyndigheten* har godkänt för uppgiften.

Kroppsvsitation som är av mera väsentlig omfattning ska utföras i ett avskilt utrymme och om möjligt i vittnes närvaro.

Kroppsvsitation får utföras eller bevitnas endast av någon som är av samma kön som den som visi-teras, om undersökningen inte *sker genom* metalldetektor eller liknan-de anordning eller avser föremål som den som visiteras har med sig.

Kroppsvsitation vid säkerhetskontrollen ska utföras med metall-detektor eller liknande anordning. Kroppsvsitation får göras på annat sätt om det finns särskilda skäl. I så fall ska den utföras av en polis-man eller av en ordningsvakt som *Polismyndigheten* har godkänt för uppgiften.

Kroppsvsitation får utföras eller bevitnas endast av någon som är av samma kön som den som visi-teras, om undersökningen inte *görs med* metalldetektor eller liknande anordning eller avser föremål som den som visiteras har med sig.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.172 Förslag till lag om ändring i polisdatalagen
(2010:361)

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 17 § och 4 kap. 1 och 10 §§ polisdata-
lagen (2010:361) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

17 §

Polismyndigheter, Ekobrotts-
myndigheten, Åklagarmyndighe-
ten, Tullverket och Kustbevak-
ningen har, trots sekretess enligt
21 kap. 3 § första stycket och
35 kap. 1 § offentlighets- och sek-
retesslagen (2009:400), rätt att ta
del av uppgifter om huruvida per-
soner förekommer i register över
DNA-profiler, om den mottagande
myndigheten behöver uppgifterna i
sin brottsbekämpande verksamhet.

Uppgifter ur sådana register ska lämnas till Statens kriminaltekniska
laboratorium, om myndigheten behöver uppgifterna i sin verksamhet.

4 kap.

1 §

Rikspolisstyrelsen får föra regis-
ter över DNA-profiler (DNA-re-
gistret, utredningsregistret och
spårregistret) i enlighet med 2–
10 §§. Dessa register får även
föras för att underlätta identifiering
av avlidna personer.

Rikspolisstyrelsen får *i den*
brottsbekämpande verksamheten
föra register över DNA-profiler
(DNA-registret, utredningsregistret
och spårregistret) i enlighet med
2–10 §§. Dessa register får även
föras för att underlätta identifiering
av avlidna personer.

*I lagen (2014:000) om elimine-
ringsdatabasen finns bestämmelser
om elimineringsdatabasen.*

10 §

Polismyndigheter, Ekobrotts-
myndigheten, Åklagarmyndighe-
ten, Tullverket, Kustbevakningen
och Statens kriminaltekniska labo-
ratorium får medges direktåtkomst
till register över DNA-profiler.

Polismyndigheter, Ekobrotts-
myndigheten, Åklagarmyndighe-
ten, Tullverket, Kustbevakningen
och Statens kriminaltekniska labo-
ratorium får medges direktåtkomst
till register över DNA-profiler *som
regleras i detta kapitel.*

En myndighet som medgetts direktåtkomst ansvarar för att tillgången
till personuppgifter begränsas till vad varje tjänsteman behöver för att
kunna fullgöra sina arbetsuppgifter.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om omfattningen av direktåtkomsten samt om behörighet och säkerhet. Prop. 2013/14:110

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2014.

2. DNA-profiler från anställda vid Rikspolisstyrelsen, polismyndigheterna och Statens kriminaltekniska laboratorium som registreras i den elimineringsdatabas som förs med stöd av lagen (2014:000) om elimineringsdatabasen får till och med den 31 december 2014 vid ett tillfälle jämföras med DNA-profiler i spårregistret. En överensstämmelse mellan en DNA-profil i elimineringsdatabasen och en DNA-profil i spårregistret får inte utredas vidare.

Prop. 2013/14:110 2.173 Förslag till lag om ändring i polisdatalagen
(2010:361)

Härigenom föreskrivs i fråga om polisdatalagen (2010:361)
dels att nuvarande 1 kap. 2 a–4 §§ ska betecknas 1 kap. 4–7 §§,
dels att rubriken närmast efter 4 kap. 10 § ska lyda ”Fingeravtrycks-
och signalementsregister”

dels att 1 kap. 2 och 7 §§, 2 kap. 4, 5, 8, 9, 12, 16–18 §§, 3 kap. 2 och
8 §§, 4 kap. 1, 10, 11–15, 17–19 och 21 §§ och 5 kap. 1 och 2 §§ ska ha
följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 1 kap. 3 §, och en ny rubrik när-
mast före 1 kap. 7 § av följande lydelse,

dels att det ska införas en ny rubrik närmast före 1 kap. 6 § som ska
lyda ”Lagens tillämpning på juridiska personer”.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §¹

Denna lag gäller vid behandling
av personuppgifter i *polisens brotts-
bekämpande verksamhet vid Riks-
polisstyrelsen, polismyndigheterna
och Ekobrottsmyndigheten, om be-
handlingen är helt eller delvis
automatiserad eller om person-
uppgifterna ingår i eller är av-
sedda att ingå i en strukturerad
samling av personuppgifter som är
tillgängliga för sökning eller sam-
manställning enligt särskilda krite-
rier.*

*Lagen gäller inte vid behandling
av personuppgifter enligt lagen
(1998:620) om belastningsregis-
ter, lagen (1998:621) om misstan-
keregister, lagen (2000:344) om
Schengens informationssystem, la-
gen (2006:444) om passagerar-
register eller lagen (2010:362) om
polisens allmänna spaningsregis-
ter.*

*Lagen gäller inte heller när
personuppgifter behandlas i va-
penregister med stöd av vapen-
lagen (1996:67), om inte detta sär-
skilt anges i den lagen.*

Denna lag gäller vid behandling
av personuppgifter i

*1. brottsbekämpande verksamhet
vid Polismyndigheten, i Nationellt
forensiskt centrum dock endast vid
behandling av personuppgifter i
särskilda register enligt 4 kap.,*

*2. brottsbekämpande verksamhet
vid Säkerhetspolisen i den ut-
sträckning som anges i detta kapi-
tel och i 5 kap., och*

*3. polisiär verksamhet vid Eko-
brottsmyndigheten.*

*Lagen gäller för sådan behand-
ling av personuppgifter som är helt
eller delvis automatiserad. Lagen
gäller även för annan behandling
av personuppgifter, om uppgifter-
na ingår i eller är avsedda att ingå
i en strukturerad samling av
personuppgifter som är tillgäng-
liga för sökning eller samman-
ställning enligt särskilda kriterier.*

¹ Ändringen innebär bl.a. att andra och tredje styckena upphävs.

3 §

Denna lag gäller inte vid behandling av personuppgifter enligt

- 1. vapenlagen (1996:67),*
- 2. lagen (1998:620) om belastningsregister,*
- 3. lagen (1998:621) om miss-tankeregister,*
- 4. lagen (2000:344) om Schengens informationssystem,*
- 5. lagen (2006:444) om passagerarregister, eller*
- 6. lagen (2010:362) om polisens allmänna spaningsregister.*

Lagens uppbyggnad

7 §

I 2 kap. finns allmänna bestämmelser om behandling av personuppgifter.

För personuppgifter som görs eller har gjorts gemensamt tillgängliga gäller även 3 kap.

För personuppgifter som behandlas i register över DNA-profiler, fingeravtrycks- eller signalementsregister, penningtvåtsregister eller i det internationella registret, gäller 4 kap. i stället för 3 kap.

För personuppgifter som behandlas i register över DNA-profiler, fingeravtrycks- och signalementsregister, penningtvåtsregister eller i det internationella registret, gäller 4 kap. i stället för 3 kap.

I 5 kap. finns bestämmelser om behandlingen av personuppgifter i Säkerhetspolisens verksamhet.

2 kap.

4 §

Rikspolisstyrelsen är personuppgiftsansvarig för den behandling av personuppgifter som myndigheten utför och den behandling som utförs i polisens verksamhet vid Ekobrottsmyndigheten. Varje polismyndighet är personuppgiftsansvarig för den behandling av personuppgifter som myndigheten utför.

Polismyndigheten är personuppgiftsansvarig för den behandling av personuppgifter som myndigheten utför och den behandling som utförs i polisiär verksamhet vid Ekobrottsmyndigheten.

5 §

Rikspolisstyrelsen och varje polismyndighet ska utse ett eller flera personuppgiftsombud.

Den personuppgiftsansvarige ska anmäla till tillsynsmyndigheten enligt personuppgiftslagen

Polismyndigheten ska utse ett eller flera personuppgiftsombud.

Myndigheten ska anmäla till tillsynsmyndigheten enligt personuppgiftslagen (1998:204) när ett

8 §

Personuppgifter som behandlas enligt 7 § får även behandlas när det är nödvändigt för att tillhandahålla information som behövs i

1. brottsbekämpande verksamhet hos *Rikspolisstyrelsen, polismyndigheter, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen och Skatteverket,* 1. brottsbekämpande verksamhet hos *Säkerhetspolisen, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen och Skatteverket,*

2. brottsbekämpande verksamhet hos utländsk myndighet eller mellanfolklig organisation,

3. sådan verksamhet hos *polisen* som avser handräckningsuppdrag, 3. sådan verksamhet hos *Polismyndigheten* som avser handräckningsuppdrag,

4. annan verksamhet som *polisen* ansvarar för, om det finns särskilda skäl att tillhandahålla informationen, 4. annan verksamhet som *Polismyndigheten* ansvarar för, om det finns särskilda skäl att tillhandahålla informationen,

5. verksamhet hos Kriminalvården för att förebygga brott och upprätthålla säkerheten, eller

6. en myndighets verksamhet a) om det enligt lag eller förordning åligger *polisen* att bistå myndigheten med viss uppgift, eller a) om det enligt lag eller förordning åligger *Polismyndigheten* att bistå myndigheten med viss uppgift, eller

b) om informationen tillhandahålls inom ramen för myndighetsöverskridande samverkan mot brott.

Personuppgifter som behandlas enligt 7 § får även behandlas om det är nödvändigt för att tillhandahålla information till riksdagen och regeringen samt, i den utsträckning skyldighet att lämna uppgifter följer av lag eller förordning, till andra.

Regeringen meddelar föreskrifter om att personuppgifter som behandlas enligt 7 § och som avser efterlysta personer och avlägsnanden ur landet får behandlas för att tillhandahålla information till vissa särskilt angivna myndigheter och att uppgifter som behandlas i en förundersökning får tillhandahållas konkursförvaltare.

I ett enskilt fall får personuppgifter som behandlas enligt 7 § även behandlas för att tillhandahålla information för något annat ändamål än de som anges i första–tredje styckena, under förutsättning att ändamålet inte är oförenligt med det ändamål för vilket uppgifterna samlades in.

9 §

Personuppgifter får behandlas om

1. det är nödvändigt för diarieföring, eller 2. uppgifterna har lämnats till *Polismyndigheten eller Ekobrottsmyndigheten* i en anmälan eller liknande och behandlingen är nödvändig för handläggningen. 2. uppgifterna har lämnats till *Polismyndigheten eller Ekobrottsmyndigheten* i en anmälan eller liknande och behandlingen är nödvändig för handläggningen.

12 §

Personuppgifter får inte bevaras under längre tid än vad som behövs för något eller några av de i lagen angivna ändamålen.

I följande bestämmelser anges hur länge uppgifter som behandlas automatiskt längst får bevaras:

1. 13 § om uppgifter som inte har gjorts gemensamt tillgängliga,
 2. 3 kap. 9–13 §§ om uppgifter i ärenden om utredning eller beivrande av brott som har gjorts gemensamt tillgängliga,
 3. 3 kap. 14 och 15 §§ om andra uppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga än som anges i 2,
 4. 4 kap. 7 § om uppgifter i register över DNA-profiler,
 5. 4 kap. 14–16 §§ om uppgifter i fingeravtrycks- eller signalementsregister, i fingeravtrycks- och signalementsregister,
 6. 4 kap. 20 § om uppgifter i penningtvätsregister, och
 7. 4 kap. 22 § om uppgifter i det internationella registret.
- Regeringen meddelar föreskrifter om digital arkivering.

16 §

Rikspolisstyrelsen, polismyndigheter, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen och Skatteverket har, trots sekretess enligt 21 kap. 3 § första stycket och 35 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), rätt att ta del av personuppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga, om den mottagande myndigheten behöver uppgifterna i sin brottsbekämpande verksamhet.

Säkerhetspolisen, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen och Skatteverket har, trots sekretess enligt 21 kap. 3 § första stycket och 35 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), rätt att ta del av personuppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga, om den mottagande myndigheten behöver uppgifterna i sin brottsbekämpande verksamhet.

Första stycket gäller inte uppgifter som behandlas i särskilda register enligt 4 kap.

Lydelse enligt förslaget i 2.172

Föreslagen lydelse

17 §²

Polismyndigheter, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, Tullverket och Kustbevakningen har, trots sekretess enligt 21 kap. 3 § första stycket och 35 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), rätt att ta del av uppgifter om huruvida per-

Säkerhetspolisen, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, Tullverket och Kustbevakningen har, trots sekretess enligt 21 kap. 3 § första stycket och 35 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), rätt att ta del av uppgifter om huruvida per-

² Ändringen innebär bl.a. att andra stycket upphävs.

Prop. 2013/14:110 soner förekommer i register över DNA-profiler som regleras i 4 kap., om den mottagande myndigheten behöver uppgifterna i sin brottsbekämpande verksamhet.

Uppgifter ur sådana register ska lämnas till Statens kriminaltekniska laboratorium, om myndigheten behöver uppgifterna i sin verksamhet.

Nuvarande lydelse

Polismyndigheter, Ekobrottsmyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen och Skatteverket har, trots sekretess enligt 21 kap. 3 § första stycket och 35 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), rätt att ta del av personuppgifter som behandlas i fingeravtrycks- eller signalementsregister enligt 4 kap. 11–17 §§, om den mottagande myndigheten behöver uppgifterna i sin brottsbekämpande verksamhet. Detsamma gäller Statens kriminaltekniska laboratorium, om myndigheten behöver uppgifterna i sin verksamhet.

soner förekommer i register över DNA-profiler som regleras i 4 kap., om den mottagande myndigheten behöver uppgifterna i sin brottsbekämpande verksamhet.

Föreslagen lydelse

18 §

Säkerhetspolisen, Ekobrottsmyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen och Skatteverket har, trots sekretess enligt 21 kap. 3 § första stycket och 35 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), rätt att ta del av personuppgifter som behandlas i fingeravtrycks- och signalementsregister enligt 4 kap. 11–17 §§, om den mottagande myndigheten behöver uppgifterna i sin brottsbekämpande verksamhet.

3 kap.

2 §

Följande personuppgifter får göras gemensamt tillgängliga:

1. Uppgifter som kan antas ha samband med misstänkt brottslig verksamhet, om den misstänkta verksamheten
 - a) innefattar brott för vilket är föreskrivet fängelse i ett år eller däröver, eller
 - b) sker systematiskt.
2. Uppgifter som behövs för övervakningen av en person, om han eller hon
 - a) kan antas komma att begå brott för vilket är föreskrivet fängelse i två år eller däröver, och
 - b) är allvarligt kriminellt belastad eller kan antas utgöra ett hot mot andras personliga säkerhet.
3. Uppgifter som förekommer i ett ärende om utredning eller beivrande av brott.
4. Uppgifter som behövs för att fullgöra vad som följer av internationella åtaganden, om det krävs för att den aktuella förpliktelsen ska kunna fullgöras.

5. Uppgifter som har rapporterats till *polisens kommunikationscentraler*.

DNA-profiler får inte göras gemensamt tillgängliga. Att sådana uppgifter får behandlas i särskilda register följer av 4 kap.

Tillgången till uppgifter som görs gemensamt tillgängliga med stöd av första stycket 2 ska begränsas till särskilt angivna tjänstemän som har till uppgift att arbeta med övervakningen. Information om att en person är föremål för övervakning får dock göras tillgänglig för andra.

8 §

Rikspolisstyrelsen, polismyndigheter, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen och Skatteverket får medges direktåtkomst till personuppgifter i polisens brottsbekämpande verksamhet. Direktåtkomsten får endast avse personuppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga.

En myndighet som medgetts direktåtkomst ansvarar för att tillgången till personuppgifter begränsas till vad varje tjänsteman behöver för att kunna fullgöra sina arbetsuppgifter.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om omfattningen av direktåtkomsten samt om behörighet och säkerhet.

Lydelse enligt förslaget i 2.172

Föreslagen lydelse

4 kap.

1 §

Rikspolisstyrelsen får i den brottsbekämpande verksamheten föra register över DNA-profiler (DNA-registret, utredningsregistret och spårregistret) i enlighet med 2–10 §§. Dessa register får även föras för att underlätta identifiering av avlidna personer.

I lagen (2014:000) om *elimineringss databasen* finns bestämmelser om elimineringsdatabasen.

Polismyndigheten får i den brottsbekämpande verksamheten föra register över DNA-profiler (DNA-registret, utredningsregistret och spårregistret) i enlighet med 2–10 §§. Dessa register får även föras för att underlätta identifiering av avlidna personer.

I lagen (2014:000) om *Polismyndighetens elimineringsdatabas* finns bestämmelser om elimineringsdatabasen.

10 §

Polismyndigheter, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen och Statens kriminaltekniska laboratorium får medges direktåtkomst

Säkerhetspolisen, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, Tullverket och Kustbevakningen får medges direktåtkomst till register över DNA-profiler som

Prop. 2013/14:110 till register över DNA-profiler som regleras i detta kapitel.
regleras i detta kapitel.

En myndighet som medgetts direktåtkomst ansvarar för att tillgången till personuppgifter begränsas till vad varje tjänsteman behöver för att kunna fullgöra sina arbetsuppgifter.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om omfattningen av direktåtkomsten samt om behörighet och säkerhet.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

11 §

Rikspolisstyrelsen får föra fingeravtrycks- eller signalementsregister i enlighet med 12–17 §§. Dessa register får även föras för att underlätta identifiering av okända personer.

Polismyndigheten får föra fingeravtrycks- och signalementsregister i enlighet med 12–17 §§. Dessa register får även föras för att underlätta identifiering av okända personer.

12 §

I fingeravtrycks- eller signalementsregister får uppgifter behandlas om en person som

I fingeravtrycks- och signalementsregister får uppgifter behandlas om en person som

1. är misstänkt eller dömd för brott och som har varit föremål för åtgärd enligt 28 kap. 14 § rättegångsbalken, eller

2. har lämnat fingeravtryck enligt 19 § lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll.

Uppgifter om fingeravtryck som inte kan hänföras till en identifierbar person får behandlas om uppgiften kommit fram i en utredning om brott.

Uppgifter om fingeravtryck får även behandlas om det behövs för att fullgöra internationella åtaganden.

I fingeravtrycks- eller signalementsregister får inte uppgifter behandlas som har lämnats av en person under femton år enligt 36 § första stycket 2 lagen (1964:167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare.

I fingeravtrycks- och signalementsregister får inte uppgifter behandlas som har lämnats av en person under femton år enligt 36 § första stycket 2 lagen (1964:167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare.

12 a §³

Utöver vad som anges i 12 § får i fingeravtrycks- eller signalementsregister uppgifter behandlas om en person som har dömts för brott i en annan medlemsstat inom Europeiska unionen och vars fingeravtrycks- eller signalementsuppgifter har överförts hit med stöd av

Utöver vad som anges i 12 § får i fingeravtrycks- och signalementsregister uppgifter behandlas om en person som har dömts för brott i en annan medlemsstat inom Europeiska unionen och vars fingeravtrycks- eller signalementsuppgifter har överförts hit med stöd av

³ Senaste lydelse 2012:763.

artikel 4.2 i rådets rambeslut 2009/315/RIF av den 26 februari 2009 om organisationen av medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregistret och uppgifternas innehåll. Sådana uppgifter får dock endast behandlas om det för motsvarande gärning i Sverige är föreskrivet fängelse i ett år eller däröver och den som uppgifterna avser vid tidpunkten för gärningen hade fyllt femton år.

artikel 4.2 i rådets rambeslut 2009/315/RIF av den 26 februari 2009 om organisationen av medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregistret och uppgifternas innehåll. Sådana uppgifter får dock endast behandlas om det för motsvarande gärning i Sverige är föreskrivet fängelse i ett år eller däröver och den som uppgifterna avser vid tidpunkten för gärningen hade fyllt femton år.

13 §

Fingeravtrycks- eller signalementsregister får innehålla uppgifter om

1. fingeravtryck,
2. signalement,
3. fotografi,
4. videoupptagning,
5. identifieringsuppgifter,
6. ärendenummer, och
7. brottskod.

Fingeravtrycks- och signalementsregister får innehålla uppgifter om

Lydelse enligt prop. 2013/14:146 *Föreslagen lydelse*

14 §

Uppgifter i fingeravtrycks- eller signalementsregister om en misstänkt person ska gallras senast tre månader efter det att uppgifter om personen gallrats ur misstankeregistret som förs enligt lagen (1998:621) om misstankeregister och ur belastningsregistret som förs enligt lagen (1998:620) om belastningsregister.

Uppgifter i fingeravtrycks- och signalementsregister om en misstänkt person ska gallras senast tre månader efter det att uppgifter om personen gallrats ur misstankeregistret som förs enligt lagen (1998:621) om misstankeregister och ur belastningsregistret som förs enligt lagen (1998:620) om belastningsregister.

Uppgifter som inte kan hänföras till en identifierbar person ska gallras senast trettio år efter registreringen. Sådana uppgifter ska dock gallras senast sjuttio år efter registreringen om uppgifterna hänför sig till utredningar om

1. mord eller dråp enligt 3 kap. 1 eller 2 § brottsbalken,
2. folkmord, brott mot mänskligheten eller grov krigsförbrytelse enligt 1, 2 eller 11 § lagen (2014:000) om straff för folkmord, brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser,
3. terroristbrott enligt 3 § 1 eller 2 jämförd med 2 § lagen (2003:148) om straff för terroristbrott, eller
4. försök till dessa brott.

15 §

Uppgifter i fingeravtrycks- eller signalementsregister som behandlas för att fullgöra ett internationellt åtagande ska gallras när uppgifterna inte längre behövs för ändamålet med behandlingen.

Uppgifter om personer som har lämnat fingeravtryck med stöd av lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll ska gallras senast tio år efter registreringen.

Uppgifter i fingeravtrycks- och signalementsregister som behandlas för att fullgöra ett internationellt åtagande ska gallras när uppgifterna inte längre behövs för ändamålet med behandlingen.

17 §

Polismyndigheter, Ekobrottsmyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen, Skatteverket och Statens kriminaltekniska laboratorium får medges direktåtkomst till personuppgifter i fingeravtrycks- eller signalementsregister.

En myndighet som medgetts direktåtkomst ansvarar för att tillgången till personuppgifter begränsas till vad varje tjänsteman behöver för att kunna fullgöra sina arbetsuppgifter.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om omfattningen av direktåtkomsten samt om behörighet och säkerhet.

Säkerhetspolisen, Ekobrottsmyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen och Skatteverket får medges direktåtkomst till personuppgifter i fingeravtrycks- och signalementsregister.

18 §

Rikspolisstyrelsen får behandla personuppgifter i penningtvättsregister om det behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet

1. där penningtvätt är ett led för att dölja vinning av brott eller brottslig verksamhet, eller

2. som innefattar finansiering av terrorism.

Polismyndigheten får föra penningtvättsregister. *Personuppgifter får behandlas i penningtvättsregister* om det behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om tillgången till personuppgifter i penningtvättsregister.

19 §

I ett penningtvättsregister får personuppgifter behandlas som

1. kan antas ha samband med sådan brottslig verksamhet som avses i 18 §,

2. har rapporterats till *Rikspolisstyrelsen* med stöd av lag eller an-

1. kan antas ha samband med sådan brottslig verksamhet som avses i 18 § *första stycket*,

2. har rapporterats till *Polismyndigheten* med stöd av lag eller an-

nan författning, eller

3. har lämnats av en utländsk myndighet som i sin stat ansvarar för arbetet med att förebygga, förhindra eller upptäcka sådan brottslig verksamhet som avses i 18 §.

nan författning, eller

3. har lämnats av en utländsk myndighet som i sin stat ansvarar för arbetet med att förebygga, förhindra eller upptäcka sådan brottslig verksamhet som avses i 18 §
första stycket.

21 §

Rikspolisstyrelsen får behandla personuppgifter i det internationella registret om det behövs för handläggningen av ärenden som rör internationellt polisiärt samarbete eller internationellt straffrättsligt samarbete.

Uppgifter *angående* dödsfall, olyckshändelser eller andra liknande händelser i utlandet får också behandlas i det internationella registret, om ärendet rör en fråga som ska handläggas av *polisen*.

Polismyndigheten får föra ett internationellt register. Personuppgifter i det internationella registret får behandlas om det behövs för handläggningen av ärenden som rör internationellt polisiärt samarbete eller internationellt straffrättsligt samarbete.

Uppgifter *om* dödsfall, olyckshändelser eller andra liknande händelser i utlandet får också behandlas i det internationella registret, om ärendet rör en fråga som ska handläggas av *Polismyndigheten*.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om tillgången till personuppgifter i det internationella registret.

5 kap.

1 §

Personuppgifter får behandlas i Säkerhetspolisens brottsbekämpande verksamhet om det behövs för att

1. förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet som innefattar

- a) brott mot rikets säkerhet,
- b) terroristbrott enligt 2 § lagen (2003:148) om straff för terroristbrott,
- c) brott enligt 3 § lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall, eller
- d) tryckfrihetsbrott och yttrandefrihetsbrott med rasistiska eller främlingsfientliga motiv,

2. utreda eller beivra sådana brott som avses i 1, eller, efter särskilt beslut, annat brott,

3. fullgöra uppgifter i samband med personskydd,

4. fullgöra uppgifter enligt säkerhetsskyddslagen (1996:627),

5. fullgöra förpliktelser som följer av internationella åtaganden, eller

6. lämna tekniskt biträde till *Rikspolisstyrelsen, polismyndigheter, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten eller Tullverket.*

6. lämna tekniskt biträde till *Polismyndigheten, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten eller Tullverket.*

Personuppgifter som behandlas enligt 1 § får även behandlas när det är nödvändigt för att tillhandahålla information som behövs i

1. brottsbekämpande verksamhet hos *Rikspolisstyrelsen, polismyndigheter, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen och Skatteverket,* 1. brottsbekämpande verksamhet hos *Polismyndigheten, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen och Skatteverket,*

2. en myndighets verksamhet, om informationen tillhandahålls inom ramen för myndighetsöverskridande samverkan mot brott,

3. Försvarsmaktens försvarsunderrättelseverksamhet och militära säkerhetstjänst, om det finns särskilda skäl att tillhandahålla informationen, eller

4. brottsbekämpande verksamhet hos utländsk myndighet eller mellanfolklig organisation.

Personuppgifter som behandlas enligt 1 § får även behandlas, om det är nödvändigt för att tillhandahålla information till riksdagen och regeringen samt, i den utsträckning skyldighet att lämna uppgifter följer av lag eller förordning, till andra.

Regeringen meddelar föreskrifter om att personuppgifter som behandlas enligt 1 § och som avser efterlysta personer och avlägsnanden ur landet får behandlas för att tillhandahålla information till vissa särskilt angivna myndigheter.

I ett enskilt fall får personuppgifter som behandlas enligt 1 § även behandlas för att tillhandahålla information för något annat ändamål än de som anges i första–tredje styckena, under förutsättning att ändamålet inte är oförenligt med det ändamål för vilket uppgifterna samlades in.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.174 Förslag till lag om ändring i lagen (2010:362) om polisens allmänna spaningsregister

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 1, 4, 18 och 20 §§ lagen (2010:362) om polisens allmänna spaningsregister ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Rikspolisstyrelsen får med hjälp av automatiserad behandling föra ett allmänt spaningsregister.

Rikspolisstyrelsen är personuppgiftsansvarig för behandlingen av personuppgifter i registret.

Polismyndigheten får med hjälp av automatiserad behandling föra ett allmänt spaningsregister.

Myndigheten är personuppgiftsansvarig för behandlingen av personuppgifter i registret.

4 §

Personuppgifter i registret får behandlas om det är nödvändigt för att tillhandahålla information som behövs i

1. brottsbekämpande verksamhet hos *Rikspolisstyrelsen*, *polismyndigheter*, *Ekobrottsmyndigheten*, *Åklagarmyndigheten*, *Tullverket*, *Kustbevakningen* och *Skatteverket*,

2. brottsbekämpande verksamhet hos utländsk myndighet eller mellanfolklig organisation,

3. sådan verksamhet hos *polisen* som avser handräkningsuppdrag, eller

4. annan verksamhet som *polisen* ansvarar för, om det finns särskilda skäl att tillhandahålla informationen.

Personuppgifter får även behandlas om det är nödvändigt för att tillhandahålla information till riksdagen och regeringen samt, i den utsträckning skyldighet att lämna uppgifter följer av lag eller förordning, till andra. I övrigt gäller 9 § första stycket d och andra stycket personuppgiftslagen (1998:204).

18 §

Polismyndigheter, *Ekobrottsmyndigheten*, *Tullverket*, *Kustbevakningen* och *Skatteverket* har, trots sekretess enligt 21 kap. 3 § första stycket och 35 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), rätt att ta del av uppgifter i registret, om myndigheten behöver uppgifterna i sin brottsbekämpande verksamhet.

Säkerhetspolisen, *Ekobrottsmyndigheten*, *Tullverket*, *Kustbevakningen* och *Skatteverket* har, trots sekretess enligt 21 kap. 3 § första stycket och 35 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), rätt att ta del av uppgifter i registret, om myndigheten behöver uppgifterna i sin brottsbekämpande verksamhet.

Prop. 2013/14:110 Regeringen meddelar föreskrifter om att uppgifter får lämnas ut i andra fall än som anges i första stycket.

Bestämmelser om att uppgifter får lämnas ut finns även i offentlighets- och sekretesslagen.

20 §

Polismyndigheter, Ekobrottsmyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen och Skatteverket får medges direktåtkomst till registret. *Säkerhetspolisen, Ekobrottsmyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen och Skatteverket får medges direktåtkomst till registret.*

En myndighet som har medgetts direktåtkomst ansvarar för att tillgången till personuppgifter begränsas till vad varje tjänsteman behöver för att kunna fullgöra sina arbetsuppgifter.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om omfattningen av direktåtkomsten samt om behörighet och säkerhet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.175 Förslag till lag om ändring i lagen (2010:374)
om försöksverksamhet med
trafiknykterhetskontrollanter i hamnar

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2010:374) om försöksverksamhet med trafiknykterhetskontrollanter i hamnar

dels att i 4–6 §§ ordet ”polismyndigheten” ska bytas ut mot ”Polismyndigheten”,

dels att 8 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 §

Den polismyndighet som har meddelat ett förordnande som trafiknykterhetskontrollant, får återkalla förordnandet om kontrollanten inte längre uppfyller villkoren i 3 § första stycket.

Om det kan antas att förordnandet kommer att återkallas, får *polismyndigheten* stänga av trafiknykterhetskontrollanten från tjänstgöring till dess att frågan om återkallelse har prövats slutligt. Även i andra fall får beslut om avstängning för ett visst tjänstgöringstillfälle meddelas, om trafiknykterhetskontrollanten har åsidosatt vad som åligger honom eller henne i verksamheten.

Om det är så brådskande att *polismyndighetens* beslut inte kan inväntas, får en polisman, i väntan på *polismyndighetens* beslut, meddela ett sådant beslut som avses i andra stycket.

Beslutet ska skyndsamt anmälas till *den polismyndighet som har förordnat trafiknykterhetskontrollanten*. Har avstängningen inte redan upphört, ska *polismyndigheten* omedelbart pröva om den ska bestå.

Polismyndigheten får återkalla ett förordnande som trafiknykterhetskontrollant, om kontrollanten inte längre uppfyller villkoren i 3 § första stycket.

Om det kan antas att förordnandet kommer att återkallas, får *Polismyndigheten* stänga av trafiknykterhetskontrollanten från tjänstgöring till dess att frågan om återkallelse har prövats slutligt. Även i andra fall får beslut om avstängning för ett visst tjänstgöringstillfälle meddelas, om trafiknykterhetskontrollanten har åsidosatt vad som åligger honom eller henne i verksamheten.

Om det är så brådskande att *Polismyndighetens* beslut inte kan inväntas, får en polisman, i väntan på *myndighetens* beslut, meddela ett sådant beslut som avses i andra stycket.

Beslutet ska skyndsamt anmälas till *Polismyndigheten*. Har avstängningen inte redan upphört, ska *myndigheten* omedelbart pröva om den ska bestå.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.176 Förslag till lag om ändring i luftfartslagen
(2010:500)

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 21 § luftfartslagen (2010:500) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.

21 §

Ett flygcertifikat ska omhändertas, om innehavaren vid utövande av luftfart har

1. visat tydliga tecken på påverkan av alkohol eller något annat ämne, eller

2. gjort sig skyldig till grov oaktsamhet eller har visat uppenbar likgiltighet för andra människors liv eller egendom.

Ett certifikat får också omhändertas, om innehavaren på grund av sjukdom eller skada eller av någon annan sådan orsak inte kan fullgöra de uppgifter som certifikatet avser på ett trafiksäkert sätt.

Ett certifikat gäller inte när det är omhändertaget.

Ett beslut om omhändertagande av flygcertifikat får meddelas av polis, åklagare eller Transportstyrelsen. Frågan om ett omhändertagande ska följas av en ansökan om återkallelse eller om flygcertifikatet ska återlämnas ska prövas skyndsamt.

Regeringen får meddela ytterligare föreskrifter om omhändertagande av flygcertifikat.

Ett beslut om omhändertagande av flygcertifikat får meddelas av *Polismyndigheten*, åklagare eller Transportstyrelsen. Frågan om ett omhändertagande ska följas av en ansökan om återkallelse eller om flygcertifikatet ska återlämnas ska prövas skyndsamt.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.177 Förslag till lag om ändring i patientsäkerhetslagen (2010:659)

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 6 kap. 9 och 15 §§ samt 7 kap. 22 § patientsäkerhetslagen (2010:659) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

9 §

En läkare eller tandläkare som är verksam inom den offentligt bedrivna hälso- och sjukvården är skyldig att, i den omfattning övriga skyldigheter i yrkesutövningen inte hindrar det eller det annars inte finns särskilda skäl mot det, utföra undersökningar och ge utlåtanden över dessa på begäran av länsstyrelse, domstol, åklagarmyndighet eller *polismyndighet*.

En läkare som är verksam inom den offentligt bedrivna hälso- och sjukvården är på begäran av polisman skyldig att, i den omfattning övriga skyldigheter i yrkesutövningen inte hindrar det eller det annars inte finns särskilda skäl mot det, utföra en undersökning som innebär kroppsbesiktning av någon som är misstänkt för brott som kan ge frihetsstraff.

Begränsningen i skyldigheten att utföra undersökningar och ge utlåtanden gäller inte för en läkare som är verksam huvudsakligen inom öppen vård och, när det gäller undersökning och utlåtande om alkoholpåverkan, inte heller för någon annan läkare.

I lagen (2005:225) om rättsintyg i anledning av brott finns det särskilda bestämmelser om utlåtanden i vissa fall.

15 §¹

Utöver vad som annars följer av lag eller förordning är hälso- och sjukvårdspersonalen skyldig att lämna ut sådana uppgifter som

1. gäller huruvida någon vistas på en sjukvårdsinrättning om uppgifterna i ett särskilt fall begärs av en domstol, åklagarmyndighet, *polismyndighet*, Kronofogdemyndigheten eller Skatteverket,

1. gäller huruvida någon vistas på en sjukvårdsinrättning om uppgifterna i ett särskilt fall begärs av en domstol, *en* åklagarmyndighet, *Polismyndigheten*, *Säkerhetspolisen*, Kronofogdemyndigheten eller Skatteverket,

2. behövs i verksamhet för personskydd för riksdagens ledamöter, statschefen och övriga medlemmar av kungahuset, statsråd, statssekreterare och kabinetssekreterare, om uppgifterna i ett enskilt fall begärs av Säkerhetspolisen,

3. behövs för en rättsmedicinsk undersökning,

¹ Senaste lydelse 2012:226.

- Prop. 2013/14:110
4. Socialstyrelsens råd för vissa rättsliga, sociala och medicinska frågor behöver för sin verksamhet,
5. behövs för prövning av ett ärende om att avskilja en studerande från högskoleutbildning, eller
5. behövs för prövning av ett ärende om att avskilja en studerande från högskoleutbildning *eller polisprogrammet*, eller
6. behövs för prövning av någons lämplighet att ha körkort, traktorkort eller taxiförarlegitimation enligt taxitrafiklagen (2012:211).

7 kap.

22 §

Vid sådan inspektion som avses i 21 § har den som utför inspektionen rätt att av *polismyndigheten* få den hjälp som behövs för att inspektionen ska kunna genomföras.

Sådan hjälp får endast begäras om

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att *polisens* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

2. det annars finns synnerliga skäl.

Vid sådan inspektion som avses i 21 § har den som utför inspektionen rätt att av *Polismyndigheten* få den hjälp som behövs för att inspektionen ska kunna genomföras.

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att *en polismans* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.178 Förslag till lag om ändring i lagen (2010:751) om betaltjänster Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att i 6 kap. 5–7 §§ lagen (2010:751) om betaltjänster¹ orden ”en polismyndighet” ska bytas ut mot ”Polismyndigheten”.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Senaste lydelse av 6 kap. 5 § 2011:775.

Prop. 2013/14:110 2.179 Förslag till lag om ändring i skollagen
(2010:800)

Härigenom föreskrivs att i 5 kap. 23 § skollagen (2010:800) ordet
”polismyndigheten” ska bytas ut mot ”Polismyndigheten”.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.180 Förslag till lag om ändring i plan- och
bygglagen (2010:900)

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att i 11 kap. 9 § plan- och bygglagen (2010:900) ordet ”polismyndigheterna” ska bytas ut mot ”Polismyndigheten”.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.181 Förslag till lag om ändring i lagen (2010:1011)
om brandfarliga och explosiva varor

Härigenom föreskrivs att punkt 3 i övergångsbestämmelserna till lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

3. Försvarsmakten, *Rikspolisstyrelsen och polismyndigheten* får till och med den 31 december 2021 fortsätta hantera plastiska sprängämnen som har tillverkats eller importerats före den 1 april 2007 även om de inte är märkta med spårämne.

Föreslagen lydelse

3. Försvarsmakten, *Polismyndigheten och Säkerhetspolisen* får till och med den 31 december 2021 fortsätta hantera plastiska sprängämnen som har tillverkats eller importerats före den 1 april 2007 även om de inte är märkta med spårämne.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.182 Förslag till lag om ändring i postlagen
(2010:1045)

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att i 2 kap. 15 § postlagen (2010:1045)¹ ordet ”polismyndighet” ska bytas ut mot ”Polismyndigheten”.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

¹ Senaste lydelse 2010:1984.

Prop. 2013/14:110 2.183 Förslag till lag om ändring i alkohollagen
(2010:1622)

Härigenom föreskrivs i fråga om alkohollagen (2010:1622)
dels att i 8 kap. 11 § och 9 kap. 2 § ordet ”polismyndigheten” i olika
böjningsformer ska bytas ut mot ”Polismyndigheten” i motsvarande
form,
dels att 9 kap. 7–9 §§ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

7 §¹

En kommun som har fattat ett beslut i ett ärende enligt denna lag ska sända en kopia av beslutet till Folkhälsomyndigheten samt den länsstyrelse och *den polismyndighet som berörs av beslutet*. Om beslutet avser de särskilda bestämmelserna om marknadsföring, ska en kopia av beslutet också sändas till Konsumentverket.

En kommun ska utfärda bevis om tillstånd som kommunen har meddelat.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter ett sådant bevis ska innehålla.

8 §

På begäran av en annan tillsynsmyndighet ska kommunen lämna de uppgifter som myndigheten behöver för sin tillsyn. Kommunen ska även på begäran av Skatteverket eller Tullverket lämna de uppgifter som behövs för beskattning eller påförande av tull.

Polismyndigheten ska underrätta andra tillsynsmyndigheter om förhållanden som är av betydelse för dessa myndigheters tillsyn.

Kronofogdemyndigheten ska underrätta vederbörande tillståndsmyndighet om en tillståndshavare brister i sina skyldigheter att *erlägga* skatter eller socialavgifter. På begäran av länsstyrelsen ska sådan underrättelse ges till denna.

På begäran av en tillsynsmyndighet ska *polismyndigheter* samt Skatteverket och andra myndigheter som uppbär eller driver in skatter eller avgifter lämna uppgifter som tillsynsmyndigheten behöver

Kronofogdemyndigheten ska underrätta vederbörande tillståndsmyndighet om en tillståndshavare brister i sina skyldigheter att *betala* skatter eller socialavgifter. På begäran av länsstyrelsen ska sådan underrättelse ges till denna.

På begäran av en tillsynsmyndighet ska *Polismyndigheten* samt Skatteverket och andra myndigheter som uppbär eller driver in skatter eller avgifter lämna uppgifter som tillsynsmyndigheten behöver

¹ Senaste lydelse 2013:635.

för sin tillståndsprovning eller tillsyn.

för sin tillståndsprovning eller tillsyn.

Prop. 2013/14:110

9 §

Polismyndighet ska på begäran lämna annan tillsynsmyndighet den hjälp som behövs vid tillämpningen av 13–15 §§.

Polismyndigheten ska på begäran lämna annan tillsynsmyndighet den hjälp som behövs vid tillämpningen av 13–15 §§.

En begäran enligt första stycket får göras endast om

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan vidtas utan att *polisens* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

2. det annars finns synnerliga skäl.

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan vidtas utan att *en polismans* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.184 Förslag till lag om ändring i delgivningslagen
(2010:1932)

Härigenom föreskrivs att 40–42 och 46 §§ samt rubriken närmast före 42 § delgivningslagen (2010:1932) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

40 §

Stämningssmannadelgivning får utföras av stämningssman eller av den som är anställd vid

– *polismyndighet,*

– *Polismyndigheten,*

– *Säkerhetspolisen,*

– åklagarmyndighet,

– allmän domstol,

– allmän förvaltningsdomstol,

– Kronofogdemyndigheten,

– Skatteverket,

– svensk utlandsmyndighet, och

– auktoriserat delgivningsföretag.

Stämningssmannadelgivning får utföras av personal vid respektive inrättning om delgivningsmottagaren är intagen i

– kriminalvårdsanstalt,

– häkte,

– sådan undersökningsenhet som avses i 5 § lagen (1991:1137) om rättspsykiatrisk undersökning,

– sådan vårdinrättning som avses i 6 § första stycket lagen (1991:1129) om rättspsykiatrisk vård,

– sådan sjukvårdsinrättning som avses i 15 § första stycket lagen (1991:1128) om psykiatrisk tvångsvård,

– sådant hem som avses i 12 § lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga, eller

– sådant hem som avses i 22 § lagen (1988:870) om vård av missbrukare i vissa fall.

41 §

En polismyndighet förordnar stämningssmän inom sitt polisdistrikt.

Polismyndigheten förordnar stämningssmän.

En polismyndighets rätt att öppna postförsändelse

Polismyndighetens rätt att öppna postförsändelse

42 §

En polismyndighet får öppna en försändelse som har lämnats till myndigheten för stämningssmannadelgivning, om det behövs för att innehållet ska kunna vidarebefordras inom myndigheten eller till en

Polismyndigheten får öppna en försändelse som har lämnats till myndigheten för stämningssmannadelgivning, om det behövs för att innehållet ska kunna vidarebefordras inom myndigheten för delgiv-

annan polismyndighet för delgivning. Detta gäller dock inte om uppdragsgivaren har angett att försändelsen inte får öppnas.

ning. Detta gäller dock inte om uppdragsgivaren har angett att försändelsen inte får öppnas.

Prop. 2013/14:110

46 §

Stämningsman och anställd vid *polismyndighet*, åklagarmyndighet, allmän domstol, allmän förvaltningsdomstol, Kronofogdemyndigheten, Skatteverket och auktoriserat delgivningsföretag har rätt att få tillträde till enskilt område som inte utgör bostad för att verkställa stämningsmannadelgivning.

En polisman som vägras sådant tillträde får, efter beslut av *polismyndigheten*, själv bereda sig tillträde. Om någon annan person som anges i första stycket vägras tillträde, ska *polismyndigheten* lämna biträde om personen begär det.

Stämningsman och *den som är* anställd vid *Polismyndigheten*, *Säkerhetspolisen*, åklagarmyndighet, allmän domstol, allmän förvaltningsdomstol, Kronofogdemyndigheten, Skatteverket och auktoriserat delgivningsföretag har rätt att få tillträde till enskilt område som inte utgör bostad för att verkställa stämningsmannadelgivning.

En polisman som vägras sådant tillträde får, efter beslut av *Polismyndigheten* respektive *Säkerhetspolisen*, själv bereda sig tillträde. Om någon annan person som anges i första stycket vägras tillträde, ska *Polismyndigheten* lämna biträde om personen begär det.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.185 Förslag till lag om ändring i lagen (2010:1933)
om auktorisation av delgivningsföretag

Härigenom föreskrivs att i 2 och 13 §§ lagen (2010:1933) om auktorisation av delgivningsföretag ordet ”Rikspolisstyrelsen” ska bytas ut mot ”Polismyndigheten”.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.186 Förslag till lag om ändring i lagen (2011:111)
om förstörande av vissa hälsofarliga
missbrukssubstanser

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2011:111) om förstörande av vissa hälsofarliga missbrukssubstanser

dels att i 7 och 14 §§ orden ”en polismyndighet” ska bytas ut mot ”Polismyndigheten”,

dels att 5 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §

Om en polisman eller tulltjänsteman påträffar en substans och det skäligen kan antas att ett beslut om förstörande av substansen kan komma att meddelas enligt denna lag, får han eller hon besluta att omhänderta substansen i avvaktan på åklagarens beslut.

Bestämmelserna i 16–25 och 27–30 §§ förvaltningslagen (1986:223) tillämpas inte på förfarandet hos Tullverket i frågor som gäller omhändertagande i avvaktan på beslut om förstörande eller på förfarandet hos *polisen*.

Bestämmelserna i 16–25 och 27–30 §§ förvaltningslagen (1986:223) tillämpas inte på förfarandet hos Tullverket i frågor som gäller omhändertagande i avvaktan på beslut om förstörande eller på förfarandet hos *Polismyndigheten*.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.187 Förslag till lag om ändring i lagen (2011:579)
om leksakers säkerhet

Härigenom föreskrivs att 25 § och rubriken närmast före 25 § lagen (2011:579) om leksakers säkerhet ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Hjälp av *polismyndighet*

Hjälp av *Polismyndigheten*

25 §

På begäran av en marknadskontrollmyndighet ska *polismyndigheten* lämna den hjälp som behövs när myndigheten vidtar åtgärder enligt artikel 19 i förordning (EG) nr 765/2008 om

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan vidtas utan att *polisens* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

2. det annars finns synnerliga skäl.

På begäran av en marknadskontrollmyndighet ska *Polismyndigheten* lämna den hjälp som behövs när myndigheten vidtar åtgärder enligt artikel 19 i förordning (EG) nr 765/2008 om

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att *en polismans* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.188 Förslag till lag om ändring i lagen (2011:721)
om märkning av energirelaterade produkter

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 17 § lagen (2011:721) om märkning av energirelaterade produkter ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

17 §

För att fullgöra sina uppgifter enligt denna lag har tillsynsmyndigheten rätt att få tillträde till områden, lokaler och andra utrymmen som har anknytning till den verksamhet som tillsynen avser, dock inte bostäder.

Polismyndighet ska på begäran lämna tillsynsmyndigheten den hjälp som behövs vid tillämpningen av första stycket.

Polismyndigheten ska på begäran lämna tillsynsmyndigheten den hjälp som behövs vid tillämpningen av första stycket.

En begäran enligt andra stycket får göras endast om

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan vidtas utan att *polisens* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

2. det annars finns synnerliga skäl.

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan vidtas utan att *en polismans* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.189 Förslag till lag om ändring i lagen (2011:1029)
om upphandling på försvars- och
säkerhetsområdet

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 10 § lagen (2011:1029) om upphandling på försvars- och säkerhetsområdet ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.

10 §

En upphandlande myndighet eller enhet får använda förhandlat förfarande utan föregående annonsering när det gäller kontrakt som tillhandahåller luft- och sjötransporter för EES-staternas väpnade styrkor eller *polis* som skickats eller kommer att skickas utomlands när det är omöjligt att hålla tidsfrister vid selektivt förfarande eller förhandlat förfarande med föregående annonsering med anledning av giltighetstiden för anbudet.

En upphandlande myndighet eller enhet får använda förhandlat förfarande utan föregående annonsering när det gäller kontrakt som tillhandahåller luft- och sjötransporter för EES-staternas väpnade styrkor eller *polismän* som skickats eller kommer att skickas utomlands när det är omöjligt att hålla tidsfrister vid selektivt förfarande eller förhandlat förfarande med föregående annonsering med anledning av giltighetstiden för anbudet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.190 Förslag till lag om ändring i lagen (2011:1070) om handel med sälprodukter Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att i 7 § och rubriken närmast före 7 § lagen (2011:1070) om handel med sälprodukter ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Hjälp av *polismyndighet*

Hjälp av *Polismyndigheten*

7 §

Polismyndigheten ska lämna tillsynsmyndigheten den hjälp som behövs vid tillsynen.

Hjälp enligt första stycket får begäras endast om

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att *polisens* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

2. det annars finns synnerliga skäl.

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att *en polismans* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.191 Förslag till lag om ändring i lagen (2011:1165)
om överlämnande från Sverige enligt en
nordisk arresteringsorder

Härigenom föreskrivs att i 5 kap. 4 §, 6 kap. 1 § samt 7 kap. 1 och 2 §§
lagen (2011:1165) om överlämnande från Sverige enligt en nordisk arre-
steringsorder ordet ”polismyndigheten” ska bytas ut mot ”Polismyndig-
heten”.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.192 Förslag till lag om ändring i
skatteförfarandelagen (2011:1244)

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att i 42 kap. 4 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ordet ”polismyndighet” ska bytas ut mot ”Polismyndigheten”.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.193 Förslag till lag om ändring i
kustbevakningsdatalagen (2012:145)

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 3 och 7 §§ samt 4 kap. 7 § kustbevakningsdatalagen (2012:145) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

3 §

Personuppgifter som behandlas enligt 2 § får även behandlas om det är nödvändigt för att tillhandahålla information som behövs i

1. brottsbekämpande verksamhet hos *Rikspolisstyrelsen, polismyndigheter, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, Tullverket och Skatteverket,*

1. brottsbekämpande verksamhet hos *Polismyndigheten, Säkerhetspolisen, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, Tullverket och Skatteverket,*

2. brottsbekämpande verksamhet hos en utländsk myndighet eller mellanfolklig organisation,

3. annan verksamhet hos Kustbevakningen för

a) utredning och beslut i ärenden som rör vattenföroreningsavgift, eller

b) tillsyn och kontroll enligt lag eller förordning,

4. en annan myndighets verksamhet

a) om Kustbevakningen enligt lag eller förordning är skyldig att bistå myndigheten med viss uppgift, eller

b) om informationen tillhandahålls inom ramen för myndighetsöverskridande samverkan mot brott.

Personuppgifter som behandlas enligt 2 § får även behandlas om det är nödvändigt för att tillhandahålla information till riksdagen och regeringen samt, i den utsträckning skyldighet att lämna uppgifter följer av lag eller förordning, till annan.

I ett enskilt fall får personuppgifter som behandlas enligt 2 § även behandlas för att tillhandahålla information för något annat ändamål än de som anges i första och andra styckena, under förutsättning att ändamålet inte är oförenligt med det ändamål för vilket uppgifterna samlades in.

7 §

Rikspolisstyrelsen, polismyndigheter, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, Tullverket och Skatteverket har, trots sekretess enligt 21 kap. 3 § första stycket och 35 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), rätt att ta del av personuppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga, om den mottagande myndigheten behöver uppgifterna i sin brottsbekämpande verksamhet.

Polismyndigheten, Säkerhetspolisen, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, Tullverket och Skatteverket har, trots sekretess enligt 21 kap. 3 § första stycket och 35 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), rätt att ta del av personuppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga, om den mottagande myndigheten behöver uppgifterna i sin brottsbekämpande verksamhet.

4 kap.

7 §

Rikspolisstyrelsen, polismyndigheter, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, Tullverket och Skatteverket får medges direktåtkomst till personuppgifter i Kustbevakningens brottsbekämpande verksamhet. Direktåtkomsten får endast avse personuppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga.

Polismyndigheten, Säkerhetspolisen, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, Tullverket och Skatteverket får medges direktåtkomst till personuppgifter i Kustbevakningens brottsbekämpande verksamhet. Direktåtkomsten får endast avse personuppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga.

En myndighet som har medgetts direktåtkomst ansvarar för att tillgången till personuppgifter begränsas till vad varje tjänsteman behöver för att kunna fullgöra sina arbetsuppgifter.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om omfattningen av direktåtkomsten samt om behörighet och säkerhet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.194 Förslag till lag om ändring i yrkestrafiklagen
(2012:210)

Härigenom föreskrivs att 5 kap. 6 § yrkestrafiklagen (2012:210) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

6 §

Vid förundersökning som gäller brott enligt 1 § får åklagare *eller polismyndighet som leder undersökningen* begära hjälp av Tullverket och ge en tulltjänsteman i uppdrag att genomföra en viss åtgärd under förundersökningen, om det är lämpligt med hänsyn till omständigheterna.

Om det finns anledning att anta att brott enligt första stycket har förövats, har en tulltjänsteman samma befogenhet som *tillkommer* en polisman att hålla förhör och vidta andra åtgärder enligt 23 kap. 3 § tredje stycket rättegångsbalken.

Vid förundersökning som gäller brott enligt 1 § får åklagare begära hjälp av Tullverket och ge en tulltjänsteman i uppdrag att genomföra en viss åtgärd under förundersökningen, om det är lämpligt med hänsyn till omständigheterna. *Polismyndigheten har motsvarande rätt då den leder förundersökningen.*

Om det finns anledning att anta att brott enligt första stycket har förövats, har en tulltjänsteman samma befogenhet som en polisman att hålla förhör och vidta andra åtgärder enligt 23 kap. 3 § tredje stycket rättegångsbalken.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.195 Förslag till lag om ändring i taxitrafiklagen (2012:211)

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 11 § och 5 kap. 9 § taxitrafiklagen (2012:211) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.

11 §

När en taxiförarlegitimation återkallas, tas om hand eller blir ogiltig av något annat skäl ska innehavaren på uppmaning överlämna den till prövningsmyndigheten eller *en polismyndighet*.

När en taxiförarlegitimation återkallas, tas om hand eller blir ogiltig av något annat skäl ska innehavaren på uppmaning överlämna den till prövningsmyndigheten eller *Polismyndigheten*.

5 kap.

9 §

Vid förundersökning som gäller brott enligt 1 § får åklagare *eller polismyndighet som leder undersökningen* begära hjälp av Tullverket och ge en tulltjänsteman i uppdrag att genomföra en viss åtgärd under förundersökningen, om det är lämpligt med hänsyn till omständigheterna.

Vid förundersökning som gäller brott enligt 1 § får åklagare begära hjälp av Tullverket och ge en tulltjänsteman i uppdrag att genomföra en viss åtgärd under förundersökningen, om det är lämpligt med hänsyn till omständigheterna. *Polismyndigheten har motsvarande rätt då den leder förundersökningen.*

Om det finns anledning att anta att brott enligt första stycket har förövats, har en tulltjänsteman samma befogenhet som *tillkommer* en polisman att hålla förhör och vidta andra åtgärder enligt 23 kap. 3 § tredje stycket rättegångsbalken.

Om det finns anledning att anta att brott enligt första stycket har förövats, har en tulltjänsteman samma befogenhet som en polisman att hålla förhör och vidta andra åtgärder enligt 23 kap. 3 § tredje stycket rättegångsbalken.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.196 Förslag till lag om ändring i lagen (2012:278) om inhämtning av uppgifter om elektronisk kommunikation i de brottsbekämpande myndigheternas underrättelseverksamhet

Härigenom föreskrivs att i 1 § lagen (2012:278) om inhämtning av uppgifter om elektronisk kommunikation i de brottsbekämpande myndigheternas underrättelseverksamhet ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

En polismyndighet eller Tullverket får, under de förutsättningar som anges i denna lag, i underrättelseverksamhet i hemlighet från den som enligt lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation tillhandahåller ett elektroniskt kommunikationsnät eller en elektronisk kommunikationstjänst hämta in uppgifter om

1 §

Polismyndigheten, Säkerhetspolisen eller Tullverket får, under de förutsättningar som anges i denna lag, i underrättelseverksamhet i hemlighet från den som enligt lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation tillhandahåller ett elektroniskt kommunikationsnät eller en elektronisk kommunikationstjänst hämta in uppgifter om

1. meddelanden som i ett elektroniskt kommunikationsnät har överförts till eller från ett telefonnummer eller annan adress,

2. vilka elektroniska kommunikationsutrustningar som har funnits inom ett visst geografiskt område, eller

3. i vilket geografiskt område en viss elektronisk kommunikationsutrustning finns eller har funnits.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.197 Förslag till lag om ändring i lagen (2012:595)
om införsel av och handel med sprutor och
kanyler

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 8 § lagen (2012:595) om införsel av och handel med sprutor och kanyler ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 §

På begäran av en tillsynsmyndighet ska *polismyndigheten* lämna den hjälp som behövs när tillsynsmyndigheten vidtar åtgärder enligt 6 § om

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan vidtas utan att *polisens* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

2. det annars finns synnerliga skäl.

På begäran av en tillsynsmyndighet ska *Polismyndigheten* lämna den hjälp som behövs när tillsynsmyndigheten vidtar åtgärder enligt 6 § om

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan vidtas utan att *en polismans* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.198 Förslag till lag om ändring i lagen (2012:806)
om beredskapslagring av olja

Härigenom föreskrivs att 8 kap. 2 § lagen (2012:806) om beredskapslagring av olja ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 kap.

2 §

Den som är eller har varit lagringsskyldig eller den som utför eller har utfört lagerhållning åt någon annan enligt 4 kap. ska på tillsynsmyndighetens begäran lämna de upplysningar och de handlingar som myndigheten behöver för tillsynen.

Den som är eller har varit lagringsskyldig eller den som utför eller har utfört lagerhållning åt någon annan enligt 4 kap. ska på tillsynsmyndighetens begäran låta myndigheten få tillträde till anläggningar samt lokaler och områden som hör till sådana anläggningar i den utsträckning som myndigheten behöver för tillsynen.

Polismyndighet ska på begäran lämna den hjälp som behövs för sådant tillträde. En sådan begäran får göras endast om

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan vidtas utan att *polisens* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

2. det annars finns synnerliga skäl.

Polismyndigheten ska på begäran lämna den hjälp som behövs för sådant tillträde. En sådan begäran får göras endast om

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan vidtas utan att *en polismans* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.199 Förslag till lag om ändring i lagen (2013:363)
om kontroll av ekologisk produktion

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 15 § och rubriken närmast före 15 § lagen (2013:363) om kontroll av ekologisk produktion ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Hjälp av *polismyndigheten*

Hjälp av *Polismyndigheten*

15 §

Polismyndigheten ska på begäran av en kontrollmyndighet lämna den hjälp som behövs för kontrollen eller för att verkställa ett beslut enligt

1. de EU-förordningar som anges i 1 § och de beslut som har meddelats med stöd av EU-förordningarna, eller

2. denna lag, de föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen och de beslut som har meddelats med stöd av lagen.

Hjälp enligt första stycket får begäras endast om

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att *polisens* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver användas, eller

2. det annars finns synnerliga skäl.

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att *en polismans* särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver användas, eller

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Prop. 2013/14:110 2.200 Förslag till lag om ändring i
kameraövervakningslagen (2013:460)

Härigenom föreskrivs att 10, 11 och 27 §§ kameraövervakningslagen (2013:460) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

10 §³⁰⁰

Tillstånd till kameraövervakning krävs inte

1. vid övervakning som sker med en övervakningskamera som för säkerheten i trafiken eller arbetsmiljön är uppsatt på ett fordon, en maskin eller liknande för att förbättra sikten för föraren eller användaren,

2. vid övervakning som bedrivs av Trafikverket

a) i form av vägtrafikövervakning,

b) vid en betalstation som avses i bilagorna till lagen (2004:629) om trängselskatt och som sker för att samla in endast uppgifter som behövs för att beslut om trängselskatt ska kunna fattas och för att kontrollera att sådan skatt betalas, eller

c) vid en betalstation på allmän väg som används vid uttag av infrastrukturavgifter enligt lagen (2014:52) om infrastrukturavgifter på väg och som sker för att samla in endast uppgifter som behövs för att beslut om infrastrukturavgift ska kunna fattas och för att kontrollera att sådan avgift betalas,

3. vid sådan trafikövervakning i en vägtunnel som avses i lagen (2006:418) om säkerhet i vägtunnlar och som bedrivs av någon annan tunnelhållare än Trafikverket,

4. vid övervakning som *en polismyndighet* bedriver vid automatisk hastighetsövervakning,

4. vid övervakning som *Polismyndigheten* bedriver vid automatisk hastighetsövervakning,

5. vid övervakning som sker för att skydda en byggnad, en annan anläggning eller ett område som enligt 4 § 4, 5 § 1–4 eller 6 § första stycket skyddslagen (2010:305) har förklarats vara skyddsobjekt, om övervakningen endast omfattar skyddsobjektet eller ett område i dess omedelbara närhet,

6. vid övervakning som Försvarsmakten bedriver från fordon, fartyg eller luftfartyg som ett led i en militär insats eller militär övning eller som behövs för att prova utrustning för sådan övervakning, eller

7. vid övervakning i ett kasino som avses i kasinolagen (1999:355), om övervakningen har till syfte att förebygga, avslöja eller utreda brott eller lösa tvister om spel mellan spelare och den som anordnar spelet.

Undantaget från tillståndsplikten i första stycket 5 gäller inte för sådana byggnader, andra anläggningar och områden som används för eller är avsedda för fredstida krishantering enligt 4 § 4 skyddslagen.

Vid övervakning enligt första stycket 7 får inte avlyssning eller upptagning av ljud ske utan tillstånd.

³⁰⁰ Senaste lydelse 2014:58.

Kameraövervakning får i följande fall ske under högst en månad utan att ansökan om tillstånd har gjorts:

1. övervakning som bedrivs av <i>en polismyndighet</i> eller den som är räddningsledare enligt lagen (2003:778) om skydd mot olyckor, om övervakningen är av vikt för att avvärja en hotande olycka eller för att begränsa verkningarna av en inträffad olycka,	1. övervakning som bedrivs av <i>Polismyndigheten</i> eller den som är räddningsledare enligt lagen (2003:778) om skydd mot olyckor, om övervakningen är av vikt för att avvärja en hotande olycka eller för att begränsa verkningarna av en inträffad olycka,
2. övervakning som bedrivs av den som är räddningsledare enligt lagen om skydd mot olyckor, om övervakningen är av vikt för att efterforska en försvunnen person, och	
3. övervakning som bedrivs av <i>en polismyndighet</i>, om det av särskild anledning finns risk för att allvarlig brottslighet som innebär fara för liv eller hälsa eller för omfattande förstörelse av egendom kommer att utövas på en viss plats och syftet med övervakningen är att förebygga eller förhindra brott.	3. övervakning som bedrivs av <i>Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen</i>, om det av särskild anledning finns risk för att allvarlig brottslighet som innebär fara för liv eller hälsa eller för omfattande förstörelse av egendom kommer att utövas på en viss plats och syftet med övervakningen är att förebygga eller förhindra brott.

Om ansökan om tillstånd görs inom en månad från det att övervakningen inleds får övervakningen bedrivas utan tillstånd till dess att ansökan har prövats.

27 §

Upplysning enligt 25 och 26 §§ behöver inte lämnas vid

1. övervakning som <i>en polismyndighet</i> bedriver vid automatisk hastighetsövervakning,	1. övervakning som <i>Polismyndigheten</i> bedriver vid automatisk hastighetsövervakning,
2. övervakning som sker för att skydda en byggnad, en annan anläggning eller ett område som enligt 4 § 4, 5 § 1–4 eller 6 § första stycket skyddslagen (2010:305) har förklarats vara skyddsobjekt, om övervakningen endast omfattar skyddsobjektet eller ett område i dess omedelbara närhet,	
3. övervakning som Försvarsmakten bedriver från fordon, fartyg eller luftfartyg som ett led i en militär insats eller militär övning eller som behövs för att prova utrustning för sådan övervakning, eller	
4. övervakning som bedrivs av den som är räddningsledare enligt lagen (2003:778) om skydd mot olyckor, om övervakningen är av vikt för att efterforska en försvunnen person.	

Undantaget från upplysningsplikten i första stycket 2 gäller inte för sådana byggnader, andra anläggningar eller områden som används för eller är avsedda för fredstida krishantering enligt 4 § 4 skyddslagen.

Om det finns synnerliga skäl får länsstyrelsen besluta om undantag från upplysningsplikten i andra fall än de som anges i första stycket. En ansökan om undantag ska vara skriftlig. I sådana ärenden tillämpas 17 § andra stycket och 19 §, om övervakningsutrustningen ska kunna riktas

Prop. 2013/14:110 mot en plats dit allmänheten har tillträde. Ett beslut om undantag ska förenas med de villkor som behövs.

De undantag från upplysningsplikten som avses i första och tredje styckena gäller inte om ljud ska avlyssnas eller tas upp vid övervakningen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.201 Förslag till lag om ändring i lagen (2014:000) om elimineringsdatabasen

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2014:000) om elimineringsdatabasen

dels att 15 och 16 §§ ska upphöra att gälla,

dels att rubriken närmast före 15 § ska utgå,

dels att rubriken till lagen och 1, 5, 6, 8, 11 och 13 §§ ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt 2.2

Föreslagen lydelse

Lag om elimineringsdatabasen

Lag om Polismyndighetens elimineringsdatabas

1 §

Rikspolisstyrelsen får föra ett register över DNA-profiler i syfte att stärka kvaliteten i den forensiska verksamheten med DNA-analyser (elimineringsdatabasen) i enlighet med denna lag.

Polismyndigheten får föra ett register över DNA-profiler i syfte att stärka kvaliteten i den forensiska verksamheten med DNA-analyser (elimineringsdatabasen) i enlighet med denna lag.

Uppgifter i elimineringsdatabasen får endast behandlas för att upptäcka och utreda kontamineringar vid DNA-analyser och hanteringen av DNA-spår.

Begreppen DNA-profil och DNA-analys som används i lagen har samma betydelse som i polisdatalagen (2010:361).

5 §

Rikspolisstyrelsen är personuppgiftsansvarig för behandling av personuppgifter i elimineringsdatabasen.

Polismyndigheten är personuppgiftsansvarig för behandling av personuppgifter i elimineringsdatabasen.

6 §

Rikspolisstyrelsen ska utse ett eller flera personuppgiftsombud för behandlingen av personuppgifter i elimineringsdatabasen.

Polismyndigheten ska utse ett eller flera personuppgiftsombud för behandlingen av personuppgifter i elimineringsdatabasen.

Styrelsen ska anmäla till tillsynsmyndigheten enligt personuppgiftslagen (1998:204) när ett personuppgiftsombud utses eller entledigas.

Myndigheten ska anmäla till tillsynsmyndigheten enligt personuppgiftslagen (1998:204) när ett personuppgiftsombud utses eller entledigas.

8 §

Anställda vid *Rikspolisstyrelsen, polismyndigheterna och Statens kriminaltekniska laboratorium* och andra som återkommande kan

Anställda vid *Polismyndigheten* och andra som återkommande kan komma i kontakt med och därigenom riskerar att kontaminera mate-

Prop. 2013/14:110 komma i kontakt med och därigenom riskerar att kontaminera material som används vid DNA-analys, prover som ska bli föremål för DNA-analys eller lokaler där sådana analyser utförs, är skyldiga att lämna prov för DNA-analys i syfte att DNA-profilen ska registreras i elimineringsdatabasen. Provet tas i form av salivprov.

11 §

Uppgifter i elimineringsdatabasen ska gallras när de inte längre behövs för att utreda om en persons DNA kan ha kontaminerat material, prover eller lokaler.

Uppgifter som rör anställda vid *Rikspolisstyrelsen, en polismyndighet eller Statens kriminaltekniska laboratorium* ska gallras senast två år efter det att det förhållande som grundade skyldigheten att lämna prov upphörde.

Uppgifter som rör anställda vid *Polismyndigheten* ska gallras senast två år efter det att det förhållande som grundade skyldigheten att lämna prov upphörde.

Uppgifter som har registrerats med stöd av 9 § ska gallras senast ett år efter det att uppgifterna registrerades.

Uppgifter som rör andra än de som anges i andra och tredje styckena ska gallras senast ett år efter det att det förhållande som grundade skyldigheten upphörde.

13 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om vilka personalkategorier vid *Rikspolisstyrelsen, polismyndigheterna och Statens kriminaltekniska laboratorium* och vilka andra personkategorier enligt 8 § som är skyldiga att lämna prover till elimineringsdatabasen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om vilka personalkategorier vid *Polismyndigheten* och vilka andra personkategorier enligt 8 § som är skyldiga att lämna prover till elimineringsdatabasen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.202 Förslag till lag om ändring i lagen (2014:000)
om straff för penningtvättsbrott

Prop. 2013/14:110

Härigenom föreskrivs att 13 § lagen (2014:000) om straff för penningtvättsbrott ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2013/14:121 Föreslagen lydelse

13 §

Undersökningsledaren eller åklagaren beslutar om penningbeslag. Penningbeslag får avse endast sådan egendom som finns tillgänglig.

Avser penningbeslaget en fordran eller annan rättighet, ska gäldenären eller annan förpliktad meddelas förbud att fullgöra sin förpliktelse till någon annan än <i>Rikspolisstyrelsen</i> .	Avser penningbeslaget en fordran eller annan rättighet, ska gäldenären eller annan förpliktad meddelas förbud att fullgöra sin förpliktelse till någon annan än <i>Polismyndigheten</i> .
---	---

För penningbeslag gäller i övrigt bestämmelserna om beslag i rättegångsbalken.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Regeringen beslutade den 8 juli 2010 att ge en parlamentarisk kommitté i uppdrag att analysera om polisens nuvarande organisation utgör ett hinder för de krav som regeringen ställer på högre kvalitet, ökad kostnads-effektivitet, ökad flexibilitet och väsentligt förbättrade resultat i polisens verksamhet (dir. 2010:75).

Kommittén, som antog namnet Polisorganisationskommittén, överlämnade den 30 mars 2012 betänkandet En sammanhållen svensk polis (SOU 2012:13). En sammanfattning av betänkandet finns i *bilaga 1*. Kommitténs lagförslag finns i *bilaga 2*. Betänkandet har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3*. En sammanställning av remissynpunkterna finns tillgänglig i Justitiedepartementet (Ju2012/2744/PO).

Kommittén överlämnade den 28 november 2012 betänkandet En tydligare organisation för Säkerhetspolisen (SOU 2012:77). En sammanfattning av betänkandet finns i *bilaga 4*. Samtidigt överlämnade kommittén betänkandet En sammanhållen svensk polis – följdändringar i författningar (SOU 2012:78). En sammanfattning av betänkandet finns i *bilaga 5* och lagförslagen i *bilaga 6*. Betänkandena har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 7*. Sammanställningar av remissynpunkterna finns tillgängliga i Justitiedepartementet (Ju2012/7718/PO och Ju2012/7719/L4).

Slutligen överlämnade kommittén den 11 juni 2013 betänkandet Tillsyn över polisen (SOU 2013:42). Betänkandet har remissbehandlats. Kommittén har nu fått i uppdrag att samlat överväga frågan om tillsyn över polisens och Kriminalvårdens verksamhet (dir. 2014:17). Uppdraget ska redovisas senast den 30 april 2015.

Regeringen föreslog i budgetpropositionen för 2013 att Rikspolisstyrelsen och de 21 polismyndigheterna ska ombildas till en myndighet den 1 januari 2015 (prop. 2012/13:1, utgiftsområde 4, s. 47 f.) Riksdagen antog förslaget (bet. 2012/13:JuU1, rskr. 2012/13:124).

Regeringen föreslog i budgetpropositionen för 2014 dels att Statens kriminaltekniska laboratorium ska ingå i den nya Polismyndigheten, dels att Säkerhetspolisen ska inrättas som fristående myndighet den 1 januari 2015 (prop. 2013/14:1, utgiftsområde 4, s. 52 f., bet. 2013/14:JuU1, rskr. 2013/14:97).

En utredare har biträtt departementet med att ta fram promemorian Behandlingen av personuppgifter vid Statens kriminaltekniska laboratorium (Ds 2013:22). Promemorians huvudsakliga innehåll redovisas i *bilaga 8* och promemorians lagförslag i *bilaga 9*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 10*. En sammanställning av remissynpunkterna finns tillgänglig i Justitiedepartementet (Ju2013/3085/L4).

Inom Justitiedepartementet har också promemorian Den nya polisorganisationen – kompletterande författningsändringar (Ds 2013:34) utarbetats. Promemorians huvudsakliga innehåll redovisas i *bilaga 11* och promemorians lagförslag i *bilaga 12*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 13*. En samman-

Slutligen har promemorian Ändring av forumregeln i vapenlagen utarbetats. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 14*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 15*. En sammanställning av remissynpunkterna finns tillgänglig i Justitiedepartementet (Ju2013/6422/L4).

Lagrådet

Regeringen beslutade den 19 december 2013 att inhämta Lagrådets yttrande över de lagförslag som finns i *bilaga 16*. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 17*. Regeringens lagförslag har i huvudsak utformats i enlighet med Lagrådets förslag. Lagrådets synpunkter behandlas i avsnitt 5.1, 6.1, 6.5.2, 6.6.2, 7.4.1, 8.3.2, 8.4.2, 9.2.2, 10.5, 10.6.1 och 11.2 och i författningskommentaren.

Som framgår av avsnitt 6.1 ska uttrycket Polisens utlandsstyrka behållas. Det innebär att två av de lagar som har granskats av Lagrådet har utgått. Ytterligare två av de lagar som har granskats av Lagrådet har utgått med hänsyn till förslag som har lämnats i andra propositioner. Förslaget till ändring i brottsskadelagen (1978:413) har utgått på grund av förslaget till en ny brottsskadelag som lämnas i propositionen En ny brottsskadelag (prop. 2013/14:94) och förslaget till ändring i folkbokföringslagen (1991:481) har utgått på grund av de ändringar av den lagen som föreslås i propositionen Förstärkt skydd av personuppgifter för hotade och förföljda personer (prop. 2013/14:178).

Propositionen innehåller förslag till ändring av tre lagar som har behandlats i lagrådsremissen En effektivare kriminalisering av penningtvätt (prop. 2013/14:121) och granskats av Lagrådet inom ramen för det ärendet.

Utöver de lagar som har granskats av Lagrådet innehåller propositionen ytterligare 39 lagar i vilka ändringarna är av så enkel beskaffenhet att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse.

Vissa språkliga och redaktionella ändringar har också gjorts.

4 En ny organisation för svensk polis

4.1 Varför omorganiseras polisen?

Som framgår av avsnitt 3 föreslog regeringen i budgetpropositionen för 2013 i enlighet med Polisorganisationskommitténs förslag att Rikspolisstyrelsen och de 21 polismyndigheterna ska ombildas till en myndighet, Polismyndigheten, den 1 januari 2015. Riksdagen antog propositionen den 19 december 2012.

I budgetpropositionen gjorde regeringen samma bedömning som Polisorganisationskommittén och majoriteten av remissinstanserna att polisens nuvarande organisation utgör ett hinder för en effektiv polisverksamhet. Nackdelarna med dagens polisorganisation består framför allt i att

- Rikspolisstyrelsen har begränsade befogenheter att styra de självständiga polismyndigheterna, varför det saknas ett helhetsansvar,
- Rikspolisstyrelsen och polismyndigheterna har delvis överlappande befogenheter,
- alltför många polismyndigheter gör polisen svårstyrd,
- vissa polismyndigheter är för små för att kunna ha nödvändig specialistkompetens,
- myndighetsvis uppbyggda it-system försvårar ett smidigt informationsutbyte,
- det finns arbetsrättsliga begränsningar för en flexibel användning av personalen över myndighetsgränserna,
- den nuvarande organisationen försvårar strategisk samverkan, såväl internt som med andra myndigheter.

Syftet med omorganisationen är att skapa tydligare styrning och bättre förutsättningar för högre kvalitet, ökad kostnadseffektivitet, större flexibilitet och förbättrade resultat i polisens verksamhet.

Genom att Rikspolisstyrelsen och de 21 polismyndigheterna ombildas till en myndighet ges ledningen för myndigheten ett helhetsansvar för all polisverksamhet. Det skapas en tydlig ansvarskedja från myndighetsledningen ner till lokal nivå. Möjligheten att vid behov snabbt flytta resurser inom myndighetens olika geografiska och sakliga verksamhetsområden ökar väsentligt. Ombildningen skapar också bättre förutsättningar för nödvändig specialisering, förenklar spridningen av nya eller ändrade arbetsmetoder och bidrar till att nationella strategier får ett snabbare genomslag. En sammanhållen polismyndighet ger vidare större möjligheter att utveckla samverkan på nationell nivå med myndigheter i och utanför rättsväsendet. Den innebär också goda förutsättningar att harmonisera it-system och andra gemensamma stödfunktioner och skapar därigenom även utrymme för en mer kostnadseffektiv organisation. Syftet med omorganisationen är alltså att få en modernare, effektivare och mera enhetlig organisation, men inte att förändra arbetsuppgifterna.

I budgetpropositionen för 2014 föreslog regeringen dels att Statens kriminaltekniska laboratorium ska ingå som en avdelning i Polismyndigheten, dels att Säkerhetspolisen, som i dag ingår i Rikspolisstyrelsen, ska ombildas till en fristående myndighet. Riksdagen antog propositionen den 10 december 2013.

4.2 Två nya myndigheter – Polismyndigheten och Säkerhetspolisen

4.2.1 Den centrala och den lokala polisorganisationen slås ihop

Att den lokala och den centrala polisorganisationen, med undantag för Säkerhetspolisen, slås ihop till en myndighet innebär att de lokala myndigheterna upphör och att den anknytning till lokala polismyndigheter som återspeglas i många författningar inte längre är möjlig att upprätthålla. Vidare upphör det att finnas en centralmyndighetsfunktion inom poli-

sen när Rikspolisstyrelsen avvecklas. De arbetsuppgifter som i dag utförs på lokal respektive central nivå och de befogenheter som myndigheterna och tjänstemännen har ska i princip vara desamma som i dag. Däremot kan verksamheten komma att organiseras så att uppgifterna fullgörs på andra platser eller av andra organisatoriska enheter än i dag.

Den nya organisationen kräver omfattande lagstiftningsåtgärder, eftersom polisverksamheten spänner över ett brett fält. Genom att författningarna som berör polisen har tillkommit under en lång tidsperiod, och att de polisiära begreppen inte alltid har använts konsekvent i författningstext, finns det också behov av att i samband med omorganisationen se till att begreppen används på ett enhetligt sätt. Dessutom behöver språket moderniseras i många av författningarna.

4.2.2 Statens kriminaltekniska laboratorium ska ingå i Polismyndigheten

I enlighet med regeringens förslag i budgetpropositionen för 2014 kommer Statens kriminaltekniska laboratorium, som i dag är en självständig myndighet med Rikspolisstyrelsen som chefsmyndighet, att ingå i den nya Polismyndigheten som en särskild avdelning när myndigheten påbörjar sin verksamhet den 1 januari 2015.

Laboratoriets kunskap har stor betydelse för polisens förutsättningar att utveckla en hög kvalitet i det forensiska arbetet. Begreppet forensisk är ett sammanfattande begrepp för utveckling och tillämpning av metoder från olika vetenskapliga ämnesområden på frågeställningar från rättsväsendet om framför allt olika typer av fysiska spår. Med den forensiska processen avses således hanteringen av forensiska frågeställningar i sin helhet från brottsplats till domstol. Behovet av täta kontakter och nära samverkan med den verksamhet som ska ingå i Polismyndigheten är avgörande för att uppnå detta. Laboratoriets självständighet och opartiskhet garanteras av att det forensiska arbetet utförs på ett kvalitetssäkrat sätt, att man även fortsättningsvis ansvarar för och leder forsknings- och utvecklingsverksamhet på området och att laboratoriets uppgifter regleras i författning.

Att Statens kriminaltekniska laboratorium upphör som självständig myndighet kräver bara ett fåtal författningsändringar, eftersom myndigheten bara nämns i några få författningar. I avsnitt 6.3 behandlas frågan om benämningen på laboratoriet i den nya organisationen.

4.2.3 Säkerhetspolisen blir en fristående myndighet

I enlighet med förslaget i budgetpropositionen för 2014 ska Säkerhetspolisen ombildas till en fristående myndighet den 1 januari 2015. Säkerhetspolisens uppdrag skiljer sig i betydande utsträckning från den övriga polisens. Säkerhetspolisen har en betydligt mer begränsad verksamhet, inriktad på några få områden. En ombildning av Säkerhetspolisen till en fristående myndighet innebär att Säkerhetspolisen, på samma sätt som andra statliga myndigheter, är direkt underställd regeringen. Ombildningen skapar en tydligare ansvarskedja och underlättar ansvarsutkrävande

Prop. 2013/14:110 de. En organisatoriskt fristående säkerhetspolis ger dessutom en väl avvägd ansvarsfördelning inom den nya polisorganisationen.

När Säkerhetspolisen blir en fristående myndighet påverkas inte de författningar där Säkerhetspolisen nämns redan i dag, eftersom Säkerhetspolisen ska behålla sina nuvarande arbetsuppgifter. Däremot uppstår det behov av att nämna Säkerhetspolisen i de författningar där den övertar uppgifter från Rikspolisstyrelsen men också i de fall där uppgifterna såväl i dag som i framtiden ska fullgöras av både Polismyndigheten och Säkerhetspolisen.

En viktig fråga i författningsarbetet är således uppdelningen av Rikspolisstyrelsens arbetsuppgifter mellan Polismyndigheten och Säkerhetspolisen och den därmed sammanhängande frågan att tydliggöra om uppgifter ankommer på båda.

4.3 Genomförandet av ombildningen

Regeringen beslutade den 20 december 2012 (dir. 2012:129) att tillsätta en särskild utredare som i nära samarbete med Rikspolisstyrelsen ska besluta om och genomföra de åtgärder som krävs för att ombilda Rikspolisstyrelsen och de 21 polismyndigheterna till en sammanhållen myndighet. I direktiven till utredaren anger regeringen att det vid Polismyndigheten ska finnas en nationell operativ avdelning och en avdelning för sådana särskilda utredningar som görs enligt förordningen (2010:1031) om handläggning av ärenden om brott av anställda inom polisen m.m. Vidare anges i direktiven att Polismyndigheten ska vara indelad i polisregioner. Polismyndighetens organisation i övrigt ska bestämmas av utredaren. I uppdraget till utredaren ingår därför bl.a. att besluta om den lokala och regionala organisationsstrukturen och att besluta om organisation och verksamhet på nationell, regional och lokal nivå. Utredaren, som har antagit namnet Genomförandekommittén för nya Polismyndigheten (Genomförandekommittén), beslutade den 25 juni 2013 att Polismyndigheten ska delas in i sju polisregioner och att varje region ska ha en huvudort som utgör ett administrativt centrum. Enligt beslutet ska polisregionerna ha ett helhetsansvar för polisverksamheten inom ett angivet geografiskt område. Ansvaret omfattar såväl utredningsverksamhet som brottsförebyggande verksamhet och service, om inte annat bestäms i särskild ordning. Med utgångspunkt i dagens sju befintliga samverkansområden skapades följande regioner och huvudorter:

- Polisregion Stockholm med ansvar för Stockholms län och Gotlands län med Stockholm som huvudort.
- Polisregion Öst med ansvar för Södermanlands län, Östergötlands län och Jönköpings län med Linköping som huvudort.
- Polisregion Syd med ansvar för Kronobergs län, Kalmar län, Blekinge län och Skåne län med Malmö som huvudort.
- Polisregion Väst med ansvar för Hallands län och Västra Götalands län med Göteborg som huvudort.
- Polisregion Bergslagen med ansvar för Värmlands län, Örebro län och Dalarnas län med Örebro som huvudort.

- Polisregion Mitt med ansvar för Uppsala län, Västmanlands län och Gävleborgs län med Uppsala som huvudort.
- Polisregion Nord med ansvar för Västernorrlands län, Jämtlands län, Västerbottens län och Norrbottens län med Umeå som huvudort.

Genomförandekommittén beslutade den 16 oktober 2013 att polisregionerna ska delas in i polisområden. Denna indelning följer inledningsvis den nuvarande polisdistriktsindelningen i län, utom när det gäller storstadsmyndigheterna. I dessa följs den nuvarande indelningen i polisområden respektive polismästardistrikt. Senast den 1 juli 2014 ska kommittén ha beslutat om den organisatoriska strukturen på nationell nivå och inom polisregionerna.

I direktiven till Genomförandekommittén slås det fast att det vid Polismyndigheten ska finnas ett insynsråd som, utöver ett insynsråds sedvanliga uppgifter att utöva insyn i verksamheten och ge myndighetschefen råd, särskilt ska följa verksamheten med utredningar av brott som begåtts av polisanställda. I polisregionerna, som ska ledas av en regionpolischef, ska det finnas regionpolisråd som på motsvarande sätt ska ha till uppgift att utöva insyn i verksamheten inom polisregionen och ge råd till regionpolischefen. Även regionpolisråden ska följa verksamheten med utredningar av brott som begåtts av polisanställda om ärendena rör den egna regionen. Kommittén har nyligen lämnat förslag till regeringen om sammansättningen av insynsrådet och regionpolisråden.

Genomförandekommittén har även fått i uppdrag att vidta de organisatoriska och andra åtgärder som krävs för att Statens kriminaltekniska laboratorium ska kunna ingå i Polismyndigheten (dir. 2013:121).

Genomförandekommitténs uppdrag ska slutredovisas senast den 1 april 2015.

Regeringen beslutade den 19 december 2013 att ge Säkerhetspolisen i uppdrag att identifiera, förbereda och genomföra de åtgärder som krävs för att Säkerhetspolisen ska ombildas till en fristående myndighet den 1 januari 2015 (Ju 2013/8713/PO). Uppdraget ska slutredovisas den 1 april 2015.

4.4 Utgångspunkterna för författningsregleringen

Organisationsförändringen är inte tänkt att leda till någon förändring i de nya myndigheternas ansvarsområden och arbetsuppgifter. Det innebär att Säkerhetspolisen kommer att ha samma ansvarsområde även efter omorganisationen. På samma sätt förhåller det sig med polismyndigheternas och Rikspolisstyrelsens övriga ansvarsområden och arbetsuppgifter, men med den skillnaden att det kommer att vara den nya Polismyndigheten som har ansvaret för dessa. Statens kriminaltekniska laboratorium kommer efter omorganisationen att ansvara för polisens forensiska verksamhet, men då som en del av Polismyndigheten. Laboratoriet kommer efter omorganisationen att ha huvudansvaret för den forensiska processen inom Polismyndigheten (dir. 2013:121).

Utgångspunkten för författningsarbetet är att både Polismyndigheten och Säkerhetspolisen i stor utsträckning får bestämma sin egen organi-

Prop. 2013/14:110 sation. De nya myndigheternas organisation kommer därför, som är brukligt numera, endast i liten utsträckning att författningsregleras. Där- emot krävs en rad andra ändringar, eftersom de nuvarande polisorganen omnämns i ett mycket stort antal författningar.

Författningsarbetet består till stor del i att anpassa lagstiftningen till den nya organisationen med ändrade organisatoriska begrepp, vilket be- handlas i avsnitt 6. Förutom nödvändiga namnbyten aktualiseras emeller- tid också andra frågor, som en naturlig följd av organisationsföränd- ringarna. Det gäller bl.a. anknytningen till lokal verksamhet och forum- frågor som behandlas i avsnitt 7, behandlingen av personuppgifter som tas upp i avsnitt 8, regleringen av vapenregister som behandlas i av- snitt 9, sekretessregleringen som tas upp i avsnitt 10 och behovet av särskilda övergångsbestämmelser som behandlas i avsnitt 11.

5 Samarbetet och uppgiftsfördelningen mellan Polismyndigheten och Säkerhetspolisen

5.1 Uppgiftsfördelningen mellan Polismyndigheten och Säkerhetspolisen ska framgå av polislagen

Regeringens förslag: Den huvudsakliga fördelningen av uppgifter mellan Polismyndigheten och Säkerhetspolisen och samarbetet mellan myndigheterna ska framgå av polislagen. Polisens organisation ska inte regleras i lag i samma utsträckning som i dag, men några avdel- ningar på nationell nivå i Polismyndigheten pekas ut i polislagen.

Den anmälningsskyldighet som polisen har gentemot sociala myn- digheter ska tydliggöras i socialtjänstlagen. Användningen av fängsel regleras direkt i polislagen i stället för genom en hänvisning till häk- teslagen.

Kommitténs förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens men kommittén föreslår en annan lagteknisk utformning. Kommittén föreslår inga förändringar när det gäller anmälningsskyldigheten enligt socialtjänstlagen (2001:453) och användningen av fängsel och inte heller att några avdelningar ska pekas ut i lag.

Remissinstanserna: *Polismyndigheterna i Kalmar län och Krono- bergs län* anser att polislagen behöver moderniseras. *Polismyndigheten i Norrbottens län* anser att polisens vapenanvändning bör regleras i lag.

Skälen för regeringens förslag: Den grundläggande regleringen av polisens organisation anges sedan länge i polislagen (1984:387). Ombild- ningen av polisen förutsätter därför att den lagen ändras.

Mot bakgrund av polisens centrala roll i samhället har lagstiftaren i förarbetena till polislagen slagit fast att det är av grundläggande bety- delse att huvuddragen i polisens verksamhet läggs fast i lag. Den centrala och för medborgarna betydelsefulla roll som polisverksamheten har i rättssamhället gör det motiverat att grundläggande bestämmelser om

polisens uppgifter och organ kommer till uttryck i en författning som är beslutad av riksdagen (prop. 1980/81:13 s. 18 f. och 1983/84:111 s. 25). Detta har alltjämt giltighet. Det är således viktigt att man direkt av polislagen kan utläsa vilka de huvudsakliga uppgifterna för polisen är. Det gäller särskilt för Polismyndigheten, som ansvarar för den allra största delen av polisverksamheten. Det är dock även viktigt att Säkerhetspolisens huvuduppgifter tydligt framgår, när den blir en fristående myndighet.

Kommittén föreslår att regleringen i polislagen ska utformas så att det anges att Polismyndigheten ansvarar för all annan polisverksamhet än den som Säkerhetspolisen ansvarar för. Regeringen gör ingen annan bedömning än kommittén när det gäller vilka arbetsuppgifter som de båda myndigheterna ska ha. Med hänsyn till polisens viktiga samhällsfunktion är dock den lagtekniska lösning som föreslås av kommittén mindre lämplig. Regeringen anser att det är bättre att – med utgångspunkt i den uppräknade av polisens huvuduppgifter som i dag finns i 2 och 2 a §§ polislagen – ange vilka huvuduppgifter som Polismyndigheten respektive Säkerhetspolisen har. Liksom i dag bör polislagen endast ange myndigheternas uppgifter i övergripande termer. Den närmare preciseringen av deras uppgifter bör – på samma sätt som när det gäller andra myndigheter – göras i myndigheternas instruktioner och i de författningar som ålägger polisen vissa uppgifter.

Lagrådet anser att regleringen avseende Säkerhetspolisens uppgifter bör förtydligas när det gäller personskydd och pekar på bestämmelsen om särskilt personsäkerhetsarbete i 2 a § polislagen som även detta kan betecknas som personskydd. *Lagrådet* föreslår att det i bestämmelsen om Säkerhetspolisens uppgifter ska anges vilka personkategorier som omfattas av skyddet på samma sätt som i 6 kap. 15 § patientsäkerhetslagen (2010:659). Bestämmelsen i patientsäkerhetslagen fick sin nuvarande utformning efter att *Lagrådet* i det ärendet uttalat att det inte är acceptabelt att ett centralt begrepp som bestämmer räckvidden av sekretessgenombrott inte är preciserat (prop. 2005/06:54 s. 12). Det måste emellertid enligt regeringens mening ställas helt andra krav på precision när det gäller bestämmelser som bryter viss sekretess än på bestämmelser som på ett övergripande plan reglerar en myndighets uppgifter. När det gäller den nu aktuella bestämmelsen anser *Lagrådet* att den bör preciseras för att det ska vara tydligt vad som ligger i Säkerhetspolisens ansvar när det gäller personskydd, inte för att det egentligen närmare behöver anges vilka personer som omfattas av skyddet. En sådan precisering skulle kunna skapa en onödigt detaljerad reglering som är svår att anpassa till nya förhållanden. Regeringen anser därför att bestämmelsen i detta fall kan förtydligas genom att det anges att personskyddet avser den centrala statsledningen och andra som regeringen eller Säkerhetspolisen bestämmer. Vilka som omfattas av begreppet den centrala statsledningen kan regleras på lägre föreskriftsnivå.

Polisens organisation bör däremot inte författningsregleras i samma utsträckning som i dag. Den närmare reglering av polisorganen som finns i 4–7 §§ polislagen blir till stora delar överflödiga efter ombildningen. Regeringen återkommer till det i avsnitt 6.1, 6.2 och 6.4. Som framgår av avsnitt 6.3, 6.4 och 8.4 finns det behov av att peka ut Statens kriminaltekniska laboratorium (i den nya organisationen benämnt Nationellt foren-

Prop. 2013/14:110 siskt centrum) och Rikskriminalpolisen (benämnd Nationella operativa avdelningen) i vissa lagar. Regeringen delar *Lagrådets* bedömning att organisationen när det gäller dessa bör ha stöd i polislagen. Regeringen har i direktiven till Genomförandekommittén angett att det förutom dessa två avdelningar ska finnas en avdelning för sådana brottsutredningar som regleras i förordningen (2010:1031) om handläggning av ärenden om brott av anställda inom polisen m.m. Även denna avdelning bör anges i polislagen.

Regleringen i polislagen av samarbetet mellan de båda myndigheterna inom polisen och andra myndigheter behöver anpassas till den nya organisationen. Med hänsyn till att Polismyndigheten och Säkerhetspolisen blir två från varandra fristående myndigheter bör det i polislagen särskilt anges att dessa ska samarbeta med varandra. De närmare formerna för samarbetet kommer att regleras i respektive myndighets instruktion, vilket utvecklas i avsnitt 5.2.

För att renodla bestämmelsen om samarbete med andra myndigheter bör det direkt av 14 kap. 1 § socialtjänstlagen framgå att Polismyndigheten och Säkerhetspolisen har samma anmälningskyldighet gentemot sociala myndigheter som bl.a. Kriminalvården när det gäller barn som riskerar att fara illa, så att hänvisningen till den lagen i 3 § polislagen blir en ren upplysningsbestämmelse. I övrigt bör regleringen av samarbetskyldigheten inte ändras.

Med hänsyn till vikten av en tydlig reglering i fråga om polisens våldsbefogenheter bör den hänvisning till häkteslagen som finns i 10 a § polislagen ersättas med en motsvarande materiell bestämmelse, anpassad till polisverksamheten.

När det gäller synpunkterna från *Polismyndigheterna i Kalmar län, Kronobergs län och Norrbottens län* kan konstateras att det inom ramen för detta lagstiftningsärende inte finns tillräckligt underlag för att göra andra ändringar i polislagen än de anpassningar till den nya organisationen, förtydliganden och språkliga moderniseringar som nu föreslås.

Ett flertal remissinstanser påtalar att polisförordningen behöver moderniseras och omarbetas i samband med omorganisationen och lämnar detaljsynpunkter på hur detta bör göras. Dessa synpunkter kommer regeringen att ta under övervägande i samband med kommande förordningsändringar.

5.2 Ansvarsfördelningen mellan Polismyndigheten och Säkerhetspolisen

Regeringens bedömning: Det bör finnas en tydlig ansvarsfördelning såväl mellan Polismyndigheten och Säkerhetspolisen som mellan myndigheternas chefer, men detta behöver inte regleras i lag.

Kommitténs bedömning överensstämmer delvis med regeringens. Kommittén framhåller att det i vissa särskilda situationer kommer att finnas behov av mekanismer för ansvarsfördelning mellan Säkerhetspolisen och Polismyndigheten. Myndigheterna måste därför gemensamt komma överens om en beslutsordning för extraordinära situationer. Kommittén

anser att frågan bör lösas genom överenskommelser mellan de båda myndigheterna.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser berör inte kommitténs bedömning i sina yttranden. *Säkerhetspolisen* ställer sig uttryckligen bakom bedömningen. Gemensamt för de remissinstanser som är kritiska till kommitténs bedömning är att de anser att det finns ett behov av en tydlig ansvars- och befälsordning i situationer där myndigheternas uppdrag sammanfaller och att detta särskilt gäller i akuta situationer vid t.ex. terrorhandlingar. *Brottsförebyggande rådet* anser att ansvarsordningen mellan rikspolischefen och säkerhetspolischefen bör klargöras och då helst i lag. *Svea hovrätt* framför att det måste finnas en tydlig befälsordning vid situationer då myndigheternas uppdrag sammanfaller. Befälsordningen är en judiciell fråga och det bör övervägas om den inte ska regleras i författning för att undvika situationer där det är oklart vem som har befälet. *Hovrätten för Västra Sverige* anser att ansvarsfördelningen bör bli tydligare. *Uppsala universitet* framhåller att frågan om ansvarsfördelningen mellan myndigheterna inte kan avgöras av myndigheterna själva utan att den ytterst bör beslutas av riksdagen. *Polismyndigheten i Skåne* framhåller vikten av en tydlig ansvarsfördelning.

Skälen för regeringens bedömning: Inom polisen kommer det i framtiden att finnas två fristående myndigheter. De båda organisationernas olika inriktning, specialistkompetens och resurser förutsätter ett väl fungerande samarbete. Säkerhetspolisen och Polismyndigheten kommer efter omorganisationen, på samma sätt som i dag, att ha tydligt skilda uppdrag. Den ansvarsfördelning som råder i dag, och som enligt kommitténs bedömning bör vara utgångspunkten även i framtiden, illustrerar kommittén med följande exempel. I en situation där en sprängladdning detonerar är det Polismyndigheten som ansvarar för de inledande åtgärderna. Det gäller såväl sådana åtgärder som kan kopplas till förundersökningen, exempelvis inledande förhör, säkrande av teknisk bevisning, avspärning m.m., som andra åtgärder, t.ex. räddningsinsatser och trafikdirigering. Säkerhetspolisens roll, till dess organisationen eventuellt tar över förundersökningen, är att utgöra ett stöd för Polismyndigheten framför allt när det gäller att förse utredningen med underrättelseinformation och bedöma risken för ytterligare attentat. Om Säkerhetspolisen tar över utredningen på grund av att det rör sig om ett misstänkt terroristattentat får Säkerhetspolisen enligt kommittén utredningsansvaret i förundersökningen men fortsätter att driva utredningen i samarbete med den övriga polisen. Det gäller särskilt vid utredningar av större omfattning där Säkerhetspolisen inte har tillräckliga utredningsresurser. Även i dessa utredningar har Säkerhetspolisen huvudansvaret för att hämta in underrättelseinformation och göra hotbedömningar. När en förundersökning har inletts mot en eller flera personer är det åklagaren som är förundersökningsledare och som beslutar om fortsatta åtgärder i utredningen. Åklagarens roll är en faktor som enligt kommittén bidrar till att det sällan uppstår oklarheter i ansvars- och ledningsfrågorna mellan Säkerhetspolisen och Polismyndigheten. Ett annat exempel på rådande ansvarsfördelning som kommittén nämner är vid misstanke om ett förestående terroristattentat. Orsaken till misstanken kan ofta vara ett hot som Säkerhetspolisen förmedlat till Polismyndigheten. Åtgärder som syftar till att rädda liv och egendom, som att utrymma eller spärra av lokaler eller platser,

Prop. 2013/14:110 faller på Polismyndigheten. Vidare genomförs gripanden av personer som är misstänkta för någon form av terroristbrott ofta med hjälp av den nationella insatsstyrkan, som tillhör Polismyndigheten. Enligt kommittén kommer det sannolikt sällan att uppstå oklarheter i ansvars- och ledningsfrågorna.

Som framgår av avsnitt 5.1 föreslår regeringen att de båda myndigheternas huvuduppgifter ska framgå av polislagen. Genom det begränsas risken för oklarheter i ansvarsfördelningen. Regeringen delar därför kommitténs uppfattning att det också efter omorganisationen – på grund av den föreslagna regleringen och myndigheternas olika uppgifter – sällan torde uppkomma situationer där ansvarsfördelningen är oklar. Med hänsyn till att myndigheterna på några få områden har delvis överlappande uppgifter kan det dock inte uteslutas att det i undantagsfall kan uppstå situationer där det finns behov av tydligt angivna ansvars- och ledningsfunktioner. Ett flertal remissinstanser har också pekat på att ansvarsfördelningen mellan myndigheterna måste bli tydligare och att ansvarsfördelningen bör regleras i författning. I anledning av detta föreslår regeringen, som nyss nämnts, en tydligare reglering i polislagen. Vidare kommer myndigheternas instruktioner att ytterligare bidra till att undanröja eventuella oklarheter när det gäller ansvarsfördelningen.

Den formella ansvarsuppdelningen mellan myndigheterna utgår från normalförhållandena. Det finns emellertid ett ömsesidigt behov för myndigheterna att ibland kunna byta arbetsuppgifter. I dag har exempelvis Säkerhetspolisen möjlighet att ta över brottsutredningar som normalt handläggs av en polismyndighet och tvärtom. Det kan t.ex. vara jävsskäl som motiverar detta. Ett sådant övertagande regleras i dag inom organisationen, eftersom rikspolischefen är överordnad både Säkerhetspolisen och polisen i övrigt. Eftersom syftet med reformen inte är att förändra förhållandet mellan Polismyndigheten och Säkerhetspolisen bör det även i fortsättningen öppnas möjlighet för dessa att, om det finns särskilda skäl, överta uppgifter som normalt ska fullgöras av den andra myndigheten. Det kan dock regleras på lägre föreskriftsnivå.

När det gäller samarbetet i övrigt mellan myndigheterna gör regeringen följande bedömning. Myndigheterna ska i princip själva kunna lösa de samordningsproblem som kan uppstå. Utgångspunkten i den nya organisationen är nämligen att ingen av myndighetscheferna ska vara överordnad den andra eller kunna besluta över den andra myndigheten, eftersom en sådan reglering inte går att förena med önskemålet att skapa två från varandra fristående myndigheter. Det är inte heller möjligt att på förhand kunna identifiera alla situationer som skulle kunna leda till oenighet mellan de två myndighetscheferna och där oenigheten skulle kunna bli så allvarlig att den kräver en författningsreglerad mekanism för ansvarsfördelning.

Mot den bakgrunden bör det överlåtas åt de två myndigheterna – ytterst genom deras chefer – att komma överens om en samarbetsordning på liknande sätt som kommittén föreslår. Regeringen delar dock remissinstansernas uppfattning att det kan finnas skäl att ha en tydligare ansvarsfördelning mellan myndighetscheferna än enbart sådana överenskommelser i de fall där de båda myndigheternas uppgifter sammanfaller. Skyldigheten för myndigheterna att samarbeta bör därför, som nyss nämnts, slås fast i polislagen. Myndighetschefernas ansvar bör också komma till tyd-

ligt uttryck i respektive myndighets instruktion. På detta sätt tydliggörs vilket ansvar myndighetscheferna har för att se till att samarbetet fungerar väl och att eventuella oenigheter mellan myndigheterna löses i samförstånd.

Prop. 2013/14:110

6 En ny organisation kräver delvis andra organisatoriska begrepp

Omorganisationen av polisen förutsätter att många av de begrepp som i dag används i lagar och förordningar för att beteckna myndigheter eller organ i den nuvarande polisorganisationen ersätts med de benämningar som ska användas i framtiden. Enbart ordet polismyndighet förekommer i olika böjningsformer i drygt 200 författningar. Ordet polisen används i dag, bl.a. i polislagen (1984:387), som ett kollektivt begrepp för att beteckna såväl polisväsendet som dess myndigheter och tjänstemännen som är anställda vid polisen. De myndigheter som omfattas är de 21 polismyndigheterna, Rikspolisstyrelsen och Säkerhetspolisen. Däremot anses Statens kriminaltekniska laboratorium, som tillhör polisväsendet men är en självständig myndighet, falla utanför begreppet polisen i dag. Det är därför nödvändigt att generellt se över vilka begrepp som används i lagstiftning som rör polisen. Polisorganisationskommittén har gjort en sådan genomgång och identifierat en rad begrepp som behöver ersättas.

6.1 Polisen, polis och polisväsendet

Regeringens förslag: Begreppen polisen och polis ska ersättas med Polismyndigheten eller polisman i de fall där det är uppenbart att det är något av dessa begrepp som regleringen avser. I vissa fall ska polisen ersättas med både Polismyndigheten och Säkerhetspolisen. Polisen ska dock behållas i ett fåtal författningar, medan begreppet polisväsendet ska utmönstras och ersättas med Polismyndigheten och, i förekommande fall, Säkerhetspolisen.

Kommitténs förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. Kommittén föreslår dock att det införs en legaldefinition av begreppet polisen och att det ska användas i större utsträckning än vad regeringen föreslår. Kommittén anser också att begreppet polisväsendet ska finnas kvar och föreslår ingen ändring av begreppet polispersonal.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser yttrar sig inte över förslagen i denna del. De remissinstanser som yttrar sig är i huvudsak positiva. *Länsstyrelsen i Västerbotten och Umeå Universitet* föreslår att begreppet polisman ska ersättas med ett mer könsneutralt begrepp. *Polismyndigheten i Norrbotten* framhåller när det gäller den i vissa delar nya innebörden av begreppet polisen att det är viktigt att det framgår tydligt om det är Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen som avses. *Säkerhetspolisen* är positiv till förslagen men anser att det finns skäl att i större

Skälen för regeringens förslag

Någon legaldefinition av begreppet polisen införs inte

Begreppet polisen kommer även efter omorganisationen att omfatta både Polismyndigheten och Säkerhetspolisen. Statens kriminaltekniska laboratorium kommer också att ingå, eftersom laboratoriet efter omorganisationen ska utgöra en del av Polismyndigheten. Kommittén bedömer att det finns behov av att förtydliga vad som efter omorganisationen avses med polisen och föreslår därför att det i polislagen ska anges att Polismyndigheten och Säkerhetspolisen tillsammans utgör polisen. Det innebär att kommittén föreslår en legaldefinition. Kommittén har dock inte angett något skäl till varför polisens organisation behöver legaldefinieras.

Om man ska införa en legaldefinition av begreppet polisen förutsätter det enligt regeringens mening att det finns ett tydligt behov av en sådan definition, eller att den i varje fall skulle bidra till att regleringen blir väsentligt tydligare. I praktiken torde det sällan råda någon tvekan om vad som avses med polisen. Några praktiska tillämpningsproblem kan således inte befaras. En legaldefinition förutsätter också att begreppet är entydigt och att det i all författningstext kan ersättas med antingen Polismyndigheten eller i förekommande fall Säkerhetspolisen. Polismyndigheten bedriver dock även viss verksamhet vid Ekobrottsmyndigheten. Polisen används i dagens författningstext ömsom för att beteckna organisationen som helhet (dvs. polisväsendet utom Statens kriminaltekniska laboratorium), polismyndigheten, en polisman eller polismyndighetens alla anställda. Detta skapar, som kommittén framhåller, en otydlighet. Denna otydlighet bör dock i första hand angripas genom att man i respektive författning anger vad som avses i just det fallet. Regeringen anser därför inte att någon legaldefinition av begreppet polisen bör införas. Det finns dock skäl att i största möjliga utsträckning förtydliga i vilka fall polisverksamhet ska utövas av både Polismyndigheten och Säkerhetspolisen eller endera av dem, vilket innebär att ordet polisen bör ersättas i fler författningar än vad kommittén har föreslagit.

Polisen och polis ersätts av Polismyndigheten eller polisman

Begreppet polisen förekommer i cirka 70 författningar utöver polislagen. I många av dessa avser regleringen polismyndigheterna, medan det i andra avser polisman. För tillämparen är det viktigt att rätt begrepp används. Polisen bör därför, som kommittén föreslår, i förtydligande syfte ersättas med Polismyndigheten eller polisman i de fall där det är uppenbart att det är något av dessa begrepp som regleringen avser. Det sistnämnda gäller särskilt i de fall man hänvisar till polisens våldsbefogenheter enligt 10 § polislagen.

I några författningar är det dock nödvändigt att behålla begreppet polisen. Här kan som exempel nämnas tryckfrihetsförordningen, polislagen och polisdatalagen (2010:361). Att i bl.a. dessa författningar ersätta polisen med något annat ord som ska ge uttryck för samma sak, nämligen den samlade polisorganisationen, bidrar inte till en ökad tydlighet. Be-

greppet polisen bör således enligt regeringens uppfattning finnas kvar i ett fåtal författningar även efter omorganisationen, men förbehållas de fall där det är nödvändigt att använda en kort benämning som täcker hela polisorganisationen eller där det av något annat skäl inte är möjligt att ersätta polisen med något annat.

En särskild fråga är vad som bör gälla för polisens utlandsstyrka. Det finns bestämmelser om polisens utlandsstyrka i lagen (1999:568) om utlandsstyrkan inom Försvarsmakten. Lagen har upphävts och ersatts av lagen (2010:449) om Försvarsmaktens personal vid internationella militära insatser. Enligt en övergångsbestämmelse till den nya lagen gäller dock den gamla lagen fortfarande i tillämpliga delar för den som tjänstgör i polisens utlandsstyrka. I 1 a § i den gamla lagen föreskrivs att vissa bestämmelser i lagen ska tillämpas för den som tjänstgör utomlands i polisens utlandsstyrka. Med hänsyn till att regleringen av utlandsstyrkan till stora delar finns i en upphävd lag bör, som *Lagrådet* föreslår, beteckningen Polisens utlandsstyrka behållas till dess att regleringen av utlandsstyrkan ses över.

I ett antal författningar används ordet polis för att ange vem som har vissa uppgifter och befogenheter. Det kan syfta på en polisman, polismyndigheten eller i vissa fall polisen som organisation. Betydelsen växlar och innebörden i det enskilda fallet kan endast avgöras med ledning av sammanhanget. I de författningar där ”polis” avser polismyndigheterna eller polisman bör det, som kommittén föreslår, ersättas med Polismyndigheten eller polisman, beroende på vad som avses.

I några få författningar används begreppet polispersonal när det i själva verket är polismän som åsyftas. Kommittén föreslår inga ändringar i dessa bestämmelser. Regeringen anser att polispersonal i dessa fall bör ersättas med polisman. I motsats till *Lagrådet* anser regeringen att ändringen från polispersonal till polismän i 11 § lagen (1979:1088) om gränsövervakningen i krig inte medför någon saklig förändring.

Länsstyrelsen i Västerbotten och *Umeå universitet* föreslår att polisman ersätts med ett enligt deras mening mer könsneutralt begrepp, exempelvis ”en polis”, ”enskild polis” eller ”polisperson”.

Det är enligt regeringens mening viktigt att det inte råder någon tvekan om vem som på statens vägnar har rätt att bl.a. utöva våld mot medborgare. I dag definieras dessa tjänstemän i 1 kap. 4 § polisförordningen (1998:1558) genom användningen av begreppet polisman. Polisman används som beteckning på såväl män som kvinnor inom polisen som har en viss utbildning, funktion och tjänstställning. Eftersom det är viktigt att ha ett stringent begrepp i lagtext, begreppet polisman är vedertaget och kommittén inte heller har diskuterat några alternativ finns det inte något skäl att byta ut det.

Eftersom det kommer att finnas polismän vid såväl Polismyndigheten som Säkerhetspolisen behöver även Säkerhetspolisen nämnas i sådana bestämmelser som innehåller en rätt eller en skyldighet för myndigheten att t.ex. ompröva en polismans beslut. Det finns även skäl att utöver Polismyndigheten nämna Säkerhetspolisen i författningar som reglerar befogenheter eller uppgifter som ankommer på båda myndigheterna.

Kommittén anser att begreppet polisväsendet kan behållas i författningstext. Polisväsendet omfattar dels de 21 polismyndigheterna, Rikspolisstyrelsen och Säkerhetspolisen, dels Statens kriminaltekniska laboratorium. Polisväsendet används i drygt tio lagar.

Som tidigare nämnts ska Statens kriminaltekniska laboratorium ingå i den nya Polismyndigheten. I framtiden kommer därmed polisen (Polismyndigheten och Säkerhetspolisen) att vara synonymt med polisväsendet. Regeringen anser att det inte finns några bärande skäl att använda två olika begrepp för samma sak. Polisväsendet bör därför utmönstras ur författningstext. Det bör i en lag ersättas med polisman och i övriga med Polismyndigheten och, i förekommande fall, Säkerhetspolisen.

6.2 Polismyndighet, polisstyrelse, polisdistrikt, polisnämnd, länspolismästare och polischef

Regeringens förslag: Begreppet polismyndighet ska ersättas med Polismyndigheten. Polisstyrelse, polisdistrikt, polisnämnd, länspolismästare och polischef ska utmönstras ur lagtext och vid behov ersättas med Polismyndigheten.

Kommitténs förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser yttrar sig inte över förslagen. De remissinstanser som yttrar sig är genomgående positiva till förslagen. *Försvarsmakten* framför vissa synpunkter på hur de nya begreppen ska uppfattas i förhållande till regleringen om militärpolis.

Skälen för regeringens förslag

Polismyndighet ersätts med Polismyndigheten

Begreppet polismyndighet används i dag i ett mycket stort antal författningar. I de bestämmelser som innehåller ett icke preciserat polismyndighetsbegrepp, dvs. enbart ordet polismyndighet i olika böjningsformer, bör det ersättas med Polismyndigheten. Regeringen anger i avsnitt 6.3 vad som bör gälla för Statens kriminaltekniska laboratorium, som ska ingå i den nya Polismyndigheten. I avsnitt 7.1.1 behandlas frågan hur regleringen bör utformas i de fall där det finns ett geografiskt preciserat begrepp som ”närmaste polismyndighet” eller ”polismyndigheten på orten”.

Polisstyrelsen, polisdistrikt, polisnämnd, länspolismästare och polischef utmönstras

I den nya riksomfattande polisorganisationen bör inte längre uttrycket den lokala polisorganisationen användas i lagtext. Det bör därför ersättas med Polismyndigheten.

För ledningen av varje polismyndighet finns det i dag en polisstyrelse som består av polischefen och ett antal övriga ledamöter som regeringen utser. Eftersom den nya Polismyndigheten kommer att organiseras på annat sätt än de nuvarande polismyndigheterna kommer det inte att fin-

nas några polisstyrelser i framtiden. Därmed bör detta begrepp antingen utmönstras eller ersättas med Polismyndigheten.

Polisdistriktet är polismyndighetens geografiska verksamhetsområde. Varje län utgör i dag ett polisdistrikt och i varje distrikt finns en polismyndighet som ansvarar för verksamheten där. Polismyndigheten kommer att ha hela landet som verksamhetsområde och det finns därför inte längre något behov av begreppet polisdistrikt. Det bör i förekommande fall ersättas med Polismyndigheten.

I 3 § lagen (1943:881) om polisens ställning under krig finns bestämmelser om avlöning till en polisman som deltar i rikets försvar. Bestämmelsen, som inte har ändrats sedan lagen tillkom 1943, synes utgå från förhållandena före polisens förstatligande 1965 då polisen inte bara hade staten som huvudman. Både det andra stycket i den paragrafen, där begreppet polisdistrikt förekommer, och bestämmelsen i övrigt bör mot den bakgrunden upphävas.

I lagen (1981:324) om medborgarvittnen, där i dag både polisstyrelse och polisdistrikt nämns, krävs dock någon form av precisering. I 1 och 4 §§ anges att en kommun får utse trovärdiga personer att som medborgarvittnen följa polisens arbete inom det polisdistrikt som kommunen tillhör. Bestämmelser om medborgarvittnenas tjänstgöring meddelas av kommunen efter samråd med polisstyrelsen. Om en annan kommun inom polisdistriktet utsett medborgarvittnen ska samråd även ske med denna. I den kommande organisationen utan polisdistrikt måste en annan geografisk anknytning för denna verksamhet skapas. Verksamheten med medborgarvittnen bör ges samma förutsättningar i framtiden. Eftersom indelningen i polisdistrikt i dag sammanfaller med indelningen i län kan detta, som kommittén föreslår, lättast åstadkommas genom att polisdistrikt ersätts med län i lagen om medborgarvittnen. Den indelningen är också naturlig för en kommun.

Enligt 5 a § polislagen får en polisstyrelse inrätta en eller flera polisenämnder för att under styrelsen leda polismyndigheten inom den eller de delar av polisdistriktet som styrelsen bestämmer. Bestämmelsen bör som kommittén föreslår upphävas, vilket innebär att polisenämnd utmönstras.

Med polischef avses i dag en länspolismästare som är chef för en polismyndighet. Den nya polisorganisationen kommer att ledas av en chef, rikspolischefen, och det finns därför inte längre något behov av behålla polischef och länspolismästare i författningstext. Vilka tjänstebestämmelser som kommer att finnas i framtiden kommer vid behov att regleras på lägre föreskriftsnivå.

Ett synonymt uttryck, nämligen ”chefen för polismyndigheten”, används i 2 kap. 21 § ordningslagen (1993:1617). Där anges att chefen för polismyndigheten, liksom andra personer som myndigheten utser att närvara, ska ha fritt tillträde till allmänna sammankomster och offentliga tillställningar. Bestämmelsen bör, som kommittén föreslår, ändras så att de personer som Polismyndigheten utser ska ha fritt tillträde.

Behöver några nya begrepp införas?

Redovisningen av vilka begrepp som bör utmönstras väcker frågan om det finns behov av att införa några nya motsvarande begrepp i de berörda lagarna. Som framgår av avsnitt 4.3 pågår, parallellt med detta lagstift-

Prop. 2013/14:110 ningsärende, arbetet med att genomföra den nya polisorganisationen. Genomförandekommittén har i två inriktningsbeslut bl.a. bestämt att det inom Polismyndigheten ska finnas polisregioner och att dessa i sin tur ska delas in i polisområden.

Mot bakgrund av att ett av syftena med omorganisationen är att skapa en större flexibilitet genom att Polismyndigheten själv till stor del får bestämma sin organisation, ser regeringen med några få undantag (se avsnitt 5.1, 6.3 och 6.4) inget behov av att nu i lag införa nya begrepp som ersätter de som utmönstras.

Regleringen avseende militärpolisen

Försvarsmakten uppger att den uppfattar regleringen i förordningen (1980:123) med reglemente för militärpolisen (militärpolisförordningen) så att i princip alla befogenheter som tillkommer en polisman som är verksam hos en polismyndighet också kan eller ska tillämpas av en militärpolisman. I ett fall där en militärpolisman, med stöd av en befogenhet som gäller för en polisman, exempelvis har omhändertagit en person, kan den tillämpliga författningen föreskriva att "polisen" ska sörja för den omhändertagne på ett visst sätt. Försvarsmakten uppfattar att en sådan skrivning även träffar militärpolisens verksamhet, och då i formell mening avser Försvarsmakten och dess militärpolisorganisation. Detta bör enligt Försvarsmakten beaktas vid utformningen av de definitioner som eventuellt kommer att läggas fast i ändringar av polislagen. När det däremot i en författning anges att "polismyndighet" har en viss befogenhet eller ska utföra en viss åtgärd bör en sådan reglering enligt Försvarsmakten i de flesta fall utesluta Försvarsmaktens militärpolisorganisation och de militärpolismän som är knutna till denna.

Som framgår av avsnitt 6.1 avser regeringen inte att införa någon legaldefinition av begreppet polisen. Omorganisationen av polisen medför inte några förändringar för militärpolisen. Däremot väcker den frågan om det finns behov av att, utöver vad kommittén föreslår, komplettera några författningar med bestämmelser som tydliggör att det, utöver Polismyndigheten och Säkerhetspolisen, kan finnas andra myndigheter som berörs av regleringen. Regeringen kan konstatera att så är fallet. Försvarsmaktens synpunkter på behovet av ändringar i lagen (1976:511) om omhändertagande av berusade personer behandlas i avsnitt 6.6.3.

6.3 Statens kriminaltekniska laboratorium

Regeringens förslag: Verksamheten vid Statens kriminaltekniska laboratorium ska fortgå på samma sätt som i dag efter omorganisationen. Laboratoriet ska nämnas i författningstext, men benämningen ska vara Nationellt forensiskt centrum.

Kommitténs förslag överensstämmer inte med regeringens. Kommittén föreslår att Statens kriminaltekniska laboratorium utmönstras som begrepp i författningstext.

Remissinstanserna: Remissinstanserna yttrar sig inte särskilt över förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Statens kriminaltekniska laboratorium är en myndighet som framför allt utför forensiska undersökningar som föranleds av misstanke om brott. Om laboratoriets utrustning och förhållandena i övrigt medger det, får även andra undersökningar utföras. Laboratoriet ska inom sitt verksamhetsområde bedriva forensisk forskning samt samla, bearbeta och offentliggöra resultat inom verksamhetsområdet. I dag är Rikspolisstyrelsen chefsmyndighet för laboratoriet.

Som tidigare nämnts ska laboratoriet ingå i den nya Polismyndigheten som en nationell avdelning. Verksamheten ska vara densamma i den nya organisationen som i dag. Laboratoriet kommer då att ha huvudansvaret för den forensiska processen inom Polismyndigheten. Kommittén föreslår att benämningen Statens kriminaltekniska laboratorium ska utmönstras ur författningstext. Av avsnitt 5.1 och 8.4 framgår att det även efter omorganisationen finns behov av att ange Statens kriminaltekniska laboratorium i viss författningstext. Avdelningen ska dock i den nya organisationen benämnas Nationellt forensiskt centrum (dir. 2013:121).

6.4 Rikspolisstyrelsen ersätts med Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen

Regeringens förslag: Rikspolisstyrelsen ska utmönstras och i huvudsak ersättas med Polismyndigheten. I ett antal författningar ska Säkerhetspolisen anges vid sidan av Polismyndigheten och i några fall ska Rikspolisstyrelsen ersättas med Säkerhetspolisen.

Rikskriminalpolisen ska utmönstras och ersättas med Polismyndighetens nationella operativa avdelning.

Kommitténs förslag överensstämmer med regeringens. Kommittén föreslår inte i samma utsträckning som regeringen att Säkerhetspolisen ska pekas ut i lag.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser yttrar sig inte över förslagen. De remissinstanser som yttrar sig är i huvudsak positiva till förslagen. *Polismyndigheten i Norrbotten* anser att det är viktigt att det framgår tydligt om det är Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen som avses. *Säkerhetspolisen* är positiv till förslagen men anser att Säkerhetspolisen bör nämnas i större utsträckning när myndigheten avses, för att minska behovet av att använda 7 § andra stycket polislagen. På sikt bör det övervägas om den bestämmelsen kan ersättas av uttryckliga regler som anger i vilken utsträckning en viss bestämmelse är tillämplig på Säkerhetspolisen. *Datainspektionen* anser att det bör analyseras om det i vissa fall – i lag eller förordning – bör anges var inom Polismyndigheten som en viss funktion ska finnas. Flera remissinstanser, bland dem *Datainspektionen* och *Försvarsunderrättelsesdomstolen*, påpekar att kommittén inte föreslår någon ändring i den s.k. signalspaningslagen.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser yttrar sig inte särskilt i denna del men tillstyrker eller har inget att invända mot promemorians lagändringar.

Rikspolisstyrelsen upphör

Rikspolisstyrelsen är i dag central förvaltningsmyndighet för polisväsendet. Till Rikspolisstyrelsen hör Säkerhetspolisen, Rikskriminalpolisen och Polishögskolan. Vidare är Rikspolisstyrelsen chefsmyndighet för Statens kriminaltekniska laboratorium. Benämningen Rikspolisstyrelsen förekommer i drygt 190 författningar. Med hänsyn till att Rikspolisstyrelsen upphör i samband med omorganisationen måste benämningen utmönstras. I flertalet författningar kan den ersättas med Polismyndigheten. För vissa författningar krävs emellertid närmare överväganden om vilken myndighet som ska fullgöra uppgifterna i framtiden. I fråga om vissa uppgifter som faller inom Polismyndighetens verksamhetsområde fordras också överväganden om det, exempelvis med hänsyn till internationella åtaganden, krävs någon ytterligare precisering av var inom myndigheten frågan ska hanteras. Regeringen återkommer till den frågan i avsnitt 6.5.

Rikspolisstyrelsens uppgifter delas upp mellan Polismyndigheten och Säkerhetspolisen

När Rikspolisstyrelsen upphör och Säkerhetspolisen ombildas till en fristående myndighet måste de uppgifter som i dag ankommer på Rikspolisstyrelsen fördelas mellan Polismyndigheten och Säkerhetspolisen. I vissa fall ska dock uppgifterna fullgöras av båda myndigheterna.

En utgångspunkt för omorganisationen är att inga förändringar ska göras i arbetsfördelningen mellan Polismyndigheten och Säkerhetspolisen. Kommittén föreslår att det i ett antal författningar ska anges om det är Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen som avses. *Säkerhetspolisen* anser att den bör nämnas i större utsträckning än vad kommittén föreslår.

Regeringen delar den uppfattning som *Polismyndigheten i Norrbotten* ger uttryck för, nämligen att det i största möjliga utsträckning bör gå att direkt i författning utläsa vilka uppgifter som Polismyndigheten respektive Säkerhetspolisen har. Detta är utgångspunkten för regeringens förslag.

Redan i dag anges Säkerhetspolisen i ett trettiotal författningar. I dessa behövs inga ändringar. Däremot blir det nödvändigt att klargöra när både Polismyndigheten och Säkerhetspolisen ska fullgöra uppgifter eller ha befogenheter som i dag tillkommer Rikspolisstyrelsen. För att i så stor utsträckning som möjligt tydliggöra när det är Säkerhetspolisen eller Polismyndigheten som avses, föreslår regeringen att Säkerhetspolisen pekas ut i fler författningar än vad som föreslås i betänkandet. Härigenom får *Säkerhetspolisens* remissynpunkter anses tillgodosedda.

I några fall bör Rikspolisstyrelsen ersättas med enbart Säkerhetspolisen. Som exempel kan nämnas vissa bestämmelser i säkerhetsskyddslagen (1996:627), där Rikspolisstyrelsens uppgifter i dag fullgörs av Säkerhetspolisen.

Inom Rikspolisstyrelsen finns utöver Säkerhetspolisen bara en enhet som nämns i lag, nämligen Rikskriminalpolisen. Den anges som ett av organen som har rätt att inrikta signalspaning enligt 4 § lagen (2008:717) om signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet. Begreppet Rikskriminalpolisen bör därför, som föreslås i promemorian, utmönstras och

ersättas med benämningen på motsvarande enhet i den nya organisationen, nämligen Polismyndighetens nationella operativa avdelning. Härigenom tillgodoses de synpunkter som bl.a. *Datainspektionen* och *Försvarsunderrättelsesdomstolen* lämnat beträffande den lagen.

Med anledning av Datainspektionens synpunkt att det bör analyseras om det finns skäl att i författning ange var inom Polismyndigheten en viss uppgift ska fullgöras vill regeringen framhålla att kommittén har analyserat den frågan. Som framgår av det följande avser regeringen att i vissa fall återkomma med en sådan precisering på lägre författningsnivå.

Tillämpningen av nuvarande 7 § andra stycket polislagen

När Säkerhetspolisen ombildas till en fristående myndighet behöver 7 § andra stycket polislagen ändras. Enligt dess nuvarande lydelse ska, när Rikspolisstyrelsen leder polisverksamhet, vad som i lag eller annan författning föreskrivs om polismyndighet i tillämpliga delar gälla även Rikspolisstyrelsen. Detta innebär med nuvarande ordning, där Säkerhetspolisen och Rikskriminalpolisen utgör organisatoriska delar av Rikspolisstyrelsen, att vad som i lag eller annan författning föreskrivs om polismyndighet i tillämpliga delar även gäller när Säkerhetspolisen eller Rikskriminalpolisen leder polisverksamhet. För Rikskriminalpolisens del förlorar frågan aktualitet när den inordnas i Polismyndigheten.

Säkerhetspolisen kommer däremot även efter ombildningen att ha behov av polisiära befogenheter, t.ex. för att genomföra förundersökningar. Bestämmelsen kan därför inte upphävas. Eftersom Säkerhetspolisen efter den 1 januari 2015 inte kommer att vara en del av den nya Polismyndigheten måste Säkerhetspolisen uttryckligen anges i den bestämmelse som motsvarar 7 § andra stycket polislagen.

En nackdel med bestämmelsen är att uttrycket ”leda polisverksamhet” inte gör att man med säkerhet på förhand kan avgöra vilka bestämmelser om polismyndighets befogenheter som är avsedda att tillämpas av Säkerhetspolisen. Det bör dock framhållas att bestämmelsen har tillämpats i snart 30 år, är väl inarbetad och att den inte har ifrågasatts i den praktiska tillämpningen. *Säkerhetspolisen* framhåller att den delar kommitténs uppfattning att det på sikt bör övervägas om regleringen i nuvarande 7 § andra stycket polislagen kan ersättas av uttryckliga regler i respektive författning som anger i vilken omfattning en viss bestämmelse är tillämplig på Säkerhetspolisen. För att begränsa behovet av att tillämpa bestämmelsen i fråga föreslår kommittén att det i vissa författningar, främst av administrativ karaktär, uttryckligen bör anges om de är tillämpliga på Säkerhetspolisen. Det gäller t.ex. vissa registerförfattningar. Regeringen anser att det i ytterligare några författningar bör anges att en viss bestämmelse också gäller för Säkerhetspolisen.

Regeringens förslag innebär sammantaget att behovet av att tillämpa den bestämmelse som motsvarar 7 § andra stycket polislagen minskar kraftigt jämfört med dagens reglering. Det finns däremot inte beredningsunderlag för att i detta lagstiftningsärende ta ställning till om bestämmelsen kan tas bort helt.

6.5 Särskilda överväganden beträffande polisens internationella samverkan

6.5.1 Regleringen av polisens internationella samarbete

Regeringens förslag: Rikspolisstyrelsens uppgifter i det internationella samarbetet ska övertas av Polismyndigheten.

Kommitténs förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna yttrar sig inte särskilt i denna fråga.

Skälen för regeringens förslag: Polisens internationella samarbete bygger i stor utsträckning på internationella överenskommelser och EU-rättsakter. Regleringen finns i stor utsträckning i lag.

När polisen nu omorganiseras är utgångspunkten att det internationella samarbetet inte ska påverkas. Rikspolisstyrelsen spelar en viktig roll i detta samarbete, eftersom styrelsen i stor utsträckning har pekats ut som den myndighet till vilken utländska myndigheter ska vända sig för att aktualisera samarbete. Att just Rikspolisstyrelsen pekas ut beror i många fall på att överenskommelserna ställer krav på att det ska finnas en tydligt utpekad myndighet, normalt på central nivå, som dygnet runt kan ta emot framställningar och besvara förfrågningar. En sådan funktion finns hos Rikskriminalpolisen. I andra fall pekas Rikspolisstyrelsen ut därför att det vid den myndigheten finns en specialistfunktion som har till uppgift att ta emot och bearbeta information inom ett särskilt område. Ett exempel är Finanspolisen, som är den enhet som bl.a. tar emot viss information från finansiella företag och från motsvarande polisiära enheter i andra stater.

Även Säkerhetspolisen har ett omfattande internationellt samarbete. I motsats till det internationella samarbete som bedrivs inom polisen i övrigt är dock detta samarbete normalt inte författningsreglerat. När det i det följande talas om Rikspolisstyrelsens internationella samarbete avses inte Säkerhetspolisens verksamhet.

När Rikspolisstyrelsen upphör blir det, som framgår av avsnitt 6.4, nödvändigt att ange vilken myndighet som ska överta de uppgifter som styrelsen har i dag. Regeringen anser i likhet med kommittén att principen bör vara att Polismyndigheten ska överta de internationella uppgifter som i dag ligger på Rikspolisstyrelsen. I de fall där det i en internationell överenskommelse eller en EU-rättsakt ställs krav på att det ska finnas en viss utpekad myndighet som utländska myndigheter kan vända sig till bör, som kommittén föreslår, Polismyndigheten pekas ut i stället för Rikspolisstyrelsen. Utgångspunkten bör, på samma sätt som i dag, vara att funktionerna som kontaktpunkt i största möjliga utsträckning samlas på ett ställe i organisationen. Enligt regeringens mening behöver dock frågan om var inom myndigheten arbetsuppgifterna bör fullgöras inte regleras i lag utan detta kan göras på lägre författningsnivå.

Det kan dock finnas skäl att i några fall överväga om det krävs undantag från huvudprincipen att Polismyndigheten ska fullgöra uppgifterna i framtiden. Vidare krävs överväganden om vilken myndighet som ska pekas ut i författningar som använder begreppet ”behörig myndighet”.

Regeringens förslag: I lagen om internationellt polisiärt samarbete ska i vissa paragrafer begreppen svensk polismyndighet, behörig svensk polismyndighet, behörig svensk myndighet och svensk polismyndighet på orten ersättas med Polismyndigheten och i förekommande fall Säkerhetspolisen. I de paragrafer där begreppet behörig svensk myndighet kan avse även någon annan myndighet än Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen ska det behållas.

Kommitténs förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. Kommittén föreslår dock ingen ändring av begreppet behörig svensk myndighet i 10 § andra stycket lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete. Kommittén föreslår att begreppet svensk polismyndighet på orten i 9 § ersätts med benämningen på den polisregion som Skåne kommer att tillhöra samt att Polismyndighetens huvudkontor eller den polisregion huvudkontoret i ett enskilt fall bestämmer beslutar om gränsöverskridande övervakning. Kommittén behandlar inte frågan om Säkerhetspolisen behöver anges i någon bestämmelse.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser yttrar sig inte särskilt över förslagen i denna del. *Säkerhetspolisen* anför att eftersom Säkerhetspolisen är en myndighet som får besluta om gränsöverskridande övervakning bör myndigheten läggas till i 11 § i lagen.

Skälen för regeringens förslag

Uttrycket behörig myndighet

Lagen om internationellt polisiärt samarbete innehåller bestämmelser om dels Schengensamarbetet, dels polisiärt samarbete i Öresundsregionen, dels samarbete enligt Prümrådsbeslutet. När det gäller att avgöra vilka begrepp som ska ersätta begreppen Rikspolisstyrelsen och de specificerade polismyndighetsbegreppen som förekommer i denna lag måste hänsyn tas till de internationella åtaganden som bestämmelserna grundas på.

I lagen används – med viss variation – uttrycket behörig myndighet (behörig myndighet, behörig svensk myndighet, behörig polismyndighet). Behörig myndighet kan med dagens reglering vara Rikspolisstyrelsen, polismyndigheterna och Kustbevakningen (om Rikspolisstyrelsen har överlämnat ärendet dit). I den framtida organisationen kommer Polismyndigheten, Säkerhetspolisen och Kustbevakningen att, beroende på vilken åtgärd som är aktuell, kunna vara behörig myndighet.

Det bör om möjligt anges vilken myndighet som är behörig

Eftersom uttrycket behörig myndighet har olika innebörd i snarlika situationer är regleringen svårtillämpad. Samtidigt har den fördelar, eftersom reglerna inte behöver ändras i samma utsträckning som om man i varje enskild bestämmelse namnger en eller flera myndigheter. Uttrycket behörig myndighet bör dock endast användas i de bestämmelser där det är fråga om fler än två myndigheter.

Kommittén föreslår att lagen ändras så att Polismyndigheten anges i stället för en svensk polismyndighet i de fall där Polismyndigheten är ensam behörig myndighet. Regeringen delar kommitténs uppfattning att

Prop. 2013/14:110 det så långt möjligt bör anges i lagen när en viss myndighet är ansvarig. Ett exempel på en sådan bestämmelse är 8 §, där det anges att en person som har omhändertagits av en utländsk tjänsteman får tas i förvar av en svensk polismyndighet. Mot bakgrund av att det i dessa fall även kan vara fråga om brott inom Säkerhetspolisens ansvarsområde bör både Polismyndigheten och Säkerhetspolisen anges i paragrafen.

I 9 § lagen anges att danska polismän på svenskt territorium på Öresundsförbindelsen har samma befogenheter att ingripa mot hot mot den allmänna ordningen och säkerheten som svenska polismän har enligt lag eller annan författning. Om en dansk polisman vidtar en sådan åtgärd ska svensk polismyndighet på orten omedelbart underrättas. Åtgärden får pågå till dess att en behörig svensk myndighet övertar genomförandet eller begär att den ska avbrytas. I förarbetena till lagen anges som skäl för att behörig svensk polismyndighet på orten ska underrättas att den svenska myndigheten – som i dessa fall normalt inte har kännedom om att de danska polismännen befinner sig på svenskt territorium – ska ha det operativa ledningsansvaret för hur åtgärden utförs (prop. 1999/2000:64 s. 170). Att en svensk myndighet övertar genomförandet av en åtgärd innebär att de svenska polismän som kommer till platsen inte bara övertar ansvaret för hur åtgärden utförs, utan också i praktiken utför åtgärden i alla delar.

Dagens reglering innebär att Polismyndigheten i Skåne ska underrättas. Kommittén föreslår att underrättelse enligt 9 § lagen ska riktas till den polisregion i vilken det som i dag är Skåne polisdistrikt kommer att ingå. Enligt beslut av Genomförandekommittén (se avsnitt 4.3) kommer Polisregion Syd att ansvara för polisverksamheten inom Kronobergs län, Kalmar län, Blekinge län och Skåne län. Malmö ska vara huvudort för polisregion Syd.

Det finns sakliga skäl för den ordning som kommittén föreslår. Regeringen anser dock att det inte i lag bör slås fast att en viss utpekad polisregion ska underrättas. Den enhet inom Polismyndigheten som ska underrättas kan pekas ut på lägre föreskriftsnivå. Det svensk-danska avtalet om polisiärt samarbete i Öresundsregionen hindrar inte en sådan lösning, eftersom det i artikel 6 i avtalet endast anges att avtalspartens myndigheter ska underrättas om vilken myndighet som avses. Regeringen anser därför att 9 § lagen bör ändras så att uttrycken svensk polismyndighet på orten och behörig svensk myndighet ersätts med Polismyndigheten.

I 10 § andra stycket lagen anges att danska polismän på svenskt territorium på Öresundsförbindelsen får inleda förföljande. De ska i ett sådant fall omedelbart anhålla om bistånd av en behörig svensk myndighet. Polismyndigheten är den enda myndigheten som kan bistå vid ett sådant omedelbart förföljande och är således ensam behörig myndighet. Regeringen anser därför, till skillnad från kommittén, att uttrycket behörig svensk myndighet här bör ersättas med Polismyndigheten.

Gränsöverskridande övervakning

Gränsöverskridande övervakning aktualiseras om polisen i en Schengenstat, som ett led i en pågående utredning om brott, övervakar (skuggar) en misstänkt person och den personen ger sig in på en annan Schengenstats territorium. Under de förutsättningar som anges i Schengenkonventionen får de polismän och därmed jämställda tjänstemän som utför

övervakningen fortsätta den även på den mottagande statens område (prop.1999/2000:64 s. 81). Prop. 2013/14:110

Enligt 4 § lagen ska samtycke till gränsöverskridande övervakning in på svenskt territorium som huvudregel inhämtas i förväg, dvs. innan gränsen överskrids. Begäran ska ställas till en av varje land utsedd centralmyndighet. Sverige har i samband med undertecknandet av avtalet om Sveriges anslutning till Schengenkonventionen anvisat Rikspolisstyrelsen som sådan centralmyndighet.

Kommittén föreslår att framställningar om samtycke till gränsöverskridande övervakning ska göras till Polismyndighetens huvudkontor eller till den polisregion som huvudkontoret i det enskilda fallet bestämmer. Kommittén föreslår också att Rikspolisstyrelsens uppgift att ta emot anmälningar och framställningar om bistånd vid gränsöverskridande övervakning utan föregående samtycke bör läggas på Polismyndighetens huvudkontor.

Med hänsyn till de internationella åtaganden Sverige har enligt särskilt Schengenkonventionen, där det ska finnas en tydligt utpekad myndighet med behörighet att bevilja eller vidarebefordra anmälningar och framställningar, bör det av författning tydligt framgå vem som har denna behörighet. Kommittén föreslår att beslutanderätten i fråga om gränsöverskridande övervakning ska läggas på Polismyndighetens huvudkontor och att anmälan eller framställning om gränsöverskridande övervakning endast ska kunna göras dit. Kommittén föreslår också att huvudkontoret ska kunna överlämna ärendet till den polisregion som enheten i det enskilda fallet bestämmer och att huvudkontoret även får överlämna ett sådant ärende till Kustbevakningen. Regeringen anser dock, av de skäl som angetts beträffande 9 §, att endast Polismyndigheten bör pekas ut i lagen, medan frågor om var inom myndigheten vissa beslutsfunktioner ska ligga och var anmälningar ska göras bör regleras på lägre föreskriftsnivå.

Gränsöverskridande övervakning förekommer även inom den verksamhet som Säkerhetspolisen bedriver och därför bör, som *Säkerhetspolisen* påpekar, även Säkerhetspolisen anges som behörig myndighet. Det innebär att Säkerhetspolisen, inom ramen för den polisverksamhet som den myndigheten bedriver, kan pröva frågor om gränsöverskridande övervakning och att en framställning om sådan övervakning får göras till Säkerhetspolisen.

Gränsöverskridande förföljande

Gränsöverskridande förföljande är ett mer ingripande förfarande än gränsöverskridande övervakning. En Schengenstats polismän får i vissa fall följa efter en flyende person över en landgräns in i en grannstat som är ansluten till Schengensamarbetet. Det huvudsakliga syftet med förföljandet ska vara att säkerställa ett utlämningsförfarande till den Schengenstat från vilken förföljandet startade (prop. 1999/2000:64 s. 81). Gränsöverskridande förföljande regleras i 5–8 §§ lagen.

När det gäller gränsöverskridande förföljande ställer Schengenkonventionen inget krav på att en på förhand utpekad myndighet i den mottagande staten ska fungera som kontaktpunkt för de utländska tjänstemännen. Däremot föreskriver det svensk-danska polissamarbetsavtalet i artikel 8.3

Prop. 2013/14:110 att danska polismän vid förföljande över Öresundsförbindelsen ska kontakta Polismyndigheten i Skåne.

I förarbetena till lagen framhålls bl.a. att när någon har avslöjats på bar gärning i färd med att begå ett brott, eller avtjänar fängelsestraff eller är häktad och har rymt, ligger det i sakens natur att det ofta är mycket bråttom. Regeringen ansåg mot denna bakgrund att de kontakter som ska föregå ett gränsöverskridande förföljande bör tas med den lokala polismyndigheten. Det överensstämmer med vad som föreskrivs i det svensk-danska polissamarbetsavtalet, nämligen att danska polismän när det gäller förföljande över Öresundsförbindelsen ska kontakta Polismyndigheten i Skåne. Dessa överväganden är alltså aktuella. Regeringen anser dock, av de skäl som angetts beträffande 9 §, att endast Polismyndigheten bör pekas ut i lagen, medan frågor om var inom myndigheten vissa beslutsfunktioner ska ligga bör regleras på lägre föreskriftsnivå.

Särskilt om regleringen i 11 och 15 §§ lagen

Vilken myndighet som är behörig att besluta om och vidta åtgärder vid gränsöverskridande övervakning och gränsöverskridande förföljande framgår av 15 § lagen. I korthet innebär bestämmelserna att

- Rikspolisstyrelsen tar emot, beviljar eller vidarebefordrar framställningar om föregående samtycke till gränsöverskridande övervakning,
- närmast berörd polismyndighet beslutar om gränsöverskridande förföljande, och
- berörd polismyndighet tar hand om kontakter som avser instruktioner för verksamheten, begäran om att denna ska upphöra och liknande.

Regleringen är i sin nuvarande utformning svåröverskådlig och behöver, som *Lagrådet* framhåller, förtydligas. Vissa redaktionella ändringar bör därför göras i paragrafen. Rikspolisstyrelsen bör ersättas med Polismyndigheten och, i förekommande fall, Säkerhetspolisen. ”Närmast berörd polismyndighet” bör bytas ut mot Polismyndigheten, i konsekvens med övriga ändringar i lagen, medan det på lägre föreskriftsnivå kan preciseras var inom myndigheten beslut kan fattas. Uttrycket ”berörda svenska polismyndigheter” bör ersättas med ”berörd svensk myndighet”, eftersom regleringen även omfattar Kustbevakningen. En motsvarande ändring bör göras i 11 §, eftersom även den paragrafen kan avse Kustbevakningen. Där bör alltså ”behöriga svenska polismyndigheter” ersättas med ”den behöriga svenska myndigheten”.

Andra kontakter med anledning av gränsöverskridande övervakning eller förföljande än de ovan angivna bör, på samma sätt som i dag äga rum direkt mellan de utländska tjänstemännen och den myndighet som är berörd.

Regeringens förslag: I lagen om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder ska Rikspolisstyrelsen ersättas med Polismyndigheten. Motsvarande ändringar ska göras i lagen om transitering av tredjelandsmedborgare.

Kommitténs förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Remissinstanserna yttrar sig inte särskilt över förslagen i denna del.

Skälen för regeringens förslag

Överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder

Lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder innehåller bestämmelser om överlämnande mellan medlemsstaterna i EU av den som ska lagföras för brott eller avtjäna en frihetsberövande påföljd. Lagen gäller i stället för utlämningslagstiftningen. Av 8 kap. 2 § lagen framgår att i vissa fall kan tillstånd beviljas att transportera den som ska utlämnas eller överlämnas till en annan stat genom Sverige. Rikspolisstyrelsen beviljar sådana tillstånd. Av förarbetena framgår att Rikspolisstyrelsen valts därför att styrelsen har ansvar för och överblick över de gränskontroller där frågan om transitering kan bli aktuell (prop. 2003/04:7 s. 151). Uppgiften bör i framtiden ankomma på Polismyndigheten. Mot bakgrund av de uttalanden som gjorts i förarbetena framstår det som nödvändigt att begränsa uppgiften att hantera dessa frågor till en nationell enhet inom Polismyndigheten. Detta kan dock regleras i förordning.

Lagen om transitering av tredjelandsmedborgare

Genom lagen (2005:754) om transitering av tredjelandsmedborgare har Sverige genomfört rådets direktiv 2003/110/EG av den 25 november 2003 om bistånd vid transitering i samband med återsändande med flyg. I lagen finns bestämmelser om transitering i samband med att en tredjelandsmedborgare, som har avvisats eller utvisats från en stat som är medlem i Europeiska unionen, eller från Island, Norge, Schweiz eller Liechtenstein, återsänds med flyg via Sverige. Enligt direktivet ska varje stat utse en centralmyndighet som bl.a. ska ta emot ansökningar om ledsagad eller icke-ledsagad transitering med flyg och om biståndsåtgärder i samband med det. Centralmyndigheten ska besluta om vilket bistånd som ska tillhandahållas.

Sverige har utsett Rikspolisstyrelsen till centralmyndighet. I förarbetena till lagen anger regeringen som skäl för detta att det framstår som mest ändamålsenligt att ansökningar om transitering ges in till den myndighet som har ansvar för och överblick över gränskontrollerna där transitering kan bli aktuell (prop. 2004/05:168 s. 16 f.). Vidare anføres att beslut om transitering bör fattas av den myndighet som har bäst förutsättning att snabbt kunna lämna tillstånd och bistå med de åtgärder som en transitering kan kräva. Rikspolisstyrelsen ansågs vara den myndighet som bäst motsvarar dessa krav.

Prop. 2013/14:110 Enligt regeringens mening bör Polismyndigheten utses till centralmyndighet med uppgift att ta emot ansökningar om transitering och om bistånd i samband med transitering. Polismyndigheten bör även besluta om tillstånd till transitering och om biståndsåtgärder. Av samma skäl som angetts när det gäller kontakter om den europeiska arresteringsordern bör Polismyndighetens uppgifter hanteras av en nationell enhet. Myndigheten ska i egenskap av centralmyndighet, som direktivet föreskriver, utse kontaktpunkter för alla relevanta transitflygplatser som kan kontaktas under hela den tid som transiteringen genomförs.

6.5.4 Lagar som syftar till att förhindra och utreda penningtvätt och finansiering av terrorism

Regeringens förslag: I två lagar som syftar till att förhindra och utreda penningtvätt och finansiering av terrorism ska Rikspolisstyrelsen ersättas med Polismyndigheten.

Kommitténs förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. Kommittén lämnar inget förslag till förtydligande i 4 kap. 6 § lagen om (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism (penningtvättslagen).

Remissinstanserna: *Säkerhetspolisen* är den enda remissinstans som yttrar sig särskilt över förslaget. Säkerhetspolisen har inget att invända mot förslaget att Polismyndigheten ska vara finansunderrättelseenhet men anser att Säkerhetspolisen, när den bedriver polisverksamhet gällande finansiering av terrorism, omfattas av begreppet Polismyndigheten och att uppgifter därför även ska lämnas till Säkerhetspolisen enligt 3 kap. 1 § fjärde stycket penningtvättslagen.

Skälen för regeringens förslag: Lagen (2008:99) om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1781/2006 om information om betalaren som ska åtfölja överföringar av medel innehåller bestämmelser som är avsedda att komplettera EG-förordningen med samma namn. Syftet med EG-förordningen är att förebygga, undersöka och upptäcka penningtvätt samt att förhindra finansiering av terrorism genom ökad spårbarhet av överföringar. Enligt 3 § lagen är Rikspolisstyrelsen den myndighet som enligt artikel 9.2 i EG-förordningen ska ta emot meddelanden från betalningsmottagarens betalningsleverantör om åtgärder som denne har vidtagit mot en betalningsleverantör som regelbundet underlåter att lämna nödvändig information om betalaren. Rikspolisstyrelsen är vidare den myndighet till vilken betalningsleverantörer enligt artikel 14 i EG-förordningen ska besvara förfrågningar som gäller den information om betalaren som åtföljer överföringar eller motsvarande uppgifter.

Penningtvättslagen har till syfte att förhindra att finansiell verksamhet och annan näringsverksamhet utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism. Enligt 3 kap. 1, 1 a och 6 §§ samt 4 kap. 6 § har Rikspolisstyrelsen uppgifter som innebär bl.a. att verksamhetsutövare vid misstanke om att en viss transaktion kan utgöra penningtvätt eller finansiering av terrorism ska lämna uppgifter till Rikspolisstyrelsen.

I båda dessa lagar har alltså Rikspolisstyrelsen ett antal uppgifter. Alla uppgifter är knutna till den verksamhet som Finanspolisen, som är en del av Rikskriminalpolisen, bedriver. Rikspolisstyrelsens uppgifter bör efter omorganisationen hanteras av samma polisiära enheter som i dag. Mot den bakgrunden bör ordet Rikspolisstyrelsen bytas ut mot Polismyndigheten i nyss nämnda paragrafer.

I 4 kap. 6 § penningtvättslagen anges när uppgifter ska gallras i sådana register som en verksamhetsutövare får föra enligt bestämmelserna i samma kapitel. Kommittén föreslår att Rikspolisstyrelsen ska ersättas med Polismyndigheten i bestämmelsen. Det är dock inte bara Polismyndigheten som kan besluta om att inte inleda eller att lägga ned en förundersökning om penningtvätt eller finansiering av terrorism. Detta kan även åklagare och Säkerhetspolisen göra och därför bör paragrafen arbetas om i förtydligande syfte.

Säkerhetspolisen väcker frågan hur den i den framtida organisationen ska kunna tillförsäkras tillgång till de uppgifter som rör terrorismfinansiering som i dag rapporteras till Finanspolisen. Säkerhetspolisen pekar särskilt på behovet av att med stöd av 3 kap. 1 § fjärde stycket penningtvättslagen kunna få alla uppgifter som behövs för en utredning om finansiering av terrorism. Säkerhetspolisen anser därför att även den bör pekas ut i den nu aktuella bestämmelsen.

Regleringen innebär tidigare att Rikspolisstyrelsen (Finanspolisen) fick ställa frågor till verksamhetsutövare inom den finansiella sektorn, exempelvis en bank, med anledning av att verksamhetsutövaren till Rikspolisstyrelsen gett in en rapport om misstänkta transaktioner. Paragrafen ändrades 2009, i samband med att den nya penningtvättslagen infördes, på så sätt att Finanspolisen gavs rätt att ställa frågor till verksamhetsutövare även utan föregående rapportering. Finanspolisen kan således i dag ställa frågor som föranleds av uppgifter av exempelvis underrättelsekaraktär som härrör från andra än verksamhetsutövaren, varvid denne är skyldig att besvara frågorna (prop. 2008/09:70 s. 117). Frågerätten i 3 kap. 1 § fjärde stycket penningtvättslagen bryter således tystnadsplikten i bl.a. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

Kravet på medlemsstaterna enligt artikel 21 i Europaparlamentets och Rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism (tredje penningtvättsdirektivet) är att det i varje stat ska finnas en särskild central finansunderrättelseenhet. Enheten ska centralt ansvara för att ta emot, begära, analysera samt till behöriga myndigheter sprida uppgifter som gäller möjlig penningtvätt eller finansiering av terrorism. Den ska ges tillräckliga resurser och ha direkt eller indirekt tillgång till de finansiella och administrativa uppgifter som behövs.

Det har alltsedan det infördes regler om penningtvätt varit Finanspolisen som haft rollen som finansunderrättelseenhet i Sverige. Finanspolisen har till uppgift att centralt ta emot de rapporter som ges in samt att bearbeta dessa uppgifter för vidarebefordran till berörda myndigheter. I förarbetena till lagen framhålls beträffande enhetens uppgift att sprida information till andra myndigheter att någon särskild reglering om detta inte krävs, eftersom den följer av allmänna bestämmelser om myndigheters skyldigheter (prop. 2008/09:70 s. 127 f.).

Prop. 2013/14:110 I den nya polisorganisationen kommer Finanspolisen att vara en del av Polismyndigheten. Mot bakgrund av de EU-rättsakter som ligger till grund för den svenska lagstiftningen, och att någon skillnad gentemot dagens ordning inte är avsedd när det gäller fördelningen av arbetsuppgifter mellan Polismyndigheten och Säkerhetspolisen, anser regeringen att den i 3 kap. 1 § penningtvättslagen förskrivna frågerätten även i fortsättningen enbart ska tillkomma den centrala finansunderrättelseenheten. Säkerhetspolisen kommer på samma sätt som i dag att få del av de rapporter Finanspolisen sammanställer i frågor som rör Säkerhetspolisens verksamhetsområde. Vid behov kan Säkerhetspolisen, liksom i dag, framställa önskemål hos Finanspolisen om att en förfrågan till viss verksamhetsutövare ska göras. Regeringen delar således kommitténs uppfattning att Säkerhetspolisen inte bör anges i 3 kap. 1 § penningtvättslagen.

I propositionen En effektivare kriminalisering av penningtvätt (prop. 2013/14:121) föreslås att Rikspolisstyrelsen från den 1 juli 2014 ska få nya uppgifter när det gäller att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism. I konsekvens med vad som sägs i avsnitt 6.4 måste därför Rikspolisstyrelsen bytas ut mot Polismyndigheten även i den i prop. 2013/14:121 föreslagna lagen (2014:000) om straff för penningtvättsbrott och i de nya bestämmelser i lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall som också föreslås där. Frågan om Säkerhetspolisen bör ges möjlighet att besluta om dispositionsförbud enligt lagen bör, som anges i den propositionen, bli föremål för fortsatta överväganden i ett annat sammanhang.

6.6 Överväganden om vissa särskilda bestämmelser

6.6.1 Rättegångsbalken och brottsbalken

Regeringens förslag: I 23 kap. 3 § rättegångsbalken tydliggörs att Säkerhetspolisen får inleda förundersökning. Vidare görs ett tillägg som innebär att en åklagare kan begära biträde av Säkerhetspolisen i de fall där brottsutredningen ligger inom Säkerhetspolisens verksamhetsområde. Det som föreskrivs i balken om Polismyndigheten ska i stället gälla Säkerhetspolisen när den leder eller biträder åklagare i en förundersökning.

Möjligheten för förundersökningsledare att enligt 23 kap. 17 § rättegångsbalken begära biträde av polismyndighet utanför den egna orten blir genom omorganisationen obehövlig, varför paragrafen ska upphävas.

I 48 kap. 14 § tredje stycket rättegångsbalken ska orden ”som är myndighetschef” tas bort, eftersom regleringen inte längre behövs.

Kommitténs förslag överensstämmer med regeringens, med undantag för att Säkerhetspolisen inte nämns i 23 kap. 3 § rättegångsbalken.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser yttrar sig inte särskilt över förslagen i denna del. *Polismyndigheten i Jämtlands län* efterfrågar en översyn av vissa bestämmelser om polisman i rättegångsbalken. *Försvarsmakten* anser att även Säkerhetspolisen bör nämnas i 15 kap. 7 § brottsbalken.

Rättegångsbalken

Enligt 23 kap. 3 § rättegångsbalken får en åklagare som leder en förundersökning anlita biträde av polismyndigheten för att verkställa förundersökningen. I enlighet med vad som anges i avsnitt 6.2 bör polismyndigheten bytas mot Polismyndigheten. I de fall där åklagaren leder en förundersökning där utredningsarbetet bedrivs av Säkerhetspolisen bör det tydliggöras att åklagaren får begära biträde av Säkerhetspolisen på samma sätt som gäller för Polismyndigheten. Även Säkerhetspolisen bör således anges i 23 kap. 3 § andra stycket rättegångsbalken. I enlighet med vad regeringen föreslår i avsnitt 6.4 bör det också anges att Säkerhetspolisen får inleda förundersökning och att i de fall där Säkerhetspolisen själv leder förundersökning eller biträder åklagaren ska vad som föreskrivs i balken om Polismyndigheten i stället gälla Säkerhetspolisen.

Av 23 kap. 17 § rättegångsbalken framgår att om det behöver vidtas en undersökningsåtgärd utanför förundersökningsledarens tjänstgöringsområde får han eller hon begära biträde av polismyndigheten på den ort där åtgärden ska vidtas. Paragrafen är oförändrad sedan balkens tillkomst 1942. I Polismyndigheten kommer bestämmelsen inte att ha någon saklig innebörd när det gäller en polisiär förundersökningsledare. Hur arbetet fördelas inom myndigheten får regleras genom interna föreskrifter. För undersökningsledare som är åklagare innebär bestämmelsen efter omorganisationen inte annat än att han eller hon har rätt till biträde av Polismyndigheten. En bestämmelse av denna innebörd finns redan i 23 kap. 3 § andra stycket rättegångsbalken. Mot den bakgrunden bör 23 kap. 17 § upphävas. Det kräver en följdändring i lagen (1964:167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare.

Enligt 48 kap. 14 § rättegångsbalken får riksåklagaren under vissa förutsättningar uppdra åt en överåklagare som är myndighetschef inom åklagarväsendet att i fråga om vissa brott bestämma ordningsbotens belopp. Sedan Åklagarmyndigheten gjordes om till en myndighet finns det inte längre några överåklagare som är myndighetschefer. Paragrafen bör därför ändras på det sätt som kommittén föreslår.

Polismyndigheten i Jämtlands län anser att vissa befogenheter i körkortslagen (1998:488) som i dag endast en polisman har även ska tillkomma bilinspektörer. Det har inte ingått i Polisorganisationskommitténs arbete att se över arbetsfördelningen mellan olika yrkesgrupper inom polisen och den faller därför utanför detta lagstiftningsärende. Frågan har nyligen utretts i departementspromemorian Vem ska göra vad? Om fördelningen av arbetsuppgifter mellan polisens anställda (Ds 2013:64). Promemorian har remissbehandlats och bereds i Regeringskansliet.

Brottsbalken

I 15 kap. 7 § brottsbalken straffbeläggs som falsk tillvitelse att hos åklagare, polismyndighet eller annan myndighet sanningslöst tillvita någon annan en brottslig gärning, förege besvärande omständighet eller förneka friande eller mildrande omständighet. *Försvarsmakten* anser att även Säkerhetspolisen bör nämnas i paragrafen. Eftersom syftet med exemplifieringen i paragrafen synes vara att tydliggöra att falsk tillvitelse i första hand kan uppkomma genom utsagor inför de brottsbekämpande myndig-

Prop. 2013/14:110 heterna bör enligt Försvarsmakten antingen båda de nya myndigheterna nämnas eller också bör man ange ”polisen” vid sidan av åklagare.

För straffansvar krävs att tillvitelsen sker hos åklagare, polismyndighet eller annan myndighet som har att ta upp anmälan i en sådan sak. Regleringen omfattar även myndigheter som inte uteslutande eller i främsta rummet har till uppgift att utföra polisutredningar eller åtal. I kommentaren till brottsbalken anges att uppgift till en departementschef, en verkschef, en militär befälhavare eller ett lärarkollegium kan falla under paragrafen, om uppgiften är av sådan beskaffenhet att myndigheten är skyldig att ta upp anmälan i saken. Om så är fallet beror på brottets beskaffenhet och myndighetens uppgifter. Bestämmelsen är således inte enbart avsedd att tillämpas på utsagor inför brottsbekämpande myndigheter och uppräknningen av myndigheter är, som Försvarsmakten påpekar, endast exemplifierande. Genom formuleringen ”annan myndighet” omfattas således även Säkerhetspolisen. I motsats till de andra utpekade myndigheterna innebär Säkerhetspolisens uppgifter att den endast i begränsad utsträckning tar emot utsagor och anmälningar av det slag som åsyftas i paragrafen. Det finns därför enligt regeringens mening inte skäl att särskilt nämna Säkerhetspolisen.

6.6.2 Utlänningslagen

Regeringens förslag: I utlänningslagen ska begreppet polismyndighet ersättas med Polismyndigheten och i förekommande fall med Säkerhetspolisen.

Kommitténs förslag överensstämmer inte med regeringens. Kommittén lämnar inte något förslag om att Säkerhetspolisen ska nämnas i utlänningslagen utöver vad som gäller i dag.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser yttrar sig inte särskilt i denna del. *Polismyndigheten i Jämtlands län* anser att Säkerhetspolisen bör ha möjlighet att göra ansökan om uppehållstillstånd respektive ansöka om återkallelse av sådant tillstånd enligt 5 kap. 15 b och 16 a §§ samt 7 kap. 7 c § utlänningslagen (2005:716) för den utlänning som omfattas av Säkerhetspolisens särskilda personsäkerhetsarbete. *Säkerhetspolisen* framhåller att den tillämpar 9 kap. 9 § utlänningslagen bl.a. inom ramen för säkerhetsärenden enligt 1 kap. 7 § utlänningslagen. Säkerhetspolisen anser i och för sig att det som enligt 9 kap. 9 § utlänningslagen gäller för Polismyndigheten även gäller för Säkerhetspolisen i dessa fall och ser inte ändringsförslaget som ett hinder för verksamheten men anser att det bör framgå att så är fallet, eftersom kommittén är av en annan uppfattning. Säkerhetspolisen anser vidare att den bör omnämnas i 10 kap. 13 och 17 §§ utlänningslagen. Säkerhetspolisen framhåller också allmänt vikten av att den inte får mer begränsade befogenheter att agera efter omorganisationen.

Skälen för regeringens förslag: Utlänningslagstiftningen tillämpas, som *Säkerhetspolisen* påpekar, av både Polismyndigheten och Säkerhetspolisen. Som regeringen framhållit i avsnitt 4.4 är syftet med ombildningen inte att ändra fördelningen av arbetsuppgifter mellan Säkerhetspolisen och den övriga polisen. Säkerhetspolisen omnämns redan i dag i

vissa bestämmelser i lagen. I 12 kap. 14 § andra stycket utlänningslagen anges bl.a. att Säkerhetspolisen, om inte Migrationsverket eller den domstol som avgör ärendet beslutar annat, ska verkställa beslut om avvisning eller utvisning i säkerhetsärenden. Vad som avses med säkerhetsärenden anges i 1 kap. 7 § lagen. Det kan bl.a. vara fråga om ärenden där Säkerhetspolisen av skäl som rör rikets säkerhet eller som annars har betydelse för allmän säkerhet förordar att en utlänning ska avvisas eller utvisas. Säkerhetspolisen ska således redan i dag fullgöra polisiära uppgifter i vissa fall. Som regeringen tidigare framhållit bör regleringen i största möjliga utsträckning tydliggöra i vilka fall en uppgift ankommer på Polismyndigheten respektive Säkerhetspolisen.

Säkerhetspolisen framhåller vikten av att ändringarna i utlänningslagen inte leder till att Säkerhetspolisen förlorar några av de befogenheter den har i dag. Regeringen har ingen annan uppfattning. Med utgångspunkt i den nuvarande regleringen, där uppgifterna i dag i allt väsentligt ligger på polismyndigheterna, kan konstateras att en oförändrad arbetsfördelning innebär att det är Polismyndigheten som övertar de uppgifter som polismyndigheterna har haft. Utgångspunkten är således att Säkerhetspolisen inte ska nämnas i dessa bestämmelser. I motsats till *Säkerhetspolisen* anser regeringen således att Säkerhetspolisen inte bör nämnas i 10 kap. 17 § utlänningslagen.

Säkerhetspolisen ska enligt 12 kap. 14 § andra stycket utlänningslagen verkställa beslut om avvisning eller utvisning i säkerhetsärenden. I rollen som verkställande myndighet i sådana ärenden kan Säkerhetspolisen ställas inför frågan om förvar eller uppsikt bör beslutas. Beslut om förvar och uppsikt fattas enligt 10 kap. 12 § av den myndighet som handlägger ärendet. Säkerhetspolisen bör därför nämnas i 10 kap. 13 § som handläggande myndighet. *Lagrådet* anser att Säkerhetspolisens roll behöver förtydligas. Det bör därför anges att Säkerhetspolisen endast är handläggande myndighet när myndigheten har tagit emot ett beslut om avvisning eller utvisning för verkställighet till dess att verkställighet har skett. För att det inte ska råda någon tvekan om att regeln om offentligt biträde och reglerna om överklagande av myndighetsbeslut i sådana frågor gäller även för Säkerhetspolisen bör myndigheten läggas till i 14 kap. 8 och 9 §§ utlänningslagen.

Polismyndigheten i Jämtlands län väcker frågan om huruvida Säkerhetspolisen bör nämnas även i 5 kap. 15 b och 16 a §§ samt 7 kap. 7 c § utlänningslagen. Dessa bestämmelser har anknytning till polisens särskilda personsäkerhetsarbete. Rikspolisstyrelsen har i dag det övergripande ansvaret för polisens personsäkerhetsarbete. Detta bedrivs av en särskild enhet inom Rikskriminalpolisen, även om det finns en funktion vid Säkerhetspolisen för personsäkerhetsarbete inom dess verksamhetsområde. Säkerhetspolisen påtalar inget behov av en sådan ändring som Polismyndigheten i Jämtland aktualiserar. Regeringen ser inte heller något sådant behov.

Regeringens förslag: I lagen om omhändertagande av berusade personer m.m. ska det förtydligas att om en person med laga stöd har omhändertagits av någon annan myndighet ansvarar den myndigheten för vissa uppgifter enligt lagen som annars åligger Polismyndigheten.

Kommitténs förslag: Kommittén behandlar inte frågan.

Remissinstanserna: *Försvarsmakten* påpekar att militärpolisen med stöd av 11 § förordningen (1980:123) med reglemente för militärpolisen tillämpar lagen (1976:511) om omhändertagande av berusade personer m.m. och att den ändring kommittén föreslår i 7 § lagen är betänkelig.

Skälen för regeringens förslag: Enligt 11 § förordningen med reglemente för militärpolisen (militärpolisförordningen) är en militärpolisman, när han fullgör uppgifter enligt 1 § förordningen, att anse som en polisman. Vad som är föreskrivet om polisman gäller då även för militärpolismannen. *Försvarsmakten* anser att vad som gäller i fråga om "polisen" då även gäller för en militärpolisman. Däremot finns det, som *Försvarsmakten* påpekar, inte någon reglering som innebär att uppgifter som i en författning som reglerar en polismanns uppgifter och som har ålagts polismyndigheten automatiskt blir tillämplig på *Försvarsmakten*. Om någon uppgift ska gälla för *Försvarsmakten* bör detta enligt regeringens mening i så fall tydligt framgå.

Försvarsmakten är kritisk mot att ordet polisen i 7 § lagen om omhändertagande av berusade personer m.m. ska ersättas med Polismyndigheten. Syftet med ändringarna i lagen är inte att åstadkomma någon ändring i de arbetsuppgifter som ankommer på andra myndigheter än Polismyndigheten. Mot den bakgrunden anser regeringen att det lämpligaste är att i 4 § lagen om omhändertagande av berusade personer m.m. förtydliga vilket ansvar en annan myndighet, vars tjänstemän med laga stöd gjort ett omhändertagande enligt lagen, har för den omhändertagne.

6.6.4 Lagen om Försvarsmaktens stöd till polisen vid terrorismbekämpning

Regeringens förslag: Polismyndigheten och Säkerhetspolisen ges rätt att begära stöd enligt lagen om Försvarsmaktens stöd till polisen vid terrorismbekämpning. Polismyndigheten respektive Säkerhetspolisen ska höra den andra myndigheten innan regeringens medgivande till stöd av *Försvarsmakten* begärs.

Kommitténs förslag överensstämmer delvis med regeringens. Kommittén föreslår att Polismyndigheten får begära stöd enligt lagen om *Försvarsmaktens* stöd till polisen vid terrorismbekämpning och att Polismyndigheten ska höra Säkerhetspolisen innan regeringens medgivande till sådant stöd inhämtas.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser yttrar sig inte över förslaget i denna del. *Försvarsmakten* anser att det föreslagna kravet att Polismyndigheten ska höra Säkerhetspolisen innan regeringens medgi-

vande begärs bör kombineras med ett undantag för brådskande fall. *Säkerhetspolisen* anser, med hänsyn till att *Säkerhetspolisen* har till uppdrag att leda och bedriva polisverksamhet när det gäller terrorismbekämpning, att även *Säkerhetspolisen* ska kunna begära stöd från Försvarsmakten för att utföra detta uppdrag. Vidare anser *Säkerhetspolisen* att det bör klargöras hur föreskriftsrätten i lagen förhåller sig till den föreslagna föreskriftsrätten i *Säkerhetspolisens* instruktion.

Skälen för regeringens förslag

Nuvarande reglering

Lagen (2006:343) om Försvarsmaktens stöd till polisen vid terrorismbekämpning innehåller bestämmelser om insatser av Försvarsmakten som kan innebära användning av våld eller tvång mot enskilda. Enligt 1 § lagen får Rikspolisstyrelsen begära sådant stöd om stödet behövs för att förhindra eller på annat sätt ingripa mot en handling som kan utgöra brott enligt lagen (2003:148) om straff för terroristbrott, ingripandet kräver resurser av särskilt slag som polisen inte har tillgång till och regeringen har lämnat sitt medgivande. Regeringens medgivande behövs inte i sådana brådskande fall som kan innebära fara för människors liv eller hälsa eller för omfattande förstörelse av egendom. Rikspolisstyrelsen ska omedelbart underrätta regeringen om stöd har begärts utan regeringens medgivande. Därefter ska regeringen pröva om beslutet att begära stöd ska undanröjas eller bestå.

Säkerhetspolisen, som i dag ingår i Rikspolisstyrelsen, har enligt sin instruktion ansvaret för att leda och bedriva viss polisverksamhet, bl.a. terrorismbekämpning. *Säkerhetspolisen* har dock inte samma inriktning på operativa insatser på fältet som den övriga polisen. Sådana ingripanden är i första hand en uppgift för polismyndigheterna. I den nya organisationen kommer polismyndigheterna och de delar av Rikspolisstyrelsen som inte utgörs av *Säkerhetspolisen* att ingå i den nya Polismyndigheten medan *Säkerhetspolisen* blir en fristående myndighet. I en organisation med två polisiära myndigheter, Polismyndigheten och *Säkerhetspolisen*, uppstår frågan om båda myndigheterna ska ges möjlighet att begära Försvarsmaktens stöd enligt lagen eller bara en av dem.

Av förarbetena till lagen framgår att Rikspolisstyrelsen valts till behörig myndighet därför att en begäran om stöd som avser vålds- och tvångsbefogenheter av detta slag bör göras på en så hög nivå som möjligt inom polisorganisationen. Vidare framhålls att det inte bör komma i fråga att Rikspolisstyrelsen delegerar sin beslutanderätt till enskilda polismyndigheter (prop. 2005/06:111 s. 40). Dessa överväganden har samma giltighet i den nya organisationen. Regeringen anser att beslut av detta slag även i den nya organisationen ska fattas på hög nivå.

Både Polismyndigheten och Säkerhetspolisen får begära stöd

Kommittén gör bedömningen att endast Polismyndigheten ska ha rätt att begära stöd enligt lagen. De huvudsakliga skälen för detta är att frågan om Försvarsmaktens medverkan är avsedd att aktualiseras i operativa polisinsatser och att det är Polismyndigheten som ska svara för dessa. Möjligen kan det enligt kommittén undantagsvis förekomma att frågan

Prop. 2013/14:110 om Försvarsmaktens medverkan aktualiseras på ett så tidigt stadium i Säkerhetspolisens handläggning att polisen i övrigt ännu inte blivit engagerad i ärendet. Kommittén anser dock att det inte bör förekomma två parallella polisiära beställare och att Polismyndigheten även i dessa fall bör vara den myndighet som ska begära stöd av Försvarsmakten.

Som kommittén föreslår bör Polismyndigheten ges rätt att begära stöd enligt lagen. Med hänsyn till de överväganden som gjordes när lagen infördes anser regeringen att det bör författningsregleras på vilken nivå inom Polismyndigheten som beslut om att begära stöd från Försvarsmakten ska fattas. Detta kan göras i den till lagen tillhörande förordningen.

Även om Polismyndigheten på samma sätt som i dag kommer att ha huvudansvaret för operativa polisinsatser på fältet kan det finnas situationer där frågan om Försvarsmaktens medverkan aktualiseras i Säkerhetspolisens verksamhet samtidigt som Polismyndigheten inte hunnit bli engagerad i ärendet. Ombildningen av Säkerhetspolisen till en fristående myndighet med uppgift att leda och bedriva polisverksamhet som avser terrorismbekämpning, medför enligt regeringens mening att även Säkerhetspolisen bör kunna begära Försvarsmaktens stöd enligt lagen. Av samma skäl som när det gäller Polismyndigheten anser regeringen att det bör författningsregleras på vilken nivå inom Säkerhetspolisens organisation denna befogenhet får utövas, dvs. vem inom organisationen som har rätt att fatta beslut om att begära stöd av Försvarsmakten. Detta kan göras i den till lagen tillhörande förordningen.

Polismyndigheten bör, som kommittén föreslagit, höra Säkerhetspolisen innan regeringens medgivande om stöd från Försvarsmakten begärs. Med hänsyn till att regeringen föreslår att även Säkerhetspolisen ska ges möjlighet att begära stöd enligt lagen bör Säkerhetspolisen på motsvarande sätt höra Polismyndigheten innan den begär regeringens medgivande till att begära stöd från Försvarsmakten.

Försvarsmakten anser att Polismyndigheten inte ska behöva höra Säkerhetspolisen i brådskande fall. När det gäller den frågan bör det framhållas att bestämmelsen om samråd gäller *innan* regeringens medgivande begärs. Samrådskravet gäller alltså inte i brådskande fall utan endast i de situationer där någon av myndigheterna avser att till regeringen ge in en begäran om medgivande. I brådskande fall fattas beslut utan föregående medgivande av regeringen. Då beslutar berörd myndighet självständigt om stöd ska begäras. Därmed behövs inget sådant undantag som Försvarsmakten efterfrågar. Om stöd begärs i ett brådskande fall bör, på samma sätt som i dag, myndigheten omedelbart därefter underrätta regeringen, som då ska pröva om beslutet att begära stöd ska undanröjas eller bestå. Den myndighet som har begärt stödet bör då även omgående underrätta den andra myndigheten.

Regeringens förslag: I lagen om ordningsvakter upphävs förbudet mot att förordna den som har fyllt 65 år som ordningsvakt.

Polisens roll vid protest enligt växellagen upphör.

Uppräkningen i lagen om särskild utlänningskontroll av vilka bestämmelser i utlänningslagen som ska tillämpas kompletteras med ytterligare en hänvisning till den lagen.

Kommitténs förslag: Kommittén behandlar inte frågorna.

Remissinstanserna: Rikspolisstyrelsen framför, i anslutning till kommitténs förslag om ändringar i lagen (1980:578) om ordningsvakter, att den övre åldersgränsen på 65 år för förordnande som ordningsvakt bör tas bort.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. Promemorian innehåller dock inget förslag om att upphäva den övre åldersgränsen för förordnande som ordningsvakt.

Remissinstanserna yttrar sig inte särskilt över förslagen i denna del.

Skälen för regeringens förslag

Den övre åldersgränsen i lagen om ordningsvakter tas bort

Polisorganisationskommittén föreslår de ändringar i lagen (1980:578) om ordningsvakter som krävs för anpassningen till den nya polisorganisationen. I sitt remissvar påtalar Rikspolisstyrelsen att förbudet i 4 § lagen mot att förordna någon som är över 65 år som ordningsvakt bör upphävas. Som skäl för detta anför styrelsen att eftersom det finns krav på lämplighet kopplat till fysik och kompetens som omprövas vart tredje år behövs inte någon övre åldersgräns.

Både den nedre och den övre åldersgränsen för förordnande av ordningsvakter har funnits sedan lagen om ordningsvakter infördes. I lagstiftningsärendet motsatte sig departementschefen önskemålen från några remissinstanser att sätta den övre åldersgränsen vid 60 år. Han framhöll att om det fanns tveksamhet med hänsyn till vederbörandes ålder borde förordnandet begränsas till kortare tid än den normala treårsperioden (prop. 1979/80:122 s. 35).

Diskrimineringslagen (2008:567) har nyligen ändrats på det sättet att skyddet mot diskriminering på grund av ålder har utvidgats till fler samhällsområden än tidigare. Diskriminering på grund av ålder har förbjudits även inom områdena varor, tjänster och bostäder, allmän sammankomst och offentlig tillställning, hälso- och sjukvården, socialtjänsten, socialförsäkringssystemet, arbetslöshetsförsäkringen, studiestöd och offentlig anställning (prop. 2011/12:159).

Regeringen vill framhålla att ett utvidgat skydd mot åldersdiskriminering är en prioriterad fråga. I förarbetena till den senaste ändringen i diskrimineringslagen som rör frågan slog regeringen fast att utgångspunkten bör vara att den enskilde ska bemötas utifrån sina särskilda förutsättningar och inte utifrån sin ålder (prop. 2011/12:159 s. 31). Som Rikspolisstyrelsen påpekar kan frågan om en person har de kvalifikationer som krävs beaktas inom ramen för en bedömning av vilka fysiska krav och vilka kompetenskrav ett sådant förordnande kräver. Som ett led

Prop. 2013/14:110 i arbetet med att minska åldersdiskrimineringen bör därför den nuvarande övre åldersgränsen för förordnande som ordningsvakt upphävas. När det gäller den nedre åldersgränsen bör däremot inga förändringar göras, eftersom ett uppdrag som ordningsvakt förutsätter viss mognad och livserfarenhet.

Regeringen anser att det är angeläget att ändringen i 4 § lagen om ordningsvakter, som inte har något direkt samband med polisens omorganisation, genomförs så snart som möjligt. Den bör därför träda i kraft redan den 1 juli 2014.

Ändring i växellagen

En växel är en fordringshandling som är skriven på visst, i växellagen (1932:130) närmare angivet, sätt. En vägran att godkänna eller infria en växel ska enligt 44 § växellagen styrkas genom en av offentlig myndighet upprättad handling (protest för uteblivet godkännande eller bristande betalning). Protest ska ske inom viss tid och på visst sätt. Protest ska enligt 88 § växellagen tas upp av Kronofogdemyndigheten, en särskild förrättningsman som länsstyrelsen förordnar eller av notarius publicus. Protest för utebliven accept ska tas upp där växelbetalaren har sin hemvist och protest för utebliven betalning på växelns betalningsort.

I 88–92 §§ växellagen finns bestämmelser om protest. Enligt 89 § ska protesten, om inte annat har överenskommit, tas upp mellan klockan 9 och 19 hos den protesten gäller. Detta ska ske i hans eller hennes affärslokal eller, om han eller hon inte har någon sådan på orten, i hans eller hennes bostad. Om den som protesten gäller inte påträffas, får protesten i stället tas upp vid affärslokalen eller bostaden. Om denna inte är känd, och förrättningsmannen inte heller kan få uppgift om den hos ”ortens polismyndighet”, ska detta anmärkas i protesten. Bestämmelsen bör ses mot bakgrund av att växelprotest enligt 88 § växellagen i dess lydelse år 1932 skulle verkställas av bl.a. landsfiskalen på orten. Eftersom landsfiskalen hade uppgifter som både polischef, åklagare och utmättningsman var det naturligt att förrättningsmannen skulle vända sig till polismyndigheten på orten för att få upplysningar om den person som eftersöktes. Den personkännedom som polisen besatt när polisdistrikten var mycket små finns inte numera. I dagens samhälle spelar bl.a. tillgången till offentliga uppgifter hos Skatteverket och andra myndigheter en betydligt viktigare roll än möjligheten att begära upplysningar från polismyndigheten. Regeringen delar promemorians bedömning att bestämmelsen är närmast obsolet och bör upphävas.

Lagen om särskild utlänningskontroll

I lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll (LSU) finns bestämmelser om att en utlänning får utvisas ur landet enligt lagen, om det är särskilt påkallat av hänsyn till rikets säkerhet, eller om det med hänsyn till vad som är känt om utlänningens tidigare verksamhet och övriga omständigheter kan befaras att han eller hon kommer att begå eller medverka till terroristbrott enligt 2 § lagen (2003:148) om straff för terroristbrott eller försök, förberedelse eller stämpling till sådant brott.

Lagen innehåller regler om utvisning av sådana utlänningar som bedöms som farliga med hänsyn till risken för terroristhandlingar (se prop.

1990/91:118 s. 30). Den syftar också till att skapa utrymme för kontroll i de fall där sådana utlännningar av asylrättsliga skäl ändå måste beredas en fristad här i landet. Lagen hänvisar i stor utsträckning till de bestämmelser som finns i utlänningslagen (2005:716), och som gäller för alla utländska medborgare, men innehåller de särbestämmelser som ansetts nödvändiga för de särskilda syften som LSU ska tillgodose.

I 5 § LSU finns en uttömmande uppräkningslista av de bestämmelser i utlänningslagen som i tillämpliga delar gäller i ärenden enligt LSU. Uppräkningen har justerats vid ett stort antal tillfällen, framför allt i samband med olika ändringar i utlänningslagen.

I 6 kap. 3 § utlänningslagen föreskrivs att arbetstillstånd får ges till en utlänningsperson som har tidsbegränsat uppehållstillstånd, om inte skäl som är hänförliga till syftet med uppehållstillståndet talar mot detta. I förarbetena pekas på att det finns flera former av tidsbegränsade uppehållstillstånd där något arbetstillstånd inte brukar beviljas och inte heller i framtiden ska meddelas. Som exempel på sådana situationer nämns att uppehållstillstånd har beviljats för tillfälligt besök hos släktingar eller att det har beviljats för studier eller på grund av sjukdom (prop. 2004/05:170 s. 212). Det är således inte självklart att en utlänningsperson som har fått ett tidsbegränsat uppehållstillstånd också bör meddelas arbetstillstånd.

I sin nuvarande lydelse hänvisar LSU inte till reglerna om arbetstillstånd. Det är därför tveksamt om Migrationsverket har möjlighet att bevilja arbetstillstånd för en person som omfattas av lagens bestämmelser men som ändå av något skäl bör få stanna i Sverige. Detta framstår som en brist, eftersom även sådana personer måste ha möjlighet att försörja sig och eventuella anhöriga. Eftersom det är en lucka i regleringen att hänvisning inte görs till utlänningslagens regler om arbetstillstånd bör, som föreslås i promemorian, ett tillägg göras i 5 § LSU så att även reglerna om arbetstillstånd i 6 kap. 3 § utlänningslagen om arbetstillstånd blir tillämpliga.

7 Ärendehandläggning och överklagande

7.1 Handläggning av förvaltningsärenden

Begreppet polismyndighet förekommer som tidigare nämnts i ett mycket stort antal författningar. I många författningar är det geografiskt preciserat genom att det i författningstexten exempelvis kan stå "närmaste polismyndighet", "ortens polismyndighet", "närmast berörd polismyndighet", eller "polismyndigheten på den ort...". I den nya Polismyndigheten är en sådan precisering inte längre möjlig. Frågan blir då i vilken omfattning en författningsreglerad precisering på nivån under myndighetsnivån behövs i fortsättningen. Valet står mellan att avstå från att i författning precisera vilken enhet inom Polismyndigheten som avses eller att knyta preciseringen till något annat geografiskt begrepp, exempelvis län eller polisregion. I ett fall har regeringen föreslagit den sistnämnda lösningen, se avsnitt 6.2. De författningar som är aktuella är av två slag. Det är dels fråga om författningsbestämmelser som avser förhållandet inom polisen

Prop. 2013/14:110 eller mellan polisen och andra myndigheter vilka behandlas i avsnitt 7.1.1, dels handlingsregler för enskilda, exempelvis bestämmelser om var en ansökan ska ges in, vilka behandlas i avsnitt 7.1.2.

7.1.1 Behövs det regler som styr handläggningen inom Polismyndigheten?

Regeringens bedömning: Några särskilda regler som anger var en fråga ska handläggas inom Polismyndigheten behövs som regel inte. Polismyndigheten bör själv avgöra vilken organisationsenhet som ska ha en viss uppgift. Det bör inte införas några särskilda regler för var inom myndigheten en framställning om handräckning ska göras. Den som begär handräckning får vända sig till Polismyndigheten.

Regeringens förslag: Preciseringar av var en fråga ska handläggas ska tas bort.

Kommitténs bedömning och förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser yttrar sig inte särskilt i denna del. *Malmö tingsrätt* anser det olämpligt att beträffande handräckning helt förlita sig på fast praxis. *Förvaltningsrätten i Malmö* understryker vikten av det inte råder någon oklarhet om vilken enhet eller avdelning inom den nya Polismyndigheten som har ansvar för handräckningsärenden.

Skälen för regeringens bedömning och förslag

Polismyndigheten bestämmer vilken organisationsenhet som ska ha en viss uppgift

När det gäller de författningsbestämmelser som avser förhållandet inom polisorganisationen eller mellan polisen och andra myndigheter anser regeringen, som framgår av avsnitt 4.4, att de bör utformas så att de ger den nya myndighetsledningen stor frihet att forma en organisation som är den mest rationella. Det bör därför som regel överlämnas till Polismyndigheten att avgöra vilken organisationsenhet som ska ha en viss uppgift. I flertalet av de författningar som i dag innehåller ett preciserat polismyndighetsbegrepp är det därför tillräckligt att ersätta detta med endast Polismyndigheten. Det får sedan bli en uppgift för Polismyndighetens ledning att i arbetsordningen eller i annan form besluta om vilken nivå eller organisationsenhet inom myndigheten som ska utföra arbetsuppgiften.

I konsekvens med ställningstagandet att Polismyndigheten själv bestämmer vilken organisationsenhet som ska ha en viss uppgift bör de bestämmelser som i dag pekar ut vilken myndighet som är behörig, exempelvis ”polismyndigheten i den ort...” ändras. Polismyndigheten bör, enligt den huvudprincip som anges i avsnitt 6.2, pekas ut som ansvarig för uppgiften.

Särskilt om handräckning

En rad författningar ålägger polismyndigheterna att på olika sätt hjälpa andra myndigheter i deras verksamhet, s.k. handräckning. Transport av

personer, hämtning till förhandling, hjälp med att få tillgång till lokaler och närvaro vid förrättningar är exempel på sådan handräckning som polisen ansvarar för. Endast ett fåtal av de författningar som innehåller handräckningsregler anger var handräckning ska begäras. I de flesta författningar föreskrivs enbart att detta ska göras hos polismyndigheten. Enligt praxis görs en framställning om handräckning hos den polismyndighet inom vars distrikt den person, den lokal eller det föremål som handräckningen avser befinner sig.

Regeringen anser, i likhet med kommittén, att dagens praxis utan svårighet kan tillämpas även inom den nya Polismyndigheten. Liksom hittills kan alltså den som begär handräckning vända sig till Polismyndigheten, om den finns på den aktuella orten, eller till närmaste polisenhet. Det blir en intern fråga för Polismyndigheten att avgöra vilken polisiär enhet som ska verkställa handräckningen. *Malmö tingsrätt* anser, utan att närmare motivera detta, att det är olämpligt att förlita sig på den praxis som finns. Eftersom dagens reglering fungerar, och en myndighet som vill ha handräckning kommer att kunna vända sig till närmaste enhet inom Polismyndigheten, ser regeringen inget behov av att komplettera reglerna om handräckning. Det är dock som *Förvaltningsrätten i Malmö* påpekar viktigt att Polismyndigheten redan när den inleder sin verksamhet har en tydligt utmejslad organisation så att den myndighet som begär handräckning vet vart den bör vända sig. Detta är dock i första hand en informationsfråga.

I vissa handräckningsbestämmelser anges att polisen, och inte polismyndigheten, är skyldig att lämna handräckning. Med hänsyn till att begreppet polisen innefattar såväl Polismyndigheten som Säkerhetspolisen är det nödvändigt att ersätta detta, eftersom handräckning är en arbetsuppgift som enbart Polismyndigheten ska utföra. Som föreslagits i avsnitt 6.1 bör begreppen polisen och polis ersättas med Polismyndigheten i de författningar om handräckning där de förekommer.

7.1.2 Ska det anges var en ansökan ska göras?

Regeringens bedömning: Det bör inte styras i lag eller förordning var inom Polismyndigheten en ansökan eller anmälan ska göras.

Kommitténs förslag överensstämmer delvis med regeringens. Kommittén föreslår att det i de lagar där det i dag finns en regel om att ansökan eller anmälan ska göras på viss ort ska anges inom vilket län den enskilde ska vidta åtgärden eller göra anmälan. Kommittén föreslår också att det ska införas en regel i ordningslagen som innebär att en ansökan om tillstånd eller anmälan om en allmän sammankomst eller offentlig tillställning ska göras i det län där sammankomsten eller tillställningen ska anordnas.

Remissinstanserna: Ett flertal remissinstanser är kritiska till kommitténs förslag i denna del och anser att en anmälan eller en ansökan från en enskild ska kunna göras var som helst i landet. Till dessa hör bl.a. *Rikspolisstyrelsen*, *Polismyndigheten i Västernorrlands län*, *Polismyndigheten i Hallands län*, *Polismyndigheten i Norrbotten*, *Polismyndigheten i Värmland* och *Polismyndigheten i Örebro län*. *Rikspolisstyrelsen* fram-

Prop. 2013/14:110 håller att det skulle underlätta för allmänheten att bara behöva vända sig till "Polismyndigheten" och att styrning av servicenivå och tillgänglighet hos den nya Polismyndigheten kan ske på annat sätt än genom författning.

Polismyndigheten på Gotland och i Stockholm samt Polismyndigheten i Östergötlands län tillstyrker kommitténs förslag.

Skälen för regeringens bedömning

Ansökningar ges in till Polismyndigheten utan geografisk precisering

Ett huvudsyfte med omorganisationen av polisen är, som redovisas i avsnitt 4.1, att åstadkomma en effektivare handläggning av de uppgifter som ankommer på polisen. Polisen handlägger årligen ett mycket stort antal förvaltningsärenden. Som exempel kan nämnas vapenärendena som uppgår till ca 120 000 per år. Antalet passärenden är betydligt högre. Även vissa andra förvaltningsärenden uppgår till betydande antal, t.ex. ärenden enligt ordningslagen. Ett viktigt inslag i den nya organisationen är att Polismyndigheten själv ska kunna bestämma var uppgifter bör handläggas med hänsyn tagen till framför allt effektivitet, behovet av lokalkännedom, kravet på service gentemot allmänheten och behovet av personlig kontakt under handläggningen. En sammanhållen polismyndighet skapar helt andra förutsättningar för att koncentrera handläggningen av ärenden som kräver särskild kompetens än dagens organisation.

Kommittén föreslår att det i författningsbestämmelser som innehåller handlingsregler för enskilda, exempelvis regler om var en ansökan ska göras, ska anges i vilket län en ansökan eller anmälan ska göras. Kommitténs ställningstagande baseras i huvudsak på att vissa ärendegrupper har en sådan lokal koppling att de bäst avgörs lokalt, att handlingsregler som avser enskilda ska vara så tydligt utformade att det inte råder något tvivel om var en förpliktelse ska fullgöras och att det ska vara enkelt att avgöra om den enskilde har uppfyllt sina förpliktelser. Kommittén framhåller också att polisens nuvarande ärendehanteringssystem inte medger en nationell hantering av samtliga ärendegrupper och att statsmakterna inte helt bör frånhända sig möjligheten att styra servicenivå och tillgänglighet hos den nya Polismyndigheten.

Mot bakgrund av att Polismyndigheten själv ska få bestämma sin organisation och därmed också var olika ärendetyper ska handläggas bör enligt regeringens mening bestämmelser om var en ansökan eller anmälan ska göras införas endast i de fall där det finns särskilda skäl för detta. Om det finns behov av lokal kännedom för beslutsfattande och ärendehantering får det förutsättas att handläggningen i största möjliga utsträckning kommer att äga rum där denna kännedom finns, d.v.s. inom respektive län eller region, eller att myndigheten ser till att nödvändig information inhämtas på annat sätt.

I motsats till kommittén kan regeringen inte heller se att det skulle innebära några direkta fördelar för enskilda att det läggs fast i lag att en ansökan om exempelvis vapentillstånd ska göras i ett visst län. Den omständigheten att ett flertal av Polismyndighetens mest frekventa ärendetyper (bl.a. vapenärenden och ärenden enligt ordningslagen) redan i dag, som *Polismyndigheten i Värmland* och *Polismyndigheten i Örebro län*

påpekar, kommer in som inskannade dokument via internet tyder på att allmänheten redan nu ser fördelar med att kunna kontakta polisen utan geografiska begränsningar. Genom att förbättra kontaktpunkterna gentemot allmänheten kan Polismyndigheten öka medborgarnas möjligheter att få snabb service. Mot denna bakgrund delar regeringen den bedömning som görs av ett flertal remissinstanser, bland dem *Rikspolisstyrelsen*, att en ansökan eller en anmälan bör få göras var som helst i landet. Regeringen anser därför till skillnad från kommittén att några regler som geografiskt styr var en ansökan eller anmälan ska göras inte bör införas.

Regeringen finner inte heller skäl att, som kommittén föreslår, författningsreglera den praxis som tillämpas för ordningslagen (1993:1617), där ansökan i dag görs på den ort där den tillställning, sammankomst etc. som ansökan gäller är avsedd att äga rum.

Detta innebär att i flertalet av de författningar som reglerar förvaltningsärenden och som innehåller polismyndighetsbegrepp ska dessa ersättas med enbart Polismyndigheten enligt den huvudprincip som regeringen angett i avsnitt 6.2. Det gäller även om begreppen är närmare preciserade.

Möjligheterna att söka pass och lämna in hittegoods

Passlagen (1978:302) och lagen (1938:121) om hittegoods är båda utformade så att varje polismyndighet är skyldig att handlägga passärenden och hittegoodsärenden. Det finns därmed inget behov av att ändra dessa lagar med anledning av omorganisationen. I passlagen bör det alltså anges att Polismyndigheten är passmyndighet inom riket och i hittegoodslagen att hittegoods ska lämnas till Polismyndigheten. Som regeringen tidigare framhållit får det förhållandet att endast Polismyndigheten pekats ut i författning och att Polismyndigheten själv får bestämma sin organisation inte leda till en försämring av enskildas möjligheter att vid behov kunna ha direktkontakt med polisen. Detta är givetvis särskilt viktigt i ärenden där den enskilde är förpliktad att inställa sig personligen hos myndigheten. Regeringen förutsätter att Polismyndigheten även i framtiden upprätthåller en hög servicenivå som ger den enskilde möjlighet att ansöka om pass eller lämna in hittegoods på tillräckligt många platser i landet.

7.2 Anmälningsskyldighet i förvaltningsärenden

Regeringens förslag: Bestämmelsen om anmälningsskyldighet i utlänningslagen ändras på så sätt att det i beslutet om uppsikt ska anges på vilken ort anmälningsskyldigheten ska fullgöras. När det gäller anmälningsplikt enligt lagen om särskild utlänningskontroll ska beslutsfattaren i beslutet ange omfattningen av anmälningsplikten men får uppdra åt Säkerhetspolisen eller Polismyndigheten att utforma de närmare villkoren för hur den ska fullgöras.

Kommitténs förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. Kommittén föreslår inte någon särreglering för anmälningsplikt enligt lagen om särskild utlänningskontroll.

Remissinstanserna yttrar sig inte över förslagen i denna del.

Skälen för regeringens förslag: Enligt 10 kap. 8 § utlänningslagen (2005:716) innebär uppsikt att utlänningen är skyldig att på vissa tider anmäla sig hos polismyndigheten på orten eller hos Migrationsverket. I 11 § första stycket lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll föreskrivs att den myndighet som beslutar om utvisning enligt den lagen får besluta att utlänningen på vissa tider ska anmäla sig hos en polismyndighet (anmälningsplikt).

Med anmälningskyldighet (eller anmälningsplikt) avses en skyldighet att vid vissa tider anmäla sig hos en anvisad polismyndighet. För att skyldigheten ska fylla sin funktion – att avhålla utlänningen från att lämna orten – måste platsen där anmälningskyldigheten ska fullgöras preciseras. I den framtida organisationen kommer det att vara Polismyndigheten som ska administrera olika former av anmälningskyldighet. Det räcker dock inte att ange att anmälningskyldighet ska fullgöras hos Polismyndigheten när den får nationellt ansvar, eftersom den som åläggs anmälningskyldighet då kan fullgöra skyldigheten var som helst i landet. För att uppnå syftena med regleringen måste därför reglerna om sådan skyldighet ändras. När det gäller utlänningslagen är den lämpligaste lösningen den som kommittén föreslår, nämligen att det bör föreskrivas att den som beslutar om anmälningskyldighet i beslutet ska ange på vilken ort utlänningen ska anmäla sig för att fullgöra skyldigheten. Detta kommer även att träffa Migrationsverkets beslut om anmälningskyldighet. Regeringen ser inga nackdelar med detta. När det gäller lagen om särskild utlänningskontroll bör regleringen anpassas till att även regeringen fattar beslut enligt lagen. Av det skälet bör regeln om anmälningsplikt utformas så att beslutsfattaren alltid ska ange vilken omfattning anmälningsplikten ska ha, men det bör också ges möjlighet att uppdra åt Säkerhetspolisen eller Polismyndigheten att utforma de närmare villkoren för hur anmälningsplikten ska fullgöras, t.ex. på vilken polisstation och vid vilka tidpunkter. I båda lagarna bör ordet polismyndighet ersättas med Polismyndigheten.

7.3 Anmälningskyldighet enligt rättegångsbalken

Regeringens förslag: I beslut om anmälningskyldighet enligt 25 kap. rättegångsbalken ska det anges på vilken ort skyldigheten ska fullgöras.

Kommitténs förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Remissinstanserna yttrar sig inte särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag: I brottmålsprocessen finns det endast ett fåtal forumregler som direkt berör polisverksamheten. Detta beror bl.a. på att det normalt är åklagare, förundersökningsledare eller polisman – inte myndigheter – som pekas ut som behöriga och att de generella reglerna om brottmålsforum i 19 kap. rättegångsbalken avgör var en fråga ska handläggas. Därför kräver omorganisationen av polisen inte några omfattande författningsändringar i brottmålsprocessen.

I 25 kap. 1 § rättegångsbalken föreskrivs en möjlighet att meddela någon som är skäligen misstänkt för brott på vilket fängelse kan följa reseförbud eller anmälningsskyldighet, om det inte finns skäl att anhålla eller häkta honom eller henne. Syftet med bestämmelsen är att det ska finnas mindre ingripande alternativ än frihetsberövande för att säkra lagföring eller verkställighet. Anmälningsskyldighet, som både utgör ett självständigt tvångsmedel enligt rättegångsbalken och som kan föreskrivas som ett villkor vid beslut om reseförbud, fyller den funktionen. Med anmälningsskyldighet avses en skyldighet att vid vissa tider anmäla sig hos en anvisad polismyndighet. För att anmälningsskyldighet enligt rättegångsbalken ska fylla sin funktion – att avhålla den misstänkte från att lämna orten – måste platsen där anmälningsskyldigheten ska fullgöras preciseras. I den framtida organisationen kommer det, som nyss nämnts, att vara Polismyndigheten, som ska administrera anmälningsskyldighet. Av samma skäl som angetts när det gäller anmälningsskyldighet enligt utlänningslagen räcker det dock inte att ange att anmälningsskyldigheten enligt rättegångsbalken ska fullgöras hos Polismyndigheten när den får nationellt ansvar, eftersom den som åläggs anmälningsskyldighet då kan fullgöra skyldigheten var som helst i landet. För att uppnå syftena med regleringen måste därför regeln om anmälningsskyldighet i 25 kap. 1 § rättegångsbalken ändras. Den lämpligaste lösningen är den som kommittén föreslår, nämligen att den som beslutar om anmälningsskyldighet i beslutet ska ange på vilken ort den misstänkte ska anmäla sig för att fullgöra skyldigheten. I praktiken innebär detta inte någon förändring för rätten eller för åklagare, eftersom de redan i dag i beslut om reseförbud och anmälningsskyldighet anger på vilket sätt, dvs. var och när, skyldigheten ska fullgöras.

7.4 Behörig domstol vid överklaganden

7.4.1 Behovet av särskilda forumregler vid överklagande till allmän förvaltningsdomstol

Regeringens bedömning: Några ändrade forumregler för överklagande av den nya Polismyndighetens beslut i förvaltningsärenden behövs inte i de flesta fall.

Kommitténs bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Flertalet av remissinstanserna yttrar sig inte särskilt i denna del. *Domstolsverket* ställer sig bakom kommitténs bedömning.

Skälen för regeringens bedömning

Behörig domstol styrs av var det överklagade beslutet har fattats

Forumreglerna vid överklagande av beslut i förvaltningsärenden styrs i stor omfattning av på vilken ort det överklagade beslutet har fattats. Ändringar i reglerna om var ett ärende ska handläggas påverkar således även till vilken domstol det fattade beslutet ska överklagas.

Prop. 2013/14:110 De beslut som en polismyndighet fattar överklagas i dag i stor utsträckning enligt huvudregeln i 22 a § förvaltningslagen (1986:223) till allmän förvaltningsdomstol. Enligt forumregeln i 14 § andra stycket lagen (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar ska överklagandet prövas av den förvaltningsrätt inom vars domkrets ärendet först prövats. I dagens organisation med 21 polismyndigheter innebär regeln att överklagandet prövas av den förvaltningsrätt inom vars domkrets den beslutande polismyndigheten finns. I myndigheter med hela landet som verksamhetsområde anses regeln enligt praxis innebära att det är den beslutande enhetens geografiska placering som avgör var beslutet ska anses vara fattat (RÅ 1995 ref. 20). *Lagrådet* ifrågasätter om bestämmelsen i lagen om allmänna förvaltningsdomstolar är fullt så entydig och hänvisar bl.a. till ett avgörande där Högsta förvaltningsdomstolen fann att en arbetslöshetskassas beslut skulle överklagas till förvaltningsrätten i det län där kassans styrelse hade sitt säte och inte till förvaltningsrätten i det län där lokalkontoret var beläget (RÅ 1997 ref. 13). Omständigheterna i det fallet var dock speciella, eftersom kassans beslut inte fick överklagas innan kassan hade omprövat sitt beslut. Rätten att överklaga ansågs således knuten till det beslut som fattades med anledning av omprövningen. Eftersom omprövningsbeslutet fattades av huvudkontoret blev också huvudkontorets geografiska placering avgörande för forumfrågan. Polismyndighetens beslut kommer inte att vara föremål för obligatorisk omprövning, varför det liksom i RÅ 1995 ref. 20 torde bli den beslutande enhetens geografiska placering som avgör vilken domstol som blir behörig att pröva ett överklagande.

Den nya polisorganisationen ger möjlighet att koncentrera handläggningen av ärenden

Utgångspunkten för den nya polisorganisationen är att Polismyndigheten i största möjliga utsträckning själv ska besluta sin organisation. En konsekvens av detta är att handläggningen av förvaltningsärenden som huvudregel inte kommer att styras genom författningsregler. I stället överlämnas det till Polismyndigheten att avgöra var olika typer av ärenden ska handläggas på det mest effektiva och arbetsbesparande sättet. Redan det förhållandet att alla polismyndigheter slås samman till en myndighet, och att detta sker i syfte att effektivisera polisverksamheten, talar för att vissa typer av förvaltningsärenden kommer att handläggas på betydligt färre platser än i dag. I hur stor utsträckning handläggningen kommer att koncentreras och till vilka platser är i dag okänt, eftersom Polismyndigheten själv avgör detta. Denna frihet för myndigheten att själv bestämma över var arbetsuppgifterna ska fullgöras har emellertid den nackdelen att den i vissa fall kan påverka andra myndigheters arbetsbörda. Även enskilda kan komma att påverkas om handläggningen av förvaltningsärenden koncentreras.

Lagrådet ifrågasätter lämpligheten av en reglering som innebär att frågan om vilken förvaltningsrätt i landet som har att pröva ett överklagande är beroende av var den myndighet vars beslut överklagas väljer att lokalisera handläggningen av den aktuella typen av ärenden. *Lagrådet* anser därför att det bör övervägas att införa en allmän forumregel för överklagande av Polismyndighetens beslut, vilken anknyter till den ort där den

enskilde finns, i likhet med vad som gäller för exempelvis Skatteverket och Försäkringskassan. Ett alternativ till en generell forumregel är att införa en motsvarande regel i de aktuella författningarna. Enligt Lagrådets mening talar förutsebarhet och överskådlighet dock starkt för en generell lösning.

En uttalad målsättning vid utformningen av forumregler har länge varit att reglerna i allmän förvaltningsdomstol bör anknyta till var den enskilde finns och inte var den beslutande myndigheten är belägen. Reglerna bör också utformas så att de leder till en jämn och förutsebar måltillströmning till samtliga förvaltningsrätter. På senare tid har dessa principer fått genomslag i specialförfattningar genom att reglerna om några av de största målkategorierna, som skatte- och socialförsäkringsmål, har ändrats så att det är den enskildes folkbokföringsort som avgör vilken domstol som är behörig att pröva ett överklagande. Huvudregeln i lagen om allmänna förvaltningsdomstolar har därigenom, sett till antalet mål, blivit en undantagsregel. Regeringen har dock nyligen tagit ställning för att huvudregeln i 14 § lagen om allmänna förvaltningsdomstolar ska behållas, främst med hänsyn till de många undantag som skulle behöva göras från en generell forumregel baserad på den enskildes folkbokföringsort (prop. 2012/13:45 s. 85 f.).

Polismyndighetens handläggning av förvaltningsärenden skiljer sig på flera sätt från exempelvis Skatteverkets och Försäkringskassans. Ärendehandläggning är de sistnämnda myndigheternas huvudsakliga uppgift, vilket genererar en mycket stor mängd överklagbara beslut. Att besluta i förvaltningsärenden är däremot endast en del av Polismyndighetens verksamhet och många typer av ärenden är inte överklagbara. Polismyndigheten fattar därför inte tillnärmelsevis lika många överklagbara beslut som de ovan nämnda myndigheterna. Med hänsyn till att regleringen av Polismyndighetens uppgifter är utspridd i ett så stort antal författningar är det inte heller möjligt att reglera överklaganden av myndighetens beslut generellt på det sätt som har gjorts beträffande överklagande av Skatteverkets och Försäkringskassans beslut. Polislagen reglerar annan polisiär verksamhet än handläggningen av förvaltningsärenden och utgör därmed inte någon naturlig plats för en sådan reglering. Frågan är då om man bör införa särskilda överklaganderegler i de olika författningarna.

De största grupperna av överklagade ärenden i Polismyndighetens verksamhet är vapenärenden och sekretessärenden. Av avsnitt 7.4.2 framgår att regeringen föreslår en särskild forumregel för vapenärenden baserad på den enskildes folkbokföringsort. Sekretessärendena behandlas i avsnitt 7.4.3. Andra stora ärendegrupper är passärenden och ärenden enligt lagen (1938:121) om hittegods, men dessa överklagas sällan. Som framgår av avsnitt 7.1.2 förutsätter regeringen att Polismyndigheten även i framtiden upprätthåller en hög servicenivå som ger den enskilde möjlighet att ansöka om pass eller lämna in hittegods på tillräckligt många platser i landet. Det innebär att dessa ärendetyper inte kommer att kunna koncentreras till ett fåtal platser i landet. I övrigt är det i huvudsak fråga om ärendetyper där antalet överklaganden är få och där handläggningen vid allmän förvaltningsdomstol som regel är skriftlig, varför en koncentration av ärendehandläggningen varken påverkar förvaltningsrätternas arbetssituation i någon större utsträckning eller berör många enskilda. Regeringen kommer att följa frågan för att säkerställa att omorganisa-

Prop. 2013/14:110 tionen av polisen inte får negativa konsekvenser i dessa avseenden. Det saknas dock skäl att nu föreslå några ändrade forumbestämmelser utöver vad som anges beträffande vapenärenden i avsnitt 7.4.2 och beslut som i dag överklagas till länsstyrelse i avsnitt 7.5.2. Det finns dock anledning att utveckla detta ställningstagande närmare när det gäller några lagar.

Enligt 14 kap. 7 a och 9 §§ utlänningslagen (2005:716) ska vissa beslut av en polismyndighet om återreseförbud m.m. överklagas till en migrationsdomstol. Det gäller beslut om omhändertagande av en utlänningsbiljetter samt om förvar och uppsikt. Det finns fyra migrationsdomstolar. Vilka förvaltningsrätter som är migrationsdomstolar och hur domkretsarna ser ut framgår av förordningen (1977:937) om allmänna förvaltningsdomstolars behörighet m.m. I förarbetena till den nya instans- och processordningen för migrationsmål uttalades att bestämmelserna om domstolarna och förfarandet i dessa i så stor utsträckning som möjligt bör stämma överens med vad som i allmänhet gäller för länsrätt och kammarrätt. I enlighet med detta tillämpas forumregeln i 14 § andra stycket lagen om allmänna förvaltningsdomstolar så att behörig domstol är den migrationsdomstol inom vars domkrets det första beslutet har fattats. För Polismyndigheten torde regeln innebära att det är den beslutande enhetens placering som blir avgörande för vilken domstol som är behörig.

Enligt 6 § lagen (1985:206) om viten ska ansökan om utdömande av vite göras hos den förvaltningsrätt inom vars domkrets myndigheten är belägen. När en myndighet omfattar flera län har bestämmelsen i praxis tolkats så att myndigheten anses belägen endast i det län där myndighetens säte ("huvudkontor") finns. Denna tolkning kan i den nya polisorganisationen medföra att samtliga mål om utdömande av viten som har beslutats av Polismyndigheten kommer att handläggas av Förvaltningsrätten i Stockholm. Regeringen delar kommitténs bedömning att detta med hänsyn till att dessa ärenden är mycket ovanliga inte leder till några större olägenheter.

7.4.2 Ny forumregel i vapenlagen

Regeringens förslag: Behörig förvaltningsrätt i ärenden enligt vapenlagen som överklagas av en fysisk person ska vara den förvaltningsrätt inom vars domkrets han eller hon var folkbokförd vid tidpunkten för beslutet. Om klaganden inte var folkbokförd i Sverige eller är en juridisk person är den förvaltningsrätt inom vars domkrets det första beslutet fattades behörig.

Kommitténs förslag: Kommittén lämnar inget förslag till ny forumregel i vapenlagen.

Remissinstanserna: *Domstolsverket* påpekar att målfördelningen mellan de allmänna förvaltningsdomstolarna kommer att påverkas beroende på om Polismyndigheten koncentrerar vissa typer av beslutsfattande till centrala arbetsenheter eller om beslutsfattandet kommer att spridas ut geografiskt.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens, men bestämmelsen har utformats något annorlunda. I promemorian används uttrycket hemortskommun för att avgöra till vilken domstol en

fysisk person ska överklaga ärenden enligt vapenlagen. För juridiska personer föreslås att den juridiska personens säte eller huvudkontor ska avgöra till vilken domstol beslutet ska överklagas.

Remissinstanserna: Samtliga remissinstanser är positiva till promemorianas förslag om en särskild forumregel och tillstyrker eller lämnar det utan invändningar. *Förvaltningsrätten i Stockholm* anser att begreppet hemortskommun bör användas genomgående när det gäller fysiska personer. Förvaltningsrätten påpekar också att forumregeln för juridiska personer bör förtydligas. *Justitiekanslern* anser att begreppet hemortskommun kan behöva förtydligas. *Rikspolisstyrelsen* föreslår att begreppet hemortskommun ändras till bosättningsort.

Skälen för regeringens förslag

Nuvarande regler om överklagande

I 10 kap. 1 § vapenlagen (1996:67) föreskrivs att en polismyndighets beslut enligt lagen får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol samt att det krävs prövningstillstånd vid överklagande till kammarrätten. Eftersom det inte finns någon särskild forumregel gäller huvudregeln i 14 § lagen om allmänna förvaltningsdomstolar. Polismyndigheternas beslut enligt vapenlagen överklagas alltså till den förvaltningsrätt inom vars domkrets den polismyndighet som prövat frågan finns. Eftersom flertalet polismyndigheter omfattar ett län leder den nuvarande regleringen till att den enskilde normalt överklagar beslut enligt vapenlagen till den förvaltningsrätt vars domkrets omfattar hemlandet.

Antalet överklagade ärenden enligt vapenlagstiftningen är relativt stort. Under 2012 inkom 806 mål som rörde vapenlagstiftningen till förvaltningsrätterna. Om Polismyndigheten skulle koncentrera handläggningen av vapenärenden till en eller bara ett fåtal platser i landet kommer följaktligen, med nuvarande regler, överklaganden av denna typ av ärenden att på motsvarande sätt koncentreras till endast någon eller några få förvaltningsrätter.

Överklaganden enligt vapenlagen ska handläggas nära den enskilde

Vapenärenden överklagas i stor utsträckning av enskilda personer. Det leder till negativa konsekvenser för den enskilde om han eller hon skulle få längre avstånd än i dag till den domstol där målet ska prövas, eftersom det inte sällan hålls muntlig förhandling i mål enligt vapenlagstiftningen. En sådan förändring skulle inte heller stå i överensstämmelse med statsmakternas uttalade målsättning att forumreglerna i allmän förvaltningsdomstol bör knyta an till var den enskilde finns och inte till var den beslutande myndigheten finns. Det skulle dessutom strida mot den grundläggande principen att forumreglerna bör utformas så att de leder till en jämn och förutsebar tillströmning av mål till samtliga förvaltningsrätter (se prop. 2012/13:45 s. 86).

Samtidigt är det viktigt att Polismyndigheten kan organisera sig så att verksamheten bedrivs på ett effektivt och rättssäkert sätt. Det kan finnas rationella skäl för att koncentrera handläggningen av vissa ärendetyper som exempelvis ärenden enligt vapenlagen till färre platser än i dag.

Prop. 2013/14:110 Det bästa sättet att behålla den närhet till den överprövande instansen som den enskilde har i dag – samtidigt som Polismyndigheten har full frihet att bestämma var olika ärenden ska handläggas – är att i 10 kap. 1 § vapenlagen precisera till vilken förvaltningsrätt beslut enligt lagen ska överklagas.

Ändringen bör ha som utgångspunkt att den enskilde inte ska drabbas av försämringar på grund av hur Polismyndigheten väljer att organisera sin verksamhet. En myndighet som koncentrerar handläggningen av en viss typ av ärenden till någon eller några få orter får däremot tåla de olägenheter och extrakostnader som det kan innebära att representanter för myndigheten får resa till en avlägset belägen domstol. Inriktningen bör därför vara att den som överklagar ett vapenärende inte bör få längre till den förvaltningsrätt som ska överpröva frågan än vad som är fallet i dag. Genom att de flesta polismyndigheter består av ett län avgörs ärendena normalt i den sökandes hemlän.

I promemorian föreslås att det för en fysisk person bör vara hans eller hennes hemortskommun som avgör till vilken förvaltningsrätt ärendet ska överklagas. Med hemortskommun avses i promemorian folkbokföringskommunen. *Justitiekanslern* påpekar att det i författningstexten eventuellt bör klargöras vad som avses med hemortskommun, eftersom den föreslagna ändringen avviker från definitionen av begreppet i skatteförfarandelagen och socialförsäkringsbalken. *Rikspolisstyrelsen* anför att en vapeninnehavare är skyldig att förvara skjutvapen i godkänt säkerhetskåp som placerats i bostaden, vilket regelmässigt innebär där tillståndshavaren är folkbokförd, och anser därför att begreppet hemortskommun bör ändras till bosättningsort.

Med hänsyn till att reglerna bör vara enkla och tydliga anser regeringen att forumregeln bör knytas till den ort där den klagande var folkbokförd vid tidpunkten för beslutet. Liknande forumregler finns i bl.a. körkortslagen (1998:488), folkbokföringslagen (1991:481) och lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring.

Det kan inte uteslutas att även personer som inte är folkbokförda här i landet överklagar beslut enligt vapenlagen. Antalet sådana överklaganden kan antas bli mycket få. Den lämpligaste lösningen är, som föreslås i promemorian, att sådana beslut får överklagas till den förvaltningsrätt inom vars domkrets det första beslutet fattades.

I promemorian föreslås att juridiska personer ska överklaga beslut enligt vapenlagen till den förvaltningsrätt inom vars domkrets styrelsen har sitt säte eller där huvudkontoret finns. För juridiska personer som inte har styrelse eller utpekat säte föreslås samma regel gälla som för överklaganden av en fysisk person som saknar hemvist i Sverige, nämligen att överklagandet görs till den förvaltningsrätt inom vars domkrets det första beslutet fattades. *Förvaltningsrätten i Stockholm* anser att den föreslagna forumregeln är otydlig och att det klart bör anges vilken domstol som i första hand ska komma i fråga. Vidare anser förvaltningsrätten att det är oklart vad som gäller om ett företag har huvudkontor men saknar säte eller styrelse. *Rikspolisstyrelsen* anser, med hänsyn till att det är ovanligt att juridiska personer överklagar, att dessa överklaganden med fördel kan styras till en förvaltningsrätt i Sverige. Regeringen delar remissinstansernas uppfattning att forumregeln för juridiska personer bör förtydligas. Som Rikspolisstyrelsen framhåller är det ovanligt att juridiska personer

överklagar beslut av detta slag. Närheten till domstolen, som är viktig för fysiska personer, är inte lika betydelsefull för juridiska personer, särskilt som det kan antas att de flesta mål i dessa fall avgörs genom skriftlig handläggning. Med hänsyn till detta och då reglerna bör vara enkla och tydliga bör även forumregeln för juridiska personer följa huvudregeln, vilket innebär att beslut som gäller en juridisk person får överklagas till den förvaltningsrätt inom vars domkrets det första beslutet fattades.

Mot bakgrund att det kommer att finnas överklaganden av beslut enligt vapenlagen i de allmänna förvaltningsdomstolarna som inte är avgjorda när lagändringen träder i kraft och den nya Polismyndigheten inrättas, bör äldre föreskrifter gälla för beslut som har överklagats före ikraftträdandet.

7.4.3 Bör överklagande av sekretessbeslut styras till vissa domstolar?

Regeringens bedömning: Överklagande av Polismyndighetens och Säkerhetspolisens beslut i sekretessärenden bör inte styras till vissa domstolar.

Kommitténs bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Domstolsverket* ställer sig bakom kommitténs bedömning men framhåller att det är angeläget att frågan om flexiblare forumregler utreds. *Kammarrätten i Göteborg* anser att det bör övervägas en ändring av forumreglerna för sekretessmål för att inte alla sådana mål ska koncentreras till en domstol. *Polismyndigheten i Jämtlands län* anser att förvaltningsrätternas behörighet bör ändras så att det är den beslutade "arbetsenhetens" placering som avgör forumfrågan.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt 6 kap. 8 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) överklagas myndighetsbeslut i fråga om utlämnade av allmän handling till kammarrätt. Enligt 1 § förordningen om allmänna förvaltningsdomstolars behörighet ska målet prövas av den kammarrätt inom vars domkrets myndigheten är belägen. Denna formulering innebär att det är placeringen av myndighetens huvudkontor som avgör vilken domstol som är behörig.

Polismyndigheterna fattar årligen ett stort antal beslut i sekretessärenden. Antalet överklaganden är också betydande. Enligt kommittén uppgick antalet överklagade sådana beslut 2011 till 156 mål hos de fyra kammarrätterna. Av dessa kom 63 mål in till Kammarrätten i Stockholm. Med gällande forumregel kan det förutses att samtliga överklaganden av Polismyndighetens beslut i sekretessärenden kommer att prövas av Kammarrätten i Stockholm. Kommittén gör trots detta bedömningen att det inte finns skäl att föreslå någon avvikande reglering för överklagande av dessa ärenden.

Kammarrätten i Göteborg liksom *Polismyndigheten i Jämtlands län* ifrågasätter lämpligheten i att ett så stort antal sekretessärenden prövas av Kammarrätten i Stockholm. De anser att en ändring av forumregeln för sekretessmål bör övervägas. *Domstolsverket* ställer sig bakom kommitténs bedömning men anser att det bör övervägas om reglerna om överlämnande av mål från behörig domstol ska göras mer generösa.

Prop. 2013/14:110 Regeringen har beslutat att utreda frågan om specialisering för skattemål och fortsatt utveckling av förvaltningsprocessen (dir. 2013:49). I direktiven till utredaren anför regeringen bl.a. att frågan om att införa ökade möjligheter att överlämna mål från en behörig domstol bör utredas närmare. Reglerna om överlämnande av mål från en behörig domstol kan behöva göras mer generösa, bl.a. för att en domstol med för tillfället ledig kapacitet ska kunna avlasta en domstol där det råder hög arbetsbelastning. Utredaren ska därför dels överväga behovet av att utöka möjligheterna att överlämna mål mellan domstolar, dels överväga om sådana möjligheter bör vara generella eller förbehållas vissa måltyper och domstolsinstanser. Utredaren ska vidare undersöka om inte även sekretessmålen bör följa den normala instansordningen och överklagas till förvaltningsrätt som första domstolsinstans. Uppdraget ska redovisas senast den 1 december 2014.

I avvaktan på eventuella generella förändringar av hur sekretessmål ska handläggas finns det enligt regeringens mening inte skäl att införa några särbestämmelser för överklagande av sekretessbeslut fattade av Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen.

7.5 Överklagande till annan instans än domstol

7.5.1 Reglerna om överklagande är inte enhetliga

Polisen avgör årligen ett mycket stort antal förvaltningsärenden. Det finns som framgått tidigare inte några enhetliga regler för hur enskilda ska överklaga förvaltningsbeslut som fattas inom polisorganisationen. Man kan dock urskilja två huvudlinjer beträffande överklagande av beslut som fattats av den lokala polisorganisationen. Den ena är att besluten överklagas till allmän förvaltningsdomstol och den andra är att det finns en särskild regel som anger till vilken instans besluten ska överklagas, se avsnitt 7.4.1. I de lagar där det finns en särskild överklaganderegler anges det var beslutet ska överklagas. I många fall pekas allmän förvaltningsdomstol ut som behörig domstol även i dessa regler. Vissa beslut överklagas dock till länsstyrelsen.

Beslut fattade av Rikspolisstyrelsen – i vilken Säkerhetspolisen ingår – överklagas huvudsakligen till allmän förvaltningsdomstol. I förordningen (1989:773) med instruktion för Rikspolisstyrelsen finns emellertid en generell regel som innebär att Rikspolisstyrelsens beslut får överklagas till regeringen, om inte något annat följer av en annan bestämmelse än 22 a § förvaltningslagen eller en bestämmelse som hänvisar till förvaltningslagen. Det finns även exempel på andra beslut av styrelsen som får överklagas till regeringen.

Överklaganderegler skiljer sig åt även i andra avseenden än när det gäller överklagandeinstans. Vissa av de beslut som överklagas till länsstyrelsen har denna som slutinstans, medan beslut av länsstyrelsen i andra fall får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. I de fall där beslut av länsstyrelsen får överklagas till allmän förvaltningsdomstol krävs som regel prövningstillstånd vid överklagande till kammarrätten, men inte heller i detta avseende är reglerna enhetliga. Fristen för att överklaga en polismyndighets beslut kan också variera. Denna brist på

enhetlighet när det gäller överklagande beror nog främst på att polisens uppgifter är spridda på många olika författningar, av vilka vissa är ålderdomliga och sällan tillämpas.

Vid ett flertal tillfällen, senast i propositionen En mer ändamålsenlig förvaltningsprocess (prop. 2012/13:45), har regeringen föreslagit förändringar som syftar till mera enhetliga regler när det gäller överklagande inom förvaltningsprocessen. Inför omorganisationen av polisen bör på motsvarande sätt överklaganderegler som avviker från vad som normalt gäller för förvaltningsbeslut ändras.

Ett viktigt skäl för enhetliga regler är att detta underlättar både för den beslutande myndigheten och för den enskilde. Om reglerna skiljer sig åt för olika ärendetyper – och det inte finns något naturligt skäl för en sådan skillnad – finns det bl.a. risk för att felaktiga uppgifter om överklagande kan orsaka den enskilde onödigt besvär och rättsförluster.

Utgångspunkten bör vara att överklaganderegler som avviker från gängse principer bör finnas endast i de fall där detta är motiverat på grund av polisverksamhetens särart eller av något annat särskilt skäl.

7.5.2 Överklagande till länsstyrelsen

Regeringens förslag: Polismyndighetens beslut ska som huvudregel överklagas till allmän förvaltningsdomstol i stället för till länsstyrelsen.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Remissinstanserna tillstyrker förslagen eller lämnar dem utan invändningar. *Domstolsverket* anför att avsaknaden av uppgifter om hur många beslut som överklagas till länsstyrelsen gör det svårt att bedöma hur stor betydelse ändringarna i instansordning får för Sveriges Domstolar. *Kammarrätten i Stockholm* delar uppfattningen att de tillkommande målen till de allmänna förvaltningsdomstolarna inte kommer vara många eller särskilt ofta förekommande men påpekar att de ändå ökar den totala arbetsbelastningen just av det skälet att de inte förekommer särskilt ofta. *Förvaltningsrätten i Malmö* kan inte se att ändringarna kommer att medföra någon direkt ökad belastning för de allmänna förvaltningsdomstolarna. *Länsstyrelsen i Västerbotten* anför att de ärenden som föreslås överklagas till förvaltningsrätt är mycket sällsynta.

Skälen för regeringens förslag

Överklagande till länsstyrelsen har historiska rötter

Fram till mitten av 1980-talet var länsstyrelsen högsta polismyndighet i länet. Länsstyrelsen ansvarade dessutom före 1991 för tillsynen över polisverksamheten. Före de omfattande processreformerna i allmän förvaltningsdomstol (bl.a. förskjutningen av tyngdpunkten i prövningen till första instans och införandet av tvåpartsprocess) var det vanligt att beslut som meddelats av en förvaltningsmyndighet först överprövades av länsstyrelsen innan de överklagades till domstol. Detta gällde även vissa beslut av polismyndighet. Länsstyrelsens roll som mellaninstans mellan

Prop. 2013/14:110 den beslutsfattande myndigheten och allmän förvaltningsdomstol har dock successivt tagits bort på de flesta områden.

I en del äldre författningar finns det emellertid fortfarande regler om att vissa beslut som fattas inom polisorganisationen ska överklagas till länsstyrelsen. När ett ärende överklagas till länsstyrelsen gäller förvaltningslagens regler om handläggningen, medan en allmän förvaltningsdomstol tillämpar förvaltningsprocesslagen (1971:291). I allmän förvaltningsdomstol har den enskilde större möjligheter att få sin sak prövad vid en muntlig förhandling. Dessutom är den myndighet som först beslutade i saken den enskildes motpart i processen (7 a § förvaltningsprocesslagen). En tvåpartsprocess anses innebära fördelar både för den enskilde och för det allmänna, bl.a. genom att en sådan process ger bättre förutsättningar för att en fråga blir allsidigt belyst. Rätten ska också se till att ett mål blir så utrett som saken kräver och verka för att nödvändig komplettering av utredningen görs. Rätten har även möjlighet att själv hämta in kompletterande utredning (8 § förvaltningsprocesslagen). Regeringen har nyligen föreslagit att rättens utredningsansvar ska förtydligas (prop. 2012/13:45 s. 113). Ett beslut i allmän förvaltningsdomstol får som regel överklagas, men i de flesta fall krävs det prövningstillstånd för ett överklagande till kammarrätten.

Överklagande till allmän förvaltningsdomstol ska vara huvudregeln

Sedan länge har det ansetts att instansordningen ska bygga på en funktionsfördelning mellan beslutsmyndigheter på skilda nivåer. Tyngdpunkten i rättskipningen ska ligga i första instans. Inom det förvaltningsrättsliga området fattar i många fall en förvaltningsmyndighet det första beslutet. Tyngdpunkten inom förvaltningsrätten ligger hos denna förvaltningsmyndighet, som också är skyldig att ompröva sitt beslut när det finns skäl att ändra beslutet (27 § förvaltningslagen). Detta gäller dock endast vissa typer av beslut inom polisorganisationen, eftersom 8–30 §§ förvaltningslagen inte gäller i polisens brottsbekämpande verksamhet.

Reglerna om att beslut av en polismyndighet överklagas till länsstyrelsen har som framgått historiska rötter. Någon systematisk genomgång har inte gjorts av vilka regler som gäller för överklagande av förvaltningsbeslut inom polisorganisationen, utan det har främst varit i samband med andra lagändringar som frågan om överklagandeinstans har väckts. Reglerna om länsstyrelsen som överklagandeinstans för beslut inom polisorganisationen har på detta sätt successivt ersatts med regler om överklagande till allmän förvaltningsdomstol (se bl.a. prop. 2008/09:227 s. 22).

Det fåtal lagar som föreskriver att en polismyndighets beslut alltjämt överklagas till länsstyrelsen bör som huvudregel ändras så att besluten i stället överklagas till allmän förvaltningsdomstol. De skäl som ursprungligen låg bakom att beslut av en polismyndighet skulle överklagas till länsstyrelsen har inte längre bärkraft, eftersom länsstyrelsens uppgifter när det gäller polisverksamheten i princip har upphört. Vidare innebar den allmänna förvaltningsrättsreformen att man införde ett system där en förvaltningsmyndighets beslut normalt överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Kammarrättens roll är främst att överpröva förvaltningsrättens avgöranden. Högsta förvaltningsdomstolen är sista instans och har

som huvuduppgift att skapa vägledning för rättstillämpningen, dvs. att vara prejudikatinstans. Denna instansordning bör enligt regeringens mening gälla även för beslut fattade av Polismyndigheten och Säkerhetspolisen. Något allmänt behov av en mellaninstans mellan dessa myndigheter och allmän förvaltningsdomstol finns inte. Mot den bakgrunden bör som huvudregel Polismyndighetens beslut överklagas till allmän förvaltningsdomstol i stället för till länsstyrelsen. Ändringar med den innebörden bör därför göras i överklagandereglerna i 8 a § lagen (1918:163) med vissa bestämmelser om sjöfynd, 22 § lagen (1966:742) om hotell- och pensionatrörelse, 8 § lagen (1979:357) om yrkesmässig försäljning av dyrkverktyg och 12 § lagen (1983:1097) med vissa bestämmelser om larmanläggningar m.m.

När det gäller 9 a § lagen (1938:121) om hittegods kan noteras att den överklagandebestämmelsen föregicks av ett förslag om att polismyndighetens beslut skulle överklagas till allmän förvaltningsdomstol (prop. 1984/85:215 s. 15 f.). Trots att förslaget fick ett positivt remissutfall valde regeringen att frångå detta, sedan Kammarrätten i Göteborg påpekat att ersättningsfrågor enligt 3 § lagen om hittegods i vissa fall kan bli föremål för prövning vid allmän domstol. Olägenheten med att skapa en reglering där en viss fråga i ett ärende om hittegods prövas av allmän domstol och en annan fråga i samma ärende prövas av allmän förvaltningsdomstol ledde till att det i stället infördes en regel om överklagande till länsstyrelsen, som också skulle vara slutinstans. Då fanns en generell regel i 8 kap. 1 § polisförordningen (1984:730) som angav att polismyndighets beslut överklagades till länsstyrelsen. Som tidigare anförts har dock länsstyrelsen inte längre samma roll när det gäller polisverksamheten. Det rör sig också om ett fåtal ärenden, om ens några. Med hänsyn till detta, och till att frågor som härrör från ett och samma ärende redan i dag kan prövas av olika organ, bör även 9 a § lagen om hittegods ändras så att Polismyndighetens beslut överklagas till allmän förvaltningsdomstol i stället för till länsstyrelsen.

Reglerna i lagen om sjöfynd och lagen om hittegods innebär att polismyndighetens beslut får överklagas till länsstyrelsen men att länsstyrelsens beslut inte får överklagas. I övriga berörda lagar föreskrivs att länsstyrelsens beslut får överklagas till allmän förvaltningsdomstol men att det krävs prövningstillstånd i kammarrätten. Frågan är då om det i konsekvens med dagens reglering bör införas ett fullföljdsförbud till kammarrätten när det gäller överklagande enligt lagen om sjöfynd och lagen om hittegods eller om det är tillräckligt med krav på prövningstillstånd i kammarrätten. Det är svårt att se något sakligt skäl att särbehandla just dessa beslut. Verksamhetens särart motiverar inte heller regler som avviker från de gängse inom förvaltningsprocessen. Den lämpligaste lösningen är således att förvaltningsrättens beslut får överklagas men att det bör krävas prövningstillstånd i kammarrätten.

Ett skäl för att behålla särskilda regler om överklagande till länsstyrelsen kan vara att länsstyrelsen är överklagandeinstans i förhållande även till andra myndigheter enligt samma lagstiftning. Så är bl.a. fallet när det gäller reglerna om överklagande till länsstyrelsen i lagen (2003:778) om skydd mot olyckor. I 10 kap. 5 § den lagen föreskrivs att ett beslut av en räddningsledare om fullgörande av tjänsteplikt enligt 6 kap. 1 § eller om ingrepp i annans rätt enligt 6 kap. 2 § får överklagas till länsstyrelsen. Ett

Prop. 2013/14:110 annat exempel är 11 kap. 6 § begravningslagen (1990:1144), där bl.a. beslut av Skatteverket eller av en polismyndighet överklagas till länsstyrelsen. Eftersom även företrädare för andra myndigheter än polisen berörs av reglerna i fråga finns det i dessa fall skäl att behålla nuvarande reglering av överklagande.

Domstolsverket finner det svårt att bedöma vilken betydelse ändringarna får för Sveriges Domstolar, medan *Kammarrätten i Stockholm* menar att även om de tillkommande målen inte kommer vara många så ökar den totala arbetsbelastningen. Enligt *Länsstyrelsen i Västerbotten* är de ärenden som föreslås överklagas till förvaltningsrätt mycket sällsynta. Enligt uppgifter som inhämtats under hand från Länsstyrelserna i Västra Götaland, Skåne och Stockholm har dessa länsstyrelser sedan 2010 tillsammans endast handlagt en handfull ärenden av de aktuella måltyperna. Regeringen gör därför samma bedömning som *Förvaltningsrätten i Malmö*, nämligen att förslagen inte kommer medföra någon direkt ökad belastning för de allmänna förvaltningsdomstolarna. Mot bakgrund av att antalet ärenden är så pass få anser regeringen att de föreslagna ändringarna inte kommer att påverka domstolarna nämnvärt.

7.5.3 Överklagande till regeringen

Regeringens förslag: Regeln om överklagande till regeringen enligt lagen om hotell- och pensionatörrelse ska upphävas.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller lämnar det utan invändningar.

Skälen för regeringens förslag: Vid genomgången av författningar som behöver ändras i samband med den nya polisorganisationen har det uppmärksamats att regeln i 22 § andra stycket lagen (1966:742) om hotell- och pensionatörrelse om överklagande till regeringen av länsstyrelsens beslut enligt 13 § samma lag behöver ändras. Eftersom den materiella regeln som den hänvisar till, 13 §, upphävdes 1980 saknar överklaganderegeln innebörd. Den bör därför upphävas.

8 Polisens behandling av personuppgifter

8.1 Nuvarande reglering

Polisdatalagen (2010:361) gäller vid behandling av personuppgifter i polisens brottsbekämpande verksamhet vid Rikspolisstyrelsen och polismyndigheterna samt i Ekobrottsmyndighetens polisiära verksamhet. Lagen gäller i stället för personuppgiftslagen (1998:204), men hänvisar till ett antal bestämmelser i personuppgiftslagen som alltså gäller vid behandling av personuppgifter i polisens brottsbekämpande verksamhet.

För den personuppgiftsbehandling som inte avser brottsbekämpande verksamhet, exempelvis tillståndsgivning eller mer renodlad övervakning och ordningshållande verksamhet, gäller personuppgiftslagen.

Rikspolisstyrelsen är enligt 2 kap. 4 § polisdatalagen personuppgiftsansvarig för den behandling av personuppgifter som myndigheten utför och den behandling som utförs i polisens verksamhet vid Ekobrottsmyndigheten. Varje polismyndighet är personuppgiftsansvarig för den behandling av personuppgifter som myndigheten utför.

Ändamål

I polisdatalagen anges för vilka ändamål personuppgifter får behandlas i polisens brottsbekämpande verksamhet. Ändamålen delas in i primära och sekundära, där de primära avser behandling av personuppgifter för att tillgodose de behov som finns inom polisens brottsbekämpande verksamhet och de sekundära anger när personuppgifter, som får behandlas i polisens brottsbekämpande verksamhet, får användas i andra delar av polisens verksamhet eller lämnas ut till andra myndigheter eller organisationer för dessas behov.

De primära ändamålen är uttömmande angivna i 2 kap. 7 § polisdatalagen. Personuppgifter får enligt den bestämmelsen behandlas om de behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet, utreda eller beivra brott eller fullgöra förpliktelser som följer av internationella åtaganden.

De sekundära ändamålen regleras i 2 kap. 8 § polisdatalagen. Personuppgifter får behandlas om det är nödvändigt för att tillhandahålla information som behövs i brottsbekämpande verksamhet hos Åklagarmyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen och Skatteverket eller hos utländsk myndighet eller mellanfolklig organisation. Personuppgifter får vidare behandlas om det är nödvändigt för att tillhandahålla information som behövs i polisens handräckningsverksamhet eller, om det finns särskilda skäl, att tillhandahålla information i annan verksamhet som polisen ansvarar för. Personuppgifter får även behandlas om det är nödvändigt för att tillhandahålla information som behövs i verksamhet hos Kriminalvården för att förebygga brott och upprätthålla säkerheten, eller i en myndighets verksamhet i övrigt, om polisen är skyldig att bistå myndigheten med viss uppgift, eller informationen tillhandahålls inom ramen för myndighetsöverskridande samverkan mot brott. Uppgifter som behandlas för ett primärt ändamål får även behandlas om det är nödvändigt för att lämna information till riksdagen och regeringen samt, i den utsträckning det finns en uppgiftsskyldighet i lag eller förordning, till andra. I ett enskilt fall får personuppgifter behandlas genom att lämnas ut även för något annat ändamål, under förutsättning att ändamålet inte är oförenligt med det ändamål för vilket uppgifterna samlades in (finalitetsprincipen).

I 2 kap. 16–18 §§ polisdatalagen finns sekretessbrytande bestämmelser som gäller i förhållande till svenska myndigheter.

Gemensamt tillgängliga uppgifter

För uppgifter som görs eller har gjorts gemensamt tillgängliga i polisens brottsbekämpande verksamhet finns särskilda och mer begränsande regler i 3 kap. polisdatalagen. Avgörande för om uppgifter ska anses gemensamt tillgängliga är hur många personer som har rätt att ta del av dem. Uppgifter som endast ett fåtal personer har rätt att ta del av anses inte

Prop. 2013/14:110 som gemensamt tillgängliga. Vid bedömning av om en uppgift har gjorts gemensamt tillgänglig saknar det betydelse hur många personer som rent faktiskt tar del av de aktuella uppgifterna.

Rikspolisstyrelsen, polismyndigheter, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen och Skatteverket får medges direktåtkomst till personuppgifter i polisens brottsbekämpande verksamhet som gjorts gemensamt tillgängliga.

Register som regleras särskilt i polisdatalagen

Några register regleras särskilt i 4 kap. polisdatalagen. Det är register över DNA-profiler, dvs. DNA-registret, utredningsregistret och spårregistret samt fingeravtrycks- och signalementsregister, penningtvätsregister och det internationella registret. Det är Rikspolisstyrelsen som för dessa register och för dem gäller särskilda bestämmelser om ändamål, gallring och direktåtkomst.

Andra polisiära register

Det finns några registerförfattningar som reglerar enskilda register som Rikspolisstyrelsen för helt eller delvis inom ramen för polisens brottsbekämpande verksamhet men som har undantagits från polisdatalagens tillämpningsområde. Det gäller lagen (1998:620) om belastningsregister, lagen (1998:621) om misstankeregister, lagen (2000:344) om Schengens informationssystem, lagen (2006:444) om passagerarregister och lagen (2010:362) om polisens allmänna spaningsregister. Lagen gäller inte heller när personuppgifter behandlas i polisens vapenregister enligt vapenlagen (1996:67), om inte annat anges i den lagen.

Rikspolisstyrelsen för även ett register över efterlysta personer enligt efterlysningskungörelsen (1969:293), ett register över förelägganden av ordningsbot enligt förordningen (1997:903) om register över förelägganden av ordningsbot och är personuppgiftsansvarig för behandling av personuppgifter enligt förordningen (1970:517) om rättsväsendets informationssystem.

Vidare för Rikspolisstyrelsen några register som inte är närmare reglerade i författning, exempelvis passregistret, eller som över huvud taget inte är författningsreglerade. De sistnämnda förs med stöd av personuppgiftslagen.

Behandling av personuppgifter i Säkerhetspolisens brottsbekämpande verksamhet

I 5 kap. polisdatalagen finns bestämmelser om behandling av personuppgifter i Säkerhetspolisens brottsbekämpande verksamhet. Dessa bestämmelser reglerar framför allt ändamålen för Säkerhetspolisens personuppgiftsbehandling, som delvis avviker från regleringen för den övriga polisen. Det finns även särskilda bestämmelser om bevarande och gallring. När det gäller behandlingen av känsliga uppgifter, utlämnande av personuppgifter och uppgiftsskyldighet gäller samma bestämmelser som för polisen i övrigt. Säkerhetspolisen är enligt 5 kap. 5 § personuppgiftsansvarig för den personuppgiftsbehandling som Säkerhetspolisen utför.

Polisens tillgång till uppgifter som andra myndigheter förfogar över regleras i respektive myndighets registerförfattning eller i författningar som reglerar särskilda register som förs av andra myndigheter. Sådana regler finns bl.a. i lagen (1998:527) och förordningen (1998:1234) om det statliga personadressregistret, lagen (2005:787) och förordningen (2005:791) om behandling av uppgifter i Tullverkets brottsbekämpande verksamhet, kustbevakningsdatalagen (2012:145) och kustbevakningsdataförordningen (2012:146), förordningen (1967:502) om utdrag ur folkbokföringsdatabasen i och för utredning om brott m.m., förordningen (1998:1229) om behandling av personuppgifter om totalförsvarspiktiga, förordningen (2001:589) om behandling av personuppgifter i Skatteverkets folkbokföringsverksamhet, förordningen (2001:646) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet, förordningen (2001:682) om behandling av personuppgifter inom kriminalvården och förordningen (2007:261) om behandling av personuppgifter i Försvarets radioanstalts försvarsunderrättelse- och utvecklingsverksamhet.

8.2 Polismyndighetens behandling av personuppgifter

Regeringens förslag: Polismyndigheten ska vara personuppgiftsansvarig för den behandling av personuppgifter som myndigheten utför och den behandling som utförs i polisiär verksamhet vid Ekobrottsmyndigheten.

Polismyndigheten ska föra de författningsreglerade register som nu förs av Rikspolisstyrelsen och de lokala polismyndigheterna. Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om behandling av uppgifter i penningtvätsregister och det internationella registret.

Kommitténs förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. I betänkandet behandlas inte frågan om närmare föreskrifter när det gäller penningtvätsregister och det internationella registret. I betänkandet föreslås att Polismyndigheten ska anges i något fler bestämmelser än vad regeringen föreslår.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser yttrar sig inte över förslaget.

Datainspektionen delar i allt väsentligt de bedömningar som kommittén har gjort beträffande nödvändiga ändringar i polisdatalagen i och med införandet av den nya organisationen för polisen. *Ekobrottsmyndigheten* påpekar att brottsutredningar hör till myndighetens kärnverksamhet och att i den verksamheten är såväl anställda inom myndigheten som polismän involverade. Någon uppdelning av personuppgiftsansvaret beroende på vem som hanterar uppgiften eller vilket system som används är därför enligt myndigheten inte möjlig i myndighetens integrerade verksamhet.

Polisdatalagens tillämpningsområde

Polisens personuppgiftsbehandling i den brottsbekämpande verksamheten regleras framförallt i polisdatalagen, som trädde i kraft den 1 mars 2012. Syftet med lagen är att skapa en teknikneutral reglering som fungerar som en ram för polisens personuppgiftsbehandling utan att i detalj reglera formerna för behandlingen. Polisens personuppgiftsbehandling har således nyligen varit föremål för en genomgripande översyn och det finns därför inget behov av att se över den materiella regleringen. Lagen måste dock anpassas till att Rikspolisstyrelsen och de 21 polismyndigheterna samt Statens kriminaltekniska laboratorium (SKL) blir en myndighet och att Säkerhetspolisen bryts ut ur Rikspolisstyrelsen och bildar en fristående myndighet.

Polisdatalagen bör liksom i dag gälla i all polisens brottsbekämpande verksamhet, vilket innebär att den bör gälla för behandling av personuppgifter vid Polismyndigheten och i den polisiära verksamheten vid Ekobrottsmyndigheten. Regeringen återkommer i avsnitt 8.4.3 till i vilken utsträckning polisdatalagen bör vara tillämplig i verksamheten vid SKL. Vad som bör gälla i Säkerhetspolisens verksamhet redovisas i avsnitt 8.5.

Polismyndigheten ska vara personuppgiftsansvarig

Rikspolisstyrelsen är i dag personuppgiftsansvarig för den behandling som myndigheten utför, förutom den behandling som sker vid Säkerhetspolisen. Styrelsen är även ansvarig för den behandling som utförs i polisens verksamhet vid Ekobrottsmyndigheten, medan de lokala polismyndigheterna är personuppgiftsansvariga för den behandling som respektive myndighet utför. Rikspolisstyrelsen och varje polismyndighet ska utse ett eller flera personuppgiftsombud. Vad som gäller för Statens kriminaltekniska laboratorium framgår av avsnitt 8.4.2.

Att Polismyndigheten bör vara personuppgiftsansvarig för den behandling av personuppgifter som myndigheten utför är självklart, liksom att myndigheten också bör vara personuppgiftsansvarig för de register som i dag förs av Rikspolisstyrelsen och som regleras särskilt, antingen i 4 kap. polisdatalagen eller i annan lagstiftning. Polismyndigheten bör på samma sätt som nu vara skyldig att utse ett eller flera personuppgiftsombud.

Vem som bör ansvara för den behandling som utförs i polisiär verksamhet vid Ekobrottsmyndigheten är en mer komplicerad fråga. När Ekobrottsmyndigheten inrättades var myndigheten ansvarig för den polisverksamhet som var en del av myndighetens samlade verksamhet och myndigheten omfattades inte av den gamla polisdatalagen (1998:622), eftersom den är en åklagarmyndighet. För att Ekobrottsmyndigheten skulle kunna bedriva kriminalunderrättelseverksamhet ändrades den gamla polisdatalagen och gjordes tillämplig på myndigheten från den 1 januari 2004. Den polisiära verksamheten vid Ekobrottsmyndigheten bedrivs av polispersonal som Ekobrottskansliet vid Rikspolisstyrelsen har ställt till myndighetens förfogande. Det är också Rikspolisstyrelsen som leder den verksamhet vid Ekobrottsmyndigheten som bara får utövas av anställda inom polisen (6 § 7 förordningen [1989:773] med instruktion för Rikspolisstyrelsen) och som är personuppgiftsansvarig för den behandling av personuppgifter som sker med stöd av polisdatalagen

(prop. 2002/03:144 s. 17). Enligt förarbetena till den nu gällande polisdatlagen bör som huvudregel gälla att den myndighet som utför själva behandlingen också ska ha personuppgiftsansvaret för den. Någon förändring beträffande personuppgiftsansvaret vid Ekobrottsmyndigheten ansågs dock inte motiverad (prop. 2009/10:85 s. 93).

Ekobrottsmyndigheten påpekar att någon uppdelning av personuppgiftsansvaret – beroende på vem som hanterar en uppgift eller vilket system som används – inte är möjlig i myndighetens integrerade verksamhet. Regeringen anser inte att det i detta sammanhang finns skäl att se över fördelningen av personuppgiftsansvaret vid Ekobrottsmyndigheten.

Polismyndigheten ska föra de register som i dag förs av Rikspolisstyrelsen

Som framgår av avsnitt 8.1 för Rikspolisstyrelsen i dag en mängd olika register inom ramen för polisens brottsbekämpande verksamhet. Registren över DNA-profiler, fingeravtrycks- och signalementsregister, penningtvätsregister samt det internationella registret regleras särskilt i polisdatlagen. Andra register som är författningsreglerade är misstankeregistret, belastningsregistret, SIS-registret, passagerarregistret och det allmänna spaningsregistret. Som kommittén föreslår bör det vara Polismyndigheten som för dessa register. Vad som ska gälla för vapenregistren behandlas i avsnitt 9.3.1. Under lagstiftningsarbetet har framkommit att det bl.a. med anledning av den nya polisorganisationen kan finnas behov av att se över ändamålsbestämmelserna i flera av registerförfattningarna, däribland misstanke- och belastningsregistret. Den frågan får dock utredas i annat sammanhang.

När det gäller penningtvätsregister och det internationella registret gör regeringen följande överväganden. Enligt lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism är verksamhetsutövare som omfattas av lagen skyldiga att granska ekonomiska transaktioner för att kunna upptäcka sådana transaktioner som kan misstänkas utgöra ett led i penningtvätt eller finansiering av terrorism. Uppgifter om omständigheter som tyder på detta ska lämnas till Rikspolisstyrelsen. Inom Rikspolisstyrelsen är en särskild enhet, Finanspolisen, ansvarig för hanteringen av sådana uppgifter som lämnas enligt lagen. Finanspolisen tar även emot uppgifter om misstänkta transaktioner från motsvarande enheter vid utländska myndigheter. Enheten tar också emot underrättelseinformation från övriga polisen och andra myndigheter samt uppgifter i anmälningar och tips från allmänheten. De uppgifter som tas emot behandlas i penningtvätsregister. Av förarbetena till polisdatlagen framgår att det endast är ett mindre antal personer inom polisen som behöver ha tillgång till uppgifterna för att kunna utföra sina arbetsuppgifter. Mot den bakgrunden ansåg regeringen inte att det behövdes några bestämmelser om särskilda upplysningar eller om sök begränsningar för uppgifter som behandlas i penningtvätsregister (prop. 2009/10:85 s. 242). I den nya polisorganisationen bör det på samma sätt som i dag endast vara ett fåtal personer som behandlar uppgifter i dessa register. Det finns då inte något behov av att införa bestämmelser om särskilda upplysningar eller sök begränsningar. Utpekandet av den enhet inom Polismyndigheten som

Prop. 2013/14:110 får behandla uppgifter i penningtvätsregister kan dock göras i förordning.

När det sedan gäller det internationella registret gör regeringen följande överväganden. Rikspolisstyrelsen har i dag huvudansvaret för polisens internationella kontakter. Enheten för internationellt polissamarbete vid Rikskriminalpolisen (den internationella enheten) är nationell kontaktpunkt för samarbetet enligt ett flertal internationella överenskommelser. Enheten fungerar som kontaktpunkt och mottagare av information och förfrågningar från andra stater, både i samarbetet med Interpol och i samarbetet inom Europol. Vid enheten finns också det svenska Sirenekontoret. Dessutom är enheten kontaktpunkt vid informationsutbyte enligt förordningen (2008:1396) om förenklat uppgiftsutbyte mellan brottsbekämpande myndigheter i Europeiska unionen och för annat EU-samarbete. Enheten förmedlar också förfrågningar från den svenska polisen till stater utanför Norden samt till Interpol och Europol.

Den internationella enheten hanterar ett mycket stort antal ärenden årligen. Dessa hanteras i det internationella registret. De uppgifter som får behandlas i registret är dels uppgifter som krävs för att Rikspolisstyrelsen ska kunna fungera som mellanhand i det polisiära och rättsliga samarbetet, dels uppgifter i vissa frågor av konsulär art. I förarbetena till polisdatalagen anges att det inte finns behov av att införa bestämmelser om särskilda upplysningar eller sökbegränsningar för uppgifter i registret med hänsyn till att endast ett begränsat antal personer kommer att ha tillgång till registret och att detta främst ska fungera som ett verksamhetsstöd för mottagande och vidareförmedling av uppgifter där skälet till att uppgifterna behandlas som regel framgår av sammanhanget. I den nya polisorganisationen bör det på samma sätt som i dag endast vara ett fåtal personer som behandlar uppgifter i detta register. Det finns då inte något behov av att införa bestämmelser om särskilda upplysningar eller sökbegränsningar. Utpekandet av den enhet inom Polismyndigheten som får behandla uppgifter i det internationella registret kan göras i förordning.

Den interna åtkomsten till uppgifter inom Polismyndigheten behöver inte lagregleras

I de författningar som reglerar de olika registren som Rikspolisstyrelsen i dag för anges om andra myndigheter får medges direktåtkomst till registren. De lokala polismyndigheterna kan i dag medges direktåtkomst till flertalet av de register som Rikspolisstyrelsen för. När Polismyndigheten ska föra registren kan myndighetens egen tillgång till uppgifter i registren regleras genom interna behörighetsregler. I avsnitt 10.5 behandlas frågan om enskilda polismäns tillgång till uppgifter. Det saknas dock anledning att närmare reglera åtkomsten för personal inom Polismyndigheten till de register som myndigheten själv för. Säkerhetspolisens tillgång till register som förs av Polismyndigheten behandlas i avsnitt 8.6.

Inte heller när det gäller gemensamt tillgängliga uppgifter behövs det någon författningsreglering av hur dessa uppgifter ska hanteras internt inom myndigheten. Det gäller även för den verksamhet hos Ekobrottsmyndigheten som Polismyndigheten är personuppgiftsansvarig för.

8.3.1 Behovet av en elimineringsdatabas

Vad innebär kontaminering av DNA-prov?

DNA (deoxyribonukleinsyra) är den kemiska benämningen på arvsmassan, bäraren av våra gener. I kroppens alla cellkärnor finns DNA:t samlat i kromosomer. Hälften av DNA:t ärvs från modern och hälften från fadern.

De första ärendena där DNA-tekniken användes i Sverige är från slutet av 1980-talet. Den teknik som då användes krävde att det fanns relativt stora mängder DNA i det spår som skulle undersökas. Tekniken byggde på att hela DNA:t klipptes av i fragment (strängar) som fick olika längder, unika för varje individ. I dag används i stället s.k. STR-markörer (Short Tandem Repeat). STR-tekniken bygger på att vissa områden i DNA:t kopieras och det kan därför räcka med små mängder DNA vid en analys. Vid specialanalys genom LT-teknik (Low Template) kan numera också spårprov med endast ett fåtal celler i användas för DNA-analys. Det kan räcka med att någon har hållit i eller tagit på ett föremål för att man ska kunna få fram användbart DNA. LT-tekniken används för specialanalyser när den vanliga analysmetoden inte räcker. Tekniken används i första hand vid mycket grova vålds- och sexualbrott. En nackdel med denna teknik är att spårprovet löper större risk att kontamineras.

Med uttrycket kontaminering avses, när det gäller brottsplatsspår, att DNA:t i spåret sammanblandas med för brottsutredningen ovidkommande DNA från en i och för sig behörig person någonstans i hanteringen. Det kan inträffa från det att polisen kommit till en brottsplats till det att laboratorieundersökningen av brottsplatsspåren är avslutad. Med kontaminering avses i detta sammanhang alltså inte att DNA i ett spår är sammanblandat med annat DNA som kan ha funnits på platsen före brottstillfället, eller DNA som har tillförts efter brottet men innan polisen kom till platsen. Effekterna av sådana sammanblandningar av biologiskt material kan i och för sig ha samma effekter för utredningen.

Inte bara spår från brottsplatser utan även andra prover som ingår i DNA-hanteringen kan kontamineras. Det kan t.ex. gälla prov som tagits av personer, t.ex. personer som registertopsats, eller s.k. kontrollprover som ingår i engångsmaterial som används vid DNA-analys, vilka normalt ska vara DNA-fria.

Ett spår eller ett prov kan kontamineras på flera olika sätt. Det ovidkommande DNA:t kan överföras från personer som hanterar spårsäkring och spårundersökning på brottsplatsen eller av personer som utför undersökningar av material eller prover vid Statens kriminaltekniska laboratorium (SKL). Vid DNA-analysen kan även en kontaminering uppstå genom att det material som används inte är DNA-fritt, utan innehåller DNA t.ex. från personer som tillverkat eller förpackat sådan materiel (s.k. leverantörskontamineringar). Ytor och föremål i ett laboratorium kan också bära DNA (s.k. bakgrunds-DNA), både från personal som arbetar med DNA-analys och från personer som befunnit sig i lokalerna av andra skäl, t.ex. lokalvårdare, servicepersonal eller besökare. Sådana

Prop. 2013/14:110 kontamineringar kan uppstå t.ex. genom att DNA i fibrer från kläder fastnar i damm som ligger kvar i lokalen och så småningom hamnar i ett spår som ska analyseras. Att DNA kan överföras mellan personer och föremål innebär att DNA också kan överföras mellan lokaler. DNA är mycket tidsbeständigt och risken för sådana kontamineringar upphör först när DNA:t rent fysiskt avlägsnas ur miljön.

Riskerna med en kontaminering

Vid analysen av ett spår från en brottsplats kan man ibland få fram flera olika DNA-profiler, en s.k. blandbild. Det kan bero på att DNA:t i spåret har sammanblandats med annat DNA som fanns på platsen före brottstillfallet, men det kan också bero på en kontaminering. Även om en blandbild inte alltid beror på en kontaminering är den en signal om att det kan föreligga en kontaminering. Om man däremot vid analysen av spåret enbart får fram en DNA-profil som beror på en kontaminering riskerar den att tolkas som ett viktigt DNA-spår. Det främsta problemet är att en kontaminering, i vad som utredningsmässigt bedöms vara ett avgörande DNA-spår, kan leda till att polisen inte får tag på gärningsmannen på grund av att DNA:t inte ger träff vid en jämförelse eller sökning mot DNA-registret. Om samma persons DNA dessutom kontaminerat vid två eller flera tillfällen kan det leda till ytterligare komplikationer, genom att polisen felaktigt kopplar samman brott som inte har med varandra att göra. Det är generellt sett mer sannolikt att oupptäckta kontamineringar leder till felaktiga utslutningar än felaktiga överensstämmelser.

Med hänsyn till de negativa effekter en kontaminering kan få blev det i takt med att användningen av DNA-analyser i brottsutredningar ökade alltmer angeläget att hanteringen av DNA-spåren omgärdades med säkerhets- och skyddsrutiner och andra arrangemang för att förebygga en felaktig hantering. Det är bakgrunden till att SKL inrättade en elimineringsdatabas. Behovet av en sådan databas har också ökat sedan det blev tekniskt möjligt att ta till vara och använda mycket små mängder DNA, eftersom dessa metoder är extra känsliga för kontamineringar.

Elimineringsdatabasens användning och funktion i dag

Elimineringsdatabasen som förs av SKL fungerar i dag som ett stöd för att

- förhindra att DNA-profiler från personer som inte har med en brottsutredning att göra felaktigt registreras i spårregistret,
- förhindra att resultat som kommer från kontamineringar redovisas till uppdragsgivaren och därmed missleder brottsutredningar,
- ge ett erfarenhetsunderlag som kan användas för att förbättra eller korrigera rutiner och därmed minska risken för kontamineringar, och
- tillsammans med annat underlag bedöma risknivån för kontamineringar.

Elimineringsdatabasen är i dag inlagd i ett särskilt index i CODIS, den programvara som används för DNA-registren. När en ny profil läggs in i spårregistret jämförs den först mot elimineringsdatabasen. Om det blir en träff tas profilen bort ur spårregistret och träffen utreds. Även andra

DNA-profiler än sådana som är inlagda i något av DNA-registren kan sökas mot elimineringsdatabasen, t.ex. profiler ur kontrollprover.

Den vidare utredningen av en överensstämmelse mellan en DNA-profil i elimineringsdatabasen och en annan DNA-profil beror på i vilken sorts prov och på vilket sätt kontamineringen upptäckts. I uppenbara fall av arbetsrelaterade kontamineringar, som är fallet då kontrollprover eller prover från topsningar är kontaminerade, hanteras kontamineringen internt som en administrativ kvalitetssäkringsfråga. Om ett spårprov träffar mot elimineringsdatabasen och avser en person som inte haft en behörig, arbetsrelaterad anknytning till ärendet, informeras polisen. När man upptäcker att kontamineringen kommer från en polisanställd eller en SKL-anställd som arbetat med ärendet har förekomsten av personens DNA hanterats som en kontaminering. Det är endast fall där det sannolikt inte rör sig om en kontaminering som formellt överlämnas till laboratoriechefen, som sedan beslutar om det ska lämnas vidare till polisens enhet för internutredningar. Om ett fall skulle överlämnas hanteras det enligt förordningen (2010:1031) om handläggning av ärenden om brott av anställda inom polisen m.m.

Datainspektionens tillsynsärende

Datainspektionen prövade i ett tillsynsärende frågan om huruvida den personuppgiftsbehandling som sker i SKL:s elimineringsdatabas är rättsenlig (dnr 514-2012). I ett beslut den 28 maj 2012 fann Datainspektionen att den jämförelse som SKL gör mellan DNA-profiler i elimineringsdatabasen och spårregistret inte är förenlig med gällande rätt. SKL förelades därför att upphöra med all jämförelse mellan DNA-profiler i elimineringsdatabasen och spårregistret eller att på annat sätt behandla DNA-profiler i elimineringsdatabasen för brottsbekämpande ändamål. Datainspektionen anförde att man inte fann anledning att i någon del ifrågasätta syftena för vilka personuppgifter i elimineringsdatabasen behandlas. Däremot ansåg inspektionen att behandlingen inte var rättsenlig. Datainspektionen framhöll bl.a. att det i polisdatalagen är uttömmande reglerat vilka DNA-register som får föras i polisens brottsbekämpande verksamhet och att SKL i sin roll som personuppgiftsbiträde åt Rikspolisstyrelsen är skyldigt att följa reglerna i polisdatalagen när laboratoriet hanterar något av DNA-registren. Enligt Datainspektionen sker all personuppgiftsbehandling som görs med anledning av ett uppdrag till laboratoriet om spårundersökning i en förundersökning eller ett annat uppdrag som en brottsbekämpande myndighet har gett laboratoriet, och där DNA-registren i 4 kap. polisdatalagen används, för brottsbekämpande ändamål och faller således under polisdatalagen. Dessutom ansåg Datainspektionen att all användning av de tre DNA-registren i polisdatalagen utanför den brottsbekämpande verksamheten är otillåten, med undantag för underlättande av identifiering av avlidna. Datainspektionen ansåg därför – i motsats till SKL – att personuppgiftslagen inte kan utgöra rättslig grund för behandling av personuppgifter som innefattar en jämförelse med DNA-profiler i spårregistret.

Datainspektionen framhöll också att det finns omständigheter som starkt talar för att den behandling av DNA-profiler som SKL utför i elimineringsdatabasen för icke brottsbekämpande ändamål ska ha stöd i lag

Prop. 2013/14:110 och att det i lag även uttömmande ska anges vilka förutsättningar som ska gälla för databasen.

Datainspektionens beslut har överklagats av Rikspolisstyrelsen med yrkande att beslutet ska upphävas. Förvaltningsrätten har avslagit överklagandet. Domen har överklagats till kammarrätten.

8.3.2 Elimineringssdatabasen författningsregleras

Regeringens förslag: Det ska införas ett register över DNA-profiler kallat elimineringsdatabasen. Regleringen ska införas i en särskild lag och – förutom bestämmelser om ändamål, innehåll och behandling av uppgifter – omfatta bestämmelser om personuppgiftsansvar, tillgång till uppgifter, rättelse och skadestånd samt ytterligare föreskrifter.

Lagen om elimineringsdatabasen ska träda i kraft redan innan den nya Polismyndigheten inleder sin verksamhet och utgå från den befintliga polisorganisationen.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens. I promemorian föreslås dock att regleringen ska införas i polisdatalagen.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker eller har inte något att invända mot förslagen.

Rikspolisstyrelsen och *Statens kriminaltekniska laboratorium* tillstyrker förslaget att reglera elimineringsdatabasen i lag. *Rikspolisstyrelsen* anser att det är möjligt både att införa den rättsliga regleringen i en särskild lag och i polisdatalagen. Under nuvarande omständigheter förordar styrelsen en reglering i polisdatalagen i enlighet med promemorians förslag. *Rättsmedicinalverket* anser att elimineringsdatabasen är en nödvändighet för att främja både kvalitet och rättssäkerhet i SKL:s forensiska laborativverksamhet. Även *Datainspektionen* anser att en elimineringsdatabas bör ses som ett självklart hjälpmedel i SKL:s verksamhet när det gäller att kvalitetssäkra det forensiska arbetet med DNA och välkomnar förslaget att den ska lagregleras. Inspektionen har i och för sig inget att invända mot att regleringen placeras i polisdatalagen, men understryker att lagen avser polisens brottsbekämpande verksamhet som i vedertagen mening inte omfattar SKL. Inspektionen anser inte heller att elimineringsdatabasen ryms inom lagens ändamål och anser därför att det skulle kunna vara ändamålsenligt att placera samtliga regler om personuppgiftsbehandling vid SKL i en och samma registerförfattning. *Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden* är tveksam till förslaget att reglera elimineringsdatabasen i polisdatalagen, eftersom det är oklart om dessa delar av verksamheten är att anse som brottsbekämpande.

Skälen för regeringens förslag

En elimineringsdatabas är nödvändig

Kontaminerade DNA-prover kan som framgår av avsnitt 8.3.1 leda till felaktiga undersökningsresultat, vilket kan få till följd både att en DNA-profil från en icke misstänkt person läggs in i spårregistret och att en brottsutredning inte kan föras framåt så att ett brott kan klaras upp, eftersom man utgår från en felaktig DNA-profil. Om problemet med kontami-

nering inte löses kan detta på sikt leda till att DNA-analysernas tillförlitlighet som bevisning sätts i fråga och att förtroendet för den forensiska verksamheten på detta område sjunker, både bland rättsväsendets aktörer och bland allmänheten. En elimineringsdatabas är det enda sättet att systematiskt förebygga och upptäcka kontamineringar. SKL för redan i dag en elimineringsdatabas och ingen av remissinstanserna har haft någon invändning mot att SKL använder sig av en elimineringsdatabas för att kvalitetssäkra sin verksamhet. Även om det inte är ett uttryckligt krav för laboratoriets ackreditering på DNA-området är möjligheten att utesluta kontamineringar en viktig del i strävan att så långt möjligt vidta åtgärder för att leverera ett korrekt resultat vid en DNA-analys. Det finns därför enligt regeringens mening starka skäl som talar för att skapa rättsliga förutsättningar att föra en sådan databas.

Regleringen utgår under en övergångsperiod från den befintliga polisorganisationen

Den nya Polismyndigheten ska inleda sin verksamhet den 1 januari 2015. Med hänsyn till att SKL redan för en elimineringsdatabas bör författningsregleringen av den genomföras så snart som möjligt, så att SKL får möjlighet att använda databasen fullt ut. Regleringen av elimineringsdatabasen kan tidigast träda i kraft den 1 juli 2014. Det innebär att lagstiftningen inledningsvis måste utgå från den befintliga polisorganisationen, där SKL är en självständig myndighet med Rikspolisstyrelsen som chefsmyndighet.

Rikspolisstyrelsen för de befintliga DNA-registren och det är därför lämpligt att styrelsen inledningsvis även för elimineringsdatabasen. Efter den 1 januari 2015 bör, av de skäl som anges i avsnitt 8.2, Polismyndigheten föra databasen. Med hänsyn till att Rikspolisstyrelsen kommer att föra databasen under en mycket begränsad tid utgår redovisningen i det följande från att det är Polismyndigheten som för den. Namnet på lagen bör justeras när den nya polisorganisationen inleder sin verksamhet.

Enligt 4 kap. 10 § polisdatalagen får ett antal myndigheter, däribland SKL, medges direktåtkomst till DNA-registren. Att SKL kan medges direktåtkomst är en förutsättning för att laboratoriet ska kunna hantera DNA-registren som personuppgiftsbiträde åt Rikspolisstyrelsen. Eftersom det är Rikspolisstyrelsen som inledningsvis ska föra elimineringsdatabasen bör laboratoriet medges direktåtkomst till den. Detta bör, som *Lagrådet* påpekar, regleras i den särskilda lagen om elimineringsdatabasen.

Normgivningsnivå

En författningsreglering av elimineringsdatabasen innefattar två frågor. Den ena är frågan om insamling av DNA-profiler till databasen, som måste ske genom provtagning på de individer vilkas DNA-profiler ska ingå. Den andra är hur de DNA-profiler som ingår i databasen ska få behandlas.

Som utvecklas närmare i avsnitt 8.3.4 anser regeringen att personer, vilkas DNA riskerar att kontaminera material eller prover som ska bli föremål för DNA-analys, bör vara skyldiga att lämna prov för DNA-analys.

Prop. 2013/14:110 Enligt 2 kap. 6 § första stycket regeringsformen är varje medborgare gentemot det allmänna skyddad mot påtvingat kroppsligt ingrepp. Detta skydd får endast begränsas i lag. En skyldighet att lämna DNA-prov har ansetts som ett sådant påtvingat kroppsligt ingrepp som omfattas av skyddet enligt 2 kap. 6 § regeringsformen (prop. 2005/06:29 s. 19 f.). Även om ett kroppsligt ingrepp som tagande av ett DNA-prov sker utan fysiskt tvång är det att betrakta som påtvingat, om det finns ett krav på att den enskilde ska lämna provet och kravet är förenat med ett hot om sanktioner (prop. 1993/94:65 s. 111). Offentligt anställda omfattas av skyddet mot påtvingat kroppsligt ingrepp i förhållande till sin arbetsgivare. Skyldigheten att genomgå provtagning måste därför regleras i lag.

Det är emellertid inte bara provtagningen utan även den fortsatta behandlingen av DNA-profilen som måste regleras. Om den framtagna DNA-profilen inte skulle få registreras utan samtycke från den som lämnat provet skulle skyldigheten att lämna prov inte fylla någon funktion. Med hänsyn till detta och till att vad som får registreras i de befintliga DNA-registren regleras i lag anser regeringen i likhet med remissinstanserna att även registrering och behandling av uppgifter i elimineringsdatabasen bör regleras i lag.

Reglering i polisdatalagen eller i en särskild lag?

De bestämmelser som krävs för reglering av provtagning till, registrering i och behandling av uppgifter i elimineringsdatabasen bör alltså ha lagform.

När det gäller de befintliga DNA-registren finns reglerna om provtagning i rättegångsbalken medan behandling av uppgifter i registren regleras i polisdatalagen. Behandling av uppgifter i elimineringsdatabasen hänger till viss del samman med behandling av uppgifter i de befintliga DNA-registren, framförallt spårregistret, varför det kan finnas skäl att även reglera elimineringsdatabasen i polisdatalagen. *Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden* är tveksam till att elimineringsdatabasen regleras i polisdatalagen. *Datainspektionen* har i och för sig inget att invända mot att reglerna placeras där men anser att det skulle kunna vara ändamålsenligt med en sammanhållen reglering av SKL:s personuppgiftsbehandling. *Inspektionen* anser inte heller att elimineringsdatabasen ryms inom polisdatalagens ändamål.

Det som talar för att införa regleringen i en särskild lag är att man i så fall får en samlad och överskådlig reglering som innehåller alla bestämmelser som gäller elimineringsdatabasen. Som framgår av avsnitt 8.3.3 anser regeringen att databasen inte ska få användas för att utreda brott. Regeringen delar därför *Datainspektionens* och *Säkerhets- och integritetsskyddsnämndens* uppfattning att regleringen inte passar in i polisdatalagen som gäller i polisens brottsbekämpande verksamhet. Regleringen bör därför införas i en särskild lag. Lagen bör gälla utöver personuppgiftslagen (1998:204).

Personuppgiftsansvar

Om personuppgiftsansvaret för en viss behandling inte följer av en särreglering görs en bedömning av vem som bär ansvaret utifrån den definition som finns i 3 § personuppgiftslagen (1998:204). I registerförfatt-

ningar är det vanligt att man tydligt pekar ut vem som är ansvarig för den behandling av uppgifter som regleras i författningen. Med hänsyn till att det nu införs en särskild reglering för behandlingen av uppgifter i elimineringsdatabasen bör det därför anges att Polismyndigheten är personuppgiftsansvarig för behandling enligt lagen.

Den personuppgiftsansvarige får enligt 36 § andra stycket personuppgiftslagen utse ett s.k. personuppgiftsombud. Regleringen är frivillig. Ett personuppgiftsombud, som ska vara en fysisk person, har till uppgift att självständigt se till att den personuppgiftsansvarige behandlar uppgifter på ett lagligt och korrekt sätt och i enlighet med god sed.

Polismyndigheten är enligt 2 kap. 5 § polisdatalagen skyldig att utse personuppgiftsombud i den brottsbekämpande verksamheten. Med hänsyn till att personuppgiftsombud ska utses för behandlingen av uppgifter i DNA-registren som regleras i polisdatalagen och till att elimineringsdatabasen har ett nära samband med dessa register bör det vara obligatoriskt för polisen att utse personuppgiftsombud även för behandlingen i elimineringsdatabasen. En motsvarande bestämmelse bör därför införas i den nya lagen.

Tillgången till uppgifter

Jämförelser med DNA-profiler i elimineringsdatabasen görs i samband med att brottsplatspår eller personprover analyseras. Det är således enbart de som arbetar med DNA-analyser som behöver ha tillgång till elimineringsdatabasen. Den närmare regleringen av vilka som bör ges tillgång till databasen kan dock införas på lägre föreskriftsnivå. En regel om att tillgången till personuppgifter ska begränsas till vad varje tjänsteman behöver för att kunna fullgöra sina arbetsuppgifter bör dock införas i den nya lagen.

Rättelse och skadestånd

Det kan inte uteslutas att personuppgifter som behandlas med stöd av den nya lagen vid en kontroll i efterhand visar sig vara behäftade med felaktigheter. För sådana fall bör den registrerade vara berättigad till rättelse och skadestånd under samma förutsättningar som gäller för behandling som omfattas av personuppgiftslagen. Med hänsyn till hur dessa regler är utformade bör en särskild hänvisning göras till dem i den nya lagen för att de ska gälla för behandling som sker enligt bestämmelserna i den lagen och i tillhörande förordning (jfr. prop. 1997/98:97 s. 90).

Ytterligare föreskrifter

Av den nya lagen bör det av tydlighetsskäl framgå att det på lägre normgivningsnivå finns bestämmelser om tillgången till elimineringsdatabasen och förfarandet vid överensstämmelse mellan en DNA-profil i databasen och en annan DNA-profil.

Regeringens förslag: Syftet med elimineringsdatabasen ska vara att stärka kvaliteten i den forensiska DNA-verksamheten. Personuppgifter i databasen får endast behandlas för att upptäcka och utreda kontamineringar vid DNA-analyser och hanteringen av DNA-spår.

Promemorians förslag överensstämmer delvis med regeringens. I promemorian föreslås att personuppgifter i elimineringsdatabasen även får behandlas för att utreda allvarligare brott.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker eller har inte något att invända mot förslaget.

Datainspektionen anser att det inte finns skäl att kunna identifiera misstänkta och åstadkomma lagföring med hjälp av en registrering i elimineringsdatabasen. Vid en träff mellan ett brottsplatsspår och elimineringsdatabasen bör överensstämmelsen enligt *Datainspektionen* redovisas till uppdragsgivaren med slutsatsen att något utlåtande inte kan lämnas. *Inspektionen* anser inte heller att databasen ska innehålla uppgift om vem en viss DNA-profil avser, utan anser att endast ett fåtal bör ha tillgång till dessa uppgifter som bör förvaras åtskilda från databasen. Enligt *Malmö tingsrätt* kan det utifrån rättssäkerhetsskäl ifrågasättas om det är rimligt att någon, som inte är misstänkt för brott, registreras i ett DNA-register som kan användas för att utreda brott. För det fall en sådan möjlighet ska finnas anser tingsrätten dock att förslaget har en rimlig utformning.

Skälen för regeringens förslag: Som framgår av avsnitt 8.3.1 är syftet med en elimineringsdatabas att den ska fungera som ett verktyg för att säkerställa att DNA-analyser som görs i brottsutredningar inte blir missvisande på grund av kontamineringar av i och för sig behöriga personer. Uppgifter i elimineringsdatabasen måste därför kunna behandlas för att upptäcka och utreda kontamineringar så att rutiner kan förbättras och risken för framtida kontamineringar minimeras. Det bör i detta sammanhang påpekas att kvalitetsarbetet vid SKL inte i första hand syftar till att peka ut personer, utan till att få veta vilken roll personen har haft i hanteringen så att man kan klarlägga vilka rutiner som behöver ses över.

Man kan dock inte generellt utgå ifrån att alla träffar mellan ett DNA-spår och en DNA-profil i elimineringsdatabasen beror på en behörig, arbetsrelaterad kontaminering. Att DNA från anställda eller andra som kommer i kontakt med DNA-hanteringen påträffas i ett brottsplatsspår har i de allra flesta fall naturliga och legitima orsaker, men kan i undantagsfall ha sin grund i anknytning till själva brottet. I promemorian föreslås att det i ett sådant fall ska tillåtas att uppgifter om DNA-fyndet får användas för att utreda brottet. *Datainspektionen* och *Malmö tingsrätt* ifrågasätter att uppgifter ur elimineringsdatabasen ska få användas på detta sätt.

Man kan jämföra användningen av elimineringsdatabasen i brottsutredande syfte med vad som gäller för användningen av en DNA-profil från en person som inte är misstänkt för brott, men vars DNA-profil ändå analyseras i en brottsutredning. Även dessa DNA-profiler tas fram i syfte att utesluta att ovidkommande DNA-profiler uppfattas som viktiga spår i en brottsutredning. Av 28 kap. 12 b § rättegångsbalken framgår att registrering inte får ske av DNA-profiler som tagits av icke misstänkta i syfte att

underlätta identifieringen vid utredning om brott. En person som i en brottsutredning frivilligt lämnar ett prov för DNA-analys omfattas inte av den bestämmelsen, men inte heller sådana DNA-profiler får registreras på grund av polisdatalagens uttömmande reglering. Det skulle ha kunnat vara tillåtet att jämföra de profiler man fått från icke misstänkta t.ex. mot alla spår i spårregistret för att kontrollera om dessa personer kan kopplas till andra brott. Ett sådant förfarande skulle i och för sig kunna leda till att fler brott klaras upp. Regeringen har dock inte sett detta som ett godtagbart skäl, utan har tagit ställning mot att icke misstänkta DNA-profiler används i brottsutredande syfte utanför den aktuella brottsutredningen.

Möjligheterna att behandla DNA-profiler i elimineringsdatabasen bör bedömas på samma sätt, eftersom dessa DNA-profiler inte har registrerats i ett brottsutredande syfte. Enligt uppgift från SKL har det dessutom under de tre år man har använt sig av en elimineringsdatabas endast vid ett tillfälle förekommit att en träff mellan en DNA-profil från ett brottsplatsspår och en DNA-profil i elimineringsdatabasen inte har kunnat förklaras som en behörig arbetsrelaterad kontaminering. Den elimineringsdatabas som SKL hittills har fört har i och för sig inte omfattat lika många personer som den nu föreslagna elimineringsdatabasen kommer att göra. Det innebär att det finns risk att det i framtiden kan bli något fler träffar som inte kan förklaras som behöriga arbetsrelaterade kontamineringar. Att SKL känner till vem som har avsatt en DNA-profil, som i något fall kan vara ett mycket viktigt spår i utredningen av ett allvarligt brott, men inte får rapportera resultatet till brottsutredningen kan ge upphov till etiska dilemman. Regeringen anser dock att detta i nuläget inte är ett tillräckligt skäl att tillåta behandling av uppgifter i elimineringsdatabasen för att utreda brott. Skulle antalet icke arbetsrelaterade kontamineringar öka markant får förnyade överväganden göras. Regeringen anser därför, till skillnad från promemorian, att personuppgifter i elimineringsdatabasen enbart bör få behandlas för att spåra och utreda kontamineringar och inte för att utreda brott. En träff får därför, som *Datainspektionen* föreslår, hanteras på det sättet att SKL redovisar att spåret överensstämmer med en DNA-profil i elimineringsdatabasen med slutsatsen att något utlåtande därför inte kan avges i ärendet.

Regeringens förslag: Elimineringsdatabasen får innehålla DNA-profiler från personer som genom att komma i kontakt med material eller prover som ska bli föremål för DNA-analys eller lokaler där sådana analyser utförs riskerar att kontaminera dessa. DNA-profilerna får endast innehålla information om identitet och inte om några personliga egenskaper. Utöver DNA-profilerna får databasen innehålla uppgift om vem DNA-profilen avser.

Anställda vid Polismyndigheten och andra som riskerar att kontaminera material, prover eller lokaler är skyldiga att lämna prov för DNA-analys i syfte att DNA-profilen ska registreras i elimineringsdatabasen. DNA-proven ska förstöras inom sex månader och proven får inte användas för något annat ändamål än det för vilket de togs. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om vilka som är skyldiga att lämna prover till databasen.

Promemorians förslag överensstämmer delvis med regeringens. I promemorian föreslås att endast anställda vid Polismyndigheten ska vara skyldiga att lämna prov för analys och registrering och att provtagning och registrering av övriga ska bygga på samtycke.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker eller har inga invändningar mot förslaget. *Fackförbundet ST* avstyrker förslaget när det gäller vilka som ska lämna prov till elimineringsdatabasen och anser att endast den personal som samlar in prov och den som ska analysera prover bör ingå i en elimineringsdatabas. Både *Fackförbundet ST* och *Sveriges advokatsamfund* ifrågasätter om samtycke kan utgöra grund för provtagning och behandling av personuppgifter beträffande andra än anställda vid Polismyndigheten. *Rättsmedicinalverket* påpekar att man har ett eget elimineringsregister och att samma personer kan komma att bli registrerade i båda registren. *Statens kriminaltekniska laboratorium* framhåller att i praktiken alla anställda vid SKL riskerar att kontaminera bevismaterial med sitt eller annan persons DNA genom direkta eller indirekta kontakter. *Arbetsgivarverket* skulle gärna se en mer ingående diskussion kring vilka arbetsrättsliga konsekvenser ett nekande till provtagning skulle kunna leda till.

Skälen för regeringens förslag

Skyldighet för anställda vid Polismyndigheten

För att elimineringsdatabasen ska fylla den kvalitetssäkrande funktion som är tänkt, krävs det att DNA-profiler från vissa personkategorier registreras i databasen. I första hand gäller det anställda vid Polismyndigheten.

Som framgår av avsnitt 8.3.2 anses en skyldighet att lämna DNA-prov som ett sådant påtvingat kroppsligt ingrepp som kräver lagreglering. Begränsningar i grundlagsskyddet mot påtvingade kroppsliga ingrepp får enligt 2 kap. 21 § regeringsformen göras endast för att tillgodose ändamål som är godtagbara i ett demokratiskt samhälle och får aldrig gå utöver vad som är nödvändigt med hänsyn till det ändamål som har föran-

lett dem. Syftet med elimineringsdatabasen är att stärka kvaliteten i den forensiska DNA-verksamheten. Spår som innehåller DNA kan vara en mycket viktig del av utredningen av ett brott och har med tiden fått allt större betydelse, särskilt vid utredningen av grova våldsbrott. Att utfallet av den forensiska analysen inte är missvisande har därmed betydelse för rättsäkerheten. En funktionell elimineringsdatabas måste därför anses vara ett godtagbart ändamål i regeringsformens mening. Frågan är då hur skyldigheten att lämna prov ska avgränsas för att inte gå utöver detta ändamål.

Den närmare begränsningen av vilka som ska vara skyldiga att lämna prov för registrering i databasen bör inte knytas till vissa organisatoriska enheter vid Polismyndigheten, eftersom organisationen kan komma att förändras över tid. En bestämmelse baserad på sådana förhållanden kan dessutom gå utöver ändamålet, om inte alla inom en viss kategori anställda kan anses utgöra en kontamineringsrisk. Skyldigheten att lämna prov för DNA-analys bör i stället kopplas till syftet med databasen. *Fackförbundet ST* anser att enbart de som direkt arbetar med insamlande av prover eller analys av dessa bör ingå i databasen. *Statens kriminaltekniska laboratorium* ser däremot ett behov av att ha i princip alla anställda vid laboratoriet registrerade i databasen, eftersom DNA är tidsbeständigt och på olika sätt kan överföras mellan personer och från personer till föremål. Enligt laboratoriet är det därför inte tillräckligt att begränsa tillträdet till de lokaler där DNA hanteras.

I promemorian görs bedömningen att personal som ombesörjer och hanterar provtagning för DNA-analys, s.k. topsningar, inte ska ingå i elimineringsdatabasen. Skälet till detta är att salivprovet från en topsad person innehåller så mycket biologiskt material att risken för att personens DNA helt täcks över av DNA från den som ombesörjer topsningen är minimal. En eventuell kontaminering kommer därför i ett sådant fall att visa sig som en blandbild, dvs. att man får fram två olika DNA-profiler ur provet vid analysen. Om man får fram en blandbild finns det inte förutsättningar att registrera någon DNA-profil i DNA- eller utredningsregistret. En kontaminering av ett personprov kan därmed inte leda till en felaktig registrering i dessa register. Risken för felaktiga registreringar är därför inte ett skäl att låta dem som arbetar med topsningar omfattas av skyldigheten att lämna DNA-prover för registrering i elimineringsdatabasen. Registrering av DNA-profiler från denna kategori skulle i och för sig kunna ha en kvalitetssäkrande funktion, genom att man i efterhand kan utreda eventuella brister i hanteringen. Ett prov som ger upphov till en blandbild vid analysen medför emellertid att provet måste tas om. Mer generella brister i hanteringen kan på detta sätt upptäckas och rutinerna förbättras, även om det inte sker på individnivå. Möjligheterna till kvalitetssäkring är mot denna bakgrund inte heller ett skäl att låta denna kategori omfattas av skyldigheten att lämna DNA-prov för registrering i elimineringsdatabasen.

Regeringen gör följande bedömning. Om elimineringsdatabasen enbart skulle innehålla DNA-profiler från dem som direkt arbetade med insamling av prover och analysen av dessa skulle den inte fylla den avsedda funktionen med hänsyn till hur lätt prover och material kan kontamineras. En kontaminering kan uppstå enbart genom att någon befinner sig i lokaler där DNA hanteras eller genom att ett kontaminerat föremål flyt-

Prop. 2013/14:110 tas. Regeringen anser därför att anställda vid Polismyndigheten, vilkas DNA riskerar att kontaminera prover eller material som ska genomgå DNA-analys eller lokaler där sådana analyser utförs, ska omfattas av skyldigheten. Det rör sig utöver personalen vid SKL framförallt om anställda vid de tekniska rotlarna som arbetar med spårsäkring och hantering av spår. Den närmare begränsningen av vilka som bör lämna prov för registrering i databasen bör regleras på lägre föreskriftsnivå.

Om en anställd som är skyldig att lämna prov för registrering i elimineringsdatabasen vägrar att lämna prov får arbetsgivaren överväga om det är möjligt att omplacera honom eller henne. Finns ingen sådan möjlighet kan vägran vara en saklig grund för uppsägning.

Skyldighet för andra som riskerar att kontaminera material eller prover

För att fylla sitt syfte behöver elimineringsdatabasen även innehålla DNA-profiler från andra än anställda vid Polismyndigheten. Det rör sig om personer som av olika anledningar har tillträde till SKL:s lokaler och därigenom riskerar att kontaminera prover eller analysmaterial med sitt DNA, exempelvis lokalvårdare, hantverkare och tillfälliga besökare, och personer som kommer i kontakt med det material som används vid DNA-analys, t.ex. anställda hos leverantörer av laboratoriematerial.

Redan i dag innehåller elimineringsdatabasen DNA-profiler från leverantörer och hantverkare. Deras medverkan baseras på samtycke och promemorian föreslår att deras medverkan även i fortsättningen ska baseras på samtycke. Som skäl anges att de kan sägas ha en frivillig relation till SKL i och med att den enda konsekvensen det kan få om de inte vill bli registrerade i databasen är att de inte kan ingå avtal med SKL eller att de kan nekas tillträde till hela eller delar av laboratoriet. Både *Fackförbundet ST* och *Sveriges advokatsamfund* ifrågasätter om samtycke kan utgöra grund för provtagning och behandling av personuppgifter.

Utgångspunkten att leverantörer av material samt lokalvårdare och hantverkare som utför arbeten i SKL:s lokaler har en frivillig relation till SKL kan möjligen vara riktig när det gäller ledande företrädare för de företag som tecknar avtal med laboratoriet, även om många av dessa sannolikt känner sig tvungna att lämna DNA-prover för registrering för att få leverera material eller utföra arbetsuppgifter vid laboratoriet. Ett företag kan dock inte samtycka till och garantera att anställd personal ska lämna DNA-prov för registrering i en elimineringsdatabas. Anställda vid dessa företag intar, på samma sätt som anställda vid Polismyndigheten, en beroendeställning i förhållande till sin arbetsgivare och har således ingen reell möjlighet att lämna ett frivilligt samtycke. Regeringen anser därför inte att samtycke kan utgöra grunden för dessa personers medverkan i elimineringsdatabasen. Även andra personer än anställda vid Polismyndigheten, vilkas DNA riskerar att kontaminera material eller prover som ska bli föremål för DNA-analys, bör vara skyldiga att lämna prov till elimineringsdatabasen. Att införa en skyldighet för denna personkategori att lämna prov kan inte anses oproportionerligt, särskilt med hänsyn till att DNA-profilerna inte får användas för att utreda brott utan endast för kvalitetssäkring. Det är dock viktigt att kretsen begränsas till enbart personer som verkligen utgör en kontamineringsrisk. Det rör sig främst om personer som regelbundet vistas i de lokaler där DNA-spår hanteras eller

förvaras, som lokalvårdare eller servicetekniker, och personer som arbetar hos leverantörer av det material som används vid DNA-analyser. Hur personkretsen närmare ska avgränsas bör regleras på lägre föreskriftsnivå. Som *Rättsmedicinalverket* påpekar kan samma personer förekomma i både den nu föreslagna elimineringsdatabasen och i den myndighetens elimineringsregister.

När det gäller personer som mer tillfälligt kommer i kontakt med lokaler där DNA hanteras eller förvaras är det inte rimligt att införa en generell skyldighet att lämna prov till elimineringsdatabasen. I de flesta fall kan kontamineringsrisken lösas genom att tillträdet till lokalerna begränsas. I undantagsfall kan det dock finnas skäl att låta någon komma in i lokaler där analyser utförs, exempelvis representanter från myndigheter som ska inspektera lokalerna eller från massmedia. I dessa fall bör det som ett villkor för tillträde till lokalerna kunna krävas att besökaren lämnar DNA-prov till elimineringsdatabasen. Precis som för dem som mer regelbundet vistas i de lokaler där DNA-spår hanteras och förvaras bör det vara en förutsättning att personens DNA riskerar att kontaminera material eller prover som ska bli föremål för DNA-analys.

SKL har hittills inte haft provtagning till och registrering i elimineringsdatabasen som ett krav vid t.ex. upphandlingar. Ett sådant krav kan dock enligt regeringens mening inte anses strida mot bestämmelserna i lagen (2007:1091) om offentlig upphandling. Kravet skulle inte innebära en konkurrensfördel för något visst företag, utan skulle gälla lika för alla som vill leverera eller utföra tjänster åt laboratoriet. Kravet i sig är en fråga om vilken kvalitet laboratoriet efterfrågar i upphandlingen. Ett krav på provtagning till och registrering i elimineringsdatabasen kan anses vara en ingripande åtgärd som alla näringsidkare kanske inte vill gå med på. Det kan däremot inte sägas vara en förutsättning som vissa näringsidkare generellt har svårare att uppfylla än andra. Ett krav på provtagning till och registrering i elimineringsdatabasen kan därför inte heller anses inskränka näringsfriheten.

Provtagning och hantering av prover

Provtagning för DNA-analys som ska ligga till grund för registrering i elimineringsdatabasen bör på samma sätt som andra DNA-prov tas i form av salivprov.

Av 4 kap. 8 och 9 §§ polisdatalagen framgår att ett prov för DNA-analys som har tagits i samband med utredning av ett brott inte får användas för något annat ändamål än det för vilket det togs och att det ska förstöras senast sex månader efter det att provet togs. Prover som har tagits för registrering i elimineringsdatabasen bör regleras på samma sätt.

Uppgifter som ska registreras i databasen

På samma sätt som gäller för de befintliga DNA-registren bör DNA-profilerna i elimineringsdatabasen endast innehålla information om identitet och inte om personliga egenskaper. *Datainspektionen* anser att databasen inte bör innehålla uppgift om vem en DNA-profil tillhör, utan att dessa uppgifter bör förvaras separat. Regeringen anser att elimineringsdatabasen bör fungera på samma sätt som de befintliga DNA-registren. Den bör därför utöver DNA-profiler endast innehålla information om vem profi-

Prop. 2013/14:110 len tillhör (jfr 4 kap. 3 § polisdatalagen). Av integritetsskäl bör det dock vara en mycket begränsad krets som har tillgång till uppgifter om vem DNA-profilen tillhör när det gäller elimineringsdatabasen. Det kan regleras på lägre föreskriftsnivå.

8.3.5 Hur får databasen användas?

Regeringens förslag: En DNA-profil som har tagits fram under utredning av brott och som inte kan hänföras till en identifierbar person får vid ett tillfälle jämföras med DNA-profiler i elimineringsdatabasen. Jämförelsen ska göras innan jämförelse görs med DNA-profiler i de tre befintliga DNA-registren.

Elimineringsdatabasen får även användas för att göra jämförelser med DNA-profiler som dels har tagits fram i en brottsutredning eller för registrering i DNA-registret eller utredningsregistret, dels har tagits fram för att kvalitetssäkra den forensiska DNA-verksamheten och som inte hänför sig till brottsutredande verksamhet.

Promemorians förslag överensstämmer delvis med regeringens. I promemorian föreslås att DNA-profiler i spårregistret i vissa fall ska få jämföras med DNA-profiler i elimineringsdatabasen. I promemorian föreslås att endast DNA-profiler från misstänkta ska få jämföras med elimineringsdatabasen. Det föreslås inte att DNA-profiler i elimineringsdatabasen ska få jämföras med DNA-registret.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker eller har inte något att invända mot förslaget.

Statens kriminaltekniska laboratorium påpekar att det finns ett behov av att även kunna jämföra DNA-profiler från brottsplatsspår som av olika anledningar inte ska registreras i spårregistret med elimineringsdatabasen. Enligt laboratoriet kan man också ifrågasätta nyttan med förslaget att kunna jämföra DNA-profiler i spårregistret som härrör från grova brott med elimineringsdatabasen. Det skulle däremot vara önskvärt att få jämföra de DNA-profiler från anställda som registreras i elimineringsdatabasen med alla spår i spårregistret under en tvåårsperiod från ikraftträdandet. När det gäller personprover är behovet av att jämföra DNA-profiler med elimineringsdatabasen enligt laboratoriet lika stort oavsett om provet är taget på en misstänkt gärningsman, målsägande eller annan.

Skälen för regeringens förslag

Jämförelser mellan DNA-profiler i brottsplatsspår och elimineringsdatabasen

En kontaminering kan visa sig som en blandbild, både i ett brottsplatsspår och i ett prov från en person som topsats i en brottsutredning. En blandbild innebär att man vid analysen av provet får fram två olika DNA-profiler. I båda fallen kan en jämförelse behöva göras mot DNA-profilerna i elimineringsdatabasen. När det gäller kontamineringar i brottsplatsspår gör regeringen följande bedömning.

En blandbild i ett prov från en brottsplats behöver inte bero på en kontaminering, utan kan bero på att bakgrunds-DNA från brottsplatsen finns

i provet eller att DNA från personer som varit inblandade i brottet har sammanblandats. Det är därför av vikt för brottsutredningen att med hjälp av elimineringsdatabasen kunna ta reda på om blandbilden beror på en kontaminering. En kontaminering av ett brottsplatsspår behöver dock inte visa sig som en blandbild, utan kan vara den enda DNA-profil man får fram vid analysen.

DNA-profilerna i spårregistret körs regelbundet mot DNA-profilerna i DNA-registret och utredningsregistret. På detta sätt kan ett spårprov, som först inte kunnat identifieras, kopplas till en person, om den personen senare t.ex. fått lämna DNA-prov i en annan utredning. Som framgår av avsnitt 8.3.3 anser regeringen att uppgifter i elimineringsdatabasen enbart bör få användas för att upptäcka och utreda kontamineringar, inte för att utreda brott. Det kan därför inte komma i fråga att regelbundet köra elimineringsdatabasen mot spårregistret för att eventuellt kunna koppla spåren där till en person. Enbart enskilda DNA-profiler som tagits fram i en brottsutredning bör få jämföras med DNA-profiler i elimineringsdatabasen. Jämförelsen bör göras innan jämförelse sker med andra DNA-profiler i något av DNA-registren.

I promemorian föreslås att det när det gäller allvarliga brott ska finnas en möjlighet att jämföra ett gammalt spår i spårregistret mot elimineringsdatabasen, t.ex. om en förundersökning återupptas och det är av särskild betydelse att få reda på om en kontaminering föreligger som kan ha lett till en felaktig registrering. *Statens kriminaltekniska laboratorium* anser att nyttan med förslaget är begränsad till perioden innan alla som ska provtas har registrerats i elimineringsdatabasen. Med hänsyn till att uppgifter i elimineringsdatabasen enligt regeringens mening inte bör få användas för att utreda brott ska detta förslag inte genomföras. Det blir därmed tydligt att det enbart är spår som inte har registrerats i spårregistret som får jämföras med elimineringsdatabasen. Skulle det uppstå behov av att utreda om ett spår i spårregistret är kontaminerat får man använda sig av möjligheten att be personer som kan ha påverkat spåret att frivilligt lämna jämförelseprov. Förslaget från *Statens kriminaltekniska laboratorium* om att få jämföra DNA-profiler som ska registreras i elimineringsdatabasen med DNA-profiler i spårregistret under en begränsad period behandlas i avsnitt 8.3.8

Ska andra jämförelser vara tillåtna?

Till skillnad från en blandbild i ett spårprov beror en blandbild i ett personprov alltid på någon form av kontaminering. Att utreda vad denna beror på har endast en kvalitetssäkrande funktion för att t.ex. få underlag för att förbättra rutiner i hanteringen vid SKL. Samma kvalitetssäkrande funktion finns när det gäller DNA-profiler som förekommer i kontrollprover eller i prover som tagits för att kontrollera bakgrunds-DNA och som inte hänför sig till någon brottsutredande verksamhet.

Personprover kan komma från skäligen misstänkta, målsägande och andra inblandade eller vara frivilligprover från exempelvis räddningstjänstpersonal. I promemorian föreslås att endast DNA-prover från misstänkta ska få jämföras med elimineringsdatabasen. Enligt *Statens kriminaltekniska laboratorium* är behovet av att jämföra DNA-profiler från personprover med elimineringsdatabasen lika stort oavsett om provet är

Prop. 2013/14:110 taget på en misstänkt gärningsman, en målsägande eller någon annan. Som framgår av avsnitt 8.3.3 har lagstiftaren haft en restriktiv hållning när det gäller användningen av DNA-profiler från icke misstänkta personer. Med hänsyn till att en jämförelse med elimineringsdatabasen enbart har ett kvalitetssäkrande syfte anser regeringen till skillnad från promemorian att DNA-profiler från personprover som har tagits med stöd av 28 kap. rättegångsbalken bör få jämföras med DNA-profiler i elimineringsdatabasen, oavsett från vem provet härrör. När det gäller DNA-profiler från misstänkta bör jämförelsen göras innan profilen läggs in i utredningsregistret. En DNA-profil kan i undantagsfall registreras direkt i DNA-registret utan att först ha varit registrerad i utredningsregistret. Regeringen anser därför till skillnad från promemorian att jämförelser även bör få göras med elimineringsdatabasen innan en DNA-profil läggs in i DNA-registret, om den inte dessförinnan har varit registrerad i utredningsregistret.

Även prover som har tagits fram för att kvalitetssäkra den forensiska DNA-verksamheten och som inte hänför sig till brottsutredande verksamhet bör få jämföras med DNA-profiler i elimineringsdatabasen.

8.3.6 Gallring av uppgifter i databasen

Regeringens förslag: Personuppgifterna i elimineringsdatabasen ska gallras när de inte längre behövs för sitt ändamål, dock senast en viss tid efter det att det förhållande upphörde som grundade skyldigheten att lämna prov till databasen. Registreringar som avser personer som tillfälligt vistas i lokaler där DNA-prover hanteras eller förvaras ska gallras senast ett år efter det att uppgifterna registrerades.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorian föreslås en generell gallringsregel om ett år från det att en anställning upphörde eller ett samtycke återtog.

Remissinstanserna: *Datainspektionen* och *Statens kriminaltekniska laboratorium* är de enda remissinstanser som framför synpunkter på förslaget. *Datainspektionen* anser att det finns risk för att registreringar som grundar sig på samtycke kommer att sparas under längre tid än vad som behövs och att SKL därför behöver ta fram rutiner för att följa upp om dessa personer alltjämt behöver vara registrerade i elimineringsdatabasen. Inspektionen ifrågasätter också varför gallring ska kunna skjutas upp i upp till ett år efter det att ett samtycke har återkallats. *Statens kriminaltekniska laboratorium* anser däremot att den föreslagna gallringsfristen på ett år är alltför snäv. Fristen bör enligt laboratoriet vara två år åtminstone i de fall som gäller före detta anställda.

Skälen för regeringens förslag: En gallringsbestämmelse bör införas för uppgifter i elimineringsdatabasen. Utgångspunkten bör vara att DNA-profiler i elimineringsdatabasen ska gallras när de inte längre behövs för sitt syfte att upptäcka och utreda kontamineringar. Så kan vara fallet när en anställd helt byter arbetsuppgifter och inte kommer i kontakt med DNA-hantering längre eller när en anställd är tjänstledig under en längre tid för exempelvis studier eller arbete utomlands. Som *Datainspektionen* påpekar finns det risk för att registreringar finns kvar under längre tid än

vad som behövs. Det är därför viktigt att SKL tar fram rutiner för att fortlöpande kunna följa upp vilka DNA-profiler som behöver finnas i databasen. För att säkerställa att gallring görs bör det dock även finnas en uttrycklig gräns för när gallring senast ska göras. Vid bedömningen av hur lång tid som kan vara acceptabel måste man, som *Statens kriminaltekniska laboratorium* påpekar, beakta att DNA i sig är mycket tidsbeständigt och att laboratoriets undersökningsärenden kan ta olika lång tid beroende på bl.a. deras komplexitet. Samtidigt måste man, som *Datainspektionen* påpekar, ta hänsyn till skyddet för den personliga integriteten i samband med att DNA-prov tas och registreras. Hur lång tids registrering som bör tillåtas måste alltså bestämmas både med hänsyn till intresset av en effektiv och rättssäker brottsbekämpning och integritetsintressen. Risken för kontamineringar är större när det gäller personer som arbetar vid Polismyndigheten än när det gäller tillfälliga besökare. Det är enligt regeringens mening därför rimligt med olika gallringsfrister beroende på vad som har grundat registreringen i elimineringsdatabasen. När det gäller anställda vid Polismyndigheten bör gallring ske två år efter det att det förhållande som grundade skyldigheten att lämna prov upphörde, medan tiden för tillfälliga besökare bör sättas till ett år efter att registreringen i databasen gjordes. När det gäller övriga som är skyldiga att lämna prov bör gallring ske ett år efter det att det förhållande som grundade skyldigheten att lämna prov upphörde. Man kan naturligtvis tänka sig att frågan om kontaminering kan uppkomma därefter, t.ex. om en gammal utredning tas upp på nytt. I sådana undantagsfall finns som regel möjlighet att ta ett nytt DNA-prov för jämförelse i det enskilda fallet baserat på personens samtycke.

8.3.7 Andra myndigheter ska inte få tillgång till databasen

Regeringens förslag: Andra brottsbekämpande myndigheter ska inte kunna medges åtkomst till elimineringsdatabasen.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorian föreslås att andra brottsbekämpande myndigheter ska kunna ta del av uppgifter om identiteten på en person i elimineringsdatabasen. I promemorian föreslås därför inte någon ändring i 2 kap. 17 § polisdatalagen.

Remissinstanserna uttalar sig inte i frågan.

Skälen för regeringens förslag: I 4 kap. 10 § polisdatalagen anges att vissa brottsbekämpande myndigheter får medges direktåtkomst till register över DNA-profiler. Elimineringsdatabasen förs inte i brottsbekämpande syfte utan enbart för kvalitetssäkring. Övriga brottsbekämpande myndigheter har därmed inte något legitimt behov av åtkomst till elimineringsdatabasen. Någon möjlighet till direktåtkomst eller annan tillgång till databasen för dessa myndigheter bör därför inte införas. För att undvika att 4 kap. 10 § polisdatalagen tolkas som att den omfattar även elimineringsdatabasen, bör bestämmelsen justeras. I avsnitt 10.5.3 behandlas frågan om sekretess för uppgifterna i elimineringsdatabasen.

Prop. 2013/14:110 Enligt 16 § lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete får utländska myndigheter medges direktåtkomst till svenska DNA-register vid samarbete enligt det s.k. Prömrådsbeslutet. Inte heller utländska myndigheter har behov av åtkomst till elimineringsdatabasen och de bör därför inte ges möjlighet till detta.

Enligt 2 kap. 17 § polisdatalagen har SKL och vissa brottsbekämpande myndigheter rätt att få del av uppgifter ur DNA-registren om myndigheterna behöver uppgifterna i sin verksamhet. Bestämmelsen är en förutsättning för att myndigheterna ska kunna medges direktåtkomst till registren och att de ska kunna ta del av uppgifter om identiteten på en person i registren (identitetsuppgifter omfattas inte av direktåtkomsten enligt 15 § polisdataförordningen [2010:1155]). Med hänsyn till att uppgifter i elimineringsdatabasen inte ska behandlas för att utreda brott har andra brottsbekämpande myndigheter inte behov av att få uppgift om vem en DNA-profil i elimineringsdatabasen tillhör. För att undvika att 2 kap. 17 § polisdatalagen tolkas som att den omfattar även elimineringsdatabasen, bör bestämmelsen justeras.

8.3.8 Vad händer med den befintliga elimineringsdatabasen?

Regeringens förslag: DNA-profiler som ingår i den nuvarande elimineringsdatabasen ska kunna registreras i den nya elimineringsdatabasen om den registrerade samtycker till det. De DNA-profiler som inte förs över till elimineringsdatabasen ska gallras senast den 1 januari 2015.

Under en period på sex månader ska DNA-profiler som registreras i elimineringsdatabasen få jämföras med DNA-profiler i spårregistret. En överensstämmelse får inte utredas vidare.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorian föreslås att gallring av de DNA-profiler som finns registrerade i den befintliga elimineringsdatabasen ska ske på begäran av den registrerade. Det lämnas inte något förslag om att DNA-profiler i elimineringsdatabasen får jämföras med spårregistret under en övergångsperiod.

Remissinstanserna: Det är endast *Statens kriminaltekniska laboratorium* som framför synpunkter i denna fråga. Laboratoriet anser att det skulle vara önskvärt att få jämföra de DNA-profiler från poliser och SKL-anställda som registreras i elimineringsdatabasen med alla spår i spårregistret under en tvåårsperiod från ikraftträdandet.

Skälen för regeringens förslag: SKL har som framgår av avsnitt 8.3.1 redan tillgång till vissa anställdas och andras DNA-profiler. Registreringen baseras på samtycke. Förutsättningarna har dock inte varit helt i överensstämmelse med vad som nu föreslås gälla, bland annat har de som samtyckt informerats om att deras DNA-profil kan gallras på begäran. De DNA-profiler som ingår i den befintliga elimineringsdatabasen bör därför inte utan vidare anses vara sådana DNA-profiler som får användas enligt den nu föreslagna regleringen.

För personer som tidigare samtyckt till provtagning förefaller det dock vara mest praktiskt att inte behöva göra om provtagningen för att deras DNA-profiler ska kunna registreras i den nya elimineringsdatabasen. Den nu föreslagna regleringen hindrar inte att den befintliga DNA-profilen registreras i den nya elimineringsdatabasen om den berörda personen samtycker till det. I promemorian föreslås att gallring av de DNA-profiler som redan tagits fram och registrerats i den befintliga elimineringsdatabasen ska göras på begäran av den registrerade. Utgångspunkten för förslaget är att den som inte begär gallring får sin DNA-profil överförd till den nya databasen. Regeringen anser dock att det bör krävas ett uttryckligt samtycke från den registrerade för att hans eller hennes DNA-profil ska få användas i den nu föreslagna elimineringsdatabasen. Lämnas inget sådant samtycke bör DNA-profilen gallras och den registrerade behandlas som andra som omfattas av skyldigheten att lämna prov men inte tidigare har gjort det. Med hänsyn till att det är fråga om en regel som enbart har betydelse under en begränsad period kan den införas som en övergångsbestämmelse till den nya lagen om elimineringsdatabasen.

Enligt *Statens kriminaltekniska laboratorium* skulle det vara önskvärt att som en ren registervårdsåtgärd få jämföra de DNA-profiler från polis- och SKL-anställda som registreras i elimineringsdatabasen med alla spår i spårregistret under en tvåårsperiod från ikraftträdandet av regleringen. Skälet till detta är enligt laboratoriet att personer som inte tidigare lämnat prov för DNA-analys under lång tid kan ha orsakat kontamineringar av DNA-spår som nu finns registrerade i spårregistret. Som framgår av avsnitt 8.3.3 anser regeringen att elimineringsdatabasen inte bör få användas i brottsutredande syfte och att DNA-profiler i databasen därför inte bör få jämföras med DNA-profiler i spårregistret. En registrering i spårregistret som beror på en kontaminering kan innebära att arbete läggs ned i en brottsutredning för att arbeta vidare med det spår som felaktigt registrerats. Polisen kan exempelvis ta DNA-prov på en mängd personer för att försöka ta reda på vem spåret härrör från. Ett felaktigt registrerat spår kan således leda till inte bara onödigt arbete utan i värsta fall onödiga integritetsintrång. Det är inte osannolikt att det finns felaktiga äldre registreringar i spårregistret. Dessa kan ha sin grund i att tekniken inte var lika förfinad förr eller bristande medvetenhet om risken för kontamineringar. Regeringen delar därför SKL:s uppfattning att laboratoriet som en ren registervårdsåtgärd under en övergångsperiod bör få jämföra de DNA-profiler från anställda vid Rikspolisstyrelsen, polismyndigheterna och SKL som ska registreras i elimineringsdatabasen med spårregistret. Eftersom utrensningen av felaktiga spår enbart ska göras för att förbättra kvaliteten på spårregistret bör eventuella träffar inte få utredas vidare. En träff bör således enbart leda till att den felaktiga DNA-profilen tas bort ur spårregistret. Någon utredning om hur kontamineringen har kunnat uppstå bör inte heller göras i dessa fall. Jämförelser bör tillåtas vid ett tillfälle för varje DNA-profil som ska läggas in i elimineringsdatabasen. Frågan är under hur lång tid som dessa jämförelser bör tillåtas. Med hänsyn till att det är fråga om att hitta gamla kontamineringar torde det vara mest intressant att jämföra med DNA-profiler från personer som har arbetat med DNA-hantering en längre tid. Regeringen anser därför att en lämplig avvägning kan vara att tillåta jämförelser med spårregistret under sex månader efter det att regleringen av elimineringsdatabasen har trätt i

8.4 Behandlingen av personuppgifter vid Statens kriminaltekniska laboratorium

SKL behandlar i dag personuppgifter huvudsakligen med stöd av personuppgiftslagen. En stor del av myndighetens personuppgiftsbehandling sker dock i DNA-registren. DNA-registren förs av Rikspolisstyrelsen, men det är SKL som i egenskap av personuppgiftsbiträde åt Rikspolisstyrelsen administrerar och hanterar registren. DNA-registren regleras i polisdatalagen och när SKL behandlar uppgifter i registren görs detta därför med stöd av den lagen.

SKL kommer, som framgår av avsnitt 4.2.2, att utgöra en avdelning inom den nya Polismyndigheten från den 1 januari 2015. Innan regeringen behandlar frågan om detta får några konsekvenser för behandlingen av personuppgifter vid laboratoriet finns det dock skäl att redogöra närmare för vilken personuppgiftsbehandling som förekommer vid laboratoriet i dag.

8.4.1 Den nuvarande personuppgiftsbehandlingen

Behandling av personuppgifter i undersökningsärenden

Huvuddelen av de forensiska undersökningarna vid SKL utförs åt rättsväsendet, i första hand polismyndigheterna. Material och spår som har säkrats på en brottsplats skickas till laboratoriet samtidigt som en digital begäran om undersökning görs. Begäran registreras i laboratoriets ärendehanteringssystem Forum. Där registreras även uppdrag från privata aktörer och andra handlingar som kommer in till myndigheten. När materialet har dokumenterats utförs de undersökningar som har bestämts med de metoder som har valts ut med hänsyn till frågeställningarna i ärendet. En slutlig värdering av undersökningarna görs och resultatet redovisas digitalt till den som begärt undersökningen, ibland kompletterat med en redovisning i pappersform.

I de digitala uppdragen från polismyndigheterna kan olika personuppgifter förekomma, exempelvis namn på misstänkta, målsägande och vittnen. I ett ärende där salivprov tagits från en person i syfte att få fram en DNA-profil, s.k. topsning, lagras fullständigt namn och personnummer på den som lämnat provet. Om man söker på en persons namn eller personnummer får man fram de undersökningsärenden eller andra ärenden som personen förekommer i. Man kan också använda andra sökbegrepp i Forum, bland annat sådana som är hänförliga till laboratoriets handläggning, som namn på ärendeansvarig eller handläggare.

För närvarande sker ingen gallring i Forum. SKL avvaktar liksom polisen en arkivlösning som kommer att innebära att en stor del av ärendena i systemet kan skiljas av. När arkivlösningen är på plats är det meningen att undersökningsärendena som huvudregel ska skiljas av från systemet fem år efter det att de avslutats. Forum innehåller dock kopp-

lingen mellan en DNA-profil och identiteten på den person som DNA-profilen tillhör. Det innebär att ärenden som är hänförliga till DNA-profilen måste vara aktiva i Forum så länge en DNA-profil finns kvar i DNA-registret eller utredningsregistret.

Behandling av personuppgifter i forensiska databaser

SKL för ca 40 s.k. forensiska databaser som innehåller information om antingen föremål, material eller andra spår. Föremål kan vara vapen och olika slag av förfalskade handlingar eller sedlar. Material kan vara narkotika, explosivämnen, fibrer och glas. Registren över spår innehåller bland annat kospor, spår efter inbrottsverktyg och spår på avskjutna kulor.

Ett syfte med de forensiska databaserna är att öka personalens kompetens, både i utredningssituationer och i det dagliga arbetet. Ett annat syfte är att ge statistisk information som gör att resultatvärdet av informationen i ett enskilt spår kan fastställas. Jämförelser mellan undersökta material, föremål eller spår kan också visa på likheter som kan ge s.k. forensiska uppslag i den brottsutredande verksamheten, vilket utvecklas närmare nedan.

I princip registreras inte direkta personuppgifter i de forensiska databaserna, eftersom det huvudsakliga ändamålet med dem är att bevara information om det undersökta materialet, föremålet eller spåret och hur undersökningen utfördes. Hälften av registren innehåller dock direkta personuppgifter som avser laboratoriets handläggare eller andra personalnoteringar, dvs. uppgifter som i sammanhanget är harmlösa. För att kunna få mer utförlig information om undersökningen i ett visst ärende behöver informationen i databaserna vara kopplad till laboratoriets ärendenummer i Forum. I ärendet i Forum kan det som nämnts finnas direkta personuppgifter i form av namn och personnummer på inblandade personer.

Forensiska uppslag

Rikspolisstyrelsen har antagit en kriminalteknisk strategi, där det bl.a. framgår att samverkan mellan kriminalteknisk kompetens och underrättelseledd verksamhet ska utvecklas. Vid SKL pågår arbete med frågan om hur laboratoriet kan bredda sin verksamhet så att man ur information i de befintliga registren kan ge polisen underrättelse- och spaningsuppslag, vilket man kallar för forensiska uppslag. Ett exempel på sådana uppslag är jämförelser av olika narkotikapartiernas kemiska sammansättning, vilket kan indikera att partierna härrör från samma tillverkningsfall, eller jämförelser av spår på avskjutna kulor eller hylsor, som kan visa på att samma vapen använts vid olika brott. En tanke är att skapa en ämnesöverskridande databas, där ärenden kan kopplas samman med hjälp av information från olika undersökningstyper. En annan del av arbetet med de forensiska uppslagen avser de uppslag som spåren i ett enskilt ärende kan ge upphov till, exempelvis ytterligare analysmöjligheter när det gäller DNA. En sådan möjlighet är att genomföra s.k. familjesökningar, vilket innebär att man jämför DNA-profiler för att finna släktingar till en viss person, exempelvis en oidentifierad misstänkt. Familjesökningar baserar sig på att nära släktingar till viss del har överensstämmande arvs massa. En sådan sökning görs på det sättet att jäm-

Prop. 2013/14:110 förelse görs mellan en DNA-profil och registrerade DNA-profiler med en lägre grad av matchning mellan profilernas STR-markörer. Överensstämmelse kan i ett sådant fall indikera släktskap.

8.4.2 Är regleringen i personuppgiftslagen tillräcklig?

Regeringens bedömning: Personuppgiftslagens bestämmelser är tillräckliga för behandlingen av personuppgifter vid SKL, utom när det gäller tillgång till personuppgifter, behandling av känsliga personuppgifter och bevarande av uppgifter i de forensiska databaserna för brottsbekämpande ändamål.

Regeringens förslag: Polisdatalagen ska inte vara tillämplig i SKL:s verksamhet utom när laboratoriet behandlar personuppgifter i de register som regleras i 4 kap. polisdatalagen.

Promemorians bedömning och förslag överensstämmer delvis med regeringens. I promemorian anses personuppgiftslagen tillräcklig även för hanteringen av de forensiska uppslagen. I promemorian föreslås att vissa bestämmelser i polisdatalagen ska vara tillämpliga i SKL:s verksamhet.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker eller har inte något att invända mot bedömningen och förslaget.

Rättsmedicinalverket har inget att invända mot slutsatsen att SKL:s personuppgiftsbehandling inte kräver särskild författningsreglering men utesluter inte att det kan finnas behov av särskilt författningsstöd när det gäller personuppgiftsbehandling inom ramen för de privata uppdragen. *Datainspektionen* anser att SKL:s forskningsverksamhet bör hållas åtskild från det arbete som sker på brottsbekämpningens område. Det innebär enligt inspektionen risk för ett bristfälligt skydd av den personliga integriteten om en till polisen så nära anknuten verksamhet som den vid SKL skulle regleras av personuppgiftslagen i kombination med några bestämmelser i polisdatalagen. Inspektionen anser därför att personuppgiftsbehandlingen vid SKL när det gäller den forensiska verksamheten i stort bör regleras i en särskild registerförfattning. Inspektionen anser vidare att uppgifter inte bör vara åtkomliga i brottsbekämpande verksamhet vid SKL under längre tid än vad motsvarande uppgifter får behandlas, bevaras eller vara åtkomliga hos polisen eller andra brottsbekämpande myndigheter. *Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden* är tveksam till förslaget att vissa bestämmelser i polisdatalagen ska vara tillämpliga i SKL:s verksamhet, eftersom det är oklart om dessa delar av verksamheten är att anse som brottsbekämpande. Om delar av polisdatalagen görs tillämplig på laboratoriet bör frågan om nämndens tillsyn klargöras. *Domstolsverket* anser att behovet av att författningsreglera elektroniskt utlämnande av information bör analyseras ytterligare.

Skälen för regeringens bedömning och förslag

Inlemmandet i Polismyndigheten ändrar förutsättningarna

Förutom den behandling av personuppgifter som sker i DNA-registren enligt polisdatalagen behandlar SKL i dag personuppgifter huvudsak-

ligen med stöd av personuppgiftslagen. När laboratoriet nu blir en del av Polismyndigheten finns det skäl att överväga hur SKL:s personuppgiftsbehandling ska regleras i framtiden. En grundläggande fråga är om regleringen i personuppgiftslagen i alla delar är tillräcklig för laboratoriets verksamhet eller om den behöver kompletteras. Vidare måste övervägas om, och i så fall i vilken utsträckning, polisdatalagen bör gälla för SKL, eftersom den gäller för Polismyndigheten i övrigt. Som framgår i det följande anser regeringen att personuppgiftslagen till stora delar är tillräcklig för laboratoriets verksamhet. I några avseenden behövs dock ytterligare reglering, vilket får utredas i ett annat sammanhang.

Personuppgiftsansvar

Om personuppgiftsansvaret för en viss behandling inte följer av en särreglering görs en bedömning av vem som bär ansvaret utifrån den definition som finns i 3 § personuppgiftslagen. Detta medför vanligtvis inte några problem när det gäller en myndighet.

När SKL blir en del av Polismyndigheten kommer personuppgiftsansvaret att övergå från laboratoriet till Polismyndigheten. Detta gäller såväl vid behandling enligt personuppgiftslagen som enligt polisdatalagen. Den personuppgiftsansvarige kommer under alla förhållanden att få hantera olika regelverk för personuppgiftsbehandlingen inom Polismyndigheten. Detta gäller redan i dag för Rikspolisstyrelsen och polismyndigheterna på grund av polisdatalagens tillämpningsområde och bör därför inte vara något problem i sig. Det ankommer på Polismyndigheten att avgöra om det kan vara lämpligt att utse ett särskilt personuppgiftsombud för verksamheten vid SKL.

Ändamålen för behandling

Enligt 9 § första stycket c personuppgiftslagen ska den personuppgiftsansvarige se till att personuppgifter samlas in bara för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål. Uppgifterna får enligt 9 § första stycket d samma lag inte behandlas för något ändamål som är oförenligt med det för vilket uppgifterna samlades in, den s.k. finalitetsprincipen.

Till att börja med kan det konstateras att den information som SKL använder i forensiska undersökningar och som sedan lagras i de forensiska databaserna i huvudsak kommer från den myndighet som begärt undersökningen. Den behandling av personuppgifter som äger rum hos polisen regleras i polisdatalagen. Även övriga brottsbekämpande myndigheter som ger uppdrag till laboratoriet har registerförfattningar som reglerar den personuppgiftsbehandling som äger rum hos respektive myndighet. Dessutom styrs den brottsutredande processen och insamlandet av information av andra författningar, bl.a. rättegångsbalkens regler om hur förundersökningen ska bedrivas. Mot denna bakgrund finns det inte nu skäl att särskilt reglera för vilka ändamål laboratoriet får samla in uppgifter.

I de forensiska databaserna hålls uppgifter kontinuerligt tillgängliga för att de som utför forensiska undersökningar ska ha tillgång till den upparbetade kunskapen inom laboratoriet. Uppgifterna kan exempelvis användas för att utvärdera resultatet i en undersökning eller för att lära upp en nyanställd. Enligt 9 § andra stycket personuppgiftslagen är

Prop. 2013/14:110 behandling av personuppgifter för historiska, statistiska eller vetenskapliga ändamål inte oförenlig med finalitetsprincipen. I förarbetena till Tullverkets registerförfattning uttalade regeringen att även planering, uppföljning och utvärdering av verksamhet är en sådan integrerad del av denna att det, utan att det sägs uttryckligen i en registerförfattning, är självklart att uppgifter som används i verksamheten också får användas för dessa ändamål (prop. 2004/05:164 s. 116). Detta får anses innebära att sådan behandling är tillåten även om det är personuppgiftslagen, och inte en särskild registerförfattning, som är tillämplig på personuppgiftsbehandlingen vid en myndighet. Behandlingen av personuppgifter i de forensiska databaserna i syfte att höja personalens kompetens och att ge statistisk information kan därmed enligt regeringens mening inte anses oförenlig med de ändamål för vilka uppgifterna samlades in. Eftersom behandlingen av sådana uppgifter sker för vetenskapliga och statistiska ändamål måste den också anses förenlig med bestämmelserna i personuppgiftslagen. Det skulle dock kunna hävdas att uppgifterna bevaras trots att det inte vid varje enskilt tillfälle finns ett mer specifikt ändamål för att bevara en personuppgift eller en hänvisning till en personuppgift i databaserna.

Datainspektionen och Vetenskapsrådet har behandlat liknande frågor. Två beslut av Datainspektionen kan sägas ge uttryck för att insamlandet av personuppgifter som syftar till ”framtida forskning” utan något mer preciserat innehåll, inte kan anses förenligt med personuppgiftslagen, bl.a. därför att ändamålet är så ospecificerat att det inte går att bedöma om personuppgifter som behandlas är adekvata och relevanta i förhållande till ändamålet med behandlingen (beslut den 18 april 2012, dnr 811-2011 och den 16 december 2011, dnr 766-2011). Vetenskapsrådet har också anfört att det är svårt att konstruera en databasinfrastruktur som innefattar personuppgifter för generella forskningsändamål. Vetenskapsrådet har däremot sett en skillnad mellan att samla in uppgifter för framtida forskning och att återanvända redan insamlade uppgifter för ett nytt ändamål. Ett sådant återanvändande är enligt Vetenskapsrådet förenligt med gällande rätt om det kan antas överensstämma med finalitetsprincipen (Rättsliga förutsättningar för en databasinfrastruktur för forskning, Vetenskapsrådets rapportserie 11:2010, s. 52 f.).

Ändamålet med de forensiska databaserna är primärt att ha tillgång till samlad information om material, föremål eller spår. En möjlighet att behandla uppgifter i de forensiska databaserna utan hänsyn till regleringen i personuppgiftslagen skulle vara att helt avidentifiera uppgifterna. Om möjligheten att gå tillbaka och kontrollera detaljer i enskilda undersökningsärenden tas bort skulle dock det vetenskapliga värdet av informationen minska, eftersom det då inte skulle gå att verifiera olika uppgifter som finns i databaserna. Det måste därför kunna finnas vissa personuppgifter i de forensiska databaserna. Databaserna innehåller uppgifter som redan samlats in för ett visst specifikt ändamål. Med hänsyn till att det är fråga om att återanvända redan insamlad information och att återanvändningen inte kan anses strida mot de ändamål för vilka uppgifterna samlades in, anser regeringen att behandlingen av uppgifter i de forensiska databaserna är förenlig med personuppgiftslagens bestämmelser.

Informationen i de forensiska databaserna kan dock även användas för att ge polisen spaningsuppslag, s.k. forensiska uppslag. I förarbetena till

polisdatalagen uttalade regeringen att det inte kan anses strida mot finalitetsprincipen att uppgifter som samlats in för att utreda ett visst brott senare används för att utreda ett annat brott eller bekämpa brottslig verksamhet (prop. 2009/10:85 s. 99). Uppgifterna i de forensiska databaserna samlades ursprungligen in i syfte att utreda brott. Behandlingen av uppgifterna i syfte att ta fram forensiska uppslag får anses vara ett led i brottsbekämpande verksamhet. Den får även anses vara förenlig med regleringen om finalitetsprincipen. Frågan om hur länge uppgifter i de forensiska databaserna bör få behandlas för detta ändamål behandlas i det följande.

SKL utför också andra undersökningar, nämligen sådana som sker på uppdrag av privatpersoner eller företag. Dessa uppdrag omfattas inte av SKL:s myndighetsutövning, eftersom uppdragsgivaren frivilligt anlitar laboratoriet och detta inte utövar någon offentligrättslig makt i ärendet. Tillåtligheten av personuppgiftsbehandlingen bygger i stället på avtalet mellan SKL och uppdragsgivaren. Personuppgiftsbehandling i avtalsförhållanden är tillåten enligt personuppgiftslagen. *Rättsmedicinalverket* påpekar dock att det sällan är den som personuppgifterna rör som är avtalspart och att det därför inte kan uteslutas att det krävs särskilt författningsstöd för behandling av personuppgifter inom ramen för de privata uppdragen. Undersökningarna i vissa av dessa uppdrag sker helt manuellt och faller därmed utanför personuppgiftslagens regler. I en del uppdrag behandlas dock uppgifter helt och eller delvis automatiserat, vilket gör personuppgiftslagen tillämplig. Behandlingen av personuppgifter varierar inom ramen för dessa uppdrag men det kan inte uteslutas att personuppgiftslagens regler inte fyller det behov som finns. Dessa uppdrag utgör emellertid en mycket liten del av laboratoriets verksamhet. Som framgår nedan kommer laboratoriets personuppgiftsbehandling att ses över i ett annat sammanhang. Det finns därför inte skäl att nu särskilt reglera den mycket begränsade automatiserade personuppgiftsbehandling som har sin grund i privata uppdrag. Regeringen vill samtidigt understryka att den delar promemorians bedömning att det inte kan vara förenligt med finalitetsprincipen att behandla sådana uppgifter för att ge polisen forensiska uppslag.

Vilka personuppgifter får behandlas?

Enligt 9 § första stycket i personuppgiftslagen ska de personuppgifter som behandlas vara adekvata och relevanta i förhållande till ändamålen med behandlingen.

I de forensiska undersökningsärendena får SKL del av både direkta och indirekta personuppgifter genom den information som polisen eller någon annan brottsbekämpande uppdragsgivare tillhandahåller. Dessa personuppgifter får anses nödvändiga för att laboratoriet ska kunna utföra den begärda undersökningen och redovisa resultatet på ett sätt som möter kraven på kvalitet och rättssäkerhet.

Det är annorlunda när det gäller de forensiska databaserna. I dessa är det knappast befogat att behandla direkta personuppgifter om personer som haft koppling till de bakomliggande brottsutredningarna, eftersom dessa uppgifter inte är nödvändiga för att uppnå syftet med att ha databaserna. Som angetts ovan registreras sådana personuppgifter i princip inte

Prop. 2013/14:110 i databaserna. Att behandla personnummer eller andra direkta personuppgifter om personer som varit inblandade i en brottsutredning i en databas vars primära syfte är vetenskaplig kunskapsåtervinning måste i de flesta fall anses som inadekvat i förhållande till ändamålet med behandlingen. Regleringen i personuppgiftslagen måste därför anses tillräcklig för att skydda den personliga integriteten när det gäller vilka uppgifter som får behandlas både i undersökningsärendena och i de forensiska databaserna.

Särskilt om känsliga personuppgifter

Känsliga personuppgifter är enligt 13 § personuppgiftslagen sådana personuppgifter som avslöjar ras eller etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös eller filosofisk övertygelse, medlemskap i fackförening eller uppgifter som rör hälsa eller sexualliv. Det råder ett generellt förbud mot att behandla sådana uppgifter. Personuppgiftslagen innehåller vissa undantag från förbudet och en möjlighet för regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer att meddela föreskrifter med andra undantag från bestämmelsen, om det behövs med hänsyn till ett viktigt allmänt intresse.

SKL behandlar i regel inte känsliga personuppgifter. Det kan dock inte uteslutas att laboratoriet kan ha behov av att behandla känsliga personuppgifter i den forensiska verksamheten. Man kan exempelvis tänka sig att laboratoriet kan få fram uppgifter om sjukdomar vid analys av blodfläckar och att det därför skulle finnas ett behov av att kunna behandla uppgifter om hälsa. Möjligheten att analysera var en person är född skulle också kunna leda till antaganden om en persons etnicitet. Nya undersökningsmöjligheter kan eventuellt komma att avslöja känsliga personuppgifter på ett sätt som inte kan förutses i dag. Laboratoriet bör ha möjlighet att behandla känsliga personuppgifter, vilket kräver författningsreglering.

Tillgång till personuppgifter

Frågan om vilken krets personer i en organisation som får ha tillgång till personuppgifter regleras inte uttryckligen i personuppgiftslagen. Enligt 31 § personuppgiftslagen ska den personuppgiftsansvarige vidta tekniska och organisatoriska åtgärder för att skydda personuppgifter. Datainspektionen har utfärdat allmänna råd, av vilka det framgår att endast de som behöver uppgifterna för sitt arbete bör få tillgång till åtkomstskyddade personuppgifter. Vid SKL finns i dag ett system med olika behörigheter för de anställda med utgångspunkt i vad de har behov av för att utföra sina arbetsuppgifter.

Utbyte av uppgifter mellan myndigheter

De personuppgifter som SKL behandlar i de forensiska undersökningsärendena härrör till största delen från den information som polisen eller andra brottsbekämpande uppdragsgivare anser är nödvändig att vidarebefordra för att laboratoriet ska kunna utföra de undersökningar som begärs. Resultatet av de forensiska undersökningarna redovisas sedan tillbaka till uppdragsgivaren och kommer då att behandlas i den brottsbekämpande verksamheten där. När det gäller uppgiftsutbytet inom Polismyndigheten – av vilken SKL kommer att vara en del – kommer det att bli en myndighetsintern fråga. Enligt vad som framkommit har labora-

toriet inte något informationsutbyte med andra myndigheter som behöver författningsregleras, vare sig för att laboratoriet ska ha möjlighet att behandla personuppgifter för att fullgöra åtaganden om informationsutbyte eller för att kunna lämna ut sekretessbelagd information till andra myndigheter.

I ett fåtal fall förekommer det att laboratoriets resultat ifrågasätts av en misstänkts försvarare. Någon gång händer det redan under förundersökningen men oftast är det i samband med ett resningsförfarande som resultat ifrågasätts. Det inträffar att försvararen vill ha vissa ytterligare material undersökta eller att ett yttrande från ett annat laboratorium avseende ett material som SKL har undersökt, en s.k. second opinion, ska inhämtas. Utvecklingen går också mot att forensiska laboratorier specialiserar sig inom olika områden. SKL kan därför ibland behöva vända sig till ett utländskt laboratorium för att det laboratoriet har tillgång till metoder eller teknik som SKL inte förfogar över. Personuppgiftslagen hindrar inte att personuppgifter i sådana fall skickas till laboratorier i andra länder inom EU eller EES. Skulle SKL i något fall vilja hämta in ett yttrande från ett laboratorium i ett land utanför EU eller EES får man i det enskilda fallet göra en bedömning enligt 33 § personuppgiftslagen av om det aktuella landet har en adekvat dataskyddsnivå. I 10 kap. 2 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) finns en sekretessbrytande bestämmelse som kan bli tillämplig i dessa fall, enligt vilken sekretess inte hindrar att uppgifter lämnas till en myndighet om det är nödvändigt för att den utlämnande myndigheten ska kunna fullgöra sin verksamhet.

Bevarande av uppgifter

Personuppgifter får enligt 9 § första stycket i personuppgiftslagen inte bevaras under längre tid än vad som är nödvändigt med hänsyn till ändamålen med behandlingen. Bestämmelsen hindrar inte att personuppgifter i allmänna handlingar arkiveras (8 § andra stycket). När uppgifter inte längre får behandlas kan de således avskiljas från exempelvis ett ärendehanteringssystem och arkiveras. En sådan lösning har valts i polisdatalagen för uppgifter i förundersökningar och brottanmälningar. Dessa ska arkiveras och omfattas därför inte av lagens gallringsregler, men de får inte vara gemensamt tillgängliga mer än ett visst antal år beroende på vissa närmare angivna förutsättningar (3 kap. 10 och 11 §§ polisdatalagen).

I de forensiska undersökningsärendena behandlas personuppgifter i ärendehanteringssystemet Forum. I systemet finns över 800 000 poster, bl.a. därför att det är Forum som innehåller kopplingen mellan en individ och en DNA-profil som registrerats i något av DNA-registren. Denna information måste finnas kvar i Forum så länge som DNA-profilen får finnas kvar i något av DNA-registren. Riksarkivet har meddelat gallringsbeslut som tillåter SKL att gallra handlingar i vissa undersökningsärenden. Eftersom undersökningsärendena ofta är en del av förundersökningar finns det inte anledning att i författning införa några generella gallringsbestämmelser. Genom den arkivlösning som kommer att införas vid SKL kommer de undersökningsärenden som inte innehåller en koppling till DNA-registren att kunna skiljas av från Forum och i stället arkiveras.

Prop. 2013/14:110 De forensiska databaserna gallras i princip inte på grund av den funktion de har i verksamheten. Databaserna börjar dock alltmer användas även för brottsbekämpande ändamål genom de forensiska uppslagen. Eftersom det inte finns några särskilda gallringsbestämmelser som gäller för laboratoriet, men däremot enligt polisdatalagen, har laboratoriet möjlighet att behandla personuppgifter som är gallrade hos polisen eller i vart fall inte längre är tillgängliga i den brottsbekämpande verksamheten där. Hur länge laboratoriet kan använda personuppgifter i de forensiska databaserna för att ta fram forensiska uppslag som kan leda fram till en brottsutredning och i slutändan en fällande dom begränsas i dag ytterst av reglerna om preskription. *Datainspektionen* ifrågasätter detta och anser att uppgifter inte bör vara åtkomliga i brottsbekämpande verksamhet vid SKL under längre tid än vad motsvarande uppgifter får behandlas, bevaras eller vara åtkomliga hos polisen eller andra brottsbekämpande myndigheter.

Hur länge uppgifterna i de forensiska databaserna behöver bevaras för vetenskapliga ändamål bedöms bäst av laboratoriet. Detta hindrar naturligtvis inte att uppgifterna därefter arkiveras enligt arkivlagstiftningen. Personuppgiftslagens bestämmelser om att uppgifter inte får bevaras under längre tid än som är nödvändigt med hänsyn till de ändamål för vilka de behandlas är därför den bestämmelse som är mest ändamålsenlig för databasernas ursprungliga funktion i verksamheten. Frågan om hur behandling av uppgifter i de forensiska databaserna för brottsbekämpande ändamål ska hanteras behandlas i det följande.

Polisdatalagens tillämplighet

Genomgången i detta avsnitt visar att personuppgiftslagens bestämmelser i stor utsträckning är tillräckliga för behandlingen av personuppgifter vid SKL. När det gäller tillgång till personuppgifter, behandling av känsliga personuppgifter och behandling av uppgifter i de forensiska databaserna för brottsbekämpande ändamål behövs dock ytterligare reglering. I promemorian föreslås att polisdatalagens bestämmelser om tillgång till personuppgifter, behandling av känsliga personuppgifter och sökbegränsningar när det gäller sådana uppgifter ska göras tillämpliga i SKL:s verksamhet.

I polisdatalagen regleras polisens personuppgiftsbehandling i den brottsbekämpande verksamheten. I förarbetena till polisdatalagen uttalade regeringen att det vid bedömningen av om SKL skulle omfattas av lagen borde beaktas dels att myndighetens verksamhet inte är brottsbekämpande i vedertagen mening, dels att myndighetens personal inte är polismän utan specialister inom sina respektive verksamhetsområden och inte har traditionella polisiära uppgifter eller befogenheter utan arbetar som ett sorts sakkunnigt biträde och expertorgan åt polismyndigheterna. Med hänsyn till detta och till att den personuppgiftsbehandling som sker vid laboratoriet är relativt begränsad och åtkomsten till behandlade uppgifter i huvudsak förbehållen dess egen personal ansåg regeringen att polisdatalagen inte skulle omfatta SKL (prop. 2009/10:85 s. 71 f.).

Efter tillkomsten av polisdatalagen har SKL börjat utveckla verksamheten med forensiska uppslag. Att SKL systematiskt bearbetar insamlad information i syfte att berika Polismyndighetens eller någon annan

brottsbekämpande myndighets underrättelseinformation eller utredningsverksamhet får ses som ett led i brottsbekämpande verksamhet. Det innebär att polisdatalagen blir tillämplig på den verksamheten när SKL blir en del av Polismyndigheten. Bestämmelserna i polisdatalagen är dock inte avpassade för den forensiska undersökningsverksamheten. Det bör därför tills vidare vara personuppgiftslagen som i huvudsak reglerar personuppgiftsbehandlingen vid laboratoriet. Regeringen delar *Lagrådets* bedömning att en lagteknisk lösning där enbart vissa bestämmelser i polisdatalagen görs tillämpliga i laboratoriets verksamhet kan bli onödigt komplicerad. Polisdatalagen bör därför i nuläget inte vara tillämplig i laboratoriets verksamhet annat än vid behandling av personuppgifter i register som regleras i 4 kap. Frågan är då vad som bör gälla på de områden där regleringen i personuppgiftslagen inte fyller verksamhetens behov av att kunna behandla personuppgifter.

Lagrådet, liksom *Datainspektionen* och *Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden*, förordar att laboratoriets personuppgiftsbehandling regleras i en särskild lag. En annan möjlighet är att skapa en särskild reglering för laboratoriets verksamhet i polisdatalagen. Med hänsyn till att promemorian inte lämnar förslag till någon särskild reglering av personuppgiftsbehandlingen vid SKL, utöver förslaget om en ny elimineringsdatabas, finns det inte beredningsunderlag för att nu gå fram med ett sådant förslag. Regeringen avser att återkomma i frågan snarast möjligt i annat sammanhang.

Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden påpekar att frågan om nämndens tillsyn över SKL:s personuppgiftsbehandling bör klargöras för det fall polisdatalagen ska tillämpas i laboratoriets verksamhet. Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden utövar tillsyn över polisens behandling av personuppgifter enligt polisdatalagen. I och med att det föreslås att polisdatalagen inte ska vara tillämplig i SKL:s verksamhet omfattas personuppgiftsbehandlingen vid laboratoriet inte av nämndens tillsyn. För register som regleras i 4 kap. polisdatalagen förändras inte tillsynsansvaret.

8.5 Säkerhetspolisens behandling av personuppgifter

Regeringens förslag: Polisdatalagen ska tillämpas i Säkerhetspolisens verksamhet i samma utsträckning som i dag.

Kommitténs förslag överensstämmer i sak med regeringens.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser yttrar sig inte över förslaget.

Datainspektionen delar kommitténs bedömning att det uttryckligen ska framgå av de olika författningarna när Säkerhetspolisen avses. Inspektionen delar i allt väsentligt de bedömningar som kommittén har gjort beträffande nödvändiga ändringar i polisdatalagen i och med införandet av den nya organisationen för polisen.

Säkerhetspolisen bör uttryckligen anges i registerförfattningar

Säkerhetspolisen kan förekomma under tre olika begrepp i dagens författningstext, nämligen som en del av begreppet Rikspolisstyrelsen, som Säkerhetspolisen eller under begreppet polismyndighet med stöd av 7 § andra stycket polislagen (1984:387) i de fall där Rikspolisstyrelsen genom Säkerhetspolisen leder polisverksamhet. Förarbetena till flertalet registerförfattningar innehåller inga uttryckliga uttalanden om i vilken omfattning begreppen Rikspolisstyrelsen och polismyndighet är avsedda att omfatta Säkerhetspolisen. Med enstaka undantag är det först i förarbetena till polisdatalagen som författningens tillämplighet på Säkerhetspolisen analyseras på ett mer genomgripande sätt. Särskilt när det gäller registerförfattningar som tillkommit före polisdatalagen kan det därför inte alltid med säkerhet sägas hur lagstiftaren sett på frågan om en viss bestämmelse ska tillämpas i Säkerhetspolisens verksamhet.

När Säkerhetspolisen nu blir en fristående myndighet finns det skäl att i författningstext uttryckligen ange när Säkerhetspolisen avses. Detta är viktigt med hänsyn till den funktion som registerförfattningarna har, inte minst ur integritetsskyddssynpunkt. Om Säkerhetspolisens tillgång till andra myndigheters uppgifter skulle vara beroende av tillämpningen av 7 § polislagen blir den svårare att förutse både för myndigheten och för enskilda, eftersom det då skulle ligga på den myndighet som innehar uppgiften att bedöma om 7 § ska tillämpas. Dessutom måste Säkerhetspolisen uttryckligen anges i bestämmelser om direktåtkomst för att myndigheten ska kunna medges sådan åtkomst till andra myndigheters uppgifter, eftersom direktåtkomsten inte kan vara beroende av om Säkerhetspolisen i ett visst fall leder polisverksamhet eller inte. Regeringen delar därför, liksom *Datainspektionen*, kommitténs bedömning att det uttryckligen bör framgå när Säkerhetspolisen avses.

Polisdatalagens tillämplighet

Säkerhetspolisens verksamhet delas i dag in i fem huvudområden. Kontraspionageverksamheten har till uppgift att förebygga och avslöja spioneri, olovlig underrättelseverksamhet och andra brott mot rikets yttre säkerhet. Inom kontraterrorverksamheten har Säkerhetspolisen till uppgift att förebygga och avslöja terrorism som riktas mot Sverige eller utländska intressen här i landet eller terroristhandlingar i andra länder. Den författningsskyddande verksamheten syftar till att förebygga och avslöja brott mot rikets inre säkerhet, dvs. olaglig verksamhet som syftar till att med våld, hot eller tvång ändra vårt statsskick, förmå beslutande politiska organ eller myndigheter att fatta beslut i en viss riktning eller att hindra enskilda medborgare från att utöva sina grundlagsskyddade rättigheter. Hos Säkerhetspolisen bedrivs även personskyddsverksamhet i form av bevaknings- och säkerhetsarbete avseende den centrala statsledningen. Säkerhetspolisen bedriver slutligen säkerhetsskyddsverksamhet. Med säkerhetsskydd avses bland annat skydd mot brott som kan hota rikets säkerhet och skydd mot terrorism. Säkerhetspolisen ger råd till myndigheter och företag och kontrollerar att de följer de regler om säkerhetsskydd som finns och att deras skydd är tillräckligt utifrån den

verksamhet de bedriver. I Säkerhetspolisens arbete ingår att genomföra registerkontroll av personer efter framställan från berörda myndigheter.

I förarbetena till polisdatalagen anges att särdragen i Säkerhetspolisens verksamhet motiverar att vissa bestämmelser utformas på ett sätt som är anpassat till den verksamheten (prop. 2009/10:85 s. 250 f.). Säkerhetspolisens behandling av personuppgifter i den brottsbekämpande verksamheten regleras därför redan i dag särskilt i 5 kap. polisdatalagen. All Säkerhetspolisens verksamhet anses i någon mening vara brottsbekämpande. Samtliga områden där Säkerhetspolisen bedriver verksamhet räknas därför upp i 1 § som reglerar för vilka ändamål personuppgifter får behandlas. Med hänsyn till att Säkerhetspolisens personuppgiftsbehandling i samband med införandet av den nu gällande polisdatalagen var föremål för en grundlig översyn, finns det inget behov av att se över den materiella regleringen. Av tydlighetsskäl bör det dock, liksom beträffande SKL, av lagens första kapitel framgå i vilken utsträckning lagen är tillämplig i Säkerhetspolisens verksamhet.

Säkerhetspolisen är personuppgiftsansvarig

Trots att Säkerhetspolisen är en del av Rikspolisstyrelsen är Säkerhetspolisen redan i dag enligt 5 kap. 5 § polisdatalagen personuppgiftsansvarig för den behandling av personuppgifter som Säkerhetspolisen utför. Någon ändring av personuppgiftsansvaret behövs därför inte när Säkerhetspolisen blir en fristående myndighet.

Andra myndigheters tillgång till Säkerhetspolisens uppgifter

I förarbetena till polisdatalagen konstateras att behovet av informationsutbyte mellan Säkerhetspolisen å ena sidan och andra enheter inom polisen och andra brottsbekämpande myndigheter å den andra inte är lika framträdande som behovet av informationsutbyte mellan dessa myndigheter. Detta beror på att den information som Säkerhetspolisen behandlar ofta är av den arten att den varken kan eller bör vidarebefordras. Det konstateras dock att Säkerhetspolisen i vissa situationer kan behöva vidarebefordra information som den har samlat in, exempelvis för att kunna förhindra allvarliga brott som ligger utanför Säkerhetspolisens behörighet (prop. 2009/10:85 s. 260). I 5 kap. 2 § polisdatalagen anges därför för vilka sekundära ändamål som uppgifter får behandlas i Säkerhetspolisens verksamhet. Där framgår vilka myndigheter som kan få information från Säkerhetspolisen. Den omständigheten att Säkerhetspolisen nu blir en fristående myndighet påverkar inte de angivna myndigheternas behov av tillgång till Säkerhetspolisens uppgifter och gör inte heller att fler myndigheter behöver få tillgång till dessa uppgifter. Det finns därför inte behov av att ändra bestämmelsen.

En särskild fråga i detta sammanhang är om det underrättelseregister som förs i Skatteverkets verksamhet enligt lagen (1999:90) om behandling av personuppgifter vid Skatteverkets medverkan i brottsutredningar bör innehålla en hänvisning till Säkerhetspolisens uppgiftssamlingar. Skatteverkets behov av att i sitt underrättelseregister hänvisa till Säkerhetspolisens uppgiftssamlingar förefaller vara begränsat. I förarbetena till lagen berörs inte frågan, men det uttalas att de uppgifter som får registreras ska framgå direkt av lagen med hänsyn till att de ur integritetsskydds-

Prop. 2013/14:110 synpunkt är mycket känsliga. Regeringen delar därför kommitténs bedömning att övervägande skäl talar för att det aldrig varit avsikten att Säkerhetspolisens uppgiftssamlingar skulle omfattas. Det finns därför inte behov av att ändra bestämmelsen i detta avseende.

8.6 Polisens tillgång till andra myndigheters uppgifter

Regeringens förslag: Polismyndigheten ska ha samma tillgång till uppgifter hos andra myndigheter och direktåtkomst till register som förs av andra myndigheter som Rikspolisstyrelsen och de lokala polismyndigheterna har i dag.

Säkerhetspolisens tillgång till uppgifter ska inte förändras när Säkerhetspolisen blir en fristående myndighet.

Kommitténs förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser yttrar sig inte över förslaget.

Datainspektionen delar i allt väsentligt de bedömningar som kommittén har gjort beträffande nödvändiga ändringar i polisdatalagen i och med införandet av den nya organisationen för polisen.

Skälen för regeringens förslag

Polismyndighetens tillgång till uppgifter

Samarbetet mellan brottsbekämpande myndigheter har blivit allt viktigare i det brottsförebyggande och brottsutredande arbetet. Utbyte av information gör det möjligt att utnyttja de samlade resurserna effektivare och ökar förutsättningarna för att brott kan klaras upp. Ett sätt att möjliggöra informationsutbyte är att skapa förutsättningar för tillgång till uppgifter som finns hos andra myndigheter.

I registerförfattningar anges normalt för vilka ändamål personuppgifter får behandlas. Ändamålen brukar delas in i primära och sekundära, där de primära är utformade för att tillgodose den behandling som behövs i den aktuella myndighetens egen verksamhet och de sekundära reglerar i vilken utsträckning uppgifter, som samlats in för något primärt ändamål, får behandlas för att lämnas ut till enskilda eller till andra myndigheter för att tillgodose deras behov. Förutom bestämmelser om sekundära ändamål innehåller registerförfattningar även bestämmelser om vilka myndigheter som, trots sekretess, får ta emot uppgifter som behandlas med stöd av författningarna, till exempel vilka myndigheter som får beviljas direktåtkomst.

På samma sätt som andra brottsbekämpande myndigheter ges tillgång till uppgifter som polisen förfogar över har Rikspolisstyrelsen och de lokala polismyndigheterna getts tillgång till andra myndigheters uppgifter. Den omständigheten att polisen omorganiseras får inte leda till att den nya Polismyndigheten får sämre tillgång till uppgifter som andra myndigheter förfogar över. Polismyndigheten bör därför ges samma tillgång till uppgifter hos andra myndigheter och direktåtkomst till register

som förs av andra myndigheter som Rikspolisstyrelsen och de lokala polismyndigheterna har i dag. För att Polismyndigheten ska kunna få tillgång till uppgifter som behandlas av andra myndigheter måste myndigheten anges i de bestämmelser som reglerar för vilka sekundära ändamål respektive myndighet får behandla uppgifter samt i bestämmelserna som anger vilka myndigheter som får ta del av uppgifter hos den myndighet som behandlar uppgifterna. Det gäller även bestämmelsen i 5 kap. polisdatalagen, som reglerar för vilka sekundära ändamål uppgifter får behandlas i Säkerhetspolisens verksamhet.

Säkerhetspolisens tillgång till uppgifter

Säkerhetspolisen nämns inte i några bestämmelser som reglerar sekundära ändamål och nämns normalt inte heller som mottagare av uppgifter, eftersom den kan få tillgång till uppgifter antingen som en del av Rikspolisstyrelsen eller som en polismyndighet med stöd av 7 § andra stycket polislagen när den leder polisverksamhet. När Säkerhetspolisen nu blir en fristående myndighet bör utgångspunkten vara att Säkerhetspolisen ska ha samma tillgång till uppgifter som den har i dag.

För att Säkerhetspolisen ska kunna få tillgång till uppgifter som behandlas av andra myndigheter måste myndigheten anges i de bestämmelser som reglerar för vilka sekundära ändamål respektive myndighet får behandla uppgifter samt i bestämmelserna som anger vilka myndigheter som får ta del av uppgifter hos den myndighet som behandlar uppgifterna. Som kommittén föreslår bör Säkerhetspolisen därför anges i ändamålsbestämmelserna i 2 och 3 kap. polisdatalagen, lagen om belastningsregister, lagen om misstankeregister, lagen om behandling av uppgifter i Tullens brottsbekämpande verksamhet, polisdatalagen, lagen om polisens allmänna spaningsregister och kustbevakningsdatalagen. Dessutom bör Säkerhetspolisen pekas ut som behörig att få del av uppgifter i dessa lagar samt i lagen (1998:527) om det statliga personadressregistret, lagen om Schengens informationssystem och lagen om passagerarregister.

9 Behandling av personuppgifter i vapenregister och vapenärenden

9.1 Den nuvarande regleringen

Den nuvarande regleringen av vapenregister tillkom 1999 och finns i 2 kap. vapenlagen (1996:67). För registrering i vapenregister gäller bestämmelserna i vapenlagen, vissa utpekade bestämmelser i polisdatalagen (2010:361) och i övrigt personuppgiftslagen (1998:204).

Behandlingen av personuppgifter vid handläggningen av vapenärenden regleras inte i vapenlagen. För dessa ärenden är det personuppgiftslagen som är tillämplig.

Enligt 2 kap. 17 och 18 §§ vapenlagen ska det finnas dels lokala, dels centrala vapenregister som ska föras med hjälp av automatiserad behandling. De lokala vapenregistren ska föras av polismyndigheterna och de centrala registren av Rikspolisstyrelsen. För samtliga vapenregister gäller enligt 2 kap. 20 § vapenlagen att de har till ändamål dels att underlätta handläggningen av frågor om tillstånd enligt vapenlagen, dels att ge information om sådana uppgifter som behövs för att förebygga, upptäcka och utreda brott med anknytning till skjutvapen. Några närmare regler om de lokala vapenregistrens innehåll har inte utfärdats utöver vapenlagens regler om registrering av vissa uppgifter som rör hemvärnspersonal.

Ett *lokalt vapenregister*, som enligt 2 kap. 17 § vapenlagen ska finnas hos varje polismyndighet, ska innehålla uppgifter om tillståndspliktiga vapeninnehav och om beslut enligt vapenlagen. Enligt förarbetena ska registren innehålla den information som behövs för hanteringen av vapenärenden, t.ex. personuppgifter på dem som sökt tillstånd att inneha vapen och uppgifter om vapen, vapendelar m.m. samt tillståndsbeslut. Ett lokalt vapenregister ska även innehålla uppgifter om personer som tillhör hemvärnets personal och som av Försvarsmakten har tilldelats skjutvapen för förvaring i bostaden. Uppgifter om vilka vapen det är fråga om får dock inte registreras. Ett lokalt register får inte heller användas för att göra automatiserade sammanställningar över personer som tillhör hemvärnets personal. De lokala vapenregistren innehåller i dag bl.a. uppgifter om ansökningar om tillstånd till att inneha vapen, polismyndighetens beslut angående ansökningarna, vapentillstånd av olika slag, vapnets typ, fabrikat, modell och kaliber samt tillståndshavarens namn och person- eller organisationsnummer.

De *centrala vapenregistren* ska enligt 2 kap. 18 § vapenlagen vara tre separata register: vapeninnehavarregistret, vapenregistret och vapenhandlarregistret.

Vapeninnehavarregistret ska innehålla uppgifter om personer och organisationer som meddelats tillstånd att inneha skjutvapen eller ammunition eller tillstånd att låna skjutvapen. Registret bygger på uppgifter från de lokala vapenregistren. Vidare registreras på samma sätt som i lokala vapenregister uppgifter om personer som tillhör hemvärnets personal och som av Försvarsmakten har tilldelats skjutvapen för förvaring i bostaden.

I *vapenregistret* finns uppgifter om de skjutvapen för vilka tillstånd till innehav har meddelats. Där registreras också uppgifter om vapentyp, tillverkningsnummer eller motsvarande, fabrikat, modell och kaliber. Tillståndspliktiga vapendelar registreras på samma sätt som tillståndspliktiga vapen. Registret bygger på uppgifter från de lokala vapenregistren. Registret innehåller även uppgifter om skjutvapen som har hittats eller anmälts stulna eller förkomna.

Vapenhandlarregistret ska innehålla uppgifter om personer och organisationer som har meddelats tillstånd att bedriva handel med vapen. Vidare ska det finnas uppgifter om dels fysiska personer som har ett betydande inflytande över en sådan juridisk person, dels personer som har godkänts att som föreståndare eller ersättare ansvara för sådan verksamhet. Där registreras även uppgifter om personer och organisationer som har

meddelats tillstånd enligt vapenlagen att ta emot skjutvapen för översyn eller reparation. Registret bygger på uppgifter från de lokala vapenregistren. Vapenhandlarregistret omfattar inte den som handlar med skjutvapen enligt lagen (1992:1300) om krigsmateriel.

De centrala vapenregistren får enligt 2 kap. 19 § vapenlagen inte samköras med varandra.

I 2 kap. 21 § vapenlagen föreskrivs att bestämmelserna i personuppgiftslagen om rättelse och skadestånd gäller vid behandling av personuppgifter i vapenregister enligt 2 kap. 17–20 §§ eller enligt sådana föreskrifter som har meddelats med stöd av 11 kap. 2 § j vapenlagen.

Enligt 1 kap. 2 § polisdatalagen – som gäller vid behandling av personuppgifter i polisens brottsbekämpande verksamhet vid polismyndigheterna och Rikspolisstyrelsen – gäller den lagen inte när personuppgifter behandlas i vapenregister med stöd av vapenlagen, om inte detta särskilt anges i vapenlagen. Enligt 2 kap. 22 § vapenlagen gäller bestämmelserna om utlämnande av personuppgifter och uppgiftsskyldighet i 2 kap. 14 och 15 §§ polisdatalagen vid behandling av personuppgifter i vapenregister.

9.1.2 Hur används registren i praktiken?

Såväl de lokala som de centrala vapenregistren utgör i dag integrerade delar av ett enda datasystem som förs av Rikspolisstyrelsen. Polismyndigheterna för alltså inga egna vapenregister. Datasystemet i fråga innehåller också ett ärendehanteringssystem för handläggning av vapenärenden. Uppgifterna i de olika vapenregistren förvaras fysiskt tillsammans, men åtskiljs genom olika tekniska åtgärder och behörighetsbegränsningar. Varje polismyndighet har enbart tillgång till de uppgifter som hänför sig till den egna myndigheten, vilket således bildar det lokala vapenregistret.

Den som söker i exempelvis det centrala vapeninnehavarregistret får veta om en viss person är vapeninnehavare, men det beror på vilken polismyndighet som har beviljat tillståndet om ytterligare information blir tillgänglig. Endast den polismyndighet där vapeninnehavaren är folkbokförd ges tillgång till fullständiga uppgifter om tillståndet, vilka vapen det avser m.m. Övriga polismyndigheter får enbart tillgång till uppgiften att personen är vapeninnehavare. För att få reda på om personen har ett aktuellt tillstånd att inneha vapen och vilket eller vilka vapen det rör sig om måste man kontakta någon som är behörig att söka i den berörda myndighetens lokala vapenregister.

En effekt av systemet med ett avdelat vapenregister för varje polismyndighet och förbudet mot att samköra de centrala vapenregistren är att en överlåtelse av ett vapen mellan olika län medför att kontroll inte kan ske enbart med hjälp av registren. Vapenhandläggaren vid den myndighet där tillstånd att inneha vapnet söks måste därför kontakta någon med motsvarande behörighet vid den andra myndigheten för att göra vissa av de kontroller som krävs inför ett beslut i ett tillståndsärende. Problem kan också uppstå om polisen ska verkställa ett omedelbart omhändertagande av vapen enligt 6 kap. 4 § vapenlagen och tillstånd till vapeninnehavet har registerats hos en annan polismyndighet. Likaså kan ett vapen som på-

Prop. 2013/14:110 träffas vid brott inte omedelbart lokaliseras till rätt ägare om tillståndet att inneha vapnet är registrerat vid en annan polismyndighet än den som påträffat vapnet.

Rikspolisstyrelsen tog ett nytt system för hantering av vapenärenden och registrering i vapenregister i drift vid årsskiftet 2013/2014. Detta system är uppbyggt enligt samma principer som det tidigare systemet.

9.1.3 Tidigare överväganden och förslag om vapenregister

Propositionen Vapenregister

När de centrala vapenregistren inrättades – vilket ska ses mot bakgrund av att det tidigare fanns drygt 100 lokala vapenregister – motiverades detta framför allt med att centrala register skulle effektivisera polisens arbete med att följa upp meddelade vapentillstånd och att sådana register skulle vara av stor betydelse för polisens verksamhet att förebygga, upptäcka och utreda brott (prop. 1998/99:36 s. 15 och 17).

Skälet för att de centrala vapenregistren delats upp i tre separata register är enligt förarbetena att det inte ska vara möjligt att ur de centrala registren närmare utläsa vilka slags vapen en viss person eller organisation har rätt att inneha. För att ytterligare minska risken att registrerad information kommer i orätta händer och kan sammanställas på ett sätt som utgör ett hot, t.ex. för registrerade vapeninnehavare, föreskrevs att de centrala registren inte får samköras med varandra (prop. 1998/99:36 s. 19).

Propositionen Genomförande av FN:s vapenprotokoll

I november 2000 antog Förenta nationernas (FN) generalförsamling, genom resolution 55/25, konventionen mot gränsöverskridande organiserad brottslighet och två tilläggsprotokoll till denna. I maj 2001, genom resolution 55/255, antog generalförsamlingen ett tredje tilläggsprotokoll till konventionen, vapenprotokollet. Sverige har tillträtt såväl konventionen som tilläggsprotokollen. Genom propositionen Genomförande av FN:s vapenprotokoll (prop. 2010/11:72) anpassades den svenska lagstiftningen till kraven i FN:s vapenprotokoll. I vapenprotokollet ställs bl.a. krav på att vissa uppgifter om vapen dels ska registreras, dels bevaras viss minsta tid. I propositionen behandlades också behovet av lagändringar med anledning av rådets direktiv om ändring av rådets direktiv av den 18 juni 1991 om kontroll av förvärv och innehav av vapen (91/477/EEG).

I propositionen föreslogs inga ändringar i reglerna om vapenregister. Regeringen konstaterade att det inte finns några bestämmelser om gallring av vapenregister i vapenlagen och att 9 § personuppgiftslagen därför är tillämplig på registren. Regeringen gjorde bedömningen att det var förenligt med denna bestämmelse att bevara uppgifter i vapenregister på det sätt som FN:s vapenprotokoll och vapendirektivet kräver, dvs. upp till 20 år (prop. 2010/11:72 s. 48).

Departementspromemorian Vissa frågor om vapenlagen

I mars 2009 fick en särskild utredare i uppdrag att utreda vissa frågor om vapenlagstiftningen. I departementspromemorian Vissa frågor om vapen-

lagen (Ds 2010:6) föreslår utredaren att det centrala vapenregistret ska få samköras med det centrala vapeninnehavarregistret i ett ärende som avser tillstånd att inneha skjutvapen, om sökanden och vapnets överlåtare är bosatta i olika län. Samma möjligheter att samköra register föreslår utredaren ska finnas när överlåtelse sker mellan företag eller mellan företag och privatperson och företagen har sitt säte i olika län eller företaget har sitt säte i ett annat län än det där privatpersonen är bosatt (Ds 2010:6 s. 115 f.). Som skäl för att samkörning bör tillåtas i de angivna fallen anger utredaren att samkörning skulle effektivisera polisens arbete och att sådan behandling bara skulle komma att aktualiseras i begränsad omfattning. Syftet med samkörning är att förenkla handläggningen av enskilda tillståndsärenden.

Promemorian har remissbehandlats (dnr Ju2010/3907/L4). Flertalet av de remissinstanser som uttalar sig om förslaget är positiva till att tillåta samkörning. Rikspolisstyrelsen förordar att samkörning ska tillåtas i större utsträckning än vad utredaren föreslår. Styrelsen pekar bl.a. på behovet för lokala polismyndigheter att kunna samköra uppgifter som ett led i kontrollen av vapenhandlare. Datainspektionen uttrycker viss tveksamhet och framhåller att skälet till att samkörning inte tillåts är säkerhetsaspekter och att utredaren inte i tillräcklig utsträckning utrett säkerhetsriskerna och integritetsriskerna. Datainspektionen påpekar vidare att begränsad samkörning borde innebära att effektivitetsvinsterna är små. Sveriges advokatsamfund manar till försiktighet med samkörning men ser samtidigt fördelar med en snabbare handläggning.

Det nu aktuella förslaget i promemorian har inte lett till någon lagstiftning.

Betänkandet Skärpningar i vapenlagstiftningen

Utredningen om skärpningar i vapenlagstiftningen föreslår i betänkandet Skärpningar i vapenlagstiftningen (SOU 2013:7) att det ska införas ytterligare ett nationellt register (registret över auktoriserade föreningar). Detta ska enligt förslaget innehålla uppgifter om de föreningar som ska auktoriseras på visst sätt enligt de nya regler i vapenlagen som utredningen föreslår. Betänkandet har remissbehandlats och bereds för närvarande i Regeringskansliet (Ju2013/852/L4).

9.1.4 Polisorganisationskommitténs förslag

Polisorganisationskommittén framhåller att bildandet av en sammanhållen polismyndighet aktualiserar frågan om att samordna de olika vapenregistren, men att detta är en fråga som förutsätter beredning där frågor om integritet, effektivitet och registersäkerhet behöver vägas mot varandra. Kommittén anser att frågan om en samordning bör övervägas närmare under genomförandefasen av arbetet med den nya polismyndigheten. Kommittén föreslår därför att bestämmelserna om vapenregister med oförändrat innehåll anpassas till den nya organisationen (SOU 2012:78, del 1, s. 146). Kommittén föreslår också att 18 kap. 16 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400; OSL) anpassas till den nya organisationen.

Den enda myndighet som yttrat sig över kommitténs förslag till ändringar i vapenlagen är *Rikspolisstyrelsen*, som motsätter sig att vapenre-

9.2 Generella regler för personuppgiftsbehandling

9.2.1 En samlad reglering av personuppgiftsbehandling enligt vapenlagen

Regeringens bedömning: Det bör införas en samlad reglering av behandlingen av personuppgifter i vapenärenden och vapenregister i vapenlagen.

Promemorians förslag: Promemorian lämnar inte något förslag till en samlad reglering.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna yttrar sig i frågan.

Skälen för regeringens bedömning: Den nuvarande regleringen av vapenregister finns i 2 kap. vapenlagen. För registrering i vapenregister gäller bestämmelserna i vapenlagen, vissa utpekade bestämmelser i polisdatalagen och personuppgiftslagen. Vapenlagen innehåller inga regler om personuppgiftsbehandling i vapenärenden. För sådan behandling gäller i stället personuppgiftslagen. Regleringen är således komplex.

I promemorian föreslås att ytterligare tre bestämmelser i polisdatalagen ska göras tillämpliga på behandling av personuppgifter i vapenregister. Av avsnitt 9.2.2 om känsliga personuppgifter framgår att det framför allt är i vapenärenden som det finns behov av att behandla känsliga personuppgifter och inte i vapenregister. Det finns därför ett behov av att i vissa fall särskilt reglera personuppgiftsbehandlingen även i vapenärenden. Med hänsyn till detta och till att personuppgiftsbehandling i vapenregister i dag regleras i tre olika lagar anser regeringen att det finns skäl att samla reglerna om personuppgiftsbehandling i vapenlagen i stället för att hänvisa till viss reglering i polisdatalagen.

Ett annat skäl att se över regleringen är den ändring i 2 kap. 6 § regeringsformen som trädde i kraft den 1 januari 2011. Den innebär att var och en gentemot det allmänna är skyddad mot betydande intrång i den personliga integriteten, om det sker utan samtycke och innebär övervakning eller kartläggning av den enskildes personliga förhållanden. I förarbetena till bestämmelsen framhålls att det vid bedömningen av hur ingripande intrånget är ska tas hänsyn till bl.a. hur känsliga uppgifterna är, ändamålet med behandlingen och mängden av uppgifter. Där påpekas vidare att myndighetsregister med ett stort antal registrerade och ett särskilt känsligt innehåll normalt bör regleras i lag (prop. 2009/10:80 s. 183). Vapenregistren anses tillhöra de register som kräver lagform. En övergångsbestämmelse till grundlagsändringen innebär att om det redan finns regler på ett visst område behåller dessa sin giltighet fram till utgången av 2015, även om de inte i alla avseenden uppfyller den nya grundlagsbestämmelsens krav. Det ligger således i linje med den nya grundlagsbestämmelsen att tydliggöra vad som gäller för personuppgiftsbehandlingen i vapenärenden och att, som föreslås i promemorian, stärka enskildas integritetsskydd genom att införa bestämmelser om tillgång till personuppgifter och behandling av känsliga personuppgifter.

Regeringen anser därför att det bör införas ett nytt kapitel i vapenlagen där reglerna om personuppgiftsbehandling enligt lagen samlas. Lagen bör innehålla de bestämmelser som avviker från regleringen i personuppgiftslagen och inte hänvisa till bestämmelser i polisdatalagen.

9.2.2 Regler om behandling av personuppgifter införs i vapenlagen

Regeringens förslag: Det ska i vapenlagen införas bestämmelser om personuppgiftsansvar, tillgång till personuppgifter, behandling av känsliga personuppgifter, sökbegränsningar när det gäller sådana uppgifter och ytterligare föreskrifter.

Bestämmelsen om rättelse och skadestånd ska anpassas till den nya regleringen.

Promemorians förslag överensstämmer delvis med regeringens. I promemorian föreslås att bestämmelserna om tillgång till personuppgifter, känsliga personuppgifter och personuppgiftsombud endast ska gälla för personuppgiftsbehandling i vapenregister. Det föreslås inte någon bestämmelse om personuppgiftsansvar och inte några sökbegränsningar när det gäller känsliga personuppgifter. Bestämmelserna är också utformade på ett annat sätt.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker eller har inget att invända mot förslagen.

Datainspektionen är positiv till att bestämmelsen om tillgång till uppgifter i polisdatalagen görs tillämplig på vapenregister men förutser att nästintill samtliga polismän kommer anses behöva tillgång till registren. Inspektionen ifrågasätter om det vid behandling av uppgifter i vapenregister finns behov av att behandla andra typer av känsliga personuppgifter än sådana som avser en persons hälsa och föreslår att även bestämmelsen om sökbegränsningar avseende känsliga personuppgifter görs tillämplig på vapenregister. *Rikspolisstyrelsen* påpekar att uppgifterna i vapenregister inte i sig är särskilt integritetskänsliga utan att de uppgifter som kan vara känsliga registreras i själva vapenärendet. Det är mycket viktigt att enskilda polismän har snabb tillgång till uppgifter i vapenregister, vilket de har i dag när det gäller tillstånd som har beviljats vid den egna myndigheten. Styrelsen motsätter sig inte att bestämmelsen om tillgång till uppgifter i polisdatalagen görs tillämplig på vapenregister men påpekar att det redan i dag görs en behovsbedömning innan en anställd tilldelas behörighet till olika datasystem. *Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden* påpekar att den omständigheten att flera får del av uppgifter om enskilda i registren ställer särskilda krav på såväl myndighets-interna föreskrifter om behörighet som väl fungerande intern kontroll och extern tillsyn av hur föreskrifterna följs. Nämnden anser att det bör analyseras vilka konsekvenser det får för nämnden när bestämmelsen om känsliga personuppgifter blir tillämplig på vapenregister, eftersom den då omfattas av nämndens tillsyn.

Personuppgiftsansvar

Om personuppgiftsansvaret för en viss behandling inte följer av en särreglering görs en bedömning av vem som bär ansvaret utifrån den definition som finns i 3 § personuppgiftslagen. I registerförfattningar är det vanligt att man tydligt pekar ut vem som är ansvarig för den behandling av uppgifter som regleras i respektive författning. Med hänsyn till att det nu bör införas bestämmelser om den personuppgiftsbehandling som sker med stöd av vapenlagen bör det anges att Polismyndigheten är personuppgiftsansvarig för behandlingen av personuppgifter i vapenregister och i vapenärenden.

Den personuppgiftsansvarige får enligt 36 § andra stycket personuppgiftslagen utse ett s.k. personuppgiftsombud. Regleringen är frivillig. Ett personuppgiftsombud, som ska vara en fysisk person, har till uppgift att självständigt se till att den personuppgiftsansvarige behandlar personuppgifter på ett lagligt och korrekt sätt och i enlighet med god sed.

Enligt 2 kap. 5 § polisdatalagen är det obligatoriskt för Polismyndigheten att utse personuppgiftsombud i den brottsbekämpande verksamheten. Mot bakgrund av de förändringar som föreslås beträffande vapenregister och då dessa register också till viss del förs för brottsbekämpande ändamål bör det vara obligatoriskt för polisen att utse personuppgiftsombud även för behandlingen i vapenregister och vapenärenden. En motsvarande bestämmelse bör därför införas i vapenlagen.

Behandling av känsliga personuppgifter

Enligt huvudregeln i 13 § personuppgiftslagen är det i princip förbjudet att behandla känsliga personuppgifter. Med känsliga personuppgifter avses uppgifter som avslöjar ras eller etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös eller filosofisk övertygelse, medlemskap i fackförening eller uppgifter om hälsa eller sexualliv. Från denna huvudregel finns ett antal undantag i 15–19 §§ personuppgiftslagen. Bestämmelserna är tillämpliga på vapenregister.

Polisdatalagen ger större utrymme än personuppgiftslagen att behandla känsliga personuppgifter. Enligt 2 kap. 10 § polisdatalagen får uppgifter om en person inte behandlas enbart på grund av vad som är känt om personens ras eller etniska ursprung, politiska åsikter, religiösa eller filosofiska övertygelse, medlemskap i fackförening, hälsa eller sexualliv. Om uppgifter om en person behandlas på annan grund får de dock kompletteras med sådana personuppgifter när det är absolut nödvändigt för syftet med behandlingen.

Tillstånd att inneha skjutvapen får enligt 2 kap. 5 § vapenlagen endast meddelas om det skäligen kan antas att vapnet inte kommer att missbrukas. I vapenärenden är sökandens personliga förhållanden av intresse. Uppgifter om missbruk eller om nedsatt psykisk förmåga är av stor betydelse. Behandling av känsliga personuppgifter vid handläggning av vapenärenden kan förekomma exempelvis när en läkare anmäler enligt 6 kap. 6 § vapenlagen att en person av medicinska skäl inte är lämpad att inneha vapen. Sådan information aktualiserar frågan om återkallelse av vapentillstånd. Att det endast är personuppgiftslagen som är tillämplig vid behandling av känsliga personuppgifter i vapenärenden är därmed ett

problem, eftersom möjligheterna att behandla känsliga personuppgifter enligt den lagen är så begränsade.

Även om känsliga personuppgifter som förekommer i vapenärenden ofta torde kunna behandlas med samtycke är så inte alltid fallet. Ett exempel på information som kan behöva behandlas oavsett om vapeninnehavaren samtycker eller inte är sådan medicinsk information som nyss nämnts. Eftersom det finns ett större behov av att kunna behandla känsliga personuppgifter än vad personuppgiftslagen medger, bör regler om detta införas i vapenlagen. I promemorian föreslås att 2 kap. 10 § polisdatalagen ska göras tillämplig på behandlingen av personuppgifter i vapenregister. Det är dock i vapenärenden som känsliga personuppgifter behöver behandlas, varför regleringen bör gälla personuppgiftsbehandling enligt vapenlagen generellt. Som *Datainspektionen* påpekar saknas det behov av att i vapenärenden behandla andra typer av känsliga personuppgifter än sådana som avser en persons hälsa. I en anmälan eller liknande som kommer in till Polismyndigheten kan det dock finnas andra typer av känsliga personuppgifter. För att myndigheten ska kunna besvara eller på annat sätt handlägga den inkomna handlingen bör myndigheten därför få behandla alla de typer av känsliga personuppgifter som anges i 2 kap. 10 § polisdatalagen i vapenärenden. *Lagrådet* ifrågasätter om det finns tillräckliga skäl att uppställa ett krav på att det ska vara absolut nödvändigt att behandla känsliga personuppgifter. Enligt Lagrådet är nödvändigt en tillräcklig begränsning. Kravet på att känsliga personuppgifter får behandlas endast om det är absolut nödvändigt finns i flera författningar, bl.a. patientdatalagen (2008:355), polisdatalagen (2010:361) och kustbevakningsdatalagen (2012:145). Av förarbetena till polisdatalagen framgår att kravet på att det ska vara absolut nödvändigt innebär att behovet av att behandla känsliga personuppgifter måste prövas noga i det enskilda ärendet. Regeringen anser därför att det även när det gäller behandling av känsliga personuppgifter enligt vapenlagen bör krävas att behandlingen är absolut nödvändig. Som *Datainspektionen* föreslår bör känsliga personuppgifter inte få användas som sökbegrepp.

Genom att en särskild bestämmelse om behandling av känsliga personuppgifter införs i vapenlagen kommer personuppgiftsbehandlingen enligt den lagen inte automatiskt att omfattas av Säkerhets- och integritetsskyddsnämndens tillsyn. Regeringen anser att den tillsyn som *Datainspektionen* utövar över personuppgiftsbehandling enligt vapenlagen är tillräcklig. Någon ändring i tillsynsområdet för Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden bör därför inte göras.

Tillgången till uppgifter

En övergång till enbart nationella vapenregister förutsätter att det går att upprätthålla ett lika bra eller bättre integritetsskydd för de uppgifter som finns i registren. Det kan bl.a. åstadkommas genom en tydligare lagstiftning.

Beträffande säkerhetsaspekterna bör det framhållas att under de nästan 15 år som förflutit sedan vapenregistren lagreglerades har tekniken förbättrats och likaså säkerheten i systemen. När det gäller vapenregister är både säkerheten mot angrepp utifrån och den interna säkerheten viktig. Rikspolisstyrelsen har numera ett avancerat loggningssystem som före-

Prop. 2013/14:110 bygger att arbetstagare gör sökningar i vapenregistren som inte är tillåtna. Systemet innebär också hög spårbarhet när det gäller enskilda sökningar. Säkerheten mot externa angrepp har också förbättrats.

För närvarande är det cirka 200 personer inom polisen som handlägger vapenärenden och som har behörighet att arbeta med de lokala vapenregistren. Tillgången till uppgifter i vapenregister regleras i dag genom ett system med personliga behörigheter, där varje vapenhandläggare har tillgång till uppgifter i det lokala vapenregistret samt i de centrala registren. Däremot har de inte någon tillgång till uppgifter i andra lokala register. Polismän i yttre tjänst och brottsutredare har tillgång till uppgifter i det lokala vapenregistret, men sökningar i vapenregister förutsätter att det finns behov av detta i ett konkret ärende. En sådan sökning kan t.ex. avse ett visst vapens serienummer. Om vapnet är registrerat på en person som är bosatt inom verksamhetsområdet för den polismyndighet där polismannen tjänstgör, kan polismannen få fullständig information om innehavaren och dennes eventuella övriga vapen. Inom den egna myndigheten kan polismannen också få fram uppgifter om vapentillstånd och vapeninnehav genom att söka på ett visst personnummer. Sådana uppgifter kan behövas t.ex. när polisen planerar att företa tvångsåtgärder mot en person.

Tillgången till uppgifter i vapenregister bör begränsas och regleras med personliga behörigheter även i framtiden. När det endast finns nationella register blir det nödvändigt att överväga andra utgångspunkter för behörigheten än det förhållandet att tjänstemannen tillhör en viss geografisk enhet. Avvecklingen av de lokala registren måste föregås av en noggrann bedömning av vilka befattningshavare som bör ges tillgång till uppgifter i de nationella vapenregistren, utöver dem som handlägger vapenärenden, och hur tillgången lämpligen bör begränsas. Som *Rikspolisstyrelsen* påpekar är det viktigt att komma ihåg att de uppgifter som framför allt kan vara känsliga registreras i själva vapenärendet och inte i vapenregistren. Utgångspunkten bör vara att det enbart är vapenhandläggare som ges tillgång till uppgifter i vapenärenden. För att tydliggöra detta bör en regel om att tillgången till personuppgifter ska begränsas till vad varje tjänsteman behöver för att kunna fullgöra sina arbetsuppgifter införas. Det får ankomma på Polismyndigheten att med utgångspunkt i eventuella föreskrifter och i den framtida organisationen finna lämpliga avgränsningar för behörigheten.

Som *Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden* påpekar ställer ett system som bygger på behörighetstilldelning stora krav på en fungerande intern kontroll och på extern tillsyn av hur reglerna efterlevs för att vara effektivt. Datainspektionen kommer på samma sätt som i dag att utöva tillsyn över Polismyndighetens personuppgiftsbehandling enligt vapenlagen. Detta är dock inte tillräckligt utan det krävs även en effektiv intern kontroll för att se till att tilldelningen av behörigheter är adekvat och aktuell samt att reglerna om behörighet efterlevs. Sådana funktioner bör finnas vid Polismyndigheten, men myndigheten får själv avgöra hur den vill organisera den interna kontrollen.

I 2 kap. 21 § vapenlagen föreskrivs att personuppgiftslagens bestämmelser om rättelse och skadestånd är tillämpliga på behandlingen av personuppgifter i vapenregister. När det nu föreslås vissa generella regler för personuppgiftsbehandlingen även i vapenärenden bör bestämmelsen anpassas till den nya regleringen.

Ytterligare föreskrifter

Av vapenlagen bör det av tydlighetsskäl framgå att det på lägre normgivningsnivå finns bestämmelser om förande av vapenregister, åtkomst till uppgifter i registren, digital arkivering och att personuppgifter som behandlas i vapenregister får lämnas ut även i andra fall än som uttryckligen anges i lagen.

9.3 Regleringen av vapenregister

9.3.1 De lokala vapenregistren tas bort

Regeringens förslag: Det ska inte finnas lokala vapenregister. De centrala vapenregistren, som ska föras av Polismyndigheten, ska finnas kvar med i huvudsak oförändrat innehåll.

Kommitténs förslag: Kommittén föreslår att nuvarande reglering behålls.

Remissinstanserna: Det är endast *Rikspolisstyrelsen* som yttrar sig i denna del. Styrelsen motsätter sig att vapenregistren även i fortsättningen ska vara uppdelade på lokala och centrala register.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna yttrar sig särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag

Den nuvarande registerstrukturen hämmar utvecklingen

Den nuvarande registerstrukturen utgår från att varje polismyndighet har ett eget lokalt vapenregister och att dessa i sin tur bildar underlaget för de centrala vapenregistren. Som framgår av avsnitt 9.1.2 medför detta redan i dag hinder mot en rationell handläggning av vapenärenden. Uppdelningen medför exempelvis att den som handlägger ett tillståndsärende, och som behöver uppgifter om vapentillstånd som meddelats av en annan polismyndighet, enbart kan få den informationen vid direktkontakt med en handläggare med motsvarande behörighet vid den andra myndigheten, eftersom var och en bara har tillgång till uppgifter som rör den egna myndigheten. Uppdelningen på flera lokala register kan även vara ett hinder i annan polisverksamhet, t.ex. om någon som är registrerad som innehavare av vapen i en annan del av landet uppträder på sådant sätt att frågan om omedelbart omhändertagande av vapen aktualiseras. Det är då viktigt att snabbt kunna få uppgift om det är fråga om obrukbara vapen eller vapen som kan vålla stor skada. Uppdelningen på lokala register

Prop. 2013/14:110 tillsammans med förbudet mot samkörning av centrala register medför också problem att snabbt kunna spåra innehavare av vapen som påträffas eller misstänks ha använts vid grova brott.

Det finns inte något praktiskt behov av att behålla lokala register för handläggningen av vapenärenden när polismyndigheterna slås samman till en myndighet. Inte heller några andra verksamhetsskäl talar för att behålla de lokala vapenregistren.

Eftersom ett huvudskäl till omorganisationen är att avlägsna hinder som kan begränsa polisens effektivitet kommer frågan om hur förvaltningsärendena ska hanteras i fokus. Vapenärenden är en av de enskilt största grupperna av förvaltningsärenden inom polisen. Enligt uppgift handläggs omkring 120 000 vapenärenden per år. Utgångspunkten för reformen är att Polismyndigheten i så stor utsträckning som möjligt ska kunna besluta sin egen organisation. Ett viktigt led i detta arbete är att möjliggöra för myndigheten att handlägga vissa arbetsuppgifter i en annan del av organisationen än den som rent geografiskt ligger närmast till hands. Mot den bakgrunden är det viktigt att inte sätta upp onödiga hinder mot att handläggningen av sådana ärenden tillfälligt eller permanent kan koncentreras till de enheter som är bäst lämpade för uppgiften. Om man behåller de lokala registren med geografiskt begränsad behörighet på samma sätt som i dag kommer vapenärendena även fortsättningsvis att styras mot en inledande handläggning länsvis, vilket utgör ett sådant hinder. Detta skulle motverka syftena med omorganisationen. Från effektivitetssynpunkt finns det därför starka skäl att ta bort kravet på lokala vapenregister.

Det ska enbart finnas nationella register

Enligt artikel 4.4 i rådets direktiv av den 18 juni 1991 om kontroll av förvärv och innehav av vapen (91/477/EEG), vapendirektivet, ska medlemsstaterna senast den 31 december 2014 föra antingen ett centraliserat eller decentraliserat register som garanterar behöriga myndigheter tillgång till de register där varje uppgift som omfattas av direktivet bevaras. Detta åtagande medger således att det bara finns nationella register.

Det enda sakskalet som kan anföras för att behålla nuvarande registerstruktur är att det anses olämpligt att samla en stor mängd uppgifter om vapenfrågor i ett register. Syftet med lokala vapenregister var att av skäl som rör allmän ordning och säkerhet samt försvarssäkerhet hindra att alla uppgifter om vapeninnehav samlades i ett enda register när registreringen digitaliserades. Detta byggde till stor del på den tidens farhågor för integritetsintrång och den syn på säkerhetsrisker med omfattande register som var förhärskande då. Som framgår av avsnitt 9.1.2 om hur dagens vapenregister är uppbyggda är dessa redan integrerade i samma datasystem. De lokala registren innebär således en form av dubbelregistrering. Det kan också tillfogas att de tre största polismyndigheterna – Stockholm, Västra Götaland och Skåne – var och en har ett så stort geografiskt respektive befolkningsmässigt underlag att beteckningen lokala vapenregister kan te sig missvisande. Skillnaden mellan dagens lokala vapenregister och de centrala registren är alltså inte så stor som man skulle kunna tro.

Att i lagstiftning permanenta en registerstruktur som hör samman med en viss organisation minskar flexibiliteten och strider mot hur man allmänt ser på it-frågor i dag. Det har såvitt känt under de år som vapenregister har förts automatiserat – och som i praktiken den lagtekniska lösning som nu föreslås har tillämpats – inte framkommit några säkerhetsproblem som hör samman med denna struktur. Tekniska förbättringar och en ökad medvetenhet bland dem som behandlar personuppgifter gör att det inte finns anledning att hysa farhågor om försämrad säkerhet om man ändrar registerstrukturen. Mot den nu angivna bakgrunden är säkerhetsaspekten således inte längre något bärande skäl för att behålla den nuvarande författningsregleringen. Med dagens tekniska system finns det dessutom goda förutsättningar att i samma utsträckning som för närvarande begränsa tillgången till uppgifter i vapenregister. Regeringen anser därför att övervägande skäl talar för att inte längre ha några lokala vapenregister. Förslaget medför att det i framtiden bara kommer att finnas en typ av register, som då lämpligen kan benämnas nationella vapenregister. Polismyndigheten bör föra registren. Dessa bör regleras i ett nytt kapitel i vapenlagen.

9.3.2 Innehållet i vapenregistren

Regeringens förslag: I vapeninnehavarregistret ska det finnas uppgifter om hemvärnsmän som motsvarar dem som för närvarande finns i lokala vapenregister. Samma begränsningar som finns i dag ska gälla för behandling av uppgifter om hemvärnsmän.

Regeringens bedömning: Det behöver inte införas några andra nya lagregler om innehållet i vapenregister.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Försvarsmakten*, som är den enda remissinstans som yttrar sig i denna del, tillstyrker att uppgifter om hemvärnsmän registreras i det nationella vapeninnehavarregistret.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Innehållet i de nationella vapenregistren förändras inte

Som framgår av avsnitt 9.3.1 anser regeringen att det inte längre bör finnas några lokala vapenregister. De nationella vapenregistren bör på samma sätt som i dag vara tre separata register med samma innehåll.

Vapeninnehavarregistret ska innehålla uppgifter om personer och organisationer som meddelats tillstånd att inneha skjutvapen eller ammunition eller tillstånd att låna skjutvapen.

Vapenregistret ska innehålla uppgifter om de skjutvapen för vilka tillstånd till innehav har meddelats. Där ska också uppgifter om vapentyp, tillverkningsnummer eller motsvarande, fabrikat, modell och kaliber registreras. Av 1 kap. 3 § f vapenlagen framgår att vad som sägs om skjutvapen även gäller vissa vapendelar. Tillståndspliktiga vapendelar registreras därför på samma sätt som tillståndspliktiga vapen. Registret

Prop. 2013/14:110 ska även innehålla uppgifter om skjutvapen som har hittats eller anmälts stulna eller förkomna.

Vapenhandlarregistret ska innehålla uppgifter om personer och organisationer som har meddelats tillstånd att bedriva handel med vapen. Vidare ska det finnas uppgifter om dels fysiska personer som har ett betydande inflytande över en sådan juridisk person, dels personer som har godkänts att som föreståndare eller ersättare ansvara för sådan verksamhet. Där ska även registreras uppgifter om personer och organisationer som har meddelats tillstånd enligt vapenlagen att ta emot skjutvapen för över syn eller reparation.

Det finns inte skäl att i lag ytterligare precisera innehållet i registren, utöver vad som anges nedan om registrering av hemvärnspersonal.

Vapen som förvaras hos hemvärnspersonal ska registreras i vapeninnehavarregistret

Enligt 17 § förordningen (1996:31) om statliga myndigheters skjutvapen m.m. ska Försvarsmakten informera berörd polismyndighet om sådana militära skjutvapen som har tilldelats hemvärnspersonal och som förvaras i bostäder. Av 2 kap. 17 § andra stycket vapenlagen framgår att lokala vapenregister ska innehålla uppgifter om personer som tillhör hemvärnets personal och som av Försvarsmakten har tilldelats skjutvapen för förvaring i bostaden. Uppgifter om vilka vapen som har tilldelats dessa får dock inte registreras. Den som tillhör hemvärnets personal antecknas således enbart som vapeninnehavare i det lokala registret. Ett lokalt register får inte användas för att göra automatiserade sammanställningar över personer som tillhör hemvärnets personal. Syftet med bestämmelsen är att förhindra att hemvärnets organisation kartläggs och saboteras. Ett annat syfte är att skydda enskilda personer som tillhör hemvärdet och deras familjer (prop. 1998/99:36 s. 22).

I 2 kap. 18 § första stycket 1 vapenlagen föreskrivs att det centrala vapeninnehavarregistret bl.a. ska innehålla uppgifter om personer som tillhör hemvärnets personal och som av Försvarsmakten har tilldelats skjutvapen för förvaring i bostaden. Det får dock inte framgå av registret att en registrerad person tillhör hemvärnets personal.

Det polisiära syftet med registreringen är att skapa en fullständig överblick över vilka personer som förvarar vapen i bostaden. Registreringen har även betydelse för Försvarsmakten, eftersom den skapar förutsättningar för att polismyndigheterna ska kunna underrätta Försvarsmakten om omständigheter som kan medföra att en person som tillhör hemvärnets personal är olämplig att inneha skjutvapen. En polismyndighet är enligt 6 kap. 7 § vapenlagen skyldig att omedelbart underrätta Försvarsmakten om det kommer fram sådana omständigheter, t.ex. om någon i hemvärnets personal vid upprepade tillfällen omhändertagits enligt lagen (1976:511) om omhändertagande av berusade personer m.m.

Som redovisats i avsnitt 9.3.1 bör det inte finnas några lokala vapenregister. Den registrering av hemvärnspersonal som görs med stöd av 2 kap. 17 § vapenlagen upphör därmed. Det blir då nödvändigt att anpassa regleringen av de nationella vapenregistren. En lämplig lösning är att i princip lyfta över den reglering som rör lokala vapenregister till den nationella nivån. Det innebär att uppgifter om vilka vapen som Försvars-

makten har tilldelat en hemvärnsman inte bör registreras i vapenregistren och att det inte heller i fortsättningen bör vara tillåtet att med hjälp av uppgifterna i vapenregister göra sammanställningar av vilka hemvärnsmän som finns. På samma sätt som i dag bör alltså datasystemet innehålla tekniska spärrar som förhindrar att sammanställningar över hemvärnsmän kan göras (jfr prop. 1998/99:36 s. 22). Det kan även finnas skäl att överväga om det bör införas ytterligare tekniska begränsningar i systemet, t.ex. sökbegränsningar, vad gäller uppgifter om hemvärnets personal, mot bakgrund av att det i fortsättningen bara kommer att finnas nationella register. Det får ankomma på Polismyndigheten att i samråd med Försvarsmakten överväga om det kan behövas ytterligare sådana tekniska begränsningar.

9.3.3 Ändamålen för behandling

Regeringens bedömning: Den bestämmelse som reglerar ändamålen med vapenregistren behöver inte ändras.

Promemorians bedömning: Promemorian berör inte frågan om för vilka ändamål vapenregistren får föras.

Remissinstanserna: Majoriteten av remissinstanserna yttrar sig inte i denna del.

Kronofogdemyndigheten anser att det av vapenlagen eller vapenförordningen bör framgå att myndigheten har rätt att inhämta uppgifter om tillstånd att inneha vapen och vilka typer av vapen tillståndet omfattar ur vapenregistren. *Datainspektionen* anser att det bör framgå att vapenregistrens ändamål omfattar samkörning av register för uppföljning och framställning av statistik.

Skälen för regeringens bedömning: Vapenregistren ska enligt 2 kap. 20 § vapenlagen ha till ändamål att ge information om sådana uppgifter som behövs för att förebygga, upptäcka och utreda brott med anknytning till skjutvapen samt att underlätta handläggningen av frågor om tillstånd enligt lagen. *Datainspektionen* anser att det bör framgå att ändamålen omfattar samkörning av registren för uppföljning och framställning av statistik. Lagrådet har dock ansett att statistik, uppföljning, utvärdering och planering som anknyter till sakverksamheten är en sådan integrerad del av denna att det, även utan att det uttryckligen sägs i en registerförfattning, är självklart att uppgifter som används i verksamheten också får användas för detta ändamål (prop. 2004/05:164 s. 116). Regeringen anser mot denna bakgrund att det saknas skäl att särskilt ange detta ändamål i bestämmelsen.

I registerförfattningar anges ofta för vilka sekundära ändamål uppgifter i register får behandlas, dvs. när uppgifter får lämnas ut till andra myndigheter för dessas behov. När det gäller vapenregistren är det finalitetsprincipen som styr detta, vilket innebär att uppgifter ur registren kan lämnas ut till en annan myndighet om det inte är oförenligt med det ändamål för vilket uppgifterna samlades in. *Kronofogdemyndigheten* anser att det i författning bör anges att myndigheten har rätt att inhämta uppgifter ur vapenregistren. Det finns goda skäl att tydligt ange när uppgifter ur vapenregistren får lämnas ut till andra myndigheter. Det saknas dock

9.3.4 Utlämnande av uppgifter ur registren

Regeringens förslag: Bestämmelser motsvarande dem om utlämnande av uppgifter och uppgiftsskyldighet i polisdatalagen ska införas i vapenlagen.

Säkerhetspolisen får medges direktåtkomst till uppgifter i vapenregistren.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorian lämnas inget förslag om att polisdatalagens bestämmelser om utlämnande av uppgifter och uppgiftsskyldighet ska införas i vapenlagen.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser yttrar sig inte särskilt över förslaget. *Kronofogdemyndigheten*, *Tullverket* och *Kustbevakningen* påpekar att även de har behov av direktåtkomst till uppgifter i vapenregistren.

Skälen för regeringens förslag

Befintliga möjligheter att lämna ut uppgifter förändras inte

Enligt 2 kap. 22 § vapenlagen gäller bestämmelserna om utlämnande av personuppgifter och uppgiftsskyldighet i 2 kap. 14 och 15 §§ polisdatalagen även när personuppgifter i behandlas i vapenregister. Som framgår av avsnitt 9.2.1 anser regeringen att regleringen av personuppgiftsbehandling i vapenregister och vapenärenden bör samlas i vapenlagen så att man kan ta bort hänvisningen till regleringen i polisdatalagen. Det bör därför införas bestämmelser som motsvarar bestämmelserna i polisdatalagen om utlämnande av personuppgifter och uppgiftsskyldighet i vapenlagen.

Säkerhetspolisens möjligheter att inhämta uppgifter

Vissa utsedda befattningshavare hos Säkerhetspolisen har i dag behörighet att söka i vapenregister på ett begränsat antal uppgifter. Denna behörighet motsvarar i princip vad som gäller för t.ex. en polisman i yttre tjänst vid en polismyndighet. Säkerhetspolisen har samma behov som polisen i övrigt av att ha tillgång till uppgifter i vapenregister, bl.a. i sin verksamhet att upptäcka och avvärja hot mot rikets säkerhet. I t.ex. arbetet mot terrorism och inhemsk extremism ger uppgifter i vapenregister ledning vid bedömningen av potentiella hot. De uppgifter som Säkerhetspolisen främst har intresse av är uppgifter om namn och personuppgifter på tillståndshavare, uppgifter om deras vapen, tillståndets varaktighet och var tillståndsfrågan har handlagts.

En viktig fråga när Säkerhetspolisen bryts ut till en fristående myndighet är hur myndigheten bör få tillgång till uppgifter i vapenregister. Ett alternativ är att Säkerhetspolisen får vända sig till Polismyndigheten med en begäran om att få del av uppgifterna, ett annat är att skapa förutsättningar för att Säkerhetspolisen kan medges direktåtkomst till uppgifter i

registren. Den förstnämnda lösningen medför en risk att Säkerhetspolisen inte kan få nödvändiga uppgifter lika snabbt i en akut situation som när vissa av dess medarbetare själva kan inhämta uppgifter ur registren. Den nya polisorganisationen är som framgår av avsnitt 5.1 inte avsedd att förändra uppgiftsfördelningen mellan Polismyndigheten och Säkerhetspolisen eller förutsättningarna för var och en av dessa att bedriva sin verksamhet. Mot den bakgrunden bör det öppnas en möjlighet för Polismyndigheten att bevilja Säkerhetspolisen direktåtkomst till vapenregistren. Det får ankomma på Polismyndigheten att tillsammans med Säkerhetspolisen närmare avgöra hur Säkerhetspolisens behov av tillgång till uppgifter i vapenregister bör tillgodoses, t.ex. vilka krav som bör ställas på den som får möjlighet att söka i registren.

Kronofogdemyndigheten, Kustbevakningen och Tullverket påpekar att de också har behov av direktåtkomst till vapenregistren. Det finns mycket som talar för att i vart fall de brottsbekämpande myndigheterna har ett sådant behov. Frågan kan dock inte behandlas inom ramen för detta lagstiftningsärende, eftersom det saknas beredningsunderlag.

9.3.5 Samkörning av vapenregister

Regeringens förslag: Förbudet mot samkörning av vapenregister ska upphävas.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker eller har inget att invända mot förslaget.

Domstolsverket och Säkerhets- och integritetsskyddsnamnden anser att integritetsfrågor bör analyseras närmare innan förbudet mot samkörning upphävs. Enligt nämnden bör det även övervägas om det finns anledning att införa undantag från förbudet i stället för att upphäva det. *Datainspektionen* har förståelse för att det finns behov av att samköra de nationella registren men anser att det bör lagregleras att endast ett fåtal personer får samköra de nationella registren. Inspektionen anser också att risken för att registrerad information kommer i orätta händer och kan sammanställas på ett sätt som utgör ett hot fortfarande bör beaktas. *Malmö tingsrätt* noterar att det inte är klargjort vilken typ av statistik som kan komma att framställas genom samkörning men konstaterar att det troligen rör sig om statistik som sannolikt inte inkräktar på den enskildes integritet.

Skälen för regeringens förslag: Enligt 2 kap. 19 § vapenlagen är det inte tillåtet att samköra de centrala vapenregistren. Av förarbetena framgår att ett förbud mot samkörning ansågs minska risken för att registrerad information skulle komma i orätta händer och kunna sammanställas på ett sätt som utgjorde ett hot, exempelvis för registrerade vapeninnehavare. Säkerhetsaspekterna ansågs då väga tyngre än intresset av den ytterligare effektivitetsvinst som en möjlighet till samkörning skulle innebära (prop. 1998/99:36 s. 19). Att ett förbud mot samkörning infördes bör också ses mot bakgrund av dåtidens syn på registerlagstiftning, där det var vanligt med den sortens inskränkningar i rätten att behandla personuppgifter.

Prop. 2013/14:110 Frågan är om det är rimligt att behålla det nuvarande förbudet mot samkörning av de nationella registren. Det är numera bara ett fåtal författningar som innehåller begränsningar i fråga om samkörning av register eller av vissa uppgifter i register. *Domstolsverket* och *Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden* anser att integritetsfrågorna bör analyseras närmare innan förbudet upphävs. I detta sammanhang bör framhållas att vapenregistren inte innehåller särskilt integritetskänslig information. De uppgifter som kan vara känsliga finns som nämnts i avsnitt 9.2.2 i vapenärendena. Tillgången till dessa uppgifter kommer inte att förändras även om samkörningsförbudet tas bort. När det gäller vapenregister är det därför inte i första hand hänsynen till enskildas integritet som har motiverat förbudet mot samkörning, utan hänsynen till nationell säkerhet. *Datainspektionen* anser att risken för att registrerad information kommer i orätta händer och kan sammanställas på ett sätt som utgör ett hot fortfarande bör beaktas. Regeringen anser dock, som framhållits i avsnitt 9.3.1, att det i dag inte finns samma skäl att hysa farhågor beträffande säkerheten som när vapenregistren digitaliserades.

Syftet med att inte ha lokala vapenregister är framför allt att underlätta handläggningen av vapenärenden. När det inte längre finns lokala register finns det inget egentligt behov av att kunna samköra de nationella registren för handläggningen av enskilda vapenärenden. Däremot behövs Polismyndigheten i framtiden kunna samköra registren för bl.a. uppföljning av ärendehandläggningen och för att kunna framställa statistik, eftersom uppgifterna om vapen, vapeninnehavare och vapenhandlare är uppdelade i olika register på nationell nivå. Som *Malmö tingsrätt* konstaterar rör det sig om statistik som inte inkräktar på den enskildes integritet. Samkörning kan i viss utsträckning också behövas för kontrollen över vapenhandlare. Det kan vidare finnas behov av att i enskilda fall samköra registren om det behövs för spaning eller utredning av vissa grova brott med anknytning till vapen.

Mot den nu angivna bakgrunden talar verksamhetsskäl för att upphäva förbudet mot samkörning, medan de skäl som talar emot detta inte har samma styrka som tidigare. Regeringen anser därför att förbudet bör upphävas och att man inte, som *Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden* föreslår, endast bör medge undantag från det. Att förbudet mot samkörning upphävs bör emellertid inte leda till någon avgörande förändring i synen på tillgången till de samlade registeruppgifterna. Möjligheten att samköra nationella register bör därför förbehållas ett begränsat antal personer. Detta kan dock, till skillnad från vad *Datainspektionen* anser, regleras på lägre författningsnivå.

Regeringens förslag: Regler om hur länge uppgifter får bevaras i vapenregister ska införas. Huvudregeln är att uppgifter i vapenregister inte får bevaras där längre än vad som behövs för något av de ändamål för vilka registren förs.

Uppgifter om tillståndspliktiga vapen och vapendelar och om vapeninnehavare och vapenhandlare ska bevaras i vapenregister i 20 år. Uppgifter om hemvärnets personal ska gallras när Försvarmakten har meddelat att uppgiften inte längre är aktuell.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker eller har inget att invända mot förslaget.

Riksarkivet påpekar att polisdatalagen och polisdataförordningen ger nya möjligheter för polisen att arkivera handlingar digitalt om de är avskilda från den operativa verksamheten. Om uppgifter i vapenregister hanteras på samma sätt har Riksarkivet inga invändningar i sak mot förslaget men anser att terminologin bör anpassas till arkivlagstiftningen så att man undviker att i dessa fall tala om gallring.

Skälen för regeringens förslag

Behövs det särskilda regler för bevarande och gallring av uppgifter i vapenregistren?

Vapenlagen innehåller inga regler om bevarande eller gallring av uppgifter i vapenregister eller i vapenärenden och några sådana har inte heller meddelats i förordning. Polisdatalagens gallringsregler är inte tillämpliga, eftersom bara ett fåtal regler i polisdatalagen gäller för vapenregistren. Personuppgiftslagen saknar uttryckliga regler om gallring. Av 9 § första stycket i personuppgiftslagen framgår att personuppgifter inte får bevaras längre än vad som är nödvändigt med hänsyn till ändamålen med behandlingen. Myndigheters arkivering och bevarande av allmänna handlingar har dock undantagits från lagens tillämpning genom 8 § andra stycket samma lag. De grundläggande reglerna om bevarande och gallring av allmänna handlingar finns i 2 kap. tryckfrihetsförordningen och i arkivlagen (1990:782). Särskilda regler om bevarande och gallring av personuppgifter i myndighetsregister finns vanligtvis i särskilda registerförfattningar. Datainspektionen beslutade 1998 att upphäva gallringsföreskrifterna för samtliga lokala vapenregister (DI 4169-97) och Riksarkivet har för historiska ändamål beslutat att uppgifter i vapenregister och i polisens vapenärendehanteringssystem ska bevaras (jfr Riksarkivets föreskrifter RA-MS 2003:16).

Regler om bevarande och gallring av personuppgifter spelar en viktig roll för skyddet av enskildas integritet. När det nu föreslås en sammanhållen reglering av personuppgiftsbehandlingen enligt vapenlagen bör det införas regler om bevarande och gallring av uppgifter i vapenregister. De grundläggande bestämmelserna bör finnas i lag, medan närmare bestämmelser kan meddelas i föreskrifter på lägre nivå. För behandling av uppgifter i vapenärenden bör även i fortsättningen de allmänna bestämmel-

Hur bör reglerna utformas?

I propositionen Integritet och effektivitet i polisens brottsbekämpande verksamhet förs en ingående diskussion om bevarande och gallring av personuppgifter som behandlas i polisiär verksamhet (prop. 2009/10:85 s. 203 f.). I den nya polisdatalagen har det dels föreskrivits gallringsregler för vissa typer av uppgifter, dels införts begränsningar i fråga om hur länge sådana uppgifter för vilka det inte finns några uttryckliga gallringsregler får vara tillgängliga i den polisiära verksamheten.

En viktig fråga är om regleringen av hur länge uppgifter får bevaras i vapenregistren bör utformas på traditionellt sätt med vissa angivna tidpunkter då uppgifterna ska gallras eller om man i stället bör bygga vidare på den reglering som gäller för uppgifter i polisens brottsbekämpande verksamhet. Vad som främst talar för att ange uttryckliga gallringsregler är att sådana regler är förhållandevis enkla att tillämpa. Med hänsyn till att vapenregistren delvis förs för brottsbekämpande ändamål bör regleringen dock utformas på samma sätt som i polisdatalagen.

För uppgifter i vapenregistren bör därför huvudregeln vara att uppgifterna inte får bevaras i registren under längre tid än vad som behövs för något av ändamålen med dem. En uttrycklig regel om detta bör införas i vapenlagen. När uppgifterna inte längre behövs i verksamheten bör de arkiveras.

Regleringen om vapenregister måste stå i överensstämmelse med de internationella förpliktelser Sverige har åtagit sig, bl.a. artikel 4.4 i vapendirektivet. Uppgifter om de vapen och vapendelar som omfattas av kravet på märkning i 2 a kap. vapenlagen bör därför, trots den generella bevaranderegeln, alltid bevaras i registren i 20 år från det att uppgifterna registrerades. Detta gäller oavsett om vapnet eller vapendelen har förts ut ur landet och det från svensk synvinkel inte finns behov av att behandla uppgifterna i vapenregistret. Likaså ska det enligt vapendirektivet vara möjligt att spåra innehavare av vapen och vapenhandlare under 20 år. I åtskilliga fall kommer dock uppgifterna att bevaras betydligt längre, exempelvis om en vapeninnehavare behåller sina vapen i många år.

Huvudregeln om att uppgifter inte får bevaras under längre tid än vad som behövs för något av ändamålen med registren ger tillräcklig ledning för när uppgifter inte längre får bevaras i polisens ärendehandläggning eller brottsbekämpande verksamhet när det gäller de flesta uppgifter. Beträffande en kategori uppgifter bör dock en uttrycklig gallringsregel införas, nämligen uppgifter om hemvärnets personal. Sådana uppgifter behövs inte för handläggningen av vapenärenden utan syftar dels till att ge Polismyndigheten en överblick över vilka personer inom ett visst geografiskt område som får inneha vapen, dels till att Polismyndigheten ska kunna informera Försvarsmakten om de upptäcker att personer som tillhör hemvärnets personal är olämpliga att inneha vapen. De uppgifter som rör hemvärnets personal är känsliga ur försvarssynpunkt och bör därför gallras så snart Försvarsmakten har underrättat Polismyndigheten om att uppgifterna inte längre är aktuella. Vilka som tillhör hemvärnets personal är en fråga som Försvarsmakten råder över och som framgår av den myn-

10 Offentlighet och sekretess

10.1 Allmänt om offentlighet och sekretess

Allmänna handlingar

En handling är enligt 2 kap. 3 § tryckfrihetsförordningen (TF) allmän om den förvaras hos en myndighet och är att anse som inkommen till eller upprättad hos myndigheten. Av 2 kap. 6 § första stycket TF framgår att en handling anses inkommen till en myndighet när den har anlänt till myndigheten eller kommit behörig befattningshavare till handa. Enligt 2 kap. 7 § TF anses en handling upprättad hos en myndighet när den har expedierats, eller om den inte har expedierats, när det ärende till vilken den hänför sig har slutbehandlats eller, om den inte hänför sig till visst ärende, när den har färdigställts av myndigheten. I dagens organisation med Rikspolisstyrelsen, 21 polismyndigheterna och Statens kriminaltekniska laboratorium innebär regleringen i tryckfrihetsförordningen att en handling som skickas från en polismyndighet till en annan är att anse som upprättad hos den avsändande myndigheten och inkommen till den mottagande myndigheten. Detsamma gäller när handlingar skickas mellan Statens kriminaltekniska laboratorium och polismyndigheterna.

Under vissa förutsättningar kan en handling bli allmän även när den överlämnas mellan två enheter inom en och samma myndighet. För detta krävs enligt 2 kap. 8 § TF att enheterna uppträder som självständiga organ i förhållande till varandra. Av förarbetena framgår att så kan vara fallet om enheten i eget namn fattar ett överklagbart beslut av väsentlig betydelse eller om enheten beslutar ett yttrande som avges självständigt och som innebär att enheten definitivt skiljer en fråga ifrån sig (1975/76:160 s. 152). I båda dessa fall anses besluten som allmänna handlingar även om de endast skickas till organ inom samma myndighet. I dagens polisorganisation torde Säkerhetspolisen i de flesta fall anses som ett särskilt organ i tryckfrihetsförordningens mening i förhållande till övriga delar av Rikspolisstyrelsen. Därigenom blir de handlingar som utväxlas mellan Säkerhetspolisen och exempelvis Rikskriminalpolisen, som är en annan del av Rikspolisstyrelsen, allmänna i dag.

Sekretessbestämmelsers uppbyggnad

Rätten att ta del av allmänna handlingar får enligt 2 kap. 2 § första stycket TF begränsas bara om det är nödvändigt med hänsyn till vissa intressen, bl.a. rikets förhållande till annan stat eller mellanfolklig organisation. En sådan begränsning ska anges noga i en bestämmelse i en särskild lag eller, om det i ett visst fall anses lämpligare, i en annan lag som den förstnämnda lagen hänvisar till. Den särskilda lag som avses är offentlighets- och sekretesslagen (2009:400, OSL).

Prop. 2013/14:110 Sekretess innebär inte bara begränsningar av rätten att ta del av allmänna handlingar utan även ett förbud att röja en uppgift, oavsett om det görs muntligen, genom utlämnande av allmän handling eller på något annat sätt (3 kap. 1 § OSL). Sekretess innebär således både handlingssekretess och tystnadsplikt. Till den del sekretessbestämmelserna innebär tystnadsplikt medför de en begränsning av yttrandefriheten enligt regeringsformen.

En sekretessbestämmelse består i regel av tre huvudsakliga rekvisit, dvs. förutsättningar för bestämmelsens tillämplighet. Dessa rekvisit anger sekretessens föremål, dess räckvidd och dess styrka.

Sekretessens *föremål* är den information som kan hemlighållas och anges i lagen genom ordet "uppgift" tillsammans med en mer eller mindre långtgående precisering av uppgiftens art, t.ex. uppgift om enskilda personliga förhållanden.

En sekretessbestämmelses *räckvidd* bestäms normalt genom att det i bestämmelsen preciseras att sekretessen för de angivna uppgifterna bara gäller i en viss typ av ärende, i en viss typ av verksamhet eller hos en viss myndighet. Några få sekretessbestämmelser gäller utan att räckvidden är begränsad. Uppgiften kan då hemlighållas oavsett i vilket ärende, i vilken verksamhet eller hos vilken myndighet den förekommer.

Sekretessens *styrka* bestäms i regel med hjälp av s.k. skaderekvisit. Man skiljer i detta sammanhang mellan raka och omvända skaderekvisit. Vid raka skaderekvisit är utgångspunkten att uppgifterna är offentliga och att sekretess bara gäller om det kan antas att en viss skada uppstår om uppgiften lämnas ut. Vid omvända skaderekvisit är utgångspunkten den motsatta, dvs. att uppgifterna omfattas av sekretess. Vid ett omvänt skaderekvisit får uppgifterna således endast lämnas ut om det står klart att uppgiften kan röjas utan att viss skada uppstår. Sekretessen kan även vara absolut, vilket innebär att de uppgifter som omfattas av bestämmelsen ska hemlighållas utan någon skadeprövning, om uppgifterna begärs ut.

10.2 Sekretess i polisverksamhet

Sekretess gäller enligt 8 kap. 1 § OSL både mot enskilda och mot andra myndigheter. I dagens polisorganisation innebär det att det som huvudregel råder sekretess mellan Rikspolisstyrelsen (inklusive Säkerhetspolisen och Rikskriminalpolisen), de lokala polismyndigheterna och Statens kriminaltekniska laboratorium.

Sekretess till skydd för intresset av att förebygga och beivra brott regleras i 18 kap. OSL. Sekretess gäller, i större eller mindre utsträckning, för förundersökning och motsvarande utredningar enligt 23 kap. rättegångsbalken (18 kap. 1 § OSL) och som regel för underrättelseuppgifter (18 kap. 2 § OSL). Sekretess till skydd för enskild i verksamhet som syftar till att förebygga eller beivra brott regleras i 35 kap. OSL. Sekretessen enligt 35 kap. 1 § skyddar en enskilda personliga och ekonomiska förhållanden och omfattar bl.a. uppgifter i utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål, användning av tvångsmedel, registerkontroll och särskild personutredning enligt säkerhetsskyddslagen, annan verk-

samhet som syftar till att förebygga, uppdaga, utreda eller beivra brott och som bedrivs av en åklagarmyndighet, en polismyndighet, Skatteverket, Statens kriminaltekniska laboratorium, Tullverket eller Kustbevakningen, register som förs av Rikspolisstyrelsen enligt polisdatalagen (2010:361) eller som annars behandlas där med stöd av den lagen och misstankeregistret. Brottsanmälningar omfattas också av sekretessen. Sekretessen gäller om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående lider skada eller men.

När en förundersökning eller annan motsvarande utredning inleds gäller som regel sekretess enligt både 18 kap. 1 eller 2 § och 35 kap. 1 § OSL. Sekretessen enligt 18 kap. 1 § minskar efter hand och brukar normalt upphöra senast i samband med att åtal väcks. Det är vanligt att det förekommer kvarstående sekretess till skydd för enskild i förundersökningar och andra brottsutredningar.

Enligt 35 kap. 2 § OSL gäller sekretess för uppgift i en anmälan eller utsaga av enskild i förhållande till den som anmälan eller utsagan avser, om det kan antas att fara uppkommer för att någon utsätts för våld eller lider annat allvarligt men om uppgiften röjs.

Bestämmelser om sekretess för polisens register finns i 35 kap. 1 § punkterna 6 och 7 och i 35 kap. 3 och 4 §§. I 1 § punkterna 6 och 7 regleras sekretessen för register som förs enligt polisdatalagen och för misstankeregistret. I 3 § regleras sekretessen för belastningsregistret. I 4 § regleras sekretessen för bl.a. register över strafföreläggande och föreläggande av ordningsbot (punkten 1) och uppgift hos Rikspolisstyrelsen som rör brott eller den som har misstänkts, åtalats eller dömts för brott, om uppgiften har lämnats dit för databehandling inom rättsväsendets informationssystem i ett annat register än som avses i 1 § (punkten 2).

Därutöver finns det flera sekretessbestämmelser som gäller för olika delar av polisens verksamhet, som särskilt personsäkerhetsarbete enligt 2 a § polislagen (18 kap. 7 § och 35 kap. 11 §), handläggning av vapenärenden (18 kap. 16 § och 35 kap. 23 §), verksamhet enligt lagen (1991:483) om fingerade personuppgifter (22 kap. 2 §), verksamhet som avser förordnande av ordningsvakt (30 kap. 21 §), räddningsinsatser enligt lagen (2003:778) om skydd mot olyckor (32 kap. 8 §), verksamhet som avser hjälp och bistånd till enskilda (35 kap. 20 §), verksamhet som avser utlänningskontroll och medborgarskap (37 kap. 1 §) och verksamhet som avser skadereglering (40 kap. 6 §).

10.3 Påverkas allmänhetens insyn i polisens verksamhet?

Regeringens bedömning: Inrättandet av Polismyndigheten innebär att färre handlingar än i dag blir allmänna i polisverksamheten. I praktiken blir det dock inte så stor skillnad för allmänhetens möjligheter till insyn i verksamheten, eftersom en stor del av de uppgifter som hanteras är sekretessbelagda.

Kommitténs bedömning överensstämmer med regeringens.

Prop. 2013/14:110 **Remissinstanserna:** Flertalet remissinstanser har inte yttrat sig över bedömningen.

Svenska avdelningen av internationella juristkommissionen anser att medborgarnas möjligheter till insyn i polisens verksamhet inte får minska och att det därför bör utredas på vilket sätt rätten att ta del av allmänna handlingar i den nya polisorganisationen kan upprätthållas.

Skälen för regeringens bedömning: Genom inrättandet av Polismyndigheten försvinner de formella myndighetsgränserna och handlingar som skickas mellan olika delar av Polismyndigheten kommer därför inte att bli allmänna i tryckfrihetsförordningens mening. Detta är en oundviklig konsekvens av att flera myndigheter slås samman till en. Det gäller inte bara för omorganisationen av polisen, utan blev följden vid andra enmyndighetsreformer som när exempelvis Försvarmakten, Åklagarmyndigheten och Kronofogdemyndigheten bildades.

När det gäller polisens hantering av förvaltningsärenden får förändringen ingen större betydelse. I den brottsbekämpande verksamheten, som är den verksamhet inom polisen som genererar flest handlingar, har polisen ett nära samarbete med åklagare. Utbytet av uppgifter mellan polisen och åklagarna kommer inte att förändras genom den nya polisorganisationen, vilket innebär att handlingar som skickas mellan Polismyndigheten och Åklagarmyndigheten kommer att bli allmänna i samma utsträckning som i dag.

Som framgår av avsnitt 10.1 kan enligt 2 kap. 8 § TF en handling i vissa fall bli allmän även när den överlämnas mellan två enheter inom en och samma myndighet. Regeringen har i direktiven till Genomförandekommittén uttalat att det vid Polismyndigheten ska finnas en nationell operativ avdelning och en särskild avdelning för verksamheten med särskilda utredningar (dir. 2012:129). Statens kriminaltekniska laboratorium ska utgöra en egen avdelning inom Polismyndigheten (prop. 2013/14:1, utgiftsområde 4, s. 52, bet. 2013/14:JuU1, rskr. 2013/14:97). Med utgångspunkt i de arbetsuppgifter som Statens kriminaltekniska laboratorium och den avdelning som motsvarar avdelningen för verksamheten med särskilda utredningar har i dag torde dessa anses utgöra självständiga organ i den mening som avses i 2 kap. 8 § TF i förhållande till övriga enheter och organ inom Polismyndigheten. Det blir i detta hänseende inte någon skillnad mot dagens förhållanden, eftersom Statens kriminaltekniska laboratorium är en egen myndighet och motsvarigheten till verksamheten med särskilda utredningar är en avdelning vid Rikspolisstyrelsen som är direkt underställd rikspolischefen. Bedömningen kan dock bli en annan framför allt vad gäller Statens kriminaltekniska laboratorium när det står klart vilken roll laboratoriet kommer att få i den nya myndigheten. När det gäller den nationella operativa avdelningen ska dess huvudinriktning enligt kommitténs förslag vara att leda och samordna viss operativ verksamhet och inom vissa områden upprätthålla specialistkompetens. Även om avdelningen till viss del kan komma att överta uppgifter som i dag ankommer på Rikskriminalpolisen är det ännu inte klart vilken roll och vilka uppgifter avdelningen kommer att ha i den nya organisationen. Det går därför i nuläget inte att bedöma om avdelningen kommer att anses som ett självständigt organ i tryckfrihetsförordningens mening.

Som framgår av avsnitt 4.4 får Polismyndigheten i övrigt själv bestämma sin organisation, varför det i nuläget inte går att säga i vilken utsträckning någon annan del av verksamheten kommer att anses som ett självständigt organ i tryckfrihetsförordningens mening. Regeringen delar kommitténs bedömning att den omständigheten att handläggningen av vissa ärenden koncentreras till en viss enhet inom myndigheten eller att den delas in i regioner inte innebär att enheten eller regionen kan anses som ett självständigt organ i bestämmelsens mening. I avsnitt 10.4.1 behandlas frågan om sekretess mellan olika verksamhetsgrenar inom en myndighet.

Säkerhetspolisen torde i de flesta fall inom ramen för den nu gällande organisationen anses som ett särskilt organ i tryckfrihetsförordningens mening i förhållande till övriga delar av Rikspolisstyrelsen. Därigenom blir de handlingar som utväxlas mellan Säkerhetspolisen och exempelvis Rikskriminalpolisen, som är en annan del av Rikspolisstyrelsen, allmänna redan i dag. När Säkerhetspolisen blir en fristående myndighet är det ingen tvekan om att handlingar som utväxlas mellan den myndigheten och Polismyndigheten blir allmänna.

Som kommittén påpekar är det många handlingar av betydelse för insyn i polisverksamheten som inte expedieras. De blir allmänna i och med att det ärende till vilket de hänför sig slutbehandlats eller i vissa fall på ett tidigare stadium. Det sistnämnda gäller bl.a. diarier och s.k. händelse-rapporter. När dessa handlingar blir allmänna påverkas inte av polisens organisation och de kommer att bli allmänna i samma utsträckning som i dag.

Sammanfattningsvis kan det konstateras att färre handlingar än i dag kommer att bli allmänna i och med omorganisationen. Detta är en oundviklig konsekvens av att slå samman myndigheter, men skillnaderna i förhållande till dagens organisation ska inte överdrivas. Många av de uppgifter som polisen hanterar är sekretessbelagda och kan av den anledningen inte lämnas ut i dag heller. Allmänhetens insyn i polisverksamheten kommer därför enligt regeringens bedömning inte att påverkas i någon större utsträckning.

10.4 Påverkas polisens möjligheter att samarbeta?

10.4.1 Gäller sekretess inom Polismyndigheten?

Regeringens bedömning: Sekretessregleringen kommer att vara oförändrad när det gäller den verksamhet som Polismyndigheten övertar från den lokala och centrala polisorganisationen. Det kommer sannolikt endast att finnas sekretessgränser inom Polismyndigheten på några enstaka områden.

Kommitténs bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna yttrar sig över bedömningen.

Skälen för regeringens bedömning: Som framgår av avsnitt 6 förutsätter omorganisationen av polisen att de flesta av de begrepp som i dag används i författningar för att beteckna myndigheterna inom polisorgani-

Prop. 2013/14:110 sationen ersätts. Begreppen polismyndighet och Rikspolisstyrelsen förekommer i ett stort antal bestämmelser i OSL och måste ersättas. I alla de bestämmelser där något av begreppen förekommer bör Polismyndigheten anges i stället. I avsnitt 10.4.2 behandlas frågan om när även Säkerhetspolisen bör nämnas.

När Rikspolisstyrelsen, de lokala polismyndigheterna och Statens kriminaltekniska laboratorium slås ihop till en myndighet försvinner de sekretessgränser som hittills har funnits mellan myndigheterna. Enligt 8 kap. 2 § OSL kan sekretess emellertid gälla även mellan olika verksamhetsgrenar inom en myndighet, om de är att anse som självständiga i förhållande till varandra.

Ett första krav för att olika verksamhetsgrenar inom en myndighet ska anses vara självständiga är att de tillämpar olika sekretessbestämmelser. Det faktum att en myndighet ska tillämpa olika sekretessbestämmelser innebär dock inte med automatik att det också finns olika verksamhetsgrenar i OSL:s mening inom myndigheten. Att myndigheten ska tillämpa flera olika sekretessbestämmelser kan bero på att bestämmelserna finns i olika kapitel därför att de gäller till skydd för olika intressen, t.ex. sekretess till skydd för allmänna intressen i 18 kap. OSL och sekretess till skydd för enskildas personliga och ekonomiska förhållanden i 35 kap. OSL, och innebär inte att det finns fler än en verksamhetsgren. För många myndigheter, inte minst polisen, har sekretessregleringen inom ett visst område delats upp i flera paragrafer av redaktionella skäl. Ett exempel på detta är den sekretess som enligt 35 kap. OSL gäller till förmån för enskild i polisens verksamhet för att förebygga och beivra brott och som är uppdelad på ett antal paragrafer. Inte heller en sådan uppdelning innebär att det är fråga om fler än en verksamhetsgren. Först om det finns olika delar av en myndighets verksamhet som har att tillämpa sinsemellan helt olika set av sekretessbestämmelser är det enligt förarbetena till OSL fråga om olika verksamhetsgrenar i lagens mening. Om olika delar av en myndighets verksamhet har att tillämpa olika sekretessbestämmelser finns det skäl att även ta ställning till om de olika verksamhetsgrenarna också har organiserats på ett sådant sätt att de förhåller sig självständiga till varandra. Det är bara om båda dessa kriterier är uppfyllda som det uppstår en sekretessgräns inom en myndighet (se prop. 2008/09:150 s. 359 f.).

Som kommittén påpekar inrymmer polisverksamheten flera verksamhetsgrenar. Med utgångspunkt i OSL kan bl.a. följande verksamhetsgrenar urskiljas hos de nuvarande polismyndigheterna och den del av Rikspolisstyrelsen som inte utgör Säkerhetspolisen: den brottsförebyggande och brottsutredande verksamheten (18 kap. 1–3 §§ och 35 kap. 1–5 §§), särskilt personsäkerhetsarbete enligt 2 a § polislagen (18 kap. 7 § och 35 kap. 11 §), handläggningen av vapenärenden (18 kap. 16 § och 35 kap. 23 §), verksamhet enligt lagen om fingerade personuppgifter (22 kap. 2 §), räddningsinsatser enligt lagen om skydd mot olyckor (32 kap. 8 §), verksamhet som avser hjälp och bistånd till enskilda (35 kap. 20 §), verksamhet som avser utlänningskontroll och medborgarskap (37 kap. 1 §) och verksamhet som avser skadereglering (40 kap. 6 §).

Frågan är i vilken mån dessa olika verksamheter är att betrakta som självständiga i förhållande till varandra så att en sekretessgräns uppstår.

Enligt förarbetena till OSL ska bedömningen göras med ledning av förarbetena till 2 kap. 8 § TF om allmänna handlingar som innehåller motsvarande krav på självständighet (se avsnitt 10.1). Regeringen delar kommitténs bedömning att de verksamheter som avser personsäkerhetsarbete och fingerade personuppgifter kan anses vara självständiga verksamhetsgrenar i dagens organisation. Övriga verksamhetsgrenar kan däremot, med hänsyn till att de inte organiserats skilda från andra polisiära verksamheter, inte anses självständiga. I den nya Polismyndigheten kan bedömningen bli en annan beroende på hur myndigheten väljer att organisera dessa verksamheter. Med hänsyn till att man när det gäller både personsäkerhetsarbete och fingerade personuppgifter hanterar mycket känsliga uppgifter får det förutsättas att dessa verksamheter kommer att organiseras skilda från övrig verksamhet så att en sekretessgräns uppstår.

Regeringen konstaterar sammanfattningsvis att det i nuläget inte går att med säkerhet uttala sig om i vilken utsträckning det kommer att finnas sekretessgränser inom Polismyndigheten. Det är dock sannolikt att det i de allra flesta fall inte kommer att finnas några sådana gränser. En annan fråga är i vilken utsträckning anställda kan ta del av sekretesskyddade uppgifter, vilket behandlas i avsnitt 10.5.

10.4.2 Sekretess vid Säkerhetspolisen

Regeringens förslag: Säkerhetspolisen ska pekas ut i bestämmelser i offentlighets- och sekretesslagen som rör Säkerhetspolisens verksamhet, så att sekretess och sekretessbrytande regler gäller i myndighetens verksamhet i samma utsträckning som i dag.

Kommitténs förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. Kommittén föreslår att Säkerhetspolisen ska nämnas i något färre bestämmelser än vad regeringen föreslår.

Remissinstanserna: Det är enbart *Säkerhetspolisen* som framför synpunkter i denna del. Säkerhetspolisen anser att myndigheten av tydlighets skull bör anges i samtliga bestämmelser i OSL som den berörs av.

Skälen för regeringens förslag: I Säkerhetspolisens verksamhet kan det bli aktuellt att tillämpa sekretess till skydd för rikets säkerhet eller utrikessekretess enligt 15 kap. OSL. Säkerhetspolisen tillämpar dock i stor utsträckning samma sekretessregler i den brottsförebyggande och brottsutredande verksamheten som övriga delar av polisen. Säkerhetspolisen nämns i dag i ett fåtal bestämmelser i OSL som gäller uppgifter som enbart Säkerhetspolisen förfogar över. I övrigt förekommer Säkerhetspolisen antingen som en del av begreppet Rikspolisstyrelsen eller under begreppet polismyndighet med stöd av 7 § andra stycket polislagen i de fall där Rikspolisstyrelsen genom Säkerhetspolisen leder polisverksamhet.

I den nya polisorganisationen kommer Säkerhetspolisen att utgöra en fristående myndighet. Detta får inte innebära att sekretesskyddet i myndighetens verksamhet försämrats. Säkerhetspolisen kommer fortfarande att med stöd av den föreslagna 3 § andra stycket polislagen kunna tillämpa de sekretessregler som gäller för Polismyndigheten, men endast i de fall där Säkerhetspolisen leder polisverksamhet. Regeringen delar därför *Säkerhetspolisens* uppfattning att myndigheten bör anges i de bestäm-

Prop. 2013/14:110 melder i OSL som den berörs av så att det är tydligt när sekretess gäller i myndighetens verksamhet. Det innebär att Säkerhetspolisen bör pekas ut i något fler bestämmelser än vad kommittén har föreslagit.

Även de sekretessbrytande bestämmelser som i dag innebär att Säkerhetspolisen kan få tillgång till uppgifter bör gälla för myndigheten i samma utsträckning efter omorganisationen.

10.4.3 Sekretess för vapenregister och vapenärenden

Regeringens förslag: Sekretess ska gälla hos Polismyndigheten för uppgift i ärende enligt vapenlagen, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan fara för att vapen eller ammunition kommer till brottslig användning. Sekretess ska under motsvarande förutsättningar gälla för uppgift som hänför sig till vapenregister.

Kommitténs förslag överensstämmer med regeringens. Bestämmelsen har dock utformats något annorlunda.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna yttrar sig särskilt över förslaget.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens. Bestämmelsen har dock utformats något annorlunda.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna yttrar sig särskilt över förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Enligt 18 kap. 16 § första stycket OSL gäller sekretess för uppgifter i ärende enligt vapenlagen samt hos en polismyndighet i verksamhet som avser förande av eller uttag ur vapenregister, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan fara för att vapen eller ammunition kommer till brottslig användning. I 18 kap. 16 § andra stycket 1 OSL föreskrivs att sekretess gäller hos Rikspolisstyrelsen under samma förutsättningar som hos en polismyndighet för uppgifter som hänför sig till vapenregister. Sekretessen gäller alltså med ett s.k. omvänt skaderekvisit, vilket innebär att det är en presumtion för sekretess. Sekretessen omfattar inte uppgift i vapenregister om namn och adress på den som har tillstånd att bedriva handel med vapen eller att ta emot vapen för översyn eller reparation. Till skillnad från kommittén anser regeringen att det bör tydliggöras att sekretessen i vapenärenden gäller hos Polismyndigheten. En lämplig lösning är att bryta ut den regleringen till en särskild bestämmelse.

När det gäller sekretess för uppgifter i vapenregister gör regeringen följande bedömning. Sekretessen för sådana uppgifter bör vara densamma som i dag. I avsnitt 9.3.4 föreslås att Säkerhetspolisen ska få tillgång till uppgifter i vapenregister genom direktåtkomst. Det kan inte uteslutas att även andra myndigheter i framtiden kommer att medges direktåtkomst till dessa register. Med hänsyn till den starka sekretess som råder för uppgifter i vapenregister bör samma sekretess som gäller hos Polismyndigheten gälla hos de myndigheter som har rätt att ta del av uppgifterna. Sekretessregeln bör därför utformas så att sekretess gäller för uppgift som hänför sig till vapenregister. Sekretessen gäller då både hos Polismyndigheten som för registret och hos de myndigheter som har direktåtkomst till registret.

Bestämmelsen i 18 kap. 16 § andra stycket 1 OSL, som ursprungligen infördes för att Rikspolisstyrelsen skulle förse de lokala vapenregistren med aktuella folkbokföringsuppgifter, blir överflödig när Rikspolisstyrelsen slås samman med polismyndigheterna, eftersom sekretessen i paragrafens första stycke kommer att vara tillräcklig. Den punkt som avser sekretess hos Rikspolisstyrelsen bör därför upphävas.

Sekretessen för uppgifter i vapenregister och vapenärenden inskränker inte meddelarfriheten. Någon ändring i detta avseende föreslås inte.

10.4.4 Behövs det nya sekretessbrytande bestämmelser?

Regeringens förslag: Det ska införas bestämmelser som bryter sekretessen till skydd för enskild mellan Polismyndigheten och Säkerhetspolisen.

Kommitténs förslag: Kommittén lämnar inte något förslag till sekretessbrytande bestämmelser.

Remissinstanserna: Ett fåtal remissinstanser lämnar synpunkter i denna del. *Hovrätten för Västra Sverige* anser att det bör regleras under vilka förutsättningar sekretessbelagda uppgifter ska få lämnas mellan Polismyndigheten och Säkerhetspolisen. *Kammarrätten i Stockholm* anser att man bör överväga att införa en sekretessbrytande bestämmelse för informationsutbytet mellan de två myndigheterna. *Rikspolisstyrelsen* framhåller att det av sekretesskäl redan i dag finns vissa svårigheter att utbyta uppgifter mellan Säkerhetspolisen och Rikskriminalpolisen, trots att de tillhör samma myndighet. Även *Säkerhetspolisen* lyfter fram att det kommer finnas vissa svårigheter att utbyta uppgifter på grund av sekretessregleringen.

Promemorians förslag överensstämmer inte med regeringens. I promemorian, som bl.a. behandlar frågor om vapenregister, föreslås en sekretessbrytande bestämmelse för uppgifter i vapenregister.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna yttrar sig särskilt över förslaget.

Skälen för regeringens förslag

Är befintliga sekretessbrytande bestämmelser tillräckliga?

I polisens brottsbekämpande verksamhet gäller ofta sekretess för uppgift om enskilds förhållanden. Dessutom gäller många gånger sekretess för uppgifter i förundersökning i brottmål, underrättelseverksamhet eller i verksamhet som syftar till att förebygga, uppdaga, utreda eller beivra brott.

När uppgifter är sekretessbelagda med hänvisning till förundersökningssekretess eller för att skydda beslutade eller förutsedda åtgärder i det brottsbekämpande arbetet är det ofta inget problem att utbyta uppgifter mellan brottsbekämpande myndigheter när det finns behov av detta. Detsamma gäller för informationsutbyte i underrättelseverksamhet.

I de fall där sekretess bedöms gälla till skydd för enskilds förhållanden finns däremot vissa hinder för utbyte av informationen. Det beror på att sekretess som huvudregel gäller mellan myndigheter. I den nya polis-

Prop. 2013/14:110 organisationen kommer sekretess således att gälla mellan Polismyndigheten och Säkerhetspolisen om det inte finns någon sekretessbrytande bestämmelse som medger att uppgifter lämnas mellan myndigheterna.

I 2 kap. 16–18 §§ polisdatalagen finns bestämmelser som bryter viss sekretess som annars gäller gentemot andra brottsbekämpande myndigheter. Det innebär att brottsbekämpande myndigheter som har behov av uppgifter i den brottsbekämpande verksamheten utan hinder av sekretess till skydd för enskild har rätt att få del av personuppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga eller som förekommer i DNA-registren eller fingeravtrycks- och signalementsregister. Av avsnitt 8.6 framgår att Polismyndigheten och Säkerhetspolisen bör pekas ut i de sekretessbrytande bestämmelser som gäller för respektive myndighets verksamhet.

Även OSL innehåller sekretessbrytande bestämmelser som kan tillämpas i polisverksamhet. Av 10 kap. 2 § framgår att sekretessbelagda uppgifter får lämnas från en myndighet till en annan om det är nödvändigt för att den utlämnande myndigheten ska kunna fullgöra sin verksamhet. Bestämmelsen, som är avsedd att tillämpas restriktivt, medger inte sekretessgenombrott på den grunden att den mottagande myndigheten behöver uppgifterna i sin verksamhet. Enligt 10 kap. 28 § första stycket hindrar sekretess inte att uppgifter lämnas till en annan myndighet om uppgiftsskyldighet följer av lag eller förordning. Uppgifter kan vidare, med vissa undantag, lämnas ut med stöd av 10 kap. 19–26 §§, när uppgifterna behövs för olika i paragraferna angivna ändamål inom brottsbekämpningen, bl.a. förundersökning. Enligt 10 kap. 27 §, den s.k. generalklausulen, gäller som huvudregel att en uppgift får lämnas ut till en annan myndighet, om det är uppenbart att intresset av att uppgiften lämnas har företräde framför det intresse som sekretessen ska skydda. Undantag görs dock för vissa sekretessregler som är av begränsat intresse här. Bedömningen av om uppgiften kan lämnas ut görs av den myndighet som innehar uppgiften.

Polismyndigheterna och Säkerhetspolisen har ett nära samarbete i dag. Både *Rikspolisstyrelsen* och *Säkerhetspolisen* framhåller att sekretessregleringen medför och kommer att medföra svårigheter för myndigheterna att utbyta uppgifter med varandra. *Kammarrätten i Stockholm* anser att det bör övervägas att införa en sekretessbrytande bestämmelse för informationsutbytet mellan myndigheterna.

Den omständigheten att Säkerhetspolisen blir en fristående myndighet får enligt regeringens mening inte leda till att samarbetet mellan Polismyndigheten och Säkerhetspolisen försvåras. Även om både polisdatalagen och OSL innehåller sekretessbrytande bestämmelser täcker dessa inte alla de situationer där uppgifter kan behöva utbytas mellan myndigheterna. Det finns därför skäl att införa ytterligare sekretessbrytande bestämmelser.

En ny bestämmelse som bryter sekretessen mellan Polismyndigheten och Säkerhetspolisen införs

De sekretessbrytande bestämmelserna i polisdatalagen (2010:361) infördes främst för att det skulle vara möjligt att ge andra brottsbekämpande myndigheter direktåtkomst till vissa av Rikspolisstyrelsens och polismyndigheternas uppgifter. Med hänsyn till detta är bestämmelserna

generellt utformade, eftersom det saknas möjlighet att göra en sekretessprövning i varje enskilt fall. I förarbetena till bestämmelserna anges följande (prop. 2009/10:85 s. 192). Med hänsyn till intresset av ett gott skydd för den personliga integriteten är det inte acceptabelt med ett fullständigt sekretessgenombrott. Även om sekretessen består gentemot allmänheten och effektivitetsaspekterna väger tungt, bör någon form av begränsning i den sekretessbrytande bestämmelsen göras. Uppgifter som omfattas av sekretess till skydd för enskild kan vara mycket integritetskänsliga. Det är därför viktigt att andra får tillgång till sådana uppgifter bara när de behöver det för att kunna bedriva den brottsbekämpande verksamhet som de är ålagda enligt lag eller annan författning. Det är detta behov som begränsar de sekretessbrytande bestämmelserna.

Regeringen anser att de nu aktuella sekretessbestämmelserna bör utformas på samma sätt. Sekretessgenombrott bör således bara förekomma när den mottagande myndigheten behöver uppgifterna i sin författningsreglerade verksamhet. När Säkerhetspolisen leder och bedriver polisverksamhet har Säkerhetspolisen ställning som polismyndighet och har likartade behov som Polismyndigheten av att få del av uppgifter. Säkerhetspolisen har även andra åligganden, bl.a. uppgifter enligt säkerhetsskyddslagen (1996:627) och säkerhetsskyddsförordningen (1996:633). Vilka personuppgifter Säkerhetspolisen har behov av att kunna få del av för detta ändamål regleras i nämnda författningar. Även när det gäller tekniskt biträde vid hemliga tvångsmedel, personskydd av exempelvis statsledningen eller terrorismbekämpning har Polismyndigheten respektive Säkerhetspolisen behov av uppgifter som den andra myndigheten har tillgång till. Utgångspunkten för den sekretessbrytande regeln bör därför vara att den bör täcka de behov av information som respektive myndighet typiskt sett har.

De sekretessbrytande bestämmelserna i polisdatalagen gäller uppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga eller som förekommer i DNA-registren och i fingeravtrycks- eller signalementsregister. Myndigheterna kan dock ha behov av att utbyta uppgifter som behandlas automatiserat men som inte har gjorts gemensamt tillgängliga eller som inte behandlas automatiserat utan finns i fysiska handlingar. Den sekretessbrytande bestämmelsen bör därför utformas så att uppgifter i Polismyndighetens eller Säkerhetspolisens brottsbekämpande verksamhet, trots viss närmare angiven sekretess, ska kunna lämnas till den andra myndigheten om den myndigheten behöver uppgifterna i sin brottsbekämpande verksamhet. Den bör således omfatta alla typer av personuppgifter som förekommer i den brottsbekämpande verksamheten oavsett om de behandlas automatiserat eller inte.

Vilka sekretessbestämmelser ska den nya regleringen omfatta?

Frågan är då vilka slag av sekretess som ska brytas. Bestämmelserna i 18 kap. 1 och 2 §§ OSL till skydd för intresset att förebygga och förhindra brott är tillämpliga hos alla brottsbekämpande myndigheter. Utgångspunkten är att uppgifter som omfattas av sekretess enligt nämnda paragrafer normalt kan utväxlas mellan myndigheterna. Det gäller även övriga bestämmelser i 18 kap. OSL. Det är dock lämpligt att det är den utlämnande myndigheten som avgör om en uppgift kan lämnas ut. I de fall

Prop. 2013/14:110 där utlämnandet av en uppgift skulle innebära att Polismyndighetens respektive Säkerhetspolisens egen verksamhet riskerar att skadas, bör ett utlämnande inte komma i fråga. Det finns därför inte skäl att bryta den sekretess som kan gälla enligt 18 kap. I sådana fall får det i stället övervägas om uppgiften kan lämnas ut med stöd av någon annan sekretessbrytande bestämmelse, exempelvis 10 kap. 2 § OSL.

I promemorian föreslås att en sekretessbrytande bestämmelse ska införas för att Säkerhetspolisen ska kunna medges direktåtkomst till vapenregister. Uppgifter i vapenregister kan enligt den föreslagna bestämmelsen lämnas ut om det står klart att uppgiften kan röjas utan fara för att vapen eller ammunition kommer till brottslig användning. Någon sådan fara föreligger inte i förhållande till Säkerhetspolisen. Regeringen anser därför inte att det behöver införas någon sekretessbrytande bestämmelse.

Eftersom de flesta pågående eller avslutade förundersökningar som inte har lett till åtal och flertalet uppgifter i underrättelseverksamhet kringgärdas av sekretess enligt bestämmelser i 35 kap. OSL till skydd för enskild, krävs det att en sekretessprövning görs i varje enskilt fall när en sådan uppgift ska lämnas ut mellan myndigheterna. Även om uppgifterna kan lämnas ut efter en sådan prövning innebär det att tid och kraft måste läggas på en prövning som i de flesta fall mynnar ut i att uppgiften lämnas ut. En sekretessbrytande regel skulle därför göra informationsutbytet mer effektivt.

Den sekretessbestämmelse som nu är av intresse är 35 kap. 1 § OSL, som reglerar sekretessen bl.a. i förundersökningar och andra liknande utredningar, i misstankeregistret och i flertalet andra register i den brottsbekämpande verksamheten. Sekretessen enligt 35 kap. 1 § är tillämplig hos både Polismyndigheten och Säkerhetspolisen, vilket innebär att uppgifterna har samma skydd gentemot utomstående hos den mottagande myndigheten som hos den utlämnande myndigheten. Genombrott i sekretessen enligt bestämmelsen medges redan när det gäller uppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga enligt 3 kap. polisdatalagen. En regel som bryter denna sekretess även när det gäller uppgifter som inte har gjorts gemensamt tillgängliga skulle förenkla informationslämnandet mellan myndigheterna och bör därför införas. Med hänsyn till de vinster för brottsbekämpningen som detta skulle innebära kan den ökade risken för integritetsintrång enligt regeringens mening godtas. Att sekretessen bryts innebär inte att uppgifter kommer att lämnas mellan myndigheterna utan någon som helst prövning. Som framgår ovan krävs att den mottagande myndigheten behöver uppgifterna i sin brottsbekämpande verksamhet för att de ska få lämnas ut.

I förarbetena till polisdatalagen gjordes bedömningen att det inte fanns anledning att låta sekretessgenombrottet omfatta fler bestämmelser (prop. 2009/10:85 s. 194 f.). Regeringen anser inte heller nu att det finns skäl att låta sekretessgenombrottet omfatta någon av de andra paragraferna i 35 kap OSL.

Av sekretessreglerna i 35 kap. OSL bör alltså den sekretessbrytande regeln endast omfatta sekretess enligt 1 §. I den mån andra sekretessbestämmelser i kapitlet är tillämpliga får det, på samma sätt som nu, göras en bedömning i det enskilda fallet av om sekretessen hindrar att uppgifterna lämnas ut.

Sekretessen i 21 kap. 3 § första stycket OSL gäller för uppgift om enskilda bostadsadress, telefonnummer och andra jämförbara uppgifter som kan användas för att komma i kontakt med den enskilde, om det finns särskild anledning att anta att han eller hon, eller någon närstående, kan komma att utsättas för våld eller annat allvarligt men om uppgiften röjs. Denna sekretess har införts för att säkerställa skyddet för det som brukar kallas skyddade adresser hos alla myndigheter (se prop. 2005/06:161 s. 55 f.).

Sekretessen i paragrafens första stycke skyddar personer som anses ha stort behov av att uppgifter om deras uppehållsort inte röjs. Sekretess enligt denna paragraf är relativt vanlig i brottsutredningar. Ibland gäller sekretessen till skydd för brottsoffret och ibland till skydd för den misstänkte. Sekretess enligt 21 kap. 3 § första stycket OSL gäller hos alla myndigheter. Det innebär att en uppgift som lämnas till en annan brottsbekämpande myndighet har samma skydd gentemot allmänheten hos den mottagande myndigheten. Dessutom är de brottsbekämpande myndigheterna vana vid att hantera denna sekretess. Mot den nu angivna bakgrunden bör uppgifter som omfattas av sekretess enligt 21 kap. 3 § första stycket kunna lämnas vidare utan hinder av sekretessen.

Den nu föreslagna regleringen innebär alltså att ett sekretessgenombrott ska tillåtas i vissa fall. Bestämmelsen om utlämnande måste emellertid ses tillsammans med hur regelsystemet i övrigt är uppbyggt. Om utlämnandet avser en uppgift som behandlas automatiserat blir polisdatalagens övriga bestämmelser som gäller för den mottagande myndigheten tillämpliga, exempelvis bestämmelsen om att tillgången till personuppgifter ska begränsas till vad den enskilda tjänstemannen behöver för att fullgöra sina arbetsuppgifter. Alla regler om sekretess som kan vara tillämpliga i polisens verksamhet kommer inte heller att genombrytas. Sammantaget innebär förslaget att de sekretessbrytande reglerna skapar förutsättningar för effektivare informationsutbyte i brottsbekämpningen, samtidigt som risken för integritetsintrång beaktas.

En annan fråga är hur de föreslagna generella sekretessbrytande reglerna förhåller sig till generalklausulen i 10 kap. 27 § OSL. Bestämmelsen om sekretessgenombrott reglerar inte uttömmande möjligheterna att lämna ut uppgifter mellan Polismyndigheten och Säkerhetspolisen. Den syftar enbart till att underlätta frekvent uppgiftslämnande mellan dessa myndigheter under de förutsättningar som anges i bestämmelsen.

Sammanfattningsvis bör således personuppgifter kunna utväxlas mellan Polismyndigheten och Säkerhetspolisen utan hinder av sekretess enligt 21 kap. 3 § första stycket och 35 kap. 1 § OSL, om den mottagande myndigheten har behov av uppgiften i sin brottsbekämpande verksamhet. I den mån andra sekretessbestämmelser är tillämpliga får det, på samma sätt som nu, göras en bedömning i det enskilda fallet av om sekretessen hindrar att uppgifterna lämnas mellan myndigheterna.

Med hänsyn till att sekretessgenombrott föreslås vid både automatiserat och annat uppgiftsutbyte kan regleringen inte införas i polisdatalagen, eftersom den lagen endast gäller behandling av personuppgifter som är helt eller delvis automatiserad eller om personuppgifterna ingår i eller är avsedda att ingå i en strukturerad samling av personuppgifter som är tillgängliga för sökning eller sammanställning enligt särskilda kriterier. Bestämmelserna som bryter sekretessen till skydd för enskild mellan

10.5 Anställdas tillgång till uppgifter

Regeringens förslag: Sekretess enligt 35 kap. 1 § första stycket 6 ska gälla för register som förs av Polismyndigheten enligt 4 kap. polisdatalagen eller som annars behandlas enligt de bestämmelserna och för uppgifter som behandlas av Säkerhetspolisen med stöd av samma lag.

Regeringens bedömning: Enskilda kommer att ha ett lika gott integritetsskydd i den nya polisorganisationen som i den nuvarande.

Kommitténs förslag och bedömning överensstämmer delvis med regeringens. Kommittén har föreslagit att all behandling av personuppgifter enligt polisdatalagen hos Polismyndigheten ska omfattas av sekretess enligt 35 kap. 1 § första stycket 6 OSL.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser yttrar sig inte över bedömningen.

Polismyndigheterna i Stockholm och Gotland anser inte att det behövs några nya sekretessbestämmelser för att förstärka sekretesskyddet för den enskilde. *Svenska avdelningen av internationella juristkommissionen* delar inte bedömningen att den enskilde i huvudsak kommer att omfattas av samma sekretesskydd i den nya organisationen. *Datainspektionen* anser att det bör analyseras vilka konsekvenser den ökade åtkomsten till personuppgifter inom polisen får för den personliga integriteten och om det på annat sätt än genom interna föreskrifter om behörighet kan säkerställas att de avgränsningar som dagens författningar på området ställer upp upprätthålls. *Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden* betonar att ett effektivt integritetsskydd genom behörighetstilldelning ställer stora krav på en väl fungerande intern kontroll och på extern kontroll av hur reglerna efterlevs. *Försvarsmakten* anser att sekretessen enligt 35 kap. 1 § första stycket 4 OSL bör utformas med beaktande av militärpolisens verksamhet.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Anställda ges inte tillgång till fler uppgifter

I dagens polisorganisation regleras tillgången till uppgifter i stor omfattning av regler i lag eller förordning om till vilka myndigheter uppgifter får lämnas ut och om direktåtkomst. Omorganisationen av polisen innebär att de sekretessgränser som finns mellan de lokala polismyndigheterna och mellan en lokal polismyndighet och Rikspolisstyrelsen försvinner.

Den nya Polismyndigheten kommer att ha betydligt fler anställda än vad var och en av de myndigheter som nu slås samman har. Detta skulle kunna innebära en risk från integritetssynpunkt. Frågan hur en befattningshavare ska tillämpa sekretessreglerna i förhållande till sina kollegor berörs i viss utsträckning i förarbetena till ändringar i sekretesslagen. Där uttalas att sekretessreglerna inte anses utgöra något hinder mot att lämna uppgifter mellan befattningshavare hos en myndighet i den utsträckning

som är normal för och behövlig för ett ärendes handläggning eller verksamhetens bedrivande i övrigt (prop. 1990/91:111 s. 24). Det framhålls dock att det av grunderna för sekretesslagen torde följa att en befattningshavare inte bör anse sig ha en obegränsad frihet att lämna uppgifter som omfattas av sekretess till andra anställda inom myndigheten. JO har också uttalat att det torde stå klart att en befattningshavare inte har någon obegränsad frihet att lämna uppgifter som omfattas av sekretess till sina arbetskamrater (JO 1983/84 s. 262). JO konstaterar dock att sekretesslagen inte kan anses utgöra ett hinder mot att en handläggare rådfrågar andra befattningshavare om ett ärende, åtminstone inte om det framstår som objektivt försvarbart. Uppgifter måste också fritt kunna lämnas till den som på ett eller annat sätt deltar i beredningen och avgörandet av ett ärende.

Med hänsyn till att anställda vid Polismyndigheten och Säkerhetspolisen inte har någon obegränsad frihet att lämna sekretessbelagda uppgifter till sina kollegor och till att det i 2 kap. 11 § polisdatalagen föreskrivs att tillgången till personuppgifter ska begränsas till vad varje tjänsteman behöver för att kunna fullgöra sina arbetsuppgifter gör regeringen bedömningen att anställda vid Polismyndigheten och Säkerhetspolisen inte kommer att få tillgång till fler uppgifter vid handläggningen av enskilda ärenden trots att myndighetsgränserna upphör. Som exempel kan nämnas att arbetet med enskilda förundersökningar eller med förvaltningsärenden inte kommer att förändras genom ombildningen. Enligt polisens underrättelsemodell (PUM) ska underrättelseverksamhet bedrivas på lokal, regional och central nivå. Av förarbetena till polisdatalagen framgår att underrättelseverksamhet bedrivs vid särskilda enheter med särskilt utbildade tjänstemän och att det är en naturlig del av underrättelsearbete att begränsa antalet tjänstemän som får del av viss information (prop. 2009/10:85 s. 107). Det får förutsättas att underrättelsearbetet kommer att bedrivas på detta sätt även i den nya polisorganisationen. Polismyndigheten och Säkerhetspolisen ska se till att anställda som arbetar med underrättelseverksamhet inte ges tillgång till fler uppgifter än de har behov av i sitt arbete även på detta område.

Som *Lagrådet* framhåller är det viktigt att personuppgifter inte får större spridning än nödvändigt. Enligt regeringens bedömning kommer integritetsskyddet för enskilda i princip att vara lika gott i den nya polisorganisationen som i den nuvarande.

Som *Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden* påpekar ställer ett integritetsskydd som bygger på behörighetstilldelning stora krav på en väl fungerande intern kontroll och på extern kontroll av hur reglerna efterlevs för att vara effektivt. Datainspektionen är tillsynsmyndighet enligt personuppgiftslagen (1998:204) med uppgift att bl.a. verka för att människor skyddas mot att deras personliga integritet kränks genom behandling av personuppgifter. Denna tillsyn omfattar även den behandling av personuppgifter som sker med stöd av polisdatalagen. Därutöver har *Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden* till uppgift att granska polisens behandling av personuppgifter enligt polisdatalagen och lagen om polisens allmänna spaningsregister (2010:362), särskilt med avseende på behandlingen av känsliga personuppgifter.

Det är dock inte tillräckligt med extern tillsyn. En effektiv intern kontroll är också nödvändig för att se till att regler om behörighet efterlevs.

Prop. 2013/14:110 Sådana funktioner bör finnas vid både Polismyndigheten och Säkerhetspolisen. Det är dock respektive myndighet som får bestämma hur den vill organisera den interna kontrollen.

Särskilt om sekretess till skydd för enskild enligt 35 kap. 1 § OSL

Sekretessen enligt 35 kap. 1 § OSL skyddar enskilda personliga och ekonomiska förhållanden i bl.a. förundersökningar, brottsförebyggande verksamhet och vissa polisiära register. Enligt första stycket 4 gäller sekretess för uppgift i annan verksamhet som syftar till att förebygga, uppdaga, utreda och beivra brott och som bedrivs av en åklagarmyndighet, en polismyndighet, Skatteverket, Statens kriminaltekniska laboratorium, Tullverket eller Kustbevakningen. Det är inte möjligt att, som *Försvarsmakten* efterfrågar, inom ramen för detta lagstiftningsärende anpassa bestämmelsen till militärpolisens verksamhet.

Enligt 35 kap. 1 § första stycket 6 gäller sekretess för uppgift i register som förs av Rikspolisstyrelsen enligt polisdatalagen eller som annars behandlas där med stöd av samma lag. Bestämmelsen infördes när den tidigare polisdatalagen (1998:622) tillkom. Av förarbetena framgår att bestämmelsen skulle omfatta såväl uppgifter i automatiserade behandlingar i kriminalunderrättelseverksamhet och annan automatiserad behandling av uppgifter enligt polisdatalagen, som uppgifter i de centrala register som fördes av Rikspolisstyrelsen, t.ex. DNA-registren, fingeravtrycksregistret, signalementsregistret, kriminalunderrättsregistret och SÄPO-registret (prop. 1997/98:97 s. 180).

Kommittén föreslår att Rikspolisstyrelsen ska ersättas med Polismyndigheten i bestämmelsen. En sådan ändring skulle innebära att all personuppgiftsbehandling som sker vid Polismyndigheten enligt polisdatalagen skulle omfattas av sekretess. En så omfattande utvidgning av området för sekretessen bör enligt regeringens mening inte genomföras. Man bör i stället hitta en avgränsning som ger bestämmelsen ungefär samma omfattning som i dag.

De register som nämns i förarbetena till bestämmelsen var de register som reglerades särskilt i den tidigare polisdatalagen. En lämplig avgränsning är därför enligt regeringens mening att sekretessen enligt bestämmelsen omfattar de register som regleras i 4 kap. i den nu gällande polisdatalagen och den behandling av uppgifter som sker med stöd av de bestämmelserna.

När det gäller vilken övrig behandling av personuppgifter som bör omfattas av bestämmelsen gör regeringen följande bedömning. I förarbetena anges att bestämmelsen omfattar uppgifter som ingår i automatiserade behandlingar i kriminalunderrättelseverksamhet. Av förarbetena till den nu gällande polisdatalagen framgår att begreppet kriminalunderrättelseverksamhet inte bör användas i den nya lagen. I stället talar man om att personuppgifter får behandlas för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet (prop. 2009/10:85 s. 102). Syftet är att ge utrymme för personuppgiftsbehandling inom all egentlig brottsbekämpande verksamhet hos polisen som inte direkt kan knytas till en brottsutredning. Sekretess till skydd för enskild gäller redan i den verksamheten enligt 35 kap. 1 § första stycket 4. Det saknas därför skäl att peka ut den även i punkten 6.

Av förarbetena till punkten 6 framgår också att den omfattar annan automatiserad behandling av uppgifter enligt polisdatalagen. Några exempel på vilken behandling som avsågs ges inte och det är oklart vilken omfattning bestämmelsen egentligen har. Bestämmelsen gäller behandling vid Rikspolisstyrelsen. När bestämmelsen infördes behandlades uppgifter automatiserat i betydligt mindre utsträckning än vad som är fallet i dag. Tillämpningsområdet inskränktes dock i samband med införandet av den nya polisdatalagen, eftersom den lagen till skillnad från den tidigare polisdatalagen endast gäller i brottsbekämpande verksamhet. Rikspolisstyrelsen bedriver bara sådan verksamhet vid Rikskriminalpolisen och Säkerhetspolisen. När Säkerhetspolisen nu blir en fristående myndighet bör uppgifter som behandlas av myndigheten med stöd av polisdatalagen omfattas av sekretess enligt bestämmelsen. I direktiven till Genomförandekommittén anges att det ska finnas en nationell operativ avdelning (dir. 2012:129). Enligt kommitténs förslag ska huvudinriktningen för avdelningen vara att leda och samordna viss operativ verksamhet och inom vissa områden upprätthålla specialistkompetens. Även om avdelningen till viss del kan komma att överta uppgifter som i dag ankommer på Rikskriminalpolisen är det ännu inte klart vilken roll och vilka uppgifter avdelningen kommer att ha i den nya organisationen. Det går därför i nuläget inte att bedöma om det kommer att behövas sekretess enligt bestämmelsen vid avdelningen. När det gäller Polismyndigheten är det därför inte möjligt att på ett rimligt sätt avgränsa vilken behandling som bör omfattas av bestämmelsen. Annan behandling av uppgifter enligt polisdatalagen vid Polismyndigheten bör därför inte omfattas av sekretess enligt bestämmelsen.

10.6 Sekretess i ärenden om avskiljande från utbildning och för uppgifter i elimineringsdatabasen

10.6.1 Sekretess i ärenden om avskiljande av studerande

Regeringens förslag: Sekretess ska gälla i ärenden om avskiljande av den som studerar vid polisprogrammet för uppgifter om en enskilds hälsotillstånd och andra personliga förhållanden, om det kan antas att den enskilde eller någon närstående till honom eller henne lider men om uppgiften röjs. Sekretess ska inte gälla beslut i ärendet. För uppgift i allmän handling ska sekretessen gälla i högst femtio år.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Det är endast *Rikspolisstyrelsen* som yttrar sig särskilt över förslaget. Styrelsen ser positivt på förslagen om en sekretessbestämmelse för ärenden om avskiljande från polisutbildningen och de därmed sammanhängande sekretessbrytande bestämmelserna i socialtjänstlagen (2001:453) och patientsäkerhetslagen (2010:659).

Avskiljande från högskoleutbildning

När det gäller studenter som genomgår högskoleutbildning föreskrivs i 4 kap. 6 § högskolelagen (1992:1434) att regeringen får meddela föreskrifter om att en student tills vidare ska avskiljas från utbildningen i vissa fall. Grund för avskiljande kan vara att studenten lider av psykisk störning, missbrukar alkohol eller narkotika eller har gjort sig skyldig till allvarlig brottslighet. En ytterligare förutsättning för avskiljande är att det på grund av ett sådant förhållande bedöms finnas en påtaglig risk att studenten kan komma att skada annan person eller värdefull egendom under utbildningen.

I 23 kap. 6 § OSL föreskrivs att sekretess gäller i ärenden om avskiljande av en studerande från högskoleutbildning, om det kan antas att den enskilde eller någon närstående till denne lider betydande men om uppgiften röjs. Sekretessen gäller inte beslut i ärendet. I förarbetena anfördes som skäl för att införa en sekretessregel att, även om de intressen som bär upp offentlighetsprincipen gör sig starkt gällande i ärenden om avskiljande, det bör finnas vissa möjligheter att belägga uppgifter med sekretess, eftersom det regelmässigt rör sig om mycket ömtåliga uppgifter om den studerandes personliga förhållanden (prop. 1987/88:41 s. 27). Vidare framhölls att det skulle vara mycket otillfredsställande om sekretessbelagda uppgifter som lämnas till Högskolans avskiljandenämnd från sjukvården och socialtjänsten helt skulle sakna skydd i ärenden om avskiljande. Inte heller skulle det finnas något skydd för de uppgifter som den studerande lämnade muntligen inför nämnden. Mot den bakgrunden infördes en särskild sekretessregel i den då gällande sekretesslagen (1980:100). Intresset av insyn gjorde att sekretessregeln utformades med ett kvalificerat rakt skaderekvisit. Sekretessregeln har i sak oförändrad förts över till OSL.

När det gäller högskolestuderande infördes samtidigt regler som innebär att hälso- och sjukvården och socialtjänsten trots sekretess kan lämna ut sådana uppgifter om en studerande som behövs för prövning av ett ärende om att avskilja honom eller henne från högskoleutbildning. Regeringen ansåg att sådana uppgifter var nödvändiga för att Högskolans avskiljandenämnd skulle kunna pröva avskiljandefrågor på ett tillfredsställande sätt. Intresset av att nämnden fick tillgång till information från andra verksamhetsområden i dessa mycket speciella ärenden ansågs därför väga tyngre än intresset av skydd för den personliga integriteten (prop. 1987/88:41 s. 25). De sekretessbrytande reglerna finns numera i 6 kap. 15 § patientsäkerhetslagen (2010:659) och 12 kap. 10 § socialtjänstlagen (2001:453). Enligt 11 § förordningen (1999:1134) om belastningsregister ska uppgifter ur belastningsregistret lämnas ut till Högskolans avskiljandenämnd när denna överväger att avskilja en student från utbildningen.

Avskiljande från polisprogrammet

Polisutbildningen, som inte är en traditionell högskoleutbildning, bedrivs av Rikspolisstyrelsen och regleras i polisutbildningsförordningen (1999:740). I grundutbildningen ingår polisprogrammet om fyra terminers heltidsstudier och aspirantutbildning om sex månader (för en när-

mare beskrivning se SOU 2008:39 s. 47 f.). Rikspolisstyrelsen beslutar enligt 7 § förordningen i ärenden om avskiljande av studenter från polisprogrammet. I ett sådant ärende får styrelsen, om det kan bli fråga om avskiljande på grund av att studenten lider av en allvarlig psykisk störning eller missbrukar alkohol eller narkotika, vid behov uppmana studenten att låta sig undersökas av den läkare som anvisas. Rikspolisstyrelsens beslut i ärenden om avskiljande eller avstängning får enligt 10 § överklagas till personalansvarsnämnden vid styrelsen.

Rikspolisstyrelsen har i en skrivelse till regeringen påpekat att det finns samma behov av sekretess i ärenden om avskiljande eller avstängning av polisstudenter som av högskolestuderande (dnr Ju 2009/6436/L4). Styrelsen pekar på reglerna om avskiljande i 7 § polisutbildningsförordningen och om avstängning av den studerande i avvaktan på att ärendet avgörs slutligt i 8 §. Dessa regler motsvarar i princip vad som gäller för högskolestuderande. Däremot finns det inte någon sekretessregel som tar sikte på ärenden om avskiljande eller avstängning av polisstudenter.

Av Rikspolisstyrelsens skrivelse framgår att de utredningar som hittills har gjorts i ärenden om avstängning eller avskiljande kan ha många olika orsaker, men att det till övervägande del handlar om brottsmisstankar, omhändertagande på grund av berusning eller upprepade trafikförseelser. Ungefär en fjärdedel av ärendena har lett till avstängning eller avskiljande, medan övriga ärenden resulterat i någon form av samtal eller en varning (jfr 6 § polisutbildningsförordningen).

Enligt Rikspolisstyrelsen kan det under utredningen av ett ärende komma fram mycket personliga och känsliga uppgifter som kan vara till skada såväl för den som utreds som personer i dennes omgivning, t.ex. anhöriga. I promemorian föreslås därför att studerande vid polisprogrammet ska ha samma sekretesskydd som högskolestuderande.

En ny sekretessregel bör införas

Polisutbildningen är inte en högskoleutbildning och regleras därför i en särskild förordning. Reglerna om avskiljande och avstängning skiljer sig också åt på det sättet att det ställs högre krav för att kunna skilja en högskolestuderande från sin utbildning än för att skilja en polisstudent från polisprogrammet. I den framtida polisorganisationen kommer den prövning av frågor om avskiljande som Rikspolisstyrelsen i dag ansvarar för att ligga på Polismyndigheten.

En grundtanke bakom offentlighets- och sekretessregleringen är att sekretess inte ska gälla för uppgifter, om det inte verkligen behövs. De skäl som anfördes för att införa en sekretessregel i ärenden om avskiljande eller avstängning från högskoleutbildning gör sig dock i lika hög grad gällande när det gäller polisstudenter som högskolestuderande. Det är viktigt att ärenden om avskiljande eller avstängning kan utredas ordentligt och att den som berörs av frågan inte avstår från att lämna uppgifter som kan vara viktiga för avgörandet på grund av bristfälligt sekretesskydd. De uppgifter som det kan vara fråga om kan vara mycket känsliga personliga uppgifter, exempelvis uppgifter om psykisk sjukdom. Även om det finns ett starkt intresse av insyn i ärenden om avstängning eller avskiljande är det enligt regeringens mening inte rimligt att stude-

Prop. 2013/14:110 rande som befinner sig i likartade livssituationer behandlas olika i sekretesshänseende.

En viktig fråga är om sekretessen enligt 21 kap. 1 § OSL – som tillkommit efter det att den särskilda regeln om sekretess i ärenden om avskiljande från högskoleutbildning infördes – kan täcka det sekretessbehov som finns i nu aktuella avskiljandeärenden. Enligt den paragrafen gäller sekretess för uppgift som rör enskilds hälsa eller sexualliv, bl.a. uppgifter om missbruk och sexuell läggning och uppgifter om sexualbrott. Sekretessen gäller under förutsättning att det måste antas att den enskilde eller någon närstående till denne kommer att lida betydande men om uppgiften röjs. Ifrågavarande sekretess täcker delvis samma område som 23 kap. 6 § OSL. Den täcker emellertid inte exempelvis uppgifter om andra brott än sexualbrott, uppgifter om ordningsstörande beteende eller om omhändertagande av berusade personer. Sådana uppgifter är typiskt sett av intresse i ett avskiljandeärende och är enligt Rikspolisstyrelsen vanligt förekommande i dessa ärenden. Sekretessen i 21 kap. 1 § OSL är således inte tillräcklig för att fylla det behov som Rikspolisstyrelsen påtalar.

Mot den nu angivna bakgrunden bör det införas sekretess i ärenden om avskiljande av den som studerar vid polisprogrammet för uppgifter om hälsotillstånd och andra personliga förhållanden. Regeringen anser, till skillnad från *Lagrådet*, att uttrycket polisprogrammet är tillräckligt tydligt och preciserat för att kunna användas i lagtexten.

Sekretessen bör gälla med ett kvalificerat rakt skaderekvisit och utformas på samma sätt som sekretessregeln för avskiljande från högskoleutbildning. På så vis görs en rimlig avvägning mellan sekretessintresset och det starka insynsintresse som typiskt sett måste anses föreligga i aktuella ärenden. Sekretess bör således gälla endast om det kan antas att polisstudenten eller någon närstående till honom eller henne lider betydande men om uppgiften röjs. Sekretess bör med hänsyn till insynsintresset inte gälla beslut i ärendet. Sekretessen i en allmän handling bör, liksom för högskolestuderande, gälla i högst femtio år.

Eftersom den nya sekretessregeln föreslås utformas på samma sätt som sekretessen i ärenden om avskiljande av högskolestuderande, bör den arbetas in i 23 kap. 6 § OSL.

För att regleringen ska få avsedd effekt bör också, på samma sätt som när det gäller högskolestuderande, det införas sekretessbrytande regler för personal inom hälso- och sjukvården och socialtjänsten, så att dessa trots gällande sekretess kan lämna ut sådana uppgifter om en studerande som behövs för prövningen av ett ärende om avskiljande eller avstängning från polisprogrammet. Regleringen bör utformas efter mönster av vad som gäller för högskolestuderande.

Tystnadsplikten enligt 23 kap. 6 § OSL inskränker inte meddelarfriheten. Det saknas skäl att göra en annan bedömning beträffande ärenden om avskiljande från polisprogrammet.

Regeringens förslag: Sekretess ska gälla hos Polismyndigheten för uppgift om en enskilds personliga förhållanden, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till honom eller henne lider skada eller men om den röjs och uppgiften förekommer i den elimineringsdatabas som förs enligt lagen om elimineringsdatabasen eller annars behandlas med stöd av samma lag. För uppgift i allmän handling ska sekretessen gälla i högst sjuttio år.

Promemorians förslag överensstämmer i sak med regeringens men promemorian föreslår ingen särskild sekretessbestämmelse för uppgifterna i elimineringsdatabasen.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna har yttrat sig särskilt i frågan.

Skälen för regeringens förslag: I avsnitt 8.3 föreslås att Polismyndigheten ska få föra en elimineringsdatabas i syfte att stärka kvaliteten i den forensiska verksamheten med DNA-analyser. I databasen ska DNA-profiler från personer som genom att komma i kontakt med material eller prover som ska bli föremål för DNA-analys eller lokaler där sådana analyser utförs riskerar att kontaminera dessa registreras.

I promemorian föreslås att regleringen av elimineringsdatabasen ska införas i 4 kap. polisdatalagen. Det konstateras att databasen då automatiskt kommer att omfattas av den sekretess som gäller för DNA-registren enligt 35 kap. 1 § första stycket 6 OSL. Av avsnitt 8.3.2 framgår att regeringen anser att databasen bör regleras i en särskild lag. Därmed kommer den inte att omfattas av sekretessen för DNA-registren. En motsvarande sekretessbestämmelse bör därför införas.

Uppgifter i elimineringsdatabasen får behandlas för att upptäcka och utreda kontamineringar vid DNA-analyser och hanteringen av DNA-spår. Sekretessen bör omfatta både de registrerade uppgifterna och den behandling som sker av uppgifterna vid en träff mellan ett DNA-spår och en DNA-profil i elimineringsdatabasen.

Sekretessen bör gälla med ett omvänt skaderekvisit och utformas på samma sätt som sekretessregeln för de övriga registren över DNA-profiler. På så vis görs en rimlig avvägning mellan det starka sekretessintresset som finns när det gäller DNA-register och det insynsintresse som kan finnas när det gäller uppgifter i databasen och hur de hanteras. Sekretess bör således gälla om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till honom eller henne lider skada eller men om uppgiften röjs. Sekretessen i en allmän handling bör, liksom för de övriga DNA-registren, gälla i högst sjuttio år.

I 35 kap. OSL finns bestämmelser om sekretess till skydd för enskild i framför allt verksamhet som syftar till att förebygga eller beivra brott. I slutet av kapitlet finns bestämmelser om sekretess i annan polisiär verksamhet där bl.a. sekretess i passärenden och vapenärenden regleras. Med hänsyn till att det är en fördel om bestämmelser om sekretess till skydd för enskild i samma typ av verksamhet kan samlas i ett kapitel bör den nya bestämmelsen införas i 35 kap. OSL.

Tystnadsplikten enligt den nya bestämmelsen bör inte inskränka meddelarfriheten.

11 Regler för övergången till en ny organisation

11.1 En särskild lag med anledning av ombildningen av polisorganisationen

Regeringens förslag: De övergångsbestämmelser som är gemensamma för den nya polisorganisationen ska samlas i en särskild övergångslag.

I lagen klargörs att ett beslut som har fattats eller en åtgärd som har vidtagits av en myndighet inom polisväsendet som upphör ska anses ha fattats respektive vidtagits av den myndighet som efter omorganisationen övertar handläggningen av denna typ av ärenden.

Det som är föreskrivet i lag eller annan författning beträffande Rikspolisstyrelsen ska efter utgången av 2014 i stället tillämpas på Säkerhetspolisen, om det gäller en arbetsuppgift som Säkerhetspolisen ska handlägga enligt lag eller förordning eller enligt särskilt beslut av regeringen. I övriga fall ska reglerna tillämpas på Polismyndigheten. På motsvarande sätt ska ärenden som Rikspolisstyrelsen handlägger fördelas mellan de två nya myndigheterna.

Det som är föreskrivet om polismyndigheter eller en viss polismyndighet ska efter utgången av 2014 i stället tillämpas på Polismyndigheten. Den ska också överta handläggningen av ärenden som någon av myndigheterna eller Statens kriminaltekniska laboratorium har ansvar för i dag.

Kommitténs förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. Kommittén föreslår att beslut som har fattats av någon av de myndigheter som läggs ned ska gälla till den tidpunkt som anges i beslutet eller till dess att respektive nyinrättad myndighet beslutar annat.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser godtar eller yttrar sig inte över förslagen i denna del. *Förvaltningsrätten i Malmö* anser att övergångslagen bör kompletteras med en bestämmelse som reglerar vilken myndighet som är den enskildes motpart i en process som initierats i förvaltnings- eller migrationsdomstol före omorganisationen men som ännu inte avslutats vid utgången av 2014. Förvaltningsrätten anser också att frågan om var mål om utdömmande av vite ska handläggas behöver regleras övergångsvis. *Säkerhetspolisen* pekar på att det i förslaget till övergångslag hänvisas till arbetsuppgifter som Säkerhetspolisen ska handlägga enligt dess instruktion eller någon annan författningsbestämmelse och anser att detta inte täcker särskilda regeringsbeslut.

Skälen för regeringens förslag

En särskild övergångslag behövs

Omorganisationen av polisen resulterar å ena sidan i en sammanslagning av polismyndigheterna, Rikspolisstyrelsen och Statens kriminaltekniska laboratorium till en myndighet och å andra sidan i att Säkerhetspolisen bryts ut ur Rikspolisstyrelsen och bildar en fristående myndighet. Vid

nedläggning och inrättande av myndigheter uppstår alltid vissa övergångsproblem. Det kan beträffande myndigheter som läggs ned gälla sådana frågor som vem som beslutar i ärenden som myndigheten har påbörjat handläggningen av men inte hunnit avsluta, om tillstånd och föreskrifter som myndigheten har meddelat alltjämt ska gälla eller vilken domstol som är behörig att pröva överklaganden av beslut som fattats av myndigheten. För myndigheter som inrättas kan det gälla frågor som vilka tidigare fattade beslut som gäller för den nya myndigheten. Kommittén nämner som exempel frågor som vem som beslutar om en ansökan om tillstånd att inneha vapen som getts in till en polismyndighet, till vilken myndighet ett beslut om ersättning ska överklagas och i vilken utsträckning förordnanden som Rikspolisstyrelsen har meddelat fortsätter att gälla.

Kommittén föreslår att nödvändiga övergångsbestämmelser samlas i en särskild övergångslag. Med den lösningen kan antalet övergångsbestämmelser i respektive författning hållas nere. Genom en övergångslag kan också eventuella förbiseenden vid författningsändringarna korrigeras. En övergångslag bör enligt kommittén i huvudsak reglera att:

- en föreskrift som innehåller de gamla myndighetsbeteckningarna i stället ska avse de nya myndigheter som bildas den 1 januari 2015, alltså Polismyndigheten och Säkerhetspolisen,
- de nya myndigheterna, om inte annat föreskrivs, tar över handläggningen av de ärenden som dittills handlagts av de myndigheter som upphör,
- ansökningar, anmälningar och handlingar som lämnats till de myndigheter som upphör, anses inkomna till respektive ny myndighet vid den tidpunkt de inkom till den myndighet som upphör, och
- beslut som meddelats före utgången av 2014 av en myndighet som upphör ska gälla till den tidpunkt som anges i beslutet eller till dess respektive ny myndighet med stöd av en författning beslutar annat.

Regeringen gör samma bedömning som kommittén och remissinstanserna i fråga om behovet av en övergångslag. Som kommittén föreslår bör nödvändiga övergångsbestämmelser samlas i en gemensam lag. Regeringen instämmer också i att övergångslagen bör reglera de frågor som kommittén har tagit upp. Övergångslagen, som föreslagits av kommittén, behöver dock, vilket också påpekas av några remissinstanser, kompletteras i vissa avseenden. Regeringen anser inte att det behövs någon sådan regel som kommittén har föreslagit om giltighetstiden för de beslut som har fattats av någon av de nedlagda myndigheterna. Det följer av allmänna principer att besluten i fråga gäller till dess de löper ut eller ersätts med nya beslut.

De nedlagda myndigheternas roll i påbörjade och pågående processer

Förvaltningsrätten i Malmö anser att övergångslagen behöver kompletteras med en bestämmelse som innebär att ett beslut av eller en åtgärd som har vidtagits av en myndighet som upphör ska anses ha fattats respektive vidtagits av den nya myndighet som efter omorganisationen ska handlägga denna typ av ärenden. I 7 a § första stycket förvaltningsprocesslagen

Prop. 2013/14:110 anges att om en enskild överklagar en förvaltningsmyndighets beslut ska den myndighet som först beslutade i saken vara den enskildes motpart sedan handlingarna i ärendet överlämnats till domstolen. Detta betyder alltså att om exempelvis en polismyndighet i ett visst län har fattat ett beslut i t.ex. ett tillståndsärende, och den enskilde vill överklaga beslutet, är polismyndigheten i det aktuella länet den enskildes motpart i den kommande domstolsprocessen. Mot bakgrund av att de nuvarande 21 polismyndigheterna kommer att upphöra vid utgången av 2014 och ersättas av Polismyndigheten kan det uppstå oklarheter om vem som är den enskildes motpart i en domstolsprocess som har inletts men inte avslutats innan angivet datum. Motsvarande situationer kan uppkomma om Rikspolisstyrelsen, Säkerhetspolisen eller Statens kriminaltekniska laboratorium har fattat ett överklagbart beslut eller vidtagit någon annan särskild åtgärd som inte hunnit avslutas innan den nya polisorganisationen påbörjar sin verksamhet. För att det inte ska råda något tvivel om vilken myndighet som är den enskildes motpart i en sådan situation bör detta regleras i övergångslagen. I likhet med Förvaltningsrätten i Malmö, anser regeringen att lagen bör innehålla en bestämmelse som klargör att ett beslut av eller en åtgärd som har vidtagits av en myndighet som upphör ska anses ha fattats respektive vidtagits av den myndighet som efter omorganisationen ska handlägga denna typ av ärenden.

En närliggande fråga är vilken domstol som är behörig i vissa fall. *Förvaltningsrätten i Malmö* påpekar att det bör klargöras vilken domstol som är behörig att pröva de mål om utdömande av vite som före den 1 januari 2015 har anhängiggjorts vid någon annan förvaltningsrätt än Förvaltningsrätten i Stockholm, men som ännu inte hunnit avgöras när polisens verksamhet omorganiseras. Av allmänna processrättsliga principer följer att nya processuella regler blir tillämpliga omedelbart. Det innebär att nya regler ska tillämpas på varje processuell företeelse som inträffar efter det att regleringen har trätt i kraft. De nya reglerna rubbar dock inte det processuella läge som redan har uppstått före ikraftträdandet (se prop. 2002/03:76 s. 36). Detta innebär alltså att en domstol som är behörig när ett mål anhängiggörs behåller sin behörighet – utan någon särskild övergångsbestämmelse – även om det under processens gång genom praxis eller lagstiftning införs nya processrättsliga bestämmelser. Det innebär att om en ansökan om utdömande vite kommit in till en viss domstol före den 1 januari 2015 behåller denna domstol sin behörighet, oberoende av polisens omorganisation, till dess ärendet är avslutat. Regeringen anser mot den bakgrunden att det inte behövs någon särskild reglering av denna fråga.

När det gäller tvister av civilrättslig art bör framhållas att de statliga myndigheterna utgör ett och samma rättssubjekt, vilket bl. a. innebär att det är staten som är part i ett avtal som slutits av en polismyndighet eller Rikspolisstyrelsen. Staten är samma juridiska person oavsett genom vilket organ eller myndighet den uppträder. Från ett civilrättsligt perspektiv är det alltså inte fråga om något partsbyte när en myndighet överlämnar åt någon annan myndighet att fullgöra förpliktelser enligt ett ingånget avtal för att i gengäld uppbära nyttan av rättigheterna enligt avtalet. I de fall där någon har inlett eller avser att inleda en civilrättslig process mot en polismyndighet kommer således den nya Polismyndigheten att träda

Rikspolisstyrelsens uppgifter i fråga om skadeståndsanspråk

Polisverksamheten är typiskt sett sådan att det ofta förekommer skadeståndsanspråk riktade mot myndigheterna, eftersom skadeståndsanspråk kan grunda sig på offentlighetsrättsliga ingripanden.

Rikspolisstyrelsen påpekar i sitt remissvar att styrelsen är central förvaltningsmyndighet och att det, när Rikspolisstyrelsen upphör och den nya Polismyndigheten bildas, inte längre finns någon central förvaltningsmyndighet inom polisen. Det innebär att de ca 1 600 skadeståndsärenden som årligen handläggs inom Rikspolisstyrelsen efter den 1 januari 2015 kommer att handläggas hos Justitiekanslern om ingen ändring görs i regleringen. *Säkerhetspolisen* framhåller att det bör klargöras vad som avses med begreppet central förvaltningsmyndighet i 5 § förordningen (1995:1301) om handläggning av skadeståndsanspråk mot staten och om *Säkerhetspolisen* kan anses vara en sådan central förvaltningsmyndighet som avses i förordningen.

Regeringen gör följande bedömning. I förordningen om handläggning av skadeståndsanspråk mot staten regleras sådana anspråk på ersättning för skador som riktas mot staten med undantag för anspråk på ersättning som grundas på påståenden om att staten inte har fullgjort sina förpliktelser enligt ett avtal eller ett statligt anställningsförhållande. Förordningen tillämpas oavsett vad som gäller enligt instruktioner eller andra författningar som har beslutats av regeringen. I 5 § förordningen anges att vissa anspråk handläggs av den centrala förvaltningsmyndighet inom vars verksamhetsområde skadan inträffat. Om det inte finns någon central förvaltningsmyndighet för en viss verksamhet handläggs anspråk på ersättning av Justitiekanslern. I 10 § föreskrivs att Justitiekanslern får uppdra åt en annan myndighet att fullgöra de uppgifter som Justitiekanslern har enligt förordningen. Justitiekanslern får även ta över handläggningen av ärenden som avses i förordningen.

Varken Polismyndigheten eller *Säkerhetspolisen* kommer att vara centrala förvaltningsmyndigheter efter ombildningen. Efter omorganisationen kommer förordningen följaktligen att peka ut Justitiekanslern som behörig att reglera de skadeståndsanspråk som sedan länge har handlagts av Rikspolisstyrelsen i dess egenskap av central förvaltningsmyndighet. Justitiekanslern kan i och för sig, med stöd av 10 § förordningen, uppdra åt Polismyndigheten att handlägga dessa ärenden. På motsvarande sätt kan Justitiekanslern uppdra åt *Säkerhetspolisen* att handlägga skadeståndsärenden riktade mot *Säkerhetspolisen*. Justitiekanslern har fattat ett antal sådana delegationsbeslut i fråga om myndigheter som tidigare var centrala förvaltningsmyndigheter, t.ex. Konsumentverket. Beslutet om delegation innebär att Justitiekanslern bedömer att myndigheten i fråga bör anförtros att reglera de anspråk på skadestånd som grundar sig på sådana skador som anges i 5 § förordningen.

Trots den nu beskrivna delegationsmöjligheten anser regeringen att det är lämpligare att ändra förordningen. Ändringen bör möjliggöra att handläggningen av nu aktuella skadeståndsanspråk mot staten som riktas mot

Prop. 2013/14:110 Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen ska kunna handläggas av respektive myndighet.

Säkerhetspolisens uppgifter

När det gäller Säkerhetspolisen vill regeringen framhålla att de beslut som har fattats av och de åtgärder som har vidtagits av Säkerhetspolisen i frågor där den redan i dag i författning pekas ut som ansvarig inte påverkas av reformen, exempelvis Säkerhetspolisens uppgifter enligt lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll. Övergångslagen reglerar således inte detta, men däremot sådana uppgifter som Säkerhetspolisen i dag utför som en del av Rikspolisstyrelsen, t.ex. uppgifter enligt säkerhetskylldslagen (1996:627).

Säkerhetspolisen framhåller att övergångslagen, för att vara heltäckande, inte enbart bör hänvisa till Säkerhetspolisens instruktion och andra författningsbestämmelser utan även till enskilda beslut av regeringen. Regeringen kan konstatera att kommitténs förslag inte täcker alla Säkerhetspolisens arbetsuppgifter och att regleringen därför behöver kompletteras. I övergångslagen bör tydliggöras att det som är föreskrivet i eller annars följer av lag eller annan författning beträffande Rikspolisstyrelsen efter utgången av 2014 i stället ska tillämpas på Säkerhetspolisen, om det är fråga om en arbetsuppgift som Säkerhetspolisen ska hantera enligt lag eller förordning eller särskilt beslut av regeringen.

Statens kriminaltekniska laboratorium

När det gäller Statens kriminaltekniska laboratorium, som i fortsättningen ska benämnas Nationellt forensiskt centrum, kommer detta att ingå i den nya Polismyndigheten. Som framgår av budgetpropositionen kommer laboratoriet att bli en särskild avdelning inom myndigheten med uppgifter som skiljer sig från den övriga verksamheten (prop. 2013/14:1, utgiftsområde 4, s. 52 f.). Som framgår av avsnitt 5.1 och 8.4 behöver Nationellt forensiskt centrum nämnas i polisdatalagen (2010:361) och även i vissa andra författningar. Statens kriminaltekniska laboratorium bör därför inte nämnas i den bestämmelse i övergångslagen som ska reglera att det som i dag är föreskrivet i lag eller annan författning om en viss myndighet i fortsättningen ska gälla Polismyndigheten.

Rikspolisstyrelsens föreskrifter

Rikspolisstyrelsen bemyndigas i olika författningar att i skilda frågor meddela verkställighetsföreskrifter. När det gäller Rikspolisstyrelsens föreskrifter föreslår kommittén att beslut som har fattats av Rikspolisstyrelsen före utgången av 2014 ska fortsätta att gälla till den tidpunkt som anges i beslutet eller till dess att Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen med stöd av lag eller annan författning beslutar annat. Kommittén föreslår inte någon borte gräns för hur länge Rikspolisstyrelsens föreskrifter ska förbli giltiga.

Rikspolisstyrelsens föreskriftsrätt omfattar i dag såväl polismyndigheternas som Säkerhetspolisens verksamhetsområden. Föreskrifterna behandlar både frågor som enbart rör polisens egen organisation och som därför, om de fortfarande behövs, bör föras över till arbetsordningar eller andra typer av dokument, och frågor som enbart rör allmänheten eller

andra myndigheter eller såväl interna som externa frågor. Enligt allmänna principer anses en förvaltningsmyndighet, om den inte har kvar sitt bemyndigande och någon annan myndighet inte heller har fått motsvarande bemyndigande, inte ha rätt att upphäva sina föreskrifter. Dessa principer ger således inte Polismyndigheten rätt att upphäva föreskrifter som har meddelats av Rikspolisstyrelsen, om Polismyndigheten inte får motsvarande bemyndigande som styrelsen haft.

Polismyndigheten kommer i huvudsak att ges motsvarande bemyndiganden som Rikspolisstyrelsen när det gäller frågor som berör allmänheten eller andra myndigheter, varför den nya myndigheten kommer att kunna upphäva redan meddelade föreskrifter av det slaget. Föreskriftsrätt inom områden som enbart berör Säkerhetspolisens uppgifter bör dock tilläggas den myndigheten. När det gäller föreskriftsrätt som bygger på dagens organisationsstruktur med styrelsen som central förvaltningsmyndighet kommer styrelsens bemyndiganden inte att föras över till Polismyndigheten. Som 2 § övergångslagen är utformad träffas emellertid alla beslut av bestämmelsen, dvs. även Rikspolisstyrelsens beslut att utfärda föreskrifter. Det innebär att de fortsätter gälla till dess de upphävs. Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen kan upphäva och ersätta Rikspolisstyrelsens föreskrifter i den mån myndigheterna har fått motsvarande bemyndiganden. I övriga fall kan regeringen eller riksdagen upphäva föreskrifterna.

11.2 Ytterligare övergångsbestämmelser behövs

Regeringens förslag: Äldre bestämmelser ska fortsätta att gälla för överklaganden som kommit in till länsstyrelsen före ikraftträdandet av de nya reglerna om överklagande till allmän förvaltningsdomstol.

Regleringen av elimineringsdatabasen och den nya överklaganderegeln i vapenlagen kräver också vissa övergångsbestämmelser.

Regeringens bedömning: Viss övergångsreglering bör göras i förordning.

Kommitténs förslag överensstämmer inte med regeringens. Kommittén förslår inga övergångsbestämmelser i särskilda lagar. Kommittén förslår att en övergångsbestämmelse avseende tjänstekort ska tas in i övergångslagen.

Remissinstanserna: Remissinstanserna yttrar sig inte särskilt i denna del. *Hovrätten för Västra Sverige* ifrågasätter dock den lösning som kommittén förslår i fråga om överklaganden av en polismyndighets beslut i vissa ersättningsärenden.

Promemorians förslag överensstämmer inte med regeringens. I promemorian föreslås en övergångsbestämmelse till ändringen i 18 kap. 16 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400; OSL) för ärenden där handlingarna tagits om hand för arkivering före ikraftträdandet.

Remissinstanserna: Remissinstanserna yttrar sig inte särskilt i denna del.

Vissa lagar kräver särskilda övergångsbestämmelser

I promemorian med kompletterande författningsändringar till den nya polisorganisationen (Ds 2031:34) föreslås att vissa beslut inte längre ska överklagas till länsstyrelsen utan till allmän förvaltningsdomstol. I de lagar där en ny ordning för överklagande införs föreslås att äldre föreskrifter ska fortsätta att gälla för beslut som överklagats före utgången av 2014.

När vissa beslut ska överklagas till allmän förvaltningsdomstol i stället för till länsstyrelsen är det enligt regeringens mening en rimlig utgångspunkt att sådana överklaganden som kommit in till länsstyrelsen före ikraftträdandet avgörs av denna. Övergångsbestämmelser av denna innebörd bör således införas i respektive lag.

I promemorian föreslås också en ändring i 18 kap. 16 § andra stycket OSL, enligt vilken bl.a. viss sekretess ska upphöra att gälla. I anslutning till detta föreslås en övergångsbestämmelse som innebär att äldre bestämmelser fortfarande ska gälla beträffande handlingar som omhändertagits för arkivering före ikraftträdandet. Som *Lagrådet* påpekar är en sådan övergångsbestämmelse överflödigt, eftersom sekretessbestämmelsen inte ändras i sak.

I avsnitt 8.3.8 behandlas frågan om övergångsbestämmelser avseende regleringen av elimineringsdatabasen och i avsnitt 7.4.2 behandlas frågan om det behövs en övergångsbestämmelse till överklaganderegeln i vapenlagen.

Som framgått föreslår regeringen att det införs en särskild lag med anledning av den nya myndighetsorganisationen för polisen. Syftet med lagen är att överbrygga de problem som alltid uppstår i samband med att myndigheter upphör respektive inrättas. Genom den särskilda lagen finns det, utöver vad som redovisats ovan, i övrigt inte något behov av särskilda övergångsbestämmelser.

Viss övergångsreglering kan göras i förordning

Enligt 6 § förordningen (1958:272) om tjänstekort är innehavaren av ett sådant skyldig att genast återlämna kortet till den myndighet som har utfärdat det, om någon uppgift som förekommer på kortet ändras. När Polismyndigheten och Säkerhetspolisen inrättas, kommer uppgiften om utfärdande myndighet att behöva ändras på samtliga tjänstekort, även om innehavaren är fortsatt anställd. Eftersom det inte torde vara praktiskt möjligt att i omedelbar anslutning till omorganisationen utfärda så många nya tjänstekort som krävs är det uppenbart att det behövs en övergångsreglering.

Kommittén föreslår en regel i övergångslagen som gör det möjligt att under en övergångstid använda tjänstekorten trots att uppgiften om utfärdande myndighet inte är korrekt. Regeringen delar kommitténs uppfattning att det bör införas en övergångsbestämmelse med innebörden att 6 § förordningen under en tid om två år räknat fr.o.m. den tidpunkt då Polismyndigheten och Säkerhetspolisen inrättas inte ska tillämpas om den ändrade uppgiften enbart beror på att den utfärdande myndigheten har upphört. Detta kan emellertid regleras i förordning.

Beslut enligt 13 § förordningen (1988:842) om ersättning och belöning åt den som hjälper polisen och 7 § förordningen (1998:1379) om ersättning för sakskada till polismän och anställda inom kriminalvården m.fl. överklagas i dag till Rikspolisstyrelsen. Kommittén föreslår att dessa beslut i fortsättningen ska överklagas till Brottsoffermyndigheten och att äldre bestämmelser fortfarande ska gälla för överklagande av beslut som fattats före ikraftträdandet. *Hovrätten för Västra Sverige* påtalar att med tillämpning av den föreslagna övergångslagen skulle detta innebära att överklaganden ska prövas av Polismyndigheten. Överprövningen ska alltså i dessa fall göras av en myndighet i vilken den tidigare beslutsmyndigheten ingår. Hovrätten ifrågasätter lämpligheten av en sådan ordning. Eftersom det enligt betänkandet rör få, om ens några, fall anser hovrätten att övergångsbestämmelserna i stället bör utformas så att eventuella ärenden överlämnas till den nya överklagandemyndigheten för avgörande. Regeringen har i sak ingen annan uppfattning än hovrätten. Detta kommer att beaktas när de förordningsändringar som krävs med anledning av den nya polisorganisationen utarbetas.

11.3 Internationella instrument

Polisen deltar i ett omfattande internationellt samarbete. Detta samarbete har numera oftast sin grund i EU-rättsakter och i åtskilliga av dessa har Sverige, i enlighet med rättsaktens bestämmelser, pekat ut Rikspolisstyrelsen som svensk kontaktpunkt. Som exempel kan nämnas att Rikspolisstyrelsen är nationell kontaktpunkt för Schengens informationssystem (SIS) och genom Sirenekontoret ansvarig för den nationella delen av SIS.

Sverige har även inom ramen för andra internationella samarbeten, exempelvis Europarådet, OECD och Förenta nationerna, åtagit sig att samarbeta. I vissa av dessa instrument har Sverige i samband med antagandet eller ratificeringen informerat om att Rikspolisstyrelsen är den centrala kontaktpunkten för svensk del. Som exempel kan nämnas att Rikspolisstyrelsen är nationell kontaktpunkt enligt Förenta nationernas resolution 55/255, antagen den 31 maj 2001 av generalförsamlingen, tilläggsprotokoll mot olaglig tillverkning av och handel med skjutvapen, deras delar och komponenter och ammunition till Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet (FN:s vapenprotokoll).

Regeringens avsikt är att, innan den nya polisorganisationen påbörjar sin verksamhet, underrätta det berörda internationella organet om att det är Polismyndigheten som i fortsättningen ska ha motsvarande uppgifter.

12 Konsekvenser

12.1 Ekonomiska konsekvenser

I budgetpropositionen för 2013 redovisade regeringen Polisorganisationskommitténs förslag om ombildning av polismyndigheterna, Rikspolisstyrelsen och Statens kriminaltekniska laboratorium till en ny myndig-

Prop. 2013/14:110 het, Polismyndigheten. Regeringen ställde sig bakom kommitténs förslag om att Rikspolisstyrelsen och polismyndigheterna skulle bilda den nya myndigheten men avvaktade med ställningstagandet beträffande Statens kriminaltekniska laboratorium. Regeringen angav också de ekonomiska ramarna för ombildningen (prop. 2012/13:1, utgiftsområde 4, s. 47 f.). Riksdagen godtog regeringens förslag om ekonomiska ramar för ombildningen (bet. 2012/13:JuU, rskr 201213:139). I budgetpropositionen för 2014 föreslog regeringen att Statens kriminaltekniska laboratorium ska ingå i den nya myndigheten.

I budgetpropositionen för 2014 föreslog regeringen vidare dels att Säkerhetspolisen ska ombildas till en fristående myndighet, dels att anslaget till Säkerhetspolisen ökas med 10 miljoner kronor för vardera 2014 och 2015 för att finansiera ombildningen (prop. 2013/14:1, utgiftsområde 4, s. 54 f., bet. 2013/14:JuU1, rskr. 2013/14:97).

De nu aktuella lagförslagen är i allt väsentligt en konsekvens av de redan beslutade organisationsförändringarna och föranleder inga ekonomiska konsekvenser utöver de som redan har redovisats i budgetpropositionerna. De ytterligare lagförslag som lagrådsremissen omfattar innebär inga ekonomiska konsekvenser som inte kan hanteras inom befintliga ramar.

12.2 Konsekvenserna för brottsligheten

Några av huvudsyftena med ombildningen av polisorganisationen är att skapa bättre förutsättningar för en högre kvalitet, ökad flexibilitet och väsentligt förbättrade resultat i polisverksamheten. En modernare och effektivare polisorganisation kan förväntas nå bättre resultat i arbetet med att förebygga, förhindra och upptäcka brottslig verksamhet. Initialt kan dock en ökad polisiär effektivitet leda till att den anmälda brottsligheten ökar t.ex. därför att det görs fler kontroller som leder till att brott uppdagas, medan den faktiska brottsligheten minskar. Det kan också förutsättas att en effektivare polisorganisation kommer att medföra att fler anmälningar om brott leder till utredning och lagföring, vilket i sig också skulle kunna verka brottsavhållande. En minskad brottslighet kan även öka allmänhetens känsla av trygghet. Som kommittén framhåller ligger det dock i sakens natur att det inte går att närmare ange i hur stor utsträckning brottsligheten och lagföringen kommer att påverkas av den nya modernare och effektivare polisorganisationen.

12.3 Konsekvenser för de anställda

Enligt 6 b § lagen (1982:80) om anställningsskydd gäller bl.a. att vid övergång av ett företag, en verksamhet eller en del av en verksamhet från en arbetsgivare till en annan övergår också de rättigheter och skyldigheter på grund av de anställningsavtal och de anställningsförhållanden som gäller vid tidpunkten för övergången på den nya arbetsgivaren. Detta gäller även arbetstagare i allmän tjänst, men inte om arbetstagaren motsätter

sig detta. Berörd personal ska därför alltid tillfrågas om man motsätter sig övergången. Prop. 2013/14:110

Ett av huvudsyftena med den av riksdagen beslutade ombildningen är att åstadkomma ökad flexibilitet i fråga om lokaliseringen av arbetsuppgifter. I den nuvarande organisationen finns det arbetsrättsliga begränsningar för en flexibel användning av personalen över myndighetsgränserna. Ett annat skäl till ombildningen är att den ökar förutsättningarna för att bygga upp nödvändig specialistkompetens, eftersom många av de nuvarande myndigheterna har varit för små för att kunna ha särskild kompetens på vissa områden.

Polisanställdas arbetsskyldighet följer i dag i stor utsträckning av författning. I de avseenden där arbetsskyldigheten inte är författningsreglerad innebär ombildningen att arbetstagarnas arbetsskyldighet gäller på alla de platser där den nya myndigheten bedriver verksamhet, om inte annat särskilt framgår av anställningsavtal eller kollektivavtal eller följer av god sed på arbetsmarknaden. Det innebär således att de anställda som utgångspunkt har arbetsskyldighet i hela landet och, om myndigheten bedriver verksamhet utanför landets gränser, även där.

I den nuvarande organisationen är personalen på lokal nivå anställd av en polismyndighet med placering vid en enhet, avdelning eller liknande. På central nivå är personalen anställd av Rikspolisstyrelsen. I den nya organisationen kommer alla att anställas av Polismyndigheten med placering vid en polisregion, en nationell avdelning, den nationella operativa avdelningen, avdelningen för särskilda utredningar eller Nationellt forensiskt centrum.

Säkerhetspolisen utgör i dag en del av Rikspolisstyrelsen men har sedan länge bl.a. eget budgetansvar och har i linje med det också själv anställt sin personal. Regeringen beslutade den 19 december 2013 att ge Säkerhetspolisen i uppdrag att identifiera, förbereda och genomföra de åtgärder som krävs för att den ska ombildas till en fristående myndighet den 1 januari 2015 (Ju2013/8713/PO). Vad gäller myndighetens personal anges att Säkerhetspolisen ska besluta om bemanning av myndigheten och i övrigt utöva arbetsgivarens befogenheter när det gäller beslut som måste fattas för att den nya myndigheten ska kunna inleda sin verksamhet den 1 januari 2015.

Av avsnitt 8.3.4 framgår att vissa anställda vid Polismyndigheten som riskerar att kontaminera material, prover eller lokaler bör vara skyldiga att lämna prov för DNA-analys i syfte att DNA-profilen ska registreras i elimineringsdatabasen.

Regeringens förslag: De lagändringar som krävs med anledning av den nya polisorganisationen ska träda i kraft den 1 januari 2015.

Regleringen som hör samman med inrättandet av en elimineringsdatabas ska träda i kraft den 1 juli 2014. Detsamma gäller upphävandet av förbudet mot att förordna den som har fyllt 65 år som ordningsvakt.

Kommitténs förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. Kommittén lämnar inget förslag om regleringen avseende ordningsvakter.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna har yttrat sig särskilt i denna fråga.

Promemoriornas förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorian Behandlingen av personuppgifter vid Statens kriminaltekniska laboratorium föreslås att regleringen avseende elimineringsdatabasen ska träda i kraft den 1 januari 2014.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna har yttrat sig särskilt över förslagen.

Skälen för regeringens förslag: Som framgår av avsnitt 3 har riksdagen beslutat att den nya Polismyndigheten ska inleda sin verksamhet den 1 januari 2015, samtidigt som Säkerhetspolisen bildar en fristående myndighet. De lagändringar som krävs i anledning av den nya polisorganisationen bör därför träda i kraft den 1 januari 2015.

Av avsnitt 8.3.2 framgår att Statens kriminaltekniska laboratorium redan för en elimineringsdatabas. Författningsregleringen som hör ihop med databasen bör därför träda i kraft så snart som möjligt, vilket är den 1 juli 2014. I avsnitt 8.3.8 behandlas frågan om övergångsbestämmelser till regleringen.

Som framgår av avsnitt 6.6.5 anser regeringen att det är angeläget att ändringen i 4 § lagen (1980:578) om ordningsvakter genomförs så snart som möjligt. Den bör därför träda i kraft redan den 1 juli 2014.

I avsnitt 11.1 föreslår regeringen att de övergångsbestämmelser som är gemensamma för den nya polisorganisationen ska samlas i en särskild övergångslag. De övriga övergångsbestämmelser som behövs behandlas i avsnitt 11.2.

I följande avsnitt kommenteras de i lagrådsremissen framlagda lagförslagen under särskilda rubriker. Ändringarna utgörs i huvudsak av ändringar som är direkta konsekvenser av den nya polisorganisationen. Dessa ändringar består väsentligen i

- att ordet polismyndighet i olika böjningsformer, antingen ensamt eller med någon precisering, byts ut mot Polismyndigheten i motsvarande böjningsform,
- att namn på organ och funktioner som inte kommer att finnas i den nya polisorganisationen utmönstras,
- att ordet Rikspolisstyrelsen byts ut mot Polismyndigheten och/eller Säkerhetspolisen beroende på vad som avses i det enskilda fallet,
- att Säkerhetspolisen omnämns i större utsträckning än i dag,
- att bestämmelser som anger att Rikspolisstyrelsen kan uppdra åt en viss polismyndighet att fatta beslut i vissa frågor utmönstras,
- att bestämmelser som anger att Rikspolisstyrelsen kan ompröva eller överpröva en polismyndighets beslut utmönstras,
- att begreppet polisen i stor utsträckning ersätts med Polismyndigheten eller polisman beroende på vad som avses,
- att det i bestämmelser som anger att ansökan, anmälan eller liknande ska ges in till en viss polismyndighet anges att den ska ges in till Polismyndigheten, och
- att bestämmelser som anger att en viss polismyndighet som ska fatta beslut eller vidta andra åtgärder utmönstras.

14.1 Förslaget till lag med vissa bestämmelser med anledning av en ny organisation för polisen

1 §

Av paragrafen framgår lagens syfte, som är att lösa de eventuella övergångsproblem som kan uppstå med anledning av att Rikspolisstyrelsen, polismyndigheterna och Statens kriminaltekniska laboratorium avvecklas som myndigheter och att Polismyndigheten och Säkerhetspolisen inrättas. Syftet med lagen är att skapa en heltäckande reglering för övergången från en organisation till en annan där avsikten är att arbetsfördelningen inom polisen inte ska förändras.

Paragrafen har behandlats i avsnitt 11.1.

Allmänna övergångsregler

2 §

Paragrafen reglerar vad som gäller i fråga om beslut som har fattats i den tidigare polisorganisationen efter det att den nya har påbörjat sin verksamhet. Av paragrafen följer också till vem en enskild, en myndighet eller någon annan ska vända sig efter omorganisationen i frågor som rör beslut som har fattats eller åtgärder som har vidtagits av någon av de nedlagda myndigheterna, inkluderande Säkerhetspolisen som en del av Rikspolisstyrelsen.

Prop. 2013/14:110 Syftet med paragrafen är att klargöra att ett beslut eller en åtgärd av en upphörande myndighet ska anses ha fattats respektive vidtagits av den myndighet som efter omorganisationen ska handlägga denna typ av ärenden. Det innebär exempelvis att ansvaret för skadeståndsanspråk för tidigare vidtagna åtgärder flyttas till den nya myndigheten. I de flesta frågor är det Polismyndigheten som övertar de nedlagda myndigheternas uppgifter, men vissa frågor kommer på samma sätt som i dag att vara Säkerhetspolisens uppgift.

Genom att beslut fattade av de gamla myndigheterna anses fattade av de nya myndigheterna kommer t.ex. beslut i förvaltningsärenden som har fattats av Rikspolisstyrelsen att fortsätta att gälla även efter det att myndigheten har upphört. Det gäller exempelvis förordnanden av ordningsvakter och vägtransportledare som meddelats av Rikspolisstyrelsen, som fortsätter att gälla till dess att de löper ut eller återkallas eller upphör på annat sätt. Motsvarande gäller t.ex. medgivande om att använda fingerade personuppgifter som Rikspolisstyrelsen har beslutat med stöd av lagen (1991:483) om fingerade personuppgifter.

Paragrafen omfattar även normbeslut vilket bl.a. innebär att även föreskrifter som Rikspolisstyrelsen meddelat omfattas av regleringen.

Av paragrafen följer också vilken myndighet som efter polisens omorganisation ska anses vara den enskildes motpart i en förvaltningsprocess. I 7 a § första stycket förvaltningsprocesslagen (1971:291) anges att om en enskild överklagar en förvaltningsmyndighets beslut ska den myndighet som först beslutade i saken vara den enskildes motpart sedan handlingarna i ärendet överlämnats till domstolen. Den bestämmelsen innebär att om en polismyndighet i ett visst län har fattat ett beslut i t.ex. ett tillståndsärende, och den enskilde överklagar beslutet, är den polismyndigheten den enskildes motpart i den kommande domstolsprocessen. När polismyndigheterna upphör och ersätts av Polismyndigheten kan det uppstå oklarheter om vem som är den enskildes motpart i en domstolsprocess som har inletts men inte avslutats när myndigheten upphör. Motsvarande situationer kan uppkomma om Rikspolisstyrelsen (inkluderande Säkerhetspolisen) eller Statens kriminaltekniska laboratorium har fattat ett överklagbart beslut. Genom regleringen i paragrafen finns det alltid någon utpekad myndighet som har rollen som den enskildes motpart i en situation som den nyss beskrivna. Däremot regleras inte var inom respektive myndighet frågan kommer att hanteras.

Paragrafen har behandlats i avsnitt 11.1.

Övergångsregler för avvecklingen av Rikspolisstyrelsen

3 §

Paragrafen reglerar vad som ska gälla om det, efter det att den nya polisorganisationen har påbörjat sin verksamhet, finns bestämmelser som föreskriver något om Rikspolisstyrelsen. Tanken är att ordet Rikspolisstyrelsen inte ska finnas kvar i några författningar den 1 januari 2015. Syftet med bestämmelsen är att korrigera eventuella förbiseenden vid författningsändringarna.

Bestämmelsen innebär att det som är i föreskrivet i eller annars följer av en lag eller annan författning beträffande Rikspolisstyrelsen efter utgången av 2014 i stället tillämpas på Säkerhetspolisen eller Polismyndig-

heten, beroende på vilken av dessa myndigheter som har övertagit uppgiften från den nedlagda myndigheten. Bestämmelsen innebär vidare att de nya myndigheterna då också tar över handläggningen av de ärenden som dittills handlagts av Rikspolisstyrelsen eller av Säkerhetspolisen som en del av styrelsen. Fördelningen görs med utgångspunkt i myndigheternas respektive arbetsuppgifter.

Paragrafen har behandlats i avsnitt 11.1.

4 §

Paragrafen reglerar vad som gäller för bl.a. en ansökan, anmälan eller annan handling, som har lämnats till Rikspolisstyrelsen och som inte har slutbehandlats före utgången av 2014, och för sådana handlingar som ställs till Rikspolisstyrelsen efter den 1 januari 2015, trots att myndigheten har upphört.

Av *första stycket* framgår att ansökningar, anmälningar, handlingar och andra uppgifter i sådana ärenden ska anses ha kommit in till den myndighet – Säkerhetspolisen eller Polismyndigheten – som övertar handläggningen vid samma tidpunkt som dessa kom in till Rikspolisstyrelsen. Det sagda gäller dock endast i de fall där Rikspolisstyrelsen inte hunnit slutbehandla ärendet. Regleringen innebär bl.a. att de bestämmelser som finns om ansökningstider, frister för överklagande och regler om till vem ett överklagande ska lämnas ska tillämpas i förhållande till den nya myndigheten. Om det uppstår fråga om vid vilken av myndigheterna en viss fråga bör handläggas – eller om den bör handläggas av båda myndigheterna – följer det av 6 § förvaltningslagen (1986:223) att myndigheterna ska samråda med varandra.

Bestämmelsen får främst betydelse i de fall där ett pågående ärende inte hunnit avslutas innan den nya organisationen påbörjar sin verksamhet men även där ett beslut av den nedlagda myndigheten överklagas efter utgången av 2014. Den kan också få betydelse för frågor om utlämnande av allmän handling.

Enligt *andra stycket* ska en ansökan, anmälan eller annan handling eller uppgift som är ställd till Rikspolisstyrelsen efter det att myndigheten har upphört handläggas av den myndighet som enligt första stycket har övertagit styrelsens uppgift.

Paragrafen har behandlats i avsnitt 11.1.

Övergångsregler för avvecklingen av polismyndigheterna och Statens kriminaltekniska laboratorium

5 §

Paragrafen reglerar vad som ska gälla om det, efter det att den nya polisorganisationen har påbörjat sin verksamhet, i en lag eller annan författning föreskrivs något angående polismyndigheter eller viss polismyndighet. Tanken är att polismyndigheter inte ska omnämnas i några författningar den 1 januari 2015. Syftet med bestämmelsen är att korrigera eventuella förbiseenden vid författningsändringarna.

Bestämmelsen innebär att det som är föreskrivet i lag eller annan författning beträffande polismyndigheter eller viss polismyndighet efter utgången av 2014 i stället tillämpas på Polismyndigheten. Med ”viss polismyndighet” avses t.ex. den lokala polismyndigheten, polismyndig-

Prop. 2013/14:110 heten på orten eller andra liknande preciseringar. I dessa fall ska vad som anges om exempelvis den lokala polismyndigheten i stället gälla Polismyndigheten. Typiska beslut av en polismyndighet som fortsätter att gälla är bl.a. utfärdade pass och tillstånd i vapenärenden.

Paragrafen har behandlats i avsnitt 11.1.

6 §

Paragrafen reglerar vad som ska gälla för handläggningen av oavslutade ärenden när polismyndigheterna och Statens kriminaltekniska laboratorium upphör till följd av polisens omorganisation.

Ansökningar, anmälningar, handlingar och andra uppgifter i sådana ärenden – som inte hunnit slutbehandlas före utgången av 2014 – ska anses ha kommit in till Polismyndigheten vid samma tidpunkt som dessa kom in till någon av de nedlagda myndigheterna. Det innebär att de bestämmelser om ansökningstider, frister m.m. som finns i lagstiftningen ska tillämpas i förhållande till den nya myndigheten.

Paragrafen har behandlats i avsnitt 11.1.

14.2 Förslaget till lag om elimineringsdatabasen

Ändamål

1 §

I paragrafen anges att Rikspolisstyrelsen får föra ett register över DNA-profiler kallat elimineringsdatabasen.

Av *första stycket* framgår att elimineringsdatabasen förs i syfte att stärka kvaliteten i den forensiska DNA-verksamheten.

Syftet med elimineringsdatabasen är, som framgår av *andra stycket*, att kunna upptäcka och utreda kontamineringar. Med kontaminering avses här när det gäller brottsplatspår att DNA:t i spåret sammanblandats med för brottsutredningen ovidkommande DNA från en i och för sig behörig person någonstans i hanteringen. Kontamineringar kan inträffa från det att polisen har kommit till en brottsplats till det att laboratorieundersökningen av brottsplatspåren är avslutad. Med kontaminering avses inte att DNA i ett spår är sammanblandat med annat DNA som kan ha funnits på platsen före brottstillfället, eller DNA som har tillförts efter brottet men innan polisen kom till platsen. När det gäller prov som tagits av en person i syfte att få fram hans eller hennes DNA-profil kan kontaminering framför allt bestå i att DNA från den som har tagit provet eller som analyserat det sammanblandats med DNA från den provtagne.

Ett spår eller ett prov kan kontamineras på flera olika sätt. DNA kan exempelvis överföras från personer som hanterar spårsäkring på en brottsplats eller från personer som utför undersökningar av material eller prover vid Statens kriminaltekniska laboratorium. Vid DNA-analysen kan en kontaminering uppstå genom att det material som används inte är DNA-fritt, utan innehåller DNA från t.ex. personer som tillverkat eller förpackat materialet. Ytor och föremål i ett laboratorium kan också bära DNA, både från personal som arbetar med DNA-analyser och från personer som befunnit sig i lokalerna av andra skäl, exempelvis lokalvårdare

eller servicetekniker. DNA-profiler från brottsplatsspår och DNA-prover får därför jämföras med elimineringsdatabasen för att utesluta att spåret eller provet har blivit kontaminerat.

Databasen får enbart användas för att upptäcka och utreda kontamineringsringar. Det innebär att uppgifter i databasen aldrig får användas för att utreda brott.

Av *tredje stycket* framgår att vissa begrepp som används i lagen har samma betydelse som i polisdatalagen (2010:361). Det gäller definitionerna av begreppen DNA-profil och DNA-analys.

Paragrafen har behandlats i avsnitt 8.3.2 och 8.3.3.

Förhållandet till personuppgiftslagen

2 §

I paragrafen, som har införts efter förslag från *Lagrådet*, tydliggörs att lagen gäller utöver personuppgiftslagen (1998:204). Det innebär att personuppgiftslagen ska tillämpas om inte förevarande lag innehåller avvikande bestämmelser. Eftersom elimineringsdatabasen inte får användas för att utreda brott är polisdatalagen (2010:361) inte tillämplig.

Frågan behandlas i avsnitt 8.3.2.

Innehåll

3 §

I paragrafen regleras innehållet i elimineringsdatabasen.

I *första stycket* anges att databasen får innehålla DNA-profiler från personer som genom att komma i kontakt med material eller prover som ska bli föremål för DNA-analys eller lokaler där sådana analyser utförs riskerar att kontaminera dessa. Av 8 och 9 §§ framgår vilka personer som avses och att dessa är skyldiga att lämna prov för DNA-analys.

I *andra stycket* föreskrivs att DNA-profiler som registreras endast får ge information om identitet, dvs. vem DNA-profilen avser, och inte om personliga egenskaper. Det är samma förutsättningar som gäller för DNA-profiler som registreras i DNA-registret och utredningsregistret enligt 4 kap. polisdatalagen (2010:361).

Av *tredje stycket* framgår att elimineringsdatabasen får innehålla uppgift om vem DNA-profilen avser. I 14 § upplyses om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter bl.a. om vilka som ska ha tillgång till elimineringsdatabasen. Härigenom kan tillgången till identitetsuppgifterna i elimineringsdatabasen begränsas.

Paragrafen har behandlats i avsnitt 8.3.4.

Behandling av uppgifter i databasen

4 §

I paragrafen regleras hur uppgifter i elimineringsdatabasen får behandlas.

I *första stycket* behandlas jämförelser mellan oidentifierade brottsplatsspår och elimineringsdatabasen. När Statens kriminaltekniska laboratorium har tagit fram en DNA-profil från ett brottsplatsspår jämförs profilen först med DNA-profiler från prover som har tagits fram inom ramen för den aktuella brottsutredningen och som kan avse misstänkta, målsägande eller andra. Överensstämmer inte DNA-profilen med någon av

Prop. 2013/14:110 dessa kända DNA-profiler betraktas den som oidentifierad och läggs in i spårregistret, om den uppfyller de uppställda kvalitetskraven.

Av 1 § framgår att DNA-profiler i elimineringsdatabasen enbart får behandlas för att upptäcka och utreda kontamineringar i samband med DNA-analyser och hantering av DNA-spår. Jämförelsen mellan ett oidentifierat brottsplats-spår och elimineringsdatabasen måste därför göras innan en jämförelse görs med övriga spår i spårregistret. Jämförelsen får endast göras vid ett tillfälle. Skulle det då visa sig att DNA-profilen tillhör någon som finns i elimineringsdatabasen ska den inte läggas in i spårregistret, då spårregistret enligt 4 kap. 5 § polisdatalagen (2010:361) endast får innehålla DNA-profiler som inte kan hänföras till en identifierbar person. En överensstämmelse mellan en DNA-profil från ett spår och en DNA-profil i databasen får utredas i syfte att förbättra rutiner vid DNA-analyser och hantering av DNA-profiler men får inte användas i brottsutredningen. Den myndighet som har begärt analys av spåret under rättas om att spåret överensstämmer med en DNA-profil som finns i elimineringsdatabasen och att ett utlåtande angående spåret därför inte kan lämnas. Om man vid analysen av ett prov får fram DNA-profiler från flera personer och en av DNA-profilerna överensstämmer med en DNA-profil i elimineringsdatabasen får utlåtande självklart lämnas angående övriga DNA-profiler.

I *andra stycket* regleras jämförelser mellan personprover i en brottsutredning och elimineringsdatabasen. Personprover kan komma från skäligen misstänkta, målsägande och andra inblandade eller vara frivilligprover från exempelvis räddningstjänstpersonal. Prover som har tagits med stöd av 28 kap. rättegångsbalken får jämföras med DNA-profiler i elimineringsdatabasen. DNA-profiler från andra än misstänkta får inte jämföras med eller registreras i något av DNA-registren. Det saknar därför betydelse när jämförelsen med DNA-profiler i elimineringsdatabasen görs. DNA-profiler från misstänkta får däremot registreras i utredningsregistret eller DNA-registret. Eftersom elimineringsdatabasen inte får användas för att utreda brott ska jämförelsen med DNA-profiler i databasen göras innan en DNA-profil från en misstänkt läggs in i utredningsregistret eller DNA-registret. Jämförelsen får endast göras vid ett tillfälle.

Av *tredje stycket* framgår att även DNA-profiler som inte har tagits fram i samband med utredning av brott får jämföras med elimineringsdatabasen, om DNA-profilen har tagits fram som ett led i kvalitetssäkringen av verksamheten. Det kan röra sig om DNA-profiler från kontrollprover i material som används vid DNA-analyser eller som tagits för att kontrollera bakgrunds-DNA i lokaler där DNA-spår hanteras eller förvaras.

Paragrafen har behandlats i avsnitt 8.3.5.

Personuppgiftsansvar

5 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om personuppgiftsansvar.

I paragrafen anges att Rikspolisstyrelsen är personuppgiftsansvarig för behandling av personuppgifter i elimineringsdatabasen. Begreppet personuppgiftsansvarig definieras i 3 § personuppgiftslagen (1998:204).

Rikspolisstyrelsen för de DNA-register som regleras i 4 kap. polisdatalagen (2010:361). Det är dock Statens kriminaltekniska laboratorium som

i egenskap av personuppgiftsbiträde administrerar och hanterar registren. För att laboratoriet ska kunna utses till personuppgiftsbiträde även för elimineringsdatabasen föreskrivs i 4 kap. 10 § polisdatalagen att laboratoriet får medges direktåtkomst till databasen.

Paragrafen har behandlats i avsnitt 8.3.2.

6 §

Paragrafen reglerar skyldigheten att utse personuppgiftsombud.

I *första stycket* föreskrivs att Rikspolisstyrelsen är skyldig att utse personuppgiftsombud för behandlingen av personuppgifter i elimineringsdatabasen. I 38–40 §§ personuppgiftslagen (1998:204) finns bestämmelser om personuppgiftsombudets uppgifter.

Enligt *andra stycket* ska styrelsen anmäla till tillsynsmyndigheten, dvs. Datainspektionen, när ett personuppgiftsombud utses eller entledigas. En motsvarande bestämmelse finns i 36 § andra stycket personuppgiftslagen.

Paragrafen har behandlats i avsnitt 8.3.2.

Tillgången till uppgifter

7 §

I paragrafen regleras tillgången till personuppgifter i elimineringsdatabasen.

Uppgifter i elimineringsdatabasen får som framgår av 1 § endast behandlas för att upptäcka och utreda kontamineringar vid DNA-analyser och hanteringen av DNA-spår. Det är enbart de som arbetar med DNA-analyser som behöver ha tillgång till uppgifter i databasen. Av integritetsskäl bör det dock vara en ännu mer begränsad krets som har tillgång till identitetsuppgifterna i databasen. Det slås därför fast att tillgången till personuppgifter alltid ska begränsas till vad varje tjänsteman behöver för att kunna fullgöra sina arbetsuppgifter. Bestämmelsen motsvarar 2 kap. 11 § polisdatalagen (2010:361). I 14 § upplyses om att regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer kan meddela ytterligare föreskrifter om tillgången till elimineringsdatabasen.

Paragrafen har behandlats i avsnitt 8.3.2.

Provtagning

8 §

Paragrafen reglerar, tillsammans med 9 §, vilka personkategorier som är skyldiga att lämna DNA-prov till elimineringsdatabasen. Paragrafen har utformats med beaktande av *Lagrådets* synpunkter.

Skyldigheten gäller för personer som återkommande kan komma i kontakt med material som används vid DNA-analys eller prover som ska bli föremål för DNA-analys eller lokaler där DNA-analyser utförs och därigenom riskerar att kontaminera dessa. Det är i första hand DNA-profiler från anställda vid Rikspolisstyrelsen, polismyndigheterna och Statens kriminaltekniska laboratorium som avses. Förutom personalen vid Statens kriminaltekniska laboratorium rör det sig framför allt om anställda vid de tekniska rotlarna vid polismyndigheterna som arbetar med spår-säkring och hantering av spår.

Prop. 2013/14:110 DNA från andra än anställda vid Rikspolisstyrelsen, polismyndigheter-
na eller Statens kriminaltekniska laboratorium kan också kontaminera
prover eller material som ska användas för DNA-analys. Det rör sig
exempelvis om lokalvårdare och hantverkare som vistas i bl.a. Statens
kriminaltekniska laboratoriums lokaler samt personal hos de företag som
levererar material som används vid DNA-analys. I den förstnämnda
gruppen handlar det om personer som mer eller mindre regelbundet vis-
tas i de lokaler där DNA-spår hanteras eller förvaras. Avgörande för vil-
ka personer inom dessa grupper som ska ingå i databasen är hur stor ris-
ken för kontaminering är.

Av 9 § följer att även personer som tillfälligt besöker lokaler där DNA-
spår från brottsplatser hanteras eller förvaras kan vara skyldiga att lämna
prov till databasen.

Prov ska tas i form av salivprov. Vid provtagningen ska på samma sätt
som gäller vid annan motsvarande provtagning särskild hänsyn tas till
den från vilken provet tas.

Av 13 § framgår att regeringen eller den myndighet som regeringen be-
stämmer får meddela närmare föreskrifter om vilka anställda och andra
personkategorier som ska ingå i elimineringsdatabasen.

Paragrafen har behandlats i avsnitt 8.3.4.

9 §

Av paragrafen, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag,
framgår att även andra än de som omfattas av 8 § kan vara skyldiga att
lämna DNA-prov i syfte att DNA-profilen ska registreras i eliminerings-
databasen.

Paragrafen tar sikte på personer som mer tillfälligt kommer i kontakt
med de lokaler där DNA-spår från brottsplatser hanteras eller förvaras,
exempelvis representanter från myndigheter som ska inspektera lokalerna
eller från massmedia som besöker lokalerna för ett reportage. Polismyn-
digheterna eller Statens kriminaltekniska laboratorium kan som ett vill-
kor för tillträde till vissa lokaler besluta att en person ska underkasta sig
provtagning för DNA-analys och registrering i elimineringsdatabasen.
Ett sådant beslut innebär att personen blir skyldig att lämna ett DNA-
prov och att DNA-profilen registreras i elimineringsdatabasen. Prov ska
tas i form av salivprov.

Paragrafen har behandlats i avsnitt 8.3.4.

10 §

Paragrafen reglerar användningen av prov som har tagits för DNA-analys
i syfte att DNA-profilen ska registreras i elimineringsdatabasen. Provet
får inte användas för något annat ändamål än det som det togs för och ska
förstöras senast sex månader efter det att det togs. Regleringen överens-
stämmer med 4 kap. 8 och 9 §§ polisdatlagen (2010:361) om vad som
gäller för prover som har tagits i samband med utredning av brott och för
registrering i utredningsregistret eller DNA-registret.

Paragrafen har behandlats i avsnitt 8.3.4.

Gallring

11 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om gallring av uppgifter i elimineringsdatabasen.

Av *första stycket* framgår att uppgifter i elimineringsdatabasen ska gallras när uppgifterna inte längre behövs för att utreda om en persons DNA kan ha kontaminerat undersökningsmaterial, prover eller lokaler. Så kan vara fallet när en anställd helt byter arbetsuppgifter och inte längre kommer i kontakt med DNA-hantering eller när en anställd är tjänstledig under en längre tid för exempelvis studier eller arbete utomlands.

I *andra stycket* föreskrivs en uttrycklig gräns för när gallring senast ska göras av uppgifter som rör anställda vid Rikspolisstyrelsen, polismyndigheterna och Statens kriminaltekniska laboratorium. Personer i denna kategori har ofta under lång tid regelbundet kommit i kontakt med DNA-analyser och hanteringen av DNA-profiler och kan då ha kontaminerat både spår och lokaler. Uppgifter om dessa får därför sparas i två år efter det att det förhållande som grundade skyldigheten att lämna prov upphörde. Den nu aktuella omorganisationen är inte ett sådant förhållande som påverkar gallringsfristen, eftersom det är fråga om en verksamhetsövergång.

Av *tredje stycket*, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, framgår att gallring av uppgifter i databasen som har registrerats med stöd av 9 § ska göras senast ett år efter registreringen.

Fjärde stycket reglerar gallring av uppgifter om övriga som enligt 8 § är skyldiga att lämna prov till elimineringsdatabasen, exempelvis hantverkare eller lokalvårdare. Uppgifter om dessa personer ska gallras ett år efter det att det förhållande som grundade skyldigheten att lämna prov upphörde.

Frågan har behandlats i avsnitt 8.3.6.

Rättelse och skadestånd

12 §

I paragrafen föreskrivs att reglerna om rättelse och skadestånd i personuppgiftslagen (1998:204) ska tillämpas på motsvarande sätt vid behandling av personuppgifter enligt lagen och enligt föreskrifter som avses i 13 eller 14 §. Frågan har behandlats i avsnitt 8.3.2. Paragrafen har utformats med beaktande av *Lagrådets* synpunkter.

Ytterligare föreskrifter

13 §

Paragrafen innehåller ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela ytterligare föreskrifter om vilka personalkategorier vid Rikspolisstyrelsen, polismyndigheterna och Statens kriminaltekniska laboratorium samt vilka andra personkategorier enligt 8 § som ska ingå i elimineringsdatabasen. Frågan har behandlats i avsnitt 8.3.4.

I paragrafen finns en upplysning om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan meddela föreskrifter om elimineringsdatabasen. Det kan således finnas bestämmelser om databasen på lägre normgivningsnivå. Frågan har behandlats i avsnitt 8.3.2.

Övriga bestämmelser

15 §

Paragrafen, som har införts i lagen på förslag av *Lagrådet*, innehåller en bestämmelse som bryter viss sekretess som annars skulle ha gällt gentemot Statens kriminaltekniska laboratorium.

Av paragrafen framgår att Statens kriminaltekniska laboratorium, trots viss sekretess, har rätt att i sin verksamhet få del av uppgifter ur elimineringsdatabasen.

Paragrafen har behandlats i avsnitt 8.3.2.

16 §

Paragrafen, som har införts i lagen på förslag av *Lagrådet*, reglerar direktåtkomst till elimineringsdatabasen.

Av *första stycket* framgår att Statens kriminaltekniska laboratorium får medges direktåtkomst till elimineringsdatabasen. Detta gör det möjligt för Rikspolisstyrelsen att utse laboratoriet till personuppgiftsbiträde för elimineringsdatabasen.

I *andra stycket* föreskrivs att laboratoriet ansvarar för att tillgången till personuppgifter begränsas till vad varje tjänsteman behöver för att kunna fullgöra sina arbetsuppgifter.

Paragrafen har behandlats i avsnitt 8.3.2.

Övergångsbestämmelser

Av *punkten 1* framgår att lagen träder i kraft den 1 juli 2014.

Punkten 2 gäller DNA-profiler från personer som tidigare har samtyckt till provtagning och registrering i Statens kriminaltekniska laboratoriums nuvarande elimineringsdatabas. Dessa DNA-profiler får registreras i den nyinrättade elimineringsdatabasen om den registrerade uttryckligen samtycker till det. Lämnas inget samtycke ska den befintliga DNA-profilen gallras. Den berörde ska då behandlas som andra som omfattas av skyldigheten att lämna prov.

Av *punkten 3*, som har införts i lagen på förslag av *Lagrådet*, framgår att DNA-profiler från arbetstagare vid Rikspolisstyrelsen, polismyndigheterna och Statens kriminaltekniska laboratorium som läggs in i elimineringsdatabasen får jämföras med DNA-profiler i spårregistret som regleras i 4 kap. polisdatalagen (2010:361) till och med den 31 december 2014. Syftet med jämförelsen är att gallra spår i spårregistret som blivit kontaminerade och därmed felaktigt registrerats som spår. Eventuella överensstämmelser mellan DNA-profiler i spårregistret och DNA-profiler i elimineringsdatabasen får inte utredas vidare. En sådan överensstämmelse ska enbart leda till att det felaktiga spåret tas bort ur spårregistret. Varje DNA-profil som läggs in i elimineringsdatabasen får jämföras med spårregistret vid ett tillfälle under den angivna tiden. En mot-

svarande bestämmelse har införts som en övergångsbestämmelse till ändringarna i polisdatalagen. Prop. 2013/14:110

Övergångsbestämmelserna har behandlats i avsnitt 8.3.8.

14.3 Förslaget till lag om ändring i rättegångsbalken

7 kap.

9 §

I paragrafen föreskrivs att det som gäller om jäv för åklagare i 6 § också är tillämpligt på anställda vid Polismyndigheten, Säkerhetspolisen, Skatteverket, Tullverket och Kustbevakningen.

Ändringen, som består i att polisväsendet har ersatts med Polismyndigheten och Säkerhetspolisen, har behandlats i avsnitt 6.1

9 kap.

10 §

Paragrafen reglerar förfarandet då någon ska hämtas till ett sammanträde inför rätten.

Ändringarna i *första stycket* är enbart språkliga. I *andra stycket* har ett namnbyte gjorts. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2. Vidare har stycket moderniserats språkligt.

I *tredje stycket* har dels ett namnbyte gjorts, dels en språklig modernisering. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2. Vidare har skyldigheten att stanna kvar enbart knutits till den plats som bestäms av Polismyndigheten. Någon ändring i sak är inte avsedd. Stycket har också moderniserats språkligt.

Fjärde stycket har enbart moderniserats språkligt.

20 kap.

5 §

I paragrafen anges till vilken myndighet en målsägande ska vända sig för att ange ett brott till åtal.

I paragrafen har ett namnbyte gjorts, vilket har behandlats i avsnitt 6.2. Vidare har den tidigare andra meningen, som reglerade skyldigheten att se till att angivelsen lämnades till rätt myndighet, upphävts eftersom den inte längre har någon saklig innebörd. Genom regleringen i 23 kap. 3 § tredje stycket träffar regleringen även Säkerhetspolisen i de undantagsfall där det kan förekomma målsägande i en förundersökning som hanteras av Säkerhetspolisen. Skulle en målsägande ange ett brott till åtal hos Säkerhetspolisen, och det inte är fråga om ett brott som Säkerhetspolisen ska utreda, följer det av allmänna förvaltningsrättsliga principer att angivelsen då ska vidarebefordras till åklagare eller Polismyndigheten.

3 §

Paragrafen föreskriver vad som gäller för att inleda förundersökning och vem som ansvarar för detta samt reglerar åklagares möjlighet att få hjälp med utredningsarbetet av polisen.

I *första stycket* har ordet polismyndighet ersatts med Polismyndigheten och Säkerhetspolisen. Genom ändringen tydliggörs Säkerhetspolisens roll vid brottsutredningar inom dess ansvarsområde. Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2 och 6.4. Vidare har stycket moderniserats språkligt.

I *andra stycket* har tydliggjorts att åklagare får anlita biträde av såväl Polismyndigheten som Säkerhetspolisen. Förutsättningen för att åklagaren ska kunna anlita biträde av Säkerhetspolisen är att det är fråga om ett brott som Säkerhetspolisen ska utreda. Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2 och 6.4. Stycket har också moderniserats språkligt.

Det *tredje stycket* är nytt. Det tydliggör att när Säkerhetspolisen själv bedriver förundersökning eller när den biträder en åklagare i en förundersökning gäller vad som i balken är föreskrivet om Polismyndigheten också för Säkerhetspolisen, t.ex. reglerna om jäv och om förundersökningsbegränsning.

Fjärde stycket har enbart ändrats språkligt.

4 a §

Paragrafen innehåller regler om förundersökningsbegränsning.

Punkten 2 har ändrats språkligt. Vidare har regleringen av Polismyndighetens beslutanderätt brutits ut till en egen mening, varvid det förtydligats att beslut om förundersökningsbegränsning fattas av förundersökningsledaren. Det framgår av förarbetena till tidigare ändring att detta är avsikten (se prop. 2011/12:10 s. 22 f.). Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2.

24 kap.

8 §

Paragrafen reglerar förfarandet då någon har gripits. Den omfattar både den situationen att någon har gripits för verkställighet av ett beslut om anhållande i frånvaro och att någon har gripits utan föregående anhållningsbeslut.

Ändringarna i *första stycket* är i huvudsak språkliga, men det har tydliggjorts att beslut om anhållande i frånvaro endast avser den som är misstänkt (jfr 6 §).

I *andra stycket* har förtydligats att det är åklagaren som ska häva gripandet, om han eller hon beslutar att den misstänkte inte ska anhållas. Någon ändring i sak är inte avsedd. I övrigt är ändringarna enbart språkliga.

I *tredje stycket* har ett namnbyte gjorts. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2. Vidare har förtydligats att en polismans rätt att häva ett gripande förutsätter att han eller hon själv har fattat beslutet om gripande. Det framgår av förarbetena att detta var avsikten när man införde möjligheten för polisen att häva gripande i vissa fall (prop. 1996/97:175 s. 61). I övriga fall beslutar åklagaren eller – om saken är uppenbar och gripandet inte hunnit anmälas till åklagaren – Polismyndigheten.

25 kap.

1 §

Paragrafen, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, anger förutsättningarna för reseförbud och anmälningsskyldighet.

Av första stycket framgår vilka grundläggande förutsättningar som gäller för beslut om reseförbud och anmälningsskyldighet. Ändringarna består dels i ett namnbyte, dels i krav på att det i beslutet om anmälningsskyldighet ska anges på vilken ort skyldigheten ska fullgöras. Tidigare var skyldigheten knuten till en viss angiven polismyndighet. Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2 och 7.3. Stycket har även omarbetats språkligt och redaktionellt.

Andra stycket, som är nytt, består av andra meningen i det tidigare första stycket.

Tredje stycket, som motsvarar det tidigare andra stycket, har enbart moderniserats språkligt.

Fjärde stycket, som motsvarar det tidigare tredje stycket, är oförändrat.

28 kap.

4 §

I paragrafen anges vem som beslutar om husrannsakan.

Första stycket har enbart moderniserats språkligt.

I *andra stycket* har ett namnbyte gjorts.

Ändringarna i *tredje stycket* består i ett namnbyte och en språklig modernisering.

Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2.

35 kap.

14 §

I paragrafen anges i vilken utsträckning en skriftlig berättelse eller en uppteckning av en berättelse som avgetts inför polisen eller inför åklagare eller annars utom rätta får åberopas som bevis i rättegången.

I *första stycket* har ett namnbyte gjorts. Genom regleringen i 23 kap. 3 § tredje stycket omfattar regleringen även utsagor som avgetts inför Säkerhetspolisen. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2. Vidare har stycket moderniserats språkligt.

Andra stycket är oförändrat och det *tredje stycket* har enbart moderniserats språkligt.

36 kap.

16 §

Paragrafen föreskriver vad som gäller för vittnesmål.

Första stycket har enbart moderniserats språkligt.

I *andra stycket* har ett namnbyte gjorts. Genom regleringen i 23 kap. 3 § tredje stycket omfattar regleringen även utsagor som avgetts inför Säkerhetspolisen. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2. Vidare har språket moderniserats.

14 §

Paragrafen reglerar hur bötesbeloppen för böter som åläggs genom ordningsbot fastställs.

Första stycket är oförändrat.

I *andra stycket* har Rikspolisstyrelsen ersatts med Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.4. Vidare har stycket moderniserats språkligt.

Tredje stycket har också moderniserats språkligt. Vidare har den tidigare begränsningen i fråga om delegation till överåklagare tagits bort, för att återspegla dagens åklagarorganisation. Ändringen, som i allt väsentligt har utformats efter *Lagrådets* förslag, har behandlats i avsnitt 6.6.1.

14.4 Förslaget till lag om ändring i föräldrabalken

21 kap.

3 §

Paragrafen behandlar bl.a. beslut om hämtning av barn vid verkställighet i mål om vårdnad, boende eller umgänge.

I *första stycket* har ett namnbyte och en språklig modernisering gjorts. Ändringen har kommenterats i avsnitt 6.2.

Andra, tredje och fjärde styckena är oförändrade.

4 §

Paragrafen reglerar bl.a. vad som gäller när rätten beslutar om hämtning av barn genom Polismyndighetens försorg.

I *första och andra styckena* har namnbyten gjorts. Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2. Vidare har styckena moderniserats språkligt.

Tredje stycket har enbart moderniserats språkligt.

10 §

Paragrafen reglerar beslut om omedelbart omhändertagande.

I *första och andra styckena* har namnbyten gjorts. Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2. Vidare har styckena moderniserats språkligt.

Tredje stycket har enbart moderniserats språkligt.

14.5 Förslaget till lag om ändring i brottsbalken

15 kap.

7 §

I paragrafen straffbeläggs falsk och vårdslös tillvitelse.

I *första stycket* har ett namnbyte gjorts. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2 och 6.6.1. Genom att det inte bara är utsagor som avges vid Polismyndigheten utan även sådana som avges vid andra myndigheter som har till uppgift att ta upp en anmälan omfattas även Säkerhetspolisen av regleringen utan att myndigheten uttryckligen pekas ut i paragrafen. Efter synpunkter från *Lagrådet* har ordet föregiver ersatts med påstår. Någon

ändring i sak är inte avsedd. Även andra språkliga moderniseringar har gjorts. Prop. 2013/14:110

Andra stycket har enbart moderniserats språkligt.

16 kap.

15 §

I paragrafen straffbeläggs falskt larm och missbruk av larmanordning.

Första stycket är oförändrat.

I *andra stycket* har en språklig ändring gjorts.

I *tredje stycket* har ett förtydligande gjorts genom att ordet polis har bytts ut mot Polismyndigheten. Ändringen har berörts i avsnitt 6.1.

14.6 Förslaget till lag om ändring i miljöbalken

26 kap.

2 §

Paragrafen reglerar bl.a. till vilken myndighet tillsynsmyndigheten ska rikta en anmälan om misstanke om brott.

Ändringarna i *första stycket* består i att Polismyndigheten och Åklagarmyndigheten pekas ut som mottagare av sådana anmälningar. Den förstnämnda ändringen har behandlats i avsnitt 6.2. Stycket har också moderniserats språkligt.

Andra stycket, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, har enbart ändrats språkligt.

24 §

Paragrafen reglerar vad en naturvårdsvakt ska göra när han eller hon har tagit egendom i beslag.

I paragrafen tydliggörs att en anmälan om beslaget skyndsamt ska göras till Polismyndigheten eller Åklagarmyndigheten. Den förstnämnda ändringen har behandlats i avsnitt 6.2. När det gäller det fortsatta förfarandet med den beslagtagna egendomen tydliggörs att skyldigheten att vidta åtgärder åligger den som själv är behörig att fatta beslut om beslag, dvs. en åklagare eller en polisman. De åtgärder som avses är att omedelbart häva beslaget, om det inte finns grund för det (27 kap. 8 § rättegångsbalken), att upprätta protokoll över det som har tagits i beslag (27 kap. 13 § rättegångsbalken), att i förekommande fall se till att beslaget fastställs av behörig person (27 kap. 4 § rättegångsbalken) och att se till att eventuella underrättelser ombesörjs (27 kap. 11 § rättegångsbalken).

25 §

Paragrafen föreskriver skyldighet att på begäran visa upp ett beslut om dispens från exempelvis förbud att vistas inom ett visst område.

Ordet polis har i förtydligande syfte ersatts med polisman. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1. Vidare har en språklig omarbetning av hänvisningarna till 7, 8 och 11 kap. gjorts, så att texten överensstämmer med innehållet i dessa bestämmelser. Den tidigare lydelsen gav felaktigt intrycket att ett område eller naturföremål måste omfattas av ett förordnan-

Prop. 2013/14:110 de enligt såväl 7 kap. som 8 kap. eller av ett förordnande enligt 11 kap. 4 §. Den dispens som paragrafen reglerar avser en dispens från föreskrifter för ett område som omfattas av ett förordnande enligt 7 kap., en dispens från föreskrifter som meddelats med stöd av 8 kap. eller en dispens enligt 11 kap. 14 § andra stycket. Om den som har fått en sådan dispens vistas i ett område där dispensen gäller, innebär paragrafen en skyldighet att på begäran visa upp dispensbeslutet för en naturvårdsvakt eller en polisman.

14.7 Förslaget till lag om ändring i lagen (1918:163) med vissa bestämmelser om sjöfynd

1 §

Paragrafen reglerar skyldigheten att anmäla ett sjöfynd som har bärgats inom vissa delar av svenskt sjöterritorium.

I paragrafen har namnbyten gjorts. Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2. Vidare har föreskrivits att anmälan kan göras till Kustbevakningen eller Tullverket i stället för till en enskild tjänsteman vid någon av dessa myndigheter. Termen skeppsvrak har bytts ut mot det begrepp som numera används i kulturmiljölagen (1988:950), nämligen fartygslämning. Paragrafen har också moderniserats språkligt.

2 §

Paragrafen reglerar upphittarens fortsatta hantering av ett sjöfynd.

Första stycket har anpassats till den nya polisorganisationen genom ett namnbyte och att den lokala anknypningen har tagits bort. I övrigt har stycket moderniserats språkligt.

I *andra stycket* har dels ett namnbyte, dels språkliga ändringar gjorts.

Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2 och 7.1.1.

3 §

Paragrafen behandlar bl.a. Polismyndighetens skyldighet att besiktiga och kungöra sjöfynd.

I *första stycket* anges att Polismyndigheten ansvarar för uppgifter som gäller besiktning och för att kungörande av sjöfynd kommer till stånd. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2. I övrigt har stycket moderniserats språkligt.

Andra stycket har enbart moderniserats språkligt.

5 §

I paragrafen regleras vad polisen ska göra med medel som har influtit från försäljning av sjöfynd. Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. Paragrafen har också moderniserats språkligt.

6 §

I paragrafen föreskrivs en förenklad hantering av sjöfynd som vid en besiktning bedöms ha ett begränsat värde.

Förutom ett namnbyte har paragrafen moderniserats språkligt. Den har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2. Prop. 2013/14:110

7 §

Paragrafen reglerar hanteringen av sjöfynd vilkas värde inte överstiger 100 kronor.

Ändringarna, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i namnbyten. Paragrafen har också ändrats språkligt.

8 a §

I paragrafen finns bestämmelser om överklagande av Polismyndighetens beslut. De beslut som det är fråga om rör bl.a. vård och försäljning av det som har bärgats samt utlämnande av det bärgade godset.

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 7.5.2, innebär att Polismyndighetens beslut enligt lagen överklagas direkt till allmän förvaltningsdomstol. Vilken förvaltningsrätt som är behörig framgår av lagen (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar och förordningen (1977:937) om allmänna förvaltningsdomstolars behörighet m.m. För överklagande till kammarrätten krävs, som i de flesta andra fall, prövningstillstånd.

Övergångsbestämmelser

Punkten 1 föreskriver att de nya bestämmelserna träder i kraft den 1 januari 2015.

I *punkten 2* anges att äldre föreskrifter gäller för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet. Det innebär att sådana beslut överklagas hos länsstyrelsen och att, om det finns oavslutade ärenden hos en länsstyrelse, länsstyrelsen ska avgöra dessa. Länsstyrelsens beslut får inte överklagas. Övergångsbestämmelsen har behandlats i avsnitt 11.2.

14.8 Förslaget till lag om ändring i växellagen (1932:130)

89 §

Paragrafen reglerar förfarandet vid protest.

Ändringen i *första stycket*, som har behandlats i avsnitt 6.6.5, består i att möjligheten att begära upplysningar hos polismyndigheten i orten har tagits bort. Vidare har stycket moderniserats språkligt.

I *andra stycket* har endast språkliga ändringar gjorts.

14.9 Förslaget till lag om ändring i lagen (1933:269) om ägofred

57 §

I paragrafen anges vad den som har tagit in ett hemdjur ska göra om ägaren till djuret, trots kungörelse, inte blir känd.

Prop. 2013/14:110 *Första stycket* har anpassats till den nya polisorganisationen genom ett namnbyte och att den lokala anknytningen har tagits bort. Stycket har också moderniserats språkligt.
I *andra stycket* har endast språkliga ändringar gjorts.
I *tredje stycket* har ett namnbyte gjorts. Stycket har också moderniserats språkligt.
Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2 och 7.1.1.

14.10 Förslaget till lag om ändring i lagen (1938:121) om hittegods

1 §

Paragrafen reglerar skyldigheten att anmäla hittegods.

Ändringen i *första stycket* innebär bara ett namnbyte. Den har behandlats i avsnitt 6.2. Stycket har också moderniserats språkligt.

Ändringar av motsvarande slag har gjorts i *andra stycket*.

2 §

Paragrafen reglerar hanteringen av hittegods och vad Polismyndigheten får göra med hittegods.

Ändringarna i *första stycket* består i dels namnbyten, dels språklig modernisering.

Andra stycket innehåller dels ett namnbyte, dels en språklig och redaktionell ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2.

3 §

Paragrafen reglerar ägarens skyldigheter att ersätta kostnader.

Ändringen i *första stycket* består i dels ett namnbyte, dels språklig modernisering.

I *andra stycket* har namnbyten gjorts. Det har också förtydligats att tvister avseende lösesumman avgörs av allmän domstol. Stycket har även moderniserats språkligt.

Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2.

4 §

I paragrafen finns bestämmelser om att hittegods i vissa fall tillfaller upphittaren eller staten.

Ändringarna i paragrafen består dels i namnbyten, dels i språklig modernisering. Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2.

4 a §

Ändringen innebär bara ett namnbyte. Den har behandlats i avsnitt 6.2.

9 a §

Paragrafen anger hur Polismyndighetens beslut enligt lagen överklagas.

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 7.5.2, innebär att Polismyndighetens beslut enligt lagen överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Vilken förvaltningsrätt som är behörig framgår av lagen (1971:289) om

allmänna förvaltningsdomstolar och förordningen (1977:937) om allmänna förvaltningsdomstolars behörighet m.m. Förvaltningsrättens beslut får överklagas till kammarrätt. För överklagande till kammarrätten krävs, som i de flesta andra fall, prövningstillstånd.

10 §

Paragrafen innehåller ett bemyndigande. Rikspolisstyrelsen har bytts ut mot Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.4. Paragrafen har också moderniserats språkligt.

11 §

Av paragrafen framgår att det finns särskilda bestämmelser om vissa typer av hittegods. Ordet skeppsvrak har i enlighet med *Lagrådets* förslag bytts ut mot fartygslämningar i konsekvens med den ändring som har gjorts i 1 § lagen (1918:163) med vissa bestämmelser om sjöfynd.

Övergångsbestämmelser

Punkten 1 anger att de nya bestämmelserna träder i kraft den 1 januari 2015.

I *punkten 2* anges att äldre föreskrifter gäller för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet. Detta innebär att sådana beslut överklagas hos länsstyrelsen och att, om det finns oavslutade ärenden hos en länsstyrelse, länsstyrelsen ska avgöra dessa. Länsstyrelsens beslut får inte överklagas. Övergångsbestämmelsen har behandlats i avsnitt 11.2.

14.11 Förslaget till lag om ändring i lagen (1943:881) om polisens ställning under krig

1 §

Paragrafen reglerar en polismans skyldighet att delta i rikets försvar under krig. Det tidigare andra stycket i paragrafen har upphävts.

Uttrycket envar befattningshavare vid polisväsendet har ersatts med polisman. Någon ändring i sak är inte avsedd, eftersom de befattningshavare inom polisväsendet som avsågs med bestämmelsen när den infördes var polismän. Paragrafen har också moderniserats språkligt. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1.

2 §

Paragrafen, som reglerar polismännens organisatoriska tillhörighet, har moderniserats språkligt. Ordet krigsmakten har bytts ut mot Försvarsmakten, vilket är den korrekta benämningen på myndigheten.

5 §

Paragrafen innehåller en erinran om att regeringen kan meddela verkställighetsföreskrifter. Den har efter påpekande från *Lagrådet* utformats som en upplysningsbestämmelse och moderniserats språkligt.

Prop. 2013/14:110 14.12 Förslaget till lag om ändring i lagen (1957:668)
om utlämning för brott

20 §

Paragrafen reglerar förfarandet efter det att Högsta domstolens beslut har meddelats.

I *första och andra styckena* har enbart språkliga ändringar gjorts.

I *tredje stycket* har namnbyten gjorts och vidare har språket moderniserats. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2.

26 §

I paragrafen anges vad som gäller vid transport genom Sverige av någon som har utlämnats av en annan stat.

Första stycket har enbart ändrats språkligt.

I *andra stycket* har ett namnbyte gjorts. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2.

Tredje stycket är oförändrat.

26 a §

Paragrafen reglerar förfarandet när någon, som har utlämnats till Sverige för rättegång, ska återföras till den andra staten.

I *första stycket* har ett namnbyte gjorts och den lokala anknytningen tagits bort. Vidare har stycket moderniserats språkligt. Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2 och 7.1.1.

Ändringarna i *andra stycket* består i ett namnbyte, som har behandlats i avsnitt 6.2, och en språklig modernisering.

14.13 Förslaget till lag om ändring i lagen (1958:205)
om förverkande av alkoholhaltiga drycker m.m.

2 §

I paragrafen regleras bl.a. förutsättningarna för förstörande och försäljning av beslagtagna alkoholhaltiga drycker, vem som beslutar och möjligheterna att få frågan överprövad.

I *punkten 1* har författningsnumret på alkohollagen ändrats så att hänvisningen avser den nu gällande lagen. Vidare har ett namnbyte gjorts. Punkten har också moderniserats språkligt. *Punkten 1 a* har enbart ändrats språkligt, medan det i *punkterna 2 och 3* dels har gjorts namnbyten, dels språkliga moderniseringar.

Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2.

14.14 Förslaget till lag om ändring i lagen (1958:642) Prop. 2013/14:110
om blodundersökning m.m. vid utredning av
faderskap

2 a §

I paragrafen regleras biträde av Polismyndigheten för att undersökning ska komma till stånd.

I *första–tredje styckena* har namnbyten gjorts. Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2. Styckena har också moderniserats språkligt.

14.15 Förslaget till lag om ändring i lagen (1963:193)
om samarbete med Danmark, Finland, Island
och Norge angående verkställighet av straff
m.m.

8 §

Paragrafen reglerar förfarandet när verkställigheten av en fängelsedom ska överföras från Sverige till ett annat nordiskt land.

Första och fjärde styckena har endast moderniserats språkligt.

I *andra stycket* har ett namnbyte gjorts och den lokala anknytningen tagits bort. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2 och 7.1.1. Stycket har också moderniserats språkligt.

I *tredje stycket* har ett namnbyte gjorts. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2. Stycket har också moderniserats språkligt.

14.16 Förslaget till lag om ändring i lagen (1964:167)
med särskilda bestämmelser om unga
lagöverträdare

1 §

I paragrafen redovisas vad lagen omfattar och hur den förhåller sig till bl.a. bestämmelserna i rättegångsbalken.

I *första stycket* har i förtydligande syfte ordet polis ersatts med Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1.

Andra stycket är oförändrat.

14 §

Paragrafen reglerar kvarhållande av unga under arton år som har gripits men inte anhållits.

I *första stycket* har ett namnbyte gjorts. Stycket har också ändrats språkligt. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *andra stycket* har enbart ett namnbyte gjorts.

Det *tredje stycket* har endast ändrats språkligt.

Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2.

Ändringen i *första stycket* innebär endast att hänvisningen till 23 kap. 17 § rättegångsbalken har tagits bort till följd av att den paragrafen har upphävts. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.6.1.

Andra-fjärde styckena är oförändrade.

14.17 Förslaget till lag om ändring i lagen (1966:314) om kontinentalsockeln

12 §

I paragrafen regleras vilka åtgärder som får vidtas mot en tillståndshavare som inte följer de villkor som gäller för verksamheten.

Första stycket har enbart moderniserats språkligt.

I *andra stycket* har ett namnbyte gjorts och vidare har stycket moderniserats språkligt. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2.

14.18 Förslaget till lag om ändring i lagen (1966:742) om hotell- och pensionatrörelse

2 §

I paragrafen anges vilka hotell- och pensionatrörelser som kräver tillstånd och vad som krävs för att få sådant tillstånd.

Första stycket har anpassats till den nya polisorganisationen genom ett namnbyte och att den lokala anknytningen har tagits bort. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2 och 7.1.1. Vidare har stycket moderniserats språkligt.

Andra stycket har enbart moderniserats språkligt.

3 §

Paragrafen ställer krav på att det i vissa fall ska finnas föreståndare för rörelsen och reglerar vilka krav som gäller för sådana föreståndare.

Första och tredje styckena har enbart moderniserats språkligt.

I *andra stycket* har ett namnbyte gjorts. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2. Språket har också moderniserats.

6 §

Paragrafen reglerar vad som ska göras om en tillståndshavare avlider, försätts i konkurs eller får en förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken med uppdrag som omfattar hotell- eller pensionatrörelsen.

Första och tredje styckena har enbart moderniserats språkligt.

I *andra stycket* har ett namnbyte gjorts. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2. Stycket har också moderniserats språkligt.

8 §

Paragrafen reglerar vad som ska göras om rörelsen upphör.

I paragrafen har ett namnbyte gjorts. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2. Vidare har underrättelseskyldigheten gentemot vissa kommunala verksamheter utformats så att enbart vissa nämnder pekats ut. I enlighet

9 §

I paragrafen åläggs Polismyndigheten att föra register över tillstånd enligt lagen. Ett namnbyte har gjorts och paragrafen har moderniserats språkligt. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2.

19 §

I paragrafen regleras återkallelse av tillstånd och av godkännande av föreståndare för rörelsen. Den har utformats med beaktande av *Lagrådets* synpunkter.

I *första stycket*, som har omarbetats och moderniserats språkligt utan någon ändring i sak, har ett namnbyte gjorts. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2.

I *andra stycket* har motsvarande omarbetning, namnbyte och språkliga modernisering gjorts, utan att någon ändring i sak är avsedd.

Av *tredje stycket* framgår att Polismyndigheten om det finns särskilda skäl ska återkalla tillståndet för rörelsen i stället för att återkalla godkännandet av en föreståndare eller ersättare enligt andra stycket. Stycket är nytt och består av delar av det tidigare andra stycket.

20 §

Polismyndigheten ges i paragrafen rätt att vid vite förbjuda viss hotell- eller pensionatrörelse.

Ett namnbyte har gjorts och vidare har paragrafen moderniserats språkligt. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2.

21 §

Paragrafen ger Polismyndigheten rätt till tillträde till hotell och pensionat vid tillsyn över att bestämmelserna i lagen följs.

I paragrafen har ett namnbyte gjorts. Den har också omarbetats språkligt med beaktande av *Lagrådets* synpunkter. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2.

22 §

Paragrafen anger hur beslut enligt lagen överklagas. De beslut som det är fråga om rör bl.a. tillstånd att bedriva hotell- och pensionatsrörelse, återkallelse av sådana tillstånd och godkännande av föreståndare för rörelsen.

Ändringen av överklaganderegeln, som har behandlats i avsnitt 7.5.2, innebär att polismyndighetens beslut enligt lagen överklagas direkt till allmän förvaltningsdomstol i stället för som tidigare till länsstyrelsen. Vilken förvaltningsrätt som är behörig framgår av lagen (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar och förordningen (1977:937) om allmänna förvaltningsdomstolars behörighet m.m. För överklagande till kammarrätten krävs, som i de flesta andra fall, prövningstillstånd.

Det tidigare andra stycket i paragrafen, som reglerade överklagande av vissa beslut till regeringen har upphävts, eftersom det inte längre finns några sådana beslut som överklaganderegeln tog sikte på. Ändringen har behandlats i avsnitt 7.5.3.

Punkten 1 föreskriver att de nya bestämmelserna träder i kraft den 1 januari 2015.

I *punkten 2* anges att äldre föreskrifter gäller för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet. Detta innebär att sådana beslut överklagas hos länsstyrelsen och att, om det finns oavslutade ärenden hos en länsstyrelse, länsstyrelsen ska avgöra dessa. Övergångsbestämmelsen har behandlats i avsnitt 11.2.

14.19 Förslaget till lag om ändring i lagen (1970:375) om utlämning till Danmark, Finland, Island eller Norge för verkställighet av beslut om vård eller behandling

4 §

I paragrafen regleras var framställning om utlämning enligt lagen ska göras. Paragrafen har anpassats till den nya polisorganisationen genom ett namnbyte och att den lokala anknytningen har tagits bort. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2 och 7.1.1.

5 §

I paragrafen regleras beslut om utlämning och vilka åtgärder som ska vidtas om ett sådant beslut inte meddelas.

Ändringen i *första stycket*, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i namnbyten. Stycket har även justerats språkligt. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *andra stycket* har ett motsvarande namnbyte gjorts. Stycket har även justerats språkligt.

6 §

I paragrafen regleras förhör med den som begärs utlämnad.

I *första stycket* har ett namnbyte gjorts. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2. Stycket har också moderniserats språkligt.

Andra stycket har endast ändrats språkligt.

8 §

Paragrafen reglerar reseförbud och omhändertagande av den som kan befaras avvika eller på annat sätt undandra sig utlämning.

I *andra stycket* har namnbyten gjorts. Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2. Stycket har även moderniserats språkligt.

Första och tredje styckena har enbart moderniserats språkligt.

9 §

I paragrafen regleras reseförbud och omhändertagande av någon som är efterlyst med anledning av ett beslut som kan föranleda utlämning enligt lagen.

Första stycket har anpassats till den nya polisorganisationen genom ett namnbyte och att den lokala anknytningen har tagits bort. Ändringarna

har behandlats i avsnitt 6.2 och 7.1.1. Stycket har även moderniserats språkligt. Prop. 2013/14:110

Andra stycket har enbart moderniserats språkligt.

11 §

Paragrafen anger hur Polismyndighetens beslut enligt lagen överklagas. Den har utformats med beaktande av *Lagrådets* synpunkter.

I *första stycket* har ett namnbyte gjorts. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2. Vidare har ordet förvaltningsrätt bytts ut mot allmän förvaltningsdomstol. Vilken domstol som ska pröva ett överklagande följer av 14 § lagen (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar och förordningen (1977:937) om allmänna förvaltningsdomstolars behörighet m.m. Det föreskrivs vidare att det krävs prövningstillstånd vid överklagande till kammarrätten när det gäller beslut som har fattats av Polismyndigheten. Stycket har även moderniserats språkligt.

Andra stycket har enbart moderniserats språkligt. Överklagandetiden om en vecka gäller oavsett om det är Polismyndigheten eller en förvaltningsrätt som har beslutat om utlämnande liksom vid överklagande till kammarrätt (prop. 1970:30 s. 40).

12 §

Av paragrafen framgår att beslut om reseförbud och omhändertagande gäller omedelbart och vad som gäller i fråga om verkställighet av andra beslut enligt lagen.

Första stycket har enbart moderniserats språkligt.

I *andra stycket* har ett namnbyte gjorts. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2. Stycket har även moderniserats språkligt.

14.20 Förslaget till lag om ändring i fastighetsbildningslagen (1970:988)

4 kap.

38 §

I paragrafen anges vilka befogenheter förrättningsmän, deras biträden och den som för talan har vid en förrättning. Även Polismyndighetens handräckningsskyldighet regleras.

Första–tredje styckena har enbart justerats språkligt.

Ändringen i *fjärde stycket*, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. Stycket har även moderniserats språkligt.

14.21 Förslaget till lag om ändring i rennäringslagen (1971:437)

93 §

I paragrafen anges vad som gäller beträffande hundar som inte används i renskötseln och som befinner sig i närheten av betesområden där renskötsel är tillåten.

I *första och andra styckena* har endast språkliga ändringar gjorts.

Prop. 2013/14:110 Ändringen i *tredje stycket*, som har behandlas i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. Stycket har även moderniserats språkligt.

96 §

I paragrafen föreskrivs att en samebys styrelse på begäran av vissa myndigheter är skyldig att låta samla ihop renar eller skilja ut ren från dessa.

Ändringen i *första stycket*, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. Stycket har även moderniserats språkligt.

I *andra stycket* har endast språkliga ändringar gjorts.

14.22 Förslaget till lag om ändring i lagen (1972:435) om överlastavgift

8 a §

Paragrafen reglerar beslut om förskott på överlastavgift.

Första och andra styckena har enbart ändrats språkligt.

Ändringen i *tredje stycket*, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

8 d §

I paragrafen anges vilka åtgärder som ska vidtas när en polisman har beslutat om förskott på överlastavgift.

Första stycket är oförändrat.

Andra stycket har förtydligats genom att ordet polisen har bytts ut mot Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1.

14.23 Förslaget till lag om ändring i sjömanslagen (1973:282)

26 §

I paragrafen föreskrivs en anmälningsplikt för fartygsnämnden om det finns anledning att anta att brott, som hör under allmänt åtal, har förövats ombord på ett fartyg eller om det finns misstanke om ett sådant brott.

I *första stycket* har tydliggjorts att en anmälan ska göras till antingen Åklagarmyndigheten eller till Polismyndigheten. Sistnämnda ändring har behandlats i avsnitt 6.2. Stycket har även moderniserats språkligt.

Andra stycket har endast justerats språkligt. Uttrycket behörig myndighet kan omfatta Åklagarmyndigheten, Polismyndigheten eller, i förekommande fall, en svensk utlandsmyndighet.

54 §

Paragrafen reglerar vilka åtgärder befälhavaren får vidta mot en sjöman som misstänks för brott.

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

14.24 Förslaget till lag om ändring i lagen (1974:191) om bevakningsföretag Prop. 2013/14:110

5 §

Av paragrafen framgår att länsstyrelsen prövar frågor om auktorisation.

Andra stycket har anpassats till den nya polisorganisationen genom att ordet Rikspolisstyrelsens har bytts ut mot Polismyndighetens. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.4.

Första och tredje styckena är oförändrade.

13 §

I paragrafen regleras återkallelse av auktorisation.

Tredje stycket har anpassats till den nya polisorganisationen genom att Rikspolisstyrelsen har ersatts med Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.4. Stycket har också moderniserats språkligt.

Första, andra och fjärde styckena är oförändrade.

15 §

Paragrafen reglerar överklagande av länsstyrelsens beslut.

I första stycket har en språklig justering gjorts.

Andra stycket har anpassats till den nya polisorganisationen genom att Rikspolisstyrelsen har ersatts med Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.4.

Tredje stycket är oförändrat.

14.25 Förslaget till lag om ändring i lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m.

6 §

I paragrafen anges vem som får ta emot en nöjdförklaring.

Ändringen i *första stycket*, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. *Andra stycket* har endast moderniserats språkligt.

10 §

I paragrafen regleras bl.a. Kriminalvårdens rätt att utfärda föreläggande om inställelse för den som ska verkställa ett fängelsestraff och att begära handräckning av polisen för sådan inställelse. Vidare regleras polisens skyldighet att i vissa andra fall förpassa dömda och föra tillbaka den som avvikit från kriminalvårdsanstalt till anstalten. Paragrafen har utformats med beaktande av *Lagrådets* synpunkter.

Första stycket har endast moderniserats språkligt.

Andra stycket har delvis omarbetats, när den tidigare anknytningen till polismyndigheten i den dömdes vistelseort har tagits bort. I de fall där en dömd person inte följer ett föreläggande om inställelse, eller om det finns risk för detta, bör Kriminalvården, om det är möjligt, i sin begäran till Polismyndigheten om handräckning ange var den dömda vistas. Som *Lagrådet* påpekar behöver detta dock inte regleras i lag. Stycket har också moderniserats språkligt.

Prop. 2013/14:110 Ändringarna i *tredje–femte styckena* består dels i namnbyten, dels i språkliga moderniseringar.

Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2 och 7.1.1.

19 §

I paragrafen regleras hur strafftiden ska beräknas bl.a. vid omhändertagande enligt 28 kap. 11 § tredje stycket brottsbalken.

Ändringen i *första stycket*, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. I övrigt är paragrafen oförändrad.

14.26 Förslaget till lag om ändring i lagen (1974:1065) om visst stöldgods m.m.

3 §

I paragrafen regleras missnöjesanmälan.

Första och andra styckena har enbart moderniserats språkligt.

Tredje stycket har anpassats till den nya polisorganisationen genom ett namnbyte och att den lokala anknytningen har tagits bort. Polismyndigheten ska således underrättas om att en missnöjesanmälan gjorts och i förekommande fall att åklagaren väckt talan. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2 och 7.1.1. Stycket har även justerats språkligt.

14.27 Förslaget till lag om ändring i lagen (1974:1066) om förfarande med förverkad egendom och hittegods m.m.

2 §

Paragrafen reglerar förfarandet med egendom som tagits i förvar enligt lagen (1974:1065) om visst stöldgods m.m.

I *första och tredje styckena* har namnbyten gjorts. Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2. Styckena har också moderniserats språkligt.

Andra stycket har enbart justerats språkligt.

2 a §

Paragrafen reglerar det fortsatta förfarandet med fordonsnycklar som omhändertagits för att förebygga rattfylleribrott.

Ändringarna i *första och andra styckena*, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i namnbyten. Första stycket har även moderniserats språkligt.

8 §

I paragrafen regleras ersättning vid försäljning av bl.a. egendom som tagits i förvar med stöd av lagen (1974:1065) om visst stöldgods m.m., egendom som omhändertagits med stöd av 24 a § polislagen (1987:387) och viss egendom som har varit i beslag.

Första stycket är oförändrat.

I *andra stycket* har enbart en språklig ändring gjorts.

Tredje stycket har anpassats till den nya polisorganisationen på så sätt att Rikspolisstyrelsen har utmönstrats och att det i samtliga fall är den myndighet som har beslutat om försäljning som också prövar en ansökan om ersättning. Prop. 2013/14:110

14.28 Förslaget till lag om ändring i lagen (1975:74) med bemyndigande att meddela vissa föreskrifter för trädgårdsnäringen

4 §

Paragrafen reglerar bl.a. handräckning.

Första stycket har endast ändrats språkligt.

Ändringen i *andra stycket*, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. Stycket har även moderniserats språkligt.

14.29 Förslaget till lag om ändring i oljekrislagen (1975:197)

21 §

Paragrafen reglerar handräckning. Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte.

14.30 Förslaget till lag om ändring i trafikskadelagen (1975:1410)

37 §

I paragrafen regleras skyldigheten för förare av bl.a. moped att ha med sig bevis om trafikförsäkring. Paragrafen har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Första stycket har endast ändrats språkligt.

Ändringen i *andra stycket*, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. Stycket har även moderniserats språkligt.

14.31 Förslaget till lag om ändring i lagen (1976:206) om felparkeringsavgift

8 §

I paragrafen regleras möjligheten att ansöka om rättelse av en parkeringsanmärkning.

Första stycket har anpassats till den nya polisorganisationen genom ett namnbyte och att den lokala anknytningen har tagits bort. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2 och 7.1.1. Stycket har även moderniserats språkligt.

I *andra och tredje styckena* har endast språkliga justeringar gjorts.

Av paragrafen framgår hur ägaren av ett fordon för vilket en parkeringsanmärkning har meddelats ska gå till väga för att bestrida den.

Första stycket har anpassats till den nya polisorganisationen genom ett namnbyte och att den lokala anknypningen har tagits bort. Stycket har även moderniserats språkligt.

I *andra stycket* har namnbyten gjorts. Stycket har även justerats språkligt, men någon ändring i sak är inte avsedd.

Tredje stycket har ändrats språkligt och kronofogdemyndigheten har ersatts med Kronofogdemyndigheten, vilket är den korrekta benämningen på myndigheten.

Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2 och 7.1.1.

10 §

Paragrafen reglerar överklagande.

Första stycket är oförändrat.

Ändringarna i *andra och tredje styckena*, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i namnbyten. Styckena har även moderniserats språkligt.

14.32 Förslaget till lag om ändring i lagen (1976:511) om omhändertagande av berusade personer m.m.

4 §

I paragrafen anges förutsättningarna för att hålla någon kvar efter omhändertagandet och hur den omhändertagne ska behandlas. Paragrafen har dels ändrats på det sättet att ordet polisen har ersatts med Polismyndigheten, vilket har behandlats i avsnitt 6.1, dels anpassats till att regleringen i lagen även gäller för militärpolisen.

Genom ett tillägg har tydliggjorts att en myndighet vars tjänstemän med laga stöd har omhändertagit någon enligt förevarande lag har samma skyldighet som Polismyndigheten att utöva tillsyn över den omhändertagne, att underrätta honom eller henne om anledningen till omhändertagandet, att innan omhändertagandet upphör ge den omhändertagne vissa upplysningar och att, i den mån det är lämpligt, även samråda med andra samhällsorgan. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2 och 6.6.3.

Paragrafen har även moderniserats språkligt.

7 §

Av paragrafen framgår vilka åtgärder som ska vidtas när någon omhändertagits enligt lagen.

I *första och tredje styckena* har enbart språkliga justeringar gjorts.

Andra stycket har förtydligats genom att ordet polisen har ersatts med Polismyndigheten. Stycket har även moderniserats språkligt. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1.

7 a §

I paragrafen föreskrivs en skyldighet för Kriminalvården att underrätta Polismyndigheten om behovet av omprövning, om den omhändertagne förvaras hos Kriminalvården.

Paragrafen har anpassats till den nya polisorganisationen genom ett namnbyte och att den lokala anknytningen har tagits bort. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2 och 7.1.1. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

14.33 Förslaget till lag om ändring i lagen (1977:67) om tilläggsavgift i kollektiv persontrafik

5 §

Paragrafen reglerar avgiftskontroll.

I *första stycket* har endast språkliga ändringar gjorts. Ändringen i *andra stycket*, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. Stycket har även moderniserats språkligt.

14.34 Förslaget till lag om ändring i arbetsmiljölagen (1977:1160)

7 kap.**5 §**

Paragrafen reglerar befogenheterna vid tillsyn och polisens skyldighet att lämna handräckning.

Ändringen i *andra stycket*, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. Paragrafen har även justerats språkligt för att tydliggöra att det krävs en begäran om handräckning.

Första och tredje styckena har endast ändrats språkligt.

14.35 Förslaget till lag om ändring i lagen (1978:234) om nämnder för vissa trafikfrågor

6 §

Paragrafen reglerar överklagande.

Ändringen i *tredje stycket*, som har behandlats i avsnitt 6.2 består i ett namnbyte.

Första, andra och femte styckena har ändrats språkligt, medan *fjärde stycket* är oförändrat.

Prop. 2013/14:110 14.36 Förslaget till lag om ändring i förfogandelagen (1978:262)

47 §

I paragrafen regleras vilken kontroll som får göras av att uppgiftsskyldigheten enligt lagen fullgörs.

Första och andra styckena har endast ändrats språkligt med beaktande av *Lagrådets* synpunkter.

I *tredje stycket* har ett namnbyte gjorts samt språkliga justeringar. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2.

48 §

I paragrafen anges vilka skyldigheter ägare eller innehavare har när förfogande enligt lagen förbereds.

Första stycket är oförändrat och i *andra stycket* har endast språkliga ändringar gjorts med beaktande av *Lagrådets* synpunkter.

Ändringen i *tredje stycket*, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. Stycket har även moderniserats språkligt.

56 §

I paragrafen regleras polishandräckning.

Ändringarna i *första stycket*, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i namnbyten. Stycket har även moderniserats språkligt med beaktande av *Lagrådets* synpunkter.

I *andra stycket* har språkliga ändringar gjorts och försvarsmakten har ersatts med Försvarsmakten, vilket är den korrekta benämningen på myndigheten.

14.37 Förslaget till lag om ändring i ransoneringslagen (1978:268)

15 §

I paragrafen anges vilka skyldigheter en näringsidkare har vid beslut om förfogande eller dispositionsförbud. Paragrafen har utformats med beaktande av *Lagrådets* synpunkter.

Första och andra styckena har enbart ändrats språkligt.

I *tredje stycket* har ett namnbyte gjorts. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2. Stycket har också moderniserats språkligt.

35 §

Paragrafen innehåller regler om kontroll av att viss uppgiftsskyldighet har fullgjorts och om handräckning.

Första stycket har enbart ändrats språkligt med beaktande av *Lagrådets* synpunkter.

I *andra stycket* har ett namnbyte gjorts. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2. Vidare har stycket moderniserats språkligt.

14.38 Förslaget till lag om ändring i passlagen (1978:302)

Prop. 2013/14:110

2 §

I paragrafen anges vilka myndigheter som är passmyndigheter.

Första stycket är oförändrat.

Ändringen i *andra stycket*, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte.

Tredje stycket har enbart ändrats språkligt.

5 a §

Av paragrafen framgår att Polismyndigheten har till uppgift att kontrollera att svenska medborgare inte reser ut ur landet utan att ha med sig giltigt pass.

Första stycket har förtydligats genom att ordet polisen har bytts ut mot Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1. Stycket har även moderniserats språkligt.

I *andra och tredje styckena* har enbart språkliga justeringar gjorts.

14.39 Förslaget till lag om ändring i lagen (1979:357) om yrkesmässig försäljning av dyrkverktyg

2 §

Paragrafen anger under vilka förutsättningar tillstånd till yrkesmässig försäljning av dyrkverktyg får meddelas.

Första stycket är oförändrat.

I *andra stycket* har endast en språklig ändring gjorts.

Tredje stycket har anpassats till den nya polisorganisationen genom att Rikspolisstyrelsen har bytts ut mot Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.4. Stycket har även moderniserats språkligt.

3 §

I paragrafen anges att det är Polismyndigheten som prövar frågor om tillstånd. Paragrafen har anpassats till den nya polisorganisationen genom ett namnbyte och att den lokala anknytningen har tagits bort. Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2 och 7.1.1. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

5 §

Paragrafen reglerar tillsyn enligt lagen.

Ändringen i *första stycket*, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. Stycket har även moderniserats språkligt.

Andra stycket har endast ändrats språkligt.

6 §

I paragrafen åläggs den som har tillstånd till yrkesmässig försäljning av dyrkverktyg att på begäran lämna Polismyndigheten upplysningar, varuprov m.m.

Prop. 2013/14:110 Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

8 §

Paragrafen anger hur beslut enligt lagen överklagas. De beslut som det är fråga om rör bl.a. tillstånd att bedriva försäljning och återkallelse av sådant tillstånd.

Ändringen i *första stycket*, som har behandlats i avsnitt 7.5.2, innebär att Polismyndighetens beslut enligt lagen överklagas direkt till allmän förvaltningsdomstol. Vilken förvaltningsdomstol som är behörig framgår av lagen (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar och förordningen (1977:937) om allmänna förvaltningsdomstolars behörighet m.m. För överklagande till kammarrätten krävs, som i de flesta andra fall, prövningstillstånd. Bestämmelsen har flyttats över från det tidigare andra stycket, som har upphävts.

I *andra stycket* har endast språkliga ändringar gjorts.

Övergångsbestämmelser

Punkten 1 anger att de nya bestämmelserna träder i kraft den 1 januari 2015.

I *punkten 2* anges att äldre föreskrifter gäller för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet. Detta innebär att ett överklagande ska prövas av länsstyrelsen, vars beslut i sin tur kan överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Bestämmelsen innebär också att oavslutade ärenden hos en länsstyrelse ska avgöras av denna. Övergångsbestämmelsen har behandlats i avsnitt 11.2.

14.40 Förslaget till lag om ändring i lagen (1979:377) om registrering av båtar för yrkesmässig sjöfart m.m.

15 §

Paragrafen reglerar bl.a. Polismyndighetens skyldighet att biträda med kontroll av att reglerna om båtregistrering och båtidentifiering följs.

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

14.41 Förslaget till lag om ändring i lagen (1979:1088) om gränsövervakningen i krig m.m.

1 §

I paragrafen anges vilka myndigheter som i krig ska övervaka trafiken över rikets gränser.

I *första stycket* har polis- och tullväsendet ersatts med Polismyndigheten och Tullverket. Den förstnämnda ändringen har behandlats i avsnitt

6.2. Stycket har också moderniserats språkligt och försvarsmakten och kustbevakningen har ersatts med Försvarsmakten och Kustbevakningen, vilket är de korrekta benämningarna på dessa myndigheter.

Andra stycket har enbart moderniserats språkligt.

5 §

I paragrafen regleras vilka myndigheters personal som kan tas ut för att fullgöra gränsövervakning i krig.

I *första stycket* har begreppet polispersonal ersatts med polismän. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2. Annan passkontrollpersonal har ersatts med särskilt förordnade passkontrollanter, som är det uttryck som används i andra författningar. Ordet tullpersonal har ersatts med tulltjänstemän. Någon ändring i sak är inte avsedd. Stycket har även moderniserats språkligt och försvarsmaktens har ersatts med Försvarsmaktens, vilket är den korrekta benämningen på myndigheten.

I *andra stycket* har språkliga justeringar gjorts och kustbevakningen ersatts med Kustbevakningen.

7 §

Enligt paragrafen har en gränsövervakningsman i vissa fall samma befogenheter som en polisman att gripa den som är misstänkt för vissa brott och att verkställa beslag och vissa andra tvångsmedel.

Ändringarna i *första stycket*, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i namnbyten och språkliga moderniseringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Andra och tredje styckena har enbart moderniserats språkligt.

Fjärde stycket har omarbetats språkligt som en anpassning till den nya polisorganisationen och att även åklagarväsendet, tullväsendet och Försvarsmakten har ombildats.

11 §

I paragrafen föreskrivs att det för samordnad gränsövervakning ska finnas en organisationsplan i varje län och vad planen ska innehålla.

I *första stycket punkten 2* har på samma sätt som i 5 § polispersonal och passkontrollpersonal ersatts med polismän respektive särskilt förordnade passkontrollanter. Den förstnämnda ändringen har behandlats i avsnitt 6.2. Ordet tullpersonal har ersatts med tulltjänstemän. Ändringen är inte avsedd att innebära någon ändring i sak. På samma sätt som i dag ska det vara möjligt att både peka ut tjänstemän på individnivå och ange tjänstemän på enhets- eller funktionsnivå. Det sistnämnda innebär att det i organisationsplanen exempelvis kan anges att det ska finnas ett visst antal trafikpoliser eller tjänstemän på befälsnivå. Stycket har också moderniserats språkligt.

Andra och tredje styckena har endast moderniserats språkligt.

5 kap.

2 §

Ändringen i *första stycket*, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. Stycket har även justerats språkligt.

Andra stycket är oförändrat.

6 kap.

11 §

Paragrafen reglerar tillsynsmyndigheternas skyldigheter vid misstanke om brott mot lagen.

I *första och andra styckena* har namnbyten gjorts. Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2. Styckena har också moderniserats språkligt.

7 kap.

10 §

Paragrafen föreskriver att en myndighet, som har förbjudit ett fartygs avgång eller vidare resa eller förbjudit ett fartyg att anlöpa svensk hamn, genast ska anmäla sitt beslut till vissa myndigheter.

I *första stycket* har polis-, tull- och lotsmyndigheterna bytts ut mot Polismyndigheten, Tullverket och Sjöfartsverket, vilka är de korrekta benämningarna på dessa myndigheter. Den förstnämnda ändringen har behandlats i avsnitt 6.2. Stycket har även moderniserats språkligt.

Andra stycket är oförändrat.

11 §

Paragrafen, som har utformats med beaktande av *Lagrådets* synpunkter, innehåller ett bemyndigande som anger vem som får meddela föreskrifter om märkning av olja ombord på fartyg och om provtagning.

Första stycket har endast moderniserats språkligt.

Ändringen i *andra stycket*, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte.

11 kap.

3 §

Paragrafen reglerar åklagares och Polismyndighetens rätt att anlita biträde av Kustbevakningen och kustbevakningstjänstemän.

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

5 §

I paragrafen regleras en kustbevakningstjänstemans befogenhet att gripa den som misstänks för brott mot lagen och Kustbevakningens skyldigheter vid ett gripande.

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. Paragrafen har också moderniserats språkligt.

14.43 Förslaget till lag om ändring i lagen (1980:578) om ordningsvakter Prop. 2013/14:110

4 §

Paragrafen anger vilka krav som ställs på den som ska förordnas som ordningsvakt. Kravet på att den som ska förordnas inte har fyllt 65 år har upphävts. Däremot finns det alltså en undre åldersgräns på 20 år. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.6.5. Paragrafen har också justerats språkligt.

5 §

I paragrafen föreskrivs vem som förordnar ordningsvakter, längden på ett förordnande och vad ett förordnande ska innehålla.

Ändringen i *första stycket* innebär att Rikspolisstyrelsen och polismyndigheten ersätts med Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2 och 6.4.

I *andra stycket* har endast språkliga justeringar gjorts.

6 §

Paragrafen reglerar en ordningsvaks lydnadsförhållanden.

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, hör samman med att det i den nya polisorganisationen inte finns några polisdistrikt. Lydnadsförhållandet har genom ändringen utsträckts till att gälla generellt i förhållande till Polismyndigheten. I förhållande till en polisman är lydnadsförhållandet oförändrat, men det har förtydligats att detta bara gäller om det inte är uppenbart att ordern inte angår tjänstgöringen som ordningsvakt. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

7 §

Ändringen består i ett namnbyte men får till effekt att underrättelseskyligheten utvidgas att gälla i förhållande till hela den nya Polismyndigheten. Det får förutsättas att en ordningsvakt, på samma sätt som i dag, informerar närmaste lokala enhet av Polismyndigheten. Paragrafen har också moderniserats språkligt.

Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2.

9 §

Paragrafen reglerar återkallelse av förordnanden som ordningsvakt och tillfällig avstängning av en ordningsvakt i avvaktan på att frågan om återkallelse prövas.

Ändringarna i *första* och *tredje styckena*, som har behandlats i avsnitt 6.2 och 6.4, innebär att det anges att Polismyndigheten beslutar om återkallelse och avstängning. Styckena har också moderniserats språkligt.

I *andra stycket* har språkliga ändringar gjorts, varvid det har förtydligats att grunden för tillfällig avstängning är att vederbörande åsidosätter sina skyldigheter som ordningsvakt.

10 §

I paragrafen regleras överklagande av beslut enligt lagen.

Prop. 2013/14:110 Ändringen i *första stycket* innebär att Rikspolisstyrelsen och polismyndighet ersätts med Polismyndigheten. Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2 och 6.4. I övrigt har språkliga justeringar gjorts.
Andra stycket är oförändrat.

Ikraftträdandebestämmelse

Ändringen i 4 § ska träda i kraft den 1 juli 2014 medan ändringarna i övriga paragrafer ska träda i kraft den 1 januari 2015. Ikraftträdandet har behandlats i avsnitt 13.

14.44 Förslaget till lag om ändring i lagen (1981:324) om medborgarvittnen

1 §

Av paragrafen framgår att en kommun får utse medborgarvittnen att följa Polismyndighetens arbete.

Ändringarna består dels i att polisens har ersatts med Polismyndighetens, vilket tydliggör att det är Polismyndighetens arbete som medborgarvittnena får följa, och dels i att polisdistrikt har ersatts med län. Det sistnämnda hör samman med att det inte längre finns några polisdistrikt, samtidigt som medborgarvittnena även i fortsättningen ska ha samma lokala anknytning till verksamheten.

Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.1 och 6.2.

3 §

Av paragrafen framgår vem som är valbar till medborgarvittne.

Ändringen i *första stycket* innebär att polisväsendet har ersatts med Polismyndigheten och Säkerhetspolisen. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1. Stycket har också moderniserats språkligt.

Andra stycket är oförändrat.

4 §

Av paragrafen framgår att bestämmelser om medborgarvittnenas tjänstgöring meddelas av kommunen efter samråd med Polismyndigheten. Om en annan kommun inom samma län har utsett medborgarvittnen, ska samråd äga rum även med denna.

Ändringarna består i att polisstyrelsen har ersatts med Polismyndigheten och att polisdistrikt, på samma sätt som i 1 §, ersatts med län. Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2.

Paragrafen har även moderniserats språkligt.

5 §

Av paragrafen framgår Polismyndighetens skyldighet att bereda medborgarvittnen tillfälle att närvara när polisverksamhet utövas.

I *första stycket punkten 4* har ordet polisens ersatts med myndighetens. Genom ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.1, tydliggörs på samma sätt som i 1 § att det är Polismyndighetens verksamhet som avses. Vidare har formuleringen anpassats till hur polisens brottsbekämpande uppgifter

beskrivs numera, bl.a. i polisdatalagen (2010:361). Stycket har också Prop. 2013/14:110
ändrats språkligt.

Andra stycket är oförändrat.

6 §

Paragrafen reglerar medborgarvittnens tystnadsplikt.

Ändringen består i att polisen i förtydligande syfte har ersatts med Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1. Vidare har, på samma sätt som i 5 §, formuleringen om verksamheten anpassats till hur polisens brottsbekämpande uppgifter beskrivs numera. Paragrafen har också moderniserats språkligt.

14.45 Förslaget till lag om ändring i lagen (1981:1064) om säkerhetskontroll i domstol

2 §

Paragrafen anger vem som beslutar om säkerhetskontroll och vilket samråd som krävs innan beslut fattas.

Första stycket har endast ändrats språkligt.

Ändringen i *andra stycket*, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. Stycket har även ändrats språkligt.

Tredje stycket är oförändrat.

4 §

Ändringen, som består i ett namnbyte, har behandlats i avsnitt 6.2.

5 §

I paragrafen föreskrivs vad som ska eftersökas vid en säkerhetskontroll och hur kontrollen får verkställas.

Andra stycket har enbart moderniserats språkligt.

I *tredje stycket* har ett namnbyte gjorts och vidare har stycket moderniserats språkligt. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2.

Första och fjärde styckena är oförändrade.

14.46 Förslaget till lag om ändring i lagen (1981:1104) om verksamheten hos vissa regionala alarmeringscentraler

2 §

Av paragrafen framgår att den som svarar för alarmeringscentraler inte utan tillstånd av regeringen får spela in telefonsamtal genom vilka någon påkallar hjälp.

Första stycket har förtydligats genom att ordet polis har ersatts med Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1. Vidare har ordet telefontät bytts ut mot kommunikationsnät, vilket är det begrepp som numera används; jfr 1 kap. 7 § lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation och prop. 2010/11:115 s. 157.

14.47 Förslaget till lag om ändring i lagen (1982:395) om Kustbevakningens medverkan vid polisiär övervakning

7 §

I paragrafen anges att åklagaren eller Polismyndigheten vid förundersökning om brott får anlita biträde av Kustbevakningen om det är lämpligt med hänsyn till omständigheterna. Ändringarna består i ett namnbyte och språkliga justeringar. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

9 §

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte.

14.48 Förslaget till lag om ändring i lagen (1982:636) om anordnande av visst automatspel

3 §

Paragrafen reglerar tillstånd att anordna automatspel eller ställa upp spelautomater.

Andra stycket har endast ändrats språkligt.

Ändringen i *tredje stycket*, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte.

Första och fjärde styckena är oförändrade.

8 §

I paragrafen anges vilka åtgärder som kan vidtas om den som anordnar automatspel eller som har låtit ställa upp en spelautomat inte lämnar tillträde till lokalen eller inte lämnar föreskrivna upplysningar.

I *första stycket* har förtydligats att Lotteriinspektionen får besluta de förelägganden som behövs för tillsynen och att sådana förelägganden får förenas med vite.

Andra stycket har förtydligats genom att ordet polisen har bytts ut mot Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1.

14.49 Förslaget till lag om ändring i arbetstidslagen (1982:673)

2 §

I paragrafen anges undantag från lagens tillämpningsområde.

Första, andra, fjärde och femte styckena är oförändrade.

I *tredje stycket* har ett förtydligande gjorts genom att ordet polisen har bytts ut mot Polismyndigheten och Säkerhetspolisen. Ändringen har be-

handlats i avsnitt 6.1. Försvaret har ersatts med Försvarsmakten, vilket är den korrekta benämningen på den myndigheten. Stycket har också justerats redaktionellt, utan att någon saklig ändring är avsedd. Prop. 2013/14:110

21 §

I paragrafen regleras Arbetsmiljöverkets rätt att begära upplysningar och handlingar samt att få komma in på arbetsställena vid tillsyn enligt lagen.

Första stycket är oförändrat.

Andra stycket har förtydligats genom att ordet polisen har bytts ut mot Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1. Stycket har även moderniserats språkligt.

14.50 Förslaget till lag om ändring i lagen (1983:1097) med vissa bestämmelser om larmanläggningar m.m.

3 §

I paragrafen föreskrivs att Polismyndigheten prövar frågor om tillstånd enligt lagen.

Paragrafen har anpassats till den nya polisorganisationen genom ett namnbyte och att den lokala anknytningen har tagits bort. Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2 och 7.1.1.

5 §

Av paragrafen framgår att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva under vilka förutsättningar en larmanläggning får anslutas till larmmottagare hos Polismyndigheten.

Paragrafen har förtydligats genom att ordet polisen har ersatts med Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1.

6 §

I paragrafen regleras vad som åligger en larminnehavare för att undvika att anläggningen genom obefogade larm förorsakar onödigt arbete för Polismyndigheten. Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär endast ett namnbyte. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

7 §

Enligt paragrafen ska Polismyndigheten, vid bedömningen av om utryckning ska göras eller annan åtgärd ska vidtas med anledning av ett larm, beakta om anläggningen tidigare i stor omfattning har föranlett onödiga insatser.

I paragrafen har ett namnbyte gjorts. Den har också förtydligats genom att ordet polisen har bytts ut mot Polismyndigheten. Språkliga justeringar har också gjorts.

Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.1 och 6.2.

8 §

Paragrafen anger vilka åtgärder som får vidtas om en innehavare av en larmanläggning inte sköter sina åligganden.

I *första stycket* har ett namnbyte gjorts.

I *andra och tredje styckena* består ändringarna i namnbyten och en språklig modernisering.

Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2.

9 §

Paragrafen reglerar tillsynen över lagen.

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. Paragrafen har också moderniserats språkligt.

10 §

Paragrafen anger vilka skyldigheter larminnehavare har vid tillsyn enligt lagen.

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. Paragrafen har också moderniserats språkligt.

12 §

Paragrafen anger hur beslut enligt lagen överklagas. De beslut som det är fråga om rör bl.a. tillstånd att bedriva larminstallationsverksamhet och återkallelse av sådana tillstånd. Ändringen innebär bl.a. att det tidigare andra stycket har upphävts.

Ändringen i *första stycket*, som har behandlats i avsnitt 7.5.2, innebär att Polismyndighetens beslut enligt lagen överklagas direkt till allmän förvaltningsdomstol. Vilken förvaltningsrätt som är behörig att pröva frågan framgår av lagen (1971:291) om allmänna förvaltningsdomstolar och förordningen (1977:937) om allmänna förvaltningsdomstolars behörighet m.m. Kravet på prövningstillstånd vid överklagande till kammarrätten har flyttats från det tidigare andra stycket.

Andra stycket är oförändrat.

Övergångsbestämmelser

Punkten 1 anger att de nya bestämmelserna träder i kraft den 1 januari 2015.

I *punkten 2* anges att äldre föreskrifter gäller för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet. Det innebär bl.a. att sådana beslut ska överklagas till länsstyrelsen och att oavslutade ärenden hos en länsstyrelse ska avgöras av denna. Övergångsbestämmelsen har behandlats i avsnitt 11.2.

14.51 Förslaget till lag om ändring i polislagen (1984:387)

1 §

Paragrafen anger de grundläggande syftena med polisens arbete och vilka myndigheter som bedriver polisverksamhet.

Första stycket har enbart ändrats språkligt.

Av *andra stycket*, som är nytt, framgår att det är Polismyndigheten och Säkerhetspolisen som bedriver polisverksamhet i landet. Vilken polis-

verksamhet som bedrivs av myndigheterna framgår av 2, 2 a och 3 §§. Prop. 2013/14:110
Polismyndigheten ansvarar för den polisiära verksamheten vid Ekobrottsmyndigheten.

Ändringen har behandlats i avsnitt 5.1.

2 §

Paragrafen, som är oförändrad i sak, reglerar tillsammans med 2 a §, vilka uppgifter som Polismyndigheten ansvarar för. Motsvarande reglering för Säkerhetspolisen finns i 3 §.

Punkten 1 har omformulerats för att motsvara hur polisens uppgifter att förebygga brott beskrivs numera. Någon ändring i sak är inte avsedd. Till följd härav har *punkten 2* ändrats språkligt. *Punkten 3* medför ingen ändring i sak men formuleringen har anpassats till hur polisens uppgifter numera beskrivs, exempelvis i polisdatalagen (2010:361). *Punkten 4* är oförändrad. I *punkten 5* har ordet polisen ersatts av Polismyndigheten. Ändringarna har behandlats i avsnitt 5.1 och 6.1.

2 a §

Paragrafen föreskriver att Polismyndigheten får bedriva särskilt person-säkerhetsarbete i fråga om vittnen och andra hotade personer och innehåller ett bemyndigande för regeringen att meddela föreskrifter om sådant arbete.

Ändringen består i att ordet polisen i förtydligande syfte har ersatts med Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1. Paragrafen har även justerats språkligt.

2 b §

Av paragrafen, som är ny, framgår att det i Polismyndigheten ska finnas vissa avdelningar. Enligt *punkten 1* ska det finnas en avdelning som på nationell nivå leder och samordnar viss polisverksamhet, benämnd Nationella operativa avdelningen. Enligt *punkten 2* ska det också finnas en avdelning som handlägger ärenden om brott av framför allt polisanställda, åklagare och domare, Avdelningen för särskilda utredningar. I 1 och 7 §§ förordningen (2010:1031) om handläggning av brott av anställda inom polisen m.m. anges vilka yrkeskategorier som omfattas. Hit hör även polisstudenter och uppdragstagare inom polisen samt vissa andra offentliga befattningshavare. Av *punkten 3* framgår att det ska finnas en avdelning benämnd Nationellt forensiskt centrum. Avdelningen ska ha ett nationellt ansvar för Polismyndighetens forensiska verksamhet och utföra forensiska undersökningar som föranleds av misstanke om brott. Avdelningen består av det som tidigare var Statens kriminaltekniska laboratorium och ska utföra de uppgifter som laboratoriet tidigare utförde. Avdelningen bedriver också forskning inom sitt verksamhetsområde.

Frågan har behandlats i avsnitt 5.1

3 §

I paragrafen, som är ny, anges vilka huvuduppgifter Säkerhetspolisen har. Paragrafen är utformad efter mönster av 2 §, som reglerar Polismyndighetens huvudsakliga ansvarsområden.

I *första stycket punkten 1* föreskrivs att Säkerhetspolisen ansvarar för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet som innefat-

Prop. 2013/14:110 tar brott mot rikets säkerhet och terrorbrott. Med brott mot rikets säkerhet avses i första hand brott mot 18 och 19 kap. BrB samt vissa allvarliga brott mot 13 kap. BrB. Med terrorbrott avses bl.a. brott mot lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall, och brott enligt lagen (2003:148) om straff för terroristbrott. Hit hör också brott mot lagen (2010:299) om straff för offentlig uppmaning, rekrytering och utbildning avseende terroristbrott och annan särskilt allvarlig brottslighet.

I *punkten 2* föreskrivs att Säkerhetspolisen ska utreda och beivra sådana brott som anges i den första punkten och eventuella andra brott om det följer av punkten 5.

Enligt *punkten 3*, som har utformats med beaktande av *Lagrådets* synpunkt att den personkrets som skyddet omfattar bör preciseras närmare, ska Säkerhetspolisen fullgöra uppgifter som har samband med personskydd av den centrala statsledningen och andra som regeringen eller Säkerhetspolisen bestämmer. Vilka som ingår i begreppet den centrala statsledningen kommer att regleras i förordning.

Av *punkten 4* framgår att Säkerhetspolisen även ska fullgöra uppgifter enligt säkerhetsskyddslagen (1996:627).

I *punkten 5* anges att Säkerhetspolisen även ska bedriva sådan polisverksamhet som följer av lag eller förordning eller som regeringen uppdragit åt Säkerhetspolisen att i särskilda hänseenden ansvara för. Sådana uppdrag kan alltså grunda sig på antingen författning eller särskilda beslut. Säkerhetspolisen har exempelvis särskilda uppgifter enligt lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll och enligt 1 kap. 7 § utlänningslagen (2005:716).

Av *andra stycket* framgår att i de fall där Säkerhetspolisen leder polisverksamhet inom sitt verksamhetsområde ska vad som i lag eller annan författning föreskrivs om Polismyndigheten i tillämpliga delar gälla för Säkerhetspolisen. Detta motsvarar vad som reglerades i tidigare 7 § andra stycket, då Säkerhetspolisen utgjorde en del av Rikspolisstyrelsen. Någon saklig förändring är inte avsedd.

Ändringarna har behandlats i avsnitt 5.1 och 6.4.

4 §

Paragrafen föreskriver att en polisman är tjänsteman hos antingen Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen. Regeringen kan dock föreskriva avvikelser från detta. Vidare framgår att regeringen bestämmer vad som avses med polisman. Vem som är polisman regleras i 1 kap. 4 § polisförordningen (1998:1558). Ändringarna har behandlats i avsnitt 5.1, 6.2 och 6.4.

Paragrafen har också moderniserats språkligt.

5 §

I paragrafen, som motsvarar tidigare 7 a §, föreskrivs att en arbetstagare hos Säkerhetspolisen får förflyttas till en annan statlig anställning. I fråga om en polisman gäller dock den begränsningen att förflyttning bara får göras till en annan tjänst som polisman. Ändringen i *första stycket*, som innebär ett namnbyte, har behandlats i avsnitt 6.4. Paragrafen har också moderniserats språkligt.

6 §

I paragrafen regleras dels Polismyndighetens och Säkerhetspolisens skyldighet att samarbeta med varandra och med andra myndigheter, dels andra myndigheters skyldighet att stödja polisen i dess arbete. Innehållet motsvarar tidigare 3 § med de förändringar som krävs med anledning av ombildningen.

I *första stycket* har ordet polisen ersatts med Polismyndigheten och Säkerhetspolisen som en anpassning till den nya organisationen. Där slås fast att Polismyndigheten och Säkerhetspolisen ska samarbeta med varandra. De ska också samarbeta med åklagarmyndigheterna, dvs. Åklagarmyndigheten och Ekobrottsmyndigheten.

Delar av innehållet i det tidigare första stycket har flyttats till *andra stycket*, som är nytt. Där understryks Polismyndighetens skyldighet att fortlöpande samarbeta med myndigheter inom socialtjänsten. Genom en ändring i 14 kap. 1 § socialtjänstlagen (2001:453) har tydliggjorts att Polismyndigheten och Säkerhetspolisen har en anmälningsskyldighet i förhållande till socialnämnden när det gäller barn som kan behöva nämndens skydd.

Det *tredje stycket* motsvarar, med undantag för vissa språkliga moderniseringar och att Polismyndigheten och Säkerhetspolisen har pekats ut, i sak den andra meningen i tidigare 3 §.

I *fjärde stycket* åläggs andra myndigheter att ge Polismyndigheten och Säkerhetspolisen stöd i deras arbete. Regleringen motsvarar innehållet i tidigare 3 § andra stycket. En språklig justering har också gjorts.

Ändringarna har behandlats i avsnitt 5.1, 6.2 och 6.4.

10 a §

I paragrafen regleras en polismans rätt att belägga någon med fängsel. Tidigare hänvisades i paragrafen till bestämmelserna i 4 kap. 10 § häkteslagen (2010:611), där förutsättningarna för att belägga en intagen med fängsel anges. Dessa förutsättningar anges nu, med den anpassning som krävs till polisverksamheten, uttryckligen i paragrafen. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Ändringen har behandlats i avsnitt 5.1.

11 §

Paragrafen reglerar tillfälliga omhändertaganden som grundas på annan lagstiftning än polislagen, t.ex. utlänningslagstiftningen.

Ändringen innebär att polismyndighet har bytts ut mot Polismyndigheten och Säkerhetspolisen, eftersom paragrafen gäller för båda. Vidare har en språklig modernisering gjorts.

Ändringen har behandlats i avsnitt 5.1, 6.2 och 6.4.

13 b §

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär bara ett namnbyte och en språklig modernisering.

13 c §

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte.

Paragrafen reglerar bl.a. underrättelseskyldighet och skyldigheten att rapportera när en person har omhändertagits. Paragrafen är tillämplig på både Polismyndigheten och Säkerhetspolisen och har utformats med beaktande av *Lagrådets* synpunkter.

Första stycket är oförändrat.

I *andra stycket* har ordet polismyndigheten bytts ut mot Polismyndigheten och Säkerhetspolisen, eftersom paragrafen är tillämplig på båda myndigheterna.

I *tredje stycket* har Polismyndigheten ersatts med myndigheten, eftersom även Säkerhetspolisen omfattas.

Ändringen har behandlats i avsnitt 5.1.

16 §

Paragrafen reglerar den fortsatta behandlingen av den som har omhändertagits av polisen. Denna paragraf är tillämplig på Polismyndigheten och till viss del också på Säkerhetspolisen, exempelvis kravet på att förhör ska hållas med den omhändertagne så snart som möjligt.

Ändringarna i *första och tredje styckena* innebär bara språkliga moderniseringar.

I *andra stycket* har ordet polisen i förtydligande syfte ersatts med Polismyndigheten, eftersom den typ av omhändertaganden som regleras där ankommer på den myndigheten. Vidare har en språklig modernisering gjorts.

Ändringen har behandlats i avsnitt 5.1, 6.1 och 6.2.

17 a §

Paragrafen föreskriver underrättelseskyldighet vid frihetsberövanden.

Ändringen i *första stycket* innebär att ordet polisen har ersatts av Polismyndigheten och Säkerhetspolisen, eftersom regleringen gäller för båda myndigheterna. Ändringen har behandlats i avsnitt 5.1 och 6.2.

Andra och tredje styckena är oförändrade.

20 §

Paragrafen reglerar en polismans rätt att i vissa fall bereda sig tillträde till en eftersökt persons bostad eller annan plats som disponeras av honom eller henne. Paragrafen är tillämplig på både Polismyndigheten och Säkerhetspolisen.

Första stycket har endast moderniserats språkligt.

Andra stycket är oförändrat.

Ändringen i *tredje stycket* innebär att polismyndigheten har ersatts med Polismyndigheten och Säkerhetspolisen. Vidare har stycket moderniserats språkligt. Ändringarna har behandlats i avsnitt 5.1 och 6.2.

Ändringen i *fjärde stycket*, som innehåller en upplysningsbestämmelse, är en konsekvens av en tidigare gjord ändring i 28 kap. 1 § rättegångsbalken som trädde i kraft den 1 juli 2008 (prop. 2007/08:68). Ändringen i rättegångsbalken innebär att husrannsakan numera får göras även för att söka efter föremål som kan tas i förvar. I anledning av detta har ordet förvar lagts till. Stycket har också moderniserats språkligt.

23 §

Paragrafen reglerar rätten för en polisman – om det av särskilda skäl anses finnas risk för brott som innebär allvarlig fara för liv eller hälsa eller för omfattande förstörelse av egendom – att använda vissa tvångsmedel i förebyggande syfte. Paragrafen är tillämplig på både Polismyndigheten och Säkerhetspolisen.

I *första och andra styckena* har enbart språkliga ändringar gjorts.

I *tredje stycket* har polismyndigheten ersatts med Polismyndigheten och Säkerhetspolisen. Stycket har också moderniserats språkligt.

23 a §

Enligt paragrafen får Polismyndigheten meddela förordnanden om att vara arrestantvakt eller passkontrollant för den som inte är anställd som sådan hos Polismyndigheten och inte heller är polisman.

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.1, innebär att ordet polisvändet har ersatts med Polismyndigheten.

Paragrafen har också moderniserats språkligt.

24 §

I paragrafen anges vilka medel Polismyndigheten får använda vid allvarliga störningar av den allmänna ordningen eller säkerheten.

Ändringarna i *första–tredje styckena* innebär bara namnbyten och språkliga moderniseringar.

Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2.

24 d §

Paragrafen reglerar det fortsatta förfarandet när fordonsnycklar omhändertagits för att förebygga rattfylleribrott.

Ändringen i *första stycket*, som har behandlats i avsnitt 6.2, består bara i ett namnbyte.

Andra stycket har enbart moderniserats språkligt.

25 §

I paragrafen föreskrivs att transportföretag som befordrar varor, passagerare eller fordon på begäran ska lämna ut uppgifter om bl.a. namn, resrutt, bagage och medpassagerare.

I *första stycket* har en polismyndighet ersatts med Polismyndigheten och Säkerhetspolisen. Stycket har också moderniserats språkligt.

Med beaktande av *Lagrådets* synpunkter är *andra stycket* oförändrat. Säkerhetspolisen bedriver enbart brottsbekämpande verksamhet och behöver därför inte anges i stycket.

Ändringarna har behandlats i avsnitt 5.1 och 6.2.

26 §

I paragrafen regleras på vilket sätt uppgifter som avses i 25 § får lämnas ut och hur de får behandlas.

I *första och andra styckena* har polismyndigheten ersatts med Polismyndigheten och Säkerhetspolisen. Ändringarna har behandlats i avsnitt 5.1 och 6.2. Andra stycket har också ändrats redaktionellt. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Tredje stycket har enbart moderniserats språkligt.

29 §

I paragrafen regleras bl.a. rätten för andra än polismän att bruka våld för att genomföra tjänsteuppgifter.

Första stycket har enbart moderniserats språkligt.

Andra och tredje styckena är oförändrade.

I *fjärde stycket* har en polismyndighet ersatts med Polismyndigheten och Säkerhetspolisen, eftersom bestämmelsen är tillämplig på båda myndigheterna. Ändringen har behandlats i avsnitt 5.1 och 6.2.

14.52 Förslaget till lag om ändring i lagen (1985:206) om viten

10 §

Paragrafen ger en myndighet som ska föra talan om vite rätt att begära biträde av Polismyndigheten.

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär bara ett namnbyte samt språklig modernisering.

14.53 Förslaget till lag om ändring i förvaltningslagen (1986:223)

32 §

I paragrafen anges att bl.a. de brottsbekämpande myndigheter som räknas upp är undantagna från att behöva tillämpa vissa bestämmelser i lagen.

I paragrafen har polismyndigheterna ersatts av Polismyndigheten och Säkerhetspolisen. Ändringen innebär att även Nationellt forensiskt centrum, som är en del av Polismyndigheten, formellt omfattas av regleringen.

Ändringen har behandlats i avsnitt 5.1, 6.2 och 6.4.

14.54 Förslaget till lag om ändring i lagen (1986:436) om näringsförbud

24 §

Paragrafen reglerar Kronofogdemyndighetens tillsyn över att näringsförbud och tillfälliga näringsförbud följs samt myndighetens rätt att begära biträde av Polismyndigheten.

Ändringen i *andra stycket*, som består i ett namnbyte, har behandlats i avsnitt 6.2.

Första och tredje styckena har enbart ändrats språkligt.

14.55 Förslaget till lag om ändring i lagen
(1986:1009) om förfarandet i vissa fall vid för-
verkande m.m.

3 §

I paragrafen regleras vem som prövar frågor om förverkande och vad som gäller för den som vill anmäla missnöje med ett beslut om förverkande.

I *andra och tredje styckena* har språkliga ändringar gjorts. Någon ändring i sak är inte avsedd. *Lagrådets* synpunkter har beaktats vid utformningen av tredje stycket.

Av *fjärde stycket* framgår att en polisman får besluta om förverkande när värdet av det som ska förverkas uppgår till mindre än en tiondel av prisbasbeloppet. Av 4 § polislagen (1984:387) framgår att polismän är tjänstemän hos Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen. Ändringen innebär att anmälan om missnöje med ett beslut om förverkande som har fattats av en polisman ska ges in till den myndighet där polismannen är anställd. Stycket har även moderniserats språkligt.

Första och femte styckena är oförändrade.

14.56 Förslaget till lag om ändring i lagen (1987:24)
om kommunal parkeringsövervakning m.m.

3 §

I paragrafen föreskrivs en underrättelseskyldighet för kommunen. Paragrafen har anpassats till den nya polisorganisationen genom ett namnbyte och att den lokala anknytningen har tagits bort. Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2 och 7.1.1. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

4 §

I paragrafen föreskrivs en samrådsskyldighet för kommunen.

Ändringen i *första stycket* är av samma slag som i 3 §.

I *andra stycket* har ett namnbyte gjorts. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2. Stycket har även moderniserats språkligt.

7 §

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte.

14.57 Förslaget till lag om ändring i jaktlagen
(1987:259)

9 och 26 a §§

Ändringarna, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär endast namnbyten.

28 §

I paragrafen anges vilka åtgärder som ska vidtas om vilt har skadats vid jakt.

Prop. 2013/14:110 Första stycket är oförändrat.

Andra stycket har anpassats till den nya polisorganisationen genom ett namnbyte och att den lokala anknytningen har tagits bort. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2 och 7.1.1. Stycket har även moderniserats språkligt.

47 §

Paragrafen reglerar möjligheten att ta i beslag bl.a. jaktredskap och andra hjälpmedel från den som ertappas med jaktbrott.

I *första stycket*, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, har kustbevakningen och tullverkets gränsbevakning bytts ut mot Kustbevakningen och Tullverket, vilket är den korrekta benämningen på dessa myndigheter. Vissa språkliga ändringar har också gjorts.

I *andra stycket* har polis- eller åklagarmyndigheten ersatts med Polismyndigheten och Åklagarmyndigheten. Den förstnämnda ändringen har behandlats i avsnitt 6.2. När det gäller det fortsatta förfarandet med den beslagtagna egendomen tydliggörs att skyldigheten att vidta åtgärder åligger den som själv är behörig att fatta beslut om beslag, dvs. en åklagare eller en polisman. De åtgärder som avses är att omedelbart häva beslaget, om det inte finns grund för det (27 kap. 8 § rättegångsbalken), att upprätta protokoll över det som har tagits i beslag (27 kap. 13 § rättegångsbalken), att i förekommande fall se till att beslaget fastställs av behörig person (27 kap. 4 § rättegångsbalken) och att se till att eventuella underrättelser ombesörjs (27 kap. 11 § rättegångsbalken). Stycket har även moderniserats språkligt.

Tredje stycket är oförändrat.

14.58 Förslaget till lag om ändring i konkurslagen (1987:672)

17 kap.

7 §

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

14.59 Förslaget till lag om ändring i lagen (1988:144) om säkerhetskontroll i riksdagens lokaler

5 §

I paragrafen anges vem som får verkställa säkerhetskontroll.

Ändringarna i *första stycket*, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i namnbyten. Stycket har även moderniserats språkligt.

Andra stycket har enbart moderniserats språkligt.

14.60 Förslaget till lag om ändring i djurskyddslagen (1988:534) Prop. 2013/14:110

30 §

Paragrafen reglerar när ett sjukt eller skadat djur får avlivas omedelbart.

Första stycket är oförändrat.

I *andra stycket* har ett namnbyte gjorts. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2. Stycket har också moderniserats språkligt.

31 §

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär endast ett namnbyte.

32 §

Paragrafen reglerar omedelbart omhändertagande av djur som är utsatta för lidande.

I *första–tredje styckena* har namnbyten gjorts. Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2. Första stycket har också moderniserats språkligt.

34 §

Paragrafen reglerar länsstyrelsens beslut om den fortsatta hanteringen av omhändertagna djur och polisens skyldighet att medverka vid verkställigheten av sådana beslut.

Första och andra styckena har endast moderniserats språkligt.

I *tredje stycket* har ett namnbyte gjorts. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2.

35 §

Paragrafen reglerar kostnaderna för hantering av omhändertagna djur.

Första stycket är oförändrat.

Andra stycket har enbart moderniserats språkligt.

I *tredje stycket* har ett namnbyte gjorts. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2.

14.61 Förslaget till lag om ändring i lagen (1988:688) om kontaktförbud

9 §

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär endast ett namnbyte.

12 a §

I paragrafen anges vad ett beslut om särskilt utvidgat kontaktförbud med villkor om elektronisk övervakning ska innehålla. Paragrafen har anpassats till den nya polisorganisationen genom att kravet på att beslutet ska ange vilken polismyndighet som är ansvarig för den elektroniska övervakningen har slopats. Punkterna har därför numrerats om. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2 och 7.1.1.

Av paragrafen framgår att en polisman får avlägsna den mot vilket ett kontaktförbud gäller från bostaden när kontaktförbudet gäller gemensam bostad och att Polismyndigheten ansvarar för verkställigheten av elektronisk övervakning vid beslut om särskilt utvidgat kontaktförbud. Det tidigare tredje stycket har upphävts.

Första stycket är oförändrat.

Andra stycket har anpassats till den nya polisorganisationen genom ett namnbyte och att den lokala anknytningen har tagits bort. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2 och 7.1.1.

14.62 Förslaget till lag om ändring i lagen (1988:870) om vård av missbrukare i vissa fall

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, består endast i ett namnbyte i en rubrik.

14.63 Förslaget till lag om ändring i kulturmiljölagen (1988:950)

2 kap.

5 §

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär endast ett namnbyte.

14.64 Förslaget till lag om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank

11 kap.

4 §

Paragrafen innehåller en sekretessbrytande bestämmelse.

Ändringen i *första stycket*, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte.

I *andra stycket* har endast språkliga ändringar gjorts.

14.65 Förslaget till lag om ändring i lagen (1989:14) om erkännande och verkställighet av utländska vårdnadsavgöranden m.m. och om överflyttning av barn

18–20 §§

Ändringarna, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i namnbyten. Paragraferna har även moderniserats språkligt.

14.66 Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga Prop. 2013/14:110

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, består endast i ett namnbyte i en rubrik.

14.67 Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:712) om undersökning av olyckor

8, 9, 11 och 12 §§

Ändringarna, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i namnbyten. Paragraferna har även ändrats språkligt.

14.68 Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:1079) om tillfälliga bilförbud

3 §

I paragrafen föreskrivs att en polisman får hindra fortsatt färd om ett fordon körs i strid mot ett förbud enligt lagen. Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.1, innebär ett förtydligande genom att ordet polisen har bytts ut mot en polisman.

14.69 Förslaget till lag om ändring i begravningslagen (1990:1144)

4 kap.

4 §

I paragrafen föreskrivs anmälningsskyldighet för läkare om förhållandena vid ett dödsfall är sådana att det kan finnas skäl för en rättsmedicinsk undersökning.

Första stycket har anpassats till den nya polisorganisationen genom ett namnbyte och att den lokala anknytningen har tagits bort. Stycket har även justerats språkligt.

Ändringarna i *andra och tredje styckena* består i namnbyten. Styckena har även moderniserats språkligt.

Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2 och 7.1.1.

6 §

Enligt paragrafen krävs tillstånd till gravsättning eller kremering av personer som avlidit utomlands.

I första stycket har endast språkliga ändringar gjorts.

Andra stycket har anpassats till den nya polisorganisationen genom ett namnbyte och att den lokala anknytningen har tagits bort. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2 och 7.1.1.

I paragrafen regleras Skatteverkets skyldighet att utfärda intyg om tillstånd till gravsättning eller kremering.

Första stycket har endast ändrats språkligt.

Ändringen i *andra stycket*, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. Stycket har även omarbetats redaktionellt och moderniserats språkligt.

Tredje stycket är oförändrat.

11 kap.

6 §

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, består bara i ett namnbyte.

14.70 Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:1157) om säkerhet vid tunnelbana och spårväg

21 §

Paragrafen reglerar vad som åligger den som driver eller avser att driva verksamhet enligt lagen.

I *första stycket* har enbart språkliga ändringar gjorts.

I *andra stycket* har polis- och tullmyndigheten bytts ut mot Polismyndigheten och Tullverket, vilket är de korrekta benämningarna. Den förstnämnda ändringen har behandlats i avsnitt 6.2.

14.71 Förslaget till lag om ändring i lagen (1991:483) om fingerade personuppgifter

2, 8 och 10 §§

Ändringarna, som har behandlats i avsnitt 6.4, består i att Rikspolisstyrelsen har ersatts med Polismyndigheten.

5 §

Paragrafen, som är sekretessbrytande, ger Polismyndigheten möjlighet att hämta in uppgifter från andra myndigheter i ärenden om fingerade personuppgifter.

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.4, består i att Rikspolisstyrelsen har ersatts med Polismyndigheten. Vidare har genom ett tillägg, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, tydliggjorts att uppgiftsskyldigheten inte omfattar Säkerhetspolisen. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

6 §

I paragrafen regleras Polismyndighetens skyldighet att se till att ett beslut om fingerade personuppgifter följs upp med registrering i folkbokföringen.

Ändringen i *första stycket*, som har behandlats i avsnitt 6.4, består i att Rikspolisstyrelsen har ersatts med Polismyndigheten. Stycket har även moderniserats språkligt.

Andra stycket har endast moderniserats språkligt.

7 §

Enligt paragrafen ska Polismyndigheten bistå den som har fått medgivande att använda fingerade personuppgifter vid kontakter med andra myndigheter och i övrigt lämna den hjälp som krävs. Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.4, består i att Rikspolisstyrelsen har ersatts med Polismyndigheten. Paragrafen har även moderniserats språkligt med beaktande av *Lagrådets* synpunkt.

9 §

I paragrafen regleras förfarandet när ett medgivande att använda fingerade personuppgifter har upphört att gälla

Ändringen i *första stycket* består i att Rikspolisstyrelsen har ersatts med Polismyndigheten.

Ändringarna i *andra stycket* består i dels att Rikspolisstyrelsen har ersatts med Polismyndigheten, dels att hänvisningen till första stycket i 8 § har tagits bort, eftersom den paragrafen numera endast har ett stycke.

Paragrafen har även moderniserats språkligt.

Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.4.

14.72 Förslaget till lag om ändring i lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll

2 §

Av paragrafen framgår att Migrationsverket meddelar beslut om utvisning enligt lagen på ansökan av Säkerhetspolisen.

Första, tredje och fjärde styckena är oförändrade.

Ändringen i *andra stycket*, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär ett namnbyte. Länsstyrelsen angavs tidigare bland de myndigheter som har en anmälningsskyldighet till Säkerhetspolisen (se prop. 1990/91:118 s. 79). Eftersom länsstyrelsen inte längre är ansvarig för polisfrågor har den tagits bort (jfr avsnitt 7.5.2).

5 §

Paragrafen innehåller en uppräkningslista av de bestämmelser i utlänningslagen (2005:716) som i tillämpliga delar gäller vid handläggningen av ärenden enligt förevarande lag. Ändringen behandlas i avsnitt 6.6.5.

I uppräkningslistan i *första stycket* har ett tillägg gjorts som innebär att även bestämmelserna i 6 kap. 3 § utlänningslagen om arbetstillstånd vid tidsbegränsat uppehållstillstånd görs tillämpliga. Frågan om att bevilja arbetstillstånd kan aktualiseras såväl när utlänningslagen får stanna i landet på grund av verkställighetshinder som när det föreligger särskilda skäl. Eftersom det beror på omständigheterna om arbetstillstånd bör beviljas, ska en prövning göras i det enskilda fallet. Med tanke på de särskilda omständigheter som ligger till grund för att en utlänningsbeslut omfattas av

Prop. 2013/14:110 lagens tillämpning är det lämpligt att Migrationsverket, innan beslut fattas i frågan, hämtar in synpunkter från Säkerhetspolisen.

Andra stycket är oförändrat.

11 §

Paragrafen reglerar sådan anmälningsplikt som får föreskrivas om ett beslut om utvisning enligt lagen tills vidare inte ska verkställas.

Första stycket, som har omarbetats språkligt, har ändrats på det sättet att anmälan ska göras hos Polismyndigheten. I beslutet ska beslutsfattaren alltid ange omfattningen av anmälningsplikten, t.ex. att den ska fullgöras ett visst antal dagar per vecka. När det gäller de närmare detaljerna – t.ex. på vilken polisstation anmälningsplikten ska fullgöras och under vilken tid – kan också de anges i beslutet, men av praktiska skäl får beslutsfattaren även uppdra åt Säkerhetspolisen eller Polismyndigheten att närmare utforma sådana detaljer. Delegationen omfattar inte någon möjlighet att dispensera från anmälningsplikten. Däremot skapar den förutsättningar för att på ett mer flexibelt sätt kunna göra sådana anpassningar i anmälningsplikten som kan behövas, t.ex. att bestämma att utlänningen får anmäla sig på en annan tid eller plats än den som tidigare bestämts. Ändringen har behandlats i avsnitt 7.2.

Andra–fjärde styckena är oförändrade.

19 §

Paragrafen föreskriver att en utlännings under vissa förutsättningar får underkastas husrannsakan, kroppsvisitation eller kroppsbesiktning.

Första stycket har endast moderniserats språkligt.

I *andra stycket* har orden en polismyndighet ersatts med Polismyndigheten. Stycket har också moderniserats språkligt. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2.

20 §

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär endast namnbyten.

21 och 22 §§

Ändringarna, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär endast namnbyten. Paragraferna har även moderniserats språkligt.

14.73 Förslaget till lag om ändring i lagen (1991:1128) om psykiatrisk tvångsvård

47 §

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte.

14.74 Förslaget till lag om ändring i lagen
(1991:1129) om rättspsykiatrisk vård

27 §

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

14.75 Förslaget till lag om ändring i lagen
(1991:1137) om rättspsykiatrisk undersökning

13 §

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

14.76 Förslaget till lag om ändring i lagen
(1991:1559) med föreskrifter på
tryckfrihetsförordningens och
yttrandefrihetsgrundlagens områden

5 kap.

5 §

Paragrafen innehåller en handräckningsregel.

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

14.77 Förslaget till lag om ändring i lagen
(1991:2041) om särskild personutredning i
brottmål, m.m.

3 och 7 §§

Ändringarna, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i namnbyten. Paragraferna har även moderniserats språkligt.

14.78 Förslaget till lag om ändring i lagen (1993:387)
om stöd och service till vissa funktionshindrade

26 e §

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär endast ett namnbyte.

27 a §

I paragrafen regleras polishandräckning.

Punkten 1 har förtydligats genom att ordet polisens har ersatts med en polismans. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1. *Punkten 2* är oförändrad.

Prop. 2013/14:110 14.79 Förslaget till lag om ändring i tobakslagen
(1993:581)

19 a §

I paragrafen regleras vilka organ som utövar den omedelbara tillsynen enligt lagen.

Ändringen i *första stycket punkten 3*, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär endast ett namnbyte. *Punkterna 1 och 2 och andra stycket* är oförändrade.

23 a §

Paragrafen reglerar viss underrättelseskyldighet.

I *första stycket* har enbart ett namnbyte gjorts.

I *andra stycket* har också ett namnbyte gjorts. Stycket har även justerats språkligt.

Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2.

23 b §

I paragrafen regleras polishandräckning.

Andra stycket punkten 1 har förtydligats genom att ordet polisens har bytts ut mot en polismans. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1. *Första stycket och andra stycket punkten 2* är oförändrade.

14.80 Förslaget till lag om ändring i fiskelagen
(1993:787)

47 §

Paragrafen reglerar förutsättningarna för att ta egendom i beslag, vem som får ta egendom i beslag och vad en fisketillsynsman eller en enskild person som har tagit egendom i beslag ska göra därefter. Paragrafen har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Första och femte styckena har endast ändrats språkligt och *andra och fjärde styckena* är oförändrade.

I *tredje stycket* har ett namnbyte gjorts. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2. När det gäller det fortsatta förfarandet med den beslagtagna egendomen har tydliggjorts att skyldigheten att vidta åtgärder åligger den som själv är behörig att fatta beslut om beslag, dvs. en polisman eller en åklagare. De åtgärder som avses är att omedelbart häva beslaget, om det inte finns grund för det (27 kap. 8 § rättegångsbalken), att upprätta protokoll över det som har tagits i beslag (27 kap. 13 § rättegångsbalken), att i förekommande fall se till att beslaget fastställs av behörig person (27 kap. 4 § rättegångsbalken) och att se till att eventuella underrättelser ombesörjs (27 kap. 11 § rättegångsbalken).

14.81 Förslaget till lag om ändring i ordningslagen (1993:1617)

Prop. 2013/14:110

2 kap.

6, 7 a, 9, 11, 12, 17 och 29 §§

Ändringarna, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i namnbyten. Paragraferna har även moderniserats språkligt.

8, 20, 27, 28 och 32 §§

Ändringarna innebär bara namnbyten. De har behandlats i avsnitt 6.2.

21 §

I paragrafen föreskrivs att de personer som Polismyndigheten har utsett ska ha fritt tillträde till allmänna sammankomster och offentliga tillställningar. Ändringen består i att uttrycket ”chefen för polismyndigheten” har utmönstrats, eftersom det saknar motsvarighet i den nya organisationen. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2.

3 kap.

1, 6, 7 och 26 §§

Ändringarna innebär bara namnbyten. De har behandlats i avsnitt 6.2.

14, 16, 17, 19 och 20 §§

Ändringarna, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i namnbyten. Paragraferna har även moderniserats språkligt.

5 kap.

3 §

Ändringen innebär bara ett namnbyte. Den har behandlats i avsnitt 6.2.

14.82 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:260) om offentlig anställning

5 §

I paragrafen föreskrivs att endast svenska medborgare får inneha vissa anställningar.

Genom ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.1, tydliggörs att det är anställning som polisman som avses.

19 §

I paragrafen regleras vad som gäller i fråga om disciplinpåföljd efter att en anställning har upphört eller uppsägning har ägt rum.

Första stycket är oförändrat.

I *andra stycket* har redaktionella ändringar gjorts. Ordet polisväsendet har utmönstrats och i enlighet med *Lagrådets* förslag ersatts med Polismyndigheten och Säkerhetspolisen. En övergång från Polismyndigheten

Prop. 2013/14:110 till Säkerhetspolisen eller tvärtom medför alltså inte att möjligheten att utkräva disciplinansvar bortfaller. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1.

31 §

I paragrafen föreskrivs att arbetstagare vid vissa myndigheter omedelbart får skiljas från sina arbetsuppgifter om det är nödvändigt med hänsyn till landets bästa.

Genom ändringen tydliggörs att det är arbetstagare vid Polismyndigheten och Säkerhetspolisen som avses när begreppet polisväsendet utmönstras. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1.

14.83 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:261) om fullmaktsanställning

9 §

I paragrafen föreskrivs genom en hänvisning till 31 § lagen (1994:260) om offentlig anställning under vilka förutsättningar arbetstagare vid vissa myndigheter får skiljas från sina arbetsuppgifter.

Genom ändringen tydliggörs att det är arbetstagare vid Polismyndigheten och Säkerhetspolisen som avses när begreppet polisväsendet utmönstras. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1.

14.84 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:451) om intensivövervakning med elektronisk kontroll

17 §

Paragrafen reglerar vad som gäller om övervakningsnämnden upphäver ett beslut om verkställighet utanför anstalt eller förordnar att det tills vidare inte ska gälla.

Första stycket har anpassats till den nya polisorganisationen genom ett namnbyte och att den lokala anknytningen har tagits bort. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2 och 7.1.1. Stycket har också moderniserats språkligt.

I *andra stycket* har ett namnbyte gjorts. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2. Stycket har också moderniserats språkligt.

14.85 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:569) om Sveriges samarbete med de internationella tribunalerna för brott mot internationell humanitär rätt

8 och 12 a §§

Ändringarna, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i namnbyten. Paragraferna har även justerats språkligt.

14.86 Förslaget till lag om ändring i sjölagen
(1994:1009)

Prop. 2013/14:110

18 kap.

19 §

Ändringarna, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i namnbyten. Paragrafen har även justerats språkligt.

22 kap.

10 §

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. Paragrafen har även justerats språkligt.

14.87 Förslaget till lag om ändring i lagen
(1994:1776) om skatt på energi

10 kap.

9 och 10 §§

Ändringarna, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i namnbyten. Paragraferna har även justerats språkligt.

14.88 Förslaget till lag om ändring i lagen
(1994:1809) om totalförsvarsplikt

10 kap.

6 §

Ändringen innebär bara ett namnbyte. Den har behandlats i avsnitt 6.2.

14.89 Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:832)
om obduktion m.m.

18 §

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär endast ett namnbyte.

19 §

Av paragrafen framgår att Polismyndigheten ska underrättas om tid och plats för en rättsmedicinsk undersökning. Ändringarna innebär dels ett namnbyte dels ett förtydligande genom att ordet polisen har bytts ut mot en polisman. Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.1. och 6.2. Paragrafen har också moderniserats språkligt.

Prop. 2013/14:110 14.90 Förslaget till lag om ändring i pantbankslagen
(1995:1000)

27 §

Ändringarna, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i namnbyten. Paragrafen har också moderniserats språkligt.

14.91 Förslaget till lag om ändring i vapenlagen
(1996:67)

1 kap.

8 §

I paragrafen anges vilka bestämmelser i vapenlagen som gäller i fråga om skjutvapen och ammunition som innehas av eller tillverkas för staten.

I *första stycket* har en anpassning gjorts med anledning av att vapenregistren numera regleras i ett särskilt kapitel. Hänvisningen omfattar även de nya reglerna om gallring av vapenregister. Frågan har behandlats i avsnitt 9.2.

Andra stycket är oförändrat.

1 a kap.

Personuppgiftsansvar

1 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om personuppgiftsansvar. Frågan har behandlats i avsnitt 9.2.2.

I paragrafen anges att Polismyndigheten är personuppgiftsansvarig för behandling av personuppgifter i vapenregister och vapenärenden. Begreppet personuppgiftsansvarig definieras i 3 § personuppgiftslagen (1998:204). Personuppgiftsansvarig är den som ensam eller tillsammans med andra bestämmer ändamålen med och medlen för behandling av personuppgifter. Flera bestämmelser i personuppgiftslagen ålägger den personuppgiftsansvarige särskilda skyldigheter. Så är det t.ex. enligt 9 § första stycket personuppgiftslagen den personuppgiftsansvariges skyldighet att se till att de behandlade personuppgifterna är adekvata och relevanta i förhållande till ändamålen för behandlingen och att inte fler personuppgifter behandlas än som är nödvändigt med hänsyn till ändamålen för behandlingen. Det ankommer också på den personuppgiftsansvarige att se till att information lämnas till den registrerade och att uppgifter gallras i rätt tid.

Den myndighet som samlar in och lagrar personuppgifter är personuppgiftsansvarig för den behandlingen. Om samma uppgift lämnas ut till en annan myndighet, genom direktåtkomst eller på annat sätt, blir den mottagande myndigheten personuppgiftsansvarig för den fortsatta behandlingen av uppgiften hos den myndigheten. När uppgifter lämnas ut till andra myndigheter kan alltså personuppgiftsansvaret för en och samma uppgift komma att ligga hos flera myndigheter. Var och en av dessa ansvarar för den egna behandlingen.

2 §

Paragrafen, som är ny, har behandlats i avsnitt 9.2.2.

I *första stycket* föreskrivs att Polismyndigheten är skyldig att utse personuppgiftsombud för behandlingen av personuppgifter i vapenregister och vapenärenden. I 38–40 §§ personuppgiftslagen (1998:204) finns bestämmelser om personuppgiftsombudets uppgifter.

Enligt *andra stycket* ska Polismyndigheten anmäla till tillsynsmyndigheten, dvs. Datainspektionen, när ett personuppgiftsombud utses eller entledigas. En motsvarande bestämmelse finns i 36 § andra stycket personuppgiftslagen.

*Behandling av känsliga personuppgifter***3 §**

Paragrafen, som är ny, anger i vilken utsträckning känsliga personuppgifter får behandlas. Bestämmelsen gäller för både vapenregister och vapenärenden. Frågan har behandlats i avsnitt 9.2.2. En motsvarande bestämmelse finns i 2 kap. 10 § polisdatalagen (2010:361).

Enligt *första stycket* får personuppgifter inte behandlas enbart på grund av vad som är känt om personens ras eller etniska ursprung, politiska åsikter, religiösa eller filosofiska övertygelse, medlemskap i fackförening, hälsa eller sexualliv. Det är således inte tillåtet att föra register över eller på annat sätt göra anteckningar om enskilda enbart på den grunden att de utifrån sådana uppgifter kan hänföras till en viss kategori av människor.

Andra stycket innehåller två undantag från huvudregeln. Uppgifter om en person som behandlas på annan grund får kompletteras med sådana uppgifter som avses i första stycket, om det är absolut nödvändigt för syftet med behandlingen. Bestämmelsen innebär att om andra uppgifter om en person samlas in i samband med ett tillståndsärende får dessa kompletteras med uppgifter om exempelvis hälsa, om det är av avgörande betydelse för handläggningen av ärendet. Vid handläggningen av vapenärenden är det främst uppgifter om fysisk eller psykisk hälsa som kan bli aktuella. Uppgifter om missbruk eller om nedsatt psykisk förmåga kan vara av stor vikt vid bedömningen av om en person bör få tillstånd att inneha vapen. En läkare kan också enligt 6 kap. 6 § meddela att en person av medicinska skäl inte är lämpad att inneha vapen, vilket kan leda till att hans eller hennes tillstånd att inneha vapen återkallas. Med hänsyn till den restriktivitet som ligger i uttrycket ”absolut nödvändigt” måste dock behovet av att göra sådana kompletteringar prövas noga i det enskilda ärendet.

Det andra undantaget innebär att känsliga personuppgifter får behandlas om det är nödvändigt för diarieföring eller, i fråga om uppgifter i en anmälan eller liknande, om det är nödvändigt för handläggningen. Det innebär bl.a. att det är möjligt för Polismyndigheten att ta emot och behandla anmälningar och liknande skrivelser, t.ex. anmälningar om att någon inte bör inneha vapen, även om dessa innehåller känsliga personuppgifter.

Paragrafen, som är ny, reglerar användningen av känsliga personuppgifter som sökbegrepp. Frågan har behandlats i avsnitt 9.2.2. I paragrafen föreskrivs ett förbud att använda känsliga personuppgifter som sökbegrepp. Bestämmelsen gäller för sökning i både vapenregister och vapenärenden. En motsvarande bestämmelse finns i 3 kap. 5 § polisdatalagen (2010:361).

Tillgången till personuppgifter

5 §

Paragrafen, som är ny, har behandlats i avsnitt 9.2.2. Den motsvarar 2 kap. 11 § polisdatalagen (2010:361).

I vapenärenden och i vapenregister förekommer en betydande mängd uppgifter. Dessa kan vara av integritetskänsligt slag eller känsliga av andra skäl. Sådana uppgifter ska inte spridas till någon som inte har ett konkret behov av att ta del av uppgifterna. I paragrafen slås därför fast att tillgången till personuppgifter ska begränsas till vad varje tjänsteman behöver för att kunna fullgöra sina arbetsuppgifter. Bestämmelsen riktar sig inte bara till dem som är engagerade i den dagliga verksamheten. Den måste också beaktas av dem som ansvarar för utformningen av nya system liksom av dem som avgör vilken tillgång till personuppgifter respektive tjänsteman behöver för att kunna fullgöra sina uppgifter.

Rättelse och skadestånd

6 §

I paragrafen, som är ny och har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, föreskrivs att reglerna om rättelse och skadestånd i personuppgiftslagen (1998:204) ska tillämpas på motsvarande sätt vid behandling av personuppgifter enligt förevarande lag och enligt vissa föreskrifter. Den överensstämmer i sak med tidigare 2 kap. 21 §. Frågan har behandlats i avsnitt 9.2.2.

Vapenregister

7 §

Paragrafen, som är ny, reglerar skyldigheten att föra nationella vapenregister och innehållet i dessa. Den överensstämmer i huvudsak med tidigare 2 kap. 18 §. Ändringarna har behandlats i avsnitt 9.3.1 och 9.3.2.

Av *första stycket* framgår att det är Polismyndigheten som för vapenregistren. Reglerna om vilka register som ska finnas och innehållet i dem är desamma som tidigare.

I *andra stycket*, som delvis motsvarar andra och tredje stycket i tidigare 2 kap. 17 §, regleras registreringen av hemvärnspersonal som innehar vapen. Eftersom det inte krävs tillstånd för statliga myndigheter att inneha vapen kompletteras på detta sätt registret med uppgifter om personer som innehar vapen som förvaras i bostaden. Det får dock inte framgå av registret vilka vapen det är fråga om. Det är inte heller tillåtet att med hjälp av registret göra sammanställningar över personer som tillhör hemvärnets personal.

För uppgifter som hänför sig till vapenregister gäller sekretess enligt 18 kap. 16 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

8 §

I paragrafen, som är ny, regleras ändamålen med vapenregistren. Paragrafen överensstämmer i sak med tidigare 2 kap. 20 §. Den har behandlats i avsnitt 9.3.3.

Av *punkten 1* framgår att registren ska underlätta handläggningen av frågor om tillstånd enligt lagen.

I *punkten 2* anges att registren också får användas för att ge information som behövs i den brottsbekämpande verksamheten. Innehållet har anpassats till ändamålen i 2 kap. 7 § punkterna 1 och 2 polisdatalagen (2010:361), men någon ändring i sak är inte avsedd.

*Bevarande och gallring av uppgifter i vapenregister***9 §**

Paragrafen, som är ny och har behandlats i avsnitt 9.3.6, reglerar tillsammans med 10 § längsta tid för bevarande av uppgifter i vapenregister. Paragrafen är tillämplig på samtliga vapenregister, dvs. vapenregistret, vapeninnehavarregistret och vapenhandlarregistret.

Huvudregeln är att uppgifter i registren inte får bevaras i registren längre än vad som behövs för något av de ändamål som anges i 8 §. Regleringen innebär att exempelvis uppgifter om tillstånd att inneha vapen och andra tillstånd enligt lagen ska bevaras så länge tillståndet gäller och vapnet eller vapnen inte har fått ny innehavare. Har Polismyndigheten fattat ett beslut om att avslå en begäran om tillstånd att inneha vapen, bedriva handel med vapen eller att bevilja annat tillstånd enligt vapenlagen kan det trots det finnas behov av sådana uppgifter ytterligare en tid i den polisiära verksamheten. Ett av ändamålen med vapenregister är att underlätta handläggningen av vapenärenden och uppgifter av detta slag kan ha stor betydelse om sökanden återkommer med en ny ansökan. Likaså kan det av verksamhetsskäl vara viktigt att under en tid ha kvar en uppgift om återkallelse av tillstånd i registren, eftersom det underlättar handläggningen av framtida vapenärenden.

I vissa fall kan det finnas ett polisiärt behov av att bevara vissa uppgifter även om de inte längre behövs för sitt ursprungliga ändamål, men däremot för polisens brottsbekämpande verksamhet. Det gäller t.ex. uppgifter om personer som har bedrivit vapenhandel. Uppgifter om fysiska personer som har bedrivit vapenhandel respektive om den som har varit föreståndare eller ersättare för en juridisk person som bedrivit sådan verksamhet kan t.ex. vara av intresse i polisens ärendehandläggning och dess brottsbekämpande verksamhet även en tid efter det att verksamheten har upphört.

I vapenregistret registreras även uppgifter om upphittade, stulna och förkomna vapen. När ett stulet eller förkommet vapen har kunnat härledas till rätt ägare saknar uppgiften om att vapnet är stulet respektive förkommet aktualitet och det finns inte längre skäl att bevara uppgiften i registret. Motsvarande gäller när ägaren till ett upphittat vapen har kunnat spåras.

När uppgifterna inte längre får bevaras i registren ska de arkiveras och gallras enligt arkivlagens (1990:782) bestämmelser.

Paragrafen, som är ny, reglerar hur länge uppgifter om vissa tillståndspliktiga vapen eller vapendelar samt om innehavare av sådana vapen och om vapenhandlare ska bevaras i registren. Den har behandlats i avsnitt 9.3.6.

När det gäller uppgifter om sådana vapen och vapendelar som omfattas av kravet på märkning enligt 2 a kap. har bevarandetiden anpassats till åtagandena i FN:s vapenprotokoll och rådets direktiv av den 18 juni 1991 om kontroll av förvärv och innehav av vapen (91/477/EEG), benämnt vapendirektivet. Uppgifter i vapenregistret om sådana vapen ska således alltid bevaras i registren i 20 år från det att uppgiften registrerades. Detta gäller även om vapnet eller vapendelen förs ut ur landet och det från svensk synpunkt inte längre finns behov av att behandla uppgifterna i vapenregistret. Som *Lagrådet* påpekar framgår det inte av 7 § att uppgifter om vapendelar registreras. Enligt 1 kap. 3 § f gäller dock vad som sägs om skjutvapen också vissa vapendelar, vilket innebär att även tillståndspliktiga vapendelar registreras i vapenregistret. Det är enbart uppgifter om sådana vapen och vapendelar som omfattas av kravet på märkning enligt 2 a kap. som måste bevaras enligt förevarande paragraf. På motsvarande sätt ska uppgifter om den som har meddelats tillstånd att inneha skjutvapen eller tillstånd att driva handel med skjutvapen bevaras i registren i 20 år från registreringstidpunkten. Uppgifter kan dock behöva bevaras längre enligt huvudregeln i 9 §.

11 §

Paragrafen, som är ny, reglerar gallring av vissa uppgifter i vapeninnehavarregistret. Den har behandlats i avsnitt 9.3.6. I paragrafen slås fast att uppgifter om hemvärnets personal som finns i vapeninnehavarregistret alltid ska gallras så snart Försvarmakten har meddelat att uppgiften inte längre är aktuell. Eftersom vapnet tillhör Försvarmakten kan uppgifter om hemvärnets personal gallras utan hinder av bestämmelsen om bevarande i 10 §.

Utlämnande av uppgifter i vapenregister

12 §

Av paragrafen, som är ny, framgår att personuppgifter i vapenregistren som är nödvändiga för att framställa rättsstatistik ska lämnas till den myndighet som ansvarar för att framställa sådan statistik. Denna uppgiftsskyldighet gällde redan tidigare genom en hänvisning till 2 kap. 14 § polisdatalagen (2010:361). Frågan har behandlats i avsnitt 9.3.4.

13 §

Av paragrafen, som är ny, framgår att personuppgifter i vapenregistren får lämnas till vissa utländska myndigheter och organ om det är förenligt med svenska intressen. Denna möjlighet fanns redan tidigare genom en hänvisning till 2 kap. 15 § polisdatalagen (2010:361). Frågan har behandlats i avsnitt 9.3.4.

14 §

Paragrafen, som är ny, reglerar Säkerhetspolisens tillgång till uppgifter i vapenregistren. Den har behandlats i avsnitt 9.3.4. Polismyndigheten kan bevilja Säkerhetspolisen direktåtkomst till dessa register. Genom regeringen ges befattningshavare vid Säkerhetspolisen samma möjligheter som i dag att söka i vapenregister. För uppgifter som hänför sig till vapenregister gäller sekretess enligt 18 kap. 16 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

*Ytterligare föreskrifter***15 §**

I paragrafen, som är ny, finns en upplysning om att regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer kan meddela ytterligare föreskrifter om vapenregister och uppgifter i sådana register. *Punkten 1* motsvarar tidigare 11 kap. 2 § j och *punkten 4* motsvarar tidigare 2 kap. 22 § andra stycket.

Paragrafen har behandlats i avsnitt 9.2.2.

2 kap.**7 §**

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. Paragrafen har också moderniserats språkligt.

10–10 b, 12 och 14 §§

Ändringarna, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i namnbyten.

3 kap.**1 a, 6 och 8 §§**

Ändringarna, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i namnbyten.

4 kap.**2 §**

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte.

4 §

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

5 kap.**3 och 5 §§**

Ändringarna, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i namnbyten. Paragraferna har också justerats språkligt.

7 §

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär endast ett namnbyte.

1–3 a och 7 §§

Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2 och består i namnbyten. Paragraferna har även moderniserats språkligt.

3 b, 4 och 4 a §§

Ändringarna, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär endast namnbyten.

6 §

I paragrafen regleras läkares anmälningsskyldighet när en patient av medicinska skäl är olämplig att inneha skjutvapen.

Första stycket har anpassats till den nya polisorganisationen genom ett namnbyte och att den lokala anknytningen har tagits bort. Anmälan ska således göras till Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2 och 7.1.1.

Andra stycket är oförändrat.

7 kap. 3 §, 8 kap. 2 § och 9 kap. 7 §

Ändringarna, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i namnbyten. Paragraferna har även moderniserats språkligt.

10 kap.

1 §

Paragrafen, som har behandlats i avsnitt 7.4.2, reglerar överklagande av beslut enligt vapenlagen. Den har utformats med beaktande av *Lagrådets* synpunkter.

I *första stycket*, som delvis är nytt, regleras till vilken domstol en fysisk person ska överklaga Polismyndighetens beslut enligt lagen. En fysisk person ska enligt huvudregeln överklaga beslut till den förvaltningsrätt inom vars domkrets han eller hon var folkbokförd vid tidpunkten för beslutet.

I *andra stycket*, som är nytt, anges vad som gäller i övriga fall. Bestämelsen omfattar fysiska personer som inte är folkbokförda i Sverige och juridiska personer. I dessa fall gäller huvudregeln för överklagande av förvaltningsbeslut, vilket innebär att beslutet överklagas till den förvaltningsrätt inom vars domkrets det första beslutet fattades.

Det *tredje stycket*, som är nytt och består av andra meningen i paragrafens tidigare lydelse, föreskriver att det krävs prövningstillstånd vid överklagande till kammarrätten.

2 §

Ändringarna, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär endast namnbyten. Paragrafen har även justerats språkligt.

11 kap.

1 §

I paragrafen regleras regeringens föreskriftsrätt.

I *punkten c* har begreppet polisväsendet utmönstrats och ersatts med Polismyndigheten och Säkerhetspolisen. Regleringen omfattar även polismän som tjänstgör vid Ekobrottsmyndigheten, eftersom de är tjänstemän vid Polismyndigheten enligt 4 § polislagen (1984:387). Frågan har behandlats i avsnitt 6.1. Punkten har även moderniserats språkligt.

Ändringen i *punkten e*, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär endast ett namnbyte. Punkten har även moderniserats språkligt.

Punkterna a, b, d och f har moderniserats språkligt.

2 §

I paragrafen regleras när regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter.

Punkten j har upphävts. I 1 a kap. 15 § finns en upplysning om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar ytterligare föreskrifter om vapenregister.

I *punkterna b, c, d, f, h, i, och de nya punkterna j och k* har endast språkliga justeringar gjorts.

Punkterna a, e, och g är oförändrade.

Övergångsbestämmelser

Punkten 1 anger att de nya bestämmelserna träder i kraft den 1 januari 2015.

I *punkten 2* anges att äldre föreskrifter gäller för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet. Detta innebär att ett överklagande som gjorts innan ikraftträdandet ska prövas av den förvaltningsrätt inom vars domkrets det första beslutet fattades. Övergångsbestämmelsen har behandlats i avsnitt 7.4.2 och 11.2.

14.92 Förslaget till lag om ändring i säkerhetsskyddslagen (1996:627)

28 §

I paragrafen anges att handlingar som kommer från Säkerhetspolisen och som har tjänat som underlag vid en säkerhetsprövning ska återställas dit om myndigheten inte beslutar något annat. Paragrafen har anpassats till den nya polisorganisationen genom att ordet Rikspolisstyrelsen har bytts ut mot Säkerhetspolisen. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.4. Paragrafen har också moderniserats språkligt.

14.93 Förslaget till lag om ändring i lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen

12 §

I paragrafen regleras Polismyndighetens och Kustbevakningens medverkan i kontrollverksamhet enligt lagen.

Prop. 2013/14:110 I *första stycket* har ett förtydligande gjorts genom att ordet polisen har bytts mot Polismyndigheten. Stycket har också anpassats till den nya polisorganisationen genom ett namnbyte. Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.1 och 6.2. Även en redaktionell ändring har gjorts.
Andra stycket har enbart ändrats språkligt.

14.94 Förslaget till lag om ändring i lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon

6 §

I paragrafen regleras undantag från viss avgiftsplikt.

I *första stycket punkten 1* har försvarsmakten ersatts med Försvarsmakten, vilket är den korrekta benämningen på myndigheten. I *punkten 2* har polisväsendet ersatts med Polismyndigheten och Säkerhetspolisen. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1. *Punkterna 3 och 4* samt *andra-fjärde styckena* är oförändrade.

14.95 Förslaget till lag om ändring i körkortslagen (1998:488)

2 kap.

12 §

Av paragrafen framgår att polismän som har körkort med behörigheten B i tjänsteutövning får köra varje slag av körkortspliktigt fordon en kortare sträcka. Paragrafen har förtydligats genom att ordet polis har bytts ut mot en polisman. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1.

3 kap.

15 §

Av paragrafen framgår vad förare av körkortspliktiga fordon ska ha med sig vid färd.

Första stycket är oförändrat.

Andra stycket har förtydligats genom att ordet polis har bytts ut mot en polisman. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1.

4 kap.

5 §

Paragrafen reglerar vilka som är behöriga att ha uppsikt över övningskörning.

I *punkten 3* har begreppet polisväsendet utmönstrats och ersatts med Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1.

Paragrafen är i övrigt oförändrad.

6 §

Paragrafen anger närmare krav på den som får ha uppsikt över övningskörning.

I *första stycket* har polisväsendet ersatts med Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1.

Andra–fjärde styckena är oförändrade.

5 kap.**8 §**

Av paragrafen framgår att en polisman ska hindra ett fordon, som körs i strid mot lagen eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen, att fortsätta färden om den innebär stora risker eller problem.

Paragrafen har förtydligats genom att ordet polisen har bytts ut mot en polisman. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

25 a §

I paragrafen regleras en polismans rätt till tillträde till ett fordon som körs av en förare vars körkortsinnehav är förenat med villkor om alkoholås.

Paragrafen har förtydligats genom att ordet polisen har bytts ut mot en polisman. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1. Paragrafen har också ändrats språkligt.

7 kap.**4 §**

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär endast ett namnbyte.

14.96 Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter

2 kap.**3 §**

I paragrafen regleras vilka åtgärder Tullverket får vidta vid transportkontroll och myndighetens rätt till handräckning.

Andra stycket har förtydligats genom att ordet polisen har bytts ut mot Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1.

Första, tredje och fjärde styckena är oförändrade.

4 kap.**12 §**

Av paragrafen framgår att Polismyndigheten är skyldig att medverka i kontrollverksamhet enligt lagen. Paragrafen har förtydligats genom att ordet polisen har bytts ut mot Polismyndigheten. Ett namnbyte har också gjorts. Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.1 och 6.2.

Prop. 2013/14:110 14.97 Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:527)
om det statliga personadressregistret

7 §

I paragrafen anges att vissa myndigheter kan få uppgifter ur beskattningsdatabasen i elektronisk form.

Ändringen i *första stycket*, som har behandlats i avsnitt 6.2 och 8.6, innebär att både Polismyndigheten och Säkerhetspolisen har möjlighet att få uppgifter ur beskattningsdatabasen elektroniskt. Säkerhetspolisen har även förut haft den möjligheten med stöd av tidigare 7 § andra stycket polislagen (1984:387).

I *andra stycket* har enbart en språklig modernisering gjorts.

14.98 Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:603)
om verkställighet av sluten ungdomsvård

6 §

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

8 §

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. Paragrafen har även moderniserats språkligt med beaktande av *Lagrådets* synpunkt.

9 §

Paragrafen reglerar inställelse för verkställighet av sluten ungdomsvård.

Andra stycket har anpassats till den nya polisorganisationen genom ett namnbyte och att den lokala anknytningen har tagits bort. Paragrafen har utformats med beaktande av *Lagrådets* synpunkter. Statens institutionsstyrelse bör i en begäran om förpassning om möjligt ange var den dömde vistas. Detta behöver dock som Lagrådet påpekar inte regleras i lag. Frågan har behandlats i avsnitt 6.2 och 7.1.1. Stycket har även moderniserats språkligt.

Första och tredje styckena har enbart moderniserats språkligt.

14.99 Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:620)
om belastningsregister

1 §

Av paragrafen framgår att det får föras ett belastningsregister och vem som är personuppgiftsansvarig för personuppgiftsbehandlingen i registret. Ändringen, som har behandlats i avsnitt 8.2, innebär att det är Polismyndigheten som för belastningsregistret och är personuppgiftsansvarig för behandlingen i registret.

2 §

I paragrafen regleras för vilka ändamål belastningsregistret får föras.

Första stycket punkten 1 har anpassats till den nya polisorganisationen genom att Polismyndigheten och Säkerhetspolisen har lagts till. Därigenom framgår att registret förs för att ge information om sådana belastningsuppgifter som behövs i verksamhet vid dessa myndigheter. Frågan har behandlats i avsnitt 8.2 och 8.6. I *punkten 4* har ett namnbyte gjorts. *Punkterna 2 och 3* är oförändrade.

I *andra stycket* har endast språkliga ändringar gjorts.

6 §

Paragrafen reglerar utlämnande av uppgifter i registret till vissa myndigheter.

Tillhandahållande av information inom Polismyndigheten behöver inte regleras, eftersom hanteringen av uppgifter inom myndigheten inte är att anse som ett utlämnande. Säkerhetspolisen har lagts till i *första stycket punkten 2* för att den myndigheten i samma utsträckning som hittills ska kunna få tillgång till personuppgifter ur belastningsregistret i sin verksamhet. Frågan har behandlats i avsnitt 8.2 och 8.6.

I *tredje stycket* har Rikspolisstyrelsen ersatts med Polismyndigheten, som i fortsättningen ska föra registret. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.4 och 8.2.

Första stycket punkterna 1, 3 och 4 samt *andra stycket* är oförändrade.

15 §

Av paragrafen framgår vem som prövar en begäran om utlämnande av uppgifter ur registret.

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.4 och 8.2, innebär att det enbart är Polismyndigheten som prövar begäran om utlämnande av uppgifter.

17 a §

I paragrafen regleras gallring av uppgifter om domar eller beslut som har meddelats i en annan medlemsstat inom Europeiska unionen.

Ändringen i *första stycket*, som har behandlats i avsnitt 6.4 och 8.2, innebär att Rikspolisstyrelsen har bytts ut mot Polismyndigheten.

Andra stycket är oförändrat.

14.100 Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:621) om misstankeregister

1 §

Av paragrafen framgår att det får föras ett misstankeregister och vem som är personuppgiftsansvarig för personuppgiftsbehandlingen i registret. Ändringen, som har behandlats i avsnitt 8.2, innebär att det är Polismyndigheten som för misstankeregistret och är personuppgiftsansvarig för behandlingen i registret.

I paragrafen regleras för vilka ändamål misstankeregistret får föras.

Första stycket punkten 1 har anpassats till den nya polisorganisationen genom att Polismyndigheten och Säkerhetspolisen har lagts till. Därigenom framgår att registret förs för att ge information om sådana uppgifter om skäligen misstanke som behövs i verksamhet vid dessa myndigheter. Frågan har behandlats i avsnitt 8.2 och 8.6. I *punkten 3* har ett namnbyte gjorts. *Punkten 2* är oförändrad.

I *andra stycket* har endast språkliga ändringar gjorts.

5 §

Paragrafen reglerar utlämnande av uppgifter i registret till vissa myndigheter.

Tillhandahållande av information inom Polismyndigheten behöver inte regleras, eftersom hanteringen av uppgifter inom myndigheten inte är att anse som ett utlämnande. Säkerhetspolisen har lagts till i *första stycket punkten 1* för att den myndigheten i samma utsträckning som hittills ska kunna få tillgång till uppgifter ur misstankeregistret i sin verksamhet. Frågan har behandlats i avsnitt 8.2 och 8.6.

Punkten 2 samt andra och tredje styckena är oförändrade.

12 §

Av paragrafen framgår vem som prövar en begäran om utlämnande av uppgifter ur registret.

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 8.2, innebär att det enbart är Polismyndigheten som prövar begäran om utlämnande av uppgifter.

14.101 Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:1702) om inspektioner enligt Förenta nationernas fördrag om fullständigt förbud mot kärnsprängningar

5 §

Paragrafen reglerar polishandräckning. Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

14.102 Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:1705) om inspektioner enligt konventionen om förbud mot användning, lagring, produktion och överföring av antipersonella minor (truppminor) samt om deras förstöring

5 §

Paragrafen reglerar polishandräckning. Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

14.103 Förslaget till lag om ändring i lagen (1999:90) om behandling av personuppgifter vid Skatteverkets medverkan i brottsutredningar

10 §

Av paragrafen framgår vilka uppgifter ett underrättelseregister får innehålla om en enskild person.

Ändringen i *punkten 7* har behandlats i avsnitt 8.2 och 8.5 och innebär endast ett namnbyte. Paragrafen är i övrigt oförändrad.

14.104 Förslaget till lag om ändring i lagen (1999:271) om handel med begagnade varor

1 §

I paragrafen anges syftet med lagen. Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.1, innebär ett förtydligande genom att ordet polisens har bytts ut mot Polismyndighetens.

3 §

I paragrafen föreskrivs en anmälningsskyldighet för den som avser att yrkesmässigt driva handel med begagnade varor.

Första stycket har anpassats till den nya polisorganisationen genom ett namnbyte och att den lokala anknytningen har tagits bort. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2 och 7.1.1. Stycket har även moderniserats språkligt.

I *andra stycket* har språkliga ändringar gjorts.

4 §

I paragrafen regleras en uppgiftsskyldighet för dem som driver handel med begagnade varor utan att vara registrerade.

Första stycket har anpassats till den nya polisorganisationen genom ett namnbyte och att den lokala anknytningen har tagits bort

Ändringarna i *andra och tredje styckena* består i namnbyten. Styckena har även moderniserats språkligt.

5 §

I paragrafen föreskrivs att en handlare är skyldig att föra anteckningar om förvärvade eller annars mottagna varor. Paragrafen har anpassats till den nya polisorganisationen genom ett namnbyte och att den lokala anknytningen har tagits bort. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2 och 7.1.1.

6 §

Paragrafen reglerar handlares skyldighet att på Polismyndighetens begäran kontrollera om vissa varor tagits emot och finns kvar hos handlaren.

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär ett namnbyte. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

8 §

I paragrafen föreskrivs att varor som har tagits emot inte får lämnas ut eller bearbetas förrän efter viss tid.

Första stycket är oförändrat.

Andra stycket har anpassats till den nya polisorganisationen genom ett namnbyte och att den lokala anknytningen har tagits bort. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2 och 7.1.1.

10 §

Paragrafen reglerar tillsyn enligt lagen. Den har anpassats till den nya polisorganisationen genom ett namnbyte och att den lokala anknytningen har tagits bort. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2 och 7.1.1. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

11 och 12 §§

Ändringarna, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär endast namnbyten.

**14.105 Förslaget till lag om ändring i epizootilagen
(1999:657)**

14 §

Paragrafen reglerar polishandräckning.

I *första stycket* har endast språkliga ändringar gjorts med beaktande av *Lagrådets* synpunkter.

Andra stycket punkten 1 har förtydligats genom att ordet polisens bytts ut mot en polismans. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1. *Punkten 2* är oförändrad.

**14.106 Förslaget till lag om ändring i zoonoslagen
(1999:658)**

11 §

Paragrafen reglerar polishandräckning.

I *första stycket* har endast språkliga ändringar gjorts med beaktande av *Lagrådets synpunkter*. Prop. 2013/14:110

Andra stycket punkten 1 har förtydligats genom att ordet polisens bytts ut mot en polismans. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1. *Punkten 2* är oförändrad.

14.107 Förslaget till lag om ändring i lagen (1999:779) om handel med ädelmetallarbeten

14 §

I paragrafen regleras vad som åligger den som yrkesmässigt befattar sig med ädelmetallarbeten.

Första stycket är oförändrat.

Andra stycket har förtydligats genom att ordet polis har bytts ut mot Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1.

14.108 Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:130) om försvarsunderrättelseverksamhet

4 §

I paragrafen anges att det inom försvarsunderrättelseverksamhet inte får vidtas åtgärder som syftar till att lösa uppgifter som ligger inom ramen för andra myndigheters brottsbekämpande och brottsförebyggande verksamhet.

Första stycket har förtydligats genom att ordet polisens har bytts ut mot Polismyndighetens och Säkerhetspolisens. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1.

Andra stycket är oförändrat.

14.109 Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:140) om inspektioner enligt internationella avtal om förhindrande av spridning av kärnvapen

6 §

I paragrafen regleras polishandräckning. Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

14.110 Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete

8 §

I paragrafen föreskrivs att en person, som har omhändertagits enligt 6 §, får tas i förvar under viss tid.

Prop. 2013/14:110 Ändringen i *första stycket*, som har behandlats i avsnitt 6.5.2, består i att orden en svensk polismyndighet har ersatts med Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen. Stycket har även moderniserats språkligt.
Andra stycket är oförändrat.

9 §

I paragrafen regleras danska polismäns befogenheter att ingripa på svenskt territorium på Öresundsförbindelsen och deras skyldighet att kontakta svensk myndighet.

Första stycket är oförändrat.

Ändringarna i *andra stycket* består i att begreppen svensk polismyndighet på orten och behörig svensk myndighet har ersatts med Polismyndigheten. Stycket har även moderniserats språkligt.

Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.5.2.

10 §

I paragrafen regleras i vilken utsträckning danska polismän får fortsätta ett i Danmark påbörjat förföljande in på svenskt territorium.

Första stycket är oförändrat.

I *andra stycket* har orden en behörig svensk myndighet ersatts med Polismyndigheten, eftersom Polismyndigheten är den enda myndigheten som kan bistå vid ett sådant omedelbart förföljande. Stycket har även moderniserats språkligt.

Ändringen har behandlats i avsnitt 6.5.2.

11 §

I paragrafen föreskrivs att utländska tjänstemän, när de utövar befogenheter enligt lagen, ska följa svensk lag och författning och de instruktioner som meddelas av den behöriga svenska myndigheten. Vidare anges vissa begränsningar i rätten att använda våld.

I *första stycket* har behöriga svenska polismyndigheter ersatts med den behöriga svenska myndigheten. Vilken myndighet som är behörig framgår av 15 §. Det kan vara Polismyndigheten, Säkerhetspolisen eller Kustbevakningen. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.5.2. Stycket har även moderniserats språkligt.

Andra stycket har enbart ändrats språkligt.

15 §

I paragrafen anges vilka myndigheter som beslutar om gränsöverskridande övervakning och gränsöverskridande förföljande. Vidare regleras möjligheten att överlämna ärenden till Kustbevakningen. Paragrafen har omarbetats redaktionellt med beaktande av *Lagrådets* synpunkter.

Första stycket har anpassats till den nya polisorganisationen genom att Rikspolisstyrelsen har bytts ut mot Polismyndigheten. Polismyndigheten är alltid behörig att fatta beslut om gränsöverskridande övervakning eller gränsöverskridande förföljande. Genom ett tillägg har klargjorts att även Säkerhetspolisen är behörig att fatta beslut om gränsöverskridande övervakning inom sitt verksamhetsområde. Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen får i ett enskilt fall överlämna ett ärende om gränsöverskridande övervakning till Kustbevakningen, som då blir behörig myndighet. Detta motsvarar andra meningen i tidigare första stycket. Av 11 §

följer att de utländska tjänstemännen ska följa de instruktioner den behöriga myndigheten meddelar.

I *andra stycket* anges till vilken myndighet en framställan eller anmälan om gränsöverskridande övervakning ska göras. Ändringen består i att Rikspolisstyrelsen har ersatts med Polismyndigheten, som är den myndighet som ska kontaktas i de allra flesta fall, och Säkerhetspolisen, som ska kontaktas angående sådan övervakning som faller inom dess verksamhetsområde. Säkerhetspolisens och Polismyndighetens skyldighet att samarbeta regleras i 6 § polislagen (1984:387).

I *tredje stycket*, som är nytt, regleras andra kontakter med anledning av gränsöverskridande övervakning eller förföljande. Dessa ska äga rum direkt mellan de utländska tjänstemännen och berörd svensk myndighet. Berörda svenska myndigheter kan vara Polismyndigheten, Säkerhetspolisen eller Kustbevakningen. Stycket motsvarar innehållet i andra meningen i det tidigare andra stycket.

Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.5.2.

16 §

I paragrafen regleras andra staters tillgång till vissa uppgifter i de svenska DNA-registren.

Ett nytt *tredje stycke* har lagts till med anledning av att det har tillkommit ett nytt register över DNA-profiler, elimineringsdatabasen, till vilket andra stater inte ska ha tillgång. Ändringen har behandlats i avsnitt 8.3.7.

Första och andra styckena är oförändrade.

14.111 Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:344) om Schengens informationssystem

1 §

Av paragrafen framgår att det får föras ett register som ska vara den svenska nationella enheten i Schengens informationssystem (SIS) och vem som är personuppgiftsansvarig för personuppgiftsbehandlingen i registret.

Ändringarna i *första och andra styckena*, som har behandlats i avsnitt 8.2, innebär att det är Polismyndigheten som för registret och är personuppgiftsansvarig för den behandling av personuppgifter som myndigheten utför enligt lagen.

5–7 §§

Ändringarna, som har behandlats i avsnitt 6.4 och 8.2, innebär endast namnbyten.

9 §

Paragrafen reglerar utlämnande av uppgifter i registret till vissa myndigheter.

Säkerhetspolisen har lagts till i *första stycket* för att myndigheten ska kunna få samma tillgång till uppgifter i registret som hittills i sin verksamhet. Eftersom tillgången till uppgifter inom Polismyndigheten inte

Prop. 2013/14:110 behöver regleras har polismyndigheterna tagits bort. Frågan har behandlats i avsnitt 8.6.

Andra–femte styckena är oförändrade.

11 §

Paragrafen reglerar bevarande och gallring av uppgifter i SIS-registret. Den har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag.

I *första stycket* har ett namnbyte gjorts. Reglerna om bevarande och gallring gäller alla uppgifter som finns i registret. Enligt 2 § lagen (2014:000) med vissa bestämmelser med anledning av en ny organisation för polisen ska en åtgärd som har vidtagits av Rikspolisstyrelsen anses ha vidtagits av Polismyndigheten. Det innebär att Polismyndigheten även kan besluta om bevarande och gallring av uppgifter som Rikspolisstyrelsen har lagt in i registret.

Ändringen i *andra stycket* innebär endast ett namnbyte.

Tredje stycket är oförändrat.

Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.4 och 8.2.

14 §

I paragrafen regleras hur länge tilläggsinformation i form av personuppgifter får bevaras. Ändringen är föranledd av att det i registret kommer att finnas uppgifter som har tagits emot både av Rikspolisstyrelsen och Polismyndigheten. Regeln om bevarande ska gälla alla uppgifter som finns i registret.

15 §

Paragrafen reglerar rättelse, blockering och utplånande av uppgifter i registret. Den har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Det är Polismyndigheten som ska rätta, blockera och utplåna uppgifter i registret. Enligt 2 § lagen (2014:000) med vissa bestämmelser med anledning av en ny organisation för polisen ska en åtgärd som har vidtagits av Rikspolisstyrelsen anses ha vidtagits av Polismyndigheten. Det innebär att Polismyndigheten även kan besluta om rättelse, blockering och utplånande av uppgifter som Rikspolisstyrelsen har lagt in i registret.

Ändringarna har behandlats i avsnitt 8.2.

17 §

Paragrafen reglerar överklagande. Ändringen i *första stycket*, som har behandlats i avsnitt 6.4, innebär en anpassning till den nya polisorganisationen genom att ordet Rikspolisstyrelsen har ersatts med Polismyndigheten. Stycket har även moderniserats språkligt.

Andra stycket är oförändrat.

14.112 Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål Prop. 2013/14:110

4 kap.

34 §

Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2 och består i namnbyten. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

14.113 Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:1219) om internationellt tullsamarbete

1 kap.

5 §

I paragrafen definieras vissa begrepp som används i lagen.

Paragrafen har när det gäller definitionen av behörig svensk myndighet anpassats till den nya polisorganisationen genom att Rikspolisstyrelsen och polismyndighet har ersatts med Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2 och 6.4.

14.114 Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:1225) om straff för smuggling

21 §

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär endast ett namnbyte.

14.115 Förslaget till lag om ändring i tullagen (2000:1281)

6 kap.

20 §

Ändringarna, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i namnbyten. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

14.116 Förslaget till lag om ändring i socialtjänstlagen (2001:453)

12 kap.

10 §

I paragrafen anges i vilken utsträckning socialtjänsten eller en socialnämnd utan hinder av sekretess får lämna uppgifter till andra myndigheter.

Första stycket har förtydligats genom att det anges att uppgifter utan hinder av viss sekretess kan lämnas till både Polismyndigheten och Säkerhetspolisen.

Prop. 2013/14:110 I *andra stycket* pekas både Polismyndigheten och Säkerhetspolisen ut som mottagare av uppgifter när det gäller uppgifter som rör unga under 21 år.

Ändringen i *tredje stycket punkten 1* innebär att uppgifter trots sekretess får lämnas till Polismyndigheten och Säkerhetspolisen. Den sekretessbrytande regeln i *punkten 2*, som innebär att uppgifter trots sekretess får lämnas i ärenden om avskiljande från högskoleutbildning har utvidgats till att omfatta även ärenden om avskiljande från polisprogrammet. Det kan t.ex. vara fråga om uppgifter om vård och behandling av den studerande för alkohol- eller narkotikamissbruk.

Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2 och 10.6.1.

13 kap.

7 §

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär endast ett namnbyte.

14 kap.

1 §

Paragrafen reglerar vilka myndigheter som är skyldiga att genast anmäla till socialnämnden om de i sin verksamhet får kännedom om eller misstänker att ett barn far illa. Anställda hos dessa myndigheter har samma skyldighet.

I *första stycket punkten 2* har Polismyndigheten och Säkerhetspolisen lagts till. Dessa båda myndigheters anmälningsplikt reglerades tidigare i 3 § polislagen (1987:387) och någon saklig förändring är inte avsedd. Ändringen har behandlats i avsnitt 5.1.

Andra-fjärde styckena är oförändrade.

16 kap.

4 a §

Paragrafen reglerar polishandräckning.

Punkten 1 har förtydligats genom att ordet polisens bytts ut mot en polismans. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1. *Punkten 2* är oförändrad. Paragrafen har också moderniserats språkligt.

14.117 Förslaget till lag om ändring i lagen (2002:297) om biobanker i hälso- och sjukvården m.m.

6 kap.

5 §

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

om samarbete med Internationella
brottmålsdomstolen

9 och 32 §§

Ändringarna, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i namnbyten. Paragraferna har även moderniserats språkligt.

14.119 Förslaget till lag om ändring i lagen (2002:444)
om straff för finansiering av särskilt allvarlig
brottslighet i vissa fall

9 §

I paragrafen finns närmare regler om penningbeslag. Paragrafen har anpassats till den nya polisorganisationen genom att Rikspolisstyrelsen har bytts ut mot Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.4.

14.120 Förslaget till lag om ändring i lagen (2002:445)
om medling med anledning av brott

5 §

I paragrafen regleras förutsättningarna för medling enligt lagen.

Första stycket har förtydligats genom att ordet polisen har bytts ut mot Polismyndigheten. Stycket har även moderniserats språkligt. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1.

Andra stycket är oförändrat.

14.121 Förslaget till lag om ändring i fordonslagen
(2002:574)

1 kap.

3 §

Paragrafen innehåller definitioner.

Ändringarna i *första stycket*, som har behandlats i avsnitt 6.2 och 6.4, består i att en polismyndighet och Rikspolisstyrelsen har ersatts med Polismyndigheten. Stycket har även moderniserats språkligt.

Andra stycket är oförändrat.

2 kap.

10 §

I paragrafen regleras flygande inspektioner.

Första–tredje styckena är oförändrade.

Fjärde stycket har anpassats till den nya polisorganisationen genom att Rikspolisstyrelsen har bytts ut mot Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.4.

Prop. 2013/14:110 14.122 Förslaget till lag om ändring i
fartygssäkerhetslagen (2003:364)

5 kap.

18 §

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte och en språklig justering.

6 kap.

9 §

I paragrafen föreskrivs att en myndighet som har förbjudit ett fartygs resa eller förbjudit ett fartyg att anlöpa svensk hamn ska anmäla detta till vissa myndigheter. I paragrafen anges vilka åtgärder dessa myndigheter ska vidta.

I första stycket har polis-, tull- och lotsmyndigheterna bytts ut mot Polismyndigheten, Tullverket och Sjöfartsverket, vilka är de korrekta myndighetsbeteckningarna. Den förstnämnda ändringen har behandlats i avsnitt 6.2. Stycket har även moderniserats språkligt.

I andra stycket har Tullmyndigheten bytts ut mot Tullverket.

Tredje stycket är oförändrat.

14.123 Förslaget till lag om ändring i lagen (2003:389)
om elektronisk kommunikation

3 kap.

3 §

Av paragrafen framgår att kravet på tillstånd att använda radiosändare här i landet eller på svenskt fartyg inte gäller för vissa angivna myndigheter.

Första stycket har förtydligats genom att Polisen har bytts ut mot Polismyndigheten och Säkerhetspolisen.

I andra stycket har samma förtydligande som i första stycket gjorts. Stycket har också anpassats till den nya polisorganisationen genom att skyldigheten att höra Rikspolisstyrelsen har ersatts med en skyldighet att höra Polismyndigheten och Säkerhetspolisen.

Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.1 och 6.4.

6 kap.

13 §

I paragrafen anges bl.a. när skydd mot nummerpresentation får åsidosättas. Paragrafen har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Punkten 1 är oförändrad.

Punkten 2 har förtydligats genom att ordet polisen har bytts ut mot Polismyndigheten och Säkerhetspolisen. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1.

22 §

I paragrafen regleras uppgiftsskyldigheten för den som tillhandahåller elektroniskt kommunikationsnät eller elektronisk kommunikationstjänst.

I *första stycket punkten 2* har Polismyndigheten och Säkerhetspolisen pekats ut som myndigheter som kan få del av uppgifter om abonnemang som gäller misstanke om brott.

Ändringarna i *punkterna 3, 6 och 7* består i namnbyten.

Punkterna 2, 3 och 7 har även moderniserats språkligt.

Första stycket punkterna 1, 4, 5 och 8 samt andra stycket är oförändrade.

Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2 och 6.4.

14.124 Förslaget till lag om ändring i lagen (2003:778) om skydd mot olyckor

2 kap.**5 §**

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

14.125 Förslaget till lag om ändring i lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder

6 kap.**5§**

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

7 kap.**1 och 2 §§**

Ändringarna, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i namnbyten. Paragraferna har även moderniserats språkligt.

8 kap.**1 §**

Ändringarna, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i namnbyten. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

2 §

Paragrafen reglerar tillstånd till transport genom Sverige av någon som överlämnas på grund av en arresteringsorder eller som utlämnas till en annan EU-medlemsstat eller Island eller Norge.

Första stycket har anpassats till den nya polisorganisationen genom att ordet Rikspolisstyrelsen har ersatts med Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.5.3.

Prop. 2013/14:110 Ändringarna i *andra och tredje styckena*, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär endast namnbyten. Styckena har även ändrats språkligt.
Fjärde stycket är oförändrat.

14.126 Förslaget till lag om ändring i lagen (2003:1174) om vissa former av internationellt samarbete i brottsutredningar

3 §

I paragrafen regleras vem som får ingå en överenskommelse om att inrätta en gemensam utredningsgrupp.

Andra stycket har anpassats till den nya polisorganisationen genom att Polismyndigheten och Säkerhetspolisen anges bland de myndigheter som får ingå en överenskommelse om att inrätta en gemensam utredningsgrupp. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2 och 6.4.

I första och tredje styckena har språkliga justeringar gjorts.

11 §

Paragrafen reglerar vem som får ansöka om att en kontrollerad leverans ska genomföras utomlands.

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

15 §

I paragrafen regleras vem som får ingå överenskommelser om bistånd i brottsutredningar som genomförs av tjänstemän med skyddsidentitet.

Första stycket har anpassats till den nya polisorganisationen genom att det anges att Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen får ingå sådana överenskommelser när någon av dessa myndigheter leder förundersökningen.

Av *andra stycket* framgår att Polismyndigheten och Säkerhetspolisen får ingå sådana överenskommelser även om någon förundersökning inte pågår eller inleds här.

I tredje stycket har en språklig ändring gjorts.

Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2 och 6.4.

14.127 Förslaget till lag om ändring i smittskyddslagen (2004:168)

6 kap. 11 och 12 §§ och 8 kap. 12 §

Ändringarna, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i namnbyten. Paragraferna har även moderniserats språkligt. *Lagrådets* synpunkter har beaktats vid utformningen av 6 kap. 12 §.

14.128 Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:487) om sjöfartsskydd Prop. 2013/14:110

3 §

Paragrafen reglerar beslut om skyddsnivå för ett fartyg eller en hamnanläggning.

Första och andra styckena har anpassats till den nya polisorganisationen genom att Rikspolisstyrelsen har bytts ut mot Polismyndigheten och att det tidigare tredje stycket har upphävts. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.4.

Paragrafen har även moderniserats språkligt.

4 §

Paragrafen reglerar beslut om att åtgärder utöver de som anges i en skyddsplan ska vidtas för ett fartyg eller en hamnanläggning.

Första stycket har anpassats till den nya polisorganisationen genom att Rikspolisstyrelsen har bytts ut mot Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.4.

Andra stycket är oförändrat.

16 §

I paragrafen regleras bl.a. verkställighet av kroppsvisitation och annan undersökning.

Ändringarna i *första stycket*, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i namnbyten. Stycket har även justerats språkligt utan att någon ändring i sak är avsedd.

Andra stycket har enbart moderniserats språkligt.

14.129 Förslaget till lag om ändring i järnvägslagen (2004:519)

8 kap.

3 §

I paragrafen regleras vad som åligger den som bedriver verksamhet som omfattas av lagen i samband med tillsyn.

I *andra stycket* har uttrycket polis- och tullmyndigheter ersatts med Polismyndigheten och Tullverket, vilket är de korrekta benämningarna på dessa myndigheter. Den förstnämnda ändringen har behandlats i avsnitt 6.2.

I *första, tredje och fjärde styckena* har språket moderniserats.

9 kap.

3 §

I paragrafen regleras vilka befogenheter den som arbetar i säkerhets- eller ordningstjänst vid järnvägssystem har.

I *första stycket* har ett förtydligande gjorts genom att ordet polisen har bytts ut mot Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1. Stycket har också moderniserats språkligt.

14.130 Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:1100) om luftfartsskydd

2 §

I paragrafen regleras vem som får utföra säkerhetskontroll av personer, medhavda föremål och fordon på en flygplats.

Första stycket har förtydligats genom att ordet polis har ersatts med polisman. Ett namnbyte har också gjorts. Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.1 och 6.2. Stycket har även moderniserats språkligt.

I *andra stycket* har språkliga justeringar gjorts.

Tredje stycket är oförändrat.

8 §

I paragrafen regleras ansvaret för att det finns tillräcklig personal, lokaler och utrustning för luftfartsskyddet på flygplatsen. I paragrafen har ett namnbyte gjorts. Den har även förtydligats genom att ordet polisen har ersatts med myndigheten, vilket syftar på Polismyndigheten. Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.1 och 6.2. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

9 §

I paragrafen regleras under vilka förutsättningar Polismyndigheten får fatta beslut om strängare åtgärder än vad som följer av förordning (EG) nr 300/2008.

Första och andra styckena har anpassats till den nya polisorganisationen genom att Rikspolisstyrelsen har bytts ut mot Polismyndigheten och att det tredje stycket har upphävts. Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.4.

10 §

I paragrafen regleras under vilka förutsättningar Transportstyrelsen får fatta beslut om strängare åtgärder än vad som följer av förordning (EG) nr 300/2008. Paragrafen har anpassats till den nya polisorganisationen genom att Rikspolisstyrelsen har bytts ut mot Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.4. Paragrafen har även justerats språkligt.

14.131 Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:1167) om vägtransportledare

6 §

I paragrafen regleras förordnanden av vägtransportledare.

Första stycket har anpassats till den nya polisorganisationen genom att Rikspolisstyrelsen har bytts ut mot Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.4.

I *andra stycket* har endast en språklig ändring gjorts.

7 §

Av paragrafen framgår att en vägtransportledare lyder under Polismyndigheten. Paragrafen har anpassats till den nya polisorganisationen genom ett namnbyte och att den lokala anknytningen har tagits bort. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2 och 7.1.1.

8 §

I paragrafen regleras vägtransportledares informations- och underrättelseskyldighet. Paragrafen har anpassats till den nya polisorganisationen genom att den lokala anknytningen har tagits bort. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2 och 7.1.1. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

11 §

I paragrafen regleras återkallelse av förordnanden som vägtransportledare. Paragrafen har anpassats till den nya polisorganisationen genom att Rikspolisstyrelsen har bytts ut mot Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.4. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

12 §

I paragrafen regleras avstängning av vägtransportledare. Ändringarna är av samma slag som i 11 §.

13 §

Av paragrafen framgår att en polisman kan besluta om avstängning av vägtransportledare i vissa fall. Ändringarna är av samma slag som i 11 §.

15 §

I paragrafen regleras överklagande av beslut enligt lagen. Ändringarna är av samma slag som i 11 §.

14.132 Förslaget till lag om ändring i lagen (2005:130) om dödförklaring

6 §

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

14.133 Förslaget till lag om ändring i lagen (2005:225) om rättsintyg i anledning av brott

1, 5 och 7 §§

Ändringarna, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i namnbyten. Paragraferna har även moderniserats språkligt.

Prop. 2013/14:110 14.134 Förslaget till lag om ändring i lagen (2005:321)
om tillträdesförbud vid idrottsarrangemang

6 och 9 §§

Ändringarna, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i namnbyten.

8 och 10 §§

Ändringarna, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i namnbyten. Paragraferna har även moderniserats språkligt.

14.135 Förslaget till lag om ändring i lagen (2005:395)
om arbetstid vid visst vägtransportarbete

23 §

Paragrafen reglerar polishandräckning.

Punkten 1 har förtydligats genom att ordet polisens har bytts ut mot en polismans. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1.

Punkten 2 är oförändrad.

14.136 Förslaget till lag om ändring i lagen (2005:426)
om arbetstid m.m. för flygpersonal inom
civilflyget

6 §

I paragrafen regleras tillsyn enligt lagen.

Första stycket är oförändrat.

Andra stycket har förtydligats genom att ordet polisen har bytts ut mot Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1. Stycket har även moderniserats språkligt.

14.137 Förslaget till lag om ändring i aktiebolagslagen
(2005:551)

9 kap.

44 §

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär endast ett namnbyte.

14.138 Förslaget till lag om ändring i utlänningslagen
(2005:716)

5 kap. 15 b och 16 a §§ samt 7 kap. 7 c §

Ändringarna innebär enbart att Rikspolisstyrelsen har ersatts med Polismyndigheten. Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.4.

Ändringarna, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär enbart namnbyten.

9 kap.**1 §**

Ändringen innebär bara ett namnbyte. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2.

3 a §

Paragrafen reglerar den skyldighet som någon har, som transporterar passagerare luftvägen till Sverige från en stat utanför EU som inte heller deltar i Schengensamarbetet, att lämna uppgifter om ankommande passagerare.

Första stycket har ändrats genom ett namnbyte. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2. Vidare har stycket moderniserats språkligt.

Andra stycket är oförändrat.

3 b §

Paragrafen reglerar på vilket sätt uppgifter enligt 3 a § om passagerare ska lämnas.

I *första stycket* har Rikspolisstyrelsen bytts mot Polismyndigheten. Stycket har moderniserats språkligt. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2.

Andra stycket har enbart moderniserats språkligt.

3 c §

Ändringen innebär enbart att Rikspolisstyrelsen har ersatts med Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.4.

3 f, 4 och 6 §§

Ändringarna innebär bara namnbyten. Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2.

7 §

Paragrafen ger den myndighet som har omhändertagit en utlännings biljett möjlighet att lösa in den, om den annars skulle förlora sitt värde. Ändringen, som innebär ett namnbyte, har behandlats i avsnitt 6.2. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

8 och 10 §§

Ändringarna innebär bara namnbyten och har behandlats i avsnitt 6.2.

9 §

Paragrafen reglerar bl.a. en utlännings skyldighet att på begäran av en polisman överlämna pass eller andra handlingar som styrker utlännings rätt att vistas i landet. Den anger också vilka möjligheter myndigheterna har att som ett led i utlänningskontrollen kalla eller hämta utlännings.

Ändringen i *första stycket*, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär bara namnbyten.

Prop. 2013/14:110 *Andra stycket* har förtydligats genom att ordet polisens ersatts med Polismyndighetens. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1.

Det *tredje stycket* är oförändrat.

10 kap.

8 §

I paragrafen anges vad uppsikt innebär.

Paragrafen har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag och ändrats på det sättet att anmälan ska göras hos Polismyndigheten, men att det i beslutet om uppsikt uttryckligen ska anges på vilken ort anmälan ska göras. Ändringen har behandlats i avsnitt 7.2.

13 §

Paragrafen reglerar i vilka fall en polisiär myndighet är handläggande myndighet.

Första stycket är oförändrat.

I *andra stycket*, som är nytt och har utformats med beaktande av *Lagrådets* synpunkter, har tydliggjorts att även Säkerhetspolisen kan vara handläggande myndighet i säkerhetsärenden. Vad ett säkerhetsärende är framgår av 1 kap. 7 §. Av 12 kap. 14 § *andra stycket* följer att Säkerhetspolisen ska verkställa beslut om avvisning och utvisning i säkerhetsärenden. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.6.2.

14 §

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär bara ett namnbyte.

17 §

Paragrafen reglerar Polismyndighetens möjligheter att ta en utlänning i förvar eller att ställa honom eller henne under uppsikt, trots att myndigheten inte är handläggande myndighet. Paragrafen har utformats med beaktande av *Lagrådets* synpunkter.

I *första och andra styckena* har namnbyten gjorts. Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2 och 6.6.2. Styckena har också moderniserats språkligt.

Tredje stycket har endast ändrats språkligt.

19 §

Paragrafen innehåller en handräckningsregel.

I *första och andra styckena* har namnbyten gjorts. Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2. Dessutom har styckena moderniserats språkligt.

11 kap.

11 §

Paragrafen reglerar förfarandet när det påträffas alkohol eller narkotika i en lokal där en utlänning hålls i förvar eller hos en sådan utlänning.

Första stycket har enbart omarbetats språkligt.

Andra stycket har förtydligats genom att ordet polisen bytts mot Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1. Vidare har stycket omarbetats språkligt.

12 kap.

4 §

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär bara ett namnbyte.

5 §

I paragrafen regleras bl.a. förutsättningarna för att återföra en utlänning, som kommit till Sverige med fartyg eller luftfartyg till fartyget eller luftfartyget, om han eller hon saknar nödvändiga handlingar för att resa in i landet eller inte har tillräckliga medel för hemresan.

Första och tredje styckena har enbart moderniserats språkligt.

I *andra stycket* har ett namnbyte gjorts. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2.

6 och 13 a §§

Ändringarna, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär bara namnbyten.

14 §

Paragrafen reglerar verkställighet av beslut om avvísning eller utvisning.

Första och andra styckena är oförändrade.

Av *tredje stycket punkten 1* följer att Polismyndigheten ska verkställa sina egna avvísningsbeslut. *Punkten 2* är oförändrad.

I *fjärde stycket* har ett namnbyte gjorts. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2.

14 b och 17 §§

Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2 och innebär bara namnbyten.

13 kap.

5 §

I paragrafen anges vilka som ska kallas till en muntlig förhandling. Vidare regleras inställelse vid och hämtning till sådan förhandling.

Första stycket har enbart moderniserats språkligt.

I *andra stycket* har ett namnbyte gjorts. Stycket har även moderniserats språkligt. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2.

14 kap.

2, 7 och 7 a §§

Ändringarna, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär bara namnbyten.

4 a §

Ändringen innebär enbart att Rikspolisstyrelsen har ersatts med Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.4.

8 §

Paragrafen reglerar överklagande av beslut i fråga om bl.a. offentligt biträde och ombud.

Prop. 2013/14:110 Ändringen, som innebär att, förutom Polismyndigheten och Migrationsverket, även Säkerhetspolisen nämns i *första och andra styckena*, klargör att Säkerhetspolisens beslut i frågor som rör bl.a. offentligt biträde eller ersättning i ett säkerhetsärende får överklagas. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.6.2.

Tredje stycket är oförändrat.

9 §

Paragrafen reglerar överklagande av beslut om förvar eller uppsikt. Ändringen är av samma slag som i 8 §.

14 §

Ändringen innebär bara ett namnbyte och har behandlats i avsnitt 6.2.

15 kap.

2 §

I paragrafen anges vad som gäller i fråga om nöjdförklaring.

Av *andra stycket punkten 1* framgår att nöjdförklaring får avges inför Polismyndigheten, även om myndigheten inte har meddelat det aktuella beslutet. Möjligheten för Polismyndigheten att ta emot en nöjdförklaring som avser ett beslut som myndigheten själv har meddelat regleras i första stycket. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2. *Punkten 2* är oförändrad.

Första och tredje styckena är oförändrade.

16 kap. 9 §

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär bara ett namnbyte.

17 kap. 1 §

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär bara ett namnbyte.

18 kap. 1 §

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär bara ett namnbyte.

19 kap.

7 §

Paragrafen reglerar möjligheten att ta ut en särskild avgift av en transportör som inte fullgjort sina skyldigheter.

Första stycket har endast moderniserats språkligt.

Av *andra stycket* framgår att frågor om ersättning prövas av Polismyndigheten, vilket är en anpassning till den nya polisorganisationen genom att den lokala anknytningen har tagits bort.

I *tredje stycket* har Rikspolisstyrelsen ersatts med Polismyndigheten. Stycket har vidare moderniserats språkligt.

Fjärde stycket är oförändrat.

Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2, 6.4, och 7.1.1.

8 §

Paragrafen innehåller ett bemyndigande.

Paragrafen har ändrats genom ett namnbyte och en språklig modernisering. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2.

20 kap.**16 §**

I paragrafen föreskrivs att åklagare kan yrka återbetalningsskyldighet för den som har haft en utlänning som inte haft rätt att vistas i Sverige anställd, och som har tagit emot offentliga stöd, bidrag eller andra förmåner.

Ändringen i paragrafen, som har behandlats i avsnitt 6.1, består i att ordet polisens i förtydligande syfte har ersatts med Polismyndighetens.

14.139 Förslaget till lag om ändring i lagen (2005:754) om transitering av tredjelandsmedborgare

2 §

Av paragrafen framgår vilken myndighet som är centralmyndighet enligt rådets direktiv 2003/110/EG av den 25 november 2003 om bistånd vid transitering i samband med återsändande med flyg. Paragrafen har anpassats till den nya polisorganisationen genom att Rikspolisstyrelsen har bytts ut mot Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.4 och 6.5.3.

3 §

I paragrafen anges vad som åligger Polismyndigheten i egenskap av centralmyndighet. *Punkten 1* har anpassats till den nya polisorganisationen genom att Rikspolisstyrelsen har bytts ut mot Polismyndigheten, som har ålagts att utse kontaktpunkter inom myndigheten för de flygplatser som kan bli aktuella för transitering. Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.4 och 6.5.3. *Punkterna 2 och 3* är oförändrade.

4 §

Paragrafen reglerar när beslut om transitering ska meddelas och vad som gäller om ett sådant beslut inte fattats.

Första och tredje styckena har anpassats till den nya polisorganisationen genom att Rikspolisstyrelsen har bytts ut mot Polismyndigheten. Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.4 och 6.5.3. Första stycket har även justerats språkligt.

Andra, fjärde och femte styckena är oförändrade.

7 §

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

Prop. 2013/14:110 14.140 Förslaget till lag om ändring i lagen (2005:787)
om behandling av uppgifter i Tullverkets
brottsbekämpande verksamhet

8 §

I paragrafen regleras de sekundära ändamål för vilka personuppgifter får behandlas i Tullverkets brottsbekämpande verksamhet.

Paragrafen har anpassats till den nya polisorganisationen genom att Polismyndigheten och Säkerhetspolisen anges som myndigheter till vilka uppgifter får lämnas ut. Ändringen har behandlats i avsnitt 8.6.

26 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om direktåtkomst. Den har anpassats till den nya polisorganisationen genom att Polismyndigheten och Säkerhetspolisen anges som myndigheter som får medges direktåtkomst. Ändringen har behandlats i avsnitt 8.6.

14.141 Förslaget till lag om ändring i
vägtrafikskattelagen (2006:227)

6 kap.

3 §

Av paragrafen framgår att ett fordons registreringsskyltar ska tas om hand under vissa förutsättningar.

Ändringarna i *första-tredje styckena*, som har behandlats i avsnitt 6.1, innebär förtydliganden genom att orden polisen och polis har bytts ut mot polisman. Första och andra styckena har även moderniserats språkligt.

14.142 Förslaget till lag om ändring i lagen (2006:263)
om transport av farligt gods

15 §

Enligt paragrafen får transport i vissa fall hindras om den inte kan fortsätta utan påtaglig risk för skada. Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.1, innebär ett förtydligande genom att ordet polis har bytts ut mot polisman.

14.143 Förslaget till lag om ändring i lagen (2006:343)
om Försvarsmaktens stöd till polisen vid
terrorismbekämpning

1 §

I paragrafen läggs förutsättningarna fast för när polisen får begära Försvarsmaktens stöd vid terrorismbekämpning, vilken myndighet som får begära sådant stöd och förfarandet när stöd begärs.

I *första stycket* har i förtydligande syfte ordet polisen bytts ut mot Polismyndigheten och Säkerhetspolisen.

I *andra stycket* har Rikspolisstyrelsen ersatts med Polismyndigheten och Säkerhetspolisen. I *punkten 2* har förtydligats att stöd endast får begäras om de resurser som krävs varken finns hos Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen. *Punkterna 1 och 3* är oförändrade.

I *tredje stycket*, som är nytt, föreskrivs att Polismyndigheten och Säkerhetspolisen ska samråda med varandra innan regeringens medgivande enligt *andra stycket* *punkten 3* begärs. I de fall där regeringens medgivande inte hinner inhämtas av den myndighet som begär stödet finns inget krav på föregående samråd med den andra myndigheten.

Av *fjärde stycket* framgår att regeringens medgivande inte behöver inhämtas i sådana brådskande fall som kan innebära fara för människors liv eller hälsa eller för omfattande förstörelse av egendom. I en sådan situation ska regeringen omedelbart underrättas i efterhand om att stöd har begärts. Regeringen ska då pröva om stödet ska undanröjas eller bestå. Den av myndigheterna som begärt stöd ska i anslutning till att regeringen underrättas också underrätta den andra myndigheten. Stycket har även moderniserats språkligt.

Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.1, 6.4 och 6.6.4.

3 §

I paragrafen föreskrivs vad som gäller i fråga om ledningsförhållandena. Den militära enheten och dess chef ska stå under direkt ledning av den myndighet som har begärt stödet. Ändringen består i att ordet polisen har ersatts med formuleringen den myndighet som har begärt stödet, vilket markerar att det kan vara antingen Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

Ändringen har behandlats i avsnitt 6.6.4.

14.144 Förslaget till lag om ändring i lagen (2006:418) om säkerhet i vägtunnlar

12 §

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

14.145 Förslaget till lag om ändring i lagen (2006:444) om passagerarregister

1 §

Av paragrafen framgår att det är Polismyndigheten som för passagerarregistret och är personuppgiftsansvarig för behandling av personuppgifter i registret. Ändringen har behandlats i avsnitt 8.2. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

I paragrafen regleras utlämnande av personuppgifter ur passagerarregistret.

Första stycket har anpassats till den nya polisorganisationen på så sätt att Säkerhetspolisen anges bland de myndigheter som får begära uppgifter ur registret. Av förarbetena till lagen framgår att Säkerhetspolisen omfattas av bestämmelsen i dess tidigare lydelse (prop. 2005/06:129 s. 49 f.). Det är således inte fråga om någon ändring i sak. Ändringen har behandlats i avsnitt 8.6.

I *andra stycket* har en följdändring gjorts.

Paragrafen har också moderniserats språkligt.

8 §

Paragrafen reglerar direktåtkomst till passagerarregistret.

Första stycket har anpassats till den nya polisorganisationen. Direktåtkomst behöver inte regleras inom Polismyndigheten. För att Säkerhetspolisen ska kunna medges direktåtkomst till personuppgifter i registret anges myndigheten i bestämmelsen. Av förarbetena till lagen framgår att Säkerhetspolisen omfattas av bestämmelsen i dess tidigare lydelse (prop. 2005/06:129 s. 49 f.). Det är således inte fråga om någon ändring i sak. Ändringen har behandlats i avsnitt 8.6.

Andra stycket är oförändrat.

9 §

I paragrafen regleras gallring av uppgifter i passagerarregistret.

Ändringen i *första stycket* har behandlats i avsnitt 8.2 och innebär att Rikspolisstyrelsen har ersatts med Polismyndigheten.

Med hänsyn till att både Polismyndigheten, Säkerhetspolisen och Tullverket kan ha uppgifter enligt 4 § anges alla tre myndigheterna i *andra stycket*. För att undvika den otydlighet som *Lagrådet* har pekat på har ”lagstadgade uppgifter” bytts ut mot ”personkontroller”. Ändringen har behandlats i avsnitt 8.2 och 8.6.

Första och andra styckena har också moderniserats språkligt.

Tredje stycket är oförändrat.

14.146 Förslaget till lag om ändring i lagen (2006:496) om blodsäkerhet

14 §

I paragrafen regleras polishandräckning.

Ändringen i *första stycket* har behandlats i avsnitt 6.2 och består i ett namnbyte. Stycket har också moderniserats språkligt.

I *andra stycket punkten 1* har ett förtydligande gjorts genom att ordet polisens har bytts ut mot en polismans. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1. *Punkten 2* är oförändrad.

28 §

Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2 och består i ett namnbyte. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

14.147 Förslaget till lag om ändring i lagen (2006:546) Prop. 2013/14:110
om utrymning och inkvartering m.m. under
höjd beredskap

3 kap.

2 §

I paragrafen regleras polishandräckning. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2 och består i ett namnbyte. Paragrafen har också moderniserats.

14.148 Förslaget till lag om ändring i lagen (2006:615)
om samarbete med Specialdomstolen för Sierra
Leone

8 §

Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2 och består i namnbyten. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

14.149 Förslaget till lag om ändring i livsmedelslagen
(2006:804)

27 §

I paragrafen regleras polishandräckning.

Första stycket har endast moderniserats språkligt.

I *andra stycket punkten 1* har ett förtydligande gjorts genom att ordet polisens har bytts ut mot en polismans. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1. *Punkten 2* är oförändrad.

14.150 Förslaget till lag om ändring i lagen (2006:805)
om foder och animaliska biprodukter

27 §

I paragrafen regleras polishandräckning.

Första stycket har endast ändrats språkligt med beaktande av *Lagrådets* synpunkter.

I *andra stycket punkten 1* har ett förtydligande gjorts genom att ordet polisens har bytts ut mot en polismans. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1. *Punkten 2* är oförändrad.

14.151 Förslaget till lag om ändring i lagen (2006:806)
om provtagning på djur, m.m.

19 §

I paragrafen regleras polishandräckning.

Prop. 2013/14:110 *Första stycket* har endast moderniserats språkligt med beaktande av *Lagrådets* synpunkter.

I *andra stycket punkten 1* har ett förtydligande gjorts genom att ordet polisens har bytts ut mot en polismans. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1. *Punkten 2* är oförändrad.

14.152 Förslaget till lag om ändring i lagen (2006:807) om kontroll av husdjur, m.m.

15 §

I paragrafen regleras polishandräckning.

Första stycket har endast moderniserats språkligt med beaktande av *Lagrådets* synpunkter.

I *andra stycket punkten 1* har ett förtydligande gjorts genom att ordet polisens har bytts ut mot en polismans. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1. *Punkten 2* är oförändrad.

14.153 Förslaget till lag om ändring i lagen (2006:1209) om hamnskydd

2 kap.

2 §

Paragrafen reglerar beslut om skyddsnivå för hamnar eller del av hamnar.

Första och andra styckena har anpassats till den nya polisorganisationen genom att ordet Rikspolisstyrelsen har bytts ut mot Polismyndigheten och att tredje stycket har upphävts. Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.4 och 7.1.1. *Styckena* har också moderniserats språkligt.

4 kap.

3 §

Ändringarna, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i namnbyten. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

14.154 Förslaget till lag om ändring i lagen (2006:1570) om skydd mot internationella hot mot människors hälsa

28 §

I paragrafen regleras polishandräckning.

Första stycket har endast moderniserats språkligt.

I *andra stycket punkten 1* har ett förtydligande gjorts genom att ordet polisens har bytts ut mot en polismans. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1. *Punkten 2* är oförändrad.

29 §

I paragrafen regleras vilka som ska medverka vid bl.a. kontroll vid karantänshamnar och karantänsflygplatser. Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.1, innebär ett förtydligande genom att ordet polisen har bytts ut mot Polismyndigheten. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

14.155 Förslaget till lag om ändring i lagen (2007:606) om utredningar avseende vissa dödsfall

4 §

Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2 och innebär endast ett namnbyte.

14.156 Förslaget till lag om ändring i bidragsbrottslagen (2007:612)

6 §

Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2 och består i ett namnbyte. Paragrafen har även moderniserats språkligt.

14.157 Förslaget till lag om ändring i lagen (2007:980) om tillsyn över viss brottsbekämpande verksamhet

1 §

I paragrafen regleras vilken verksamhet som Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden ska utöva tillsyn över.

I *andra stycket* har det tydliggjorts att tillsynen ska omfatta den behandling av personuppgifter som sker enligt polisdatalagen (2010:361) vid Polismyndigheten, Säkerhetspolisen och Ekobrottsmyndigheten. Någon ändring i sak är inte avsedd. Ändringen har behandlats i avsnitt 8.4.3.

Första och tredje styckena är oförändrade.

14.158 Förslaget till lag om ändring i lagen (2007:1150) om tillsyn över hundar och katter

5, 11–13, 17 och 20 §§

Ändringarna, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i namnbyten. Paragraferna har också moderniserats språkligt. *Lagrådets* synpunkter har beaktats vid utformningen av 13 §.

8, 14, 18 och 21 §§

Ändringarna innebär endast namnbyten. De har behandlats i avsnitt 6.2.

Prop. 2013/14:110 14.159 Förslaget till lag om ändring i lagen
(2007:1157) om yrkesförarkompetens

2 kap.

4 §

Paragrafen reglerar undantag från lagens tillämpningsområde.

I *punkten 2* har ett förtydligande gjorts genom att ordet polisen har bytts ut mot Polismyndigheten och Säkerhetspolisen. Punkten har också ändrats redaktionellt. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1.

Paragrafen är i övrigt oförändrad.

6 kap.

3 §

Paragrafen reglerar vad en förare som omfattas av krav på att ha bevis om yrkesförarkompetens ska ha med sig vid färd.

Första stycket är oförändrat.

I *andra stycket* har ett förtydligande gjorts genom att ordet polis har bytts ut mot en polisman. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1. Stycket har även moderniserats språkligt.

14.160 Förslaget till lag om ändring i lagen (2008:99)
om tillämpning av Europaparlamentets och
rådets förordning (EG) nr 1781/2006 om
information om betalaren som skall åtfölja
överföringar av medel

3 §

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.5.4, innebär endast att Rikspolisstyrelsen har ersatts med Polismyndigheten.

14.161 Förslaget till lag om ändring i lagen (2008:286)
om kvalitets- och säkerhetsnormer vid
hantering av mänskliga vävnader och celler

19 §

I paragrafen regleras polishandreckning.

Ändringen i *första stycket*, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär endast ett namnbyte.

I *andra stycket punkten 1* har ett förtydligande gjorts genom att ordet polisens har bytts ut mot en polismans. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1. *Punkten 2* är oförändrad.

33 §

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär endast ett namnbyte.

14.162 Förslaget till lag om ändring i lagen (2008:322) om Tullverkets och Kustbevakningens befogenheter att ingripa mot rattfylleribrott Prop. 2013/14:110

5, 10 och 11 §§

Ändringarna, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär endast namnbyten.

14.163 Förslaget till lag om ändring i lagen (2008:475) om kör- och vilotid vid internationell järnvägstrafik

24 §

I paragrafen regleras polishandräckning.

I *punkten 1* har ett förtydligande gjorts genom att ordet polisens har bytts ut mot en polismans. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1. *Punkten 2* är oförändrad.

14.164 Förslaget till lag om ändring i lagen (2008:717) om signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet

4 §

Paragrafen reglerar vem som får inrikta signalspaning.

Ändringen i *första stycket*, som har behandlats i avsnitt 6.4, består endast i att Rikskriminalpolisen bytts ut mot Nationella operativa avdelningen vid Polismyndigheten, vilket är den organisationsenhet inom Polismyndigheten som ska överta Rikskriminalpolisens uppgifter. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Andra och tredje styckena är oförändrade.

14.165 Förslaget till lag om ändring i lagen (2008:1049) om förbud mot utsläppande på marknaden av päls av katt och hund m.m.

8 §

I paragrafen regleras polishandräckning.

I *andra stycket punkten 1* har ett förtydligande gjorts genom att ordet polisens har bytts ut mot en polismans. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1.

Första stycket och andra stycket punkten 2 är oförändrade.

Prop. 2013/14:110 14.166 Förslaget till lag om ändring i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism

3 kap.

1 §

I paragrafen regleras bl.a. vilka skyldigheter en verksamhetsutövare har att granska misstänkta transaktioner och att lämna uppgifter till Polismyndigheten.

I *andra och fjärde styckena* har Rikspolisstyrelsen ersatts med Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.5.4.

Första, tredje, femte och sjätte styckena är oförändrade.

1 a §

I paragrafen förskrivs att Polismyndigheten är finansunderrättelseenhet vid tillämpningen av artikel 55.2 i förordning (EU) nr 1031/2010.

Ändringen består av att Rikspolisstyrelsen har bytts ut mot Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.5.4.

6 §

I paragrafen regleras skyldigheten för en tillsynsmyndighet att i vissa fall underrätta Polismyndigheten om misstänkta oegentligheter.

Ändringen består av att Rikspolisstyrelsen har bytts ut mot Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.5.4.

8 §

Av paragrafen framgår förutsättningarna för att meddela dispositionsförbud. Paragrafen har anpassats till den nya polisorganisationen genom att Rikspolisstyrelsen har bytts ut mot Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.4 och 6.5.4.

9 §

I paragrafen finns regler om förfarandet sedan ett beslut om dispositionsförbud meddelats. Paragrafen har anpassats till den nya polisorganisationen genom att Rikspolisstyrelsen har bytts ut mot Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.4 och 6.5.4.

4 kap.

6 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om gallring av sådana register som förs av vissa verksamhetsutövare med stöd av lagen. Paragrafen har arbetats om redaktionellt med beaktande av *Lagrådets* synpunkter.

Av *första stycket* framgår att uppgifter om misstänkta transaktioner ska gallras i samband med att vissa beslut fattas. *Punkten 1* tar sikte på beslut som meddelas innan en förundersökning har inletts. Gallring ska göras om beslut att inte inleda eller att lägga ned en utredning om penningtvätt eller finansiering av terrorism har meddelats. Sådana beslut kan meddelas av Polismyndigheten och Säkerhetspolisen. *Punkten 2* gäller beslut att inte inleda förundersökning eller att lägga ned en förundersökning om

penningtvätt eller finansiering av terrorism. Sådana beslut kan meddelas av Polismyndigheten, Säkerhetspolisen eller åklagare. Även åklagares beslut att avsluta en sådan förundersökning utan att väcka åtal omfattas och ska leda till att uppgifter gallras. Enligt *punkten 3* ska domstols laga-kraftvunna domar eller beslut leda till gallring.

Av *andra stycket*, som är nytt, framgår att gallring ska göras senast tre år efter det att uppgiften lämnats med stöd av 3 kap. 1 §. Stycket motsvarar den tidigare punkten 4.

Ändringen har behandlats i avsnitt 6.5.4.

14.167 Förslaget till lag om ändring i lagen (2009:302) om verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård

5 kap

6 §

I paragrafen regleras polishandräckning.

I *andra stycket punkten 1* har ett förtydligande gjorts genom att ordet polisens har bytts ut mot en polismans. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1.

Första stycket och andra stycket punkten 2 är oförändrade.

14.168 Förslaget till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

35 kap.

19 a §

Paragrafen är ny och har behandlats i avsnitt 10.6.2. I enlighet med *Lagrådets* förslag har en rubrik införts före paragrafen.

Av *första stycket* framgår att sekretess gäller hos Rikspolisstyrelsen och Statens kriminaltekniska laboratorium för uppgift om enskilda personliga förhållanden om uppgiften förekommer i den elimineringsdatabas som regleras i lagen (2014:000) om elimineringsdatabasen eller som annars behandlas med stöd av den lagen. Uppgifter i elimineringsdatabasen får behandlas för att upptäcka och utreda kontamineringar vid DNA-analyser och hanteringen av DNA-spår. Det innebär att både uppgifterna i registret och den behandling som sker av uppgifterna vid en överensstämmelse mellan en DNA-profil i databasen och en annan DNA-profil omfattas av sekretessen. Sekretessen gäller om det inte står klart att uppgiften kan lämnas ut utan att den enskilde eller någon närstående till honom eller henne lider skada eller men.

I *andra stycket* anges att sekretessen gäller i högst sjuttio år.

10 kap.

18 a–22 §§

Ändringarna består i namnbyten och har behandlats i avsnitt 6.2.

23 §

Paragrafen innehåller en bestämmelse som bryter sekretessen för uppgifter som angår misstanke om allvarligare brott i förhållande till brottsbekämpande myndigheter.

Bestämmelsen har anpassats till den nya polisorganisationen genom ett namnbyte och att Säkerhetspolisen har lagts till i paragrafen för att myndigheten ska kunna få del av uppgifter på samma sätt som tidigare. Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2 och 10.4.2.

24 §

Paragrafen innehåller en bestämmelse som bryter sekretessen för vissa andra uppgifter som angår misstanke om brott i förhållande till främst brottsbekämpande myndigheter.

Bestämmelsen har anpassats till den nya polisorganisationen genom ett namnbyte och att Säkerhetspolisen har lagts till i paragrafen för att myndigheten ska kunna få del av uppgifter på samma sätt som de tidigare har kunnat. Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2 och 10.4.2.

18 kap.

1 §

Paragrafen reglerar sekretess för uppgifter som hänför sig till förundersökning i brottmål, användning av tvångsmedel och annan verksamhet för att förebygga brott.

Andra stycket punkten 2 har anpassats till den nya polisorganisationen genom ett namnbyte och att Säkerhetspolisen har lagts till i paragrafen för att sekretess ska gälla i myndighetens verksamhet i samma utsträckning som tidigare. Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2 och 10.4.2.

Första stycket, andra stycket punkterna 1 och 3 samt tredje stycket är oförändrade.

3 §

Av paragrafen framgår att sekretess i förundersökningar och underrättelseverksamhet gäller även hos myndigheter som biträder de brottsbekämpande myndigheterna.

Paragrafen har anpassats till den nya polisorganisationen genom ett namnbyte och att Säkerhetspolisen har lagts till. Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2 och 10.4.2.

11 §

I paragrafen regleras sekretess för uppgift om åtgärder som har till syfte att hindra rymning eller fritagning.

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.1, består i att begreppet polisväsendet har utmönstrats och ersatts med Polismyndigheten och Säkerhetspolisen. Vidare har kriminalvården ersatts med Kriminalvården, vilket är den korrekta benämningen på myndigheten.

15 §

Paragrafen reglerar sekretess i samband med mål som gäller olaga våldsskildring eller barnpornografibrott.

Första och andra styckena är oförändrade.

I *tredje stycket* har ett namnbyte gjorts. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2 och 10.3.2. Därutöver har Statens biografbyrå ändrats till Statens medieråd som är den korrekta myndighetsbeteckningen.

16 §

Paragrafen reglerar sekretessen i vissa register.

I *första stycket* behandlas sekretessen i vapenregister. Sekretessen gäller i första hand hos Polismyndigheten, som enligt 1 a kap. 7 § vapenlagen (1996:67) för vapenregistren. Av 1 a kap. 14 § samma lag framgår att direktåtkomst kan medges till vapenregistren. Med hänsyn till att sekretessen gäller för uppgift som hänför sig till vapenregister följer sekretessen med uppgiften när den lämnas vidare till en annan myndighet. Ändringen har behandlats i avsnitt 10.4.3.

Den tidigare punkten 1 i *andra stycket*, som reglerade sekretess hos Rikspolisstyrelsen för uppgifter som hänför sig till vapenregister, har upphävts. Stycket är i övrigt oförändrat.

I *tredje stycket* har hänvisningen till den upphävda punkten 1 i andra stycket tagits bort. I övrigt är stycket oförändrat.

16 a §

Paragrafen, som är ny, reglerar sekretessen i ärenden enligt vapenlagen (1996:67). Innehållet har flyttats från 16 § första stycket. Det har tydliggjorts att sekretessen i vapenärenden gäller hos Polismyndigheten. Någon ändring av sekretessområdet är inte avsedd. Paragrafen har behandlats i avsnitt 10.4.3.

17 §

I paragrafen regleras sekretess vid rättsligt samarbete och visst samarbete enligt lagen (2000:344) om Schengens informationssystem.

Andra stycket har anpassats till den nya polisorganisationen genom att Polismyndigheten och Säkerhetspolisen anges bland de myndigheter hos vilka sekretess gäller. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2, 6.4 och 10.4.2.

Första och tredje styckena är oförändrade.

21 kap.

4 a §

Paragrafen, som är ny, bryter sekretessen enligt 3 § första stycket för skyddade adressuppgifter mellan Polismyndigheten och Säkerhetspolisen. Frågan har behandlats i avsnitt 10.4.4.

Prop. 2013/14:110 I paragrafen föreskrivs att Polismyndigheten och Säkerhetspolisen, trots angiven sekretess till skydd för enskild, får lämna skyddade adressuppgifter till varandra. En förutsättning för att uppgifter ska lämnas ut är dock att den mottagande myndigheten har behov av uppgifterna i sin brottsbekämpande verksamhet. Det är den utlämnande myndigheten som ytterst avgör om den andra myndigheten behöver uppgifterna. Paragrafen medger att uppgifter lämnas mellan myndigheterna, men reglerar i likhet med andra sekretessbrytande bestämmelser inte hur detta ska ske. Utbytet kan avse uppgifter som behandlas automatiserat eller som finns i fysiska handlingar.

23 kap.

6 §

Paragrafen reglerar sekretess i ärenden om avstängning och avskiljande av vissa studerande. Paragrafen har behandlats i avsnitt 10.6.1.

Första stycket finns föreskrifter om sekretess i ärenden om avskiljande från högskoleutbildning. Motsvarande sekretessreglering har införts för avskiljande från polisprogrammet. Polisprogrammet ingår i grundutbildningen till polisman, som även omfattar aspirantutbildning om sex månader. En studerande får enligt 7 § polisutbildningsförordningen (1999:740) avskiljas från polisprogrammet bl.a. om han eller hon lider av en allvarlig psykisk störning, missbrukar alkohol eller narkotika eller har gjort sig skyldig till brottslighet som inte är ringa. Frågor om avskiljande prövas av Polismyndigheten, vars beslut får överklagas till personalansvarsnämnden vid myndigheten. Det är således hos Polismyndigheten och dess ansvarsnämnd som den nya regleringen kan bli tillämplig.

Sekretessen gäller för uppgift om enskilds hälsotillstånd eller andra personliga förhållanden. Uppgifterna kan vara av mycket känslig natur. De uppgifter som Polismyndigheten får tillgång till är ofta uppgifter från hälso- eller sjukvården och socialtjänsten. I 12 kap. 10 § socialtjänstlagen (2001:453) och 6 kap. 15 § patientsäkerhetslagen (2010:659) finns föreskrifter om uppgiftslämnande till Polismyndigheten. Myndigheten kan även ha tillgång till uppgifter från polisiär verksamhet, t.ex. om brottsanmälningar eller ingripanden enligt lagen (1976:511) om omhändertagande av berusade personer m.m.

Andra och tredje styckena är oförändrade.

29 kap.

10 §

I paragrafen regleras sekretess för uppgifter i rapporter om händelser inom civil luftfart.

Första stycket har anpassats till den nya polisorganisationen genom att Polismyndigheten och Säkerhetspolisen anges bland de myndigheter som sekretess gäller hos. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.4 och 10.4.1. Stycket har också moderniserats språkligt.

Andra stycket är oförändrat.

32 kap.**3 a §**

Paragrafen bryter sekretessen för uppgifter som har inhämtats genom kameraövervakning i förhållande till vissa myndigheter.

Punkten 1 har anpassats till den nya polisorganisationen genom att Polismyndigheten och Säkerhetspolisen anges bland de myndigheter i förhållande till vilka sekretessen bryts. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2, 10.4.1 och 10.4.2.

Punkten 2 är oförändrad.

35 kap.**1 §**

I paragrafen regleras sekretess till skydd för enskild i bl.a. förundersökningar, brottsförebyggande arbete och brottsbekämpande myndigheters register.

Första stycket punkten 4 har anpassats till den nya polisorganisationen genom att Polismyndigheten och Säkerhetspolisen anges bland de myndigheter som sekretess gäller hos. Statens kriminaltekniska laboratorium kommer att ingå i Polismyndigheten och behöver därför inte längre anges. I *punkten 5* har ett namnbyte gjorts. Vidare har Statens biografbyrå ändrats till Statens medieråd, vilket är den korrekta myndighetsbeteckningen. *Punkten 6* har också anpassats till den nya polisorganisationen. Sekretess enligt denna punkt gäller för uppgifter i register som förs av Polismyndigheten och som regleras i 4 kap. polisdatalagen (2010:361), dvs. register över DNA-profiler, fingeravtrycks- och signalementsregister, penningtvätsregister samt det internationella registret. Sekretessen gäller även för den behandling som sker i registren. För Säkerhetspolisens del omfattas all den behandling som sker med stöd av 5 kap. polisdatalagen.

I övrigt har första stycket moderniserats språkligt. Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.4, 10.4.1, 10.4.2 och 10.5.

I *andra stycket* har endast språkliga justeringar gjorts.

Första stycket punkterna 1–3 och 7–11 samt tredje och fjärde styckena är oförändrade.

4 §

I paragrafen regleras sekretess för uppgifter i vissa angivna register.

Ändringen i *första stycket punkten 2*, som har behandlats i avsnitt 6.4, innebär att Rikspolisstyrelsen har ersatts med Polismyndigheten.

Paragrafen är i övrigt oförändrad.

8 §

Paragrafen bryter sekretessen i förhållande till enskild i samband med trafikolyckor.

Ändringen i *första stycket*, som har behandlats i avsnitt 6.1, innebär ett tydliggörande av att det är sekretessen hos Polismyndigheten som bryts.

Paragrafen är i övrigt oförändrad.

Paragrafen, som är ny, bryter sekretessen enligt 1 § mellan Polismyndigheten och Säkerhetspolisen. Frågan har behandlats i avsnitt 10.4.4.

I paragrafen föreskrivs att Polismyndigheten och Säkerhetspolisen, trots angiven sekretess till skydd för enskild, får lämna sådana uppgifter som anges i 1 § till varandra. En förutsättning för att uppgifter ska lämnas ut är dock att den mottagande myndigheten har behov av uppgiften i sin brottsbekämpande verksamhet. Det är den utlämnande myndigheten som ytterst avgör om den andra myndigheten behöver uppgifterna. Paragrafen medger att uppgifter lämnas mellan myndigheterna, men reglerar i likhet med andra sekretessbrytande bestämmelser inte hur detta ska ske. Utbytet kan avse uppgifter som behandlas automatiserat eller som finns i fysiska handlingar.

19 a §

Paragrafen reglerar sekretess för den elimineringsdatabas som förs med stöd av lagen (2014:000) om Polismyndighetens elimineringsdatabas. Den har anpassats till den nya polisorganisationen genom att det anges att sekretessen gäller hos Polismyndigheten. Vidare har hänvisningen ändrats med anledning av att lagens rubrik har ändrats. Ändringarna har behandlats i avsnitt 8.3.2 och 10.6.2.

20 §

I paragrafen regleras sekretess i samband med hjälp och bistånd åt enskilda samt omhändertaganden eller handräckning enligt bl.a. lagstiftningen om viss psykiatrisk tvångsvård eller om vård av missbrukare utan samtycke.

Ändringen i *första stycket* har behandlats i avsnitt 6.2 och består i ett namnbyte. Stycket har även moderniserats språkligt.

Andra stycket är oförändrat.

21 §

Enligt paragrafen gäller sekretess till skydd för anmälan eller annan utsaga av enskild i ärenden om vissa omhändertaganden enligt 20 §.

Ändringen i *första stycket* har behandlats i avsnitt 6.2 och består i ett namnbyte. Stycket har även moderniserats språkligt.

Andra stycket är oförändrat.

23 §

Enligt paragrafen gäller sekretess till skydd för enskilds personliga förhållanden i ärenden enligt vapenlagen (1996:67).

Ändringen i *första stycket* har behandlats i avsnitt 6.2 och består i ett namnbyte. Stycket har även moderniserats språkligt.

Andra stycket är oförändrat.

37 kap.

6 §

Enligt paragrafen gäller sekretess hos vissa myndigheter för angelägenheter som avser vissa framställningar som avses i lagen (2000:344) om Schengens informationssystem.

Första stycket har anpassats till den nya polisorganisationen genom att Polismyndigheten och Säkerhetspolisen anges bland de myndigheter hos vilka sekretess gäller. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2, 6.4 och 10.4.2. Stycket har också moderniserats språkligt.
Andra och tredje styckena är oförändrade.

Prop. 2013/14:110

14.170 Förslaget till lag om ändring i lagen
(2009:1424) om kontroll av skyddade
beteckningar på jordbruksprodukter och
livsmedel

17 §

Paragrafen reglerar polishandräckning.

Första stycket är oförändrat.

Ändringen i *andra stycket*, som har behandlats i avsnitt 6.1, innebär ett förtydligande genom att ordet polisens har bytts ut mot en polismans.

14.171 Förslaget till lag om ändring i lagen (2010:294)
om säkerhetskontroll vid offentliga
sammanträden i kommuner och landsting

2 och 5 §§

Ändringarna, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär bara namnbyten.

6 §

I paragrafen regleras kroppsvisitation i samband med säkerhetskontroll.

Ändringen i *första stycket*, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär bara ett namnbyte.

Andra stycket är oförändrat.

Tredje stycket har moderniserats språkligt.

14.172 Förslaget till lag om ändring i polisdatalagen
(2010:361)

2 kap.

17 §

Paragrafen innehåller en bestämmelse som bryter viss sekretess som annars skulle ha gällt gentemot andra brottsbekämpande myndigheter.

I *första stycket* anges vilka myndigheter som, trots sekretess, har rätt att i sin brottsbekämpande verksamhet få del av uppgifter ur DNA-registren. Stycket har ändrats med anledning av att det har införts ett nytt register över DNA-profiler, elimineringsdatabasen, som regleras i lagen (2014:000) om elimineringsdatabasen. Andra brottsbekämpande myndig-

Prop. 2013/14:110 heter ska inte ha tillgång till elimineringsdatabasen. Ändringen har behandlats i avsnitt 8.3.7.

Andra stycket är i enlighet med *Lagrådets* förslag oförändrat.

4 kap.

1 §

Av paragrafen framgår vilka register över DNA-profiler som får föras.

Första stycket har ändrats i enlighet med *Lagrådets* förslag så att det framgår att det endast är DNA-register som förs i den brottsbekämpande verksamheten som regleras i lagen.

Av *andra stycket*, som är nytt, framgår att det finns ytterligare ett register över DNA-profiler, elimineringsdatabasen, som regleras i lagen (2014:000) om elimineringsdatabasen.

10 §

Paragrafen reglerar vilka myndigheter som får medges direktåtkomst till register över DNA-profiler.

Första stycket har ändrats med anledning av att det har tillkommit ett register över DNA-profiler, elimineringsdatabasen, som regleras i lagen (2014:000) om elimineringsdatabasen. Andra brottsbekämpande myndigheter ska inte ha tillgång till databasen. I enlighet med *Lagrådets* förslag regleras det i lagen om elimineringsdatabasen att Statens kriminaltekniska laboratorium får medges direktåtkomst till elimineringsdatabasen. Ändringen har behandlats i avsnitt 8.3.7.

Andra och tredje styckena är oförändrade.

Övergångsbestämmelser

Av *punkten 1* framgår att lagen träder i kraft den 1 juli 2014.

Av *punkten 2* framgår att DNA-profiler från arbetstagare vid Rikspolisstyrelsen, polismyndigheterna och Statens kriminaltekniska laboratorium som läggs in i den elimineringsdatabas som förs med stöd av lagen (2014:000) om elimineringsdatabasen får jämföras med DNA-profiler i spårregistret till och med den 31 december 2014. Syftet med jämförelsen är att gallra spår i spårregistret som blivit kontaminerade och därmed felaktigt registrerats som spår. Eventuella överensstämmelser mellan DNA-profiler i spårregistret och DNA-profiler i elimineringsdatabasen får inte utredas vidare. En sådan överensstämmelse ska enbart leda till att det felaktiga spåret tas bort ur spårregistret. Varje DNA-profil som läggs in i elimineringsdatabasen får jämföras med spårregistret vid ett tillfälle under den angivna tiden. En motsvarande bestämmelse har i enlighet med *Lagrådets* förslag införts som en övergångsbestämmelse till lagen om elimineringsdatabasen. Bestämmelsen har behandlats i avsnitt 8.3.8.

1 kap.

2 §

Paragrafen reglerar tillsammans med 3 § lagens tillämpningsområde. De tidigare andra och tredje styckena har upphävts och innehållet flyttats till 3 §.

Det tidigare första stycket har delats upp i två stycken. Av det nya *första stycket* framgår i vilken utsträckning lagen gäller vid behandling av personuppgifter vid Polismyndigheten, Säkerhetspolisen och Ekobrottsmyndigheten.

I *punkten 1* klargörs att lagen gäller vid i brottsbekämpande verksamhet vid Polismyndigheten. Polismyndigheten för enligt 4 kap. 1 § register över DNA-profiler och enligt 4 kap. 11 § fingeravtrycks- och signalementsregister. DNA-registren administreras och hanteras av Nationellt forensiskt centrum (tidigare Statens kriminaltekniska laboratorium), som också har tillgång till fingeravtrycks- och signalementsregister. De närmare bestämmelserna om DNA-register och fingeravtrycks- och signalementsregister finns i 4 kap. När det gäller Nationellt forensiskt centrum gäller lagen endast när centrumet behandlar personuppgifter i de register som regleras i 4 kap.

Av *punkten 2* framgår att lagen gäller i brottsbekämpande verksamhet vid Säkerhetspolisen. Bestämmelsen har flyttats från tidigare 4 §. Av regleringen framgår att bestämmelserna i 5 kap. gäller för behandlingen av personuppgifter i verksamheten vid Säkerhetspolisen. I 5 kap. anges vilka bestämmelser i 2 kap. som gäller i myndighetens verksamhet. Av 1 kap. 7 § framgår att vissa av bestämmelserna i 5 kap. även gäller vid behandling av uppgifter om juridiska personer. Övriga bestämmelser i lagen gäller däremot inte för behandling av personuppgifter i Säkerhetspolisens verksamhet.

I *punkten 3* anges när lagen gäller i Ekobrottsmyndighetens verksamhet. Eftersom ordet polisen även omfattar Säkerhetspolisen och den myndigheten inte har någon verksamhet vid Ekobrottsmyndigheten har uttrycket polisens verksamhet vid Ekobrottsmyndigheten i förtydligande syfte bytts mot polisiär verksamhet.

Av *andra stycket*, som är nytt, framgår att lagen gäller för behandling av personuppgifter som är helt eller delvis automatiserad eller ingår i eller är avsedda att ingå i en strukturerad samling av personuppgifter som är tillgänglig för sökning eller sammanställning enligt särskilda kriterier. Stycket motsvarar delar av det tidigare första stycket och någon ändring i sak är inte avsedd.

Ändringarna har behandlats i avsnitt 8.2 och 8.5.

3 §

I paragrafen, som är ny, föreskrivs att lagen inte gäller vid behandling av personuppgifter i vissa register. Innehållet har flyttats från 2 § och någon saklig ändring är inte avsedd när det gäller *punkterna 2–6*. När det gäller *punkten 1*, vapenlagen (1996:67), har också den helt undantagits från lagens tillämpningsområde. Frågan har behandlats i avsnitt 9.2.1.

Paragrafen har justerats språkligt som en konsekvens av *Lagrådets* förslag till ändring av 4 kap. 11 §.

2 kap.

4 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om personuppgiftsansvar. Frågan har behandlats i avsnitt 8.2.

Paragrafen har anpassats till den nya polisorganisationen på så sätt att det är Polismyndigheten som är personuppgiftsansvarig både för den behandling av personuppgifter som myndigheten utför och för den behandling som utförs i polisiär verksamhet vid Ekobrottsmyndigheten. Av 5 kap. 5 § framgår att Säkerhetspolisen är personuppgiftsansvarig för den behandling av personuppgifter som den myndigheten utför.

5 §

Av paragrafen framgår att personuppgiftsombud ska utses. Paragrafen har anpassats till den nya polisorganisationen på så sätt att det är Polismyndigheten som i egenskap av personuppgiftsansvarig är skyldig att utse personuppgiftsombud. Frågan har behandlats i avsnitt 8.2.

Av *första stycket* framgår att Polismyndigheten kan utse fler än ett personuppgiftsombud. Myndigheten kan t.ex. utse särskilt personuppgiftsombud för verksamheten vid Nationellt forensiskt centrum (tidigare Statens kriminaltekniska laboratorium) eller ha flera personuppgiftsombud med hänsyn till den geografiska utbredningen av verksamheten.

Andra stycket är oförändrat.

8 §

I paragrafen anges de sekundära ändamål för vilka personuppgifter får behandlas i polisens brottsbekämpande verksamhet.

Första stycket punkten 1 har anpassats till den nya polisorganisationen genom att Rikspolisstyrelsen och polismyndigheter har tagits bort och Säkerhetspolisen lagts till. Det sistnämnda är för att den myndigheten ska få kunna få tillgång till sådana personuppgifter som omfattas av lagen och som Polismyndigheten eller Ekobrottsmyndigheten förfogar över. Av förarbetena till lagen framgår att Säkerhetspolisen omfattas av bestämmelsen i dess tidigare lydelse (prop. 2009/10:85 s. 321). Det är således inte fråga om någon ändring i sak i den delen. Frågan har behandlats i avsnitt 8.2, 8.5 och 8.6.

I *punkten 3* har det tydliggjorts att det är handräckningsuppdrag hos Polismyndigheten som avses. Frågan har behandlats i avsnitt 6.1.

I *punkten 4* har det tydliggjorts att det är annan verksamhet som Polismyndigheten ansvarar för som avses. Frågan har behandlats i avsnitt 6.1.

I *punkten 6* har ordet polisen i förtydligande syfte bytts ut mot Polismyndigheten.

Punkterna 2 och 5 samt andra-fjärde styckena är oförändrade.

9 §

Paragrafen reglerar behandling av personuppgifter i två särskilt angivna fall.

Punkten 1 är oförändrad.

I *punkten 2* har det tydliggjorts att det är en anmälan till Polismyndigheten eller Ekobrottsmyndigheten som avses. En motsvarande bestämmelse för Säkerhetspolisen finns i 5 kap. 3 §. Frågan har behandlats i avsnitt 6.1.

12 §

Paragrafen reglerar, tillsammans med 13 §, bevarande och gallring och hänvisar till de övriga bestämmelser om bevarande och gallring som finns i lagen.

Andra stycket punkten 5 har justerats språkligt som en konsekvens av *Lagrådets* förslag till ändring av 4 kap. 11 §. I övrigt är paragrafen oförändrad.

16 §

Paragrafen innehåller en bestämmelse som bryter viss sekretess som annars skulle ha gällt gentemot andra brottsbekämpande myndigheter.

Första stycket har anpassats till att sekretess inte gäller inom Polismyndigheten i dess brottsbekämpande verksamhet, varför polismyndigheter har tagits bort. Säkerhetspolisen har lagts till för att den myndigheten i samma utsträckning som i dag ska kunna få uppgifter av Polismyndigheten utan hinder av sekretess. Av förarbetena till lagen framgår att Säkerhetspolisen omfattas av bestämmelsen i dess tidigare lydelse (prop. 2009/10:85 s. 331). Det är således inte fråga om någon ändring i sak i den delen. Frågan har behandlats i avsnitt 8.2, 8.5 och 8.6.

Andra stycket är oförändrat.

17 §

Paragrafen innehåller en bestämmelse som bryter viss sekretess som annars skulle ha gällt gentemot andra brottsbekämpande myndigheter.

Paragrafen har anpassats till att sekretess inte gäller inom Polismyndigheten i dess brottsbekämpande verksamhet, varför andra stycket har upphävts och polismyndigheter har tagits bort. Paragrafen reglerar endast sekretessgenombrott för vissa uppgifter i DNA-register. För att Säkerhetspolisen ska kunna ta del av samma personuppgifter ur registren som de hittills har haft tillgång till har myndigheten lagts till i bestämmelsen. Av förarbetena till lagen framgår att Säkerhetspolisen omfattas av bestämmelsen i dess tidigare lydelse (prop. 2009/10:85 s. 331 f.). Det är således inte fråga om någon ändring i sak i den delen. Ändringarna har behandlats i avsnitt 8.2, 8.5 och 8.6.

18 §

Paragrafen innehåller en sekretessbrytande bestämmelse. Bestämmelsen har anpassats till att sekretess inte gäller inom Polismyndigheten i dess brottsbekämpande verksamhet genom att polismyndigheter och Statens kriminaltekniska laboratorium har tagits bort. Paragrafen reglerar endast sekretessgenombrott för uppgifter i fingeravtrycks- och signalementsregister. För att Säkerhetspolisen ska kunna ta del av samma personuppgifter ur registren som de hittills har haft tillgång till har myndigheten lagts till i bestämmelsen. Av förarbetena till lagen framgår att Säkerhetspolisen omfattas av bestämmelsen i dess tidigare lydelse (prop. 2009/10:85

Prop. 2013/14:110 s. 332). Det är således inte fråga om någon ändring i sak i den delen. Paragrafen har även justerats språkligt med beaktande av *Lagrådets* förslag till ändring av 4 kap. 11 §. Ändringarna har behandlats i avsnitt 8.2, 8.5 och 8.6.

3 kap.

2 §

I paragrafen anges vilka personuppgifter som får göras gemensamt tillgängliga. *Första stycket punkten 5* har anpassats till den nya polisorganisationen genom att uttrycket polisens kommunikationscentraler har bytts ut mot Polismyndighetens ledningscentraler. Paragrafen är i övrigt oförändrad.

8 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om direktåtkomst.

Första stycket har anpassats till att den interna åtkomsten inom Polismyndigheten inte behöver regleras i författning. För att Säkerhetspolisen ska kunna medges direktåtkomst till personuppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga i Polismyndighetens verksamhet anges Säkerhetspolisen i bestämmelsen. Av förarbetena till lagen framgår att Säkerhetspolisen omfattas av bestämmelsen i dess tidigare lydelse (prop. 2009/10:85 s. 345). Det är således inte fråga om någon ändring i sak i den delen. Ändringarna har behandlats i avsnitt 8.2, 8.5 och 8.6.

Andra och tredje styckena är oförändrade.

4 kap.

1 §

Ändringen i *första stycket*, som har behandlats i avsnitt 8.2, innebär endast ett namnbyte.

I *andra stycket* har hänvisningen ändrats till den nya benämningen på lagen i fråga.

10 §

Paragrafen reglerar vilka myndigheter som får medges direktåtkomst till register över DNA-profiler.

Första stycket har anpassats till att den interna åtkomsten inom Polismyndigheten inte behöver regleras i författning. För att Säkerhetspolisen ska kunna medges direktåtkomst till DNA-registren anges myndigheten i bestämmelsen. Av förarbetena till lagen framgår att Säkerhetspolisen omfattas av bestämmelsen i dess tidigare lydelse (prop. 2009/10:85 s. 354). Det är således inte fråga om någon ändring i sak i den delen. Ändringarna har behandlats i avsnitt 8.2, 8.3.7, 8.5 och 8.6.

Andra och tredje styckena är oförändrade.

11 §

Av paragrafen framgår att det är Polismyndigheten som för fingeravtrycks- och signalementsregister. Ändringen har behandlats i avsnitt 8.2. Paragrafen har även justerats språkligt i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Detta har även föranlett ändringar av rubriken närmast före denna paragraf och i 1 kap. 7 §, 2 kap. 18 § och i 12–15 samt 17 §§ i detta kapitel. Prop. 2013/14:110

12 §

Paragrafen har justerats språkligt som en konsekvens av *Lagrådets* förslag till ändring av 11 §. I övrigt är paragrafen oförändrad.

12 a §

Paragrafen har justerats språkligt som en konsekvens av *Lagrådets* förslag till ändring av 11 §. I övrigt är paragrafen oförändrad.

13 §

Paragrafen har justerats språkligt som en konsekvens av *Lagrådets* förslag till ändring av 11 §. I övrigt är paragrafen oförändrad.

14 §

Paragrafen har justerats språkligt som en konsekvens av *Lagrådets* förslag till ändring av 11 §. I övrigt är paragrafen oförändrad.

15 §

Paragrafen har justerats språkligt som en konsekvens av *Lagrådets* förslag till ändring av 11 §. I övrigt är paragrafen oförändrad.

17 §

I paragrafen regleras vilka myndigheter som får medges direktåtkomst till fingeravtrycks- och signalementsregister.

Första stycket har anpassats till att den interna åtkomsten inom Polismyndigheten inte behöver regleras i författning. För att Säkerhetspolisen ska kunna medges direktåtkomst till fingeravtrycks- och signalementsregister anges myndigheten i bestämmelsen. Av förarbetena till lagen framgår att Säkerhetspolisen omfattas av bestämmelsen i dess tidigare lydelse (prop. 2009/10:85 s. 358). Det är således inte fråga om någon ändring i sak i den delen. Ändringarna har behandlats i avsnitt 8.2, 8.5 och 8.6. Stycket har även justerats språkligt i enlighet med *Lagrådets* förslag till ändring av 11 §.

Andra och tredje styckena är oförändrade.

18 §

Av *första stycket* framgår att Polismyndigheten får föra penningtvättsregister och när uppgifter i penningtvättsregister får behandlas. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Av *andra stycket*, som är nytt, framgår att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om tillgången till personuppgifter i penningtvättsregister.

Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.4 och 8.2.

19 §

I paragrafen anges vilka personuppgifter som får behandlas i penningtvättsregister. I *punkten 2* har Rikspolisstyrelsen ersatts med Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.4. I *punkterna 1 och 3* har

Prop. 2013/14:110 hänvisningen till 18 § ändrats med anledning av att den paragrafen har fått ett nytt stycke. I övrigt är paragrafen oförändrad.

21 §

Av *första stycket* framgår att Polismyndigheten får föra ett internationellt register och när uppgifter i det internationella registret får behandlas. Någon ändring i sak är inte avsedd. Ändringen har behandlats i avsnitt 8.2.

Andra stycket har förtydligats genom att ordet polisen har ersatts med Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1. Vidare har en språklig ändring gjorts.

Av *tredje stycket*, som är nytt, framgår att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om tillgången till personuppgifter i det internationella registret. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.4 och 8.2.

5 kap.

1 §

Paragrafen anger de primära ändamål för vilka personuppgifter får behandlas i Säkerhetspolisens brottsbekämpande verksamhet. *Punkten 6* har anpassats till den nya polisorganisationen genom att Rikspolisstyrelsen och polismyndigheter har bytts ut mot Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2 och 6.4. Paragrafen är i övrigt oförändrad.

2 §

Paragrafen reglerar för vilka sekundära ändamål Säkerhetspolisens får behandla personuppgifter. *Första stycket punkten 1* har anpassats till den nya polisorganisationen genom att Rikspolisstyrelsen och polismyndigheter har bytts ut mot Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2 och 6.4. Paragrafen är i övrigt oförändrad.

14.174 Förslaget till lag om ändring i lagen (2010:362) om polisens allmänna spaningsregister

1 §

Av paragrafen framgår att det får föras ett allmänt spaningsregister och vem som är personuppgiftsansvarig för personuppgiftsbehandlingen i registret.

Ändringarna, som har behandlats i avsnitt 8.2, innebär att det är Polismyndigheten som för det allmänna spaningsregistret och är personuppgiftsansvarig för behandling av personuppgifter i registret.

4 §

Paragrafen anger de sekundära ändamål för vilka personuppgifter får behandlas i registret.

I *första stycket punkten 1* har Polismyndigheten och Säkerhetspolisens lagts till för att de ska kunna få tillgång till personuppgifter i det allmänna spaningsregistret i sin brottsbekämpande verksamhet. Av förarbetena

till lagen framgår att Säkerhetspolisen omfattas av bestämmelsen i dess tidigare lydelse (prop. 2009/10:85 s. 375). Det är således inte fråga om någon ändring i sak i den delen. Frågan har behandlats i avsnitt 8.6.

I *punkten 3* har det tydliggjorts att det är handräckningsuppdrag hos Polismyndigheten som avses. Frågan har behandlats i avsnitt 6.1.

I *punkten 4* har det tydliggjorts att det är annan verksamhet som Polismyndigheten ansvarar för som avses. Frågan har behandlats i avsnitt 6.1.

Punkten 2 och andra stycket är oförändrade.

18 §

Paragrafen innehåller sekretessbrytande bestämmelser om utlämnande.

Första stycket har anpassats till att sekretess inte gäller inom Polismyndigheten. För att Säkerhetspolisen ska kunna ta del av samma personuppgifter ur registret som de hittills har haft tillgång till har myndigheten lagts till i bestämmelsen. Av förarbetena till lagen framgår att Säkerhetspolisen omfattas av bestämmelsen i dess tidigare lydelse (prop. 2009/10:85 s. 384). Det är således inte fråga om någon ändring i sak i den delen. Ändringarna har behandlats i avsnitt 8.2, 8.5 och 8.6.

Andra och tredje styckena är oförändrade.

20 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om vilka myndigheter som får medges direktåtkomst till det allmänna spaningsregistret.

Första stycket har anpassats till att direktåtkomst inte behöver regleras inom Polismyndigheten. För att Säkerhetspolisen ska kunna medges till direktåtkomst till registret anges myndigheten i bestämmelsen. Av förarbetena till lagen framgår att Säkerhetspolisen omfattas av bestämmelsen i dess tidigare lydelse (prop. 2009/10:85 s. 385). Det är således inte fråga om någon ändring i sak i den delen. Ändringarna har behandlats i avsnitt 8.2 och 8.5.

Andra och tredje styckena är oförändrade.

14.175 Förslaget till lag om ändring i lagen (2010:374) om försöksverksamhet med trafiknykterhetskontrollanter i hamnar

4–6 §§

Ändringarna, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär bara namnbyten.

8 §

Paragrafen reglerar återkallelse av förordnande som trafiknykterhetskontrollant.

Första och fjärde styckena har anpassats till den nya polisorganisationen genom namnbyten och att den lokala anknytningen har tagits bort. Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.2 och 7.1.1.

I *andra stycket* har endast ett namnbyte gjorts.

Ändringarna i *tredje stycket*, som har behandlats i avsnitt 6.2, består i ett namnbyte och språkliga justeringar.

Prop. 2013/14:110 14.176 Förslaget till lag om ändring i luftfartslagen
(2010:500)

4 kap.

21 §

I paragrafen regleras omhändertagande av flygcertifikat.

Första–tredje och femte styckena är oförändrade.

Ändringen i *fjärde stycket*, som har behandlats i avsnitt 6.1, innebär ett förtydligande genom att ordet polis har bytts ut mot Polismyndigheten.

14.177 Förslaget till lag om ändring i
patientsäkerhetslagen (2010:659)

6 kap.

9 §

Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2 och innebär endast ett namnbyte.

15 §

Paragrafen innehåller en sekretessbrytande bestämmelse som anger i vilken utsträckning personal inom hälso- och sjukvården är skyldiga att lämna uppgifter till bl.a. polisen.

Punkten 1 har anpassats till den nya polisorganisationen genom att förutom Polismyndigheten även Säkerhetspolisen anges bland de myndigheter som kan begära att uppgifter lämnas ut. Ett exempel på när det sistnämnda kan bli aktuellt är om Säkerhetspolisen utreder ett terroristbrott där någon av de inblandade kan ha blivit skadad. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2 och 10.4.2.

I *punkten 5* har ett tillägg gjorts, som innebär att hälso- och sjukvårdspersonal trots sekretess ska lämna de uppgifter som behövs för prövning av ett ärende om att avskilja en studerande från polisprogrammet. Det kan t.ex. vara uppgifter om psykisk sjukdom, missbruk, rehabilitering eller medicinering. Ändringen har behandlats i avsnitt 10.6.1.

Punkterna 2–4 och 6 är oförändrade.

7 kap.

22 §

Paragrafen reglerar polishandräckning.

Ändringen i *första stycket* har behandlats i avsnitt 6.2 och innebär endast ett namnbyte.

I *andra stycket punkten 1* har ett förtydligande gjorts genom att ordet polisens har bytts ut mot en polismans. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1. *Punkten 2* är oförändrad.

14.178 Förslaget till lag om ändring i lagen (2010:751) om betaltjänster Prop. 2013/14:110

6 kap.

5–7 §§

Ändringarna, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär bara namnbyten.

14.179 Förslaget till lag om ändring i skollagen (2010:800)

5 kap.

23 §

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär bara ett namnbyte.

14.180 Förslaget till lag om ändring i plan- och bygglagen (2010:900)

11 kap.

9 §

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär bara ett namnbyte.

14.181 Förslaget till lag om ändring i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor

Övergångsbestämmelserna

Punkt 3

Bestämmelsen har anpassats till den nya polisorganisationen genom att Polismyndigheten och Säkerhetspolisen anges bland de myndigheter som får fortsätta hantera vissa sprängämnen trots att de inte är märkta med spårämne. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2 och 6.4.

14.182 Förslaget till lag om ändring i postlagen (2010:1045)

2 kap.

15 §

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär bara ett namnbyte.

Prop. 2013/14:110 14.183 Förslaget till lag om ändring i alkohollagen
(2010:1622)

8 kap.

11 §

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, är bara ett namnbyte.

9 kap.

2 §

Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2 och är endast ett namnbyte.

7 §

I paragrafen anges vilka myndigheter som ska få del av beslut enligt lagen.

Första stycket har anpassats till den nya polisorganisationen genom ett namnbyte och att den lokala anknytningen har tagits bort. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2 och 7.1.1. I övrigt har språkliga ändringar gjorts.

Andra och tredje styckena är oförändrade.

8 §

Paragrafen anger vilka skyldigheter tillsynsmyndigheterna har i förhållande till varandra.

Första–tredje styckena är oförändrade.

I *fjärde stycket* har ordet polismyndigheter ersatts med Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2.

9 §

Paragrafen reglerar polishandräckning.

Ändringen i *första stycket* har behandlats i avsnitt 6.2 och innebär endast ett namnbyte.

I *andra stycket punkten 1* har ett förtydligande gjorts genom att ordet polisens har bytts ut mot en polismans. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1. *Punkten 2* är oförändrad.

14.184 Förslaget till lag om ändring i delgivningslagen
(2010:1932)

40 §

I paragrafen anges vilka som får utföra stämmingsmannadelgivning.

I paragrafen har förtydligats att regleringen omfattar både Polismyndigheten och Säkerhetspolisen. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2.

41 §

Paragrafen reglerar vem som förordnar stämmingsmän. Ändringen är föranledd av att det i den nya polisorganisationen inte finns några polisdistrikt. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2.

42 §

Av paragrafen framgår att en försändelse som har lämnats för stämmningsmannadelgivning under vissa förutsättningar får öppnas. Paragrafen har anpassats till den nya polisorganisationen på så sätt att Polismyndigheten anges och att möjligheten att överlämna uppgifter till en annan polismyndighet har tagits bort. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2.

46 §

Av paragrafen framgår att stämmningsmän och anställda vid vissa myndigheter har rätt att få tillträde till enskilt område som inte utgör bostad för att verkställa stämmningsmannadelgivning.

I *första stycket* har ordet polismyndighet bytts ut mot Polismyndigheten och Säkerhetspolisen. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2. Stycket har även moderniserats språkligt.

I *andra stycket* anges att polisman som vägras tillträde enligt första stycket själv får bereda sig tillträde. Det är den myndighet där polismannen är anställd som ska besluta att polismannen får bereda sig tillträde. Av 4 § polislagen (1984:387) framgår att polismän är tjänstemän hos Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen. Frågan har behandlats i avsnitt 6.2.

14.185 Förslaget till lag om ändring i lagen (2010:1933) om auktorisation av delgivningsföretag

2 och 13 §§

Ändringarna innebär endast namnbyten. De har behandlats i avsnitt 6.2.

14.186 Förslaget till lag om ändring i lagen (2011:111) om förstörande av vissa hälsofarliga missbrukssubstanser

5 §

I paragrafen föreskrivs att polismän eller tulltjänstemän får omhänderta hälsofarliga substanser i avvaktan på åklagares beslut om förstörande.

Första stycket är oförändrat.

I *andra stycket* har ett förtydligande gjorts genom att ordet polisen har bytts ut mot Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2.

7 och 14 §§

Ändringarna innebär endast namnbyten. De har behandlats i avsnitt 6.2.

Prop. 2013/14:110 14.187 Förslaget till lag om ändring i lagen (2011:579)
om leksakers säkerhet

25 §

Paragrafen reglerar polishandräckning.

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär ett namnbyte. Vidare har *punkten 1* förtydligats genom att ordet polisens har bytts ut mot en polismans. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1. *Punkten 2* är oförändrad.

14.188 Förslaget till lag om ändring i lagen (2011:721)
om märkning av energirelaterade produkter

17 §

Paragrafen reglerar polishandräckning.

I *andra stycket* har ett namnbyte gjorts. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2. Vidare har i *punkten 1* ett förtydligande gjorts genom att ordet polisens har bytts ut mot en polismans. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1. *Första stycket och andra stycket punkten 2* är oförändrade.

14.189 Förslaget till lag om ändring i lagen
(2011:1029) om upphandling på försvars- och
säkerhetsområdet.

4 kap.

10 §

I paragrafen regleras när förhandlat förfarande utan föregående annonsering får användas. Paragrafen har förtydligats genom att ordet polis har bytts ut mot polismän. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1.

14.190 Förslaget till lag om ändring i lagen
(2011:1070) om handel med sälprodukter

7 §

Paragrafen reglerar polishandräckning.

I *andra stycket* har ett förtydligande gjorts genom att ordet polisens har bytts ut mot en polismans. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1.

Första stycket och andra stycket punkten 2 är oförändrade.

14.191 Förslaget till lag om ändring i lagen
(2011:1165) om överlämnande från Sverige
enligt en nordisk arresteringsorder

5 kap. 4 §, 6 kap. 1 § samt 7 kap. 1 och 2 §§

Ändringarna innebär endast namnbyten. De har behandlats i avsnitt 6.2.

14.192 Förslaget till lag om ändring i
skatteförfarandelagen (2011:1244)

42 kap.

4 §

Ändringen innebär endast ett namnbyte. Den har behandlats i avsnitt 6.2.

14.193 Förslaget till lag om ändring i
kustbevakningsdatalagen (2012:145)

3 kap.

3 §

I paragrafen anges de sekundära ändamål för vilka personuppgifter får behandlas i Kustbevakningens brottsbekämpande verksamhet.

Första stycket punkten 1 har anpassats till den nya polisorganisationen på så sätt att Polismyndigheten och Säkerhetspolisen anges bland de myndigheter som kan få tillgång till personuppgifter som Kustbevakningen förfogar över. Ändringen har behandlats i avsnitt 8.6.

Punkterna 2–4 samt andra och tredje styckena är oförändrade.

7 §

Paragrafen innehåller en sekretessbrytande bestämmelse. Bestämmelsen har anpassats till den nya polisorganisationen genom att Rikspolisstyrelsen och polismyndigheter har ersatts med Polismyndigheten och Säkerhetspolisen, för att dessa myndigheter i samma utsträckning som tidigare ska kunna få uppgifter från Kustbevakningen utan hinder av sekretess. Frågan har behandlats i avsnitt 8.6.

4 kap.

7 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om direktåtkomst.

Första stycket har anpassats till den nya polisorganisationen genom att Rikspolisstyrelsen och polismyndigheter har ersatts med Polismyndigheten och Säkerhetspolisen, för att de ska kunna medges direktåtkomst till uppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga inom Kustbevakningen. Ändringen har behandlats i avsnitt 8.6.

Andra och tredje styckena är oförändrade.

Prop. 2013/14:110 14.194 Förslaget till lag om ändring i yrkestrafiklagen
(2012:210)

5 kap.

6 §

Av paragrafen framgår att en förundersökningsledare får begära hjälp av Tullverket vid förundersökning som gäller olaga yrkesmässig trafik enligt 1 §.

Första stycket har arbetats om så att det framgår att Polismyndigheten, när den leder förundersökning, får begära hjälp av Tullverket. Någon ändring i sak är inte avsedd. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2.

Andra stycket har endast ändrats språkligt.

14.195 Förslaget till lag om ändring i taxitrafiklagen
(2012:211)

4 kap.

11 §

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 6.2, innebär endast ett namnbyte.

5 kap.

9 §

Av paragrafen framgår att en förundersökningsledare får begära hjälp av Tullverket vid förundersökning som gäller olaga taxitrafik enligt 1 §.

Första stycket har arbetats om så att det framgår att Polismyndigheten, när den leder förundersökning, får begära hjälp av Tullverket. Någon ändring i sak är inte avsedd. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2.

Andra stycket har endast ändrats språkligt.

14.196 Förslaget till lag om ändring i lagen (2012:278)
om inhämtning av uppgifter om elektronisk
kommunikation i de brottsbekämpande
myndigheternas underrättelseverksamhet

1 §

I paragrafen anges vilka myndigheter som får bedriva sådan inhämtning av uppgifter som regleras i lagen. Ändringen innebär att både Polismyndigheten och Säkerhetspolisen anges som myndigheter som tillämpar lagen. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2.

14.197 Förslaget till lag om ändring i lagen (2012:595) Prop. 2013/14:110
om införsel av och handel med sprutor och
kanyler

8 §

Paragrafen reglerar polishandräckning.

I paragrafen har ett namnbyte gjorts. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2. Vidare har i *punkten 1* ett förtydligande gjorts genom att ordet polisens har bytts ut mot en polismans. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1. *Punkten 2* är oförändrad.

14.198 Förslaget till lag om ändring i lagen (2012:806)
om beredskapslagring av olja

8 kap.

2 §

Paragrafen reglerar vilka skyldigheter en lagringsskyldig har att bistå tillsynsmyndigheten med information.

Första och andra styckena är oförändrade.

I *tredje stycket* har dels ett namnbyte gjorts, dels *punkten 1* ändrats i förtydligande syfte genom att ordet polisens bytts ut mot en polismans. Ändringarna har behandlats i avsnitt 6.1 och 6.2. *Punkten 2* är oförändrad.

14.199 Förslaget till lag om ändring i lagen (2013:363)
om kontroll av ekologisk produktion

15 §

Paragrafen reglerar polishandräckning.

Första stycket är oförändrat. Ändringen i *andra stycket punkten 1* är ett förtydligande genom att ordet polisens bytts ut mot en polismans. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.1. *Punkten 2* är oförändrad.

14.200 Förslaget till lag om ändring i
kameraövervakningslagen (2013:460)

10 §

Ändringen innebär bara ett namnbyte. Den har behandlats i avsnitt 6.2.

11 §

Paragrafen reglerar möjligheten att i vissa fall under kortare tid bedriva kameraövervakning utan tillstånd.

I *första stycket punkten 1* har endast ett namnbyte gjorts. I *punkten 3* anges att både Polismyndigheten och Säkerhetspolisen får bedriva kameraövervakning utan tillstånd, om de särskilda förutsättningar som anges i punkten är uppfyllda. *Punkten 2* är oförändrad.

27 §

Ändringen i *första stycket punkten 1* innebär bara ett namnbyte. Den har behandlats i avsnitt 6.2. I övrigt är paragrafen oförändrad.

14.201 Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:000) om elimineringsdatabasen

1 §

Ändringen, som har behandlats i avsnitt 8.2 och 8.3.2, innebär endast ett namnbyte.

4 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om personuppgiftsansvar. Den har anpassats till den nya polisorganisationen genom att ordet Rikspolisstyrelsen har bytts ut mot Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 8.2 och 8.3.2.

5 §

I paragrafen regleras skyldigheten att utse personuppgiftsombud. Den har anpassats till den nya polisorganisationen genom att ordet Rikspolisstyrelsen har bytts ut mot Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 8.2 och 8.3.2.

7 §

I paragrafen regleras vilka personkategorier som är skyldiga att lämna DNA-prov till elimineringsdatabasen. Paragrafen har anpassats till den nya polisorganisationen genom att det är anställda vid Polismyndigheten som är skyldiga att lämna sådana prover. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2, 6.3, 6.4 och 8.3.2.

8 §

Av paragrafen framgår att Polismyndigheten får besluta att andra än de som anges i 7 §, för att ges tillträde till lokaler där DNA-spår från brottsplatser hanteras eller förvaras, ska underkasta sig provtagning för DNA-analys och registrering i elimineringsdatabasen. Paragrafen har anpassats till den nya polisorganisationen. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2, 6.3 och 8.3.2.

10 §

I paragrafen regleras gallring av uppgifter i elimineringsdatabasen. Den har anpassats till den nya polisorganisationen genom att det i *andra stycket* föreskrivs när uppgifter som avser anställda vid Polismyndigheten ska gallras. Ändringen har behandlats i avsnitt 8.3.2.

Första, tredje och fjärde styckena är oförändrade.

12 §

I paragrafen finns ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela ytterligare föreskrifter om vilka personkategorier som är skyldiga att lämna prov till elimineringsdatabasen. *Punkten 1* har anpassats till den nya polisorganisationen. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.2, 6.3, 6.4 och 8.3.2. I övrigt är paragrafen oförändrad.

**14.202 Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:000)
om straff för penningtvättsbrott****13 §**

I paragrafen finns närmare regler om penningbeslag. Paragrafen har anpassats till den nya polisorganisationen genom att Rikspolisstyrelsen har bytts ut mot Polismyndigheten. Ändringen har behandlats i avsnitt 6.4.

